

TEODOR BALAN
CONFERENȚIAR UNIVERSITAR

DOCUMENTE BUCOVINENE

VOLUMUL VI
1760 — 1833

256425
B.C.U. - IASI

BUCUREȘTI
EDITURA CASEI ȘCOALELOR
ȘI A CULTURII POPORULUI

19 MART. 1942

PREFAȚA

Am ajuns la ultimul volum de Documente bucovinene. Aruncând o privire retrospectivă asupra muncii depuse până acum, țin de datoria mea să mulțumesc tuturor acelor care acum 10 ani mi-au înțeles gândul, sprijinindu-mă cu vorba și cu fapta. Fără sprijinul lor, atât moral cât și material, lucrarea de față n'ar fi putut să apară, nici să fie terminată. Fie că m'au încurajat cu vorba, fie că mi-au pus la dispoziție fondurile pentru publicare, toți prietenii și sprijinitorii mei binevoiască a primi din partea mea profundele mele mulțumiri.

Publicarea documentelor bucovinene a fost o datorie națională. Ea s'a impus dela sine, ca o reacție, ca un răspuns dat adversarilor care ridicau pretenții politice asupra Bucovinei, falsificându-i trecutul. S'au dat cele mai bizare explicații istorice pentru a dovedi că noi Români nu avem drept la stăpânirea Bucovinei. Aceste pretenții au fost ridicate fără nicio cunoștință a trecutului nostru. Niciunul din adversarii noștri nu s'a supus muncii de a studia trecutul Bucovinei, niciunul nu a adus dovezi noi, inedite, pentru susținerea părerilor sale.

Dar nici noi Români nu am prezentat până acum material istoric suficient pentru dovedirea romanității Bucovinei. Cele câteva studii istorice de sinteză apărute până astăzi, în fond valoroase și binevenite, nu aveau de scop să spulbere pretențiile străine ridicate asupra Bucovinei.

Ele nu urmăreau decât un scop curat științific. Iar broșurile de natură polemică se bazau pe un material istoric insuficient. Ele exprimau mai mult dorinți, decât aduceau dovezi. Se combăteau argumentele adversarilor, dar nu se documentau drepturile noastre. Documentele bucovinene publicate până acum de autorii bucovineni sau străini au fost, ce-i drept, folositoare, dară dând la iveală numai material fragmentar, incoerent, cules pe apucate de ici de colo, nu aduceau decât comunicări dispartate, incomplete asupra trecutului Bucovinei. Cărțile lui Wickenhauser, de pildă, au un mare defect. Pe lângă faptul că erau scrise într'o limbă puțin potrivită pentru editare de documente moldovenești, documentele lui Wickenhauser mai erau pe alocuri greșit editate și însoțite de explicații istorice imposibile. Wickenhauser a fost un diletant, un amator al istoriei, căruia îi lipseau competența și priceperea istoricului de profesie.

Deci se impunea editarea documentelor bucovinene într'o formă corectă, cu excluderea greșelilor amintite. Trebuia căutat și găsit un principiu de bază pentru editarea lor. Nu era admisibil ca documentele să fie publicate la întâmplare, în ordinea în care fuseseră găsite și captate, ci ele urmau să fie adunate și selecționate. Trebuia găsite întâiu originalele. Numai unde ele lipseau, s'a trecut la utilizarea còpiilor. Dacă erau mai multe de același fel, s'a ales copia cea mai corectă, adecă aceea care prezenta cele mai sigure garanții că este mai aproape de documentul original. In caz extrem, în lipsa còpiilor au fost utilizate traducerile.

Dar, còpiile ca și traducerile au defectul de a nu reda întocmai originalul. E un defect care nu se poate evita, nici desființa. Inșă selecționate și controlate, còpiile ca și traducerile aduc informații utile și valoroase, care completează știrile date de documentele originale. Fără ele o colecție de documente riscă să fie fragmentară, să aibă o valoare redusă.

Al doilea principiu care ne-a călăuzit a fost dorința de a prezenta o colecție de documente bucovinene cât se poate de completă, în înțelesul că niciun document important să nu lipsească din colecție. Urmărind acest scop, n'a fost de ajuns ca să adunăm numai documentele

bucovinene rămase nepublicate până astăzi. A fost necesar să fie petrecute toate documentele bucovinene publicate, să fie notate, copiate și comparate cu cele inedite, găsite ulterior.

Prin comparația documentelor s'a ajuns la un rezultat din cele mai satisfăcătoare. Documentul cel mai valoros, cel mai exact a fost reținut, în timp ce celelalte au fost numai notate la explicații sau redactate în forma scurtată de registru. Prin acest procedeu s'a asigurat formularea corectă a textului, adăugându-se la sfârșit toate explicațiile necesare pentru informarea cititorului.

Numai astfel s'a putut asigura publicarea unei colecții cât se poate de complete a documentelor bucovinene.

Comparația documentelor a fost utilă și din alt punct de vedere. În trecutul moldovenesc existase obiceiul redactării « întăriturilor », adică al confirmării daniilor, a uricelor, de către domnii ce se succedau la domnie. Astfel un document putea fi redactat de mai multe ori la date diferite. Cuprinsul lui este identic în toate aceste ediții. În asemenea cazuri se recomandă publicarea primului uric, a documentului matcă, ce urma să fie încadrat de seria întăriturilor sale. Cu aceasta se evita repetarea aceluiași documente. S'a urmărit astfel să se dea colecției de documente o alcătuire mai concisă și mai clară.

Prin publicarea documentelor s'a urmărit în primul rând cunoașterea listei stăpânilor satelor, dela prima mențiune a satului până în prezent. Dar în același timp nu se puteau omite hotarnicele, adică documentele de interes geografic. Cu ajutorul hotarnicilor s'a putut reînprospăta vechea toponimie a satelor. Studiul toponomastic nu se poate face fără publicarea astorfel de hotarnice, care fac să reînvie vechii termeni agricoli, termeni astăzi uitați și scoși din circulație.

Vezi bine, informațiile asupra localităților trebuiau oprite la o dată anumită. Care era principiul dominant în această problemă? Nu a putut fi altul decât acela de a continua lista stăpânilor români, moldoveni, până la momentul înstrăinării satului, adică până la apariția primului proprietar străin adus în Bucovina de stăpânirea

austriacă. Momentul în care noul proprietar străin pune mâna pe o moșie, iar ultimul proprietar român dispărea, a fost pentru noi hotarul la care ne-am oprit. Intenția noastră a fost numai să arătăm autohtonismul, continuitatea românească din Bucovina. Am pus capăt studiului nostru din moment ce pământul Bucovinei a început să se înstrăineze. Era și firesc să ne oprim aici, fiindcă scopul principal al lucrării este a arăta moldovenismul bucovinean și a-l urmări până când dispare.

Ce s'a mai urmărit cu publicarea acestor șase volume de documente bucovinene? Ne-am străduit să aducem un modest aport atât politicii cât și științei românești. Politicii, întru cât cu ajutorul documentelor publicate se va putea dovedi, la nevoie, că Bucovina, Moldova de Nord de odinioară, este o creație politică românească. Dela primele lui începuturi — și ne referim la timpul când apar state ordonate — pământul Bucovinei a aparținut neamului românesc. Numai Românii au creat o organizație politică trainică pe plaiurile Bucovinei. Tot ce se găsește în Bucovina a fost născocit de minte românească și lucrat de brațe românești. Am urmărit scopul ca atunci când oamenii politici români vor fi puși în situația de a spulbera pretențiile politice asupra Bucovinei ridicate de străini, să poată apăra teza românească cu ajutorul unor autentice documente istorice bucovinene. Sunt momente în viața popoarelor, când se insistă asupra drepturilor istorice. Momentele de acest fel am dori să-i găsească pe oamenii noștri politici înarmați cu argumente și dovezi ce nu se pot contesta.

Am urmărit să dăm și o mică contribuție științei românești. Filologul va găsi în documentele bucovinene vechi cuvinte, vechi denumiri geografice. Aceste cuvinte, clasificate după geneza lor, pot da lămuriri asupra întemeierii satelor, iar studiate după forma lor pot desluși anumite procese lingvistice. Istoricul iarăși va putea reconstitui trecutul fiecărui sat în parte și va fi în stare să constate după primele documente data întemeierii satelor. Căci, de sigur, nume ca Ceremuș, Cuciur, Ceahor sau Tătărăș vor transpune pe istoric în timpul dinainte de întemeierea Moldovei,

când pământul ei fusese ocupat vremelnice de popoare mongole. Pe pământul mic al Bucovinei se pot constata nume toponimice de patru feluri : mongole, slave, românești și nemțești. Acestea din urmă puține și de dată recentă.

La acest capitol am dori să deschidem o paranteză, făcând o observație. Numele de astăzi al unui sat nu poate fi luat drept bază pentru studii istorice și filologice. Trebuie urmărite toate numele pe care le-a avut pe rând un sat, pentru a putea face o deducție. Cine va studia astăzi numele satului Tereblecea va ajunge la rezultate complet greșite. Căci satul se chemase pe vremuri Telebeacinte, adică satul lui Talabă. Dacă « Talabă » este cuvânt cuman, după cum se susține dintr' o parte, atunci avem în fața noastră un sat întemeiat de Cumani. Numele « Baiășești » ar putea fi pus în legătură cu cuvântul « băieș ». Dar, satul acesta s'a chemat odinioară « Băișești », după Băișa care l-a întemeiat. Cuvântul « Ocna » înseamnă : gaură, fereastă și se aplică la denumirea ocnelor de sare sau de cărbuni. Atunci greșit ar fi să punem în legătură numele satului Ocna de pe Nistru cu vreo salină sau depozit de cărbune. Satul se chemase pe vremuri « Martinești », după Martin, întemeietorul lui.

Dacă în toponimia Bucovinei se întâlnesc nume slave, mongole și românești, faptul acesta ne arată ce neamuri au întemeiat sate în Bucovina. Slavii și Mongolii fuseseră rivali pe plaiurile Bucovinei într'un timp când Românii încă nu apăruseră. Când sosesc Românii, întemeiază un stat solid menit să ia pentru totdeauna locul efemerelor organizațiilor politice de până atunci.

Cine nu cunoaște trecutul unei țări, nu-i înțelege prezentul; iar un popor are numai atunci o conștiință națională solidă, când își dă pe deplin seama de trecutul lui, de faptele înaintașilor și de toate evenimentele care au precedat vremurile de astăzi.

Colecția de documente bucovinene va fi așa dară un izvor de informație pentru toți aceia care, din curiozitate sau din interes științific, vor dori să cunoască trecutul Bucovinei.

1.

1760, Iulie 20.

Ioan Theodor Calimah Voevod ordonă să se cerceteze cearta ivită între Sandul și unchiul său Toader Păunel pentru moșiile părintești.

Noi *Ioan Theodor Voevod* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

De vreme ce au jăluit Domnii mele Sandul, nepot lui Păunel ot Cernăuți, zicând că având ei moșii împărțitoare împreună acolo la Cernăuți și fiind că el au fost un copil păr acum au mâncat Păunel vr'o 20 de ani venitul moșiilor, acum puindu-s[e] ca să-i de și lui parte din moșie l-au tot urnit, pentru care au stătut și la giudecată la boerii giudecători și li s'au hotărât giudecata ca să-i de parte lui ce i să face din moșii și neodihnindu-să Păunel cu ace giudecată s'au tras la divan și viind aici au întors vorba cum că-i va face parte după ce va merge acolo și pe de o parte au luat carte gospod ca să-i împartă starostele și mergând acolo nici într'un chip nu să supune la dreptate nici la starostele nu va să margă să împartă, pentru aceea iată că-i dăm volnicia prin aceasta carte a domnii mele, mai sus numitului Sandului, nepot lui

Păunel, ca să aibă a popri tot venit[ul] acelor moșii păr
când a sta Păunel la împărțală înaintea starostelui, întralt
chip să nu fie că așa este poronca Domnii mele, însă
învoindu-să ei fără giudecată să aibă a-ș lua venitul
moșiilor parte lui, a trie parte ce zăsă că are.

Let, 7268 Iuli 20.

Proci vel logofăt.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber
Relationum II, pag. 41-43.

Alte documente:

1. 1753, *Martie 28*: Paraschiva Păuneasa a lui Câr-
stiiian face zăpis la mâna cumnatului Sandului Păunel,
precum i-a zălojit partea ei de Botășanți pe Brusnița, țin.
Cernăuți, ce o are de pe soțul ei Cârstiiian Păunel, anume
din a opta parte a trie parte drept 11 lei noi.

Semnează: Popa Lupașco. A scris Ilie Strășca.

2. 1759, *Noemvrie 4*: Ioan Theodor Voevod scrie lui
Petrachi Vidale biv vel armaș și staroste de Cernăuți că
s'a jeluit Sandul, nepotul lui Păunel din Valeva, țin Cer-
năuți, asupra unchiului său Toader Păunel, precum rămă-
nând sărac de părinți și de moșii, unchiul său Toader
stăpânește toate moșiile, el a rămas înstrăinat, unchiul
nu-i face parte de nemica, și trage și alte supărări. Sta-
rostele să-l cheme pe Toader Păunel și să le ia sama pen-
tru toate supărările, iar de nu-i va putea așeza să le puie
zi de soroc și să-i trimită la divan.

(Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Relationem II,
pag. 39).

3. 1760, *Iunie 15*: A venit în fața lui Potlog căpitan,
Sandul, nepotul lui Toader Păunel, cu cartea lui Vodă,
în care se poroncește să aducă pe Toader Păunel, unchiul
Sandului, să împartă moșiile. L-a adus și pus zi de soroc.
Dar la soroc Toader Păunel n'a venit, n'a venit nici la
al doilea soroc. Se dă această mărturie nepotului să-și
caute dreptate la Divan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum II, pag. 38).

4. 1760, *Iulie 20* : Ioan Theodor Voevod. Se repetă datele cunoscute despre atitudinea lui Păunel și se adaogă: Pentru aceea iată că-i dăm volnicie prin această carte a domnii mele mai sus numitului Sandului, nepot lui Păunel, ca să aibă a popri tot venit[ul] acelor moșii pără când a sta Păunel la împărțală înainte starostelui, într'alt chip să nu fie că așa este poronca domnii mele, însă învoindu-să ei fără giudecată să aibă a-și lua venit moșiilor parte lui a trie parte ce zăsă că are.

(Tot aici, Liber Relationum II, pag. 41).

5. 1761, *Aug. 19* : Toader Păunel scrie lui Gheorghii Cociuc, că partea de Bănila ce i-o vânduse, anume 22 odgoane, a dat-o acuma nepotului său Sandu s'o stăpânească până la împărțire, iar după aceasta « și-a mai lua de i s'a mai veni ».

(Ibidem, Liber Relationum II, pag. 41).

6. 1762, *Dec. 16* : Ruset mare logof., Mihalachi Sturza mare vornic, Lupul Balș mare vornic prezintă Domnului o anafora despre frații Toader și Sandul Păunel, nepoții lui Grigori Drace ce a fost mare medelnicer, care din greșală au fost trecuți în condica ruptașilor. Frații Păunel au arătat un ispisoc din 1751 Iunie 3 dela Const. Racoviță Voevod în care zice că părintele lor Grigori Păunel a fost fiul fostului mare medelnicer Grigori Drace și astfel a fost boier. Domnul le recunoaște rangul de boieri și poruncește marelui vistiernic să-i treacă în condica boierilor.

(Tot aici, pachetul cu actele de nobilitate).

7. 1764; *Iulie 6* : Grigori Alex. Ghica Voevod scrie lui Ilieș (lipsește) staroste de Cernăuți, precum s'a jeluît Sandul, nepotul lui Păunel, că are $\frac{1}{3}$ parte din moșii, dar fiind copil și înstreinat pela stăpâni acel unchiu Toader Păunel i-a mâncat părțile de moșie, acuma apucându-l să-i dea părțile de moșie l-a tot urnit, dar în acelaș timp vinde moșia cu anul. Au fost judecați și s'a dat dreptate nepotului. Dar Păunel întoarce vorba și nu vine la staroste care urmează să le împartă moșiile. Se ordonă: Toader Păunel să fie adus la staroste care va judeca și

va face dreptate. Iar dacă nu va veni Toader Păunel, moșiile lui să fie oprite până când va sta la împărțală.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum II, pag. 36).

8. *După 1775*: Sandul Păunel, Cucoranu Costăș și Sandul nepotul lui Păunel se întrunesc la ordinul ofițerului auditor din târgul Siretului și împart astfel moșiile lor:

$\frac{1}{3}$ Valeva cu 70 oameni, 70 capluni, de toată casa un caplun, 70 torturi, 2 chelcele (?) pe an; a lui Gheorghii Păunel, o ține cu orândă.

5 odgoane din Boianciuc a lui Gheorghii Păunel.

Parte din Bănila, 22 odgoane, venitul pe an este de 40 lei, din care 30 lei ia Buțura, ginerele lui Costăș Cucoranu, pe 15 odg. iar pe 7 odgoane ia Sandul, nepot lui Păunel, 10 lei.

15 odgoane în Lucovița și 12 oameni, venitul iau pe jumătate Costăș și Sandul Păunel.

4 odgoane la Berbești țin în jumătate Costăș Cucoran și Sandul Păunel.

4 odgoane în Panca, venitul de 2 galbini pe an orândă se va împărți în trei părți.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum II 43—44).

9. *1782, Iunie 8, Valeva*: În fața comisiei austriace apare vechilul Ștefan Prodan și declară că Ienachi armaș din Moldova stăpânește $\frac{1}{2}$ Valeva, primită prin căsătorie cu fata lui Gligorie Done din Țara Românească. Primul Done primise această parte dela Gavrilaş Mateiaș.

Gheorghii Păunel declară că stăpânește $\frac{1}{3}$ Valeva, moștenită dela părintele său, iar acesta dela părintele său Gligoraș Păunel.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 482—486).

10. *1801, Iunie 5, Roman*: Maria Donoiaia armășoiaia dă în arendă lui Bogdan Zadurovici negustor din Bucovina cele două părți ale ei din Valeva, pe timp de 12 ani, cu prețul anual de 1300 lei bani albi turcești.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XV 180).

11. *1814, Febr. 3*: Spătarul Ioan Neculce, fratele lui Constantin Neculce comis, a făcut arătare cătră domnul

Moldovii, că li s'au luat moșia ce au peste Prut dându-se supusului rusesc Necolai Done hatman, de aceea spre întimpinarea păgubirii cere să se secevestruească averea Doneștilor, și în deosebi cu mijlocirea Aghenției austriace să se secevestruească $\frac{1}{2}$ de Valeva sau altă avere ce ar avea Doneștii.

(Tot aici, Liber Instrumentorum II 301).

12. 1818, Iulie 2, Roman : Maria Donoia dăruiește fiului ei Grigori Done î. a. și partea ei de Valeva.

(Tot aici, Liber Haereditatum IX . . .).

13. 1819, Aug. 18, Cernăuți : Grigori Done căminar dă drept lui Bogdan Zadurovici să-l înlocuiască în conflictul ivit în chestiunea unei pretinse sume de 6000 lei, pe care mama sa să fi împrumutat dela răp. Andriena Limboaie.

(Tot aici, Liber Instrumentorum IV 47).

14. 1822, Ian. 23, Cernăuți : Ioan Neculce vornic comunică că a cerut stăpânirii Moldovii să oprească veniturile din jumătate de Valeva a Doneștilor. Impăcându-se cu Doneștii, cere ridicarea sechestrului.

(Tot aici, Liber Instrumentorum IV pag. 6).

15. 1824, Aug. 26 : Ursachi Păunel a murit la Valeva în 17 Aug. 1823, iar Tribunalul de Cernăuți dispune împărțirea averii între copiii acestuia, anume : Ioan, Damian, Nicolai, Safta căs. Dobrovolsca și Mariuca căs. Poclitar.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXIII 622).

16. 1825, Febr. 4, Valeva : Testamentul lui Nicolai Păunel, fiul lui Ursachi Păunel, care a fost fiul răp. Toader Păunel. Mama lui Nicolai P. a fost Catrina, fiica răp. Ion Tăutul. Nicolai este în vârstă de 31 ani, dar suferă de dureri de piept și simțind sfârșitul vieții sale, fiind necăsătorit își scrie testamentul, dând fratelui său Ioan Păunel părțile sale de moșii din Basarabia anume la Cerlina Mare, Șărbenița și Forosna, partea sa de Valeva și Piedecăuți.

Martori : Ioan Cojan, Gheorghe Păunel, Gabriel Dobrovolski, Gheorghii Dimitrievici preot în Valeva. A scris Vasile Păunel.

(Tot aici, pachetul Valeva).

17. 1828, Ian. 6, Iași : Grigori Done biv vel spătar dă în arendă lui Theodor Dobrovolski Ritter von Buchental partea sa de Valeva, pe anii 1828—1834, pentru suma totală de 1440 galbeni olandezi.

(Tot aici, Liber Instrumentorum VI 495).

18. 1837, Iulie 5 : Grigori Done biv vel spătar dă în arendă lui Iacob Iacobovici partea sa de Valeva pe anii 1837—1843, pentru suma anuală de 500 galbeni.

(Tot aici, Liber Instrum. XI 411).

Despre familia Păunel ne informează Tanasi Răpta din Cumărești, om de 80 ani, la 1796, febr. 12, precum l-a cunoscut pe Grigoraș Păunel cu soțul său Tătieana, fiica Lupului Tăutul, nepoata lui Nalivaico, depe care trage moșie în Boianciuc și Toutri și la Băcești. Aceste două moșii Toutri și Băcești le-a prăpădit Toader Păunel. Grigoraș Păunel a avut trei copii: 1) Sandul care a avut 8 copii, 2) Nastasia căs. cu Ion Mintici; fiul lor a fost Sandul Mintici, 3) Toader Păunel care a avut 5 copii.

(Tot aici, Liber Attestatorum pag. 113-4).

2.

1760, Septemvrie 20.

Mihai și Anița Lența dau lui Alexandru Costriș părțile lor de Costești, ținutul Cernăuți, pentru o datorie neplătită de 20 lei.

Adecă eu *Mihai Lența* împreună cu soru mea Anița, feciorii lui Ion Lenții, strănepoți lui Vasile Dumitrașcovici, dat-am această adevărată scrisoarea noastră la mâna du-lui *Alecsandro Costriș*, precum să să știe că întâmplându-mi-să o mare trebuință de bani și au făcut bine cu dooăzăci de lei și trecând multă vreme la mijloc, cerându bani și neavând nici o facere ca să dau, i-am dat danie du-le aceste părți de moșie din satu *Costești*, care aceste părți de moșie

săntu cumpărate de strămoșu meu cu zapisu în veci, și i-am dat du-le și scrisorile acestor părți de moșie și i-am dat și carte de stăpânire dela Mărie Sa Mihai Racoviță Vodă, deci i-am dat și noi această danie de nime nesăliți nice asuprați, ce de a noastră bună voe ca să fie du-le dreaptă ocină și moșie în veci, iar cine s'ar scula din neamul nostru ca să supere pe du-lui de aceste părți de moșie să nu să li să ție în samă, fiind că pe toți i-am înștiințat la nevoe me și le-am dat zapisăle ca să-m facă bine cu acești bani și nimene n'au vrut și pentru adevărată credință neștiind carte am pus și degetele în loc de iscălitură.

Let 1760, Săptemvrie 20.

+ Eu Mihai Lența, + eu Anița.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Costești.

Alte documente despre satul Costești:

1. 1780, febr. 18 : Stefan Buțura, nepotul lui Tudan de Costești, cu fiul său Vasile, vinde lui Iuon Mitescul căpitan partea sa de Costești ce o are dela moșul său Tudan. Martori: Leiba (?) de Vascăuți, Andrei Goraș, Stefan Coțic. A scris Constantin Drăghinici.

(Tot aici, Liber Granicialium VI 92-93).

2. 1783, Mart. 14, Cernăuți : In fața comisiei austriace se fac următ. declarații: In Costești stăpânesc neamurile Tudan, Noșa și Popescul, care toate dețin $\frac{3}{4}$ de sat. Neamul Tudan, reprezentat de Iuon, Toader, Maței și Dumitraș Tudan posedă $\frac{1}{4}$ de sat, moștenit din moși. O parte a lor a fost cumpărată de Iuon Calmuțchi.

Neamul Noșa stăpânește $\frac{1}{4}$ sat, moștenit dela moși. O parte a fost cumpărată de Iuon Calmuțchi.

Neamul Popescul stăpânește $\frac{1}{4}$ de sat, la fel moștenit. Iuon Calmuțchi, ginerele lui Iuon Mitescul, a cumpărat $2\frac{1}{2}$ odgoane, care fac 55 stânjani.

Mănăstirea Pobrata stăpânește $\frac{1}{4}$ de sat.

(Tot aici, Liber Granicialium VI 59-68).

3. 1785, Aug. 25, Cernăuți : Ioan Mitescul căpitan, fiul lui Gheorghie Mitescul și al Ioanei, fata lui Toader Holban armaș, nepot de fecior al lui Gavril Mitescul, strănepot al lui Pavel, dă fiicei sale Ilinca căs. cu Ioan Calmuțchi o parte de moșie zisă Movila Ruptă, țin. Dorohoiului, pe apa Prutului din sus de târgul Ștefăneștilor, părți de moșie din raiaua Hotinului nespecificate, o parte de moșie din Panca țin. Sucevii, Comărești țin. Sucevii și cumpărăturile din Costești țin. Cernăuți, Țigani, bani, lucruri, vite.

Fratele lui Ioan Mitescul se cheamă Toader, sora Maria, care s'a căsătorit cu Toader Tabără.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 253).

E o greșală când se susține că mân. Pobrata stăpânește o parte de Costești. Nu poate fi vorba decât de mân. Sucevița, care după declarațiile reprezentantului ei stăpânește $\frac{1}{7}$ Costești. Iată documentul:

1. 1782, Ian. 21 : În fața comisiei austriace apare egumenul Suceviței Antioh și declară, că la început episcopul de Rădăuți Gheorghie Movilă a zidit o bisericuță pe pământul domnesc al Suceviții, pentru care a primit un uric de danie dela Petru Voevod. Mai târziu Ieremie Movilă, fratele lui Gheorghie, încă pe când era boier, a zidit în locul bisericeții mănăstirea. Mănăstirea Sucevița are în Cordon, adică în Bucovina următ. sate: Sucevița, Volovăț, Horodnicul de sus și de jos care sunt într'un hotar, Muntele Gemelău, $\frac{1}{2}$ Pleșenița țin. Sucevii și $\frac{1}{7}$ Costești țin. Cernăuți. În Moldova are satele: Măndrești, Semenita zisă pe vremuri Bălești, Ibănești, Măgura, Cristinești, Noscova, Verbia, săliștile Otonești și Davida, $\frac{1}{2}$ Rujenița, $\frac{1}{3}$ heleșteu la Dorohoi, o prisacă la Bohotin, 1 moară și 4 pogoane vie la Pesedești (?), 6 pogoane vie la Cruce, 1 pomăt la Horodești.

Din satul Sucevița au rupt bucăți mân. Solca și Putna. Satul Volovăț a fost dăruit mân. de episcopul Gheorghie Movilă, care l-a primit de Petru Voevod drept schimb pentru un sat din ținutul Hotinului.

Horodnicul de sus și jos l-a dăruit Ieremie Movilă. Gemelăul l-au primit dela surorile Maria soția marelui

logofăt (Ion Solomon) și Paraschiva soția lui Udrea vătaf.

Jumătate Pleșenița și $\frac{1}{7}$ Costești a fost dăruit mănăstirii de Iordachi Cantacuzino mare vornic.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Foundationum III 99—106 și V 62-69).

Despre satul Bă[li]lești al mân. Suceviții vezi Gh. Ghibănescu: Surete XX 83 și Costăchescu Mihai: Arderea târgului Floci și a Ialomiței în 1470, Iași, 1935, Instit. de arte grafice « Brawo », pag. 66-67.

Despre Costești în legătură cu familiile Onciul și Volcinschi vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 154, nrl. 130.

3.

1761, Ianuarie 26.

Câțiva răzeși vând lui Sandul Volcinschi a patra parte de sat Petriceni, țin. Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă noi *Sandul, Stefan, Ursul* tatăl Aniței, *Ioniță, Constantin, Dochița, Mariuța și Catarina*, copiii lui *Andoni* și ai *Mariei*, ai lui *Nedelco* și ai *Ileanii*, nepoții *Saftei*, ne-am înțeles în de noi și am vândut a noastră dreaptă ocină și moșie anume a patra parte de sat de *Petriceni*, ce o avem dela moașa noastră *Safta* și strămoașa noastră *Ropcenița* agoaie, rudei noastre lui *Sandul*, fiul lui *Stefan Volcinschi*, nepotul *Anghelușii*, pentru 29 lei și 30 bani, bani gata, ca să-i fie lui, copiilor și nepoților lui dreaptă ocină nesmintit în veci, iar dacă cineva din rudele noastre s'ar scula, atunci noi avem a răspunde, și să-și ia și întăritură domnească și pentru mai mare credință am iscălit cu mâna noastră.

26 Ianuarie 7269.

Sandu, Stefan, Ursul, Andoni, Anița, Dochița, Măriuța.

Din Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Petriceni și Liber Granicialium VII 457—458, unde se află copia germană.

Cinci semnături neînțelese au fost omise.

4.

1761. Februarie 17.

Se face o învoială. Jumătate de sat Drăgușeni, țin. Sucevii, rămâne a Tăutuleștilor și a Nalivaiceștilor, iar jumătate a Brăheștilor.

(Tradus în românește după o copie germană).

Sandul și Iuon Brahă, Dimitrie Strigocichian, ginerele lui Toader Brahă, și toate celelalte neamuri fac o învoială în fața și cu iscălitura lui Ienachi Aga fost mare paharnic și staroste de Cernăuți, a lui Toader Silion medelnicer și a lui Iuon Beldiman căpitan, precum s'au învoit cu Tăutuleștii și cu Nalivaiceștii pentru moșia moșului lor Strătulat Brahă anume întreg satul Drăgușeni, ținutul Sucevii, precum jumătate să fie a Tăutuleștilor și a Nalivaiceștilor cu toate rudele lor, iar cealaltă jumătate să fie a Brăheștilor cu toate rudele lor. Și s'au mai învoit, ca toate zapisele și ispisoacele ce sunt făcute până la această învoială să rămână drepte, iar dacă s'ar ivi nescaiva zapise după învoială, să n'aibă a da nici o parte nici alta.

7269, februarie 17.

Din Wickenhauser: *Homor* pag. 193 nrl 18, unde este tipărită copia germană. Vezi și Erast Hostiuc: *Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altădată*, Cernăuți, 1936, pag. 183—184.

Alte documente :

1. Fără dată : Sandul Brahă cu fratele său Ioniță fac schimb de moșii cu Lupul Balș biv vel vornic. Balș le dă $\frac{1}{3}$ Culiceni, țin. Sucevii, ce se hotărește cu Tureatca, iar ei dau $\frac{1}{4}$ Drăgușeni, țin. Sucevii, ce se hotărește cu St. Onufri. Drăgușenii le sunt baștină dela părintele lor Constantin și dela moșul lor Strătulat Brahă. Fiind oameni săraci, Balș le mai dă suma de 25 lei.

(Original, Academia Română, Documentul 188-50).

2. 1755, *Iunie 24* : Se ceartă Veniamin egumenul mân. St. Onufri cu Tofan Brahă călugăr (= Teodor Brahă) și Sandul, fiul lui C-tin Brahă, pt. $\frac{1}{4}$ parte Drăgușeni lângă târgul Sirete, ținutul Sucevii, care parte o dăruise mănăstirii Ștefan Petriceicu Voevod. Egumenul arată un zapis din 1674, după care Nacul Volcinschi și soțul său vinde acea parte, ce o cumpărase dela Coste, Nicolai și Paraschiva, copiii lui Carapcian, lui Ștefan Petriceicu Voevod. Brahă este dat rămas, iar partea de Drăgușeni se stâlpește (Wickenhauser: *Homor pag. 187—188 nrl 14*).

3. 1761, *Mai 28* : Ioan Theodor Voevod, a venit Gligori Tăutul mazil cu frații săi, Toma târgoveț de Iași cu frații la marele log. Ioan Bogdan, arătând o învoială din 17 Febr. 1761 scriind precum Tăutuleștii și Nalivaiceștii s'au învoit cu moșiile moșnenilor Strătulat Brahă anume pentru sat întreg Drăgușeni, țin. Suceava, din care jumătate vor a stăpâni Tăutuleștii și Nalivaiceștii cu rudele lor, cealaltă jumătate Brăjenii (adecă familia Brahă). Învoiala lor este iscălită de Ienachi Aga biv vel paharnic și staroste de Cernăuți, Toader Sillion medelnicer și Iuon Beldiman căpitan. Domnul întărește.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Drăgușeni, traducere germană).

4. 1793, *Noemv. 20, Carabciu pe Ceremuș* : Irina, fiica răp. Sandul Nalivaico din Cuciurul Mic, soțul răp. Ilie Cârste căpitan de Carabciu, dă fiului ei Vasile părțile ei de moșie din Zamostie pe Ceremuș, iar copiilor ei Ioan, Gafița, Măriuța și Axănia le dă părțile ei de moșie din Drăgușeni și Boianciuc. Martorii : Gligoraș Popovici,

Stefan Mironco, Gheorghie Taupici, Gheorghie Căzăcescu, Andrei Veriha, Andrieș. . ., Toader Ciornohuz din Bănila Moldovenească. A scris Petrachi Arhip. Au mai fost de față Costache Flondor, Vasile Tăutul, Gheorghie Săvăscul.

5.

1761, Mai 20.

Domnul țării acordă mănăstirii Horecea zece scutelnici.

Noi *Ioan Theodor Voevod* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Facim știre cu aceasta carte a domnii mele pentru schitul *Horece*, dela ținut Cernăuțului, dela care schitu viind aice rugătorii noștri călugări, ni-au dat jalobă cerșind ca să aibă puțini oameni streini, ca să fie pentru slujba și poslușania schitului, și domnie mea am făcut milă și li-am dat această carte a domnii mele, prin cari le dăm voea a-ș aduce zeci oameni streini dintr'alti părți de locu fără de biru în visterie, pre cari îi ertăm domnie mea di birul visteriei, pi capitile lor, nimărui nimică să nu dea, lăsându-să să fie numai pentru slujba și poslușanie schitului și găsând aciști oameni să-i ducă înnainte du[m]isale starostelui di Cernăuți să-i cerceteză și fiind oameni streini ca acie, cu scrisoare starostelui să-i triimită aice la dumnealui vel vist[ernic] ca să le dea peceți roșii pe fețele lor, să fie cunoscuți dintr'alți lăcuitori, dreptu aciea poroncim domnie mea du-lor voastre boeri i altor slujbași ce viți fi cu slujbile domnii mele la ținut Cernăuțului văzând carte domnii mele, nimea întru nimică să nu-i supere, ci toți, după cum poroncim mai sus, așe să urmeză. Această scriem.

Let. 7269 Mai 20.

proci vel vist.

Original, hârtie, pecete roșie mică, Arhivele Statului București, Mănăstirea Doljești, pachetul 18, nrl 4.

Alte documente despre mănăstirea *Horecea* :

1. 1761, *Mai 23* : Ioan Calimah Voevod face știre cu acest hrisov pentru săhăstria *Horece*, ținut Cernăuți, unde se prăznuește nașterea Maicii Domnului și sfinții mucenici Gheorghii și Neculai, a venit Kir Artemon nacealnicul și starețul săhăstriei arătând cărți de milă dela Scarlat Ghica Vodă și alții, domnul întărește mila lor scutind la vremea desetirii câte 150 stupi de desetină și câte (lipsește) vite cu cai de văcărit și deconiță, nici la agiutorință să nu dea nemic, ceara acelor stupi să fie pentru lumini la sf. biserică, pentru chivernisala și îmbrăcăminteala călugărilor. Așijdire și pentru 10 poslușnici oameni streini fără bir în visterie, să fie ertați pe capitele lor de tot birul visteriei. Călugării pentru aceasta să se roage pentru paza norodului acestii țări, pentru pacinica domnie, pentru sănătatea domniei, pentru iertarea păcatelor. S'a trecut la condica divanului de Neculai diac.

(Original, hârtie, tot aici, mân. Doljești, pachetul 18, nrl 5).

2. 1761, *Oct. 19* : Grigori Ioan Calimah Voevod pentru sf. săhăstrie *Horincea*, țin. Cernăuți, au venit Kir Artimon nacealnicul și starețul săhăstriei arătând hrisoave de domni trecuți, domnul întărește daniile scutind la vremea desetirii 150 stupi de desetină, 15 vite cu cai de văcărit sau cuniță, nici la vremea agiutorinții să nu dea nemic, ceara să fie pentru lumini pentru chivernisala și îmbrăcăminteala călugărilor. Și pentru 10 oameni streini, să fie ertați pe capetele lor de tot birul visteriei. Domnul mai adaogă milă, la vremea goștinii 150 oi scutite de goștină și pentru o moară pe dubasă pe apa Prutului, să fie în pace cu banii morăritului, călugării să se roage pentru iertarea păcatelor domniei.

(Original, hârtie, tot aici, mân. Doljești, pach. 18, nrl 6).

1761, Iunie 25.

Se hotărăște ca Gheorghi Isar, fiul lui Ursachi, și cumnatul său Ion Verigă să stăpânească părțile de moșie din Culeuț rămase dela Mierla și Lupașcu Murguleț și dela Ion Hăncu

Noi *Grigori Ioan Voevod*, bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii mele lui *Gheorghe Isar*, ficior Ursului Isar, și cumnatului său *Ion Verigă*, ginerele Ursului Isar, să fie volnici cu carte Domnii mele a stăpăni a triea parte din giurăătate de sat de *Coleuți* de la ținut Cernăuțului care li este moșie de baștină depe moașa lor Mierla, fata lui *Neculai Murguleți*, și să mai stăpăniască iar altă a trie parte din giurăătate de sat, parte lui *Lupașcu Murguleț*, care au murit în țara leșască, care să o stăpăniască împreună cu *Ion Moțoc*, așijdere să mai stăpăniască altă a trie parte din giurăătate dentr'acel sat, parte lui *Ion Hăncul*, fiind mortu și neavând ficior sau rude care să o stăpăniască împreună, că-i în giurăătate cu *Ion Dociul*, toate aceste părți să le stăpăniască într'acesta chip după mărturie de giudecată ce-au arătat dela boerii noștri *Ioniță Beldeman* căpitan și dela *Dumitraș Potlog* căpitan, giudecătorii de Cernăuți din vlet 7268 (1760), în care scrii că s'au dat dovadă la giudecata ce-au avut cu *Gavril Moțoc*, ca să stăpăniască aceste părți frățeste, după cum arată mai sus, pentru aceasta să aibă a stăpăni aceste părți, iar de vor zăci cineva că au a răspunde, să margă înainte du-sale staroste de ținut să le ea sama și pe cum va găsi cu dreptate să-i giudece și să-i așeze hotărând cu carte de giudecată, într'alt chip să nu fie, și nime să nu ste împotriva cărții Domnii mele.

Let 7269, Iuni 25.

proci vel logofăt.

Original, hârtie, Forum nobilium din Cernăuți.

Mărturia de judecată menționată s'a păstrat numai în traducere latină. Iat-o:

1. 1759, *Decembrie 20* : Apare Gavril Moțoc și Ursachi Isar, zicând Gavril Moțoc că « Ursachiam Isar unam quartam partem ex medietate pagi Culeuț Ionița Dociul dedisse ». Ursachi Isar răspunde că nu i-a dat ci « Ionița Dociul eandem iudicialiter accepisse ». Ursachi Isar arată că acea $\frac{1}{2}$ Culeuț o au dela moșul lor Stefan Murguleț, care avusese doi fii și o fiică, cărora le-a dat această jumătate de sat Culeuț: anume lui Nicolae, Ursul și Maria « Ex Maria Hâncul, ex Ursul Murguleț Dociul provenit. A Nicolao Murguleț unus filius Lupașco nuncupatus remansit, qui in Polonia se collocavit, atque duae filiae, una Mirla (= Mierla) mater Ursachii Isar, altera Iudita, mater Gavrilii Moțoc, nuncupata ». Toți trei au primit câte $\frac{1}{3}$ parte din jumătate de sat Culeuț. Gavril Moțoc răspunde, că $\frac{1}{3}$ parte din $\frac{1}{2}$ Culeuț, partea Ursului, a trecut ca danie la fratele său Nicolae, și dela acesta la Dociul. Nicolae garantase bani lui Ursul « quod iste Ursul Murguleț aliquibus Polonis 80 monibus debitor fuerit, pro quo frater suus Nicolaus caveus fuit ». Dar nefiind cert că banii fusesse dați, de aceea Dociul, descendentul lui Ursul, primește partea de Culeuț. Moțoc pe nedrept se leagă de Isar, căci « Moțoc, si aliquid haberet, cum Dociulio litem gerat ». Ursachi însă să stăpânească partea sa moștenită dela mama, anume $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{3}$ parte de Culeuț. Partea lui Hâncul « nemo existens ex Hâncul » să stăpânească toți. Partea lui Lupașco Murguleț, « qui in Polonia mortuus est » s'o stăpânească Isar cu Moțoc. Semnează Ionița Beldiman și Dumitrașco Potlog.

(Forum nobilium, Cernăuți).

Spîța neamului Murguleț vezi doc. din 1699 August 16.

1761, Iunie 26.

Starostele de Cernăuți Gheorghii este trimis să cerceteze conflictul ivit între Gheorghii Isar și răzășii din Stănești, țin. Cernăuți.

+ Io *Grigori Ioan Voevod* bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem Domnie Mea la credincios boeriul Domniei Mele du-[lui] *Gheorghii* biv vel jic[nicer] staroste de Cernăuți i la boeriul nostru *Ioniți Beldiman* biv vel căp[itan], vă facem știre că aice la Domnie Me au dat jalobă *Gheorghii*, ficior Ursului Isar, și Ion Verig[a], ginerile Ursului Isar, di la ținut[ul] Cernăuțului (adăogat de mână străină: mazăli), zăcând precum că moșie *Stăneștii* să împarte în trii părți, o parte este a Vlădeștilor, parte din gios, iar 2 părți sânt a Isăreștilor, însă o parte din mijloc este driaptă a lui Isar, iar parte din sus să împarte în șes[ă] părți, și dintr'acele șesă părți o parte este a Goeneștilor, iar la cele 5 părți sânt răzăș[i] Isăreștii și ginirile lui Isar, Ion Verig[a], dipe alt niam și cu Cracalie și sânt și alții care vor vini înainte du-[voastre], acum s'au sculat acei Goenești și având niște scrisori [de] cumpărătură dintr'acel sat din parte din gios au mărșu la hotarnicii ce au [a]dus Vlădeștii acum când au hotărât satul și au ales parte din gios osăbit și au scos scrisorile înainte hotarnicilor și n'au vrut hotarnicii să scoată moșie pe zapisă în parte din gios din parte Vlădeștilor, ce li-au dat din parte Isăreștilor și li-au făcut strămbătate, pentru care iată că vă scriem să aduceți faț[ă] pe toți acei răzăși, atât pe Vlădești cât și pe Goenești și să staț să luaț sama cu amărunt cercetând și toate scrisorile lor și unde vor scrie zapisăle acele de cumpărături, acolo să le scoateț parte, iar nu să între

peste acei ce n'au vândut și să-i odihniț cu dreptate ce s'a căde.

Așijdere mai jăluște Ghiorghi Isar că are giudecată cu un Velicico Mintici pentru o parte de moșie ce li-au vândut și au eșit ră vânzare, ce și pentru aceasta să-i giudecaț și ce-ț gășă cu cale de plin să inpliniț.

Așejdire și pentru niște poeni ce sânt făcute în pădure cu toporul pe hotarul Stăneștilor, iarăș zăcu Isăreștii că acei Vlădești li-au amestecat în hotarăle, ce și pentru aceasta să-i giudecaț după dreptate și să-i așezaț să să odihniască și acei Goenești fiind că sânt șezători în ținut[ul] Sucevii să trimitetș să-i sorociț spuindu-le că de nu vor vini la giudecată viț da mărturie de oprit la mână Isăreștilor pe parte lor, ce di n'or vini la giudecată să le daț mărturie la mână Isăreștilor ca să-ș opriască parte acelor Goenești. Aceasta scriem.

Adăogat : Iar neputându-le du-[voastră] curma giudecata lor acolo și vrând ei ca să viea și la divanul Domnii Mele, să le daț zi de soroc ca să viea cu scrisori ce vor avea la divan.

7269, Iuni 26.

Proci vel logofăt.

Original, pecete roșie mică, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

8.

1761, Iulie 22.

Grigori Calimah Voevod întărește fraților Nicolae și Dumitraș Gafenco satul Bănila, ținutul Cernăuți. Se dă istoria satului.

Noi *Grigori Ioan Calimah* Voevoda, bojiu milostiiu gospodar zămli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii mele slugilor Domnii mele *Nicolae Gafenco* ce au fost vornic la Cămpulungu Rusăscu și frăține-său lui *Dumitraș Gafenco*, fecior lui Miron Gafenco ce au fost stolnic al doile, nepoții și strănepoții? Marii Gafencesii, sora lui Pavel Rugină biv vel sulger, să fie volnici cu carte Domnii mele a stăpâni giurămate de sat de *Bănila*, ce este la ținutul Cernăuțului, cu tot venitul și cu slujba oamenilor, ce-i rânduit pin ponturi dela oameni ce vor fi șezători cu casă pe aceasta giurămate de sat, afară din părțile ce au în Bănila alții, moșii după dovezi ce-au arătat feciorii lui Gafenco înaintea acestui [cinstit] și credincios boeriul Domnii mele, Du-lui Lupul Balș vel logofăt în tri ispisocace dela Domnia Sa Mihai Vodă din velet 7234 [1726] Ghenar 5, cu care întărește stăpânire lui Dumitrașco Gafenco uricariul, moșul acestor Gafencești, pe a patra parte de sat de Bănila ce i s'au venit la împărțală depe Maria giupăncasa, fata Nastasii, nepoata lui Stefan Rugină biv vel șetrar, al doile ispisoc dela Domnia Sa Grigori Ghica Vodă din velet 7240 [1732] Ghenar 24 întărind stăpânire lui Miron Gafenco uricariul pe a patra parte de sat de Bănila ce au fost parte lui Pavel Rugină, fratele Marii Gafencesii, care aceste câte o a patra parte fac giurămate de sat, i s'au dat lui Miron Gafenco în stăpânire cu giudecata divanului Domnii Sale Grigorie Ghica Vodă și cu ispisoc iscălit de singur Domnie Sa, fiindu împresurat de cătră Gheorghie Turcul postelnic, după cum este arătat pre largu pricina și în ispisocu Domnii Sale Grigorie Ghica Vodă și într'alt ispisoc dela Domnie Sa Ioan Vodă întărindu un domnu după altul stăpânire lui Miron Gafenco pe aceasta a patra parte de sat de Bănila ce-au fost parte lui Pavel Rugină și pe alte moșii a lui Rugină ce era împresurate de cătră Turculeț și au mai

arătat și alte două cărți dela Domnie Sa Matei Ghica Vodă din velet 7263 (1754-5), una dela Noemvrie 29 și alta dela Mai 19 și o carte de giudecată din velet 7263 (1755) August 31, iscăliți Sfinție Sa Iacob mitropolitul și Ioan Bogdan vel logofăt și Alistarhu Hrisosculeu vel visternic și Vasile Ruset visternic, pentru aceea dar după dovezile de mai sus scrisă li s'au întărit feciorilor lui Gafenco stăpănire și cu aceasta carte a Domnii mele, ca să-ș țae moșie lor și să o stăpânească cu tot venitul cu pace, într'alt chip să nu fie, aceasta poroncim.

Let 7269, Iulie 22.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum I pag. 75-82.

Alt document:

1. 1768, Iulie 22: Grigori Calimah Voevod dă carte lui Nicolae Gafenco fost vornic de Câmpulungul Rusesc și fratelui său Dumitraș Gafenco fost II. stolnic, nepoții și strănepoții Mariei Gafencesii, sora lui Pavel Rugină fost mare sulger, să stăpânească $\frac{1}{2}$ Bănila, țin. Cernăuți. Se menționează 1) zapisul din 5 Ian. 1726, în care Dumitrașco Gafenco uricar, moșul Gafenceștilor, primește $\frac{1}{4}$ Bănila după soția sa Maria, fiica Nastasiei, nepoata lui Ștefan Rugină fost mare șetrar, 2) zapisul din 24 Ian. 1732, în care se întărește lui Miron Gafenco uricar $\frac{1}{4}$ Bănila, partea lui Pavel Rugină, frate cu Maria Gafenceasa. Aceste două părți fac jumătate de Bănila, țin. Cernăuți.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Bănila Rusească).

Spîța neamului Gafenco vezi a noastră: Familia Onciul, anexe, ramura lui Onciul Herța.

In doc. din 1652 Aprilie 23 publicat în vol. I pag. 258—260 se vorbește despre Drumul Popilnicilor, al Tucepilor și Drumul Drahasinorul. N'am putut da atunci o explicație satisfăcătoare. Astăzi o pot face. In Galiția, în apropierea Bănilii noastre, se găsesc localitățile: Popilniki,

Tuczapy și Drahasymov. Sunt așa dară drumurile care duc la aceste localități.

Se va îndrepta: Drumul Drahasinovul în loc de: Drahasinorul, cum greșit a fost scris.

1761, Iulie 25.

9.

Domnul țării întărește lui Lupul Stroici jumătate de sat
Bahrinești, ținutul Sucevii.

+ Noi *Grigori Ioan Voevod* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte domnii mele boeriului nostru *Lupului Stroici* postelnic ca să fie volnic cu carte domnii mele a țâne și a stăpăni giurătațe de sat de *Bahrinești* dela țănut[ul] Sucevii ce zasă că este driaptă ocină și moșie a lui de baștină, pentru aceea or pe cine ar trimite să aibă a lua de a zăce din țarină, din pâni, din fănaț, din prisăci cu stupi, însă din cinzăci un stup, iar fiind mai puțin să ea câtă o para de stupu, și din livezi cu pomi, însă de vreme că au jăluit domnii mele că în vremile trecute fiindu o samă de oameni șazători acolo pe ace moșie ar fi făcut livezi de pomi și cât au trăit ei din niam în niam acolo și au stăpănit livezile dându-ș zăciuiala din poame după obicei, iar dela o samă de vreme încoace s'au răzlețat tot niamul lor de acolo și trăescu pintre alte țănuturi și cându-i toamna la vreme poamelor vin și scutură livezăle și eu poamele și să ducu, ce pentru unii ca aciea ce sântu trăitori pintre alte țănuturi pin știre isprav[nicieii] de țănut îi dăm volniciea pin această carte a domnii mele ca nici de cum să nu îngăduiască a să atinge de livezi, ce toată roada livezilor să ea stăpăn[ul]

moșiilor, iar pentru cei cari or fi șazători acolo pe moșie și or fi avându livezi să-ș stăpăniască livezile și să-ș dea zăciuală după obicei și din grădini cu legum[e] și din tot locul cu tot venit[ul] moșii după obicei și nime să nu ste împotriva cărții domnii mele. Iar cari ar ave mai mult a răspunde să-ș e drese și scrisori ce ar ave, să vie de față la divan și cu divan[ul] domnii mele li s'a hotără giudecata, într'alt chip să nu fie că așa este poronca domnii mele.

Let 7269, Iulie 25.

Proci vel logofăt.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Bahrinești.

Alte documente:

1. 1762, *Mai 18*: Grigori Ioan Calimah Voevod. A jeluit Lupul Stroici postelnic pentru jumătate de sat de Bahrinești, care se împresoară de mânăstirea Putnei și de alți răzeși, iar dacă răzeșii vor pune pricină pentru dijmă, atunci moșia să stea oprită până la Sf. Dumitru, când se va face hotarnica la fața locului.

(Copie, tot aici).

2. 1765, *Iulie 3*: Grigori Alexandru Ghica Voevod dă carte Aniții lui Lupul Stroici postelnic să fie volnică a stăpâni $\frac{1}{2}$ Bahrinești și din Moisăeni și din Varnița, luând de a zecea, și din prisăci cu stupi va lua din 50 unul, iar de va fi mai puțin va lua o para de stup; cei șezători cu casa vor da pe an câte un leu de casă, iar cari nu vor da bani vor lucra boerescul pe an câte 12 zile de casă, însă 6 zile vara și 6 zile iarna.

(Copie, tot aici, textul german tot aici, Liber Granielium II 22-23).

3. 1767, *Iunie 2*: Grigori Ioan Calimah Voevod scrie lui Andrei căpitan de Ropce, precum a dat jalobă Antohi, feciorul Lupului Stroici post. zicând că oamenii ce șad pe moșia sa Bahrinești nu i-au dat dijma moșiei din anul trecut după obicei și este păgubaș; Andrei să

cerceteze pricina cu amăruntul și dacă este precum jeluește să înlănească toată dijma după hotărârea ponturilor ce s'au făcut decătră domniea mea. Să dea carte de judecată, iar dacă nu va putea așeza, să le dea zi de soroc să vie la divan.

(Original, Academia Română, Doc. 253, CXLV).

4. 1779, *Ianuarie 4* : La jaloba lui Antohi Stroici mazil că i se împresoară despre mânăstirea Putnei părțile sale din Moisăeni și Varnița, generalul austriac Enzenberg trimite pentru cercetare pe Ioasaf, egumenul Putnei. La fața locului Antohi Stroici a arătat o carte domnească din 1765, Iulie 3, după care Anița, jupâneasa Lupului Stroici post. este în drept să stăpânească părțile ei din Moisăeni, Bahrinești și Varnița.

Egumenul Putnei a arătat un ispisoc dela Stefan Vodă din 1479 Mai 17, în care scrie că un Misa a vândut domnului satul său Ternauca pentru 150 zloți tătărești și domnul l-a dăruit mânăstirii Putnei. Moiseni nu este moșie, ci e pe numele Misăi; unii zic: satul Ternauca = Moisieni. Varnița a fost o groapă de var în hotarul Ternauchii. Se hotărăște, ca mân. Putnei să stăpânească moșia Ternauca, iar Antohi să nu se mai amestece.

(Copie, Arhiva mân. Putnei, nr. 207).

E vorba de docum. din 1479 Mai 7, după care Stefan cel Mare cumpără dela Misa satul Târnauca pentru 150 zloți tăt. și-l dăruiește mânăstirii Putnei (I. Bogdan: Docum. lui Ștefan cel Mare I 225).

5. 1782, *Febr. 14* : În fața comisiei austriace ierom. Constandie, dichiul mân. Barnovschi, răspunde în numele mân. Barnovschi și mân. Cetățuia. Mânăstirca Cetățuia stăpânește în Bucovina $\frac{1}{2}$ Bahrinești, care îi fusese dăruită de Anastasia, fiica doamnei Dafina. Anastasia o cumpărase dela visternicul Niculae și soția acestuia Alexa[ndra].

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Bahrinești).

6. 1782, *Oct. 24* : În fața comisiei austriace Antohi Stroici declară că posedă $\frac{1}{2}$ Bahrinești, moștenită dela tatăl său. Acesta o primise dela moșul său Toader Stroici.

(Tot aici, Liber Granicialium II 6-8).

7. *Pela 1782*: Antohi Stroici declară în fața comisiei austriace că posedă săliștea Moiseni. (Moisenii au trecut dela familia Stroici la fam. Aslan, iar dela aceasta în anul 1863 la Ignatz Donnersberg).

(Tot aici, Liber Haereditatum XIII 183).

8. *1791, Iunie 11, Bahrinești*: Invoiala făcută între Antohi Stroici și Toader Dobrovolschi de Borăuți, vechiul mân. Cetățue din Iași, pentru a despărți satul Bahrinești drept în două. S'a făcut odgon de 20 stânjani și s'a măsurat moșia pe 13 locuri. În mijlocul moșiei s'au ridicat 26 movile, tot câte 2 movile alătura, câte de un stânjani împărătesc departe. Partea de sus care se hotărăște cu moșia Moiseni în Varniță și cu Bainții a rămas a lui Antohi Stroici, partea de jos care se hotărăște cu moșiile Volcineț, Ciripcăuții, Vascăuții, Mușenița și Băncești, a rămas a mân. Cetățue. De față: Costantin Teliman căpitan și canțelist, și Antohi Teliman nobel.

(Copie, tot aici, Liber Testamentorum I pag. 45).

9. *1793, Mai 9, Constantinopol*: Antim patriarhul de Ierusalim dă în seama lui Todorî Mustățâ cinci moșii: Moșiile mân. Barnovschi, Toporăuți, Tristiana, Volcineț și $\frac{1}{2}$ Vascăuți, țin. Suceava; moșia mân. Pobrata: Dracineț. Arenda anuală va fi de 2050 galbeni turcești. Moșia mân. Cetățuia: anume $\frac{1}{2}$ Bahrinești i se arendează pentru suma anuală de 60 galbeni turcești. Mustățâ să aibă dreptul a le și vinde.

(Tot aici, Contractuum Novorum V 71-80).

10. *1799, Iulie 23, Cernăuți*: Graf Iacob Logoteti a fost tovarăș cu Gheorghie Damoni la moșia Volcineț, $\frac{1}{2}$ Bahrinești și o parte din Vascăuți pe Siret după contractul lui Todorî Mustățâ ce-l avea pe 6 ani. Acum Logoteti iese din tovarășie. De față Dumitrachi Costin, A scris Irimievici nobil.

(Tot aici, Contract. Nov. XII 630).

11. *1814, Febr. 9*: Antohi Stroici, mort în această zi, dăruiește fiilor săi Gheorghe, Manolachi, Petrachi, Mihailachi și Nicolai în părți egale partea sa de Bahrinești.

(Tot aici, Liber Haered. I 165, și Liber Instrumentorum I 561).

12. 1832, *Mai 14* : Gheorghe Stroici dăruiește soției sale Elisaveta $\frac{1}{5}$ parte din jumătate de Bahrinești. Copiii lor sunt : Ioan, Maria, Zoița, Catarina, Maranda și Simeon. (Tot aici, Liber Haereditatum I 167).

13. 1834, *Noem. 10* : Petrachi Stroici vinde lui Ioan Vasilco partea de Bahrinești, $\frac{1}{5}$ parte din jumătate, pentru suma de 1320 Gulden Conventional Münze. (Tot aici, Liber Haereditatum XX 463).

10.

1761, Iulie 30.

Grigori Ioan Calimah Voevod scutește de folărit pe mazilul Alexandru Vasilco.

Noi *Grigori Ioan Voevod* bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte domnii mele lui *Alexandru Vasilco*, mază ot Suceavă, să fiea volnec cu carte domnii mele a să apăra despre *folărit*, nime întru nemică și cât de puțână supărare să nu-i facă, de vreme că el iaste mazil și mazălii nu iaste obicei ca să de folărit și fiind că s'au obicinuit folarii de la o samă de vreme încoace de-i ea și lui folărit, i-am dat această carte a domnii mele ca să aibă a să apăra și nici un ban folărit să nu de, fiind că este mazil, aceasta poruncim.

Vlet, 7269, Iuli 30.

Original, hârtie, pecete mică rotundă, dela contele Gheorghe Vasilco din Cernăuți.

1761, Septemvrie 19.

Pavel Morțun fost vornic mărturisește că pârâul Igrîște formează hotarul între Balcăuți și satele de prin prejur

Pavel Morțun biv vor[nic] ot *Calafindești* dat-am această adevărată măturica a me sfinții sale părintelui *Pahomie*, igumen sfintii mănăstiri Putnii, și la tot soborul, precum știu și ni-au arătat niștea oameni din Grimești, anume Puluți i Necolai Păsărenco, în vreme când am îmblat eu pe hotarul Rudeștilor și a Botășenților împreună cu du-lui stol[nic] Costantin Păladi, di am cercetat hotarale Rudeștilor și a Botășenților fiind și alți oameni mulți adunați, atunce acei mai sus scriși oameni au arătat că Igrîște iaste hotar a Rudeștilor și a Botășenților de desparte de cătră Balcăuții a mănăstirii Putnii, că tocma pân în Igrîște este și hotarul Balcăuților a mănăstirii Putnii, care sămn adecă Igrîște am mersu de l-am și arătat înainte du-lor sale boearilor hotarnici, a du-lui Vasili Buh[ăescu] pah[arnic] și a du-lui Lupul Hadămbul vor[nic] de poarta g[ospo]d și a sfinții sale părintelui Pahomi, egumen de Putna, și a tot soborul și pentru mai adevărata credință m'am și iscălit.

Vlet 7270, Sept[emvrie] 19.

+ Eu Pavel Morțun neștiind iscăli am pus degetul. Dinainte noastră au mărturisit Pavăl Morțun, Vasili Buhăescu biv vel pah[arnic], Lupul Hadămbul vor[nic] de po[a]rt[ă].

Original, Arhiva mănăstirii Putna Nr. 142.

Grimești este satul Grămești.

Alte documente:

1. 1766, *Iulie 15* : Hotarnica satului Botășanița, țin. Sucevii. Iordachi Sillion biv vel med. și Ștefan Tabără vornic de poartă împreună cu alții hotărăsc satul Botoșanții di pi Horaeț despre Balcăuții ai mănăstirii Putna.

De față au fost Pahomie egumenul Putnei, și oameni împregiurași din Grămești, Rudești, Bălelești și Calafindești. Egumenul arată ispisocul lui Ștefan Vodă din 6979 = 1471 Sept. 10, în care Ștefan V. dă danie mân. Putna satul Balcăuți, dar hotarul nu-l arată, și o hotarnică a Balcăuților din 1737 Iulie 2 iscălită de Toader Carp și Du-tru Gafenco uricar; la fel hotarnica din 1761 iscălită de Vasile Buhăescul și Lupu Hadâmbu vornic de poartă. Răzeșii de Botășanții arată o hotarnică din 1626 Iulie 3 ce au avut moșul lor Bilii și Nastasia și Odochia și Parasca, toți feciorii Mihăilescului pe satul Botășanții pe Horaeț, alta a lui Dumitru Ponici, Gavril Tăutul și Tudor Brahă fără velet. Făcându-se hotarul s'a găsit o piatră veche în dâmb supt Horaeț, de aici culme Horaețului, în jos la fântâna lui Pârliș, la vale la podul Cherii, apa Volovățului în sus, la răsărit la balta Costii, cornul pădurii despre Rudești spre târgul Siretiului unde pe vremuri se făceau nedee și olate, părâul Vericăi, valea cornilor.

(Original, Forum nobilium Cernăuți).

2. 1767, *Ian. 19* : Grigori Alexandru Ghica VV. către Vasile Razu vel vornic și Dumitrașcu Sturza hatman să adune răzeșii de Botășanții și pe egumenul de Putna și să stabilească hotarul între Balcăuți și Botășanții.

(Original, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Botășanița).

3. [1767], *Mai 25* : Răzeșii de Botășanții Dumitrașcu Tacul și Toader Hulubei se jeluesc că moșia lor Botășanții se împresoară de către Balcăuții mănăstirii Putna neavând scrisori de îndreptare roagă să se ordone vornicului Costandin Sturza să le dea sureturile dela niște scrisori care răspund și pentru moșia lor. Au fost trimiși la vel logofăt.

(Ibidem).

4. 1767, *Mai 26* : Grigori Ioan Calimah Voevod scrie lui Constantin Sturza mare spătar și lui Ștefan Tabără vornic de poartă pentru jaloba lui Du-trașco Tacul pt.

satul Botășanții, țin. Suceava. La ultima hotarnică s'a luat jumătate din moșia lui Tacul și s'a dat la Balcăuți. Să cheme împregiurașii și să cerceteze la fața locului.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Botoșanița) =

Ispisocul lui Ștefan cel Mare despre Balcăuți poartă de fapt data de 1471 Sept. 10. Atunci Ștefan dăruiește mân. Putna satul Balcăuți, cumpărat dela Oană, fratele lui Alexa spătarul, cu 120 zloți tătărești. (I. Bogdan: Doc. I. Ștefan cel Mare I pag. 159—161 nrl XCII).

12.

1761, Octomvrie.

Grigori Calimah, Domnul Moldovei, stabilește obligațiile țăranilor din Câmpulungul Rusesc.

Cu mila lui Dumnezeu Noi *Grigorie Ioan Voevod*, Domn Țării Moldovii.

Facem știre cu acest testamentu al Domniei Mele tuturor cui să cade a ști pentru lăcuitorii dela *Câmpulungul Rusăscu* și *Putila* și *Răstoacele* dela ținutul Cernăuțului, că iată au venitu înainte Domniei Mele și ne-au arătat hrisoave dela alți luminați Domni, cum și dela preînălțatu părintele Domniei Mele, întru care hrisoave arată precum că acești oameni fiindu scăpătați și lipsiți de pâine și fără nice o agonesătă, neavând locu de hrană precum au altă țară, le-au făcutu așezământu pentru birul lor, la care iată că și Domnie Me încă m'am milostivitu și asemine le-am întăritu și le-am înoitu așezământul cu acestu testamentu a Domniei Mele, hotărând ca să-ș știe și ei dare și așezământul lor ce va fi peste anu, și i-am așezatu cu rupta ca să aibă a da pre anu 2400 lei noi și acești bani să-i de pe 4 civerturi, care să vie la civertu căti 600 lei începându-să civertul lor de la Oct[omvrie], Noem[vrie],

Decem[vrie] 600 lei, și Ghenarie, Feb[ruarie], Mart 600 lei, și April, Mai, Iunie 600 lei, și Iulie, Aug[ust], Săpt[emvrie] 600 lei, și acești bani câte 600 lei pe civertu ei săngur să-ș poarte de grije, să-i strângă și să-i aducă în mâna vornicului lor și vornicul să-i trimată aice la cămara domnească, iar alți zapcii sau oameni domnești pintre dânșii s'au hotărât să nu li să trimată, nice oameni stă-rostești, numai și ei să aibă mare purtare de grije ca să de bani la sorocu, că trecându sorocul ce li s'au pus li să va trimete om gospod de va plini bani și vor da și ciobote, cum și goștina de oi vor da la vreme goștinii câte 300 berbeci pre obiceiul ce au aut și mai de nainte, iar cu altă cu nimica să nu fie supărați, nice cu peceți, nice cu civerturi, nice cu desetina de stupi și de mascuri, nice cu văcăritu pe vitile lor ce ar ave ei acolo în Câmpulungu Rusăscu, și pentru ca să fie cunoscuți dintr'altă țară li s'au datu tuturor și pecetluituri roșie scrise pe fețile lor, că oari unde ar merge pin țară pentru hrana lor, să nu fie supărați, și pentru aceasta poroncim Domnie Me tuturor boerilor Domniei Mele și slujitorilor care veți umbla oari cu ce feli de slujbe văzând testamentul Domniei Mele toți să aveți a vă feri de acești oameni și să urmați după cum poroncim mai sus, mai multă supărare să nu aibă, că cine le-ar face mai multu val vor fi de certare, într'alt chip nu va fi.

Zile 7270, luna Octomvrie.

Noi Grigorie Ioan Voevoda.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Câmpulungul Rusesc.

Alt document:

1. 1747, *Octomvrie 1*: Grigori Ghica Voevod pentru locuitorii din Câmpulungul Rusesc, Putila și Răstoace cărora neavând hrană îndestulată nici pământuri de arat li se

înoește rupta, ei având a da pe an câte 2250 lei, deci pe sfert 562½ lei începând cu luna lui Octomvrie. Vor strânge singuri banii și-i vor da la cămara domnească. Oamenii domnești sau stărostești nu vor umbla pela ei. Dacă nu vor da banii la soroc, li se va trimite om gospod și vor plăti și ciobotele. Gorștina vor da după obicei câte 300 oi, iar cu alta cu nimica să nu fie supărați nici cu peceți, nici cu văcărit, nici cu desetina de stupi și de mascuri. Cei ce au fugit și s'au întors la locurile lor vor plăti ca și ceilalți. Iar ca să fie cunoscuți dintr'altă țară li s'au dat pecetluituri roșii, ca ori unde vor merge pentru hrana lor să nu fie supărați.

(Wickenhauser F. A.: Moldauisch und Russisch Kimpolung, pag. 48-49, Nr. 21).

Vezi și la Iorga N.: Studii și documente VI 323, nr. 794 unde se menționează că pentru anul 1741 li s'au acordat țăranilor din Câmpulungul Rusesc unele ușurări la biruri.

Despre această chestiune vezi documentul din 1764 Iulie 14.

13.

1761, Octomvrie 8.

Căpitanul Pavel Morțun dă ginerelui său Ioniță Brahă zece odgoane din satul Budeniță.

Adeverim cu aceasta scrisoare la mâna giniri meu *Ioniță Brahă* precum că din zestre mișcătoare și alte mărunțișuri de ale casii cum și haine ce li-am dat la mâna am dat fiicii noastre *Rucsandii*, și din moșii încă am dat zece odgoane întracest ținut al Sucevii ce să chiamă *Budeniță* care moșie mi să trage și mie dela părinții miei și neavând alte scrisori să-i dau, i-am dat această scrisoare me și milostivul Dumnezeu să le dăruască norocită

și îndelungată vieță ca să stăpânească cu pace și fiind că acum vom să ne alegem părțile de moșie decâtă cielalți răzeși la hotărnicie ce să va face, să aibă a-i da de osăbit aceste 10 odgoane și fiind oareșcare pricini între noi pentru aceasta moșie și făcându-să aceasta scrisoare înainte du-le șat[rar] *Gheorghi* ispravnicul Sucevii l-am rugat și pe Du-lui de s'au iscălit și eu încă m'am iscălit cu mâna me pentiu credința, însă numele și degetul mi-au pus.

1761, Octomvrie 8.

Pavăl Morțun căpitan am dat.

Insuș *Pavăl Morțun* căpitan m'au poftit de am iscălit *Gheorghi* biv vel șat[rar] isprav[nic].

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum II pag. 47-48.

14.

1761, Noemvrie 1.

Hotarnica satului Tereblecea, ținutul Sucevii.

Din poronca luminatului prea înălțat domnul nostru *Mărie Sa Grigorii Ioan VV.* am fost rânduiți hotarnici la satele sfintii mănăstiri *Putnii* ce au avut la ținutul *Socevii*, pentru carea au jăluit *Mării sale* lui *Vodă sfinție sa Pahomii egumenul* cu tot soborul mănăstirii *Putnii*, că s'au împreasurat moșiile mănăstirii de cătră unii și alții din megieșii ce să hotărăsc cu moșiile mănăstirii și având mănăstirea un sat întreg anume *Tiriblecea* pe *Siretiu* ce iastea cumpărătură răposatului *Calistru* episcopul de *Rădăuți* dela *Ioan Balș* biv vel vor[nic] cu zapis din vleat [lipsește] și au dat-o daniea sfintii mănăstiri, fiindu-i

metania de acolo, carea să începi hotarul aceştii moşii din apa Siretiului și din gios să hotărăști iarăși cu moșea mănăstirii ce să numeaște *Greacii*, iară pe din sus cu satul *Bărlinții* a lui Ștefan Stărcea ce-i iastea lui zestri dela socrul său Sandul Hăjdău la carea fiind pricină de înpreaurarea hotarului din sus de cătră hotarul Bărlinții și mergând noi acolo făcând cercetarea după scrisori depe umbe părțile, fiind de faț[ă] și Sandul Hăjdău și ginerile său Ștefan Stărcea și alți mulți oameni împregiuraș[i], multe mărturii în multe chipuri s'au aflat arătând hotarul Tiriblecii, după cum au apucat din oameni bătrâni ai locului, pe undea au înblat hotarul de să desparte Tiriblece de Bărlinți, dar fiind și cartea de blăstăm dela sfinție sa părintelea mitropolitul țării Kir Gavriil asupra cui ar ști și n'ar mărturisi adevărul, însă marturii au mărturisit că au auzit din bătrâni pe unde umblă hotarul, iară Sandul Hăjdău fiind om vechiu și bătrân și un Caba diiaconul mărturisind că ei știu cu adevăr pe undea au înblat hotarul Bărlinților de cătră Siretiu, au priimit cartea cea de blăstăm asupra lor și luând cu mâinile lor cartea cea de blăstăm, au mersu de au arătat hotarul într'acestea seamni, începând din apa Sireatiului spre răsărit pin capul poenilor lui Hăjdău pe din gios și pintr'o baltă și pitea părăul Cotovățului pe din gios s'au pus o piatră desupra Cotovăț și de acolo tot spre răsărit și pestea o luncușoară și pestea bahna cu lozălea la un boor ce s'au făcut într'un ulmu și de acolo tot drept spre răsărit și pitea câmpu pân la o piatră ce s'au pus în marginea drumurilor, adecă la drumul cel mare și lângă alt drum ce mergi la Panțiri și de acolo pitea câmpu și pitea țarină pin fântăna albă ce iastea în costișe, undea s'au pus și piatră diasupra fântăanii și de acolo la dial și tot drept spre răsărit până

la un boor ce s'au făcut într'un stejar în marginea dumbrăvii și în dreptul fântăni și de acolo purcedi hotarul Tiriblecii alătura cu Bărlinții pin dumbrav[ă] și tot drept spre răsărit din boor în boor până undea începi locul a să tragi la vale pin pădurea mai dias[ă] și pe din gios de un izvor pela un boor ce s'au făcut într'un stejar în protiva izvorului și aproape de izvor și de acolo tot drept spre răsărit și la vali și pitea părău și iarăș la dial pin codru și alătura cu Bărlinții până în vărvul opcinii în hotarul Stăneștilor, acesta iastea hotarul Tiriblecii pe din sus de cătră Bărlinți, iară hotarul cel pe din gios a Tiriblecii pe unde să hotărăști din drumul cel mare la dial cătră răsărit pe unde să hotărăști cu satul Sănăuții și din drumul cel mare la vale cătră Siretiu și spre apus pe unde să hotărăști cu satul Greacii, am dat ca să țiea și să stăpăniască pe hotarul vechiu, pe undea s'a dovedi c'au umblat de v[e]lac, și pe hotărărea cea s'au făcut după dreptatea ce s'au căzut am dat această mărturiea hotarnică la mâna părinților călugări dela mănăstirea Putna ca să le fiea de creadință, aceasta înștiințăm.

Vlet 7270, Noem[vrie] 1.

Vasile Buhăescul biv vel pah[arnic], hotarnicu.

Lupul Hadămbul vor[nic] de poa[rtă], hotarnic.

Original, hârtie, Arhiva mitropoliei Cernăuți, fasc. 5
lit. G.

15.

1761, Noemvrie 5.

Hotarnica satului Crasna, ținutul Sucevii.

Din poronca luminatului prea înălțat Domnul nostru
Mărie sa, Grigori Ioan Voevod, am fost rânduiți hotarnici

la satele sfintii mănăstiri Putnii ce au avut la ținutul Socevii, pentru care au jăluit Mării Sali lui Vodă sfinție sa *Pahomii* egumenul cu tot soborul mănăstirii Putnii că s'au împresurat moșiile mănăstirii de cătră unii și alții din megieșii ce să hotărăscu cu moșiile mănăstirii, și având mănăstirea o moșiea giunătare de sat de *Crasna* pe apa Sirițălului, dată daniea dela răpousatul *Filothei* episcopul Hușilor, ce-au fost de postrih de mănăstirea Putna, după cum anume arată în doaâ ispisoacea domnești dela rapoosații luminații Domni, care ispisoace întărescu stăpânirea mănăstirii pe această giunătare de sat de *Crasna*. Dar fiind nehotărâtă de cătră ceaealaltă giunătare de sat care o stăpânește *Alexandru Ilschi* carele fiind el așezat și cu șidere acolo și călcând hotarul satului peste tot cuprinzind și slujba a tuturor oamenilor ce lăcuescu acolo să lipsea mănăstirea Putna de tot venitul și folosul acii moșii, și noi după poroncă ce-am avut a hotără moșiile mănăstirii am făcut cercetare și pentru hotarul acii moșii fiind și *Alexandru Ilschi* de față și această moșiea fiind între munți mergând hotarul ei la apus și la răsărit și având opcinile de munți mari despre înbe părțile înpregiur nu s'au mai însămnat cu alte sămni, fiind hotărâtă cu opcinile munților și numai pe vali prin mijlocul moșii are puținel câmpu și poeni și măsurându-să lungul moșii prin mijlocul moșii și a câmpului s'au aflat o sută doaâzăci de funii și funie de doaâzăci stănjăni și stănjănul de opt palme domnești, s'au însămnat cu optu pietri hotară care s'au pus în lungul câmpului despărțind mijlocul rămăind giunătare de câmpu în parte din sus și giunătare în parte de gios, și într'această măsură prin mijlocul câmpului rămăne și siliște tăetă în doaâ și s'au dat giunătare de sat parte de gios în parte mănăstirii despre munții Vicovilor, și cu

poiana slatinii ce iaste în munți despre Vicove, și pe această parte a mănăstirii ce iaste pe din gios cuprinde și apa Sirițălului, iară parte ce din sus a Crasnii au rămas în parte lui Alexandru Ilschi, cu poiana din pogorul Crasnii ce să numește despre părăul Corbului cuprinzind giurămate de siliște și pe parte din sus a lui Ilschi, și măsura siliștii încă să să știea că au cuprinsu 16 odgoane. Iarăș cu aceeaș funii ce s'au măsurat și celalalt câmpu, și această măsură a siliștii s'au tăet în doaâ și în capul hotarului despre răsărit osăbit de piatra ce iaste pusă în capul hotarului, în pogor, s'au făcut și bour într'un arin și taea peste topliță și piste apa Sirițălului pela un bour ce s'au mai făcut într'un brad, deacolo apucă opcina spre Vicove care să împreună cu alte opcine ce încungiură hotarul despre Vicove. Iară piatra ce s'au pus în fundul câmpului despre apus, ce caută în prislop spre apus până în opcina ce să hotărăște Crasna cu Bănila, și această piatră desparte opcina în doaâ și obârșiile ce să prăvale din opcină de curgu cătră Sirițăl, să fiea a părții de gios, iară obârșiile părăilor Căcicii ce curgu cătră parte de sus să fiea a părții de sus. Intr'acestaș chip s'au dat hotar despre amândoaâ părțile cu dreptate ce s'au căzut și așe să aibă a-ș stăpăni cineș parte sa, în sămnile ce s'au arătat mai sus și pe hotărare ce s'au făcut.

Am dat această mărturiea hotarnică la mână părinților călugări de Putna ca să le fiea de credință.

Aceasta înștiințăm.

Vlet 7270 Noemvrie 5.

Vasile Buhăescu biv vel paharnic hotarnicu, Lupul Hadămbu vel vornic de poartă hotarnic.

Original hârtie, dela dl Vasile Marcu, Cernăuți.

Alt document:

1. 1762, Martie 11 : Gavril mitrop. Moldovii cu doi boieri dă mărturie pentru Crasna, țin. Sucevii, din care $\frac{1}{2}$ este a mănăstirii Putna, iar $\frac{1}{2}$ a lui Alexandru Ilschi. La ultima hotarnică s'a dat mănăstirii partea de jos cu biserica și cu casele, iar partea de sus au dat-o lui A. Ilschi. Acesta din urmă se jeluește că i s'a luat locul pe care are toată odihna. Nefiind aleasă din bătrâni moșia Crasna, și fiindcă în partea de jos se află biserica, casa, livezile cu pomi și moara, făcute toate de părinții lui A. Ilschi, nu este cu cale să-l strămute dela odihna lui călugării de Putna. De aceea s'a judecat ca Ilschi să stăpânească partea de jos, iar mănăstirea cea de sus.

(Original, hârtie, dela dl. Vasile Marcu, Cernăuți).

2. 1783, Mart. 15, Cernăuți : In fața comisiei austriace Alexandru Ilschi declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Crasna, iar mănăstirea Putna cealaltă jumătate. Moșul său Alexandru Ilschi a cumpărat această jumătate de sat. Acuma el o stăpânește împreună cu Miron Gafenco, care ține de soție pe o soră a tatălui său Nicolai Ilschi.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Crasna).

3. 1787, Ian. 14 : Alexandru Ilschi înzestrează pe fiica sa Anastasia, căs. cu Vasile Vasilco dându-i lucruri din casă.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 85).

4. 1787, Dec. 15 : Sanda Volcinceasa, fiica lui Nicolai Ilschi, vinde fratelui ei Alexandru Ilschi $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{4}$ parte Crasna.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 67).

5. 1794, Mart. 12, Cernăuți : Toader Tăutul, fiul lui Vasile Tăutul și al Antimiții Tăutulesii, fiica Mariei Dediulesii, împreună cu vărul său Afandule, fiul lui Ștefan Dediul, nepotul Mariei Dediulesii, dau zăpis la mâna verilor lor Iordachi, Ilie și Nicolai, fiii lui Alexandru Ilschi, precum au avut $\frac{1}{4}$ din tot satul Crasna pe apa Siretului, țin. Sucevii, depe moșa lor Maria Dediuleasa, fiica lui Alexandru (Ilschi) căpitan. Această parte a fost zălojită de Antimița Tăutuleasa moșului Alexandru Ilschi. Toader Tăutul are și alte părți la Vilauce și Zamostie

depe tatăl său Vasile Tăutul, la fel zălojite la Ilschi. Pe toate le-au răscumpărat verii Iordachi, Ilie și Nicolai Ilschi: Acuma se face învoială: Verii Ilschi primesc $\frac{1}{4}$ Crasna și cedează părțile din Vilauce și Zamostie dând în plus încă suma de 1000 lei.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum IV 158—159).

6. 1796, Febr. 10: Gheorghie Galer, Alexandru Ilschi și Sanda Volcinceasa stăpânesc împreună $\frac{1}{4}$ Crasna. Acuma se învoesc astfel: $\frac{1}{4}$ Crasna fusese a Antimitei Deduleasa, dar a trecut prin schimb la Alexandru Ilschi. $\frac{1}{4}$ Crasna a fost a lui Nicolai Ilschi și a fost împărțită în urmă în trei părți la Alexandru Ilschi, Sanda Volcinceasa și Maria Galer. Partea Sandei a fost vândută lui Alexandru Ilschi. Astfel acesta stăpânește 5 părți din jumătate de sat.

(Tot aici Liber Haereditat. XI 92-98).

7. 1798, Mai 20, Crasna: Testamentul Mariei Galer, fiica lui Neculai Ilschi și a Ilinchii, născută Flondor; ea lasă fiilor ei Ioniță, Costachi și Ștefan partea ei din Crasna, anuma $\frac{1}{6}$ parte din jumătate; iar fiilor ei Toader, Gavril și Iordachi partea ei din Cuzleu, țin. Dorohoi, Certăștei, țin. Tutova, și Prisăcani, țin. Tutovei; Partea de Cuzleu vine dela maica ei Ilinca Ilsculeasa, fata lui Iordache Flondor, iar părțile din Certăștei și Prisăcani sunt depe soțul ei Gheorghie Galer, care le are dela tatăl său Lupu Galer. Semnează Ilie Reus și Gheorghie Reus.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum, II 161).

8. 1798, Noemv. 1 și 1799 Iunie 5: Alexandru Ilschi dăruiește fiilor săi Iordachi și Ilie a $\frac{1}{6}$ parte din tot satul Crasna.

(Tot aici, Liber Haeredit. XV 121).

9. 1799, Iunie 5, Crasna: Alexandru Ilschi, fiul lui Nicolai Ilschi își face testamentul, dând fiilor săi Iordachi și Ilie a $\frac{1}{6}$ parte de Crasna, ținutul Siretelui, baștină și cumpărătură, și a $\frac{1}{12}$ Crasna cumpărată dela Toader Tăutul și... Dediul pentru fiul său Nicolae, mort fără de vârstă; $\frac{1}{3}$ parte din sat Potângeni, ținutul Iașului,

cumpărătură. Așezările dela Crasna rămân ale lui Ilie. Țigani rămași dela socrul său Toader Curt să rămână la amândoi fiii. Pentru aceasta acești fii să fie obligați a înzestra pe sora lor Catrina. Semnează Vasile Morțun.

(Original, proprietatea noastră).

10. 1825, *Apr. 25*: Schimbul între Ilie von Ilschi și nepotul său Dumitrachi, fiul răp. Iordachi Ilschi clucer, care a fost frate cu Ilie Ilschi. După moartea tatălui Alexandru Ilschi, frații Iordache și Ilie au rămas stăpâni pe $\frac{1}{2}$ Crasna în Bucovina, și $\frac{1}{3}$ Potângenii țin. Iași. Iordache s'a așezat în Moldova, Ilie în Bucovina, Iordache Ilschi a avut 2 copii: Dumitrachi și Porfira căs. cu Gheorghii Negruți serdar. Porfira a primit ca zestre moșiile Buciumii și Șcheia, țin. Roman, case în Iași și vii. Potângenii și partea de Crasna a rămas lui Dumitrachi. Se încheie o învoială, după care Ilie rămâne cu moșia Crasna, iar Dumitrachi cu partea de Potângenii.

(Uricarul XVI 245—249).

11. 1834, *Aug. 30, Crasna*: Ilie Ilschi dăruiește nepotului său de soră Dumitrachi Vasilco părțile sale de moșie din Budenița, ce-i sunt cumpărătură. Vasilco va intra în stăpânirea lor după moartea lui Ilie Ilschi și a soției sale Ileana.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum IX 640).

12. 1835, *Iulie 6, Cernăuți*: Ilie Ilschi dăruiește nepotului său de soră Emanuil Stârce și soției acestuia Ilinca Rale, fiica căminarului și a svecnicului de coleghie a împărăției Rosiei Zamfirache Rale și a soției sale Zmaranda, soră cu Ileana, soția lui Ilie Ilschi, moșia Crasna cu casele zidite, mori, cârșme, velniță, potășării, sticlărie. Va intra în stăpânire după moartea soților Ilschi. Semnează: Iohann von Prunkul, Iakob Ritter von Czernievski, Andreas von Prunkul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum X pag. 395).

1762, Ianuarie 20.

Frații Tăutul și rudele lor împart între oaltă părțile de moșie rămase dela părintele lor Pătrășcan Tăutul.

(Tradus în românește după o copie germană)

Impărțala ce am făcut-o noi frații și cumnații cu moșiile rămase dela părintele nostru Pătrășcan Tăutul și dela mama noastră Alexandra, fiica lui Lupul Stroescul, ca să se știe, cine ce parte a primit.

Jumătate de sat *Grămești* și parte de *Bălilești*, ținutul Sucevii, a venit în partea lui Vasilie și a lui Toader.

Trei părți din patru părți de *Rudești*, ținutul Sucevii, și a patra parte de Ispas, ținutul Cernăuți, a venit în partea lui Iuon și a lui Sandul.

Jumătate de *Sobraneș*, ținutul Cernăuți, ce ne-a venit dela mama noastră și a patra parte de *Vancineș*, ținutul Hotin, a venit în partea cumnaților noștri Sandul Volcinschi și Gligoraș Potlog.

Invoindu-ne noi frații și cumnații am și iscălit.

Iuon Tăutul, Toader Tăutul, Manole Potlog, Ioan Volcinschi căpitan.

Arhivele Stat. Cernăuți, pachetul Rudești și Liber Granicialium VII 329, unde se află copia germană.

Copia acestui document poartă data de 10 Octomvrie 1777.

1762, Ianuarie 25.

Se încheie o învoială. Iordachi Perjul primește jumătate de sat Verbăuți, iar cumnatul său Grigoraș Tăutul partea de moșie din Lucavăț, Berhomete, Panca și Bănila moldovenească.

Facim știre cu aceasta mărturie la mâna lui *Grigoraș Tăutului*, cumnat lui *Iordachi Perjului*, că având multă pâră și gâlceavă n[e]-au orânduit dumnealui păharnicul *Enăcachi Milo* staroste ca să le luăm sama de toate pricinile lor și stând a le lua o samă una câte una cu amănuntul să facim și împărțală cu moșiile ce le-au rămas dela părinți, întru alt fel nu s'au putut hotără împărțala fiind că mai sânt trii frați a părintelui lor și ne având tatul lor împărțală cu frații săi s'au învoit între sine a țâne câte o a patra parte de sat și s'au venit lui Iordachi Perjului cu sora sa Paraschiva gi jumătate de sat de *Vărbăuți* ot țănutul Cernăuțului, eară cumnatu său Grigoraș Tăutului s'au dat a patra parte de sat adecă parte din *Lucavăț* și *Berhomete* și parte din *Panca* i din *Bănila moldovenească* ot țănutul Sucevi și socotindu-s[e] din scrisori au eșit de plin a patra parte, care părț[i] de moșie i-au dat Perju și scrisorile că di s'ar fi împărțat și tatul lor cu frații săi mai mult decât trii părți de sat nu-i vine, dar având între dânșii și cheltueala și veniturile toate cu amănuntul s'au socotit atăta și socoteala ce s'au fost plinit niște vite unor Armeni dela Suceavă tot și toate s'au socotit drept datorii 15 lei i pol care pe acești bani i-au dat un cal ce au împlinit fratile Perjului Moțoc pe un cal a Armenilor ce s'au prăpădit la du-lui Răducanul păharnic mai având dați pe 250 lei ce au întors du-le căpitanului Potlog pe gi jumătate de sat de *Vărbăuți* ce cumpărase dela Vasile

Sturza în 250 lei și au dat Grigoraș Tăutul o sută șesăzăci șepti lei bani, iară Iordachi Perjul au dat opt zăci unul lei bani și s'au cuprins 250 lei și să aibă a stăpâni fiește care parte [sa], bani au dat, dar mai având între dânșii și bucatele părinților și alte strae și mărunțușuri den casă s'au învoit între dânșii ca să nu mai cei unul la altul nimică, ce ei au luat până acu luat să fie, iar 18 lei ce au luat la vreme hotărâtului Vărbăuțului dela Cercez Arman sânt asupra lui Iordachi Perjul și eșind vr'o moșie re să aibă fiește care dreptate și mulțămindu-se amândoaâ părțale de giudecata aceasta s'au iscălit și du-lor cu noi.

Let 7270 Ghen[ar] 25.

Costantin Volcinschi, Grigori Tăutul, Iordachi Perjul, Ștefan Tabără căpitan.

Alte documente despre satul Verbăuți:

1. 1776, Ian. 19, Verbăuți: Grigoraș Tăutul dă fiicii sale Ilinca căs. Vlad a $\frac{1}{9}$ parte Verbăuți, iar dacă se vor mai scoate părți de moșie împiesurate, aceste se vor împărți în 4 părți, între copiii săi: Gheorghie, Paraschiva Vasilceasa, Ilinca Vladoaia și Maria Cojeneasa. Martori: Mihalachi Perjul și Mihalachi Cojan. A scris Vasilie Marco căpitan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum antiquorum VII 154).

2. 1782, Iunie 19: In fața comisiei austriace răzeșii de Verbăuți fac declarații. Gheorghie Perjul stăpânește a $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ parte de sat. A $\frac{1}{8}$ parte e moștenire, iar a $\frac{1}{4}$ parte cumpăratură.

Gligoraș Tăutul stăpânește $\frac{1}{3}$ parte de sat. Pe vremuri jumătate de Verbăuți fusese vândută unui Potlog; dar el cu Iordachi Perjul au răscumpărat-o iure vicinitatis. Atunci $\frac{1}{3}$ parte a venit lui Gligoraș Tăutul, iar a $\frac{1}{6}$ parte lui Iordachi Perjul.

lordachi Perjul declară că stăpânește $\frac{1}{8}$ și $\frac{1}{6}$ parte de sat. A $\frac{1}{16}$ parte e moștenire, a $\frac{1}{16}$ parte e schimb dela un unchiu, iar a $\frac{1}{6}$ parte a fost răscumpărată dela Potlog.

(Tot aici, pachetul Verbăuți).

3. 1786, Iuni 20, Lucavăț: Grigoraș Tăutul cu soția sa dau fiicei lor Paraschiva căs. cu Niculai Vasilco toată partea lor din Lucavăț, anume a $\frac{1}{16}$ parte de sat. Martori: Ilie Cârste șătrar, Toader Flondor, Alexandru Ilschi, Vasile Samson, Mihalachi Goian, Ion Păunel, Ion Calmuțchi.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 81).

4. 1792, Ian. 18, Verbăuți: Grigoraș Tăutul dă fiicei sale Maria a $\frac{1}{9}$ parte de Verbăuți. Iar de se vor scoate nescaiva părți de moșie, ele se vor împărți pe toți copiii frățește anume Gheorghie, Paraschiva, Ilinca și Maria. Martori: Vasilie Vlad, Perjul, Vasilie Marco căpitan.

(Tot aici, Liber Testamentorum I pag. 309).

5. 1798, Mai 31, Verbăuți: Testamentul lui Grigoraș Tăutul. Soția sa a fost Irina, zisă Ursa, fiica lui Constantin Perjul, care Perjul fusese căsătorit cu Maria, fiica lui Toader Golimas armaș.

Copiii lui Gligoraș Tăutul sunt: Gheorghie (mort), Paraschiva căs. cu Neculai Vasilco din Lucavăț, Ilinca căs. cu Vasile Vlad din Vasileu și Maria căs. cu Mihalachi Cojan.

Paraschiva primește $\frac{1}{16}$ Lucavăț și $\frac{1}{16}$ Berhomete; Ilinca a $\frac{1}{9}$ parte Verbăuți cumpărată pe vremuri dela Vasile Sturza; Maria a $\frac{1}{9}$ parte Verbăuți. Martori: Ioniță Tabără comisar, Grigori Săvăscul, Granelli mercante, Neculai Perjul, Ștefan Săvăscul. A scris Gheorghie Brânzan.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 154).

1762, Mai 12.

Dosoftei, episcopul de Rădăuți, și câțiva boieri sunt trimiși să hotărască satul Maletinițul, proprietatea spătarului Iordachi Cantacuzino.

+ Noi Grigorie Ioan Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem Domnie me la cinstit părintile și rugătoriul nostru Svinție sa Kir Dosofteiu, episcopu de Rădăuți, i credincioși boerii Domnii meli dumniilor pah[arnic] Enăcachi Milo staroste de Cernăuți, jic[nicerul] Ion Iamandi i Dumitrașcu Potlog biv vel căp[itan] i Lupul Hadămbul vornicu de poartă, Vă facem știre că ni-au spus cinstit și credincios boeriul Domnii meli du-lui Iordachi Cant[acuzino] vel spatar, că la ținutul Cernăuțului ari o moșiea driaptă a lui anume satul *Maletinițul*, pe cari moșiea ari și doaâ hotarnici vechi și să înpresoară decătră răzăși trecând piste hotarnicile vechi, ce dar fiind că mai aveți a hotără acolo și moșiea Ușehlibul a d-lui spătar, iată că vă scriem să mergiți și la acest satu Malitinițul a du-lui spatar, să chemați de față pe toți răzeșii fiind că s'au trimis carte și du-lui paharnic Costandin Cant[acuzino] cu soroc, ca după 14 zile după }spas să să afli acolo sau să-ș trimită vechil cu scrisori fiind răzeș și du-lui paharnic Costandin Cant[acuzino] cu moșie Stăuceni, iar de nu s'a supune după poroncă să miargă la hotărât sau să-ș trimită vechil la hotărât cu scrisorile în frica lui Dumnezeu, cum vii afla cu bună dreptate să hotărâți și să dați mărturiea hotarnică în semni iscălită și de toți răzeșii și înpregiurași ce s'or tãmpla față la hotărât, ca după mărturiea hotarnică văzind și Domnie me ca esti cu cali și cu dreptate hotărătura să întărim cu ispisoc. Aceasta scriem.

7270, Mai 12.

Proci vel logofăt.

Original, pecete, dela dl. Dr. Ștefan Bachnicki, Cernăuți.

Alte documente despre satele Malatineț, Iugineț și Ușehlib:

1. 1756, *Iulie 15*: Constantin Mihai Cehan-Racoviță întărește lui Iordachi Cantacuzino fost mare paharnic satul Malatineț, ce-l are danie dela Ileana, fiica lui Irimiea Jora fost mare căpitan; ea neavând copii cu bărbații ei, l-a înfiat pe Iordache Cantacuzino la 1751 Martie 25, dându-i satul. El s'a obligat a griji de ea la bătrânețe, iar după moarte de sufletul ei. El a și plătit datoria ei de 300 lei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 640—643).

2. 1767, *Aug. 20*: Grigori Ioan Calimah VV. scrie boierilor ce au fost hotarnici la moșia Iujinița a răp. păharnic Costandin Pășcan decătră Malitinița a spătarului Iordache Cantacuzino, precum nu l-au chemat la hotărît pe Iordache Cantacuzino și i-au luat o parte din moșia sa Malitinița. Le dă ordin să cheme față amândouă părțile, căci « cum de îndrăzniți a hotără moșii din care nascu atâte pricini și supărări divanului domnesc ». Pentru accasa domnul voia să-i cheme și să-i pedepsească. Dar « această dată am trecut cu vederea » greșala și se poruncește ca « di iznoavă » să meargă la moșie și să-l cheme pe spătarul Iordachi.

(Original, la dl Ștefan Bachnicki din Cernăuți).

3. 1776, *Iulie 7*: Grigorie Alexandru Ghica VV. scrie lui Iordachi Cantacuzino biv vel spătar; a dat jaloabă Mihalachi Cracalia mazil că are pricină pentru moștenirea soacrei sale Ileana, fata Irimicăi Jora, pe care o stăpânește cu nume de danie și cumpărătură Iordachi Cantacuzino. Ii ordonă ca la 15 Aug. să vie la domn sau să trimită vechil.

(Original, la dl Ștefan Bachnicki, Cernăuți).

4. 1776, *Aug. 8*: Mihalachi Cracalia contra lui Iordachi Cantacuzino biv vel spătar. Cracalia este ginerele Ileenii, fata Irimicăi Jora biv vel căpitan. Soacra Ileana a avut numai această fată din flori, care s'a căsătorit cu Cracalia.

(N. Iorga: Studii și documente VII pag. 77).

5. 1778, Oct. 25 : Gavril mitropolit Moldovii. La moartea fiicei sale Zoîta, Iordachi Cantacuzino a dăruit nepotului său Ienachi satele Delenii și Ruși, care-s într'un hotar la țin. Hârlău, și satele Onești și Pășcanii pe Miletin, țin. Hârlău. Dar murind ginerele său Ilie Rusăt paharnic și fiică-sa Măriuța rămânând văduvă, Iordachi C. a luat dela Ienachi aceste 4 sate dându-le fiicei sale Măriuța. Nepotul Enachi a primit în schimb satele Ușihlibii, Maletiniții, țin. Cernăuți și Novacăuți și Nilepăuți, țin. Hotin.

(Original, dela d-l Ștefan Bachnicki, Cernăuți).

6. 1780, Apr. 9 : Constantin Dimitrie Muruz VV. A venit Ianache Cantacuzino biv vel ban și arată scrisoarea de danie din 1778 Oct. 25, după care a primit și moșiile Ușihlibii și Malitiniții, care au fost depe mătușa Ileana Joroaia. Domnul întărește. (Tot aici).

7. 1781, Iulie 9, Cernăuți : Enzenberg generalmaior, Algey von Lustnau Hauptmann și Distriktsauditor întăresc lui Ianache Cantacuzino vel visternic satele Malitiniții și Oșehlib.

(Tot aici).

8. 1782, Mai 16 : Ienachi Cantacuzino vel visternic l-a trimis pe Ioniță Bărciu să răspundă în fața comisiei austriace pentru satele Oșohlib și Malatineț. Mama lui Ienachi a fost sora lui Iordache Cantacuzino spătar și murind fiica acestuia Zoîta, a dat nepotului său Ienachi aceste două sate și alte două sate în raiaua Hotinului. Ienachi încă nu stăpânește, fiindcă Iordachi și-a rezervat uzufructul.

Satul Oșohlib fusese al lui Miron Costin mare logofăt. Dela el a trecut la fiica sa Maria, căs. cu Ilie Cantacuzino. Murind acesta fără copii, satul a fost dat lui Iordachi Cantacuzino mare logofăt, tatăl lui Iordachi C. spătar. Acesta din urmă a primit Malatinețul dela mătușa sa Ileana Joroaia.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 598—601).

9. 1791, Apr. 26 : Circulara Administrației Bucovinei. Se face știre că boierul Iordachi Cantacuzino dela Deleni și-a scos la vânzare moșiile sale Oșihlib și Maletineț. Ziua de licitație va fi la 15 (26) Aprilie.

10. 1791, *Mai 11* : Iordachi Cantacuzino înștiințează Administrația Bucovinei că vechilul său la licitație va fi vătaful său Toader. « Iar pentru prețul vânzării... cine va da preț mai mare, acela va rămâne cumpărătorul moșăilor și le va lua ».

11. 1791, *Mai 17* : Ianachi Cantacuzino scrie din Horodniceni Administrației Bucovinei pentru moșiile Ușehlibii și Malitinița, care sunt ale sale după scrisoarea de danie a unchiului său Iordache. Trimite vechil pe Todorachi Ciure baș ceauș cu scrisorile moșiilor, pentru a dovedi dreptul său.

Administrația Bucovinei îi răspunde, că vânzarea moșiilor « s'au poprit ». S'a făcut greșală cu numele Ianache și Iordache. Iordache, nefiind stăpân, nu le poate scoate la vânzare.

12. 1791, *Mai 25* : Administrația Bucovinei către Iordachi Cantacuzino, precum la vânzarea moșiilor Oșihlibii și Maletinița s'au « oblicit o pricină pentru care până nu va îndrepta, Craisamțul la vânzare nu poate să de pozuolenie ». Stăpânul lor este Ianachi Cantacuzino.

13. 1791, *Iulie 6* : Iordachi Cantacuzino către Administrația Bucovinei, precum este stăpânul moșiilor Ușehlibii și Maletinița. Cât timp e viu, poate face cu averea sa « ce va vre, încă viu fiind, nu poate nici giudecata nici pravila să mă opriască ». Deci poate schimba și testamentul și orice danie.

14. 1791, *Iulie 28* : Administrația Bucovinei către Iordachi Cantacuzino. Nu poate să-l slujească cât timp moșiile sunt trecute pe numele nepotului său Ianachi Cantacuzino.

O scrisoare identică a fost trimisă și divanului domnesc din Iași.

15. 1791, *Iulie 30, Horodniceni* : Ianachi Cantacuzino către Administrația Bucovinei. Promise moșiile Oșehlibii și Malitiniți dela unchiul său Iordachi Cantacuzino biv vel vornic, fratele maicii sale. Acum se pricinuesc neînțelegeri de către Costachi hatmanul, ginerele unchiului său. Cheamă « glasul pravililor ». Unchiul, știindu-se

îndatorat casei maicii sale, a avut două fiice, anume Maria (căs. cu Ilie Rosăt păharnic), și Zoîța, moartă în vârstă tânără. Din partea de moșii a Zoîței i-a dăruit moșiile Deleni, Ruși, Onești și Pășcani. După aceasta Ilie Rosăt a murit și Maria a rămas văduvă în vârstă tânără. S'a făcut un schimb de moșii: Aceste 4 moșii se dau Mariei, iar Ienachi primește Ușehlibii și Malitiniții din țin. Cernăuți, și Nilipăuții și Novacăuți din țin. Hotin. Ienachi « protestăluște » împotriva amestecului lui Costachi hatmanul, iar dacă totuși se va amesteca « să fie poprit de a pute intra în stăpânire ».

16. 1791, *Noemvrie 20*: Iordache Cantacuzino biv vel vornic, fiul răp. Iordache C. biv vel logofăt, face înștiințare că fiica sa Măriuța, soția lui Constantin Ghica hatman, este moștenitoarea sa și-i dă moșiile Oșehlibi și Maleteniță. Cere ca aceste 2 moșii să fie trecute la Tabula Regia pe numele acestei fiice.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I 23).

17. 1792: Gherasăm Cantacuzino călugărul scrie nepoatei sale Măriuța visterniceasa din Horodniceni, că Ușihlibii este baștină mironească. Pentru Malitinița a fost pricină cu Mihalachi Cracalie care ține de soție pe o fată din casă dela mătușa Ileana Joroaia. Mihalachi Cracalie răspunde, că soția sa este fata Joroaiei, nu servitoare. Se dovedește, că este o fată din flori a Ilenii Joroaiei.

(N. Iorga: Scrisori de boierie, ediția II. Vălenii de Munte 1925, pag. 114 și Studii și documente VII 81 și 245—246 nrl. 148).

18. 1795, *Oct. 1*: Testamentul lui Ienachi Cantacuzino: Soția sa Măriuța primește satele Horodniceni și Botești. Dacă nu se va putea face schimbul proiectat, atunci va da în loc de Botești satul Stejereni. După moartea soției sale, aceste sate vor trece la fiii săi Nicolai și Iordachi.

Fiul Constantin primește satul (indescifrabil), țin. Suceava, și din ținutul Sorocii satele Căprești, Purcărești și Stolcani; din ținutul Lăpușna satele Sătera (?) și Camfa (?); 10 pogoane de vie din Odobești.

Moșiile Novacăuți și Nilipăuți le va stăpâni fiul Constantin, dacă ele se vor întoarce la stăpânirea pământurilor.

Fiul Ioniță primește satul Samugeniei Berehole, țin. Lăpușna.

Fiica Catrina primește bani.

Oșihlibii trec la fiul Iordachi, iar Malatinițul la fiul Nicolai.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 224—234)

19. 1806, *Mai 31* : Divanul Moldovei dă carte lui Caetan Țelic armean să ție în arendă moșiile Oșehlib și Malatineț ale răp. Ianachi Cantacuzino biv vel visternic după contractul ce l-a încheiat cu visterniceasa Mariuța Balș pe anii 1807—1821. Bani să-i dea la epitropie. Veniamin mitropolitul Moldovei.

(Tot aici, Liber Relationum IV pag. 303).

20. 1808, *Mai 29* : Iordachi Cantacuzino sărdar fiind major ia în stăpânire moșiile Oșehlib și Malitiniț.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIV 65).

21. 1809, *Oct. 3/15* : Iordachi Cantacuzino sărdar vinde lui Caetan Zerigiewicz satul Oșehlib pentru suma de 9.000 ducați.

(Tot aici).

22. 1811, *Dec. 3* : Nicolai Cantacuzino fiind major ia în stăpânire satul Malatineț.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 395).

23. 1816, *Dec. 15* : Nicolai Cantacuzino vinde lui Anton Malewicz satul Malatineț pentru suma de 10.000 ducați olandezi.

(Tot aici, pag. 397).

Documentele reproduse aici sunt luate din Arhivele Stat. Cernăuți, Actele Creisamtului, fascicola nrl. 78.

Satul Malatinițul se hotărăște cu moșiile episcopiei Rădăuți.

Dăm lista acestor moșii:

1. 1782, *Mart. 9* : În locul episcopului de Rădăuți, ieromonahul Inochentie din Rădăuți răspunde în fața comisiei austriace.

Moșiile episcopiei sunt: Rădăuți, Coțman, Lastiuca, Clivodin, Davidești, Hlivești și Havrilești, o pivniță risipită la Suceava, un loc de casă în Cernăuți.

Moșiile ei situate în Moldova sunt Havorna, Novosălița și Bălilești.

La 1782 Martie 12 Inochentie își completează depozitia declarând că, după tradiție, moșiile episcopiei sunt dania lui Alexandru VV (= Alexandru cel Bun). Scrisori nu sunt, ci numai ispisocul de întăritură din anul 1520. (F vorba de doc. din 1519 Oct. 7, publicat în vol. II. 1-5 nrl. 1).

Pivnița din Suceava a fost cumpărată de Iuon Solomon starostele de Jidovi din Suceava. Locul de casă din Cernăuți a fost cumpărat dela popa Simeon pentru suma de 200 lei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum bonorum extraneum cleri IV pag 1-9 și pachetul Rădăuți).

19.

1762, Mai 20.

Egumenul Putnei Vartolomei cedează unor Ruși din Putila opt munți situați la hotarul Ceremușului.

Varftolomei arhimandrit sfintei mănăstirei Putnii și cu frații dat-am încredințată scrisoare noastră oamenilor Ruși dela Putila anume lui Simeon Gorban și lui Ivan sãn lui, și lui Grigorie brat lui Simeon Gorban, lui Istrati Zaeți și lui Ignat brat lui, Tomii Torac și feciorilor Becii, lui Precop și lui Anton brat lui, lui Ostafie Ilciuc și lui Ivan Uță ce l-au priimit Ostafii Ilciuc, lui Velicico Chisiliță și lui Ștefan Jonaciu și lui Fteodor Zubeni, lui Ivan Ihuța și Nichitei Halețu, lui Simeon Gladiciu și lui Precop Ivanchi, precum ne-am tocmnit cu dânșii și le-am [dat] să stăpânească ei optu munții ai sfintei mănăstirei Putni

anume muntele *Cobislitu*, pre care munte să-l stăpânească Simeon Gorban și cu Ivan sãn lui și cu Grigorie brat lui Simeon Gorban, muntele *Iarovița*, pre care munte să stăpânească Istrati Zaci și cu frate său Ignat, muntele *Tomnatecul*, pre care munte să stăpânească Toma Torac și ficioarii Becii, muntele *Țapul*, pre care munte să-l stăpânească Precop cu frate său Anton Creciuneștii și cu Vasile Bobenca și Istrati, muntele *Bobeica*, pre care munte să-l stăpânească Ostafi Ilciuc și cu Ivan Uță ce l-au priimit Ostafi Ilciuc, muntele *Lucina*, pre care munte să-l stăpânească Velicico Chisăliță și cu Ștefan Jonaciu și cu Fedor Zuben, muntele *Moldova*, pre care muntele să-l stăpânească Ivan Ihuță și cu Nichita Haleț, muntele *Pogoniștele*, pre care munte să-l stăpânească Simeon Gladici și cu Precop Ivanchi. Acești oapt munți care anume i-am scris mai sus să-i stăpânească fiește carile neintrând unul în parte altuc ce să-i țae tocma după cum i-au hotărât părinții cei vechi [ai] acestii sfintei mănăstiri și după tocmală ce am avut cu dănșii să dei adetiul sfintei mănăstiri în tot anul de fiește care munte câte noaosprezece oai mieșoare bune care o plăce trimeșilor mănăstirei, cum și primăvăratacul în fiește care an după vechiul obicei și acest dat să-l dei în fiește care anu în luna lui Iulie după vechiul obicei; așjidire la care dat să dei toată stână câte un vecicari și câte un caș mare, mai mult nimică, așjidire sânt dator numiți Ruși după tocmala ce am făcut cu dănșii, oameni străini să nu priimască întie dănșii, mai ales oameni răi, tâlhari, încât de s'ar întâmpla să vie la dănșii de aiure oameni răi sau tâlhari îndată să facă știre la mănăstire și în tot chipul să silească ca să ferească mănăstire de oameni răi.

Drept aceea de acum înainte numiții Ruși dându pe tot anul adetiul sfintei mănăstirii de plin după cum scrie

mai sus să stăpânească numiți munți cu pace, altu nimeni fără de voe lor să nu între întru acei munți și pentru credința li s'au dat aceasta încredințată scrisoare cu pecete sfintei mănăstirii și de noi iscălită, așijdire și noi am luat dela dănșii zăpis asemenea acestii scrisori.

Anul dela Hristos Mântuitorului nostru o miie șapte sute șasăzăci și doai, Mai în doazăci de zile.

Arhimandrit Varftolomei, Anton proedichiu, Calistru egu[men] a Putni, Simeon eromonah, eromonah Antoni, Anastasie ierodiacon, Gherasim ierodiacon, Gherasim monah.

Și am scris eu ierodieacon Ghenadi pis. ot sfânta mănăstire Putna.

Toți munții menționați pot fi identificați, afară de muntele Cobislitu.

20.

1762, Iunie 7.

Starostele de Cernăuți Enăcache Milo este trimis să socotească cheltuelile de judecată ale lui Toader Mănescul și Dumitrașco Tabără.

Noi *Grigori Ioan* Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavșcoi.

Credincios boeriului nostru du-lui *Enăcache Milo* biv vel paharnic, starostile de Cernăuți.

Facem știre Du-[tale] că aice la divan înnainte Domnii mele s'au giudecat față *Ioniță Moșoc* și unchiu său *Sandul Moșoc*, mazil ot Cernăuți, cu *Toader Mănescul* și cu *Dumitrașco Tabără* pentru moșiele părințăști, ș-au mai

avut giudecată și mai înainte în câteva rânduri și tot au rămas Toader Mănescul și Tabără pe Moțocești, după cum arată cărțile de giudecată și anafora de câte giudecări au [a]vut pân acum, și neștiindu-să odihniți Moțoceștii cu atâte giudecări ce au avut pân acum și acum de iznova mai aducând pe Toader Mănescul și pe Tabără cu om gospod aice și stând față la divan s'au dovedit că Moțoceștii umblă tot rău cu pari mincinoasă și iarăși au rămas și din giudecata divanului, după cum pe largu arată toată pricina în anafora ce s'au făcut la mâna lui Tabără și a lui Toader Mănescul după hotărâtă giudecată ce li s'au făcut, carii au rămas să plătiască Moțoceștii și toată cheltuiala lui Tabără și a lui Toader Mănescul ce s'a dovedi c'au făcut din faptele Moțoceștilor, purtându-i pela atâte giudecări fără de nici o cale, după cum pe largu vîi înțalege toată pricina din anafora ce li s'au făcut întărită cu pecete Domnii mele, de care iată că-ț scriem Du-le să aduci față pe Moțocești și să le ei sama pentru pricina cheltuelii și după izvod ce va arăta Tabără c'au cheltuit să-i stai Du-ta să socotești și ce a fi cu dreptate să împlinești Du-Ta toată cheltuiala ce s'a dovedi c'au cheltuit Tabără și Toader Mănescul din faptele Moțoceștilor și să-i așezi acolo cum a fi mai drept hotărând pricina prin carte de giudecată, iar neodihnindu-să vre o parte acolo să le dați cu mărturie Du-[tale] să vie la Divan. Aceasta scriem.

Let, 7270, Iunie 7.

Insă socotind cu frica lui Dumnezeu și după putere lor învoindu-să amândoă părțile.

proci vel logofăt.

Original, hârtie, pecete, dela d-l Isidor Mănescu, Cernăuți.

Cearța a fost pentru satul Mihalcea, ținutul Cernăuți. Iată documentele:

1. 1762, *Mai 29*: Ioniță Cantacuzino logofăt și Ioniță Paladi vel vornic înaintează Domnului anaforaua despre satul Mihalcea. Se ceartă Toader Mănescul și cumnatul său Dumitrașco Tabără mazili din ținutul Cernăuți cu frații Ilie, Ion, Sandul și Toader Moțoc, copiii Mariei pe care o ținuse Perjul, și frații Paraschivei, jupâneasa lui Mănescul, care a făcut pe Toader Mănescul și pe Nastasia, jupâneasa lui D-trașco Tabără, și cerând Toader Mănescul și D-trașco Tabără dela Moțochesți partea mamei lor Paraschiva, au apărut întâi în fața lui Gheorghe jitnicerul, staroste de Cernăuți care a împărțit toată partea părintelui lor Toader Moțoc și a mamei lor Iudita, fiica lui Nicolai Murguleț, anume $\frac{1}{2}$ Broșteni, și $\frac{1}{4}$ Glodeni, țin. Iașilor, $\frac{1}{2}$ Solcani și $\frac{1}{4}$ Șura țin. Sorocii, $\frac{1}{4}$ Răpiceni, țin. Dorohoi, $\frac{1}{4}$ Culeuș și $\frac{1}{4}$ Mihalcea, pe 6 frați, între cari și Paraschiva, fiecare primind a $\frac{1}{4}$ și a $\frac{1}{8}$ parte; au venit deci lui Toader Mănescul și cumnatului său Du-trașco Tabără pământ $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Mihalcea, care a $\frac{1}{8}$ parte este cumpărătura lui Gavril Moțoc. Cheltuelile judecății aveau să le poarte Moțochesții fiindcă au tras veniturile moșiilor. Moțochesții n'au fost mulțumiți cerând judecată nouă pentru $\frac{1}{8}$ Mihalcea. Dar s'a dovedit că imblă rău și această parte de Mihalcea s'a dat cu dreptul Paraschivei, iar Mănescul și Tabără să fie drepti stăpâni. Totuși a dat jaloabă Ioniță Moțoc, fiul lui Gavril, și Sandul Moțoc, care se trage din alți Moțochesți. A judecat noua ceartă pământ. Ienacachi Milo, staroste de Cernăuți la 1760, dând rămași pe Moțochesți. Nici acuma Moțochesții nu au fost mulțumiți, dar din nou au fost dați rămași. Propune ca Moțochesții să fie pedepsiți fiind oameni nepășnici și gâlcevoși. Domnul decide ca Toader Mănescul și Du-trașco Tabără să rămână stăpâni în Mihalcea, dar să dea Moțochesților suma de 3 lei, cheltuieli avute.

(Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium VI 539).

2. 1763, *Iunie 13*: Racoviță vel log. scrie lui Dumitrașco Tabără și Toader Mănescul zicând că a sosit Vasile

Mănescul care s'a plâns că-l trag în judecată Ioniță Moțoc și Iordache Perjul pentru a $\frac{1}{4}$ Mihalcea. Scrisorile nu se găsesc la el. De aceea Tabără și Mănescul sunt avizați să-și ia toate scrisorile acestei moșii și să vie la Sămpietru negreșit « că neviind apoi viț supăra cu om domnesc ».

(Original, dela d-l Isidor Mănescul Cernăuți).

Pentru cunoașterea originii familiei Mănescul dăm următoarele documente:

1. *Pela 1760 Sept. 25*: Ioniță Moțoc mazil de Cernăuți se jeluește împotriva lui Vasile Mănescul, care stăpânise $\frac{1}{2}$ sat Horodiște ținutul Soroca. Dar Mănescu vânzând lui Sandul Sturza tot satul Horodiște, răzeșii Rudești l-au tras în judecată pe Mănescul, dar neavând martor Rudeștii au fost dați rămași. S'a sculat apoi Ursul Napodă cerând lui Mănescul $\frac{1}{4}$ Horodiște. Mănescul l-a trimis la Ioniță Moțoc zicând că vânduse Horodiște împreună cu părintele lui Moțoc. Ioniță Moțoc cere soroc la divan, ca să-și dovedească nevinovăția și să scape de judecăți și cheltuieli.

(Original, dela d-l Isidor Mănescul, Cernăuți).

2. *1773, Martie 21*: Este conflict între Toader și C-tin, nepoții lui Vasile Mănescul, și Toma, fiul lui Vasile Mănescul. Fraților Irina, Maria, Floarea, Ștefania și Vasile Mănescul le-au rămas dela părinți moșiile Volosca, sat întreg, $\frac{1}{5}$ Boroseni, și $\frac{1}{2}$ Horodiște toate din ținutul Soroca. Vasile, fratele lor, vânzând aceste moșii și nefăcând parte surorilor sale, și murind între timp surorile Mănescului, nepoții Mănescului cer parte din moșiile vândute de unchiul lor. Dar moșiile fiind vândute de mult timp, nepoții cer părțile lor din a patra parte de Mihalcea, ce o are Mănescul dela Gligorie Moțoc. Dovedindu-se că Vasile Mănescul, acum mort, vânduse părțile sale fără știrea surorilor sale, se hotărăște ca Toader și Constantin Măneștii să stăpânească a $\frac{1}{4}$ parte Mihalcea pentru a $\frac{1}{4}$ de sat Climăuți, pe care Mănescul o vânduse lui Gligorie Moțoc « neavând treabă ». Mama fraților Toader și Constantin s'a chemat Ștefania.

(Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Instrumentorum I 183).

3. 1791, febr. 16, Mihalce : Toader Mănescul mazil, fiind bolnav lasă pe nepotul său Iordache Tabără să fie purtător de grijă asupra copiilor săi. Avera toată să rămână la soțul său Safta și la feciorul său Mihalachi Mănescul. Lasă bani, vite, o moară la pârâul Vălhovețului, jumătate de heleşteu, și moșie ; copiii săi anume Mihalachi, Catrina, Marica, Elisaveta, Zoîța și Balașa, și soția sa Safta să stăpânească frățește. După moartea Saftei casele vor rămânea lui Mihalachi. Semnează Ștefan Popovici paroh, Lupul Brahă. A scris Ilie Aronovici.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum I pag. 129).

4. 1794, Iulie 14, Mihalcea : Diata lui Toader Mănescul. Copiii săi primesc : Catrina căs. cu Gheorghii Tușinschi săliștea Mihalcei partea de sus, poiana Voloca și Țărîncă ; Măriuca parte în săliște, în Țărîncă, $\frac{1}{3}$ parte din poiana Perleva despre Corovia ; Elisavefta parte din săliște, din Țărîncă și poiana Perleva partea de mijloc ; Zoîța $\frac{1}{4}$ parte din săliște, $\frac{1}{5}$ din câmp, $\frac{1}{4}$ poiana Perleva ; Mihalachi $\frac{1}{5}$ săliște, $\frac{1}{4}$ câmp, o parte din Țărîncă, poiana Hreșceata ; Balașa $\frac{1}{6}$ săliște, $\frac{1}{6}$ din câmp și Țărîncă, poiana Hreșceata despre pârâul Perilisoc.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum II pag. 357).

Enăcache Milo a fost Francez. Iată ce se zice despre el : « Secretăr des moldauischen Fürsten nahmens Demile ein Frantzose und creatur hiesigen französischen Ambassadeurs » (N. Iorga : Acte și fragmente cu privire la istoria Românilor I. București 1895, cu data de 1764 Ian. 17).

« Millo starosta di Ciarnouz. . . Detto signore e Greco, ma d'origine come egli mi disse francese », știre dată la 1784 de călătorul Boscovich, vezi Uricarul XXIV pag. 291 și 314. Vezi și Pasek : Știri despre un vechiu staroste cernăuțean (Milo 1762), în « Glasul Bucovinei » Cernăuți, 1925, Ianuarie, nr. 1737.

5. 1808, Iulie 15, Cernăuți : Iftimia, văduva lui C-tin Mănescul, cu copiii ei Maria, Catrina și Ștefan pt. o parte de Mihalce a lui C-tin Mănescul, pe care acesta o avusese dela maică sa Ștefania, soră bună cu Vasile Mănescul ;

s'au fost sculat doi din frații lor Pavel și Lascarache Mănescul vânzând cu vicleșug această parte moșului Simion Boldescul și vărului Iordachi Tabără comisar de dajdie. Dar stând la învoială pentru jumătate din acea parte, Iordachi Tabără le-a dat 600 lei banco pt. partea ce a cumpărat-o el. Pentru cealaltă jumătate urmează să se învoiască cu S. Boldescul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum I 178).

Despre familia Mănescul în legătură cu satul Mihalcea vezi documentul din 1774 Mai 20.

21.

1762, Iulie 15.

Satul Căbești, ținutul Cernăuți, se împarte între răzeși.

Din luminată poronca a Mării Sale lui Ion Theodor Voivod ca să mergem la sat la *Căbești* și să luom sama pe scrisori cine cât are și strângându-să toți răzeșii din Căbești s'au luat sama pe scrisori ce ni-au arătat și am hotărât satul Căbești, pol sat, care s'au aflat șapte bătrâni, adecâte șapte părți pe giurăătate de sat, în parte din sus și s'au ales un bătrân lui Cărste și lui Lupulenco și lui Vasilie Brah și cu tot niamul lor ce au depe moșa lor Solomona, care ace Solomonă doao fete au avut anume Măriiana, care dintr'ace Măriiana au eșit Lupulenco și Răptenii și Vasilie Brah, iar din Sofronie, tij fata Solomonii, au eșit Cărste și acel bătrân s'au hotărât cu stâlpi de piatră, iară toți mai sus adecâte Cărste pe giurăătate, iar pe giurăătate Lupulenco i Răpteștii i Vasilie Brah, care acel bătrân s'au tras și cu odgonul trii odgoane doisprezece stânjini în seliște, cincii odgoane șasă stânjini peste păraul Cabinului supt dial, tij cincii odgoane șasă stânjini la câmpu

în dial, tij și aceste odgoane arătate mai sus să stăpăniască pe giumătate Cărste dipe moși-sa Sofronia, fata Solomonii, așijdere pe giumătate arătată mai sus să stăpăniască Lupulenco i Răpteștii i Vasile Brah dipe moșa lor Măriiana, fata Solomonii, și precum li s'au hotărât li s'au dat și mărturie ca să fie de credință.

Leat 7270, Iuli 15.

Ioniță Strășca biv vel căpitan, Gheorghe Tăutul vornic, + eu Ion Otrublianca, + eu Ion Iaholnic, + eu Ștefan Lastiuca, + eu Vasile Lastiuca, + eu Toma vnuc Lastiuca.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum II, pag. 204).

22.

1762. Iulie 16.

Răzeșii din Ciortoria au vândut lui Ursul Grieros jumătate de sat. Dar Dănilă Giurgiuvan întoarce banii cheltuiți și ia în primire această jumătate de Ciortoria.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Simion Marencescu* și *Iuon Chifrac* din Carapciu am dat acest zăpis de mărturie al nostru la mâna du-sale *Mihalachi Giurgiuvan* pentru jumătate de sat *Ciortoria*, care jumătate de sat fusese a noastră de baștină și având nevoie de bani ne-am învoit și am vândut această jumătate de sat lui *Ursul Grieros* fost căpitan de Carapciu, care jumătate de sat am vândut-o noi patru răzeși anume *Simion Marencescu*, *Iuon Chifrac*, *Gheorghită Buțura* și *Dumitrașco Poncescul* stăpânindu-o frățește, și vânzând-o lui *Ursul Grieros* ne-am învoit de bună voia noastră, stăruind mai mult *Dumitrașcu* și fiecare din noi a primit

banii, dar Dumitrașcu a primit numai 2 lei, iar pentru rămășiță a zis Ursul căpitan că-i va plăti în două zile. Și vânzându-i moșia, dânsul a stăpânit-o vreme de 20 ani, dar având du-lui *Dănilă Giurgiuvan* o parte de moșie la Ciortoria, nu l-a răbdat pe Ursul căpitan nefiind răzeș, și trăgându-l la judecată du-lui *Dănilă Giurgiuvan* s'a hotărât ca să-i întoarcă *Giurgiuvan* banii cheltuiți iar Ursul să ne întoarcă moșia nefiind răzeș; plătind *Dănilă* banii a stăpânit moșia până acuma, deci vreme de 46 ani. Dar acuma s'a ridicat un *Iuon Poncescul umblător*, fratele lui *Dumitrașco Poncescul*, jeluindu-se la domn pentru partea de Ciortoria, precum partea sa nu fusese vândută ci este slobodă, și sosind luminata poruncă a du-sale *Iana(ca)chi* mare păharnic și staroste de Cernăuți la du-lui *Șerban Flondor medelnicer* și la du-lui *Ioniță Strâșca biv vel căpitan* ca să cerceteze, și stând noi împreună cu *Dumitrașco Poncescul* și cu fratele său *Iuon Poncescul umblător* s'a dovedit că *Dumitrașco* vânduse și partea lui (*Iuon*) și mărturisim, după cum știm, cu sufletele noastre făcând acest zapis de mărturie în fața du-sale *Flondor medelnicer* și *Ioniță Strâșca biv vel căpitan* și pentru mai mare credință, neștiind carte, am apăsat degetele noastre.

16 Iulie 7270.

+ Eu *Simion Marencescu* de Carapciu, fost răzeș la Ciortoria.

+ Eu *Iuon Chifrac* din Carapciu, fost răzeș la Ciortoria.

+ Eu popa *Iuon* am scris acest zapis de mărturie la pofta du-lorsale.

Șerban Flondor vel medelnicer mărtor, *Iuon Strâșca* biv vel căpitan martor, *Iuon* popa din Bărbești.

Și eu *Sandul Lăzărescul* răzeș din Carapciu am fost față și sânt martor.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Ciortoria, unde se găsește copia germană.

Despre satul Ciortoria următoarele documente:

1. 1779, *Martie 20* : Gafița, soția lui Grigoraș Cracalie mazil, își scrie testamentul. Ea dă fratelui ei Mihalachi Giurgiuvan toată averea ei mișcătoare, s'o grijească cât va trăi și s'o comânde după moarte, iar nepotului ei Alexandru, finul ei, îi dă $\frac{1}{4}$ Ciortoria. De față: ierei Ioan duhovnic; a scris Constantin Ciolpan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I 282).

Alexandru a fost fiul lui Mihalache Giurgiuvan.

2. 1782, *Martie 21* : În fața comisiei austriace Mihalachi Giurgiuvan declară că stăpânește întreg satul Ciortoria primit dela tatăl său Dănilă Giurgiuvan. Acesta din urmă câștigase $\frac{1}{8}$ Ciortoria cu soția sa, fiica lui Gheorghe Moțoc; Jumătate de sat cumpăraseră dela Ursu Grierosu, $\frac{1}{4}$ dela Șerban Flondor și $\frac{1}{8}$ dela Cațicoaia.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 295).

3. 1816, *Aug. 5* : Gheorghie Giurgiuvan, fiul lui Mihalachi, cedează fratelui său Dumitru jumătatea sa de Ceartoria pe Ceremuș, iar Dumitru îi dă în schimb $\frac{1}{3}$ Vijnița și altă a $\frac{1}{3}$ parte Vijnița.

(Tot aici, Liber Haered. XV 301 și Liber Instrumentorum II 431 nrl. 255).

4. 1836, *Aug. 16* : După moartea lui Dumitru Giurgiuvan, întreg satul Ceartoria trece în proprietatea fiicelor sale Leucadia și Theofila.

(Tot aici, Liber Haered. XV 303).

23.

1762, August 20.

Vasile Bosuioc vinde lui Dumitraș Paladi fost mare vornic partea sa de moșie din Rugăsești, țin. Sucevii.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Vasilie Bosuioc*, fiul lui Gligorie fost mare căpitan, am dat zapisul meu în mâinile du-sale *Dumitraș*

Paladi biv vel vornic, ca să se știe, că i-am vândut toată partea mea de moșie din satul Rugășești la Sirete, ținutul Sucevii, ce am primit-o danie dela *Paraschiva* călugărița, fosta jupâneasă a lui *Ionașco Brahă*, pentru 30 lei bani gata și o iapă, că să-i fie dreaptă ocină și moșie, iar cine s'ar scula, eu am a-i răspunde dar dresesele nu i le-am dat du-sali *Paladi* pentru că în ele se amintesc și alte moșii, iar numele acestei moșii a fost șters din ele și pentru mai mare credință am iscălit.

20 August 1770.

Vasilie Bosuioc postelnic vânzător.

Iordachi vel logofăt martor.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Rugășești, Liber Granicialium VIII 66-67, unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1754, August 20: Toader Tăutul, fiul lui Sandul, vinde lui Dumitraș *Paladi* partea sa de moșie din Rugășești la Sirete, ținutul Sucevii. (Tot aici, pag. 66).

2. 1782, Oct. 31, *Tereblecea*: În fața comisiei austriace a apărut Anița, văduva lui Darie, nepoata lui Gligori armaș, și declară că are drept la $\frac{1}{3}$ Rugășești, drept moștenire dela părinți și moși. După părerea ei călugărița *Paraschiva*, fosta soție a lui *Ionașco Brahă* a dăruit lui Gligori armaș această parte. Un frate al mamei sale anume Vasile a vândut fără drept $\frac{1}{6}$ Rugășești lui Dumitrașco *Paladi*, dar acesta a pus mâna pe a $\frac{1}{3}$ parte de sat.

(De fapt Anița n'avea niciun drept la satul Rugășești).

3. 1782, Dec. 2, *Sirete*: Mihai vătaf, vechilul lui Gavril Conachi stolnic declară, că Gavril Conachi stăpânește tot satul, pe care l-a primit dela soția sa, nepoata lui Dumitraș *Paladi*. Acest *Paladi* parte a cumpărat, parte a moștenit moșia.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 1035—1046).

4. 1796, *Sept.*: Iacob mitropolitul Moldovii. Gavril Conachi biv vel ban înzestreză pe fiica sa Anastasia căs. cu Toader Balș căminar dându-i moșia Rugășești.

(Tot aici, Pactorum Dotalia 127).

5. 1804, *Dec. 22, Cernăuți*: Spătarul Toader Balș face schimb de moșie dând moșia Rogoșești cu moșia Dubova «care este cu nume de Rogoșești», suma de 35,000 lei bani turcești, 10 pogoane vie la Cotnar, și primește^o dela Toader Mustață moșiile Uricenii sau Flămânzii, Tocmăgenii și Dragotești, toate în ținutul Hărlăului, pe care le cumpărase dela Inalta Curte a Vienei, care moșii fusese ale mănăstirilor și a clirosului din Bucovina. Moșiile Rogoșești și Dubova sunt date în arendă lui Peter von Vlahovici până la anul 1808, care va rămânea nesupărat.

Martorii: Panaite Cazimir căminar, Hurmuzachi sârdar, Damiean Holban, Hristodor Cut, Petre Vlahovici.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVIII 240—243).

6. 1806, *Iunie 21*: Toader Mustață vinde lui Theodor Dobrovolschi von Buchenthal moșia Rogoșești pentru 6000 ducați.

(Tot aici, Liber Haereditatum IX 249).

7. 1824, *Dec. 26*: Theodosius Ritter von Buchenthal ia de soție pe Elena, fiica lui Hristodulo Petrino. Tatăl Teodor Dobrovolski Ritter von Buchenthal dă fiului său Theodosius toată moșia Rogoșești și partea de Călineștii pe gura Molniței, cumpărată dela Peter Vlahovici.

(Tot aici, pag. 249—250).

1762, Octomvrie 3.

Frații Mihai și Ilie Vlaico se obligă să părăsească satele Culeuți și Boianciuc, fiindcă ele trecuseră în stăpânirea postelnicului Gheorghe Turcul.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adică noi *Mihai și Ilie Vlaico* am dat adevărat zapisul nostru la mâna Du-sale *Gheorghie Turcul* postelnic, precum ca să știe că am stăpănit părți de moșie în *Boianciuc și Culeuți* cu o veche carte de judecată și ne-am așezat aici, însă acuma cu cartea de judecată cea din urmă și după învoiala făcută în fața mai multor boieri am fost scoși din *Culeuți și din Boianciuc* și de aceea a vrut să ne scoată Du-lui *Turcul* depe moșia sa. Dar rugându-l ne-a lăsat până la primăvară adecă pe mine *Mihai* în *Culeuți*, iar pe mama noastră cu cumnatul *Tomorug* în *Boianciuc*, și s'a mai miluit Du-lui și ne-a lăsat veniturile de *Culeuți* pe acest an, la primăvară însă ne-am prins să părăsim cu totul *Culeuți și Boianciuc* și să mergem la alte moșii ale noastre. Și neurmând această învoială, să aibă dreptul Du-lui să ne scoată cu zapis și să strice casele noastre în urma învoielii de bună voie încheiate între noi.

Și pentru mai mare credință am iscălit.

Let, 3 Octomvrie 7271.

Mihai Vlaico, Ilie Vlaico.

Constantin Volcinschi martor, *Ioniță Potlog* martur, *Nicolae Potlog*, martur, *Andrei Dașchevici*, diac, martur.

Acest zapis a fost scris de mine cu zisa Vlaiculeștilor.

Ștefan Zota.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul *Boianciuc și Liber Granicialium I 97-98*, unde se găsește copia germană.

Alte documente:

1. 1762, Oct. 3 : Ștefan Vlaico, Mihalachi Vlaico, Ilie Vlaico și Măriuța, fiica lui Andronic Vlaico, având conflict cu Gheorghie Turcul postelnic pentru moșiile Hroșăuți, Boianciuc și Coleuț, ținut Cernăuți și nefiind mulțumiți cu judecata au apărut la divan; aici s'a dovedit că partea de Coleuț și Boianciuc sunt ale lui G. Turcul, iar pentru Hroșăuți s'a dovedit cu ispisocul din 1663 febr. 25 că întreg satul fusese al lui Isac Cocoranul, strămoșul lui Turcul postelnic, de aceea, având el dreptate, s'a miluit și, fiind rudă cu noi, ne-a dat pelângă partea de Hroșăuți ce o stăpânim încă o bucată, stăpânind noi astfel a patra parte din tot satul Hroșăuți; iar în satele Coleuț și Boianciuc să nu ne amestecăm. Părțile noastre de Babin și Stepeniuca să le stăpânim deosebit, iar dacă vom câștiga părțile de Doroșăuți și Costești, atunci jumătate să fie a noastră, iar jumătate a lui. Semnează: Mihalachi și Ilie Vlaico, Constantin Volcinschi, Ioniță Potlog, Ștefan Zota, Arghirie ban staroste; a scris *Andrei Dașcovi* scriitor.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Hroșăuți).

2. 1765, Mai 28 : Grigori Calimah VV. Frații Ștefan, Mihai și Ilie Vlaico și sora lor Maria, soția lui Ioniță Tumurug, precum și vărul lor Mihai Lența, toți nepoții și strănepoții lui Dumitru Lența, au avut multe judecăți cu Gheorghie Turcul postelnic pentru moșiile Boianciuc, Costești și Hroșăuți, țin. Cernăuți, arătând domniei o carte de judecată făcută de Gheorghie biv vel sulger staroste de Cernăuți scriind că Vlaiculeștii să stăpânească 8 părți din cele 36 părți ale satului Boianciuc, din Hroșăuți a patra parte și din Costești cât le va fi partea lor, fiind rude cu Turculeț, dar numai din părțile de baștină a lui Turculeț, iar nu din cumpărături. Vlaiculeștii se plâng că nu sunt admiși să între în stăpânirea acestor părți de moșie. Domnul cercetează și găsește că judecata este dreaptă. De aceea se acordă dreptul lui Mihai Lența văr cu Vlaiculeștii, și lui Ștefan, Mihai și Ilie Vlaico, copiii lui Andrei și ai Aniței, strănepoții Mariei, fata lui Dumitru Lența să stăpânească 8 părți de

Boianciuc, $\frac{1}{4}$ Hroșăuți cu un vad de moară, și partea lor de Costești.

(Arh. Statului Cernăuți, pachetul Horoșăuți).

3. 1765, *Iulie 27*: Ilie Vlaico și Mihai Vlaico frați și sora lor Maria și Savin Ciub[o]tariul și Maria vara sa și vărul lor Mihai Stângaci, nepotul unui Vasilachi Blănariul și Miron Costrăș, ginerele Lenții, au venit cu cărțile lui Vodă cerând părți de moșie dela Gheorghie Turculeț postelnic, s'au cercetat timp de 3 zile dresele ce le-au adus, dar ei nu s'au odihnit, ci au cerut să margă la Iași și să li se curme pricinile dela divan. S'au primit cu toții, că la 15 Octomvrie să se afle la Iași, iar cine n'a veni să se trimată om gospod cu ciobote.

4. 1765, *Iulie 29*: Ștefan, Mihai și Ilie Vlaicul frați, Maria sora lor, ficiorii lui Andronicu Vlaicu, nepoții Aniții, strănepoții Mariuții, fata lui Dumitru Lența, se ceartă cu Gheorghie Turculeț pentru niște moșii din ținutul Cernăuți, cum și pentru moșia Culeuț; Vlaiculeștii au făcut cartea de blăstăm, și de va primi post. Turculeț această carte și o va săruta admițând că jeluitorii n'au parte de moșie în Culeuț, atunci ei să lipsască din stăpânirea acestei moșii. Un boier numit de domn cercetează amănunțit dresele lor și găsește că Vlaiculeștii n'au dovadă că au moșie la Culeuț « ci numai cu gura cerea » și neodihnindu-se cu judecata boierului au cerut soroc la divan, dar în urmă au renunțat la soroc cerând ca Turculeț să primască cartea de blăstăm a lor și să declare dacă ei au sau nu moșie la Culeuț. Dacă se va vedea că ei n'au moșie atunci ei de bună voie se vor retrage dela Culeuț. Gheorghie Turculeț a fost poprit și în fața lui Badea biv II paharnic și Costea vameș din Cernăuți, Miron Ghica și Iordache Popa vameș s'a cetit cartea de blăstăm a Vlaiculeștilor și Gh. Turculeț a primit-o « și au sărutat-o puindu-o și în cap giurându-să și cu alte strășnice cuvinte » cumcă Vlaiculeștii n'au stăpânit în Culeuț după Leanța sau Buculei, ci el stăpânește după moșul său [Isac] Cororan. Astfel Vlaiculeștii « s'au tras » dela moșia Culeuț, cerând cheltuiala ce au făcut cu hotărātu; Turculeț nu le-a dat

nemic zicând că Vlaiculeștii în câțiva ani au luat venitul moșiei Culeuț; dar pentru curmarea certe Turculeț a fost îndemnat să dea acea cheltuială. Și cheltuiala a fost de 73 lei și 40 bani, care sumă Turculeț a plătit-o în mâinile Vlăiculeștilor, primind și scrisorile pe moșia Culeuț, și din celelalte scrisori Vlaiculeștii singuri au șters numele moșiei Culeuț, dând și zăpis cumcă au primit cheltuiala. Semnează: Gheorghie sulger.

(Original, hârtie, Forum nobilium Cernăuți).

5. 1765, *Iulie 30*: Frații Stefan, Mihai, Ilie Vlaico și Maria Tomorugeasa, fiii lui Andronic Vlaico și ai Raiftei fac știre la mâna lui Gh. Turculeț postelnic pentru multe certe ce le-au avut pentru moșia Culeuț, țin. Cernăuți, și din poroncă domnească au scos carte de blăstăm, cu care s'au judecat înaintea lui Gheorghie sulger, și primind Turculeț cartea arhierescă de blăstăm, s'a dovedit că moșia Culeuț este a du-sale Turculeț depe strămoșul său Isac Cocoranul. I s'au dat toate scrisorile Culeuților și a rămas la Vlăiculești numai o scrisoare hotarnică a lui C-tin Gândul și altă scrisoare a sulgerului Gheorghită ce a fost staroste cuprinzând și alte moșii, dar unde pomenea de Culeuț s'a șters cu condeiul, și li s'au plătit Vlaiculeștilor toate cheltuielile 20 galbini ungurești « cu cari desăvârșit ni-am mulțămît ». Semnează: Mihai Vlaico ot Babin, Ștefan Vlaico, Ilie Vlaico ot Groșăuți, Maria Tomorugiasa, Constantin Ianoș căpitan za barani, Ștefan Zota biv vel șătrar, Petru Lașchivca pitar a scris. Ghiorghie biv vel sulger.

(Original, hârtie, Forum nobilium Cernăuți).

Despre conflictul lui Gh. Turcul cu Vlaiculeștii vezi doc. din 1760 Martie 16.

Spița neamului Lența vezi vol. I pag. 168.

De notat este scrierea: Vlaico și Vlaicu, Dașchevici și Dașcovici, Turcul și Turculeț.

6. 1782, *Iunie 19*: În fața comisiei austriace apar Lențenii, Vlăiculeștii cu Gheorghe Știrbul și declară că posedă $\frac{1}{3}$ Boianciuc dela Antimia Lențoaia. Se face aluzie la documentul din 1617 Ian. 15 (vezi vol. I pag. 167—

168 nrl. 77). Gheorghe Știrbul este soțul fiicei popii Ignat, care fusese ginerele lui Lența. Altă $\frac{1}{3}$ Boianciuc posedă Lențenii, Tăutuleștii, Stângăcenii și Gligoraș Tăutul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I 70-73).

7. 1782, *Iunie 20* : Din moșia Boianciuc familia Turcul posedă o parte « incerta pars ». Simeon Turcul crede că după zapise « familia Turculiana » ar trebui să stăpânească jumătate.

(Tot aici, Liber Gran. I 73-78 și Liber Haereditatum XII 451).

8. 1783, *Oct. 8* : Lențenii și Vlaiculeștii cu alți răzeși fac împărțală. Lențenii primesc 6 părți mici, Maria Tumorugeasa cu fratele ei Mihai Vlaico 2 părți mici.

(Tot aici, L. Haer. XIV 302).

9. 1785, *Iulie 25* : Nicolai Tumorug se învoește cu Mihai Vlaico. Acesta din urmă admite ca partea lui de moșie din Boianciuc să fie împărțită în 3 părți, din care Nicolai T. primește o parte. (Tot aici, L. Haer. XV 223).

10. 1785, *Iulie 29* : Nicolai Tumorug dăruiește surorii sale Ileana căs. cu Dumitraș Balasinovici o parte de moșia Boianciuc. Două părți rămân ale lui N. T.

(Tot aici, L. Haer. XV 220).

11. 1793, *Oct. 29* : Toader Pădure, soțul Mariei, care a fost fiica lui Tănasi Vlaico, vinde partea sa de Boianciuc, zestrea soției sale, lui Tadeus Turcul.

(Tot aici, Lib. Haer. III 35).

12. 1794, *Sept. 18, Pohorlăuți* : Dumitraș Stângaci vinde lui Tadeus Turcul partea sa de Boianciuc. Tatăl lui Dumitraș a fost Gheorghită Stângaci.

(Tot aici, Lib. Haer. II 179).

13. 1794, *Oct. 22* : Dumitraș Stângaci vinde lui Onufrei Crețul partea sa de Boianciuc (Tot aici, Lib. Haer. III 125).

14. 1802, *Ian. 19* : Ioniță, Gligoraș Stângaci și Maria Stângăcioaie vând lui Iuon și Ștefan Stângaci o parte de Boianciuc de $4\frac{1}{2}$ stânjeni. (Lib. Haer. XV 201).

15. 1813, *Mart 11, Hliboca* : Testamentul lui Tadeus Turcul: Toată averea sa mobilă și o cărșmă din Cernăuți vor servi pentru construirea bisericii greco-catolice din

Cernăuți, care va exista pentru memoria perpetuă a familiei Turcul. « Institutum pauperum » din Cernăuți primește 4000 floreni. In Hliboca se va ridica din piatră o biserică greco-catolică. Biserica greco-catolică din Sniatin « Sf. Mihai » primește 2000 floreni în cinstea părinților donatorului Basilius și Elisabeta Turcul, Spitalul din Sniatin 5000 floreni. Fratele său Onufrius Turcul primește Pohorlăuți, Hliboca, Pătrăuți pe Sirete cu atinențele zise Budenița, Bacuma sau Opaieț, Coșciuia, moșia Putila și Boianciuc. Să nu le înstrăineze, ci să le păstreze pentru fiii săi [ai lui Onufrius]: Michael, Iohann, Franciscus, Erasmus și Mariana. Descendenții nepotului său Adalbert de Mniszek anume Iuliana Mniszkowa, Elisabeta Glogowska, Popiel și Konaszewski vor primi părțile din Boianciuc. Antonina Lipinska, născ. Turcul, primește 2000 fl. Semnează: Gregorius de Wolanski, Anton Seeger, Adalbert Bayowski.

(Liber Testamentorum II 472—476).

16. 1816, Apr. 12: Forum Nobilium din Cernăuți dispune ca după moartea lui Tadeus Turcul întâmplată la 1813 Martie 24, fratele său Onufrius Turcul să fie singurul moștenitor. După moartea lui Onufrius vor urma copiii acestuia: Michael, Iohann, Franz, Erasmus și Mariana Rudnicka, împărțindu-se frățeste. Soțul Marianii este Kasimir Rudnicki.

(Liber Haereditatum I 107 și Liber Instrumentorum II 369 nrl 223).

17. 1817, Iunie 19: Impărțială, din moșiile lui Tadeus Turcul nepotul său Iohann Turcul primește partea de Boianciuc.

(Liber Haereditatum XIX 251).

18. 1823, Oct. 22: Iohann Turcul dăruiește fratelui său Michael partea de Boianciuc și moșia Pohorlăuți. (Tot aici).

Scrisorile poloneze ale familiei Turcul vezi în Arh. Stat. Cernăuți, Liber quietationum I 52-60, Liber Contractuum Novorum XV 222—243, Liber Contractuum Novorum XVII 69-88, Liber Contractuum Novorum 269VIII X—277.

1763, Ianuarie 9.

Are loc o învoială : Satul Fărceni și jumătate de Petriceni vor fi stăpânite frățește de frații Gheorghii, Sandul și Constantin Volcinschi.

(Tradus în românește după o copie germană.)

Noi mai jos iscăliții, învoindu-ne noi în de noi, am dat zapisul nostru în mâinile fraților noștri, ca să se știe, precum ne-am învoit pentru părțile noastre de moșie, baștină și cumpărături, ce le avem dela părinții noștri și am împărțit întreg satul *Fărceni* și jumătate de sat de *Petriceni* în trei părți și având un zapis de învoială dela răpousatul nostru frate Gheorghii, s'a învoit cu noi și văduva lui Axana ca să aibă și ea parte la acele moșii la fel cu noi, iar dacă se vor mai desbate alte moșii să aibă și ea parte plătind partea de cheltuieli, iar Fărcenii și Petricenii să stăpănim frățește noi trei frați anume *Gheorghii, Sandul și Constantin*, iar cheltuielile făcute până acuma să nu avem a le plăti, fiind plătite și pentru mai mare credință am iscălit.

9 Ianuarie 7271.

*Axana Volcinscoaia, văduva lui Gheorghii Volcinschi.
Sandu Volcinschi, Constantin Volcinschi.*

Axenti am fost față.

Eu *Constantin Volcinschi* am fost față.

Eu *Iuon Tăutul* am fost față.

Din Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium IX 70-72, unde se află copia germană.

Alte documente despre satul Fărceni:

1. 1762, Ian. 8 : Grigori Calimah VV. Cei trei frați Gheorghii, Sandu și Constantin, fiii lui Ștefan Volcinschi,

nepoții lui Iuon Stroescul, fost mare jitnicer arată o hotarnică din 26 Noemvrie 7270/1761, făcută de Vasilie Buhăiescul și Lupul Hadămbul vornic de poartă în satul Fărceni la Sirete, țin. Sucevii, chemând pe toți răzeșii și megieșii. Cu acest prilej Volcinceștii au arătat un zapis din 7182/1674 scriind că Dumitrașco Prăjescul dăduse unchiului său Toderășco Grama satul Tolova primind în schimb satul Fărceni, vinde satul Fărceni lui Iuon Stroescul fost staroste de Cernăuți. Hotarul Fărcenilor începe la răsărit la Opcina despre Hliboca, spre Carapciu, spre apus la o piatră în câmp, la apa Siretelui, cu Siretele în sus până la Opcina despre Tomeștii ai mănăstirii Putna, spre Petriceni, peste apa Siretelui până la Opcina unde s'a început. Fărcenii se întăresc fraților Gheorghe, Sandu și Constantin, fiii lui Ștefan Volcinschi.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 72-78).

2. 1764, *Iulie 20*: Grigori Alexandru Ghica VV., Constantin Volcinschi mazil de Dorohoi dă jalobă că are o moșie anume Fărceni, țin. Sucevii, pe care o împresoară călugării de Putna cu moșia lor Tomești. I se întărește lui C-tin Volcinschi moșia, iar călugării să vie la divan.

(Ibidem, Liber Granicialium IX 78-81).

3. 1767, *Sept. 8*: C-tin Canano pah. și Ilie serdar, ispravnic de Suceava sunt trimiși la satul Fărceni, țin. Sucevii, al Volcinceștilor, care se împresoară de moșia Hliboca a lui Gheorghie Turculeț postelnic. Canano fiind împedecat, în locul lui merge Gheorghie Carp polcovnic, mare căpitan de Ropce. Volcineștii zic că la hotarnicirea Hlibocii s'a luat o parte de Fărceni. Li se răspunde că hotarnica Hlibocii s'a făcut pe drept, dar Volcinceștii părăsiseră un timp țara din cauza birurilor mari și revenind au avut ceartă pt. partea de jos a Fărcenilor. Se îndreaptă hotarul.

(Ibidem, Liber Granicialium IX 81-90).

Fărcenii se cheamă astăzi Prisăcăreni. Das Dorf Fărceni, heute aber Prisăcăreni genannt (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 55).

1763. Iunie 15.

Dumitrașcu Tacul dă lui Iordache Arhip logofăt partea sa de moșie din Botoșințe, ținutul Sucevii, pentru o datorie rămasă neplătită.

Adecă eu *Dumitrașcu Tacul* și împreună cu fimie mea Tudura dat-am zapisul meu la mâna du-[sale] log[ofăt] Iordache Arhip, precum să să știe că după toate alte socoteli ci am avut mai înainte di tovărășie vinitului Căcăcenii i Corlăteni, care sate le-[a]m fost cumpărat dila du-[lui] Neculai Ruset biv vel pah[arnic] i-am rămas dator du-[sale] cu bani buni 255 lei adică doâ sute cinzeci și cinci lei și niavându nice o putere ca să plătescu acmu du-[sale] acești bani și vrându du-[lui] ca să mă pue la închisoare, ni-am rugat du-[sale] și i-am pus ză păr în șesă luni să plătesc toți bani cu dobânda lui din zeci unsprezici pi an și pintru aciști bani niavându eu chizeș ca să-i dau i-am pus amanit parti di moșie ci esti dipi moșul nostru Vasile Hulubei, care moșie esti la ținutul Sucevii anume *Botășințai*, carile mai sus să hotărești cu satul Grămiști a du-[sale] vor[nic] Dumitraș Paladi și din gios să hotărești cu satul Calafindiștii a du-[sale] Costandin Sturzea biv vel spat[ar], carele la această moșie i-am dat și scrisorile ci am avut și păr cându i-aș da bani du-[sale] nime din frații mii sau din surorile mele să nu fie volnici a să întinde la stăpânire fiindu că eu am pus amanet toată parte moșului nostru ci să va alegi driaptă, căci eu la această vreme am căzut la mari sărăcie și închisori și du-[lui] Iordachi Arhip nu s'au îndurat de mine ci s'au îndatorit undi au putut și au dat aciști bani di mai sus numiți du-[sale] pah[arnic] Neculai și a mai pus amanet o casă cu loc cu tot ci esti aici în Eși a me, cari

casă esti la mahalaua Muntinimii di mijloc ci să hotărești cu casăli du-[sale] păhărnicesăi, giupăneasa du-[sale] Darie Donici biv vel pah[arnic], și iarăș i-am dat zapisul casăi și măcar că această casă o pusăsăm amanet frăține-meu lui Costantin Tacul pentru niște bani, dar mai avându eu și alte amaneturi vor fi di acești bani la mână lui Constandin și fiindu că aciastă datorie esti mai mare și mai vechi și la mână striină și avându și carte domniască dila Mărie Sa Ion Theodor Vodă di stăpănire acei casă păr i-aș plăti banii după porunca și după dreptate i-am pusu du-[sale] amanet și frati meu să nu să amestice la casă și la acist zapis s'au tământat și alți mazili și oameni di triabă și pentru credința am iscălit.

Let 7271, Iuni 15.

Dumitrașco Tacul.

... Gherghel m'am tământat.

Și eu carile mai gios m'am iscălit am scris acist zapis cu zăsa lui Dumitraș Tacul.

Ion Manole.

Scrisori ci am dat la mână logofătului Iordachi Arhipu, un ispisoc dela Ștefan Vodă, o carte gospod de vecini dela Istratie Dabija Vodă.

Original, Academia Română, Doc. CXCI nrl. 93.

Despre satul Botoșințe, țin. Sucevii, urm. doc.:

1. 1643, febr. 21, Iași: Impărțala fiilor lui Vasile Mihailescul cu mătusile lor Parasca, Dochița, Nastasia și cu fiii Todoscăi, sora lor.

Primesc: Parasca 1/2 Botășinți și parte de Răciuleni; Dochița 1/2 Bugucica, 1/2 Oglinzi; fiii lui Mihailescu 1/2 Negrești, 1/2 Oglindești; Nastasia 1/2 Botășinți, 1/2 Oglinzi; Ionașco 1/2 Buhucești, 1/2 Oglindești.

(Ștefan Berchet: Documente de drept public și privat în «Intregiri», Iași, 1938, pag. 185). Vezi și volumul I, pag. 195.

1763, Iunie 18.

**Domnul țării scutește de bir două mori de apă ale mănăstirii
Horecea.**

+ Noi *Grigori Ioan Voevod* bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

De vreme ce cuvios întru ermonași și rugătoriul nostru sfinție sa Artemon egum[enul] sfintei mănăstiri *Horecii* ce să află la țin. Cernăuțului, au arătat domnii mele cumcă ari mănăstirea 2 morișce acolo la acel țin[ut], cari sint pentru hrana și chivernisala părinților călugări, carii să află petrecători la ace mănăstire, pentru care morișce au cerut cu rugăminte ca să facem domnie me milă să nu fie supărate la banii agiutorințai, deci domnie me n'am trecut cerirea și rugăminte lui cu vedeare și deosăbit de alte mile ce am făcut domnie me cu mănăstirea aceasta, făcut-am și această deosebită milă ca pururea și în toată vreme domnii mele acești 2 mori să fie scutite și apărate de banii agiutorinții. Deci dar poroncim domnie mea și Du-[lui] staroste și altor boeri carii viț fi orânduieț cu slujba aceasta la ținutul de mai sus arătat, mănăstirea aceasta pe acești 2 mori supărată de banii agiutorinții să nu fie și mai mult val sau supărare peste carte domnii mele să nu-i faceț. Aceasta poroncim.

Let. 7271, Iuni 18.

Proci vel vist.

Original, hârtie, Arhivele Statului București, Mănăstirea Doljești, pachetul 18, nrl. 7.

1763, Iulie 20.

Se stabilește ca Nicolae, fiul lui Cârste, să stăpânească în jumătate cu Vasile Brahă și cu Răpțești părțile din Comărești și Căbești.

Facem știre cu această mărturie că viindu-mi o luminată poroncă a prea înălțatului Domnului nostru Ion Grigorie Voevod la sat la *Comărești* în ținutul Sucevii să iau sama între răzeși pe scrisori ce ar ave și să hotărăm, deci având pricină Nicolae sãn Cârste cu Vasilie Brahă i cu niarul Răpțești zicând Vasilie Brahă i cu Răpțești, cumcă au ei părți de moșie în sat în Comărești în ținutul Sucevii, la *Căbești* la ținutul Cernăuțului depe moșul lor Ivașco Țintă și depe Solomona și având acel Țintă și cu Solomona doao fete anume Mariiana care a ținut-o Tăutul, din care au eșit Lupulenco i Răpta i Vasilie Brahă i alte neamuri a lor, dar altă fată anume Sofronia care au ținut Strancul (?) [din care] au eșit Cârste, tatul lui Nicolae, care au eșit doao neamuri din Ivașco și din Solomona și cerând Niculae sin Cârste parte lui de moșie dipe moșa lui Sofronia, dar Vasilie Brah[ă] și Răpțești au pricinuit zicând că ar fi dat moșul lor Ivașco Țintă i Solomona zestre feti sale Mariieni ce au ținut-o Tăutul, care să trag dintr'acel moș Răpțești i Brah[ă] și alte neamuri a lor, de care ni-au arătat și acel zapis de zestre din văleat 7172 [1664], dar acel zapis nu este încredințat cu iscălituri a boeri mari, nici alte obraze de cinste, numai cine l-au scris acela l-au și iscălit, de care și altă dovedire s'au aflat un zapis ce au arătat Brah[ă] din văleat 7174 [1666] dela Lupul zet Țintii ce au pus parte lor din Căbești zălog la Vasilie Vlastiuca răzeș ot Căbești drept optsprezece lei și arată parte întru acel zapis cât

li s'a alege, nu arată a şasa parte cum arată în zapisul de zestre, că în zapisul cel de zălog ce l-o făcut în urmă arată parte lor cât li s'a alege dintre alți răzeși și cerând și Nicolae sin Cărste parte lui de moșie depe moașa lui Sofronia în Comărești și în Căbești, dar au pricinuit Răpta i Vasilie Brah[ă] zăcând cumcă li-ar fi dat moșii lor la Comărești i la Căbești lor, iar lui Nicolae sin Cărste i-ar fi dat alte părți de moșie într'alt loc dipe moașa lui Sofronia, care ne arată Cărste că au avut giudecată înainte du-lui Vasilie Bașot[ă] vel stolnic i la du-lui Simion vel medelnicer cu Gheorghe Răpta i cu frate său Tănas[ă], și au dat samă Răpteștii cumcă au împărțală veche dela moșul lor și li s'au pus zi dela arătați boeri la Sântă Marie Mică și de atunce au trecut un an și împărțala nu arată, nici înainte noastră n'au arătat și așe am socotit neavând nici o dovadă Răptești i Vasilie Brah[ă] asupra lui Nicolae sãn Cărste și s'au dovedit că Cărste este din Sofronia, fata lui Ivașco i a Solomonei, s'au socotit ca să stăpăniască Cărste câte părți de moșie s'ar afla dipe moșul lor pe giumătate, iar așijdere și Răpteștii i Vasilie Brah[ă] i Lupulenco tij pe giumătate să stăpăniască părți de moșie dipe moșa lor Măriiana, iară gășând Răpteștii împărțala veche dela moșul lor și v'ar fi împărțala dreaptă fără de meșterșug cum li-a alege giudecata și am dat și noi această mărturie ca să le fie de credință.

Văleat 7271, Iuli 20.

Insă pãn la alegere să stăpăniască Cărste pe giumătate în Căbești și în Comărești.

Simion Mihailescu vornic de poartă.

(Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum II 200).

Alte documente despre Căbești:

1. 1758, *Mai 25* : Scarlat Ghica VV., Ion fiul lui Ursul Bărbier se judecă cu socrul său Ghervasie călugăr pentru o parte de moșie Căbeștii, țin. Cernăuți. Ghervasie avuse $\frac{1}{4}$ Pleșnița țin. Cernăuți, pe care a împărțit-o în 3 părți între ginerii săi Ion Bărbierul și popa Ion. A treia parte a rămas a lui Ghervasie. Pe urmă a schimbat-o primind dela Strâșca o parte de Căbești, pe care loc Ghervasie și-a făcut o mânăstioară de lemn. Pe urmă s'a sculat Ioniță Talpă asupra lui Ghervasie zicând că este neam. S'a dovedit la cercetare că Talpă este din Păunel și văr al doilea cu Ghervasie și moșnean în Pleșniță. Talpă primește partea din Pleșniță a lui Ion Bărbier, iar acesta rămâne să primească altă parte de moșie dela Ghervasie. Ion Bărbier primește a treia parte din jumătate de Căbești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum I 304).

2. 1762, *Iunie 15* : Șerban Flondor medelnicer, Ioniță Strâșca biv vel căpitan împart satul Căbești. Au sosit răzeșii Ion Otrublenca, nepoții săi Ștefan Lastiuca, Vasile Brahă și Simion, apoi Ghervasie călugăr (=Gligori Diacon), Ion Iaholnic, Cârste și rudele lor arătând că partea de sus a satului se împarte în 7 părți, care parte vine dela strămoșii Crăciun [Dănici] și Ștefan Cobac. Prin vânzări ulterioare aceste părți au ajuns în cea mai mare parte în proprietatea familiei Lastiuca.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Căbești).

3. 1771, *Iunie 8* : Toader Flondor judecă pe Maștei Mohorât, care se ceartă cu Ion Coleasca. Mohorât îi biruise la judecată pe Colescenii și se prezentă în urmă în fața lui Ilie Herescul staroste cerând părțile de Căbești și Cumărești. Herescul trimite pe Toader Flondor la fața locului. Aici Flondor constată că Colescenii de 5 ani stăpânesc părțile lui Mohorât; Colescenii au fost împliniți cu suma de 20 lei, pentru care au dat în schimb două vaci drept 22 lei.

(Tot aici, Liber Relationum II 126).

4. 1772, *Mai 5* : Grigoraș Purcel și alți răzeși din Căbești aduc un răvaș dela staroștii de Cernăuți Imbo și

Ilie Herescul, precum au pricină de judecată Grigoraş Purcel, Mafei Mohorât zet Aniţii Tironoaiei, Ştefan Lastiuca, Bohatireţ şi Toma Baranovschi zicând ei că se trag din Ionaşco Gribince, dela care s'au făcut patru neamuri. Grigoraş Purcel a eşit din Ilie Măcica, fiul lui Ionaşco Gribincea; Mafei Mohorâtul din Mărieanca, fata lui Ionaşco Gribince, pe care o ţinuse Simion Pahulce; Ştefan Lastiuca şi Ion Bohatireţ din Anăsiea, fata lui Ionaşcu Gribince, pe care o ţinuse Ionaşco; Toma Baranovschi a cumpărat o parte de Căbeşti şi Cumăreşti dela Vasile, fiul Gribincei; Au cerut că moşia lui Ionaşco Gribince din Căbeşti şi Cumăreşti să se împartă în 4 părţi. O parte să ia Grigoraş Purcel, fiul lui Miron şi al Aniţei şi cu Vasile Priscurachi, fiul Axeniei; a doua parte să ia Mafei Mohorât şi cu cumnatul său Ion Tiron, fiul Aniţii din Carabciu; a treia parte să ia Ştefan Lastiuca cu Ion Bohatireţ, cu Simion Coleasca şi cu Minticeştii din Ivancăuţi; a patra parte să ia Toma Baranovschi fiindcă are zăpis de cumpăratură. Semnează Ioniţă Strişca biv vel căpitan, Toader Flondor.

(Tot aici, Liber Relationum I 298).

5. 1783, Mart 15 : In faţa comisiei austriace se fac următoarele declaraţii. Satul Căbeşti se împarte în două părţi. Partea de sus se împarte în 7 părţi între răzeşii Ştefan Lastiuca, Toma Baranovschi, Bohatireţ, Mihalachi Cârste, Vasile Brahă, Lupulenco şi Gligoraş Topa, toţi cu rudele lor.

Ştefan Lastiuca posedă o parte de sat dela strămoşul său Vasile Lastiuca care împreună cu fratele său Dumitraş cumpărase o parte de sat dela fata lui Crăciun Dănici (vezi doc. 1657 Iunie 14, vol. II pag. 157, nrl. 81).

Toma Barnovschi a moştenit partea sa dela părinţi. Strămoşul său Dumitraş Lastiuca cumpărase o parte împreună cu fratele său Vasile.

Bohatireţ a moştenit partea sa dela părinţi. Mama sa, care a fost sora lui Otrublenca, a moştenit această parte dela fratele ei.

Mihalache Cârste a moștenit partea sa dela părinți. Partea părinților vine dela strămoașa Solomona.

Partea lui Vasile Brahă o stăpânesc ginerii săi Const. Bohatireț și Gligoraș Volcinschi.

Partea lui Lupulenco o stăpânesc Const. Bohatireț cu cumnații săi Lupul Brahă și Ioniță Brahă.

Gligoraș Țopa n'are zapise, dară declară că a moștenit partea sa.

Partea de jos a satului se împarte în 3 părți între Iuon Bărbier, mănăstirea Horecea cu razeșii și Dumitraș Tăutul.

Iuon Bărbier trage partea sa dela soția sa, fiica lui Gligori Diacon, care călugărinsu-se a luat numele de Ghervasie.

Dumitraș Tăutul a moștenit partea sa dela moșul său Sandul Tăutul, care o primise căsătorindu-se cu fata lui Figarschi.

Mănăstirea Horecea posedă împreună cu razeșii o parte de sat.

(Tot aici, pachetul Căbești).

6. 1791, April 25: Ion Bărbier împarte între copiii Alexandru, Gheorghe, Ilie, Catarina, Irina și Maria moșia sa din Căbești care i se trage dela soția sa Alexandra, fata lui Gligori Diacon (Ghervasie călugărul) anume $\frac{1}{5}$ din jumătate de Broscăuți și părțile ce se vor alege din Pleșenița și Cuciur.

(Tot aici, Sirethensia II pag. 132).

7. 1792, Mart 19, Căbești: Alexandru Bărbier lasă soției sale Gahița și copiilor săi Toader și Catrina părțile de moșie moștenite dela maica sa Alexandra, fata lui Ghervasie călugărul, anume în Broscăuți, Căbești și Pleșnița.

Documentele schitului Căbești vezi Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuți 1936, tip. Mitrop. Silvestru, pag. 138—140.

Iași, 1763, Octomvrie 6.

**Domnul țării dăruiește mănăstirii Horecea podul peste Prut —
și stabilește ce taxe se vor plăti pentru trecerea lui.**

Noi *Grigori Ioan* Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn
Țării Moldovii.

+ Facem știre cu acestu hrisov a domnii mele tuturor
cui să cade a ști, de vreme ce datoriu este fiește cine din
tot sufletul și cu toată puțința a arăta roada dragostii
sale cătră dumn[e]zăeaștile lăcașuri caril[e] sintu sfintel[e]
biserici cu faceril[e] de bine și cu danii în toată vreme
și mai vartos domnilor oblăduitori a le păzi și a le întări
și a le agiutora din ceale ce Dumn[e]zău li-au dăruit lor,
căci întru aceste numel[e] lui Dumnezeu p[u]r[u]rea să
laudă și să proslăvește, dreptu aceaea și luminații domni
ce au fostu mai înainte de noi. . . s'au nevoitu a sluji
lui Dumn[e]zău, unii cu zidirea sfintelor mănăstir[i], a
înnoi cel[e] surpate și a înzăstra cel[e] lipsite de podoaba
lor spre cinste lui Dumn[e]zău, alții cu alte fapte bune
pentru a lor vecinica pomenire.

Aseaminea dar și domniea mea de vreme ce sfântul
Dumn[e]zău ni-au miluit cu domniea țării Moldovii
din darul ce ni-au dăruit bunătatea nooaă următor a ne
arăta pohtind cu faceril[e] de bine cătră sfintel[e] mănă-
stiri și dumnezăeaști lăcașu[i], socotit-am domniea mea
și pentru sfânta mănăstire ce să numește *Horecea* ce este
la ținutul Cernăuțului unde să cinstește și să prăznuește
hramul nașterii domnului nostru Is[sus] H[risto]s, prea
care sfântă mănăstire aflându-o la slabă stare și făr de
nici o chivernisală de milă, fiind și la loc ca acela greu,
ni-am milostivitu domniea mea și o am miluit ca să aibă

puțină milă, adică podul ce era a stărostii de la vadul târgului pe apa Prutului, acel vinitu a podului să fie a mănăstirii Horecii pentru chivernisala și hrana părinților călugăr[i] ce lăcuescu acolo, iar starostil[e] să nu amestice.

Așijdirea să mai ea câte noozăci de bani de cofa cu horilcă ce vine în țară cum și de butea de vin ce va treace în țara leșască să ea câte un leu și de poloboc câte șasă-zăci de bani și de carul cu huscă iarăși să ea câte patru bani și această milă ce orânduim mai sus să aibă părinții călugări deap[u]r[u]rea a o lua de plin de pre la toți ca să să poată sfânta mănăstire a să cuprinde și rugând Dumnezău pentru sănătatea și ertarea păcatelor noastre și a prea înălțați părinților noștri și pohtim domniea mea și pre alți luminați domni ce de Dumnezău vor fi orânduți după vreama domnii noastre, domni și oblăduitori pământului acestuea, sau din fii și neamul nostru, sau dintr'alții, să nu strice această puțină milă ce am făcut domniea mea cu accastă sfântă mănăstire, ce cătu le va da mâna să adaogă și să întăriască pentru a domniilor sale vecinica pomenire.

Scrisu-s'au hrisovul acesta în Eși, întru întâea domnie a noastră, întru al triile an.

Velet, 7272 Oct[omvrie] 6.

Noi Grigori Ioan Voevod.

Original, hârtie, pecete roșie, rotundă, Arhivele Statului București, Mănăstirea Doljești, pachetul 18, nrl. 8.

1764, Ianuarie 13.

Grigori Calimah VV. acordă scutiri satelor mănăstirii Putna: Vicovile, Frătăuți, Camăanca, Cupca, Ciudiiul, Crasna, Tomeștii și Carapciu, toate din ținutul Sucevii.

+ Io *Grigori Ioan VV.* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Facem știre cu această carte a domnii mele pentru rugătorii noștri Pahomii igumen și cu tot soborul dela sfânta mănăstirea *Putna*, că arătând domniei mele cărți dela alți luminați domni cum și dela prea înălțat părintele domnii mele, întru care scriu pentru satele mănăstirii anume *Vicovile, Frătăuții, Camăanca, Cupca, Ciudiiul, Crasna, Tomeștii și Carapciu* ce sânt la ținutul Socevii, pentru care sate aseamene m'am milostivit domniea mea și le-am ertat ca să fie în pace de conace, de podvozi, de cai de olac, de solărit, de folărit, de peliceale, de cașcaval și de altele ce ar ceare folarii, nici mănăstirea, nici satele, nici poslușnicii, nici păstorii mănăstirii să nu dea nici unile de aceaste arătate mai sus. Așijdirea nice vornicii de Soceava, nici căpitanii de târgul Sireatului, nici șugubinariii, nici alți globnici să n'aibă voe a să amesteca întru nimică la oamenii mănăstirii nice a-i giudeca nice a globi, afară de morți de om și de furtușag, care aceaste să cuvin a să căuta cu divanul domnescu, dreptu aceasta poroncim domniea mea tuturor celor ce vor înbla cu aceaste slujbe ce arată mai sus toți să aveți a vă feri de oamenii aceștiea întru nimică să nu-i supărați, căci care vor îndrăzni de vor face cât de puțin[ă] supărarea peste cartea domnii mele, unii ca aciea să vor pedepsi de cătră domniea mea, măcar orici obraz vor fi, întralt chip nū va fi. Aceasta scriem.

7272 Ghen. 13.

... III. log. proci.

S'au trecut la condica divanului de Lupul Pravilă.

(Original, pecetea domnească, arhiva măn. Putna, nr. 49).

Despre satul Stănceni pe Sitna al măn. Putna, tot aici nr. 49.

Alte documente:

1. 1782, *Ianuarie 23*: În fața comisiei austriace apar ieromonahul Ioasaf și călugărul Atanasie și declară, că măn. Putna a fost zidită de Ștefan cel Mare în anul 1466. x

În cordon, adecă în Bucovina, măn. Putnei stăpânește moșiile: Vicovul de Sus și de Jos, Voiteni, Balasinești, Climăuți, Tereblești, Camenca, $\frac{3}{4}$ Petriceni, Tomești, Cupca, Ciudiul, $\frac{1}{2}$ Crasna, $\frac{1}{4}$ Ropce, $\frac{1}{2}$ Carapciu, țin. Sucevii. În ținutul Cernăuți ea posedă moșiile: Cuciurul Mare, Cosminul, Clișcăuți astăzi zis Ostrița, Ostrița zisă astăzi Mahala.

Săliștile din ținutul Sucevii Maneuți, Mascateuții, Frătăuți, Vicșani, Ternauca, Balcăuți, Pleșenița, Grecii.

Mănăstirea Putnei mai are 2 case în Cernăuți, una în Sirete și braniștea cuprinzând 18 munți anume Bucovul lui Goian, Cornul, Săcăleșul între pâraie, Jigeul (Gigeul?), Dialul dintre Putne, Dealul Crucii, Dealul Săcării, Măgura, Gropilele, Minte (?), Iarovița, Tomnatecul, Bobeica, Țapul, Lucina, Moldova și Pogoniște.

În Moldova se află următ. moșii ale ei: Frumoasa, săliștea Stubeni, Petrecani, Pustiu, Podraga, Brătinești, $\frac{1}{2}$ Șerpeni și $14\frac{1}{2}$ pogoane vie la Odobești.

La 1782, Ian. 26 se completează depoziția. Braniștea Putnei este dania lui Ștefan cel Mare întărită și adăogată de Vasile Lupu. În dania lui Ștefan cel Mare este menționat și muntele Hostova, care se găsește între cele două Ceremușuri, regiune, pe care Polonezii « iniuste et via facti auxcrunt ».

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum bonorum extraneum cleri I 1-5).

2. 1782, Ian. 29 : Egumenul Putnei declară, că satele Ceahor și Mologhia se găsesc pe hotarul satului Cosminul, constituind toate trei un singur sat.

În hotarul satului Ostrița se găsesc satele Mahala și Cotul Ostriței.

(Tot aici, I pag. 33).

Despre hotarul Moldovei la Ceremuș vezi volumul II, 126—131 și « Codrul Cosminului » vol. IX, Cernăuți 1935 pag. 275—282.

De notat este faptul că satul Clișcăuți menționat în documente dela 1434 înapoi este identic cu Ostrița. În vol. II pag. 14, neavând informații complete, n'am fost în stare să identific satul. La fel interesant este faptul, că satul Ostrița pe care la 1472 April 25 Ștefan cel Mare l-a cumpărat dela Tăbuci și rudele sale pentru a-l dăruia mănăstirii Putnei este identic cu satele de astăzi Mahala și Cotul Ostriței.

Hotarul satului Cosminul a fost pe vremuri cu mult mai mare ca astăzi cuprinzând și teritoriul ocupat astăzi de satele Ceahor și Mologhia. E important pentru stabilirea locului, unde s'a dat lupta dela Cosmin între Ștefan cel Mare și regele polon Albrecht.

Despre mănăstirea Putnei vezi: Porumbescu Iraclie: Kloster Putna in der Bukowina, Czernowitz 1895, Typo-Lithographie Erzb. S. Morariu; Romstorfer Karl Adam: Die Eröffnung der in der gr. ortod. Klosterkirche Putna befindlichen Fürstengräber im Jahre 1856, Extras din Jahrbuch des bukowiner Landes-Museums 1904. Procesul verbal original scris cu prilejul săpăturilor făcute la mănăstirea Putna l-am dăruit mân. Putna; Romstorfer Karl Adam: Das alte gr. orthodoxe Kloster Putna, Czernowitz H. Pardini 1904. Extras din « Allgemeine Bauzeitung » Heft 4, 1903. Despre inscripțiile mormintelor vezi Eugen Kozak: Die Inschriften aus der Bukovina, Wien 1903, pag. 64-95.

1764, Ianuarie 24.

Pârgarii de Cernăuți dau mărturie pentru a opta parte de Mihalcea.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi gios iscăliții facem știre cu acest al nostru zapis de mărturie la mâna lui Vasile Mănescul și a lui Dumitrașco Tabără, paharnic, precum au adus o carte domnească în care se poroncește pârgarilor [de Cernăuți] să dea mărturie pentru a opta parte de *Mihalcea*, pe care au stăpânit-o Maria Perjoaia și Gavrilaş Moțoc. Așa dară știm că, după multă ceartă ce au avut părinții lor, au stăpânit-o totdeauna tatăl lui Ioniță Moțoc, însă Maria Perjoaie și copiii ei nici odată, dar rămânând după moartea ei câteva vite au mers Gavrilaş Moțoc cu Iordachi Perjul și Gligoraș Tăutul, ginerele Perjoaiei, la starostele Lefter și s'au părât, însă acesta i-a trimis la mazili ca să facă împăcare între ei, iar după împăcarea făcută a dat unul altue zapisul iscălit, scriind că nefiind ale lor scrisorile Mihalcii să le dea, iar astăzi tăgăduesc aceasta și nu vreau să le dea ; de aceea mărturisim după cum știm și am dat acest al nostru zapis de mărturie întărit cu pecetea orașului.

Let 24 Ianuarie 7272.

Gligoraș șoltuz, ruptaș.	Vasilie Amelihni
Costaș Futilă	Nistor Sârbul
Gligoraș Pentelei	Gligoraș Amelihni
Iuon Pentelei	Ștefan Soare
Istratie Unguranul	Gligorie Roșca.
Tanasi Rugină	

Gheorghe Dima am scris cu zisa pârgarilor.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Cernăuți, unde se află copia germană.

Iași, 1764, Martie 15.

**Domnul țării dăruiește mănăstirii Horecea o bucată de loc
din hotarul târgului Cernăuți.**

Cu mila lui Dumnezeu Noi *Grigorie Ioan Voevod*
Domn Țării Moldovii.

+ Bine vrând domniea mea a urma lucrurilor celor bune ce au făcutu și au lucratu alți luminați și fericiți domni ce au fostu mai înainte de noi de au miluit prea sfintele ale lui Dumnezeu lăcașur[i], mănăstiri și biserici, unii cu vinitur[i] din viniturile domnești, alții cu moșii din hotarale domnești, volnici fiind ca niște stăpâni acestui pământu al Moldovii, ca să le rămâe vecinica pomenire; dreptu aceeaa dar cercetat-am domniea mea și pentru sfânta mănăstire *Horecea* dela ținutul Cernăuțului, care sfântă mănăstire aflându-o la slabă stare și cu greu chivernisindu-se de potu petrece părinții călugăr[i] acolo; și mai vartos fiind lipsită de moșii, dela care mănăstire viind înaintea domnii mele cuvios rugător[ul] nostru Artimon egumen au cerșut ca să facem milă cu acea sfântă mănăstire, să-i dăm din locul g[os]p[o]d ce este din giuru înpregiurul mănăstirii o bucată de loc ca să le fie pentru chivernisala lor și pentru pășunea dobitoacelor mănăstirii. N'am trecut domniea mea cu vederea cererea și rugămintea numitului egumen și iată că ni-am milostivitu domniea mea asupra acestii sfinte mănăstiri și dintru a noastră deosăbită milă o am miluit cu o bucată de loc din dreptu locului g[os]p[o]d, din hotarul târgului Cernăuțului și încă pentru ca să nu fie daniea aceasta cu vre-o stricăciun[e] cuiva sau cu supărarea vrunora din lăcuiitorii de acolo, întâiu am scris carte domnii mele cătră al nostru cinstit și credincios boear du-[lui] Constandin Sturza biv

vel spatar, starostele de Cernăuți, ca să cerceteze și să hotărască, dela care numitu boear am văzutu domniea mea și mărturie hotarnică de cercetarea și hotărârea acelu loc, scriind că după poronca domnii mele mergând din preună și cu alți boear[i] și mazil[i] de acolo și fiind și toți târgoveții de acolo, așa au socotit și au hotărâtu sfintii mănăstir[i] Horecii doosprezeci odgoane și odgon[ul] de triizeci de stânjini domnești, din marginea pădurii ce este deasupra luncii Prutului până la marginea pădurii la o fântână ce să chiamă recea, cu poeni de fânațe cum și livezi de pomi și locuri de prisăci, ce au târgoveții în lunca Prutului, însă așa au hotărâtu cu acele mănăstirea să n'aibă treabă, ce tot a lor cum au fostu să fie, fiește carile să și le stăpânească, dar mănăstirii acestu locu i s'au datu din piatra ce s'au pus la doosprăzeci odgoane suptu pădure, despre răsăritu caută la vale la o piatră ce s'au pus din sus de o moviliță între drumur[i] și din piatra aceasta caută peste vale pin reuiu can pin capătul din sus lângă o piatră ce este în drumul Horecii ce easă din mănăstire și caută peste dealu la doo lespezi ce s'au pus de laturea drumului celui mare despre prânzu și apucă drumul cel mare în gios până în hotar-[ul] Ostreții și acolo au pus iar doo lespezi alătura tot lângă drumul cel mare și caută dreptu la fântâna ce să cheamă recea suptu pădurea ce s'au pomenitu mai sus, atâta este tot hotarul acii bucăți de loc de 12 odgoane ce s'au datu mănăstirii, după cum arată seamnile ce s'au scris mai sus. Deci această bucată de loc așa aliasă și hotătătă am dat-o domniea mea și am afierosit-o aceștii sfinte mănăstiri Horeace, ca să-i fie de la domniea mea sfintii mănăstiri dr[e]aptă ocină și moșie și afierosire și uric și întăritură cu tot hotar[ul] și cu tot vinitul neclitit și nerușăit stă[tă]toare

în veci, și pohtim domniea mea și pre alți luminați domni carii de Dumnezeu vor fi orânduîț[i] în urma noastră cu domniea aceștii țări-au din fii și neamul nostru sau dintr'alții să nu strice sau să strămute această puțină milă și danie ce am făcutu domniea mea cu această sfântă mănăstire, ce mai vartos să adaog[ă] și să întărască pentru a domniilor sale vecinica pomenire, și spre aceasta este credința a însum domnii mele Noi Grigorie Ioan Voevod și credința a prea iubit fiiului domnii mele Ioan Voevod și cr. a cinstiț[i] și credincioș[i] boearii cii mari ai divanului domnii mele domnealor Manolache Costache vel logof. i Andronache vel vor[nic] de țara de gios i Ioan Paladie vel vor[nic] de țara de sus i Ioan Cantacuzino hatman i părcălab Sucevii i Petrache Ieharachi (?) vel post[elnic] i Filip Catargiul vel vist[ernic] i Enache Constandache vel sp[ătar] i Lupul Costache vel ban i Constandin Rășcanul vel pah[arnic] i Constandin Sturza vel stol[nic] i Grigorașco Hrisosculeu vel cămănar i Scarlatu Caragea vel comis și credința tuturor boearilor domnii mele mari și mici și s'au scris hrisov[ul] acesta în Eși într'u al triilea anu a domnii noastre întâiu.

Velet, 7272 Mart. 15.

Noi Grigori Ioan

S'au trecut la condică de însuși vtori logofăt.

(O semnătură indescifrabilă).

Original, hârtie, pecete roșie rotundă, Arhivele Statului București, mănăstirea Doljești, pachetul 18, nrl. 9.

Traducerea germană în Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Horecea. Vezi și Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuți, 1936, pag. 148—150.

Alte documente despre mân. Horecea:

1. 1764, Noem. 9, Iași: Grigori Alexandru Ghica VV. pentru mân. Horecea, venind Artimon egumenul, arătând hrisovul lui Grigori Ioan VV. din 1763 Oct. 6 în care scrie că s'a dăruit mănăstirii podul dela vadul târgului depe apa Prutului ce era al stărostiei, acel vinit al podului să fie al mân. Horecii, iar staroștii să nu se amestece; așijdire să mai ia câte 90 de bani de cofa cu horelcă ce vine în țară, cum și de butea de vin ce va trece în țara leșască să ia câte un leu, și de poloboc câte 60 de bani, și de carul cu huscă iarăși câte 4 bani. Domnul întărește și roagă pe urmași să observe această milă.

(Original, hârtie, tot aici, mân. Doljești, pach. 18, nrl. 12).

2. 1764, Noem. 9: Grigori Alexandru Ghica VV. pentru sihăstria *Horince*, țin. Cernăuți, venind Artemon nacialnicul și starețul ei arătând hrisoave dela alți domni. Domnul întărește mila, adecă 150 stupi de desetină, 150 oi de goștină, 150 vedre de vin de vădrărit, 200 vite cu cai de văcărit sau cuniță, când s'ar întâmpla a fi. Stupii să fie pentru ceară, lumină, oile pentru îmbrăcăminte pentru călugărașilor, la vremea agiutorinții nici un ban să nu dea, pentru o moară pe dubase pe apa Prutului să fie în pace de banii morăritului, pentru-aceasta călugării să spună rugăciuni. Se ordonă desetnicilor, goștinarilor, vădrarilor și zlotașilor să dea pace. A scris Gheorghie Euloghie diiac za divan.

(Original, hârtie, tot aici, mân. Doljești, pachetul 18, nrl. 11).

3. 1764, Noem. 10 Iași : Grigori Alexandru Ghica VV. a venit Artimon, egum. mân. Horecea, arătând hrisovul din 1764 Martie 15. Se întărește locul dăruit din jurul mănăstirii.

(Original, hârtie, tot aici, mân. Doljești, pachetul 18, nrl. 13).

4. 1768, Aug. 21 : Ștefan, fiul lui Grigori Pitei de Cernăuți vinde egum. Artimon dela mân. Horecea casa sa din târgul Cernăuți pentru suma de 40 lei nemțești. De față a fost Grigori Ropotă șoltuz (de Cernăuți).

(Tot aici și Erast Hostiuc: O. c. pag. 155—156).

5. 1768, *Sept. 26*: Gligoraș, fiul lui Pintelei, cu fiii săi face danie mănăstirii Horecea o bucată de pământ, lung și lat de 50 stânjeni, stânjenu de 7½ palme, hotarul începe dela locul popii Ion, ginerele popii Costăș, până la popa Costăș, la pârâu până la locul lui Ion Muscal umblător.

Și Constantin, fiul lui Vasile Cojocar, cu soția sa Paraschiva și copiii dăruiesc mân. Horecea pământul lor care e într'un hotar cu pământul lui Gligoraș, fiul lui Pintelei (Tot aici și E. Hostiuc: O. c. pag. 156—157).

6. 1769, *Aug. 16*: Grigori Rublovschi cu soția sa Maria refugiindu-se de frica Turcilor într'un sat mai jos de Roman, dăruiește mân. Horecea, unde e părintele Teofilact, casa sa din Cernăuți, pentru cazul că nu se va mai întoarce. (Tot aici și E. Hostiuc: O. c. pag. 157—158).

7. 1774, *Iunie 5*: Ioniță Banteș II paharnic dăruiește mân. Horecea partea sa de Căbești, țin. Cernăuți. (Tot aici).

8. 1777, *Aug. 6*: Mănăstirea Horecea vinde Administrației Bucovinei o casă cu loc din Cernăuți cu 300 lei. Semnează: Artimon egumen, Theofilact dichiu, Serapion duhovnic, Vartolomei.

(Din hârțile rămase dela Dimitrie Onciul. Originalul se află în Kriegsarchiv din Viena, Kanzleiarchiv XIII, 165).

9. 1781, *Mai 25*: Constantin Cosițchi cu soția sa Elena vinde mân. Horecea pentru 50 lei nemțești locul său de casă din Cernăuți.

(Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Horecea).

10. 1782, *febr. 26*: Theofilact, dichiu de Horecea, egumenul fiind bolnav, apare în fața comisiei austriace și spune că mân. Horecea n'are ctitor. Mitropolitul Antonie a zidit o bisericuță și o casă pentru călugări, drept mulțumită că tatăl său petrecuse la această mănăstire. Restul a fost făcut cu ajutorul donațiilor. Mănăstirea posedă un pământ în Căbești cam de 8 odgoane, o bucată de pământ în jurul mănăstirii de 20 odgoane zisă Horecea, Terebișa și Serinoga. Mai are câteva grădini în târgul

Cernăuți cumpărate dela târgoveți. In Moldova mânăstirea posedă satul Mogoșești și $\frac{1}{3}$ parte Nahoreni.

(Tot aici și Liber Haereditatum bonorum extraneum cleri I 91-93).

Despre mânăstirea Horecea vezi Wickenhauser: Horecza, Radautz 1908. Buchdruckerei M. Weber; Isidor Onciul: Fondul religionar pag. 62-63; Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altă dată, Cernăuți 1936, pag. 145—165.

33.

1764, Martie 30.

Se dă mărturie pentru a opta parte de Lucavăț și Panca, ținutul Sucevii.

Adeverim cu această scrisoare a noastră eu *Panaite* și eu *Gavril*, ficiorii Florii, pentru o a opta parte de satu de *Lucavățu* și a opta parte de satu de *Panca*, cari părți de moșie sântu la ținutul Sucevei, dată danie părintelui nostru lui Toader Floare de Calița, fata Axanii, ce au ținut-o Ghinea, vameșul de Vascăuți, precum de a noastră bună voe li-am vândutu aceste părți du-sale jicnicerului Mihălache Cheșco, și pentru scrisorile părților acestor de moșie adecă dania ce o avem dela Calița, fata Axanii, și o carte domniască ce o avem dela Măria Sa Mihai Racoviță Voevod dată la mâna tatului nostru de stăpănire acestor moșii, mai fiind și alte părți de moșie date danie în scrisorile acele, nu li-am datu du-sale jicnicerului Cheșco păr om disbate și cele lalte părți de moșie, ci i-am datu du-sale numai zapisul nostru cel de vânzare acestor părți de moșie și o carte de giudecată dela du-lui Manolachi Costachi vel logofăt iscălită de du-lui, ce ne-am giudecat cu Iordachi Perjul și cu cumnatul lui Grigori Tăutul și cu

unchiu lui Ghiorghei Perjul, fiindcă ei stăpâne aceste părți de moșie, nefiind scrisorile la noi, după cum pe largu arată în carte ce de giudecată, și i-am dat du-sale și un zapis a lui Iordachi Perjul ce l-au dat la mâna noastră, în care se arată că sânt drepte moșiile noastre după dania ce avem și el nu are nici o treabă, iar dania și carte ce domniască nu i-am dat-o du-sale pâr ne-om alege și celelalti părți de moșie și pentru ca să aibă du-lui sănetu înpotriva scrisorilor vechi, i-am dat acestu adevărat zapis al nostru la mâna du-sale ca să-i fie de credință și vrând du-lui a-ș face și întărituri domnești pe scrisoare aceasta a noastră, să-ș poată face, și pentru mai adevărată credință am iscălitu.

Let 7272, Martie 30.

Panaite Floare, Gavril Floare.

Și eu care mai gios m'am iscălit, am scris zapis(ul) cu zisa lor.

Ion Murguleț visternic.

(Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum X 374).

Alte documente:

1. 1764, Martie 30 : Tudosiica Floroaiie cu fiii ei Panaite și Gavril vând lui Mihalachi Cheșco jicnicer a $\frac{1}{8}$ parte de Lucavăț și $\frac{1}{8}$ Panca, amândouă țin. Sucevii, care părți fusese date soțului ei de Calița, fata Acsanii, ce au ținut-o Gheuca, vameșul de Vascăuți, pentru suma de 100 lei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum X 376).

2. 1776, Ian. 3 : Ioniță Cantacuzino visternic scrie lui Ilie Cârste șătrar, pentru suma de 1000 lei pe care i-o datorește Constantin Cheșco, cumnatul lui Ilie Cârste. Pierzându-se scrisorile, el menționează că C-tin Cheșco i-a zălojit pentru această sumă moșiile Berhomete și

Panca, țin. Sucevii, și Lajul, țin. Romanului. Cere hanii dela Ilie Cârste.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Berhomete și Panca).

3. 1776, Ian. 28, Cernăuți : Apar în fața generalului Spleny Iordachi Perjul și cumnatul său Gligoraș Tăutul, Ion Săul și Vasile Onciul și se judecă cu Ilie Cârste șătrar, zicând că având ei părți de moșie la Berhomete, Lucavăț, Panca, Bănila și Vascăuți, ei stăpânesc numai părțile la Bănila și Vascăuți, în timp ce Ilie Cârste stăpânește Berhomete, Lucavăț și Panca. Cârste arată un zapis din 1755 Noem. 20, în care scrie, că Paraschiva și Silion, fiii lui Gheorghe Onciul, apoi Ion și Ștefan Săul, fiii Paraschivei au vândut $\frac{1}{8}$ Lucavăț și Berhomet lui Mihalache Cheșcu jicnicer, socrul lui Ilie Cârste; alt zapis din 1764 Mart 30 în care scrie că Todosăica Floroae împreună cu fiii ei Panaite și Gavril au vândut lui Mihalachi Cheșco $\frac{1}{8}$ Lucavăț. Perjeștii au scos o împărțală din 1765 Iulie 2, în care scrie că Vasile Oncescul cu femeia sa Măricuța au făcut 4 fii: Dobrușca căs. cu Pavel Coșotianul din care se trag Perjeștii, Mărioara căs. cu Cârste Blănar, Gheorghită Onciul din care se trag Săuleștii, Axana căs. cu Mihalăș Șeidir, din care se trage Calița ce a fost soția lui Toderășcu. Vasile Oncescul avuse $\frac{1}{4}$ Vascăuți, $\frac{1}{8}$ Lucavăț și Berhomete, $\frac{1}{8}$ Bănila, $\frac{1}{8}$ Panca. Partea Mărioarei a trecut la Dobrușca, partea Caliței la Floarea Blănarul, care a vândut-o lui Mihalachi Cheșco. Moșiile se împart din nou.

(T. Bălan : Familia Onciul pag. 104--105 nrl. 89).

4. 1776, April 11 : Se face învoială. Ilie Cârste șătrar să stăpânească Lucavățul din hotarul Jadovii până din sus de casele lui Vasilco și o parte de munte, iar Alexandru Vasilco să stăpânească Berhometele din groapa făcută de Petre Cheșco șătrar cu munții Travanul și Ciomărna.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum antiquorum II 610).

5. 1796, Dec. 26, Berhomet : Niculai Calmuțchi, fiul răp. Mihalachi Calmuțchi paharnic, vinde lui Niculai și Vasile Vasilco $\frac{1}{16}$ parte din $\frac{1}{4}$ de Berhomete, ce i se trage depe moșul său Dumitraș Calmuțchi biv vel căpitan, care

o cumpărase dela Magda, nepoata Costei (de Lucavăț), și fata lui Lucavețchi, cu codru, câmp, poieni și apă, pentru suma de 448 galbini împărătești.

Hotarnica Lucavățului foarte detaliată din 1786 Iunie 20 vezi Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 494.

34.

1764, Aprilie 1.

Miron Cuparenco împarte între copiii săi părțile sale de moșie din Românești, Călinești și Zamostie.

Adecă eu *Miron Cuparenco*, feciorul lui *Vasăle Cuparenco*, făcut-am împărțala feciorilor miei ca să nu să svădească după moarte me și am dat lui Andrei și Dochiții a patra parte de *Românești* ce sânt pe Horaiț în ținutul Sucevii și lui Mihalachi și lui Ion a patra parte de *Călinești* ce sânt pe Hatna tij la ținutul Sucevii și lui Vasilie și Marii a opta parte la *Zamostie* în ținutul Cernăuțului fiind hotar mai mare, așe am socotit și am împărțit și după moarte me de s'or scula să să părăscă să nu li să țae în samă așe să tae după cum i-am împărțat eu și la aceasta s'au întâmplat preotul *Simion* ot *Românești* și *Toader Prescure* și fiind eu neputincios de vedere ochilor am pus deget.

Let 7272 April 1.

+ Eu *Miron Cuparenco*.

Și alți boeri și mazăli s'au întâmplat.

Erei *Simion* ot *Românești*.

Și la această tocmală ne-am întâmplat și noi *Gheorghii Perju*, + eu *Toader Prescure*.

Și eu am scris cu zisa du-le

A. Cuparenco.

Copie românească, Arhiva Statului Cernăuți, Liber Contractuum novorum V. 275. Maria a fost soția lui Vasilie C.

Copia este defectă.

Alte documente despre moșia Românești:

1. 1782, Dec. 2, Sirete: În fața comisiei austriace apar stăpânii de Românești anume Mihalachi, Iuon și Vasilie Cuparenco, Ștefan Malinescul și declară că stăpânesc împreună cu Vasilie Jolnirciuc $\frac{1}{3}$ parte din tot satul Românești, partea de sus.

Această moșie vine dela Mihail Matieșescul, a trecut la Dumitraș, pe urmă la Constantin Matieșescul, care Constantin a dat satul zestre lui Miron Cuparenco. Dela acesta moșia a trecut la stăpânii de astăzi.

1783, Ian. 11, Suceava: Apare Constantin Bocșa vechilul lui Lupul Balș și declară că Lupul Balș stăpânește $\frac{1}{3}$ Românești, anume $\frac{1}{6}$ parte dănsul a cumpărat-o dela Ștefan Cazacul, iar $\frac{1}{6}$ parte Ștefan Cazacul i-a dăruit-o.

1783, Apr. 11, Cernăuți: Apare Andronic, fiul lui Bogdan Moise din Suceava, vechilul lui Constantin Sturza, și declară că C. Sturza stăpânește $\frac{1}{3}$ Românești, pe care a moștenit-o dela tatăl său Sandul Sturza. Acesta o cumpărase dela Vasile Cazacul.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Românești).

2. 1793, Apr. 7: Ralu, soția generalului rus Matei Cantacuzino, se înscrie pe partea de Românești primită în schimb.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum I 142).

Matei Cantacuzino o primise în schimb dela Iordachi Balș la 1792 Iulie 6.

3. 1802, Sept. 2: Nicolai Malinescul vinde lui Ursu Moisa partea sa de Găureni ziși și Românești pentru 320 floreni W. W.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIV 147).

4. 1808, Dec. 29: Ioniță Mălinescul murind în această zi, părțile sale de Găureni trec la copiii săi Safta căs. Braha, și Iordachi, fiul lui Nicolai Malinescul.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 539).

5. 1809, Ian. 16 : Vasile Jolnirciuc murind în această zi, partea sa de Românești se împarte la copiii săi Toader, Dochița căs. Berte, Ioniță și Iordachi.

(Tot aici, pag. 537).

6. 1814, Iunie 13 : Constantin Neculce comis vinde lui Bogdan Botoșan $\frac{1}{4}$ Românești pentru suma de 900 galbeni olandezi.

(Tot aici, *Liber Haereditatum* 439).

35.

Iași, 1764, Mai 23.

Un număr de boieri urmează să cerceteze conflictul ivit între Vasile Păunel și Dumitrașco, fiul lui Coste de Lucavăț.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Racoviță Cehan* vel logofăt, *Toma Cantacuzino* vel vornic, *Duca* vel visternic facem știre lui *Cârștian* de Senihău sluga *Mării Sale*, precum s'a jăluit înaintea noastră *Vasilie Păunel*, ginerele lui *Ieremie Drace*, împotriva lui Dumitrașco, fiul lui Coste de Lucavăț, zicând că soacra sa a fost sora dreaptă a lui Dumitrașco, fiul lui Coste, iar acum Dumitrașco nu vrea să dea partea surorii sale, soacra lui Păunel, din moșii și din țigani, care le-au rămas dela părinți, ci o stăpânește el, de aceea dacă veți vedea scrisoarea noastră să cercetați cu de amăruntul cu oameni buni moșiile și țigani ce le-au rămas dela părinți și să le împărțiți după dreptate și să hotărâți partea surorii lui Dumitrașco, soacra lui Păunel, cât i se va alege, și să o dați lui Vasilie Păunel ca să stăpânească partea soacrei sale. Așijdere să cercetați și pentru niște vite ale lui Ieremie Drace, socrul lui Păunel, pe care le-a luat Dumitrașco, și pentru cai, epe, boi și stupi, și dacă veți găsi că le-a

luat Dumitrașco, să le întoarcă lui Vasilie Păunel, ginerele lui Ieremie Drace, iar dacă vă va părea cu strâmbul, să le dați soroc ca să vie înaintea noastră.

S'a scris în Iași, 23 Mai 7/72.

Racoviță Cehan vel logofăt, Cantacuzino vel vornic, Duca visternic.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium I pag. 122—123 unde se găsește copia germană.

Familia Păunel este originară din Basarabia. Iată dovezile:

1. 1668, Aug. 27 : Constantin Păunel cu surorile sale se jăluiește împotriva fratelui său mai mare Vasile, care nu vrea să arate dresese rămase dela părinți. Se dă ordin pârcălabului de Hotin să cerceteze (Alex. Băleanu : Documente și regeste moldovenești, în « Cercetări istorice » (I. Minea) Iași, 1932—1933 nrl. 2, anul VIII—IX pag. 122 nrl. 33).

2. 1669, febr. 27 : Pârcălabul de Hotin va cerceta conflictul ivit între C-tin Păunel și frații săi pentru satul Giunești.

(Ibidem, pag. 124 nrl. 35).

Coste de Lucavăț este fiul lui Berce, și cumnatul lui Grigori Căzăcescul. Vezi Spița neamului Cazacu, anexată la documentul din 1712 Ian. 10.

3. 1743 : Toader Ciornohuz, Toader Goian, Ursachi Isar apar la judecată. Ciornohuz se plânge împotriva lui Ursachi Isar pt. a $\frac{1}{6}$ parte Bănila, Ursachi Isar arată ispisoc din 1667 zicând că luon Licperde și fratele său Ciornohuz și alți frați ai lor, toți nepoții lui Vidrașco, apoi Mândre, Gheorghii și ceilalți frați, toți fiii lui Isar de Călinești, toți strănepoții lui Coste de Lucaveț au avut judecată pt. $\frac{1}{6}$ Bănila. Licperde și fratele său Ciornohuz au zis că Coste de Lucaveț zălojise $\frac{1}{6}$ Bănila lui Mândrișor, moșul lui Vidrașco, după moartea lui Mândrișor Vidrașco s'a împăcat cu Coste de Lucavăț, Vidrașco vânzându-i partea aceasta pt. 100 taleri bani gata. Ciornohuz a răspuns, că a $\frac{1}{3}$ parte Bănila o vânduse Păunel

și cumnatul său Isar, amândoi ginerii lui Coste de Lucaveț, lui Lucaviețchi, iar acesta a vândut-o lui Goian, care o stăpânește acuma. Rămâne ca Păunel să arate la judecată, că a vândut partea sa cu dreptate sau nu. Isar arată că Păunel nu stăpânise mai mult de $\frac{1}{6}$ Bănila.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I 128—130).

36.

1764, Iunie 7.

Grigoraș Tăutul are conflict cu Panaite Știubei pentru părți de moșie din Lucavăț, Berhomete și Vascăuți. Știubei își va aduce zapisele.

Din poronca Mării Sale lui Vodă având giudecată de față înaintea noastră *Grigoraș Tăutul*, mazăl dela Cernăuți, cu *Panaite Știubei* pentru aceste trii moșii anume *Lucavăț*, *Berhometele* [și] *Vascăuți*, din care moșii au jăluit Tăutul cum că Panaite are din a opta parte din Lucavăț a patra parte, din Berhomete earăși din a opta parte a patra parte, din Vascăuți din a patra parte a patra parte, care moșie îi este lui Știubei danie dela Calița, fata Axanii, și Știubeiu au avut din toate părțile a opta parte din Lucavăț [și] din Berhomete și acea a patra parte din Vascăuți aceasta n'a vândut-o, deci nefiind zăpis de danie a lui Știubei aice ca să să poată dovedi câtă parte are danie, i s'au pus lui Știubei soroc la Simedriu ca să aducă zăpis să să dovedească pricina între dânșii, după cum s'au priimit părțile, ear nefiind zăpis[ul] la zi de giudecată să trimete om cu ciubote să aducă zăpis[ul] și toată cheltueala să dei Știubei, aceasta.

7272, Iuni 7.

Lupu Balș vel vornic, Manolachi Costachi vel vornic.

Copie românească, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum V pag. 51-52.

Panaite Știubei este identic cu Panaite Floare.

Alte documente despre acest conflict :

1. *1776, Ian. 28, Cernăuți* : Dela ghenearal maior baron Spleny. Se ceartă Iordache Perjul, cumnatul său Gligoraș Tăutul, Ion Săul, Vasile Onciul cu șătrarul Ilie Cârste pentru pt. părți de moșie din Vascăuți, Berhomete, Lucavăț, Panca și Bănila, toate din țin. Sucevii. Ilie Cârste, ginerele lui Mihalachi Cheșcu jitnicer, posedă drepturile socrului său, care cumpărase părți dela copiii lui Gheorghită Onciul și dela Todosăica Floroae, soția lui Floarea Blănarul; cu fiii ei Panaite și Gavril. Ceilalți se bazează într'un zapis, după care Vasile Oncescu avusese cu femeia sa Măricuța patru copii : 1) Dobrușca căs. cu Pavel Coșotianul, din care se trag Perjeștii, 2) Măriianca căs. cu Cârste Blănaru, 3) Gheorghită Onciul din care se trag Săuleștii, 4) Axana pe care a ținut-o Mihalaș Șeidir cu care a făcut pe Calita ce a fost căsătorită cu Toderășcu. Vasile Oncescu stăpânise $\frac{1}{4}$ Vascăuți, $\frac{1}{8}$ Lucavăț și Berhomete, $\frac{1}{8}$ Bănila și $\frac{1}{8}$ Panca.

Se stabilește fiecăruia partea sa.

(T. Bălan : Familia Onciul pag. 104-5, nrl 89).

2. *1779, Aug. 14* : Conflict pentru părți de Lucavăț, Berhomet, Panca și Bănila moldovenească între Ion Tăutul, Antohi Popovici, Vasile Ghine, cu Vasile Onciul din Stănești.

(Tot aici, pag. 110—114 nrl. 92).

3. *1782, 27 Noem.—16-XII, Sirete* : In fața comisiei austriace stăpânii satului Lucavăț pe Sirete fac următ. declarații :

27 Noem. 1782 : Gligoraș Tăutul și Iordachi Perjul au $\frac{1}{16}$ Lucavăț, Ion Săul și Ilie Cârste șătrar $\frac{1}{16}$. Tăutul și Perjul descind dela Vasile Onciul. O notă a comisiei austriace zice, că nu poate fi vorba de Ilie Cârste, ci de Nicolai Vasilco, ginerele lui Gligoraș Tăutul.

10 Dec. 1782, Suceava : Ilie Cârste șătrar are $\frac{1}{32}$ parte din jumătate de sat. Cumnatul său C-tin Cheșco

a murit fără urmași, iar Cârste plătind datoriile i-a luat partea.

12 Dec. 1782, Suceava : Gheorghe Păunel, vechilul unchiului său Sandul Păunel, declară că Gligoraș Păunel, părintele lui Sandul, a priimit la 1730 Iulie 18 o parte de Lucavăț.

16 Dec. 1782, Suceava : Alexandru Vasilco stăpânește $\frac{1}{4}$ din întreg satul, $\frac{1}{16}$ și $\frac{1}{30}$ din întreg satul drept moștenire dela părinți. Părțile acestea fusese cumpărate dela Ionceștii din Carapciu și dela Isar și Capșa.

De Lucavăț se ține satul Berhomet, înființat puțină vreme înainte de anul 1782.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Lucavăț).

4. 1786, Iuni 20 : Gligoraș Tăutul și Nicolai Vasilco restituie lui Ilie Cârste șătrar 4 odgoane din Lucavăț ocupate pe nedrept.

(Tot aici, Liber Haereditatum IV 213).

5. 1789, Aug. 13, Cernăuți : Ioan Calmuțchi, fiul răp. Mihalachi Calmuțchi paharnic având din $\frac{1}{16}$ parte de Lucavăț și Berhomet a $\frac{1}{3}$ parte, baștină, vinde această parte lui Nicolai și Vasilie Vasilco pentru suma de 920 Rheinische Gulden.

(Tot aici, Liber Serethensium I 74-75).

6. 1794, Dec. 31, Lucavăț : Soții Nicolai și Paraschiva Vasilco înzestreză pe fiica lor Anița, logodită cu Dumitrachi Flondor dându-i o parte de moșie din Lucavăț.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 30).

37.

1764, Iulie 11.

Grigori Al. Ghica Voevod întărește mănăstirii Ilișești moșiile Ilișești, Bălăceni și Săsciori, toate din ținutul Sucevii.

+ Noi Grigorie Alexandru Ghica Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte domnii mele rugătoriului nostru Dosof[tei] egum[en] și cu tot săborul de la mănăstire *Ilișești* ot Soceavă să fie volnici cu carte domnii mele a ține și a stăpâni moșie *Ilișeștii* i *Bălăceni* i *Socișorii* ce zisără că sânt acolo lângă mănăstire la ținutul Socevii drept a mănăstirii *Ilișeștilor* ca să e de a zăce din țar[i]nă cu pâini, din fănați, din grădini cu legume, din bălți cu pești, din prisăci cu stupi și din tot locul cu tot vinitul pe obicei, cum și din codrul ce este cu jir să e vinitul obicinuit, și din răzășii ce mai au moșii acolo nime să nu ste pricină cât de puțin, ca să aibă voe să-ș stăpâniască numitile moșii cu bună pace și să apere codrul păr când s'or duci hotarnici să hotărască și atunce hotar[nicii] după cum vor hotără așe vor urma, însă prin știre isprav[nicului] de ținut, iar având cineva a răspunde să vie de față, într'alt chip să nu fie.

Let 1764, Iuli 11.

Proci vel logof(ăt).

Original, pecete mică octogonală, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul *Ilișești*.

Socișorii sunt satul Săsciori.

Alte documente despre mân. și satul *Ilișești*:

1. 1766, *Noemv. 24*: Anaforaua marelui log. L(upul) Balș pentru Carpu vornicul de poartă care fusese angajat de călugării de *Ilișești* să le hotărască despre răzeși două moșii, pentru care i-au promis 50 lei, din care i-au dat numai o parte. Netrimițind banii la Sf. Gheorghe cum au promis, călugării s'au trezit într'o zi cu un om al domniei cu «carte de volnicie» ca să îplinească banii. Călugării înfățișându-se cu acest om la ispravnicii de *Suceava* au răspuns că niște răzeși nu se țin de hotărătura lui Carpu. Răzeșii s'au învoit să vină la divan la Sf. Dimitrie ca să se judece, dar n'au venit. Lupul Balș socotește, ca să aibă călugării a-și stăpâni moșiile, fiindcă

Carpu e om corect, iar răzeșii n'au venit la divan să se judece. Omul domniei să meargă din nou să împlinească restul sumei ce se cuvine vornicului de poartă, și ciubotile dintăi să și le ea dela ispravnicii de Suceava, de vreme ce nu l-au îngăduit să împlinească banii vornicului de poartă. Domnul întărește.

2. 1768, Martie 1, Suceava: Iordachi Cantacuzino spătar cheamă la ordin domnesc pe Toader Calmuțchi și pe nepotul acestuia Vasile, mazili din Suceava, apoi pe Chiril egumen de Ilișești cu întreg soborul pt. o parte de Ilișești ce o au Calmuțeștii dela moșul lor Gligoraș Gherman zicând că o împresoară călugării.

Calmuțeștii arată ispisoc dela Bogdan VV. din 1572 Ian. 1 în care se întărește Mariții, fata lui Moțocel fost log., jumătate de Ilișești. Ispisoc identic dela C-tin Movilă din 1610 Mai 20. Un ispisoc tot dela C-tin Movilă, în care se întărește Mariții, fata lui Moțocel, $\frac{1}{4}$ Ilișești, cumpărătura lui Moțocel dela Gavril și Nastea, copiii Annușcăi. Un zapis din 1611 după care Gligoraș Gherman vornic, nepotul Mariții, cumpără o mică parte de Ilișești dela Odochia, jupâneasa lui Nacul, fiul Maricuței ușeroaia. Un zapis din 1611, după care Constantin, fiul Nacului de Ilișești, vinde 2 părți mici de Ilișești lui Gligoraș Gherman și alte zapise, după care Gligoraș Gherman cumpără mici părți dela Vasile, fiul popei Păcurar, dela Constantin, fiul lui Nacul de Ilișești, și dela Savin Boghian. În total Gherman cumpăraseră ceva mai puțin de $\frac{1}{4}$ Ilișești. Dar partea Calmuțeștilor face jumătate de sat și 3 părți din a $\frac{1}{4}$ parte a întregului sat.

Egumenul Chiril arată un ispisoc din 1671 Aug. 9 al lui Duca VV., după care lui Alexandru Cerchez i se întărește o parte de Ilișești, partea lui Toader log. Toată partea lui Toader log. trecuse cu diata din 1669 la Irina Pelinoaie. Aceasta neavând copii, partea ei de Ilișești trece la 1709 la mănăstirea Ilișești, pe care atunci Ionașco Isăcescul fost med. intenționa s'o zidească. Dar nici un zapis nu arată, câte părți au fost dăruite mănăstirii. Nepoții lui Ionașco Isăcescul au făcut la 1737 un izvod

de moșiile pe care unchiul lor le dăruise mân. Ilișești. Aceste moșii fac 3 părți de Ilișești. Calmuțeștii nu cunosc acest izvod. Totuși Toader Calmuțchi mărturisește, că Isăcescul îl rugase să zidească pe pământul Calmuțeștilor numai biserica. Cu restul nu-i împresoară. Se hotărăște, ca Calmuțeștii să stăpânească partea lor și să li se stâlpească.

(Arh. Statului Cernăuți, pachetul Ilișești și Liber Gracialium IV 318—324).

Vezi și August Nibio: Das Kloster Ilișești, pag. 21-23.

3. 1768, *Iulie 11*: Carpu Picioroagă vornic de poartă, Vasile Cărciul (?) biv vel jic (?), ieromonahii Sava și Ghina (?), monahii Antonie și Ionichie fiind orânduți hotarnici, hotăresc părțile din Ilișești ale mănăstirii de către partea lui Vasile Calmuschi. Calmuschi arată un ispisoc din 1572 ce scrie pe 2 părți Ilișești ale lui Moțoc log., altul din 1610 în care se hotărăște $\frac{1}{4}$ Ilișești, ce a cumpărat-o log. Moțoc dela Gavrilaş și sora acestuia Nastasia, altul din 1680 pe niște jirebii din Ilișești cumpărate de Gligoraș Gherman dela Vasile Boghian, altul din 1669 Iunie 5 dela Vasile, fiul popii Păcurariu, altul din 1661 dela Odochia, femeia Nacului, pe o jirebie cumpărată de Gherman, altul din 1671 Iunie 15 pe 3 jirebii vândute de Costandin Nacul lui Gherman. Egumenul Chiril a arătat un zăpis din 1714 dela Tudosca, fata lui Dumitrașcu, ce a dat danie mănăstirii o parte de Ilișești, altul din 1716 dela Sandul, fiul lui Dumitrachi Goea, nepotul Todoscăi, că a dat danie mănăstirii o parte de Ilișești, altul din 1669 dela Ion Popșulian, fratele vlădichii Evloghie, și dela popa Păcurariu și alți răzeși pe o parte de Ilișești, care zăpis este adevărit de Andrieș medelnicerul, care scrie că acele cumpărături fuseseră ale tătâne său Toderășcu log. și că el a dăruit acea cumpărătură Irinuțai, fata lui Pelin visternic, altul dela Anghelușa, fata Nacului că a vândut lui Ionașcu Isăcescul 2 jirebii de Ilișești, o carte gospod dela Ștefan Petru (= Petriceicu) VV. ca să oprească 2 jirebii ale lui Toader Măciucă, un răvaș dela Constantin, fiul Nacului, către Vasile Calmuschi precum

Grigoraș Gherman are un zapis de cumpăratură pe 2 jirebii de Ilișăști, un izvod de moșii iscălit de Gligoraș Gherman, după care $\frac{1}{8}$ Ilișăști este a mănăstirii « dar mai multu să înțelegi că este aciastă o opta parte a lui Gligoraș Gherman », un izvod din 1737 Mai 10, în care nepoții Isăcescului arată că moșul lor murind n'a apucat să facă diată cu dani cătră mănăstirea Ilișești, în care arată că 3 părți de Ilișăști sunt ale Isăcescului. Calmuschi a fost întrebat, dacă a stăpânit vreodată acele 3 părți și 14 jirebii și a răspuns că n'a stăpânit, ci numai « o părțică au stăpânit ». Egumenul a răspuns, că mănăstirea a stăpânit tot satul Ilișăști afară de părțica lui Calmuschi. Nestăpânind Calmuschi atâția ani s'a adjudecat mănăstirii partea pe care o indica ca a ei. Măsurătoarea moșiei: La cap despre răsărit sunt 88 odgoane, odgonul de 30 stânjeni, stânjenu de 8 palme gospod, la mijloc 72 odgoane; împărțindu-se moșia în 4 părți, a venit lui Calmuschi 22 odgoane în capul despre răsărit și 18 odgoane la mijloc cu săliște. Hotarul Ilișeștilor: Din capul moșiei Sosiciorilor, din colțul moșiei Bălăcenilor, peste pârâul Ilișascăi, pe deasupra văii lui Dumitrașcu, în jos peste câmp la 2 movile despre Zahariești, cu hotarul Stupcăi prin coada iazului Booaea, capul rădiului lui Cimbru, coada pârâului Ciutării, Poiana lui Ciocan, dialul vizuniilor, drumul Câmpulungului, Piciorul Paltenului peste apa Vărvății, Poiana Vărvății, la fântâniță, în Glodeț, Poiana lui Bahrin, Poiana mănăstirii. Partea lui Calmuschii a venit despre Bălăceni, în capul moșiei unde se întâmpină cu Sosiciorii, Poiana Mănăstioarii (adăogat cu altă mână: Cetățuei).

4. 1768, *Iulie 11*: Carp Picioroagă vornic de poartă și Vasilică Cazacu fost vornic sunt trimiși să hotărască satul Bălăceni, țin. Sucevii. De față Matei Bantăș târgoveț din Iași, Simeon Tăutul din Comănești, Grigori Doboș, Vasilie Boca și alții, hotarul începe la răsărit la o ruptură, merge la hotarul Ilișeștilor și al Săsciorilor, la Apus la Țarina Mare, o moviliță, movila găunoasă, hotarul Solonețului, Fundoaia la Comănești, la Poienile popii, Pârâul

Cetățel, la Glodeț, Prilupca, Dealul Bahrin, capul Poienii mânăstioarii, pe podiș, la ruptură.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Bălăceni).

5. 1768, *Iulie 19*: Calmuțeștii se jeluesc împotriva mân. Ilișești zicând că li s'au adjudecat partea lor de Ilișești anume $\frac{1}{2}$ sat și 3 părți din $\frac{1}{4}$ parte din întreg satul. Carp Picioroaga vornic de poartă rugat de călugări n'a hotărât după judecata lui Iordachi Cantacuzino spătar, ci a dat călugărilor mai mult decât li se cuvine. Domnul ordonă cercetare.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IV 324-6).

6. 1768, *Iulie 29*: Ștefan Sturza ban zice că Toader și Vasilie Calmuțchi i-au adus porunca domnească ca să cerceteze conflictul pentru Ilișești. Li se dă părților soroc la sf. Dimitrie să vie la divan, unde se va lua hotărârea definitivă.

(Tot aici, pag. 327—330).

7. (1781), *Dec. 4*: Dosoftei episcopul de Rădăuți către proegumenul ieromonah Sava dela mân. Ilișești, fiindcă Kir Meletie să află în treabi stăpânești și ale noastre duhovnicești, pentru aceasta te-am orânduit ca să fii răspunzător la cinstita comisie ce are să cerceteze scrisorile de moșii a mân. Ilișești după izvodul de toate scrisorile ce-ți va da cuvioșie sa. Deci să fii cu rândueală și triabă în simțirea ta ca să dai răspuns frumos, bun și cu calea la ceale ce vei fi întrebat de către această cinstită rânduită comisiea. . . Și nimic de la tine să nu adaogi, fără decât aceale ce te va învăța cuvioșie sa, aceale să le vorovești.

(Tot aici, pachetul Ilișești).

8. 1781, *Dec. 11*: Dela Meletie, egumenul mânăstirii Ilișeștilor către cinstita, înalta, crăiasca comisie. Cele poruncite am văzut și după cum să cere dela înalta comisie voiu urma, trimetînd pe un proinegumen a mân. Ilișăștii, ce au fost aici egumen, și vechiu călugăr, anume Sava, căruia i s'au dat toată voea și dela arhiereu și dela mine, ca de cele ce va fi întrebat. . . în frica lui Dumnezeu și întru adevărul să arăte, ca cum aș fi eu singur, pentru că eu nu numai că sint cam bolnav, decând am venit dela

Leov, ce și m'au însărcinat părintele arhiereu. . . cu oarăș care tălmăciri trebuincioasă pentru consistorion, ce este să să facă după poruncă. (Tot aici).

9. 1781, Dec. 24 : In fața comisiei austriace apare ieromonahul Sava dela mân. Ilișești, trimis fiind de egumenul Meleti care-i bolnav, și declară că mân. Ilișești a fost zidită de Ionașco Isăcescul și de soția acestuia Alexandra. Nu-i zapis de danie dela ctitor, de oarece acesta a murit subit. Dar nepoții lui au înlocuit zapisul de danie printr'o declarație făcută în fața domnului Grigorie Ghica Voevod.

Mănăstirea Ilișești stăpânește $\frac{3}{4}$ Ilișești, satul întreg Săscior, satul întreg Balaceana și $\frac{1}{2}$ Iacobești. In Moldova mănăstirea stăpânește jumătate de sat Orășeni. (Tot aici).

Sfertul de Ilișești stăpânit de familia Calmuțchi se cheamă *Brașca*. Iată documentele :

1. 1782, Noem. 26 : Vasile Calmuțchi declară în fața comisiei austriace că stăpânește $\frac{1}{4}$ Ilișești, care sfert este mereu împresurat de mănăstire. După scrisori ar trebui să stăpânească $\frac{1}{2}$ și $\frac{3}{4}$ dintr'un sfert de Ilișești, care moșie îi vine dela Gligoraș Gherman, care a dat-o zestre lui Vasile Calmuțchi. Dela Vasile moșia a trecut la Sandul Calmuțchi și dela acesta la el Vasile, care-i este fiu.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Ilișești).

2. 1785 : Frații Vasile, Gavril și Ilie Calmuțchi, fiii lui Sandul C., declară că $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{4}$ Ilișești aparține surorii lor Anița căs. cu Tăutul.

(Tot aici, Liber Haeredit. XX 295).

3. 1803, Apr. 4 : Ioan Baloșescul cu soția sa Maria, Vasile Goian cu soția sa Nastasia, Alexandru Tăutul și Vasile Tăutul vând partea lor de Ilișești zisă și Brașca moștenită dela Anița, soția lui Dumitraș Tăutul, lui Andronic Moisa negustor din Suceava.

(Tot aici pag. 299).

4. 1805, Apr. 10, Sirete : Ilie Calmuțchi, fratele lui Vasile C., cu soția sa Paraschiva și cu fiul său Nicolai

vinde partea sa de Brașca și de Părhăuți, primită dela tatăl său Sandul și dela fratele său Gavril, lui Nicolaus baron Capri pentru suma de 16.000 floreni bani turcești.
(Tot aici, pag. 295).

5. 1807, *Ian. 28* : Tribunalul din Cernăuți împarte $\frac{1}{3}$ Brașca rămasă în urma Aniței, soția lui Dumitraș Tăutul (moartă 1798 Dec. 4) între copiii acesteia: Maria căs. Baloșescu, Vasile Tăutul, Nastasia căs. Gorău, și Alexandru Tăutul.

(Tot aici pag. 297).

6. 1808, *Dec. 31* : Tribunalul din Cernăuți trece moșia din Părhăuți și Brașca a lui Vasile Calmuțchi, mort la Părhăuți la 1807 Ian. 24, în seama singurului său fiu Ilie.

(Tot aici, pag. 301).

7. 1824, *Iuni 10* : Tribunalul din Cernăuți trece moșia Părhăuți și Ilișești sau Brașca a lui Ilie von Calmuțchi mort la Părhăuți fără testament în 1822 Dec. 29 la copiii acestuia: Catarina căs. Gorău, Costachi, Iordachi, Victoria și Maria.

(Tot aici, pag. 303).

8. 1825, *Mai 23* : Andreaș baron Kapri vinde lui Andronic Moisa partea sa de Brașca pentru 500 ducați în aur și 2 cai.

(Tot aici, Liber Haeredit. XXVII 284).

9. 1833, *Apr. 10* : Catarina Gorău, Iordachi Calmuțchi și Victoria Calmuțchi cedează surorii lor Maria partea lor de Ilișești sau Brașca.

(Tot aici, Liber Haeredit. XX 305).

10. 1839, *Dec. 10* : Maria Calmuțchi și soțul ei Alexandru Morțun vând lui Iordachi von Calmuțchi partea lor de Ilișești sau Brașca pentru 2800 Gulden Conv. Münze.

(Tot aici, pag. 305).

11. 1839, *Dec. 11* : Iordachi von Calmuțchi vinde lui Ifrim Manizaleu partea de Ilișești zisă Brașca cumpărată dela sora sa Maria Morțun, adică $\frac{1}{5}$ din partea lui Ilie Calmuțchi, pentru suma de 3266 Gulden Conv. Münze.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXVII 284).

Fiica lui Ilie Calmuțchi s'a chemat Catrina și a fost înzestrată în anul 1820 Ianuarie 25, primind bani, odoare și lucruri din casă (Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum IV 261).

Despre satul Ilișești vezi Uricariul XIV 165 și Eugen Kozak: Die Inschriften aus der Bukowina, Wien, 1903, pag. 39-41.

Strecurându-se unele greșeli în reproducerea inscripției de pe perețele mănăstirii, publicată în vol. III pag. 174, reproducem aici inscripția în forma ei corectă: « + Cu vreau tatului și cu agiutoriul fiului și cu săvârșire s[fâ]ntului d[u]h; ziditu s'au această s(fâ)ntă și de viață dătătoare m[â]n[ă]stir[e] de d[u]m[ea]lui Ionașco Isăcescul biv vel mead[elnicer] cu giupăneasa d[u]m[i]sali Alixandra, vă dni Io Nicula Alixandru Voevod, leat 3cKB (7222= 1714) Iun[ie] K [20] ».

Fiind vorba și de satul Iacobești, menționăm că la 1641 Ion Prăjescul cumpără dela Chiriac o moșie zisă Iacobești, ținutul Sucevii. (Șt. Berechet: Documente de drept public și privat, în « Intregiri » Iași, 1938, pag. 200-1, și 206-7).

Nu știm dacă este vorba aici de satul Iacobești din Bucovina.

38.

1764, Iulie 14.

Grigori Alexandru Ghica Voevod stabilește obligațiile țărănilor din Câmpulungul rusesc.

Cu mila lui Dumnăzău Noi *Grigori Alexandru Ghica* Voevod domn Țării Moldovii.

Facem știre cu acest testament al Domnii mele pentru lăcuitorii dela *Câmpulungu rusăscu* și *Putila* și *Răstoacile* dela ținutu Cernăuțului că iată au venit înaintea Domnii mele, și ne-au arătat hrisoave dela alți luminați domni

întru cari hrisoave arată precum că acești oameni fiindu scăpătați și lipsiți de pâine și fără de nici o agonesăta neavând loc de hrană, precum o altă țară, le-au făcut așezământ pentru birul lor, la care iată și domniea me încă m'am milostivit și asemine le-am întărit și le-am înnoit testament cu acest hrisoav al domniei mele, hotărând ca să știe și ei dare și așezământu lor ce va fi peste ani, și i-am așezat cu rupta ca să aibă a da pe an 2400 lei noi și acești bani să de pe 4 civerturi care să vin la un civert câte 600 lei începându-să civertul lor dela Iulii, August, Săpt[emvrie] 600 lei și Oct[omvrie], Noem[vrie], Dechemv[rie] 600 lei, și Ghenar, Febr[uarie], Mart 600 lei, și April, Mai, Iuni 600 lei, și acești bani câte 600 lei pe civertu ei singuri să-ș poarte de griji, să-i strângă și să-i aducă în mâna vornicului lor, și vornicul să-i trimată aice la cămară domnească, cum și la vreme agiutorințai și a mucareriului și la poclon baeramului vor da și ei cum să vor socoti după stare și puțința lor și earăș ei singuri să-ș strângă și acei bani. Iar alți zapcii sau oameni domnești pentru dănși s'au hotărât să nu li să trimată cum nice oameni stărostești, numai și ei să aibă mare purtare de grijă, ca să dei bani la sorocu, că trecând sorocul ce li s'au pus li să va trimete om gospod de va plini bani, și vor da și ciobote, cum și goștina de oai vor da la vreme goștinei câte 300 de berbeci pe obiceiul ce au avut și mai de nainte, ear cu altă cu nimică să nu fie supărați, nici cu peceți, nici cu civerturi, nici cu desetina de stupi și de mascuri, nice cu văcăritu pe vitele lor ce vor avea ei acolo în Câmpulungul rusăscu și pentru ca să fie cunoscuți dintr'altă țară li s'au dat tuturor și pecetluituri roșie scrisă pe fețele lor ca ori unde ar merge pin țară pentru hrana lor să nu fie supărați și pentru aceasta poroncim Domnie

me tuturor boerilor domniei meli și slujitorilor cari viți umbla oari cu ce fel de slujba văzând testamentul domniei mele toți să aveți a vă feri de acești oameni și să urmați după cum poroncim mai sus, iar mai multă supărare să nu aibă, că cine le-ar face mai mult val vor fi de cercetare. Intr'alt chip nu va fi.

Let 1764, Iulie 14.

Grigori Ghica Voevoda.

S'au trecut la condica visterii.

Mihalachi Scorțăscu ot vist.

Vezi documentul din 1761 Octomvrie.

Despre Câmpulungul Rusesc următ. documente:

1. 1782, *Mai 8*: Iordachi Dari paharnic având cinci părți de Câmpulungul Rusesc, în Iablonița, Coniatin, în satul Câmpulung, la Stimnic și Dihtenițe primite moștenire dela strămoșul său Iuon Paladi sulger, având $\frac{1}{4}$ Putila și $\frac{1}{8}$ Ispas face vechil pe Antohi Popovici căpitan ca să răspundă în fața comisiei austriace.

2. 1782, *Iulie 14*: Vornicii Ion și Dumitru Sturza și Constantin Paladi spatar având la țin. Cernăuțului în cordon $\frac{1}{2}$ Vijnița, $\frac{1}{2}$ Milia, $\frac{1}{2}$ Câmpulungul Rusesc, Putila și parte de Răstoace fac vechil pe Ioniță Strășca biv vel paharnic ca să răspundă în locul lor în fața comisiei austriace.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Vijnița).

3. 1783, *Martie 13, Cernăuți*: In fața comisiei austriace Ioniță Strășca declară că Ioniță și Dumitraș Sturza și C-tin Paladi stăpânesc $\frac{1}{2}$ Câmpulungul Rusesc moștenită dela părinți. Părintele lor Sandul Sturza o cumpăraseră dela Safta Cațicoaia.

La 21 Martie 1783 Mihalachi Giurgiuvan declară că stăpânește o parte de Câmpulungul Rusesc, nu știe a câta parte. Socrul său Iuonița Potlog nu i-a dat decât izvodul țăranilor.

La 14 Apr. 1783 Antohi Popovici declară că Iordachi Dari posedă 5 părți de Câmpulungul Rusesc pe care se

află 198 țărani. Le-a moștenit dela tatăl său. Moșul său anume Miron [Darie] sărdar primise aceste părți luând în căsătorie pe o fiică a lui Paladi.

Sandul Mălai și cu mătușa [Muhme] sa Anița Tăutu leasa posedă o parte de Câmpulungul Rusesc. Amândoi au câte 14 țărani. Părțile lor vin dela Pătrășcan Tăutul.

La 17 Noem. 1783 Manoli Potlog și Iuoniță Volcinschi declară că în satul Câmpulungul Rusesc numai oamenii sau capii de familie se numără, dar pământul nu se împarte. Partea neamului Potlog s'a împărțit prin căsătorii. Au părți din ea: Mihalachi Giurgiuvan, Dumitraș Potlog, Constantin Lepădat, Manole Potlog, Marița Tăutuleasa și Ioniță Volcinschi.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 122—130).

4. 1791, febr. 7: Manole Potlog dăruiește fiicei sale Maria căs. cu Andrei Gafenco $\frac{1}{3}$ Mosoriuca, $\frac{1}{8}$ Răstoace cu 33 oameni, $\frac{1}{24}$ Câmpulung Rusesc cu 27 oameni, și alte părți din Câmpulung Rusesc cumpărate. Semnează: Mihalachi Giurgiuvan vornic, Vasile Flondor obervornic, Gheorghe Flondor comisar.

(Tot aici, Pactorum Dotalia 63).

5. 1793, Iulie 8: Iordachi Darie paharnic vinde baronului Vasile Balș gubernalis consiliarius și cercularius capitaneus părțile sale de moșie anume $\frac{1}{4}$ Câmpulungul Rusesc și $\frac{1}{8}$ Ispas, pentru suma de 12.000 lei turcești.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 429).

6. 1793, Iulie 10: Baronul Basilius Balș vinde lui Iacob de Romașcan pentru suma de 16.000 floreni Rheinich $\frac{1}{4}$ Câmpulung Rusesc cu Sibiceni (?), Stebnic, Dolhopole, Dihtenițe, Coniatin, Iablonița și $\frac{1}{8}$ Ispas.

(Tot aici XIX pag. 433).

Satul Sibiceni nu este cunoscut, trebuie să fie greșală. Iar Dolhopole este numele slavon pentru Câmpulung.

7. 1798, febr. 1: Inpărătescul rosescul ghegeneral i cavaler Scarlat Sturza vinde prin intermediul vechilului său Ioan Măcărescul lui Ștefan și Nicolai Aivas, fiii lui Grigori Aivas, pentru suma de 7764 galbini olandeji $\frac{1}{2}$

Vijnița cu parte din târg, $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{8}$ Câmpulung Rusc, $\frac{1}{8}$ Putila, $\frac{1}{8}$ Răstoace și cătunul Petrușeni.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XI 259—268).

8. 1799, *Mai 1*: Ștefan Aivas cedează fratelui său Nicolai partea sa din $\frac{1}{2}$ Vijnița, din $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{8}$ Câmpulungul Rusc, din $\frac{1}{8}$ Putila și din $\frac{1}{8}$ Răstoace.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 425).

9. 1803, *Noemv. 26*: Mihalachi Giurgiuvan și soția sa dăruiesc fiului lor Matei o parte de Vijnița, Răstoace, Putila, Câmpulungul Rusc și Robce.

(Tot aici, Liber Haeredit. XIII. . .).

✓ 10. 1805, *Ian. 1*: Andrei Gafenco și soția sa Maria născ. Potlog vând lui Ștefan și Nicolai Aivas pentru 8100 floreni $\frac{1}{8}$ Răstoace și $\frac{1}{24}$ Câmpulungul Rusc.

(Tot aici, Liber Haeredit. XIX 429).

11. 1807, *Aug. 22*: Constantin Lepădat dăruiește fiicei sale Maria căs. cu Constantin Grecul părțile sale din Câmpulungul Rusc și Răstoace.

(Tot aici, Liber Haered. VI 236).

39.

1764, Iulie 20.

Domnul țării Grigori Alexandru Ghica întărește lui Ștefan Iamandi întreg satul Doroșăuți, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Grigori Alexandru Ghica* Voevod din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Dat-am cartea domniei mele boierului nostru du-sale lui *Ștefan Iamandi* jitnicer, precum să stăpânească întreg satul *Doroșăuți*, ținutul Cernăuți, după dresese și cartea de judecată ce le are și să-și puie, dacă vrea, vechil în acel

sat, ca să fie puternic a lua de a zecea din roadele câmpului, heleștee, fânațe, stupi, grădini, pădure și din tot locul după obicei, să ție cârșme, și să stăpânească și în partea lui Mustață, fiindcă la judecată tot satul Doroșăuți a fost dat în seama lui Iamandi. Așijdere vecinii acestui sat să-i facă boerescul după obicei. De aceea poruncim du-sale starostelui de Cernăuți ca întâmplându-se ca unii din vecini să nu dea veniturile, aceștia să fie ținuti a da tot venitul acestui sat întreg Doroșăuți lui Ștefan Iamandi. Aceasta poruncim.

20 Iulie 1764.

Marele logofăt a cetit.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Doroșăuți, unde se află copia germană.

Alte documente despre satul Doroșăuți:

1. 1760, Ian. 6 : Diata lui [Ioniță] Iamandi medelnicer. Au rămas copiii anume Cârstea păharnic, Ioniță postelnic, Panait și Ștefăniță. Au primit:

Cârstea păharnic : Giosăni, sat întreg, țin. Putnei, 1/2 sat Mitcău, țin. Cernăuți. Această jumătate a fost zălojită lui Iamandi. Cârstea va lua sau banii, sau moșia.

Ioniță postelnic : Covcești, sat întreg, țin. Dorohoiului.

Panait : 1/2 Epureni, țin. Fălciu, o cârșmă cu pivniță în Iași.

Ștefăniță : 1/2 Epureni, Doroșăuți, sat întreg, țin. Cernăuți « care sint trei părți de moșie din Dorășeuți ».

Primii trei copii sunt făcuți cu Anghelușa, Ștefăniță cu soția a doua Ana.

Executor testamentar a fost negustorul Gligoraș; cumnatul.

(N. Iorga : Boierii și răzeșii în Bucovina și Basarabia, An. Ac. Rom., seria II, tom. XXXV, Mem. secț. ist., pag. 30-31).

2. 1764, Aug. 18 : Ilie staroste, Ioniță Potlog, Iuon Mejulac, Axenti Stani, Toader Bujeniță vornic de Doroșăuți, și Iuon Bujeniță stabilesc hotarul Doroșăuților.

Hotarul începe la Stâncă, la o moviliță în vale unde se hotărește cu satul Teutri, peste pârâul Teutrilor, la drumul mare, la drumul Rujavenței, la un izvor, la malul Nistrului. S'au pus pietre.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Doroșăuți, și Liber Gracialium IV 8-9).

3. 1767, *Ian. 25* : Verii se împart frățeste cu moșiile unchiului Ștefan Iamandi jicnicer, mort sterp. Partea lui Vasile Iamandi cu frații săi, toți fiii lui Ioniță, este satul întreg Doroșăuți, $\frac{1}{2}$ sat Poicești pe Prut, țin. Lăpușnei, vii la Odobesti și Huși.

(N. Iorga : O. c. pag. 33-4).

4. 1782, *April 25* : Vasile Iamandi pitar face vechil pe fratele său Toma Iamandi peste jumătate de sat de Doroșăuți, partea de jos, ca să stea la hotărâțul moșiei.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Doroșăuți).

5. 1782, *April 30* : Toma Iamandi declară în fața comisiei austriace în numele său și al fratelui său Vasile, că primiseră cu 18 ani înainte satul Doroșăuți dela unchiul lor Ștefan Iamandi. Dresele satului au fost nimicite de Tătari; atâta se știe, că satul Doroșăuți fusese al visternicului Luca și al altora și a fost cumpărat în urmă de familia Iamandi. (Tot aici).

6. 1786, *Mart 30* : Iordachi și Toader, ficiorii răp. păharnic Crâstea Iamandi, împart moșiile moștenite împreună cu verii lor, ficiorii răp. Ioniță Iamandi jicnicer, anume fiii lui Crâstea vor lua o parte, iar fiii lui Ioniță două părți. Până acum fiii lui Ioniță au stăpânit moșia Doroșăuți și $\frac{1}{2}$ sat Poicești. Cad de acord ca de Sf. Dimitrie fiii lui Crâstea să meargă la moșii și să-și aleagă partea ce li se cuvine.

Fiecare sat a fost împărțit în 6 părți. Au primit :

Vasile Iamandi pitar (fiul lui Ioniță) între altele două părți din Doroșăuți.

Toma Iamandi stolnic (fiul lui Ioniță) între altele două părți din Doroșăuți.

Iordachi Iamandi postelnic (fiul lui Crâstea) între altele două părți din Doroșăuți.

Nastasia Stamatoaia med., Maria Varnăvoaia med., Safta Miclescu băneasa, toate fiice ale lui Ioniță Iamandi, au primit părți de moșie situate în afara Bucovinei.

(N. Iorga: O. c. pag. 35-37).

7. 1791, *Mai 30*: Pitarul Vasile Iamandi din Moldova arendează pe 4 ani negustorului Pavel Aslan jumătatea sa de Doroșăuți pt. suma de 500 lei pe an.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XI 217—219).

8. 1792, *Oct. 8*: Impărțala după răp. Ștefan Iamandi ce a fost sterp. Au rămas 3 moșii lămurite și alte trei cu pricină de împresurare: Doroșăuți sat întreg țin. Cernăuți; Epureni sat întreg, țin. Fălciu; Poicești, sat întreg, țin. Lăpușnei; Ghidișeni, țin. Fălciu; Călmățui cu Rădeoani (Rădiul Oanei), țin. Lăpușnei; Cigărlenii pe Botnișoara, țin. Lăpușnei. Din aceste moșii jumătate Doroșăuți, $\frac{1}{2}$ Călmățuiul cu Rădeoani sunt ale lui Gavril jicnicerul, fiul răp. stolnic Iordachi Iamandi, și ale verilor săi, copiii lui Toader Iamandi păharnic. Această împărțală s'a făcut în urma jalobei lui Iordache Vârnav.

(Tot aici. Contract. Nov. XI 219. Vezi și Sava Aurel: Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei, București 1937, fundația Regele Carol I, pag. 242-4).

9. 1792, *Oct. 20*: Domnul țării hotărăște la jaloaba lui Gavril Iamandi, nepot de frate al lui Vasile și Toma Iamandi, pentru părțile de moșie rămase dela unchiul lor Ștefan Iamandi. Părțile au fost întâi la mitropolit (1792, Oct. 8). Aici Vasile și Toma Iamandi au fost îndemnați să împartă moșiile în 3 părți pe 3 izvoade și să le dea în mâna nepoților lor Gavril Iamandi și Iordachi Vârnav fost III. postelnic, nepotul lor de soră, ca aceștia să-și aleagă izvoadele, al treilea izvod rămânând a lor. Dar Iamandieștii au refuzat. Atunci domnul a poruncit cu « domniască țădulă ». Refuzând și acum, nepoții au fost invitați să alcătuească izvoadele. Nici aceasta nu s'a întâmplat. Atunci veliții boieri au fost angajați să alcătuească izvoadele: S'a făcut un izvod cu $\frac{1}{2}$ Doroșăuți și cu satul întreg Cigărlenii care s'a dat lui Vasile și Toma

Iamandi; alt izvod cu $\frac{1}{2}$ Doroșăuți și satul întreg Călmățuiul cu Rădeoani s'a dat lui Gavril Iamandi și verilor săi, copiii lui Toader Iamandi păharnic. Iordachi Vârnav fost III. postelnic, Nastasia Stamati med. și Safta Miclasca băneasa, amândouă fiind surori, au primit Epurenii, Poiceștii și Ghidișeni.

(Tot aici, Liber Relationum III 72-78).

10. 1794, Mart. 20 : La judecata ce a avut-o la 1792 Oct. 1. Gavril Iamandi în chestiune proprie și ca vechil al verilor săi, clironomii lui Toader Iamandi păharnic, și Iordachi Vârnav biv vel postelnic, fiul Mariei medel., cu frații Vasilie Iamandi stolnic și Toma Iamandi stolnic, pentru moșiile lui Ștefan Iamandi, mort sterp, s'a făcut împărțala dreaptă, venind lui Gavril Iamandi și verilor săi $\frac{1}{2}$ Doroșăuți, țin. Cernăuți, Călmățuiul cu Rădiul Oanii, țin. Lăpușna, iar $\frac{1}{2}$ Doroșăuți și Cigărleni, țin. Lăpușna, lui Vasilie și Toma Iamandi. Dar alt frate al lor Iordachi Iamandi mergând să ia în stăpânire partea sa primită la împărțală, anume $\frac{1}{2}$ Doroșăuți, a găsit toată moșia arendată, cerând de aceea judecată cu frații săi Vasilie și Toma Iamandi. Jaloba lui a fost trimisă boierilor divanului. Frații Vasile și Toma au răspuns că după o împărțală mai veche, le-a venit lor moșia Doroșăuți și au împărțit-o în jumătate. S'a dovedit că acea împărțală este răsufletă. Boierii hotărăsc ca jumătatea de jos a Doroșăuților, stăpânită până acum de Vasilie Iamandi, să fie dată lui Gavril Iamandi cu verii săi, ei primind și banii arenzii dela 10 Oct. 1792 încoace în suma de 1674 lei 53 bani, bani nemțești. Semnează: Nicolai Rusăt log., Iordachi Canta vornic, Rusăt vel vornic, Constantin Balș vel vornic, Ioan Paladi vel spătar.

(Tot aici, Liber Relationum III 20).

11. 1794, Mart. 29 : Vasile Iamandi și Ioan Gherghel încheie o învoială. Ioan Gherghel urmează să tragă din moșiile rămase după Ștefan Iamandi jicnicer partea soacrei sale Safta Tăbăroaie, care a fost nepoata lui Iamandi, anume $\frac{1}{3}$ parte din moșiile lui Ștefan Iamandi. Acum amândoi se învoesc, ca Gherghel să ia numai $\frac{1}{3}$ parte

din $\frac{1}{2}$ Doroșăuți, care parte fusese câștigată de el cu judecată dela Vasile și Toma Iamandi.

(Tot aici, Contractuum Novorum XII, 20-23).

12. 1794, Mart. 29: Gavril Iamandi medeln. înaintază Domnului a doua jalobă, trăgând mare strămbătate de cătră unchii săi, care de 9 ani prelungesc o pricină de judecată. Nici cu ultima judecată a boierilor unchii săi nu se mulțumesc, refuzând să iscălească scrisoarea trimisă de vornicul za aprozi. « Dreptate ceiu și să să de sfârșit pricinii ».

(Tot aici, Liber Relationum III pag. 82).

13. 1794, Mart. 31: Mihail Const. Suțu VV. Neodih-nindu-se boerii Iamandiești cu judecata boierilor veliți, însuși domnul a intrat în cercetare constatând că « cu cale și cu dreptate au giudecat du-lor boieri și cuvânt de răspuns nu li-au mai rămas ». Se ordonă lui Vasilie Iamandi să dea scrisoarea iscălită și adevărită de divan, cu care Gavril Iamandi să-și poată lua $\frac{1}{2}$ Doroșăuți, partea de jos.

(Tot aici, Liber Relationum III 18).

14. 1794, Martie 31: Gavril Iamandi biv vel medeln. dă scrisoare lui Ioan Gherghel pentru cheltuelile de judecată ce au avut amândoi; îi cedează $\frac{1}{3}$ parte din jumătate de Dorocăuți, și tot atâta parte din banii ce are de primit dela unchii săi. Semnează: Toader vel vornic za aprozi.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XI 184).

15. 1797, Aug. 10: Costachi Iamandi vinde $\frac{1}{3}$ din $\frac{1}{2}$ Doroșăuți giupânilor Andronic și Crăciun Abramovici pt. suma de 3475 galbeni. Vor intra în stăpânire la 20 Iulie 1800. (Tot aici, Liber Contr. Nov. XI 211-2).

16. 1797, Aug. 10: Ioniță Iamandi și Gligori Iamandi vând $\frac{1}{3}$ din $\frac{1}{2}$ Doroșăuți giupânilor Andronic și Crăciun Abramovici pt. suma de 3475 galbeni. Vor intra în stăpânire la 20 Iulie 1800.

(Tot aici, pag. 208—210).

17. 1797, Aug. 27: Ion Gherghel biv vel pitar, văzând că celelalte două părți din $\frac{1}{2}$ Doroșăuți au fost vândute, vinde $\frac{1}{3}$ din $\frac{1}{2}$ Doroșăuți, partea copiilor săi făcuți cu Safta, nepoata Crâstii Iamandi, negustorilor Andronic și

Crăciun Avramovici pt. suma de 1158 galbini olandeji 2 lei și 40 bani; s'o ia în stăpânire la 1800 Iulie 20.

(Tot aici, pag. 213—216).

18. 1818, Sept. 30 : Tribunalul de Stanislau ordonă, ca după moartea lui Crăciun Abrahamovici, jumătatea de Doroșăuți a lui Dominic și Crăciun A. să treacă în proprietatea copiilor minori ai lui Dominic, anume: Abraham, Tomas, Caietana, Cristof și Iosef Abrahamovici, în părți egale. Dominic a fost fiul lui Andronic Abramovici. Caietana era căsătorită cu Zerigiewicz.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXIII 608).

19. 1844, febr. 3 : Iosef Abrahamovici, în urma cesiunii fraților săi fiind stăpân asupra unei jumătăți de Doroșăuți, vinde această parte a sa lui Ioan baron Musteață.

(Tot aici, Liber Haeredit. XXIII 610).

Satul Cigărleni se cheamă astăzi Cegărleni. Un sat Călmățui se află astăzi în județul Cahul. Satul Poicești pare a nu mai exista. (Giurgea Eugeniu: Dicționarul statistic al Basarabiei pag. 146 și 236).

Spîța neamului Iamandi vezi la N. Iorga: Boieri și răzeși în Bucovina și Basarabia. An. Ac. Rom. seria II, tomul XXXV, Mem. secțiunii istorice, pag. 79.

40.

1764, Iulie 21.

Grigori Alex. Ghica Voevod scrie lui Ilieaș staroste de Cernăuți să trimită la divan pe un Moisa din Putila, care a ocupat doi munți ai lui Alexandru Vasilco.

+ Noi *Grigori Alexandru Ghica Voevod* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Credincios boeariul domnii mele du-[lui] *Ilieaș* staroste de Cernăuți îți facem știre că aicea la domniea mea au dat jalobă *Alicsandru Vasilco* mazal ot Suceav[a] asupra unui Moisa din Putila precum că având acest Vasilco

niște munți la țin[utul] Sucevii anume *Ciocălte* și *Troeanu*, pre care munți i-au stăpănit părinții și moșii lui, acum s'ar fi sculat acel Moisa din Putila și fără nici o giudecată nici scrisori nu arată pe acei munți, ci așa în tăria lui intră cu stăpânirea într'acei munți, de care cerând dreptate la domnia mea iată că scriem du-[tale] văzind carte domnii mele să chemi pe acel Moisa faț[ă] și să-i poroncești ca la Oc[tombrie] în 4 zile când easte să vie acest Vasilco la divan pentru pricina de giudecată ce are cu du-lui spătar *Costandin Sturza*, atuncea să vie și acel Moisa la divan cu scrisori ce va fi având asupra acelor munți ca să li să caute giudecata și să li să hotărască cu divanul gospod.

Aceasta scriem.

1764 Iuli 21.

proci vel log.

Original, hârtie, pecete roșie mică, octogonală apăsată, dela d-l conte Gheorghe Vasilco, Cernăuți.

41.

1764, Septemvrie 13, Iași.

Colonia germană din satul Prelipce, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Grigori Alexandru Ghica Voevod*, din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovii.

Facem știre cu această a noastră scrisoare tuturor cui se cade, îndeosebi Nemților cari s'au așezat în țara noastră și au primit privilegiile dela înaintașii noștri, precum la plecata rugămintele a acestor Nemți am întărit și am înnoit privilegiile lor și îndeosebi le-am îngăduit să cumpere moșii în țara noastră la fel cu ceilalți supuși ai noștri, iar dacă se vor înmulți să le dăm alte multe privilegii.

Cât despre dări, fiecare gospodar va plăti pe an 10 lei, pe un sfert de an 2½ lei, sfertul de an socotit drept 3 luni, și banii se vor da la visterie tot după trei luni. Holteii vor fi scutiți de bir, iar nou sosiții vor fi scutiți de bir numai pe trei luni.

Moldovenii să nu locuiască între ei, iar cine din Moldoveni ar servi la Nemți să fie ținut a plăti dările sale la locul de unde a venit. Străinii cari nu sunt Nemți, dar locuesc între ei, să să învoiască despre bir cu starostele de Cernăuți. Darea pentru vite mărunte vor da boerește, anume câte 3 parale de oaie sau porc, și câte 4 parale de stup. Dar nu vor plăti nimic pentru cai, boi, vaci și viței. Iar cine din ei va face negoț va plăti darea obișnuită.

Pe cine îl vor alege căpitan și judecător să fie scutit de toate birurile. Acesta să judece trebile împreună cu starostele, și nime din judecătorii noștri să nu se amestece. Iar dacă un om din țară ar avea vre'o judecată cu unul din ei și n'ar voi să se supună judecății căpitanului (lor), unul ca acela să meargă la starostele de Cernăuți, iar dacă acesta n'ar putea să judece, atunci să vie la domnia mea. Dar numai căpitanul îi va judeca pe Nemți.

Despre credință vor rămâne nesupărați trăind întru toate după legile lor. Iși vor zidi biserică și școală, vor ținea îngrijitori la biserică și la școală, adecă vor face totul, ce le poruncește legea lor. Și nime să nu cuteze să le ia cal la podvod, ei fiind scutiți de podvod și de celelalte angării ale țării.

Nime din boierii, vornicii sau slugile noastre să nu le facă împotrivă, nici să-i supere, ca să poată trăi în bună pace.

Iași, 1764, Septemvrie 13.

Io Ghica Voevod.

S'a trecut la condică.

Die Wickenhauser Franz Adolf: Die deutschen Siedlungen in der Bukowina II. Bändchen, Czernowitz 1887 pag. 181—182.

E vorba de colonia germană din Prelipce, ținutul Cernăuți. Despre colonizarea acestor Nemți luterani se cunosc următoarele: Familia polonă Poniatovschi întemeie târgul Zalescic la Nistru, pe la mijlocul secolului al XVIII-lea, aducând coloniști germani. Oprind episcopul catolic de Camienet-Podolsc zidirea unei biserici protestante, coloniștii s'au adresat domnului moldovean Ioan Calimah Voevod (1758—1761) rugând să le permită a-și ridica o biserică luterană pe malul moldovenesc. Aceasta se întâmplă și ei ridicară o biserică luterană în satul Prelipce. Colonia germană din Zalescic forma o singură comunitate religioasă cu cea din Prelipce, biserica și școala fiind în Prelipce.

Distrugând la 1769 armata rusă fabrica de postav, din Zalescic, coloniștii nemți se împrăștiară. Astfel dispăru și colonia germană din Prelipce (Tot aici, pag. 1-40). Vezi și Kaindl R. F.: Geschichte der Deutschen in den Karpatenländern, Gotha 1907, vol. II pag. 378—387 și S. Reli: Comunități protestante din România veche, dispărute în masa ortodoxiei românești. Cernăuți 1935, Glasul Bucovinci, pag. 9-14.

Alte documente despre Prelipce:

1. *1774, Iulie 2*: Dumitrașco Potlog, Mihalachi Calmuțchi al doilea păharnic. Iordachi Manole de Botoșani se jeluește la divan, că moșia sa Prelipce, la Nistru, țin. Cernăuți se împresoară de cătră Vasilie vameș și alți megieși de prin prejur. Cei doi boieri stabilesc hotarul satului care începe la pârâul Vimosul, care desparte Prelipce de satul Babin, merge la un vârf de deal stabilit drept hotar de doi oameni bătrâni a. Alexa Ungureanul și Ștefan Cucul călăraș, aici piatra pusă se uită la gura pârâului Vimosul, care se varsă în Nistru, drumul la Babin unde s'a pus piatra după mărturia lui Gavril Tumurug, care fusese în serviciul lui Gavril Niculcea; dela această piatră începe Stepeniuca, peste drumul Repujiniții care

merge la Horodenca, la hotarul Chiseleului, la movila vămii, unde este o piatră găunoasă, de aici la Zvinecea.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 1-3 și pachetul Prelipce).

2. 1776, Sept. 5: Mihalachi Jian căpitan, Iuon Zota căp. și Vasilie Marco căp. primesc ordin dela oberlieutenant Schmidbauer, prefectul ținutul Cernăuți, să stabilească hotarul între Prelipce și Zvinece. Hotarul este: Dela malul Nistrului, unde este o piatră găunoasă, la drum, la altă piatră găunoasă, deasupra unor hârtoape la o piatră găunoasă, la movila vămii, unde se întâlnesc hotarele dela Prelipce, Zvinece, Cadobești și Chiselău. De față au fost Ion Volcinschi, Donojeștii și Iordachi Manoli.

42.

1764, Octomvrie 10.

Domnul țării întărește lui Ghiorghe Răpta părțile sale de moșie din Comărești, Igești și Vilauce.

Noi *Grigorie Ioan* Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte domnii mele lui *Ghiorghe Răpta* mazil de ținutul Sucevii și după hotarnică și zapisă și scrisori ce au arătat să aibă a-ș stăpăni a patra parte de sat din *Comărești* ot Suceava ce-au arătat că i să trage moșie dipe *Toader Iurașcovici* pah[arnic] și a patra parte din giunărate de sat din *Igești* ot Suceava ce este dipe *Kir Gavrieste* (?) zestre, și din a cince parte a cince din satul *Vilauce* ot Cernăuți ce-i este zestre dipe *Toader* sãn lui *Mihașco* și a *Cărstinii*, fata lui *Toader Tăutul*, deci pe cât a cuprinde tot hotarul locul acestor moșii volnic să fie a stränge și a lua dijma de a zecea din țarină, din toate sămănăturile, din fânaț, din prisăci cu stupi din 50 unul,

iar fiind mai puțin va lua câte o para de stup și din grădina cu legume, din pomăt, din bălți cu pește, din orânda și dintr'altele, din toate pe obiceiul cât și oameni ce-or fi săzători cu casa pe locul moșiilor sale să-i plăcuască (?) pe an. . . obicinuit sau să-i de bani de casă după hotărîre testamentului și dejma pe obicei și poruncim domnie me du-(tale) staroste de Cernăuți și du-[tale] is[pravnic] din Suceava de s'ar arăta vre unii înprotivitori a nu-ș da dejma moșiilor ca uni ca acei să-i supuneți ca să urmeze cum arătăm mai sus împlinindu și vinitul moșiilor păr la cel puțin, iar având cineva mai mult a răspunde să vie de față la divan cu scrisori ce or ave. Aceasta poruncim.
7272 Oct. 10.

43.

1764, Octomvrie 15.

Copiii lui Sandul Volcinschi împart între olaltă moșiile Broscăuți, Mamornița și Lucovița, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Impărțală între copiii lui *Sandul Volcinschi* pentru moșiile rămase dela părinți; la 15 Octomvrie 1764.

A opta parte și a șasesprezecea parte din satul *Broscăuți*, ținutul Cernăuți.

A patra parte și a șasesprezecea parte de *Mamornița*, tot ținutul Cernăuți.

O jirebie și a patrusprezecea parte dintr'o jirebie din *Lucovița*, tot ținutul Cernăuți.

A opta parte din satul *Broscăuți* pe care au cumpărat-o *Gheorghe, Gavril, Constantin și Toader* ce au fost sterp dela Ioniță gramatic.

Aceste părți de moșie au fost împărțite între patru frați anume între Gheorghe, Maria Stârcioaia, fiica lui Gavril Volcinski, Safta Brăiasca și Constantin.

Părțile cum au fost împărțite: Partea amintită mai sus de Mamornița și Lucovița s'au dat Saftei Brăiasca și Mariei Stârcioaia. Aceste părți sunt mai mici, dar având vad la Prut, heleșteu și vad de moară, întrec veniturile celorlalte moșii și de aceea și-a ales-o Stârcea, soțul Mariei, și Safta sora Volcinceștilor. Toată partea de Broscăuți a venit lui Constantin Volcinski și cu partea lui Toader ce au fost sterp și plătind cu bani părțile celorlalți, i-a venit lui Constantin jumătate de sat de Broscăuți.

Dacă la vre-o judecată li s'ar lua o moșie, au toți să poarte pierderea, și învoindu-se cu toții cu această împărțală au iscălit toți și noi am iscălit și am dat toate scrisorile cu zapisul de cumpăratură dela Ștefan Hâncul și mărturia starostelui lui Ioan Stârcea și Saftei Brăiasca.

Constantin Volcinski, Ștefan Tabără vornic de poartă, Gheorghe Volcinski, Ion Stârcea păharnic, Ursachi.

Eu Dumitrașco Abăza logofăt de divan am scris cu zisa lor.

Arhivele Stat. Cernăuți, pachetul Mamornița, unde este copia germană.

Alte documente despre satul Broscăuți:

1. 1774, April 15: Diata lui Mihalachi Cojan. Din copiii săi vor stăpâni: Ileana la Ivancăuți, Dochița la Jadova (aceste 2 părți sunt depe socrul său Gheorghe Malinescul), Marița la Vilavce (partea depe sora sa Malineasca); Toader și Andrei la Cuciur (partea moșului Miron Săvăscul). Toader va șindili biserică din Cuciur, va cumpăra o evanghelie și va plăti sărindare la Cuciur, Iurcăuți, Valeva, la săhăstrie, la Horecea, și la Rădăuți. Semnează: Ignatie preot de Iurcăuți, Petre Mănescul,

preotul Andrei, preotul Ioan din Cuciur, preotul Gheorghe din Vaslăuți.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I pag. 115).

2. 1777, *Iunie 15* : Maria Volcinschi dă copiilor ei Ioniță și Paraschiva moșiile ce le-au venit dela moașa lor Alexandra Tăutuleasa, fiica lui Lupul Stroescul, și dela moșul lor Ion Goian. Primește: Ioniță $\frac{1}{3}$ Cincău și partea dela munte; Paraschiva $\frac{1}{2}$ Toporuciuca, care acuma se cheamă Mosoriuca, 3 odgoane la Jadova și partea moșului Ion Goian dela acest sat. Vor stăpâni frățeste $\frac{1}{2}$ Broscăuți, țin. Cernăuți. A scris Manole Tabără căpitan.

Maria Volcinschi a fost fiica lui Ion Goian și a Alexandrei născ. Stroescul.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Mosoriuca).

3. 1779, *Noem. 5* : Ilie Onciul, fiul lui Ion, fiind sterp, dăruiește nepoților săi Ion, Catarina, Alexandra și Anița, copiii fratelui său Gavril Onciul, părțile sale de moșie din Cuciur Mic, Broscăuți și Pleșenița.

(T. Balan: Familia Onciul pag. 114-5 nrl. 93).

4. 1780, *Oct. 20* : Conflict între Toader Pitar și Ilie Vlaico pentru părți din Cuciurul Mic și Broscăuți.

(Tot aici, pag. 115-6 nrl. 94).

5. 1782, *Mai 25* : Monahul Nazarie Săvăscul dăruiește nepoatelor sale Safta și Maria, fiicele fratelui său Ștefan Săvăscul, partea sa din Cuciurul Mic, Ivancăuți, și Mamornița, care părți sunt moștenite dela tatăl său Sandul Săvăscul, și o parte din Mamornița depe Țura, ce o avea danie dela mătușa sa Ileana. Semnează: Gavril Onciul și Gligoraș Brânzan.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I pag. 13.)

6. 1782, *Aug. 8* : Conflict între Ion Popovici și Vlaico pentru părți din Broscăuți.

(T. Balan: Familia Onciul pag. 116, nrl. 95).

7. 1783, *Mart. 13* : Ioniță Volcinschi apare în fața comisiei austriace și declară că posedă jumătate de Broscăuți, pe care o răscumpărare. Pe vremuri această jumătate

Broscăuți fusese vândută de Nastasia, soția lui Gligorie Ropceanul, lui Dumitraș de Călinești. Dela el o avu Sandul Volcinschi. Cealaltă $\frac{1}{2}$ Broscăuți, zisă pe nedrept Munteni, este a răzeșilor: Vasile și Gavril Onciul, Sandul Săvăscul și Vasile, fiul lui Ursul zis Săvăscul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 93-99).

8. 1783, *Mai 17*: Ioniță Volcinschi primise dela răp. maică sa Maria $\frac{1}{2}$ Mosoriuca, $\frac{3}{8}$ Broscăuți și $\frac{1}{3}$ Cincău. El le dă fiicei sale Paraschiva căs. cu Ștefan Voinovici alias Praporczik. (Tot aici, Liber Haereditatum XIX 615).

9. 1783, *Iulie 10*: Grigoraș Onciul și Dumitraș Niagul dau surorii lor Catrina căs. cu Vasile Gavrilescul partea lor de moșie din Broscăuți.

(T. Balan: Familia Onciul pag. 117 nrl 96).

10. 1790, *Iulie 10, Broscăuți*: Ileana, fiica lui Ilie Săvăscul, dă nepoților ei de frate, anume Gheorghe, preot la Călineștii țin. Sucevii, fiul lui Sandul Săvăscul, și lui Gheorghe, fiul lui Ioan Săvăscul din Broscăuți, țin. Cernăuți părțile ei din Cuciurul Mic și Broscăuți, ca să stăpânească frățeste. Ea posedă $\frac{1}{6}$ dintr'un bătrân la Cuciurul Mic dela tatăl ei Ilie Săvăscul, și $\frac{1}{3}$ din $\frac{1}{5}$ parte din $\frac{1}{2}$ Broscăuți. Semnează: Axenti Ilica. A scris Anton Oltenescu.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum antiquorum III 147).

11. 1794, *Dec. 24, Cincău*: Nicolai Calmuțchi dăruiește cumnatului său Ioniță Volcinschi din Cincău și surorii sale Maria părțile din Panca, cumpărate dela fratele său Dumitraș Calmuțchi. Semnează: Ioan Calmuțchi. A scris Landewski, Lehrer.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 26).

12. 1800, *Mai 15*: Ioniță Volcinschi din Cincău dă soției sale Mariuca născ. Calmuțchi, părțile sale din Cincău și Broscăuți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIX pag. 617).

13. 1802, *Ian. 14*: Ștefan Voinovici dă fiicei sale Ilincuța, căs. cu Ștefan Scraba $\frac{1}{8}$ parte Broscăuți.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 137).

14. 1803, Mart. 26, Sirete : Ioniță Volcinschi dă fiicei sale Zoița căs. cu Ștefan Stârce $\frac{1}{4}$ Broscăuți, o parte din moșia Rus, țin. Botoșanilor, partea sa din Puenii sau Stănești și Nihoreni. Semnează: Rosner Gerichts-Sekretär, Fischer Sekretär; Dumitrașcu a scris.

(Copie, tot aici, Liber Testamentorum II 272).

15. 1808, Iunie 1, Zvinecea : Ioniță von Volcinschi înzestrează pe fiica sa Zamfira căs. cu Enachi von Răus dându-i o parte din moșia Costești.

(Copie, tot aici, Pactorum Dotalia pag. 166).

16. 1812, febr. 10, Cincău : Ioan Volcinschi dă fiicei sale Smaranda, căs. cu Mihalache Ianăș părțile sale de moșie din Câmpulungul Rusc, Răstoace și Poeni.

(Copie, tot aici, Liber Instrumentorum I 292).

17. 1812, febr. 18, Roșoșa : Ștefan Săvăscul, fiul lui Sandul și fratele monahului Nazarie Săvăscul, dă fiicei sale Ilinca căs. cu Ioan Stehan din Roșoșa lângă Cernăuți o parte din Cuciurul Mic. Celelalte fiice ale lui Ștefan S. se cheamă: Safta și Catrina căs. cu Mihalachi Tomiuc din Ivancăuți.

(Copie, tot aici, Liber Instrumentorum I pag. 243).

18. 1812, Mai 19, Mosoriuca : Izvod de zestre, Ștefan Voinovici dă fiului său Nicolai Voinovici a $\frac{1}{12}$ Mosoriuca, și a $\frac{1}{12}$ parte din vite. Semnează: Paraschiva Voinovici, soția lui Ștefan V., Axenti Ștefanovici paroh, Ștefan Scraba.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela nrl. 110—111).

19. 1813, Ian. 2, Mosoriuca : Izvod de zestre, Ștefan von Voinovici înzestrează pe fiicele sale. Fiica Maria căs. cu Ilie Boldescul primește $\frac{1}{8}$ parte Broscăuți, ținutul Cernăuți, o parte din satul Poeni din Bucovina. La fel primește și fiica Ilinca căs. cu Ștefan Scraba. Fiica Anița primește o parte din satul Nihoreni, Puenii din Moldova și satul Ruși de lângă Botoșani. Semnează: Paraschiva Voinovici, fiica răp. Constantin Volcinschi din Cincău,

Ștefan Scraba, Ilie Boldescu, Toader Dașchievici, Mihalachi Brahă, Ion Boldescu.

20. 1815, febr. 10, *Mosoriuca* : Inpărțală, Ștefan Voinovici cu soțul său Paraschiva, fiica lui C-tin Volcinschi, împart averea la copii. Primesc: Ilincuța căs. cu Ștefan Scraba, primește $\frac{1}{8}$ Broscăuți, $\frac{1}{8}$ Pueni; Maria, căs. cu Ilie Boldescul a $\frac{1}{8}$ Broscăuți, $\frac{1}{8}$ Pueni. Jumătate de sat Mosoriuca se împarte astfel: După moartea părinților o vor stăpâni frățește copiii Niculai, Vasile și Anița. Acareturile trec la fiul Vasile, fiind fiul cel mai mic. Locul de casă cu acareturile din Cernăuți rămâne al lui Neculai.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela nrl. 229).

21. 1816, Mai 20, *Cincău* : Soții Ioniță Volcinschi și Maria din Calmucești Volcinceasa au dat mai nainte vreme fiicei Zoița căs. cu Ștefan Stârce $\frac{1}{4}$ Broscăuți, fiicei Smaranda căs. cu Mihalachi Ianăș $\frac{1}{4}$ Poeni sau Stănești pe Sirete, împreună cu părți din Răstoace și Câmpulungul rusc, acuma dau fiilor Alexandru și Vasile $\frac{1}{3}$ parte de Cincău. Semnează: Anton baron Capri, Enacachi Tabără.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum II 371).

22. 1822, Noem. 16, *Ivancăuți* : Ioniță von Volcinschi din Cincău împreună cu soțul său Maria dă fiicei sale Zmaranda, căs. cu Mihalachi Ianăș, zestrea obișnuită. Fiul Alexandru posedă $\frac{1}{6}$ Cincău, iar dela fiul Vasilică, răpousat, a rămas $\frac{1}{6}$ Cincău; fata Zoița căs. cu Ștefan von Stârce, a primit $\frac{1}{4}$ moșia Broscăuți. Acuma partea lui Vasilică se dă Zmarandei. Semnează: Ion Volcinschi, Maria Volcinsca născ. Calmuțchi, Caietan Zerichewicz (semn. armenească), Alexander Wlad, Theodor von Arsinowski.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia 785. Copia la Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum IV 210).

Despre Broscăuți în legătură cu familia Onciul vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 150-2, nrl. 127—128.

1764, Decembrie 11.

Satul Mosoriuca, ținutul Cernăuți, se împarte în două între membrii familiei Potlog și Volcinski.

(Tradus în românește după o copie germană).

Cu luminata poroncă a Mării Sale Domnului Grigori Alexandru Ghica mi s'a poruncit să hotăresc satul *Mosoriuca*, ținutul Cernăuți, din care o jumătate este a lui Constantin Volcinski, iar cealaltă a Potlogeștilor, și mergând încolo am făcut un odgon de 33 stânjani, stânjenu de 8 palme domnești și măsurând întâiu săliștea satului în lungime am găsit 10 odgoane și 16 stânjani, iar lățimea dela Nistru mai jos de șanțuri până la baltă două odgoane, iar la șanțuri în colț s'a pus piatră, și din acest pământ măsurat s'au dat lui Constantin Volcinski în lungime 4 odgoane și 18 stânjani din partea de jos și s'a pus piatră care se uită drept la Nistru și la stâncă, iar Potlogeștilor au venit în partea de sus în lungime tot 4 odgoane și 18 stânjani, dar partea de sus a săliștei fiind mai îngustă cu 26 stânjani decât partea de jos, li s'au dat Potlogeștilor încă 30 stânjani din cele 10 odgoane amintite mai sus și astfel s'au făcut asemenea amândouă părțile. Iar casele Potlogeștilor au rămas pe locul lor. Iar imașul începe dela piatra dela șanț care se uită la Nistru și la cimitir, iar în lărgime ajunge până la pietrele care despart porumbiștea, între drumuri în coasta dealului s'a pus o piatră care se uită la alta care se află în câmpul despre Nistru, aceste două pietre despart imașul, iar porumbiștea de 3 odgoane și 28½ stânjani dela piatra din coasta dealului s'a dat Potlogeștilor, care piatră se uită la alta din mijloc, și aceasta se uită la una care e pusă pe movilă, iar cea din

urmă e pusă la Nistru. Iar porumbiștea de sus de 3 odgoane și 28½ stânjeni a venit lui Constantin Volcinschi și s'a pus o piatră în coasta dealului lângă drumul ce duce la vadul Colodinovți, care piatră se uită dealungul drumului la Nistru și i s'au mai dat lui Constantin Volcinschi dela această piatră la vale 9 odgoane și s'a mai pus o piatră lângă movile care se uită la coasta dealului și la Nistru.

Pământul pe deal l-am împărțit în două părți și s'a pus piatră pe vârf la cele 8 și pol odgoane, care desparte câmpul de porumbiște și se uită la piatra ce este pusă la cele 5 odgoane și 18 stânjeni, care această piatră se uită peste părâu la altă piatră lângă tufiș și aceasta desparte câmpul unde este tufișul. Partea Potlogeștilor începe dela piatra de lângă movile și merge drept până la piatra în vârful dealului, în jos la Nistru, care fac 33 pol odgoane și s'a pus piatră, la malul Nistrului, la tufiș, în sus până la capătul câmpului, la tufiș până la piatra deasupra satului lângă drum ce desparte imașul, dar aflându-se pe partea Potlogeștilor două tufișe, li s'au dat în câmp, în colțul spre răsărit două movile. Iar lui Constantin Volcinschi i-au venit la malul Nistrului la capătul pietrilor, unde pe vremuri a fost vadul spre Samușin, care acuma se cheamă Vihnauca, 24 pol odgoane, dar pentru ca părțile să fie la fel i s'a mai dat o bucată de câmp în tufiș deasupra stâncii. De aceea am măsurat câmpul deasupra satului Mosoriuca și s'au găsit 9 odgoane și 19 stânjeni până la movila care desparte Samușin de Mosoriuca, dela această movilă am măsurat 4 odgoane și 26 stânjeni și s'a pus piatră care se uită la altă piatră care e pusă la capătul câmpului în jos spre sat până la vârful stâncii, și a venit partea despre Samușin Potlogeștilor, iar lui Constantin Volcinschi i-au venit până la imaș și la

stâncă 4 odgoane și 26 stânjani. Și a mai rămas imașul lângă săliște și în coasta dealului și veniturile vadului peste Nistru, acestea au rămas să le stăpânească frățește.

Această mai sus amintită împărțală s'a făcut cu voia lui Ioniță Potlog rămânând în partea ficcăruia casele, câmpul și fânețele să le stăpânească în liniște, dar curgând Nistrul în jurul acestui sat, care se hotărăște numai cu satul Samușin și fiindcă hotarul satului era făcut de mai nainte, am făcut această împărțală numai între ei și fiind mulțumite amândouă părțile cu această împărțală au iscălit împreună cu mine și am dat ficcăruia un zapis de mărturie.

11 Decemvrie 1764.

Constantin Volcinski, Ștefan biv vornic de poartă,
Ioniță Potlog, Gheorghie Volcinski.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Mosoriuca și Liber Granicialium VII 83-85 unde se află copia germană.

Alte documente:

1. 1742, *Iulie* 28 : Impărțala între Gligoraș Stroescu și Volcencești. Ficiorii lui Lupul Stroescu au fost: Ion, Dumitrașco, Iordachi (sterp), Alexandra Tăutuleasa, Nastasia (stearpă), Antimia (stearpă). Ion Stroescu a fost înzestrat deosebit primind $\frac{1}{2}$ Stroești.

Moșiile Lupului Stroescu au fost: Zubranețul sat întreg, Toporăuciucul pe Nistru, sat întreg, care acum se cheamă Mosăriuca, $\frac{1}{4}$ și jumătate din altă a $\frac{1}{4}$ parte de Cincău, părțile de Mamurinți care fac $2\frac{1}{2}$ jirebii, o parte de Herța, toate din ținutul Cernăuți și $\frac{1}{2}$ sat Calina (!) țin. Sucevii.

Au primit : Alexandra Tăutuleasa $\frac{1}{2}$ Zubraneț cu heleșteu, vad de moară, $\frac{1}{2}$ Toporăucic. Aceste sate fusese cumpărate de Lupul Stroescu cu giupăneasa sa cea dintâi, îma (= mama) Alexandrei. Alexandra le-a dat fiului ei Pătrașco Tăutul și fiicei acestuia Alexandra, dela care părțile acestea au trecut la ginerele Sandul Volcinski.

Dumitrașco, tatăl lui Gligoraș Stroescu comis, $\frac{1}{2}$ Zubraneț cu heleșteu, vad de moară, $\frac{1}{2}$ Calina, și părțile din Mamurinți cu heleșteu, vad de moară. Dumirtașco este fiul lui Lupul Stroescul și al Ruxandei, fata lui Ionașco logofăt; fiind făt a primit parte mai mare.

$\frac{1}{4}$ Cincău, jumătate din $\frac{1}{4}$ parte Cincău, partea de Herța să fie pentru datoriile rămase dela Iordache Stroescul. Care din nepoți le va plăti, să stăpânească aceste părți.

Ficiorii lui Holban au arătat un zăpis dela Nastasia ce a fost stearpă, precum a dat partea ei nepoatei sale Paraschiva, înma (= mama) Holbăneștilor ca să o grijească până la moarte.

Ficiorii lui Potlog, nepoții de fată ai Alexandrei Tăutuleasa, au zis că au avut zăpis de danie dela mătușa lor Antimia. S'a cunoscut însă că atunci Antimia a fost ieșită din minte. Totuși li s'a dat ficiorilor lui Potlog $\frac{1}{4}$ Toporăucic și ficiorilor Paraschivei iar $\frac{1}{4}$ Toporăucic.

Părțile de Novosiliț, țin. Cernăuți, care mai nainte s'a chemat Urvicolesă, cumpărătura Lupului Stroescul, au venit în seama nepoților lui Ion Stroescul. Partea de Stănești, țin. Sucevii, a venit tot în seama nepoților lui Ion Stroescul.

$\frac{1}{3}$ Hilipești țin. Sucevii, și părțile din Negotești, partea din Pomârla și din Bălosăști, țin. Dorohoi, rămân ale lui Grigoraș Stroescul comis.

Răvnova la Cernăuți, o parte de Mamornița din partea călugărilor, anume din a $\frac{1}{4}$ parte a treia parte, să fie ale nepoților Alexandrei.

(Copie, Academia Română, Manuscrisul 237 pag. 54, fol. 83).

2. 1768, *Iulie 10*: C-tin Volcinschi, Toader Tabără, Ioniță Potlog, Manole Potlog, Ioniță Moțoc primesc poruncă dela starostele de Cernăuți să împartă jumătate de sat Mosoriuca, care în vechile scrisori se cheamă Toporucivca, care jumătate este a Potlogeștilor între Ioniță Potlog și nepotul său Manole, fiul lui Andrei Potlog dând $\frac{1}{3}$ parte lui Ioniță Potlog și două părți lui Manole. Ioniță a primit $\frac{1}{3}$ parte, partea de sus, unde-i este casa,

restul s'a dat lui Manole. Odgonul de 33 stânjeni, stânenul de 8 palme domnești.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Mosoriuca și Liber Granicialium VII 87-89).

3. 1777, *Iunie 15* : Soții Ioniță și Maria Volcinschi dau copiilor lor Ioniță și Paraschiva părțile ce le-au primit dela moașa lor Alexandra Tăutuleasa, fiica lui Lupul (Stroescul), și dela moșul lor Ioan Goian. Ioniță primește $\frac{1}{3}$ Cincău și partea dela munte, iar Paraschiva $\frac{1}{2}$ Toporuciuca zisă astăzi Mosoriuca și 3 odgoane în satul Jadova. A cincea parte de Broscăuți amândoi copiii o vor împărți frățește după moartea mamei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII 90).

4. 1782, *Mai 2* : În fața comisiei austriace Mihalachi Giurgiuvan declară că stăpânește $\frac{1}{6}$ parte de Mosoriuca, zestrea soției sale. Scrisorile sale se găsesc la Dumitraș Potlog stolnic, fratele socrului său.

La 1782 *Mai 6* Manoli Potlog declară că stăpânește $\frac{1}{3}$ Mosoriuca, moștenită dela tatăl său. Tatăl său Andrei Potlog a primit-o dela mama sa, care descinde dela Pătrășcan Tăutul.

Ștefan [Voinovici] praporcic declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Mosoriuca, care formează zestrea soției sale născută Volcinschi. (Tot aici, Liber Granicialium VII 77-81).

5. 1791, *febr. 7* : Manoli Potlog dă ginerelui său Andrei Gafenco și fiicei sale Maria $\frac{1}{3}$ Mosoriuca.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 317).

6. 1806, *Ian. 1* : Andrei Gafenco și soțul său Maria născ. Potlog vând lui Iohann Zawirski pentru 13500 floreni $\frac{1}{3}$ Mosoriuca.

(Tot aici, Liber Haered. XIX 319).

7. 1807, *Noem. 5* : Maria Giurgiuvan născ. Potlog vinde lui Ștefan Vasilco pentru 7000 floreni $\frac{1}{6}$ Mosoriuca.

(Tot aici, Liber Haered. XIX 315).

8. 1812, *Mai 19* : Ștefan și Paraschiva Woinowicz dau fiului lor Nicolaus von Woinowicz $\frac{1}{6}$ parte din $\frac{1}{2}$ Mosoriuca drept zestre.

(Tot aici, Liber Haered. XIX 319).

1765, Martie 15.

Domnul poruncește ca moșia Cernauca care fusese zălojită lui Ștefăniță Sturza, să treacă în stăpânirea lui Ștefan Luca.

Noi *Grigorie Alexandru Ghica* Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii mele boeriului nostru *Ștefan Luca* postelnic, ficiorul lui Mihălachi Luca, să fie volnic cu carte Domnii mele a stăpâni satul *Cernauca* dela ținutul Cernăuțului, care moșie fiindu în stăpânire du-sale banului Ștefăniță Sturză cu o zălojitură a lui Mihălache Luca, tatăl lui Ștefan Luca postelnic, acum cu giudecata divanului Domnii mele dovedindu-să dreptate s'au luat moșie din stăpânire banului Ștefăniță și s'au dat în stăpânire lui Ștefan Luca postelnic, după cum pre largu s'au arătat la carte de giudecată ce s'au dat la mâna lui Ștefan Luca postelnic, pentru aceasta să aibă volnicie Ștefan Luca să-și stăpăniască moșia cu tot venitul și să o și dijmuiască din toate cele ce vor fi pe moșie aceasta după obicei și poroncim Domnie me dumisale staroste de Cernăuți să aibă purtare de grije și să-i fie mână de agiutor depe la cei ce nu va pute scoate venitul moșii să-i îplinești du-ta, însă numai pentru venitul dintr'acest an dela hotărâre giudecării încoace, iară pentru venitul moșii pe ani trecuți păr la hotărâre giudecării acel venit s'au lăsat să fie tot a du-sale banului, ci du-ta pe anul acesta ce vine acum dela giudecată înainte să aibi purtare de grije dela cine nu va pute scoate să-i îplinești, aceasta poroncim.

Insă venitul păr la 1765 Ghenar 13 s'au lăsat să-l ea du-lui banul, iar dela zioa aceasta încoace s'au dat să-l ea Ștefan Luca postelnic după giudecată.

1765, Mart 15.

Proci vel logofăt.

Adăogăm aici documentele familiei Hurmuzachi. La docum. 1727 Mai 2 susținusem că Ilinca, văduva lui Hurmuzachi Cârste, avea de susținut procese pentru moșia Horodiște. O sprijinea mult fratele ei Toma Luca.

Iată documentele:

1. 1746, *Iunie 5*: Se stâlpește moșia Horodiște a Ilinchei logofeteasa Hurmuzăchioaie.

(Arhivele Statului din Iași).

2. 1746, *Aug. 1*: Iordachi Canta hatman este trimis de domnul țării să cerceteze moșia Horodiște a logofetesei Ilinca, împresurată de Iosif Ungurul [Frâncul]. (Tot aici).

3. 1747, *Martie 31*: Filip Catargiul reclamă moșia Horodiște a log. Ilinca. Aceasta dovedește că la 1734 *Mai 1* Crăste pitar, socrul Ilincăi primise în dar dela domn o bucată de loc din hotarul târgului Cotnar, zisă mai târziu Horodiște. Ispisocul prezentat de Catargiul s'a dovedit răsufat, de aceea Ilinca Hurmuzachi primește moșia Horodiște. (Tot aici).

4. 1755, *Sept. 15*: Matei Ghica Voevod dăruiește copiilor lui Hurmuzache Cârste un sălaș de Țigani.

(Arhiva familiei Hurmuzachi).

Hurmuzachi Cârste și Ilinca au avut 6 copii: Alexandru, Matei, Constantin, Ștefan, Ienachi și Maria. Alexandru a moștenit Horodiștea. Mai târziu Horodiștea a fost împărțită în două, primind câte o jumătate Alexandru și Constantin. Matei a moștenit Vaslăuți și jumătate de Vasileu. Iată documentele:

1. 1784, *Iulie 8*: Se certifică din partea domniei că medelnicerul (Constantin) Hurmuzachi (fratele lui Alexandru și Matei) descinde dela Crăste biv vel pitar.

(Academia Română LXXVI nrl 62).

Pentru o mai bună înțelegere, adăogăm spița neamului Hurmuzachi. Comunicăm că ne-am servit pentru alcătuirea ei și de tabela genealogică a acestei familii dată de d-l Sever Zotta în Arhiva genealogică I nrl 9-10, Sept.-Oct. 1912, ca anexă la valorosul d-sale studiu despre genealogia familiei Hurmuzachi pag. 131—160.

1765, Mai 25.

Se ordonă facerea unei cercetări pentru părțile de moșie din Stănești și Ivancăuți ale lui Dumitrașco Rotopan.

Noi *Grigorie Alexandru Ghica Voevod* bojiu milostiu goșpodar zemli moldavscoi.

Credincios boeriul Domniei Mele du-lui Gheorghie biv vel sulger i vichil starostiei de Cernăuți, îť facem știre că aicea la Domnie Me au dat jalobă *Dumitrașco Rotopan*, mazil ot Suceavă, zicând că acolo la ținutul Cernăuțului în satul *Stăneștii* are o parte de moșie și alte două părți într'alt sat în *Ivancăuții*, prin care arată că are și scrisori și i s'ar fi împresurând părțile din numitele moșii de cătră ceialalți răzăși, după cum mai pre larg vei înțalege pricina den jaloba lui, de care cerșindu-ș dreptate la Domnie Me, iată că-ť scriem du-[tale] viind carte Domniei Mele de nu-i pute ca să mergi acolo la acea moșie *Stăneștii* și *Ivancăuții* să orănduești pe Nicolai Gafenco și pe Ioniță Strășca căpitan, mazili de acolo, să margă la moșiile acele și să strângă pe toți răzășii și împregiurașii din toate laturile și cercetând cu amăruntul și cu bună dreptate să aliagă părțile numitului mazil a lui *Dumitrașco Rotopan* după scrisori și dovezi ce va fi având dându-i și mărtorie hotarnică iscălită de acei hotarnici și de toț răzășii, iar carii nu să vor odihni cu acea hotărătură să vie la divan. Aceasta scriem.

1765, Mai 25.

Proci III. logofăt.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

1765, Mai 30.

**Hotarnica moșiei Gropile din hotarul târgului Sucevii
proprietatea mănăstirii St. Ilie.**

Cinstit du-[voastră] boearii hotarnici carii sinteți orânduți din poronca pre înălțatului domn Măria sa *Grigorie Alecsandru Ghica Voevod* ca să hotărâți moșia sfintei mănăstiri sfintei Ilie anume Gropile ce au fost loc domnesc care loc l-au dat danie ot mănăstire *Sint Iliei* luminații domni și să începe din hotarul târgului Sucevii ce l-au fost stăpânindu mai înainte Armenii din Suceavă, iar după ce s'au dat acest loc mănăstirii multă giudecată au avut mănăstirea cu Armeanii din Suceavă 28 ani, iar în zile[le] răpăosatului Costandin Racoviță Voevod fiindu egu[men] la mănăstire Sint-Iliei m'am giudecat cu Armenii înainte divanului Mării Sale și au rânduit Măriia Sa hotarnici pre sfinția sa părintele Dosiftei episcopul de Răd[ăuți] i pe du-[lui] banul Dinul poroncindu-le Măriea Sa și toate scrisorile ce s'or fi aflându la mână Armenilor, după cum mai pre largu arată hotarnica aceaea, ca nici odată să nu să mai rădice asupra aceștii moșii Armenii luându du-[lui] și câțiva oameni bătrâni Moldoveni și Armeni, târgoveți din Suceavă, ce știea hotarul locului domnesc pe unde înbla din veacu, și mergându noi cu toții împreună la locul ce să chiamă Gropile și pe unde au arătat ei că au stăpânit Armenii din Suceavă și Moldovenii târgoveții Gropile au mersu hotarnicii și au lepădat pietrile ca să pue hotaräle și au mai rămas o zi doao la mijloc de nu s'au pus hotaräle, fiindu pricină pentru o groapă a du-[sale] banul Dinul, ca să-ș aducă scrisorile să dovedească că easte al du[sale] și atunci mi

s'au întâmplat și mie preste 3, 4, zile de m'au schimbat din egu[menie] Sint-Iliei și m'au rânduie la Rășca și din întâmplare aceea au rămas pietrile de hotară nepusă și neașezate și nici egum[enul] ce au fost pe urma mea n'au avut purtare de grijă să caute să așeză hotarale Gropilor până era lucru în grabă, iar acum născând pricină cu Zahareștii, care atunce nimene nu pomenia că sint Gropile lor de Zaharești, ce toți târgoveții Moldoveni și Armeni mărturisiea că au fost toate Gropile acele fănaț domnesc, fiind că aceste Gropi mai nainte până a nū să da danie mănăstirii le ține o parte Armenii și o parte Moldovenii din Suceavă, de-ș face numai fân pre acel loc domnesc, iar nu era moșinași, iar hotarul aceștii moșii s'au aflat că să începe din fântăna Arenilor în sus drumul cel mare al Cănpulungului și merge prin Frumoasa fiindu drumul acela până în zare dealului și de acolo în sus până la un loc ce să face ca 'n o lăsătură pe din sus de ace groapă ce era pricină cu banul Dinul pe o dălmuşoară la vale până la un cap de pisc și trece o vâlce și peste un piscușor și peste vâlcica ce s'au chemat al lui Nastur Armanul ce sint și 2 hăleșteuță și trece pe din gios de helășteuță vâlcica și să sue în pisc și din pisc drept în capul iazului ce easte în valea ce au zis oamenii că să cheamă Prăpastiea, care iaz au zis oamenii că easte a Stroeștilor și dintr'acel laz în sus pe de ceaea parte de vale prăpastiei să încep Stroeștii, iar noi am mersu cu hotarul malul pe de easta parte pe malul prăpastiei tot în sus până în drumul ce mearge la Ilișăști, și acolo am pus o piatră unde să împreună și cu hotarul Șchei și întâmplându-să acum pricină nefiindu pietrile și neștiindu-să pe unde s'au fost lăsat pietrile să să pue hotarale din muche dealului la vale până în capul Stroeștilor și

poftindu-mă fratele Macarie egum[enul] de S[ve]t[i]i Ilie ca să viu aici să arăt seamnele pe unde am mersu atunci cu hotarnicii, am venit aici la mănăstire și am mersu împreună cu frăția sa și cu alți părinți egu[meni] ce s'au întâmplat într'această vreme la mănăstire, carii mai gios s'au și iscălit și cu alți oameni buni și am arătat seamnele pe unde am mersu atunci cu hotarnicii, după cum scrie mai sus și pentru mai buna încredințare am iscălit.

Anii 1765 Mai 30.

Paisi ierosh[imnic] i monah ot săhăstrie Putnii ce am fostu egumen atunci.

Iero Antohi egumen Moldoviței m'am tãmplat.

Ghiorghia proigumen Putnii m'am întâmplat de față la aceasta arătar[e] de hotar.

Serafimu erosh. i monah ot Rarău m'am tãmplat.
... ermonah, Calistru ieromonah.

Eu Toader m'am tãmplat, eu Alecsandru m'am tãmplat, eu Grigorii sin lui Simion m'am tãmplat, care și părinții noștri așe ni-au spus, după cum arată într'această mărturie.

Original, hârtie, arhiva mitropoliei Cernăuți fasc. 52, lit. Aa.

Alte documente despre Gropile dela Suceava :

1. 1764, Dec. 23 : Macarie egumen mân. St. Ilie de Suceava se jeluește pentru moșia *Gropile* pe care o împresoară Petre Cheșco. Macarie primește volnicie să oprească moșia, iar Cheșco să vie la divan dacă are ce răspunde.

(Original, hârtie, arhiva mitrop. Cernăuți, fascic 52 lit. W).

2. 1765, Ian. 10 : Grigorie Alex. Ghica Voevod scrie banului Dinul Cantacuzino și lui (lipsește) vornic de poartă să hotărăscă moșia *Gropile* a mân. St. Ilie, iar hotărătura lui Calistru arh. « nici într'o samă să nu să ție fiind cu greșală au hotărît ». Cheșco să-și ia scrisorile și să se judece la divan.

(Original, hârtie, tot aici, fasc. 52 lit. 9C).

3. 1765, febr. 20 : Ștefan Zota târgoveț din Suceava s'a jeluț asupra lui Macarie egumen la mân. St. Ilie zicând că are moșie părintască din locul târgului domnesc al Sucevii, care s'ar fi numit « Groapa Poștolăchioai » și-l scoate Macarie din stăpânire. Zota n'are scrisori, ci zice numai « cu gura că așe au apucat » că-i moșia lui.

(Original, hârtie. Tot aici, fascic. 52 lit. Z.).

4. 1766 : Pentru jaloba Armenilor din Suceava pentru niște gropi de fânațe ce li se împresoară de cătră mân. St. Ilie și de cătră banul Dinu Cantacuzino. Moșia Gropile se întâlnește cu hotarele Litenilor, Zahareștilor și Stroeștilor. Boierul Cananou judecă, că Armenii n'au dreptate.

(Orig., hârtie, tot aici, fascic. 52, lit Cc).

5. 1768, Iunie 24 : La poruncă domnească se adună la mitropolie Gavril mitrop., Balș log., și alți boieri luând sama între Macarie egumenul mân. St. Ilie și Grigori Pruncul staroste de Armeni și Toma Găina și Cârste Cheale Albă și Ivan Căprăi, Armeni din târgul Sucevii pentru 2 gropi de fânațe depe hotarul târgului Sucevii, zicând Armenii că sunt ale lor.

Armenii au arătat un suret depe ispisoc dela Irimie Movilă din 7105 (1597) în care scrie că pe timpul lui Despot Vodă trăise în Suceava un Drăgan Danovici care gâlcevindu-se a trecut cu toată casa în țara leșască, la cetatea Leovului, iar locurile și prisăcile din Suceava au rămas pe sama domniei. Pe timpul lui Irimie Movilă s'a întors la Suceava Bogdan Danovici, fiul lui Drăgan ; Domnul îi restituie casele cu dughenile, viile și 2 fânațe anume unul între fânațele armenesti la un cap cu fânațele Zahareștilor, altul supt deal la fântână. Fânațul al doilea a fost cuprins de mănăstirea St. Ilie. Cârste Cheale Albă e din neamul lui Danovici.

Macarie egumenul răspunse că cele două fânațe fusese loc domnesc. Drăgan Danovici, la fel cu ceilalți târgoveți, au ocupat cele două fânațe fără să le fi fost dăruite de domn. După fuga lui Danovici, cele doao fânațe ajunseră din nou domnești. Irimie Voevod a restituit lui Bogdan

Danovici fânațele, dar nu arată că i-au fost danie. Dar Bogdan nu le-a stăpânit, ci s'au întors la Leov, iar cele două fânațe rămaseră domnești până la Mihai Racoviță Voevod, când a dat danie mănăstirii St. Ilie o bucată de loc în 7234/1726, hotărîtă de Șerban Cantacuzino și Adam Luca sulger. În această bucată de pământ se cuprind toate gropile ce le cer Armenii cu o groapă a lui Dinul Cantacuzino banul ce i-a fost cumpăratură dela un vornic de Suceava, care o avuse danie dela domnie.

Cu toată dreptatea mănăstirii, Domnul hotărește ca Armenii să găsească 12 oameni giurători, Armeni și Moldoveni, să giure pentru aceste fânațe, dar ei nu i-au putut afla. S'a cunoscut că gropile sunt cuprinse în dania mănăstirii. Suretul ispisocului lui Ieremie Voevod s'a luat dela Armeni și gropile au rămas ale mănăstirii St. Ilie. Domnul întărește.

(Original, hârtie, tot aici fascic. 52 lit. Gg).

6. 1781, Oct. 30 : În fața comisiei austriace apare egumenul de St. Ilie Macarie și declară, că mân. St. Ilie a fost întemeiată de Ștefan Vodă (Ștefan cel Mare). Mănăstirea stăpânește în Bucovina moșiile: Satul Mare, Gropile la apa Sucevii, $\frac{1}{2}$ Costina, $\frac{1}{2}$ Meleşeuți și săliștea Florinta. Dincolo de cordon, adică în Moldova, mănăstirea are moșia Giulești « cum Hodera secundum Iezereni » (?).

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum bonorum extraneum cleri I 70-72).

7. 1781, Dec. 19, Suceava : Egumenul de St. Ilie Macarie pentru săliștea Gropile, pentru care mănăstirea a avut judecată la 1778 cu Armenii din Suceava. Mănăstirea a câștigat procesul.

(Tot aici, Liber Fundationum III 37-39).

Încă o știre despre mân. St. Ilie. La 1629 Ian. 4, Iași, boierii divanului certifică, că mân. Sf. Ilie, având nevoie de bani, a vândut lui Gheorghe Roșca visternic pentru 200 galbeni, bani buni, săliștea Vălișeani țin. Cârlișturii. (I. Bianu: Documente românești I pag. 156—157).

1765, Iunie 6.

Domnul Țării întărește lui Ilie Vlaico a patra parte de sat Hroșouți, ținutul Cernăuți.

Noi *Grigori Alexandru Ghica Voevod*, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii Mele lui *Ilie Vlaico* mazil ot Cernăuți să fie volnic cu carte Domnii Mele a ține și a stăpăni a patra parte de sat *Hroșouții* și să ea de a zăce din țarină cu pâine, din fânață, din prisăci cu stupi și din tot locul cu tot venitul pe obicei, însă din grădini cu legume să nu ea nimică și să-ș ea venitul obicinuit și dentr'o orândă ce zisă că este pe parte lui din satu de Hroșăuți, osăbit să-ș mai stăpânească și o moară ce are cu hălășteu în satul Hroșouții, care moară zisă că este făcută de dănsul cum și o levadă ce zisă că are acolo făcută de dănsul să aibă a o stăpăni, care pentru ace a patra parte de sat de Hroșouți este arătat și la scrisoare a lui Gheorghii Turculeț postelnic de așăzare ce au făcut, care această pricină cercetându-să aice la divan și de dumnalor veliții boeri la așăzare postel[nicului] Gheorghie Turculeț scrie să-ș ție Ilie Vlaico și un vad de moară unde s'a socoti, dar arătând el că el ș-au făcut moară mai denainte acolo în Hroșouți cu hălășteu, dar alte vaduri ce zisă mai sint pe un părău acolo, acele au rămas să le stăpăniască Turculeț.

Pentru aceea dar Ilie Vlaico să aibă cu această carte a domnii mele voe să-ș stăpânească moșia, parte sa ce scrie mai sus și moara cu hălășteu cu tot și orândă velniții ce este pe parte lui de moșie ce scrie mai sus cu pomăt cu tot și decătră nime cât de puțină supărare să n'aibă,

nici hălăşteu nime din lăcuiorii de acolo să nu îndrăz-
niască nime cât de puţin a vâna peşte fără voe numitului
stăpân a hăleşteului şi-ţi poroncim du-[tale] staroste de
Cernăuţi să-i fii mână de agiutoriu să-ş stăpânească toate
acele [ce] sânt arătate mai sus cu bună pace, dar de var
ave cine a răspunde să vie la divan, într'alt chip să nu fie
că așa este poronca Domnii Mele.

Let, 1765, Iunie 6.

proci vel logofăt.

Copie, Arhivele Statului Cernăuţi, pachetul cu actele
nobiliare.

49.

1765, Iunie 18.

**Popa Iftimie a ocupat o parte de moşie din Voloca pe
Ceremuş a lui Vasile Muntean. Domnul ordonă facerea
unei cercetări.**

+ Noi *Grigori Alexandru Ghica* Voevod bojiiu milo-
stiiu gospodar zemli moldavscoi.

Credincios boeriului nostru *Gheorghii biv vel sulger*,
vichil stărostii de Cernăuţi, îţ facem ştire du-tale că Domnii
Mele au jăluit Vasăle sãn lui *Neculaiu Muntian vameş*
mazil, zicând că înstreinându-să *Neculai vameş*, tatul lui
Vasile, şi având moşie, moşie dipe fămee lui *Aniţa*, în
sat în *Voloca* ot Cernăuţ şi mai având acest jăluitor un
cumnat anume popa *Eftini (Iftemi)* ot Cernăuţi şi rămăind
ace parte de moşie din *Voloca* să să înpartă frăţăşti au
luat popa *Eftini* în stăpănire 2 părţi şi o parte au lăsat
jăluitoriului şi încă şi stăpâneşte acel numit preot şi parte
jăluitoriului zicând că au cheltuit cu dizbătutul moşii şi
jăluitoriul au arătat prin jaloba lui că el nu l-au pus să
cheltuiască şi de şi au şi cheltuit nici o ispravă n'au făcut,
numai jăluitoriul fiind depărtat dela locul acela, acel preot

au găsit pricină și au pus mâna pe moșie de o stăpânește în țarie lui de câțva ani.

Osăbit au mai jăluit tot pe acel popa Ifteni zicând că având jăluitor[iul] un unchiu și fiind sterpu au murit și i-au rămas moșii și bucate și alte rămășiți și au pus popa Iftimie mâna pe toate acelui mort moșii, bucate și le moștenește și jăluitoriul[ui] la nimică nu-i dă parte puind pricină că fămce mortului i'au dat danie acelui popă și la aceasta cerându-ș jăluitor[iul] dreptate, iată că-ț scriem du-tale să aduci față pe numitul popă și întâiu pentru moșie să le ei sama și fiind moșie frățască să socotești du-ta să aibă parte cât unul cât altul, cum și pentru vinitul moșii ce s'a dovedi că au mâncat dipe parte jăluitoriului și lui n'au vrut să-i de nimică, ce a fi cu dreptate să-i plinești și să-i dai mărturie la mână să-ș stăpăniască parte lui cu pace, adică cât unul cât altul, apoi să-i așezi și pentru rămășițurile acelui mort iarăși în 2 să să împartă, să e cât unul cât altul și ce a fi cu dreptate de împlinit să îplinești dela acel popă, osăbit să-l mai giudeci pi Ion Ghenghe tot de acolo iar pentru o pricină de moșie ce au dat sama că o stăpânești Ghenghe cu strămbătate, osăbit să-i ei samă și pe niște oameni Părcenii tot din Cernăuț pentru o parte de moșie din Comănești și pentru toate aceste pricini după cum a da dreptate și cunoștința du-tale să-i giudeci și să le hotărâști pricina prin carte de giudecată, iar neodihnindu-să vreo parte acolo, să le dai zi cu mărturie să vie la divan. Aceasta scriem.

Let 1765, Iuni 18.

Original, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

Popa Iftimie este Iftimie Bălășescul.

1765, Iunie 30.

Domnul Țării întărește fraților Ion și Gheorghie Goian partea lor de moșie din Stănești, ținutul Cernăuți.

Noi *Grigorie Alexandru Ghica* Voevod bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii Mele lui *Ion Goian* și *Gheorghie Goian* mazili să aibă a stăpăni moșie parte lor de *Stănești* ot Cernăuți și din tot locul părților de moșiea volnici să fie a stränge și a lua dijma de a zăcea din țarină, din toate sămănăturile, din fânață, din prisăci cu stupi, din pomete, din bălți cu pește și dintr'altel din toate să le ca după obicei, ci numai din grădini cu legume să nu ea, și de toată casa de gospodar să ea bani pe an după hotărârea testamentului, însă dela care n'ar lucra de boeresc zilele obicinuite, pentru care poroncim Domniea Me du-[tale] staroste de Cernăuți de s'ar și arăta vre unii înpotrivitori a nu-ș da venitul moșiei să-i supui să urmeze cum arată mai sus, împlinind și venitul moșiei pără la cel puțin, iară având cineva mai mult a răspunde să-ș ea scrisori ce or ave să vie să ste față la divan. Aceasta poroncim.

1765, Iuni 30.

Proci vel vornic.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

1765, Septemvrie 18.

**Toader Volcinschi vinde ginerelui său Nicolae Gligorce
a opta parte de Petriceni, ținutul Sucevii.**

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Toader Volcinschi*, fiul lui *Iuon Volcinschi*, care a fost fiul lui *Strătulat Volcinschi*, am dat adevărat zăpisiul meu în mâinile ginerelui meu *Nicolae Gligorce* ca să se știe, precum de nime silit nici asupra, ci de a mea bună voie i-am vândut moșia mea, anume a opta parte de sat de *Petriceni* la apa Siretelui, ținutul Sucevii, care se hotărește cu satele Fărceni și Caminca, pentru 35 lei bani gata, ca să-i fie lui, copiilor, nepoților și strănepoților dreaptă moșie în veci și la această tocmală au fost față și boierii mai jos iscăliți și să-și ia și întăritură domnească, iar cine ar avea ceva împotriva, unul ca acela să mă cheme la judecată și pentru mai mare credință am iscălit.

18 Septemvrie 7274.

Toader Volcinschi.

Eu Vasilie Buzgo am fost față și am pus degetul.

Eu Apostol Sendela am pus degetul, eu Toader Cârste am pus degetul, eu Vasilie Mohorît am fost față, eu Vasilie Ciociol vornic de Sănăuți.

Și eu Rucsanda, fiica răp. Toader Volcinschi împreună cu soțul meu Gheorghe am iscălit acest zăpisi al părintelui nostru și să-i fie dreaptă ocină și moșie lui, și copiilor lui, și am mai primit peste preț 10 lei și am iscălit.

17 Septemvrie 7285 (= 1776).

Eu Rucsanda am pus degetul. Gheorghii iscal.

Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Petriceni, unde se află copia germană.

Alte documente despre Petriceni:

1. 1782, Sept. 9, Cernăuți : În fața comisiei austriace apar Constantin Arapu și Antohi Volcinski și declară că stăpânesc împreună cu Axana $\frac{1}{4}$ Petriceni, iar din celalt sfert al satului $\frac{5}{8}$ părți. Sfertul de sat îl cumpăraseră Sandul Volcinski, tatăl lui Antohi; celalt sfert fusese al lui Ștefan Volcinski, copiii căruia anume Sandul și Constantin l-au împărțit.

Septembrie 21, Cernăuți : Nicolai Gligorce declară că stăpânește $\frac{1}{4}$ Petriceni, din care jumătate o moștenise cu alți răzeși, iar jumătate o cumpăraseră. Soția lui născută Volcinski a moștenit partea ei.

Restul e al mănăstirii Putna.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII 450—452).

2. 1788, Oct. 18, Prisăcăreni : Soții Antohi și Sanda Volcinski înzestreză pe fiica lor Lupa căs. cu Ilie Răus dându-i 6 odgoane din satul Petriceni, partea de sus, odgonul de 20 stânjani. Martori: Ion Boldescul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia, p. 50).

52.

1765, Decembrie 14.

Catarina Samson dăruiește mănăstirii Ostra părțile ei de moșie din Pleșenița, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi preuții Iuon și Lupașco din Berbești și Vasilie din Ispas și diacon Toader din Berbești facem știre cu acest zăpis al nostru, precum am fost de față la înmormântarea răpousatei Catarina, fiica Saftii, jupâneasa lui Iuon Samson, și după înmormântare au venit înaintea noastră răpousatul Iuon Samson, soțul Catarinei, și Raifta Samson, Iilina jupâneasa lui Constantin Samson, și bătrâna Iilina Saberca și au mărturisit cu sufletele

lor înaintea noastră, precum Catarina a dăruit cu limbă de moarte ale ei drepte părți de moșie din *Pleşenița* și *Ostra* cu blăstăm sf. mânăstiri de Ostra, unde este hramul Adormirii Maicii Domnului, anume partea ei de Pleșenița să fie alipită de moșia Ostra a sf. mânăstiri și să fie datori călugării s'o pomenească pe răpousata Catarina și pe părinții ei la sf. liturghie și după mărtoria aceasta am făcut acest zapis ca să se creadă și am iscălit.

14 Decemvrie 1765.

Și ascultând martorii am iscălit.

Popa Ioan din Berbești, Pătrașco Danul, popa Lupașco, popa Vasilie din Ispas, diacon Toader, Toader Manole.

Fiind noapte și nefiind nime de față ca să scrie am ascultat ce a zis cu limbă de moarte, precum să facem zapis de danie pentru părțile ei de moșie în folosul mânăstirii Ostra și am mărturisit cu sufletul nostru înaintea preoților, precum am auzit zicând cu limbă de moarte și pentru mai mare credință am iscălit.

14 Decemvrie.

Iuon Samson.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Berbești unde se află copia germană.

Despre schitul Ostra vezi doc. din 1751 Iulie 8.

Alte documente despre satul Pleșenița :

1. 1783, Mart. 18, Cernăuți : În fața comisiei austriace apare Iuonița Strișca și declară că stăpânește $\frac{3}{8}$ din tot satul Pleșenița, zis astăzi Zelenău ; o parte cumpăraseră, alta o schimbase.

1783, Mart. 24, Cernăuți : Vasile Onciul, Toader Cojan, Ștefan Săvăscul cu rudele lor stăpânesc $\frac{1}{8}$ Pleșenița ; răsstrămoșul lor cumpăraseră această parte împreună cu un Pitic.

Jumătate de sat este a mânăstirii Sucevița.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 3-5).

1766, Ianuarie 25.

**Mibalache Cheșco împarte moșiile sale între copiii săi
Constantin, Nastasia și Ilinca.**

(Tradus în românește după o copie germană).

Gavril mitropolitul Moldovei.

(Se fac reflexii cu privire la deșertăciunea acestei vieți).

Eată că și eu ca un tată al copiilor mei voind a împărți între ei moșiile, viile, țiganii și alte averi mișcătoare, ca să știe fiecare partea sa și să n'aibă ceartă între ei mai târziu, și ajungând la bătrânețe și aflându-mă bolnav și slab, m'am gândit și am făcut împărțală între ei.

Adecă am dat fiului meu *Constantin* casele din Iași cu locurile lor, întreg satul *Scoposeni*, ținutul *Cărligăturii*, ce l-am schimbat cu *Ioniță Manole*, jumătate și a șasesprezecca parte de sat de *Berhomete* și *Panca*, ținutul *Sucevii*, parte cumpărătură, parte baștină, țiganul *Gherasim* cu trei copii și cu frații săi, țiganul *Pascal* cu soția sa și copiii săi, așijdere via din *Scoposeni*. Fiicei mele *Nastasia* întreg satul *Ionești*, ținutul *Sucevii*, două fete de țigan anume *Maria*, fata lui *Pascal*, și alta *Maria* pe care am primit-o la împărțire dela păharnicul *Vasilie Buhăescul* și patru pogoane vie la *Odobești*, așijdere i-am dat mai multe lucruri ca zestre după cum scrie în foaia de zestre. Fiicei mele *Ilinca* i-am dat satul *Lazul*, ținutul *Roman*, pe care l-am primit ca zestre dela socrul meu *Constantin Tuduri*, satul *Șăvârdeni*, ținutul *Dorohoi*, și patru pogoane vie la *Nicorești*; dar fiind *Ilinca* nevrăstnică și mereu bolnavă, am dat-o pe seama fiului meu *Constantin* ca s'o îngrijească până ce cu ajutorul lui Dumnezeu va ajunge în vârstă legiuită și va scăpa de boală, și să-i găsească un

bărbat potrivit cu starea ei cu care s'o mărite și las blăstăm pentru fiul meu Constantin ca să-i dea și alte lucruri ca zestre după cum se potrivește pentru o fată de boier; dară dacă n'ar scăpa de boala ei, atunci o va ținea la dânsul cât va trăi ca s'o îngrijească și să stăpânească și partea ei.

Pivnița mea aici în Iași în ulița strâmbă, o dugheană, un loc de dugheană în partea de sus a târgului, patru pogoane de vie la *Nicorești*, iepe cu cai, stupii, vaci cu boi le-am dat fiului meu *Constantin*, ca să plătească datoriile mele și alte datorii ce s'ar ivi.

Având fiecare partea sa, nime din ei să n'aibă puterea a răsturna cele scrise mai sus, să n'aibă certe între ei și las carte de blăstăm pentru acela care ar cuteza să strice această danie. Despre țigani ce era să-i primesc dela *Stărcești* și i-au luat alții, cum îi vor lua în seama pun pe vărul meu Petre vechil ca să-i împartă și să-i-se plătească paguba.

La această danie au fost față mai mulți boieri cari au iscălit.

25 Ianuarie 1766.

Mihalachi Cheșco.

Eu *Dosoftei* duhovnic, *Sandul Bosie* martor, *Gheorghe Hermeziu* pitar am fost față.

Eu ierei *Macarie* dela sf. Dimitrie am fost față și sânt martor.

Eu ierei *Gavril* dela sf. Nicolae dela biserica domnească. Impărțala aceasta am scris eu cu zisa moșului *Mihalachi*.

Ștefan Hermeziu
logofăt de taină.

1766, Ianuarie 26.

**Jitnicerul Mihai Cheșco dăruiește fratelui său Petre
satul Zaharești, ținutul Sucevii.**

Copie răvașului dela Mihai Cheșco jitnicer din velet
26 Ghenar 1766 scris cătră mitropolitul.

Luminate și preosfințite Doamne.

După hotărîre dumnezeiască viind eu la ceasul sferșit[ului] vieții mele și împlinind poroanca înaltului Dumnezeu și datorie omului creștin am făcut următoare diată pentru acele câte li-am avut ca să știe fiești care din fii miei parte a lui cuviincioasă. Iar satul *Zaharești* din ținutul Sucevii care îl avem cleronomie din moși și strămoși am lăsat în stăpânire fratelui meu *Petre Cheșco*, fiind că eu mi-am luat partea me din Berhomet și Panca din ținut[ul] Sucevii, pentru care poftesc pe luminat și preosfințit să voiască asupra casii noastre a fi milostiv ca să nu să întunice dreptate noastră, că eu cu credință adeveresc că aceste moșii sânt a noastre din moși și strămoșii noștri [care] în beserica satului *Zaharești* sânt îngropați, care moșie niam de niam am stăpănit, dar fiind că Micleștii dintru acel temeș [zic] că scrisori[le] ce le-au luat de la un diacon arminesc din Suceava să află la mâna logofătului *Gavril Miclescu* fără dreptate să liagă de moșie aceea, pe care diacon în viață a lui în doao rânduri având giudecată l-am adus față la giudecată, după cum adeverești însuși a lui mărturie iscălită de boeri, iar eu de aș fi știut mai înainte vreme sau și acum vre o driaptă pricină aceștii, aș fi arătat cu bună sama, dar eu știu din părinții mei cum că aceste moșii sânt drepte a noastre

din părinți și moși, pentru care poftesc să fie cu voea a-m purta de grijă să mi să facă dreptate.

La 26 Ghenar 1766.

Sluga plecată Mihai Cheșco jîtnicer.

Copie, Documentele familiei Flondor.

Alte documente despre satul Zaharești:

1. 1782, Dec. 27, Suceava : În fața comisiei austriace urma să apară vechilul Ilie Herescul, dar neputând veni, a trimis pe Antohi Iamandi din Suceava. Acesta declară în fața acestei comisii, că satul Zaharești aparține lui Lupul Costachi vornic. Satul fusese întâi al lui Petrescul, pe urmă a fost adjudecat prin judecată lui Gavril Miclescul. Lupul Costachi ține pe o soră a lui Gavril Miclescul și a cumpărat satul Zaharești acum 9 ani.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 372—377).

2. 1797, febr. 25 : Ioan Ruset sărdar dă în arendă baronului Nicolae Andrieș von Capri toată moșia Zaharești din Bucovina împăratească pe timp de 10 ani pentru suma anuală de 850 lei bani turcești și 2 armăsari. Capri se obligă să facă iazuri și 2 mori, moara cu câte 2 pietre.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum X 151—153).

3. 1808, Oct. 22, Iași : Conform adresei agenției austriace din Iași, Zahareștii răp. Lupul Costachi vornic a trecut la fiica sa Safta căs. cu Ioan Ruset comis. După moartea ei satul a fost vândut la licitație în timpul de 3 Iunie — sfârșitul Iulie 1808. L'a cumpărat Maria Costachi paharniceasa, fiica lui Lupul Costache, pentru suma de 50.500 piaștri. Maria a satisfăcut pe ceilalți moștenitori, anume Catarina Ruset vorniceasa, Anastasia Costachi logofeteasa, Constantin Costache postelnic și Ilinca Costachi băneasa.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 315).

4. 1810, Aug. 16, Iași : Maria Costachi paharniceasa dăruiește singurului ei fiu Alexandru Panaite moșia Zaharești.

(Tot aici, Liber Haered. XV 317).

- 6. 1842, Ian. 5 : Agenția austriacă din Bălț, Basarabia, prezintă cererea Catarinei Catargiu născută Panaite, în care aceasta roagă, ca moșia Zaharești să fie trecută pe numele ei.

(Tot aici, Liber Haered. XV 317).

5. 1818, febr. 10 : Ziua morții lui Alexandru Panaite comis și Tribunalul din Cernăuți decide ca satul Zaharești să fie împărțit în două. Jumătate va fi a mamei Maria Costachi — Panaite păh., iar cealaltă jumătate va fi împărțită între cele 3 surori ale mortului: Zoița Panaite căs. Iordache Zurze căminar, Catarina Panaite căs. Catargiu și Ileana Panaite căs. cu Gheorghe Donici ban. După moartea mamei întâmplată la 1830, satul Zaharești trece prin învoială familiară în proprietatea Catarinei, și dela ea la Gheorghe Catargiu căminar. După 1843 Nicolai Petrov-Catargiu cedează fratelui său Gheorghe Petrov-Catargiu jumătatea sa de Zaharești ; astfel Gheorghe devine singurul stăpân al satului.

(Tot aici, Liber Haered. XV 317—319).

55.

1766, Martie 20.

Natalia, fiica lui Velișco Cheșco, dăruiește nepotului ei Constantin Cheșco a patra parte din Panca, ținutul Sucevii.

Adecă eu *Natalie*, fata lui Velișco Cheșco, făcut-am adevărată scrisoare me fiind la bătrânețile mele și la slăbăciune din tãmplare boalei, ce dela svântul Dumnezeu au căzut asupra me, și în toată vieța me cât am trăit, toată mila și sprijineala me o am avut dela fratele meu d-lui jicnicer Mihalachi Cheșco, și dela părinții miei mi-au rămas parte me, a patra parte din *Panca* pe Siret în ținutul Sucevii, care parte am dat-o danie nepotului meu lui Costantin Cheșco, fiul frățani-meu jicnicer Mihalache

Cheșco, pe carele l-am luat și eu asemenea fiu sufletesc
ca să fie du-sale moșie în veci și cât mie-a lungi Dumnezeu
viața să mă caute și să mă sprijinească cu ce e-a da mână
și putința, eară alți nepoți de ai miei nime să nu să ame-
stece la parte me, ce numai nepotu meu Costantin și la
această scrisoare s'au întâmplat și alți boeri, neamuri
de ale mele și străini, și preuți, care mai gios s'au iscălit și
pentru mai mare credință eu însumi cu mână me m'am
iscălit.

Let 7274, Mart 20.

Natalia.

Costantin Volcinski m'am întâmplat, Gheorghe Stărce
șetrar m'am întâmplat, Andrei Cuparenco m'am întâm-
plat, erei Grigorie m'am întâmplat față.

Și eu Ion Onciul am scris cu zisa du-sale.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum
I 319.

Alte documente despre satul Panca:

1. 1776, Ian. 28, Cernăuți: General maior baron
Spleny judecă procesul ivit între Perjești, Vasile Onciul,
fiul lui Sandul Onciul, Iuon și Ilie Cârste șatrar pentru
părțile de moșie de Berhomete, Lucavăț, Panca, Vascăuți
și Bănila, țin. Sucevii, atribuind lui Vasile Onciul $\frac{1}{32}$
Bănila, partea Săuleștilor, $\frac{1}{8}$ Panca, partea moștenită
dela moșul său Pătrașco Onciul; la Lucavăț și Berhomete
n'a primit nicio parte, de oarece părinții săi le vânduse
Săuleștilor, iar aceștia le-au vândut lui Mihalachi Cheșco,
socrul lui Ilie Cârste șatrar.

2. 1779, Martie 25: Gheorghie Vârgolici și Iordachi
Ciolpan, împart satul Panca. Căpitanul Vasile Ghine și
Iordachi Perjul s'au plâns la generalul baron Enzenberg,
guvernorul Bucovinei, că răzeșii le împresoară părțile;
roagă să li se deosebească părțile de cele ale răzeșilor.
Au făcut odgon de 16 stâneni, stânenul de 8 palme dom-
nești. Grămenii au arătat zăpis din 1641 Mai 8, după

care fiii și fiicele lui Grama, anume Petru Isar, Toader, Ana, Gaftona și Tudora au cumpărat o parte dela Onaca, fiica Vasilinei, și dela Maricuța și Gheorghe, copiii Saftei, nepoții Vasilinei. Iuon Mitescul căpitan a arătat un ispisoc dela Istrati Dabija Voevod din 1665 Iulie 16 în care scrie, că Lupul Stroescul, strămoșul lui Iuon Mitescul căpitan, a cumpărat o parte de Bălășeni cu 200 lei dela Ionașco Pilat, dar neputând da această parte, Stroescul a primit în schimb părți la Stănești și Călinești, amândouă țin. Cernăuți, și la Panca, țin. Sucevii; Grămenii au arătat o scrisoare dela Scarlat staroste de Cernăuți din 1732 Martie 21, după care acesta le-a atribuit $\frac{1}{4}$ Panca. Grămenii au mai arătat o mărturie din 13 Iulie 1776, în care scrie că au primit o parte veche de sat, care în urmă s'a împărțit în 5 părți. Din ea au primit o parte Gheorghii Isar, Maria Sorocenița, fata Capșei, Grigoraș Arbore diacon, care parte le vine dela Petru Isar; a doua parte au primit Ilie Cracalie cu rude și frați, ce le vine dela moșul Toader, fiul Gramei; a treia parte a primit Iuon Mitescul căpitan, anume partea lui Pilat, ce o avea dela Ana, fata Gramei; a patra parte a primit-o Iuon cu frați și rude, ce o au dela strămoașa Gaftona, fata Gramei; a cincea parte a primit-o Goeneștii cu rudele lor, ce o au dela Tudora, fata Gramei. Grămenii au mai primit o parte despre hotarul Comăreștilor; se menționează Poiana Panca, pârâul Pancovețul, pârâul Liscovețul, Poiana Berezinei. Au mai primit Grămenii în partea de sus a satului și astfel s'a încheiat a $\frac{1}{4}$ de Panca.

Vasile Onciul a cerut o parte de moșie, ce-i vine dela strămoșul său Pătrașco Onciul. El a arătat o carte de judecată din 1777 Ian. 20 dela generalul baron Spleny, guvernorul Bucovinei, în care scrie că s'a judecat Onciul cu Ilie Cărste șătrar și s'a hotărât ca Onciul să stăpânească $\frac{1}{8}$ din tot satul Panca. I s'a întărit.

A cerut o parte și Vasilie Ghinie din partea lui Onciul, neavând dovezi a fost respins. A primit $\frac{1}{16}$ din tot satul Iordachi Perjul cu rudele sale, ce o are dela strămoșul său Vasilie Onciul.

Jumătate de sat și $\frac{1}{16}$ din tot satul au rămas ale lui Ilie Cârste șătrar și ale lui Alexandru Vasilco cu rudele lor, dar cuprinzând și partea lui Păunel, a Magdei și a lui Iuon Săul.

Deci satul Panca a fost împărțit în 4 părți: 1) o parte a Grămenilor, 2) alta a lui Vasile Onciul și a lui Iordachi Perjul, 3) a lui Alexandru Vasilco cu rudele sale, și 4) a lui Ilie Cârste șătrar.

Semnează: Gheorghie Isar răzeș, Maria Sorocenita, Gligoraș Arbore, Iuon Veriha, Gheorghie Goian și Vasile Onciul. (Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Panca).

3. 1782, Noemv. 27, Sirete: În fața comisiei austriace răzeșii Iordachi Perjul și Gligoraș Tăutul declară că stăpânesc $\frac{1}{16}$ Panca, iar Ion Săul $\frac{1}{32}$ Panca. Aceste părți le vin dela Vasile Onciul.

1782, Noemv. 30, Sirete: Ion Calmuțchi de Berbești declară că stăpânește $\frac{1}{16}$ Panca. Moșul său Dumitraș Calmuțchi o cumpărase. Tatăl său Mihalachi Calmuțchi a murit la 1777.

1782, Dec. 3, Sirete: Ion Mitescul stăpânește cu rudele sale Isar, Goianeștii, Grămenii, Ilie Cracalia $\frac{1}{4}$ Panca. Partea sa a trecut la ginerele său Ion Calmuțchi.

Ilie Cârste șătrar stăpânește $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{32}$ Panca. Soția sa moștenise aceste părți dela fratele ei Constantin Cheșco care a fost sterp.

1782, Dec. 17, Suceava: Alexandru Vasilco stăpânește $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{16}$ și $\frac{1}{32}$ Panca, pe care le-a moștenit dela părinți.

1783, Mart 18, Cernăuți: Vasile Onciul cu Antohi Popovici, Vasile Ghine, Cotomanița și Ienachi Tăutul stăpânesc $\frac{1}{8}$ Panca.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII. 402—411.

4. 1791, Apr. 18: Nicolai Vasălco și Vasile Vasălco scriu cumnatului lor Costantin Grec ot Roșușa pentru partea din Panca a surorii lor Anița în mărime de 15 odgoane. Partea aceasta fusese arendată; acum e liberă « ci să vii Du-ta și Ți-om măsura după cum arată în dieată și ți-i stăpâni în pace ali Tale 15 odgoane », odgonul de 16 stânjeni gospod.

(Tot aici, Liber Contractuum antiquorum II 449).

1766, Aprilie 1.

Iordachi Perjul reclamă a opta parte de Mihalce. Această parte se acordă lui Vasile Mănescul și fiicei acestuia Nastasia.

(Tradus^o în românește după o copie germană).

Noi *Grigorie Alexandru Ghica* Voevod din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Nefiind mulțumit Iordachi, fiul lui Gavril Moțoc, cu cercetarea și judecata boierilor și viind înaintea noastră și înaintea divanului nostru, am cercetat din nou pricina cu tot sfatul nostru și i-am întrebat pe Iordachi și pe Ioniță ce au a răspunde împotriva învoelii făcute de Gavril Moțoc, tatăl lor vitreg, iar ei au zis că sora lui Iordachi Perjul nu a fost mulțumită cu învoiala ce s'a încheiat cu Moțoc, după care zapisul a fost rupt. Inșă din împărțala lui Iordachi și a surorii sale și din învoiala care s'a făcut doi ani mai târziu s'a dovedit că învoiala mai sus amintită este dreaptă căci în izvodul de moșii care au fost împărțite nu scrie despre *Mihalce*. Astfel ei nu au nici un drept la acea a opta parte de Mihalce, pentru care au și fost dați rămași de divanul nostru. Inșă Vasile Mănescul și fiica lui Nastasia Tăbăroaia și-au cerut drepturile prin vechilul lor Ștefan Tabără vornic de poartă arătându-și și dresese. De aceea iată că am hotărât ca să stăpânească și această a opta parte de Mihalce pe lângă celelalte părți ce le au ca a lor dreaptă ocină și moșie, după care am întărit această carte de judecată cu pecetea și iscălitura noastră.

Grigori Ghica Voevod.

Al doile logofăt proci.

Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 551.

Alt document:

1766, Iulie 20: Anafora asupra Mihalcei. S'a cercetat cearta ivită între Vasilie Mănescul și Ștefan Tabără, vechilul răp. său frate Dumitraș Tabără păharnic, care a fost ginerele lui Vasilie Mănescul pe o parte și Iordachi Perjul pentru $\frac{1}{8}$ Mihalcea. Iordachi Perjul zice că această parte îi vine dela mama sa Maria Perjoaia, care o cumpărase împreună cu Gavril Moțoc cu banii rezultați din vânzarea $\frac{1}{4}$ parte Popești țin. Neamț. Maria Perjoaia fusese căsătorită întâiu cu Constantin Perjul și în urmă cu Gavril Moțoc. Din cartea de judecată din 1756 rezultă, că moșiile lui C-tin Perjul trec la copiii săi, moșiile lui Moțoc la copiii săi, iar moșiile Mariei trec frățește la toți copiii Mariei. S'a dovedit că $\frac{1}{8}$ Mihalcea fusese a lui Moțoc și a fost dată prin judecată lui Mănescul și ginereului său Dumitraș Tabără pentru $\frac{1}{4}$ parte de Horodiște, țin. Sorocii, vândută de Moțoc și de Perjoaia. A rămas ca să stăpânească această $\frac{1}{8}$ Mihalcea Vasilie Mănescul cu fiul său Toader și cu fiica sa Nastasia Tăbăroaia.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 552).

57.

1766, Mai 5.

Grigori Alexandru Ghica Voevod trimite mai mulți boieri să stabilească hotarul între Zadobriuca și Șerăuți, ținutul Cernăuți.

Noi *Grigori Alexandru Ghica Voevod* bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Scriem Domniea mea la credincioși boerii Domniei mele du-lui. . . [lipsește], starostele de ținutul Cernăuții i Ioniță Beldiman biv vel căpitan i Toader Giurgiuvan biv vel căpitan, vă facem știre pentru pricina ce este dintre

hotarul *Zadobriucăi*, moșia du-sale Iordache Hrisosculeu biv vel ban, și dintre *Șirăuții*, moșia mănăstirii lui Sfeți Spiridon, pentru care vi s'au fost scris cartea Domniei mele să cercetați și să hotărâți și pân acmu nu ați hotărât, ce iată acmu s'au trimis de aceia pe boerul nostru Ștefan Tabără vornicul de poartă, făcându-se vechil și despre partea mănăstirii pe Ștefan Zota șat[rar]. Deci îndată ce va veani cartea Domniei mele să Vă sculați să mergeți la acele moșii și să le hotărâți Zadobriuca den giur impre-giur despărțind-o de cătră Șirăuți, pe unde a fi cu dreptate, și la toate să urmați după cum pre larg vi se arată și vi se poroncește în cealaltă carte a Domniei mele. Aceasta scriem.

1766, Mai 5.

Proci vel logofăt.

Original, Forum Nobilium Cernăuți, pachetul cu documente vechi.

Fiindcă moșiile Zadobriuca și Vascăuți pe Ceremuș au avut un singur stăpân, dăm aici documentele amânduror moșiilor:

1. 1780, Oct. 9 : Ioniță Cantacuzino mare logofăt și Lascarache Ruset hatman scriu lui Leon Imbo fost mare păharnic, precum a venit înaintea lor Nicolai Ruset mare vornic, zicând că fiind conflict pentru hotarul Zadobriucăi a cumnatului său Iordachi Hrisosculeu fost mare visternic și al Șerăuților, au venit la porunca domnească în 17 Iunie 1766 dlui Gheorghii sulger staroste de Cernăuți, Ștefan Tabără vornic de poartă și Toader Giurgiuvan căpitan și au îndreptat hotarul Zadobriucăi, cu care s'a dat mulțămită și mănăstirea Sf. Spiridon, proprietara moșiei Șerăuți. Acuma Nicolai Ruset mare vornic se plânge că hotarul Zadobriucăi se împresoară din nou. Dacă e așa, atunci Leon Imbo, proprietarul nou al Șerăuților, este rugat să observe hotarele stabilite la 17 Iunie 1766.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Zadobriuca).

Algey de Lustnau căpitan și auditorul districtului Cernăuți termină acest conflict, dând ordin contelui Giacomo Logoteti, ginerele lui Leon Imbo, să restituie pământurile Zadobriucăi ocupate pe nedrept, să restituie și dijma ridicată, să plătească cheltuielile procesului și în plus să pună la loc trei pietre de hotar mutate.

2. 1782, Mart 12, Cernăuți : În fața comisiei austriace apare vechilul Ion Mitescul și declară că boierul din Moldova Nicolai Ruset mare vornic stăpânește satul Vascăuți pe Ceremuș și $\frac{1}{4}$ de Voloca tot pe Ceremuș. Nicolai Ruset a primit Vascăuții luând în căsătorie pe singura fată a lui Aristarh visternic, iar acesta a primit $\frac{1}{2}$ Vascăuți luând fata lui Iordachi Cantacuzino, $\frac{1}{4}$ Vascăuți a cumpărat, iar $\frac{1}{4}$ a schimbat cu Șerban Flondor dându-i partea sa de Hlinița. Iordachi Cantacuzino cumpăraseră sfertul de Voloca, și l-a dat lui Aristarh visternic.

(Tot aici, Liber Granicialium IX 515—520).

3. 1782, April 8 : Nicolai Ruset vel vornic având în cordon moșiile Zadobreuca, Vascăuții pe Ceremuș, cu părți din Voloca și Carapciu, trimite vechil pe Ion Mitescul căpitan ca să răspundă pentru el în fața comisiei austriace.

(Tot aici, pachetul Zadobriuca).

4. 1782, Iulie 9, Zadobriuca : Nicolai Ruset l-a trimis pe căpitanul Mitescul, care declară în fața comisiei austriace că Iordachi Cantacuzino a dat ginerelei său Alistarh satul Zadobriuca, iar Alistarh l-a dat, la rândul său, lui Nicolae Ruset. Iordachi Cantacuzino cumpăraseră satul Zadobriuca dela Maria stolniceasa.

(Tot aici, Liber Haereditatum XI 227).

5. 1800, April 23 : Baronul Cavallar ia dela Iordachi Ruset visternic în arendă satele Vascăuți și Zadobriuca pe 10 ani, 1800—1810, cu prețul anual de 1200 galbeni împărătești sau olandezi.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XII 809).

6. 1805, Iunie 4, Iași : Veniamin mitropolitul Moldaviei. Se face schimb de moșii. Nicolai Rusăț biv vel logofăt dă lui Theodor von Mustață satele Zadobreuca, Vascăuții pe Ceremuș, $\frac{1}{4}$ Voloca. Iordachi Rusăț visternic

împreună cu părintele său (= Nicolai Rusăt) dau tot acestuia satul Șcheea. Mustața primește toate scrisorile acestor moșii și în plus suma de 160.000 lei monedă turcească. În schimb Theodor Mustața dă lui Nicolai Rusăt logofăt și fiului acestuia Iordachi Rusăt visternic moșiile cumpărate dela clirosul Bucovinei împreună cu du-lor boierii tovarăși. Moșiile predate cu acest prilej Roseteștilor sunt: Ibănești cu săliștile Măgură și Crăstienești, Vorniceni cu săliștile Glodenii, Stăucenii, Borzeștii și Antilești, moșia Balințai, toate în ținutul Dorohoiului; moșia Drujeștii care se cheamă acuma Zlatunoaia, țin. Hârlăului, moșia Feredeul cu săliștile Brănești și Corcești, țin. Botoșanilor, moșia Faraoanii cu săliștile Mihăilești și Cleja și o parte din moșia Galbini, toate la ținutul Bacăului. Roseteștii primesc toate scrisorile acestor moșii. Mustața va lua în stăpânire moșiile sale la 1806, când va expira contractul de arendă a baronului Cavallar.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVII 423).

7. 1808, *Mai 30*: Theodor Mustața vinde lui Hristodulo Ioan (Petrino) satul Vascăuți cu $\frac{1}{4}$ Voloca, pe care l-a primit în schimb dela boierii moldoveni Nicolai și Iordachi Ruset.

Prețul: 325.000 floreni.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX pag. 5).

8. 1813: Se menționează că monopolul cărților de joc din Moldova l-a avut neguțătorul Apostol Ion; dar fiind păgubitor pentru Stat, contractul a fost reziliat.

(N. Iorga: Docum. familiei Callimachi I pag. 492 nrl 185).

9. 1816, *Mart. 12, Iași*: Hristodulo Ioan Petrino declară, că moșia Vascăuți cu $\frac{1}{4}$ Voloca este proprietatea fratelui său Apostolo Ioan Petrino.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX pag. 7).

10. 1816, *Sept. 4*: Monopolul negoțului cu pieile de iepure din Moldova a fost arendat pe 3 ani cetățeanului rus Atanasi Gany și lui Apostolo Ioan Petrino pentru suma de 20.000 piaștri. La intervenția Statului austriac contractul a fost reziliat.

(N. Iorga: Docum. familiei Callimachi I pag. 256).

11. 1822, *Ian. 30*: Testamentul logofătului Constantin Balș. Se menționează că moșiile Vladnicul și Urichești fusesse cumpărate de Hristodor și Apostolo Ioan.

(Uricarul XI 339 și 342).

12. 1824, *Dec. 24*: Soții Hristodulo și Anastasia Petrino dau fiicei lor Elena, care urmează să se căsătorească cu comisarul Theodosius Dobrowolski cavaler de Buchenthal, fiul lui Theodor Dobrowolski cav. de Buchental, satul Rujnița pe Ciuhur în Basarabia. Theodor Dobrowolski dă fiului său Theodosius satul Rogojești (= Rugăsești) și parte de Călinești la Gura Molniței și 3 case în Cernăuți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum IV 405).

13. 1825, *Sept. 7 (19)*: Theodor baron Mustața dă între altele fiului său Ioan baron Mustața satul Zado-briuca.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVIII pag. 20).

14. 1836, *Dec. 28, Vascăuți*: Moare fără testament Apostolo Ioan Petrino. Rămân următorii copii:

1) Dela prima soție Ralu Ventura: Nicolai și Elena.

2) Dela soția a doua Anastasia (= Angelica): Alexandru, Eufrosina, Catarina, Penelopa, Maria, Oto și Aristeia.

(Tot aici, Liber Instrumentorum XII pag. 404).

Despre familia Petrino vezi N. Iorga: Un reprezentant al elenismului în Moldova supt vechiul regim: Constantin Evnomie, în An. Acad. Române, seria II tom XXXIX pag. 35-50, Mem. secț. istorice.

Hristodulo Petrino a cumpărat moșia Rujnița dela Nicolai Cazimir. Fiul său Petru s'a căsătorit cu Eufrosina, fiica lui Doxachi Hurmuzachi. La 1867 Petru Petrino vinde lui Ioan Biberi această moșie, mutându-se la Cernauca. Petru a fost tata poetului Dimitrie Petrino.

Pentru vânzarea în bloc a moșiilor fondului religios rămas în Moldova s'a format o tovărășie de boieri, din care făcură parte: Teodor Mustața, Nicolai Ruset mare logofăt, Iordachi Balș mare visternic, Iordachi Ruset

mare visternic, Panaite Cazimir serdar și Constantin Carp serdar. Theodorescu-Kirileanu Gh. stabilește anul înființării la 1798 (Theodor Kirileanu Gh.: Soarta moșiilor clirosului din Bucovina rămase în Moldova, în Arhiva din Iași XV 1904 pag. 450—458). Guvernorul din Galiția în numele Fondului religionar din Bucovina vinde la 27 Sept. 1804 acestei tovărășii de boieri pentru suma de 331.000 galbeni împărătești următoarele moșii și săliști: Balințe, Bohotin, Covasna, Rucenița (Ruginița, Rujnița ?), balta Luciul, Dersca, Formosa (Frumoasa ?), Horodotești, Mânăstireni, Văculești, Onceni, Stăuceni cu Bătrânești, Verbie, Vorniceni, Ghizdita, Napadova, Noscova cu Sufliște, Feredeșu, Strahotin, Flămânzi, Uriceni, Tocmășeni, Dragotești, Orășeni, Botești, Bălești sau Semenita, Dobronăuți, Mândrești, Nicoreni, Mogoșești, Novoselița, Osonești, Fălticeni cu Rășuleni, Podroga (?), Serafinești, Mittești, Iubănești cu Măgura, Stubieni, Petricani cu Pustiul, Zlatonoaia, Pelipăuți, Necșeni, Ciorsaci, Faraoani cu săliștele Holda, Cruce, Șeligești, Hodora și Ruscior. (Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Fondul religionar).

După cum se poate vedea, mai multe nume sunt greșit scrise.

Despre familia Petrino și Mustăță vezi și T. Balan: Refugiații moldoveni în Bucovina, Cartea românească, București 1929, Așezăm. cultural Ion C. Brătianu vol. VIII. Tot aici pag. 41 despre amanetarea moșiilor Vascăuți și Zadubriuca în folosul lui Theodor Musteața.

Teodor Musteața a avut o înțelegere și cu Nicolai Capri în privința moșiilor Fondului religionar situate în Moldova. Iată documentele:

1. 1799, Apr. 12/23, Cernăuți: Nicolai baron Capri și Teodor Mustăță se înțeleg în privința moșiilor împărătești rămase în Moldova. Capri va face schimb cu moșiile situate în ținutul Sucevii până la râul Sirete, restul moșiilor cade în seama lui Mustăță. În seama lui Capri au venit moșiile Stubieni 1200 floreni, Stăuceni 706 fl., Dărsca 452 fl. și Botești 200 fl., suma 3331 floreni. În seama lui Teodor Mustăță au venit: Nicșeni 610 florini, Văculești

755 fl., Vărbie 315 fl., Hodora 491 fl., Faracani cu Holda și Cruce și viile din Odobești și din Cruce 610 fl., Zlatonoaia 410 fl., Fărădeu 311 fl., Ozonești 30 fl., Nuceni 356 fl., Flămânzii 570 fl., Măndrești 337 fl., Formosa 203 fl., Dobronouți 465 fl., suma 5454 florini; Covasna 191 fl., Oroșeni 215 fl., Vorniceni 650 fl., Mihoreni 40 fl., balta Luciu 30 fl., Sarafinești și Mitești 361 fl. Suma totală 6941 florini.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XVII 434—435).

2. 1799, Iulie 13/24, Cernăuți: Teodor von Mustăță declară că devenind tovarăș cu Nicolai Caprii pentru cumpărarea moșiilor clerului situate în Moldova, Caprii a luat în seama sa a $\frac{1}{3}$ parte din moșii punând garanție moșiile sale Toderești și Liteni. Dacă această garanție nu va ajunge, atunci Capri va prezenta și alte moșii.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. XVIII 281—282).

58.

1766, Iunie 15.

Ispravnicii ținutului Sucevii sunt trimiși să judece conflictul ivit între Ion Volcinschi și Andrieș din Prisăcăreni.

Noi *Grigori Alexandru Ghica* Voevoda bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Credincioși boerii Domnii Mele du-[lor] *Costandin Canano* biv vel pah[arnic] i *Ilieș* sârdaru ispravnici de țin[utul] Sucevei, vă facem știre că Domnii Mele au dat jaloabă *Ion Volcinschi* mazil dila acel țin[ut] asupra unui *Andrieș* din Prisăcăreni tot dila acel ți[nut], zicând că în postul mare ce au trecut i-ar fi perit o iapă acilui *Andrieș* și cu mare năpaste pi gura unui *Iliea* s'ar fi legând de un ficioru a jăluitoriului, anume *Vasăle*, care trăește aici la mănăstire *Citățui*, cum că ar fi furat ace iapă, care

jăluitoru zis[e] că are și mărturia pentru ficioru lui dila
oaminii Citățui precum că ficioru lui îi om drept, care
mai pri largu viți înțalege du-[voastră] toată pricina din
răvașul lui, din care cerșându-ș dreptate la Domniea Me
iată că vă scriem du-[voastre] să aduceți de față și pi
acel Andrieș și să stați a le lua sam[a] foarte cu amărunt
și după cum s'a dovidi mai cu dreptate să-i giudecați
și să-i așezați acolo hotărând pricina prin carte de giu-
decată ca să nu mai jăluiască, iar neodihnindu-să vre o
parte cu giudicata du-[voastre] di acolo, cu zi de soroc
și cu mărturia du-[voastre] să-i trimiteți să viea di față
la divan. Aceasta scriem.

Proci vel log.

Original, pecete roșie mică, Arhivele Statului Cer-
năuți, pachetul cu actele nobiliare.

59.

1766, Iunie 20.

Testamentul lui Vasile Pârvul.

Gavril mitropolitul Moldovei adevărim.

Vasile Pârvul face reflecții cu privire la deșertăciunea
lumii, iartă pe toți și cere dela toți iertare, și urmează. . .
Anume *Vasilie Pârvul*, sãn lui Costantin Pârvul, ce au
fost vel șătrar, (fac danie' nepôtului meu) anume lui *Ioan*
Calmuțchi ce este nepot mie de soră anume *Iliana*, văzân-
du-l eu că este copil blând, cucernic și temător de Dumne-
zău, cu tot sufletul meu m'am dat asupra purtării lui de
grijă atât în viața ce voi mai trăi întru această lume
cum și după sfârșitul vieții mele el să-mi fie întru toate
purtător de grije și eu încă i-am dat danie și afierosire

parte me de moșie din satul *Călinești* din ținutul Cernăuțului cât să va alege dreaptă parte me.

Așijdere i-am mai dat tij lui Ioan, nepotului meu, iarăși o parte de moșie din satul *Măciucaș* din ținutul Tutovii pe apa Bărladului, însă a patra parte, și iarăși am mai dat nepotului Ion toți robi Țigani, parte me ce să vor alege drepți robi.

Așijdere îi dau danie și afierosire și din cele lalte părți de moșii ce sănt nedezbătute și neîmpărțite, ci dezbătându-să și alegându-să și acele toate, ori unde și ori câte să vor alege drepte părțile mele, iarăși nepotului Ion li-am datu și osăbitu de aceste ce mai sus (scriem) am datu nepotului Ion încă și din rămășițurile casii din lăuntru ori ce-mi va mai rămăne, tot al lui să fie și el să-mi fie mie în loc de ficior fiind că eu ficiori din trupul meu nu am, ci el să-mi fie în loc de ficior și toate cele ce mai sus (scriem) i-am orânduit și i-am dat danie și afierosire, nimene după moarte mea să nu cuteze a-i strămuta și a-i lua dela mâna lui, iară cine să va ispiti cătu de puțin să-i strămute din cele ce i-am datu, cum arată mai sus, unul ca acela să să înbrace ca cu o haină cu tot blăstămul ce mai gios l-am zis.

Așijdere am dat danie și miluire și nepoatei *Catrinii*, surori lui Ioan, nepotul meu de mai sus arătat, o parte de moșie din satul *Popeani* ot ținutul Dorohoiului, a opta parte, aceasta i-am dat-o ei, la aceia să n'aibă nimene treabă, ci a ei să fie danie neclătită, de vreme că eu o am botezat și o am crescut și din casa me o am căsătorit, cu cele ce mi-au fost la puțință și mi-au datu mâna o am miluitu și (o) am (în)zăstrat.

Iară pentru nepotul meu *Costandin*, ficiorul frăține-meu lui Gheorghe Părvul, fiindcă acesta din copilăria s'au arătat om necucernic, nesupus și neascultător, netemător de

Dumnezău și nu numai că n'au fost supus întru nimică învățaturii mele, ci încă acum fiindu el om desăvârșit și eu încă fiind slab și cuprins de vârsta bătrâneților și necuviincios el până întru atâta s'au ispitit și cu minte lui ce proastă și pornit spre răutăți sculându-să acum la vârsta lui ce desăvârșită și la rămășița bătrâneților mele și sângur el cu mâna lui m'au bătut și cu tot chipul de ocări m'au rușinatu, de care după faptele lui nu să cădea să-i dau nimică din moștenirile mele ca unui ficior ucigaș de părinții lui, ci eu ca un părinte milosărdu cătră fii socotit-am și i-am datu lui o parte de moșie din satul *Măciucaș* ot țănutul Tutovii pe apa Bărladului, a patra parte, să-i fie lui dată danie și miluire dela mine și altul nime să nu să ispitiască a o luoa și a o strămuta dela dănsul în veci, căci eu din bună voia me i-am dat-o lui, iară Ion, nepotul meu de mai sus arătat, să aibă a stăpăni după moarte me toate ce de mai sus arătate ce i li-am datu danie și miluire nerușiit, neclătit de nimine nici odinioară din veci în veci, eu i li-am dat pentru sufletul meu, iară el să-mi fie ca un ficior din trupul meu. (Urmează blăstăm).

Aceasta hotărăscu și pentru mai mare tăriia și încredințare a aceștii adevărate dieți ce o am făcut eu la mâna nepotului meu de mai sus arătat Ion, însumi eu cu plecăciune m'am rugat preaosfințitului de Dumnezău ales Sfinții Sale părintelui mitropolitului, sufletescul păstor și stăpăn al nostru, de mi-au dat blagoslovenie ce desăvârșită și iarăși cu plecăciune am cerșut la preaosfinția sa de mi-au întărit aceasta încredințată diiată a me cu a preaosfinții sale iscălitură și arhierescul blăstăm.

Vleat 1766, Iuni 20.

Vasilie Părvul.

Roznovan vel logofăt, Ioniță Rusăt vel ban, ierei Vasilie Pravoz proegumen, protopop în Iași.

Am scris diiata aceasta cu zisa și cu voia mai sus numitului du-[lui] giup[ânul] Vasilie Părvul, fecior răpousatului Costantin Părvul ce au fost șetrar mare ot ținutul Cernăuțului.

Procopie dascalul i uric[ar] în cursul anilor 7274 (1766), Iuni 20.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Testamentorum II 80-95. Traducerea germană tot aici, pachetul Călineștii pe Ceremuș și Liber Granicialium IV 424—427.

În copia din Liber Granicialium boierii martori sunt următorii: Manolachi Costachi log., Constantin Sturza vel spătar; popa Vasile Pravilă protopop de Iași.

Alte documente:

1. 1797, Febr. 14, Cernăuți: Ioan Calmuțchi căp., fiul răp. Gheorghe Calmuțchi fost mare comis și al Ilenii, fata lui Constantin Părvul fost mare șetrar își scrie testamentul, lăsând soției sale Ilinca, fiica lui Ioan Mitescul căp. și Casandrii, fiica lui Vasilie Drăghinici, urm. părți de moșii, baștină și cumpărătură: La Comărești, la Panca, Măciucaș peste cordon, țin. Tutovei, la Movila Ruptă pe apa Prutului, la Orhei, la Babin țin. Cernăuțului; acestea toate au fost zestrea Ilinchei.

Copiii săi Mihalachi, Gheorghe, Vasilie, Ștefan, Ioan, Constantin, Nicolae, Zoïța, apoi ginerii săi Dumitraș Costin și Costachi Flondor primesc partea dela Călinești pe apa Brusniții, țin. Cernăuți și deosebit vitele, stupii, caii și toată gospodăria mișcătoare și nemișcătoare dela această moșie. Semnează: Iordachi Ștefanovici protopop și asesor, preotul Timotei Theodorovici duhovnic, preotul Gheorghie Athanasievici, parohul Andrei Timotei Suho-pan din Cernăuți și Woity Feldarzt. A scris Leonti Niculaevici preotul dela biserica Lemei (= Lecăi, biserica Paraschivei) din Cernăuți.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 74).

1766, Octomvrie 13.

Grigori Al. Ghica Voevod scrie sulgerului Gheorghii, staroste de Cernăuți, să hotărască moșia Șișcăuți, ținutul Cernăuți.

Noi *Grigorie Alexandru Ghica* Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Credincios boeriul Domnii mele du-lui Gheorghii biv vel sulger, staroste de Cernăuți, i boeriul nostru Ștefan Tabără vornicul de poartă, Vă facem știre că Domniei mele ni-au jăluit du-lui Costandin Cant[acuzino] biv vel paharnic zăcând că are o moșie anume Șișcăuți ot Cernăuți și i s'ar fi împresurând numita moșie de cătră alte moșii ce sint prin pregiur și cere ca să i să hotărască numita moșie, pentru care iată că-ți scriem du-tale staroste de nu-ți va da mâna ca să mergi du-ta la numita moșie având trebile ținutului, să rânduiești din parte du-le pe Ioniță Strășca mazil de acolo ca să margă la numita de mai sus moșie și să strângă pe toți răzășii și împregiu-rași și întâi să cerceteză toate scrisorile de înbe părțile și așa pe arătare scrisorilor și mărturii a oameni bătrâni să hotărâți moșie Șișcăuți osăbită de cătră alte moșii stălpind-o și cu pietre hotară din giur în pregiur dând și mărturie hotarnică în sămni iscălită de toți cei ce să vor tămpla la hotărât, cum și de du-ta, iar neodihnindu-să vre o parte cu hotărătura de acolo cu zi de soroc și cu mărturie du-tale să-i trimeți la divan, aceasta scriem.

1766, Octomvrie 13.

Proci vel logofăt.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Șișcăuți.
Alte documente:

1. 1766, *Noemvrie 30* : Gheorghie biv vel sulger staroste de Cernăuți scrie lui Ioniță Strășca că « neputând eu merge să mergi du-ta în locu meu » la Șișcăuți, satul lui C-tin Cantacuzino paharnic, pentru a-l hotărî despre ceilalți răzeși, să cheme pe toți răzeșii cu scrisori ce au « și de să vor iscăli și domnealor răzășii sau vechilii dumlorsale în hotarnică și mai temeinică va rămâne ».

(Tot aici, pachetul Șișcăuți).

2. 1766, *Dec. 27* : Grigori Alexandru Ghica Voevod cătră Ghiorghie biv vel sulger staroste de Cernăuți și lui Ștefan Tabără vornic de poartă, că moșia Șișcăuți a lui C-tin (Cantacuzino)-Pascanu paharnic este împresurată de moșia Borăuți a mân. Frumoasa, vechilii egumenului de Frumoasa cosesc iarba depe locul Șișcăuți, făcându-l de Borăuți; amândoi boierii sunt rânduiți hotarnici, să fie la starea locului după bobotează, să facă mărturie hotarnică în semne, fânul cosit pe nedrept să stea poprit până la hotărîrea divanului.

(Tot aici, pachetul Șișcăuți).

3. *Pela 1767* : Hotarnica Șișcăuților, dela hraniță despre țara leșască, muchea dealului, pela movile, dând în coaste cu Borăuți, într'o moviliță cu o cruce de piatră, la vale până într'un stâlp de piatră a Chisălăului, peste coada Iujineților într'un pisc până într'un stâlp de piatră care desparte Verenceanca despre Chisălău.

(Tot aici).

4. 1767, *Mai 22* : Grigori Ioan Calimah Voevod cătră Grigoraș staroste de Cernăuți, Ștefan Tabără vornic de poartă și Ioniță Strășca căpitan că s'a jeluit lordachi, fiul răp. C-tin Cantacuzino paharnic, pentru Șișcăuți, care se împresoară de cătră Borăuții a mân. Frumoasa, să facă hotarnică și s'o trimită lui vel logofăt « ca să o cerceteze și aflând-o făcută cu dreptate să o de la vtori logofăt să opriască la condica ce s'au poroncit ». Iar de nu vor fi mulțumiți să-i trimită cu mărturie și zi de soroc la divan.

(Tot aici).

5. 1767, *Iunie 12* : Ștefan Tabără vornic de poartă din ordinul starostelui face hotarnica Șișcăuților despre

Borăuți. Șișcăuții sunt ai lui Iordachi Cantacuzino, iar Borăuții ai mănăstirii Frumoasa. Nici o parte n'are hotar-nice, ci « numai cu stăpânire trăgând unul la altul ». Hotarul începe la movile din sus de hotarul leșesc, tot din movilă în movilă, s'a pus o piatră în podiș care caută peste o vâlcea și peste drumul sobarilor care merge la satul Borăuți, o piatră s'a pus la părâul Ruda, la hotarul Chisălăului, la o baltă mare ce să chiamă Sovița.

(Tot aici).

6. 1816, *Mai 1*: Iordachi Cantacuzino log. dăruiește fiului său Dimitrachi Cantacuzino spătar moșiile Șișcăuți și Iujănețul din Bucovina. (Copie).

61.

1766, Noemvrie 20.

Se cercetează la fața locului conflictul ivit între Morțunești și Ioan Goraș soponariul pentru niște părți de moșie din Budiniță, ținutul Sucevii.

Cu multă plecăciune închinându-ne sărutăm cinstita mână dumatăle cucone *Iordachi Cantacuzino* spătar, să fii dumneata sănătos.

Cinstit răvaș a dumatăle ci ni-au adus *Sandul Morțun* cu plecăciune am luat, întru care ne poroncești dumniata ca să mergem la satul *Budiniță* să cercetăm pricina între *Morțunești* cu *Ioan soponariul* și cu alți de acolo care să răspunde că sănt răzăși pentru o a șesă parte de sat de *Budiniță* ce au *Morțuneștii* baștină de pe strămoașa a lor *Tofana*, fata lui *Gavril Tăutul* logofăt, după poronca dumatăle am mersu și am chemat pe toți răzășii de acolo față și am purces a măsura dela stălpul dumisale post. Turculeț cu odgonul în sus pără în hotarul *Bănilii* și odgonul de 17 stănjani și stănjănu de opt palme gospod și am găsat de stălpul post. Turculeț ce să chiamă la *Budă*

până în hotarul Bănilii o sută nouă odgoane și doi stânjini și am întrebat cine are scrisori să scotă și au scos Morțuneștii 5 zapisă de cumpărătură în care zapisă să cuprind 70 de odgone și au mai scos o împărțală a strămoșei sale a Tofanii, fata lui Gavril Tăutul, care arată a șesa parte de sat baștina care cuprinde după măsură 30 de odgone și s'au împlinit parte Morțuneștilor peste tot o sută de odgone cumpărătură baștină și am făcut semne și au mai rămas 9 odgone și 2 stânjini și au rămas acești 9 odgone și doi stânjini parte lui Ioan soponari Goraș cu niamul lui și s'au închiet tot satul și cu aceasta înștiințăm pe dumniata și să fii dumniata sănătos.

Let. 7275 Noem[vre] 20.

A dumitale mici și plecați *Alecsandru șătrar, Alecsandru Vasilco, Gheorghii Răpta.*

- Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XV pag. 424.

Budinița a fost sat de răzeși. Iată ce constată comisia austriacă :

- 1. 1782, Noemv. 26, *Sirete* : Apar frații Morțunești anume Sandul, Toader, Vasilie și Nicolae și declară că posedă împreună cu Bejăneștii 100 odgoane. Le-au moștenit dela părinți. Moșul lor Ștefan Morțun a luat în căsătorie pe fiica lui Ilie Bejan. Dela Ștefan aceste 100 odgoane au trecut la fiul său Pavel Morțun și dela acesta la mai sus amintiții fii..

Apar răzeșii Nicolai Borșan diacon, Andronachi Borșan, Ion, Vasile și Toader Ciornohuz, Iuon Franghe și Andronic Scripa și declară, că, fiind moștenitorii lui Banilovschi, posedă 5 odgoane de Budeniță.

Apar răzeșii Iuon Peletiu, Ștefan Malinescul, Ilie Cracalie, Andronachi și Ștefan Frunză și declară că posedă 15 odgoane.

Apare Tadeus Turcul și declară că posedă $\frac{1}{6}$ Budenița. Această a $\frac{1}{6}$ parte fusese dăruită lui Constantin Turcul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum III 244—260).
Despre dania făcută lui C-tin Turcul vezi doc. din
1705 Mai 30.

2. 1794, Mart. 12, Zvinece : Samson Cracalie vinde
lui Iuon Volcinschi părțile sale de Budinița, Comarești,
Carapciu și Calinești pentru 230 floreni Rheinisch. Tatăl
său a fost Ilie Cracalie. (Tot aici, Liber Haered. XIII 296).

3. 1794, Mai 23 : Iuon Volcinschi din Zvinece și soțul
său Zoița cedează lui Ioan Calmuțchi și soției lui Ilinca
toată partea sa de Budinița cumpărată dela Samson
Cracalie.

(Tot aici, pag. 286).

4. 1794, Mai 23, Călinești : Mihalachi Cracalie, fiul
lui Vasile, vinde lui Iuon Volcinschi partea sa de Budinița.

(Tot aici, pag. 296).

5. 1794, Sept. 17 : Alexandru (Tăutul), nepotul lui
Frunză, cu soția sa Nastasia vinde lui Gheorghie Cârste
Bogdan partea sa de Budinița de 11 odgoane pentru 77
floreni Rheinisch. (Tot aici, pag. 314 și Liber Attestatorum
pag. 41).

6. 1795, Ian. 15, Dorohoi : Antohi Stângaci împreună
cu fratele său Ștefan, nepoții lui Ștefan Malinescul, vând
lui Gheorghie Bogdan, fiul lui Cârste, 11 odgoane la
Budinița pentru 10 floreni Rheinisch.

7. 1795, febr. 8, Suceava : Toader Malinescul din
Găureni vinde lui Gheorghie Moisi 11 odgoane la Budi-
nița pentru 51 aureo nummo.

(Amândouă la Liber Haered. XIII 314—316).

8. 1795, Mai 25 : Constantin Bejan împreună cu soția
sa Nastasia și cu fiii săi Gheorghie, Simeon și Iordachi,
vinde lui Grigori Bejan partea sa de Budinița, anume 7
odgoane pentru 50 floreni Rheinisch.

(Tot aici, pag. 282).

9. 1796, Ian. 10 : Gheorghie, fiul lui Axenti Moisa,
și Gheorghe, fiul lui Cârste, nepotul lui Bogdan ce
a fost neguțitor în Suceava, vând baronului Ariton
de Capri din Suceava părțile lor de Budinița. (Tot aici,
pag. 324).

10. 1798, febr. 18, *Ropce* : Ilinca, fata lui Ioñ Brahă, dă surorii sale Ielichii Marandii partea ei din Budinița, anume 10 odgoane, odgonul de 16 stânjeni. Ilinca are un copil Vasilică, pe care îl va crește Ielica Maranda (căs. cu Sorocean); când acesta va fi mare, va primi această parte de moșie. Dacă va muri înainte de vreme, atunci această parte va rămânea Marandii.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 170—172).

11. 1798, Mart. 1: Toader și Gligoraș Morțun dau în arendă lui Lazar Brunstein partea lor de Budinița, pe timp de 10 ani (1798—1808) pentru 50 floreni pe an. (Tot aici, Liber Haered. XIII 281).

12. 1807, Dec. 8, *Suceava* : Baronul Ariton von Capri vinde lui Axenti, sin Grigori, și Axenti, sin Ioan Botoșan, neguțitori din Suceava, partea sa de moșie din Budinița ce o cumpăraseră la 1796 Ian. 26 dela Gheorghie Moisa și Gheorghie, fiul lui Bogdan Cârste. Prețul 700 lei bani împărătești.

(Tot aici, Liber Relationum IV 332—334).

62.

1766, Dechemvrie 3.

Constantin Cheșco împrumutând suma de o mie de lei zălojește lui Ioan Cantacuzino satele sale Berhometele, Panca și Laiul.

Dat-am zapisul meu la cinstită mâna du-(sale) *Ioan Cantacuzino* hatman, precum să știe că m'am rugat du-sale de mi-au făcut bine cu una mie lei într'un an de zile cu dobânda lor din zăce unsprăzăce pe an, care bani i-am luat pentru trebuința me, pentru care bani i-am pus du-sale amanet sat întreg Berhometele și satul Panca dela ținutu Sucevii și satul Laiul dela ținutu Romanului, după cum arată scrisorile ce i-am dat du-sale și de nu aș da banii la vadeoa ce am pus să aibă du-lui a vinde moșiile

ori cui ar găsi și ori cu ce preț și să-și îplinească banii du-sale și cât nu a agiunge iarăș dela mine să aibă a împlini și pentru credința am iscălit.

Costandin Cheșco platnic.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, documente flondorești nrl. 159.

63.

1767, Martie 2.

Se poruncește starostelui de Cernăuți să curme conflictul de hotar ivit între Ștefan Tabără și Matei Hurmuzachi pentru moșiile Cincău și Vasileu, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană)

Noi *Grigorie Alexandru Ghica* din mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii.

Cătră cinstitul boier, Du-lui staroste de *Cernăuți*, să fii Du-Ta sănătos, vă facem știre că s'au jăluit Domniei noastre boierul nostru Du-lui *Ștefan Tabără*, vornic de poartă, zicând că are o moșie la *Cincău*, ținutul Cernăuților; care e în hotar cu altă moșie anume *Vasileu* a Du-lui *Matei Hurmuzachi* păharnic, și fiind moșia lui *Hurmuzachi* aproape de satul lui *Tabără*, ară pe moșia vornicului, samănă fructe și face fân și după lege nu pune nici un păzitor, nici nu face gard în jurul câmpurilor și fânațelor, iar vitele, vițeei și porcii, cum se scoală dimineața intră în câmpurile cu rod, cari vite se prind de păzitori; astfel are supărare satul și vornicul *Ștefan Tabără*. De aceea vă poruncim să dați poruncă păharnicului *Matei Hurmuzachi* să facă gard în jurul câmpurilor sale în spre partea satului, să

încunjure fânațele și să pue un păzitor după hotărîrea de anul trecut; iar scrisoarea boierului nostru Ștefan Tabără vornic de poartă să nu fie luată din mâinile sale.

Aceasta scriem la 2 Martie anul 1767.

64.

1767, Martie 16.

Se face schimb de moșii. Lupul Balș dă a patra parte de Drăgușeni, țin. Sucevii, și primește dela Ioniță Vârnav satul Păulești și a patra parte de Rădeni, amândouă din ținutul Iașilor.

(Tradus în românește după o copie germană).

Eu mai jos iscălitul mărturisesc cu acest zapis al meu la mâna du-sale *Ioniță Vârnav*, fiul lui Pavel Vârnav medelnicer, ca să se știe, precum am făcut schimb cu du-lui, dându-i a patra parte de sat de *Drăgușeni*, ținutul Sucevii, care este lângă *St. Onufri* și lângă târgul Sirete și o am schimbătură dela *Ioniță Brahă*, pentru satul *Păuleni* la Jijie lângă Turie, ținutul Iași, și pentru a patra parte de sat de *Rădeni*, tot ținutul Iași, care se hotărește cu partea de jos a satului *Păuleni*, dar socotindu-se mai bune moșiile ce mi le-a dat du-lui *Ioniță Vârnav*, m'am învoit și i-am mai dat 350 lei bani gata, și am dat unul altuia zapise și i-am dat lui Vârnav toate dresele despre acea a patra parte de sat, și el să stăpânească în pace acea a patra parte de *Drăgușeni*, nerușit în veci și la această tocmală și schimbătură au fost față boieri cari pentru credință au iscălit.

16 Martie 1767.

Lupul Balș vel vornic,

Constantin Balș stolnic, Vasilie Silion postelnic am fost față, Mihalachi Stârcea am fost față.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Drăgușeni unde se află copia germană. Vezi și Wickenhauser: Homor pag. 194 nr 16.

Alte documente despre Drăgușeni:

1. 1782, Noem. 18, Sirete: În fața comisiei austriace stăpânii satului Drăgușeni fac declarații. Ioniță Malinescu stăpânește $\frac{1}{2}$ Drăgușeni primită dela socrul său Dumitrașco Brăescul drept zestre. Acesta o primise drept zestre dela socrul său Ieremie Tăutul. Grigoraș Tăutul, fiul lui Ieremie, a dăruit mănăstirii St. Onufre veniturile unui an ale acestei jumătăți. Iuon Vârnav stăpânește $\frac{1}{4}$ Drăgușeni în urma unui schimb ce l-a făcut cu Lupu Balș, dând în schimb partea sa din Moldova. Mănăstirea St. Onufri stăpânește $\frac{1}{4}$ Drăgușeni. St. Onufri este metoh al mân. Putna.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Drăgușeni).

65.

1767, Martie 25.

Constantin Volcinschi lasă copiilor săi Miron și Zoița moșia Tărășeni și jumătate din moșia Fărceni, ținutul Sucevii.

În numele tatălui și a fiului și a duhului sfânt, amin. Cunoscând că lume aceasta este o șertăciune și viind și eu la mare slăbiciune m'am socotit încă până eram întreg la socoteală ca să-m pun copii la cale împărțând-o în frica lui Dumnezeu un sat întreg la ținutul Sucevii anume *Tărășeni* și jumătate de sat de *Fărceni*, parte din jos, iar la ținutul Sucevii să să împartă în doao fiului meu Miron și cu fiică me Zoița în jumătate de sat de Tărășeni și a patra parte de Fărceni dau fiicii mele Zoiții, care

moșie sat întreg Tărășeni îmi este cumpăratură dela unchiu meu Dumitrache Ursache, ear jumătate de sat de Fărceni îmi este parte de moșie ce mi s'au venit dela părinții miei, ear parte de moșie ce mi s'a vini zestre soțului meu Catrinii nefiind aleasă și împărțită cu cumnații miei ce s'a alege, earăși să să împartă copii amândoi frățește și am iscălit.

Martie în 25, 1767.

Costantin Volcinschi.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I pag. 125.

Fărcenii se cheamă astăzi Prisăcăreni, județul Storojinețului.

Alte documente despre satul Prisăcăreni:

1. 1779, Apr. 30, Suceava : Ilie Cârste șătrar ispravnic de Suceava, Sanda Volcinceasa maziliță din Prisăcăreni face știre că ginerele soțului ei Nicolae Gligorce primise dela socrul său Sandul Volcinschi o parte de Stroești, țin. Cernăuți și stăpânește și în Prisăcăreni. La înfățișare Gligorce nu tăgăduște, dar zice că a cheltuit bani cu dezbătutul moșiei. Se hotărește să se măsoare toate părțile de moșie ale răp. Sandul Volcinschi și să se împartă pe toți copiii lui și partea ce va veni lui Gligorce să i se dea la Stroești, iar dacă i se va cădea mai mult, să i se dea și în altă parte « unde a fi parte mai slabă ca unui ginere » și să se mute Gligorce din Prisăcăreni la Stroești unde își va avea așezarea.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 338).

2. 1782, Sept. 9, Cernăuți : In fața comisiei austriace apar Constantin Arap și Antohi Volcinschi și declară că stăpânesc satul Prisăcăreni zis mai nainte Fărceni. Arap stăpânește $\frac{1}{3}$ parte de sat, pe care a primit-o zestre soția sa, fiica lui Constantin Volcinschi.

Antohi Volcinschi are $\frac{1}{4}$ de sat, moștenită dela tatăl său Sandul Volcinschi.

Restul este stăpânit de cumnata sa care are $\frac{1}{6}$ parte, și de Petru și Constantin Volcinschi.

1783, *Mart 27, Cernăuți*: Constantin Arap declară că Axana, văduva lui Volcinschi, stăpânește împreună cu Constantin Volcinschi $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{6}$ de sat. Axana primise părțile ei dela soțul ei Gheorghii Volcinschi. Constantin Volcinschi moștenise partea sa dela părinți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 47-54).

3. 1784, *Mai 17*: Constantin Arap face schimb și dă lui Iuon Sava căpitan, fiul lui Vasile, nepotul lui Niculiță Sava, $\frac{1}{3}$ Prisăcăreni, fost pe vremuri Fărceni.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 307).

4. 1786, *Mai 25*: Văduva Axana cu fiicele ei Maria, Ilinca și Antimia și cu nepotul ei Constantin, fiul lui Iuon Volcinschi, dau mărturie pentru $\frac{1}{4}$ Fărceni. Iuon Volcinschi o vânduse lui Gheorghe Volcinschi, soțul Axanei, fiul său Constantin a răscumpărat-o. Să o stăpânească.

(Tot aici, Liber Haered. IV 218).

5. 1791, *Aug. 2*: Nicolai Gligorce de Prisăcăreni cedează lui Toader Zegre o bucată de pădure ca s'o lăzuească; pentru munca aceasta să fie scutit pe cinci ani de toate obligațiile față de stăpânul său. (Tot aici, Liber Haer. XVII 403).

6. 1806, *Oct. 14*: Iordachi Sava face schimb, dând lui Ilie Gligorce în schimbul sumei de 2000 floreni părțile de Prisăcăreni, Petriceni și Nepolocăuți, moștenite dela tatăl său Iuon Sava căpitan.

(Tot aici, Liber Haered. XXI 313).

7. 1810, *Iulie 11*: Antioh Volcinschi cedează lui Ilie Gligorce $\frac{1}{2}$ din $\frac{1}{4}$ parte de Fărceni, astăzi Prisăcăreni, moștenită dela tatăl său Sandul Volcinschi, în urma drepturilor ce le are Gligorce după Anița și Maranda, fiicele lui Sandul Volcinschi.

(Tot aici, Liber Haered. XXI 315).

La 1801—1802 preotul satului Prisăcăreni Grigorie Iurievici cere conzistoriului din Cernăuți să ia măsuri ca să se termine biserica din sat, de oarece boierii și mazilii din Prisăcăreni, deși s'au obligat, totuși nu vor să

contribuie cu nimic la zidirea bisericii. Crede că e necesar ca Administrația din Cernăuți să dea o « mai aspră poroncă sau tocmai orânduire execuției cătră acești ctitori a Prîsăcărenilor spre săvârșire începutului și pre nevoinciosului dumnezăesc lăcaș ».

66.

1767, Iunie 19.

Se aplanează conflictul ivit între mai mulți boieri pentru satele Nihoreni, Stănești și Turiatca, ținutul Sucevii.

Pre Innălțate Doamne,

Din luminată poroncă Innălțimii Tale am luat sama între du-lui *Lupul Balș* vel vornic cu *Grigoraș Stroescul* vel comis i cu căpitan *Ioniță Strișca* i cu *Ion Brah(ă)*, cu *Ion Popăscul* și cu *Hilip Gora* pentru niște moșii *Nihoreni* și *Stăneștii* și *Turiadca* dela ținutul Sucevii care după ce cu amăruntul cercetase cetind scrisorile dresuri goșpod și la o parte și alta pricina întracesta chip s'au aflat: du-lui vornic *Lupul Balș* pe scrisori ce are, are să stăpânească dintracele moșii părți pe cât i-or cuprinde scrisorile și căpitanul *Strișca* câte a trie parte cât îi scriu scrisorile, cum și *Stroescul* și *Brahă* ce li să vor alege pe scrisori pe zapisă și mai rămăind moșie necuprinsă de scrisori să să de și lui *Ion Popăscul* având și el numai nește cărți gospod vechi date pe jaloba neamului său că ar ave moșie, iară *Hilipu Gora* s'au dovedit din scrisorile lui *Brahă* cu neamul lui *Gora* au fost vecin, și n'are moșie care fiind pricina cum s'au arătat mai sus noi, Pre Innălțate Doamne, așe am socotit a fi cu ca'e și cu dreptate, dacă va fi și luminată poronca Mării Tale să li să orănduească hotarnici pe *Ștefan Tabără* vornic de poartă, să margă acolo

să măsoare moșiile și alegând din fiește care moșie părțile du-(sale) vor(nicului) Balș, apoi a căpitanului Strișca pe scrisori și să aleagă și Stroescului și lui Brahă pe scrisori și pe zăpisă, ci li să va veni și mai rămăind ceva moșie necuprinsă de scrisori, să o de toată Popăscului pe acele cărți date și să le hotărască părțile osăbit ca să nu mai fie pricină pentru împresurare a vre unii părți și înștiințăm pe Mărie Ta, ear cea desăvârșită hotărâre rămâne la Pre Înălțată înțelepciune Mării Tale.

1767 Iuni 19.

Plecați slugi Mării Tale.

Paladi vel logofăt. *Iordachi Cantacuzino* vel visternic, *Costantin Sturza* vel spatar.

Noi Grigorie Ioan Calimah Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

După cercetare și giudecata Du-lor velițălor boeari cetindu-să anaforaoa aceasta și înaintea Domnii Mele poroncim și Domniea Me la toate așa să să urmeze rândindu-să din poronca Domnii Mele și pe numiți boeari hotarnici ca să aleagă și să hotărască parte fiește căruie de moșie și am întărit și cu pecete domnii mele.

1767 Iunie 20.

Copie românească, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum I pag. 277—279.

Alte documente:

1. 1775, Iunie 25 : A venit înaintea lui Leon Imbault, staroste de Cernăuți, și a lui Podlog stolnic Marița Sorocenița, fata Capșei, nepoata lui Vlad, cu neamul ei Ion Popăscul, Gora și alți răzeși din Mogoșești trăgând în judecată pe Ioniță Strișca căpitan pentru satul Nihoreni, Tureadca și Stăneștii, țin. Sucevii. Marița Sorocenița neavând dreptate se dă rămasă și Strișca rămâne stăpân.

(T. Balan: Familia Onciul pag. 101—102 nr1 87).

2. 1782, Aug. 30 : In fața comisiei austriace apare Lupul căpitan și declară că Lupul Balș, în numele căruia vorbește, stăpânește $\frac{1}{3}$ parte Stănești (țin. Sucevii), pe care a primit-o zestre dela socrul său (Cantacuzino) Pașcanu.

Ionița Strișca declară că stăpânește $\frac{1}{3}$ parte de Stănești, moștenită dela părinți.

Mihalachi Stroescul stăpânește $\frac{3}{12}$ parte de Stănești moștenită dela tatăl său Grigoraș Stroescul comis. ✓

Vasile Nihoran și Ioan Popescul declară că stăpânesc a $\frac{1}{3}$ parte de Stănești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum I 147).

3. 1782, Sept. 21, Cernăuți : In fața comisiei austriace apar răzeșii Iuon Popescul și Vasile Nihoran și declară că stăpânesc partea de Nihoreni rămasă în cordon. Iuon Popescul a primit partea sa dela soția sa, fata lui Ion Vlad. Acest Vlad zălojise jumătate de sat Nihoreni pentru suma de 40 lei, iar el Popescul a răscumpărat-o. Vasile Nihoran a moștenit partea sa dela părinți.

(Tot aici, pachetul Nihoreni).

4. 1783, febr. 4, Cernăuți : Auditoriatul austriac din Suceava judecă pâra înaintată de mazilul Ioniță Strișca împotriva lui Iuon Popescul și Vasile Nihoran pentru a $\frac{1}{3}$ parte Nihoreni și a $\frac{1}{3}$ parte Stănești. Acuzații susțin că aceste două părți de moșie se găsesc în Moldova și sunt ale lor. Auditoriatul respinge observațiile făcute de acuzați și atribue lui Ioniță Strișca aceste două părți.

(Tot aici, Liber Haereditatum XI 37).

5. 1792, Noem. 31, Iași : Iordachi Balș face schimb de moșii dând moșiile sale Sinăuți, Stănești și Românești și primind dela generalul Matei Cantacuzino câteva moșii (care ?) situate în Moldova.

(Tot aici, Liber Haered. II 77).

6. 1810, Mart. 15, Stănești : Maria Butucioaie, fiica răp. Vasile Strășca, dă danie nepoatei sale de soră Casandra, fiica Ilinței Vlahovici, părțile ei de Stănești și Nihoreni situate în Bucovina.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 579—580).

7. 1814, Mai 2, Cernăuți : In urma reclamației Nastasiei Vasilco Forum Nobilium din Cernăuți a ordonat o nouă împărțală a averii răp. Vasile și Catrina de Strișca. Copiii lui Vasile Str. sunt : Nastasia căs. cu Ștefan Vasălco, Dumitraș Strișca, Toderăș Strișca, Maria Butucioaie, Ilinca căs. cu Petre Vlahovici, Anița căs. Calmuțchi. Impărțala se face astfel :

1) Maria Butucioaie primește $\frac{1}{3}$ Nihoreni și $\frac{1}{3}$ Stănești.

2) Nastasia Vasilco $\frac{1}{4}$ Călinești în Bucovina, toată partea de Novoselița din Moldova, țin. Herței, $\frac{1}{4}$ Forosna din raiaua Hotinului.

3) Ilinca von Vlahovici $\frac{1}{2}$ Mihuceni și 3 părți din moșia Șerbenița din raiaua Hotinului.

4. Frații Dumitru și Teodor von Strișca satul Zăleneu cu Piedecăuți și întreg satul Inăuți din raiaua Hotinului.

5) Anița Calmuceasa care stăpânește $\frac{1}{2}$ Mihuceni, $\frac{1}{4}$ Coșciuşna țin. Dorohoi, $\frac{1}{6}$ Volcineț din raiaua Hotinului mai primește un loc de casă mare în tâgul Cernăuților.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 574—579).

8. 1816, Ian. 16: Testamentul Mariei Butucioaiei, fiica răp. Vasile Strișca, neavând copii, dăruiește surorii sale Nastasia Vasilco toată partea ei, anume $\frac{1}{3}$ Stănești și $\frac{1}{3}$ Nihoreni, amândouă în Bucovina, țin. Siretului.

Satului Stănești i se zice și « Pueni » (Uricarul XXII 131). Astăzi i se zice Poieni, Hotarnica Stăneștilor din 1783 Martie 14, vezi Uricarul XXII 137—141.

67.

1767, Iunie 20.

Grigori Calimah Voevod întărește lui Vasile Sămaca o parte de Babin și Stepăniuca, ținutul Cernăuți.

Io Grigorie Ioan Calimah Voevod, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii Mele lui *Vasile, ficiorul Sămacăi*, mazil, să fie volnic cu cartea Domnii Mele a-ș ține și a-ș stăpâni a lui dreaptă ocină și moșie ce are depe strămoașă sa Solomiea, anume o a patra parte de *Babin* și o a patra parte din *Stăpăniuca* ce sint la ținutul Cernăuțului și să aibă a lua și de a zăcea din țarini cu pâine, din câmp cu fânaș, din bălți cu pește și din prisăci cu stupi, însă din 50 unul, iar fiind mai puțin să ea câte o păra de stup și din tot locul cu tot venitul pe obicei și după hotărârea ponturilor și poroncim Domnie Me și du-(tale) staroste pentru cei ce nu să vor supune a-ș da venitul moșiei să nu-i îngăduiești, ci să împlinești tot pără la cel puțin supuin-du-i ca să urmeze după cum arătăm mai sus, iar având a răspunde (cineva, acela) cu dresă și cu scrisori ce ar ave să vie aicea la divan. Aceasta poroncim.

1767, Iuni 20.

Proci vel logof.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

Alte documente despre satul Babin și săliștea Stepeniuca:

1. 1781, Oct. 22 : Ion Mitescul căpitan cu soțul său Casandra, fata răp. Vasilie Drăghinici și a Mariei, fata lui Ștefan ce a fost frate bun cu Anton mitropolitul, înzestrează pe fiica lor Ilinca, căs. cu Ion Calmuțchi căpitan, dându-i $\frac{1}{4}$ Babinul și $\frac{1}{4}$ săliștea Ștefăniuca, care face jumătate de sat, cu vaduri de moară, cu păduri la stânca Nistrului.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 258).

2. 1782, febr. 15 : Laurentie ieromonah, egumenul schitului Babin, declară în fața comisiei austriace, că pe locul unde se află schitul, stătuse pe vremuri o biserică și o sihăstrie. Amândouă fură distruse pe timpul războaielor cu Turcii. Acuma 30 ani călugărul Onufrie a clădit

din nou biserica și schitul. Schitul posedă numai o $\frac{1}{2}$ falce grădină în jurul schitului; călugării trăesc din daniile răzeșilor. Schitul mai are o moară clădită pe pământul răzeșilor, câteva vite și 50 stupi.

(Tot aici, pachetul Babin și Isidor Onciul: Fondul religios pag. 56).

3. 1782, *Mai 18* : În fața comisiei austriace răzeșii de Babin declară următoarele: Ion Mitescul stăpânește $\frac{1}{4}$ Babin și $\frac{1}{4}$ siliștea Stefaniuca, primite dela soția sa. Const. Drăghinici: $\frac{1}{4}$ Babin, $\frac{1}{4}$ siliștea Stefaniuca moștenite dela tatăl său, care cumpăraseră 3 părți de Babin și Ștefaniuca dela mân. Putna, din care o parte este stăpânită astăzi de Dumitraș Gafenco. Vasile Sămaca: $\frac{1}{4}$ Babin și $\frac{1}{4}$ Ștefaniuca. Strămoașa sa fusese soră cu Const. Turcul. Pe vremuri tot satul fusese al familiei Turcul. Dumitraș Gafenco are $\frac{1}{4}$ Ștefaniuca și $\frac{1}{4}$ Babin. Tatăl său Miron Gafenco stăpânise $\frac{1}{2}$ Babin și o parte de Ștefaniuca. Un sfert de Babin fusese vândut mitropolitului Antonie, din cauza datoriilor lui Pavel Rugină, care fusese frate cu strămoașa lui Dumitraș Gafenco.

Mihai Vlaico, la fel răzeș în Babin, n'a apărut. Se vede, zice comisia, dânsul stăpânește pe nedrept o parte de sat.

(Tot aici, pachetul Babin).

4. 1782, *Dec. 2, Horoșăuți* : Ilie Vlaico din Horoșăuți dă zapis fiului său Gheorghe Vlaico. Fratele Mihai Vlaico a vândut lui Vasilie Marco $\frac{1}{4}$ parte Stepeniuca, iar Ilie Vlaico cu nepotul său de soră Niculae Tumorug l-a tras în judecată pe V. Marco. La judecată s'au împăcat, fiecare parte primind $\frac{1}{8}$ parte de sat, iar Ilie Vlaico și Niculai Tumorug au dat 600 lei. Gheorghe Vlaico va stăpâni $\frac{1}{2}$ din partea lui Ilie Vlaico de Stepeniuca, dând el 150 lei. Restul va primi fiica lui Ilie Vlaico, anume Dochța. A scris Dumitraș Tumorug.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Antiquorum II 292).

5. 1783, *Mai 5* : Vasile Sămaca și Anton Grocholski se invoesc, ca fiecare din ei să stăpânească câte a $\frac{1}{4}$ de Babin.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIV 296).

6. 1784, Aug. 31 : Schitul Babin posedă $\frac{1}{2}$ falce de pământ, Ion Mitescu $\frac{1}{4}$ Babin și $\frac{1}{4}$ Stepeneuca primite ca zestre dela soția sa, fiica lui Vasile Drăghinici; C-tin Drăghinici posedă $\frac{1}{4}$ Babin și $\frac{1}{4}$ săliștea Stepeneuca, Vasile Sămaca $\frac{1}{4}$ Babin și $\frac{1}{4}$ Stepeneuca, Dumitraș Gafenco $\frac{1}{4}$ Babin răscumpărate dela Nicolai Gafenco, iar Vasile Vlaico stăpânește $\frac{1}{4}$ Stepeneuca.

(Tot aici, Liber Granicialium II 25-35).

7. 1786, Ian. 4 : Toader Pădure din Boianciuc cu soția sa Anița, fiica lui Mihai Vlaico, Dumitraș Stângaci cu soția sa Raifta, tot fata lui Mihai Vlaico, dau zapis lui Vasile Marco de Răpujiniță căpitan. Marco primește dela ei $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{4}$ parte Stefaniuca, partea de jos despre Chișălău și Prilipce, baștină dela Mihai Vlaico, și le dă în schimb o parte de Bănila Moldovenească ce o are moașa sa Anița, fata lui Andronic Vlad, și 200 lei, bani buni țisărești. Martorii: Toader Cojan, Gheorghe Știrbu, Ioniță Toupaș vornic de Cuciur Mic, Ion Lența, Ioniță Tabără, Ion Verenca, Miron Scrijală. A scris Mihalachi Cojan.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum VIII 13).

8. 1789, Dec. 1, Horodenca : Iuliana Popiel și Ana Ceaicovsca vând lui Anton Groholschi pentru suma de 4500 galbeni olandezi pământurile lor situate în satu Babin și Stepeneuca.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 245).

9. 1793, Mart. 9, Babin : Ion Calmuțchi căp. scrie lui Vasile Bodnarovschi din Babin, că-i vindē în arendă pe 3 ani părțile sale din Babin și Stefaniuca pentru 600 galbini. Aici se află 3 mori câte cu o piatră, o păreche de chivi de sucmane, 3 găvane de păsat și 46 țărani gospodari. Să lucreze cu țărani 12 zile pe an după patenturile Bucovinii și să le ia câte un car de lemne, câte un tort de cânepă, pentrucă dijmă de cânepă nu se ia, câte o găină dela tot gospodarul și dijma din toată sămănătura.

(Tot aici, Liber contract. Nov. IV 49-51).

10. 1793, Dec. 31 : Conform doc. din 1767 Iunie 20 Vasile Sămaca posedă $\frac{1}{4}$ Babin și $\frac{1}{4}$ Stepeneuca, moștenite dela strămoașa sa Solomea. Partea lui Vasile Sămaca

se împarte la 1777 între rudele sale: Vasile Sămaca, Cate-
rina Broselova, Iuliana Popielova, Basilius Czajkowski și
Antonius Groholski. În urmă $\frac{1}{4}$ de Babin se împarte
astfel: $\frac{1}{8}$ Vasile Sămaca, $\frac{1}{8}$ Antonius Groholski.

(Tot aici, Liber Haereditatum V 67).

11. 1794, *Iunie 10*: Grigori Drăghinici nobel vinde
în arendă lui Iosif Hener din Serafineț pe 4 ani părțile
sale din Babin și Ștefaniuca. Se arată obligațiile celor 10
țărani gospodari, cari locuiesc pe aceste părți.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. II 312—314).

12. 1806, *Mart 7*: Tribunalul din Cernăuți împarte $\frac{1}{8}$
Babin și $\frac{1}{4}$ Ștefaniuca a răp. Vasile Sămaca între copiii
acestuia: Ioan, Ștefan, Ana, Alexandru, Mariana și Vasile.

(Tot aici, Liber Haered. XVI 222).

13. 1815, *febr. 13, Chisălău*: Maria din Morțun Zotoaie
logodește pe fiica ei Catinca cu Mihalachi Dobrovolschi-
Buchenthal dându-i 1000 galbini holender și $\frac{1}{8}$ Ștefa-
niuca. Semnează: Iordachi Morțun tutor, Alexandru Jăean.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum
tutella 139).

14. 1828, *Noem. 20*: Nicolai Tumurug împarte averea
sa la cei 7 copii ai săi făcuți cu soția sa Maria născ. Vlad,
anume: Dumitraș, Ileana căs. cu Păunel, Catrina căs. cu
Frunza, Axenia căs. cu Buțura, Anița căs. cu Ianoș, Toader
și Maria căs. cu Vlad. Ileana primește partea din Babin
și Ștefaniuca. Ceilalți primesc baștina din Vasileu. Părțile
acestora sunt specificate.

(Gazeta mazililor și răzeșilor, Cernăuți, Anul I 1910
pag. 134—136).

Despre schitul Babin vezi Erast Hostiuc: « Schituri și
sihăstria din Bucovina de altădată » în « Biserica ortodoxă
română », București. Anul LIII 1935, Iulie-August. Nr. 1
7-8, pag. 332—335.

1767, Iunie 25.

Se întărește lui Grigoraș Brânzanul partea sa de moșie din Mamornița, ținutul Cernăuți.

Noi *Grigorie Ioan Calimah* Voevod, bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi. ■

De vreme ce ni-au arătat *Grigoraș Brânzanul* mazil ot Cernăuț carte de giudecată dela dumnilor veliții boeri dintru acest velet 1767 Ghenare în 20, întru care arată că din 16 moșii ce arată căpitan Potlog cu frații lui că au și unele [ce] sint nedezbătute și făcându-să și el Potlogeștilor ginere de nepoată de sor[ă], dintr'acele moșii i-au dat lui zestre parte soacră sa în *Mamornița* ot Cernăuț, unde și cu voe Potlogeștilor de 7 ani s'au mutat pe ace parte de moșie în Mamornița și au făcut casă și alte toate cele ce i-au trebuit și Potlogeștii vrând să-l strămute de acolo să-i de parte în Cincău nu li-au dat dreptate și s'au dat rămaș de giudecată pe Potlogești ca să-ș stăpânească ace parte de moșie din Mamornița cât a fi partea soacrăi sale, pentru aceia după cartea de giudecată a dumnilor-sale veliților boeri i s'au dat și dela Domnie Mea această carte a Domniei mele ca să fie nestrămutat depe acea parte de moșie, ci să o stăpăniască cu tot venitul, cum și într'alte moșii de baștină și de cumpărătură pe părți ce i s'a veni să între și el stăpănitor împreună cu Potlogeștii, de vreme ce li-au dat Brânzan 95 lei cheltuiala Potlogeștilor să dezbată moșiile și acelor părți de moșii venitul lor ce ar fi și l-or fi luat Potlogeștii să-l cee Brânzanul dela căpit. Dumitrașco Potlog, cum și paguba din fănaț și lucrul oamenilor ce i-a fi pricinuit pagubă Necolai Potlog la Mamornița să-ș cee la Necolai Potlog.

Pentru aceia poroncim Domnie Me du-tale staroste di Cernăuț să cercetezi și pe câte părți de moșie va ave dreptate Brănzanul să între stăpănitor într'acele de baștină sau de răscumpărătură să-i dai mărturie și parte venitului moșiilor ce i-ar fi luat căp. Dumitrașco Potlog, să-i îplinești, cum și paguba fânațului și lucrul oamenilor ce i-ar fi pricinuit Necolai Potlog păgubire la Mamorniță să-i îplinești și să-l odihnești cu toată dreptate lui. Aceasta poroncim.

1767, Iuni 25.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

Alte documente:

1. 1759, Iunie 12: Ioan Theodor Voevod scrie lui Gheorghii Lefter staroste de Cernăuți, precum s'a jeluit Grigoraș Brănzanul mazil de Cernăuți zicând că în toți anii i se fură cai, boi și astă primăvară i s'au furat 2 boi; dela alții nu se fură. Starostele să aducă față pe sătenii din sat și pe toți înpregiurașii să le ia seamă apucându-i cu strânsoare ca ori să afle tâlhariul ori, neaflând tâlhariul, să plătească paguba.

Osăbit s'a jeluit pe sătenii de acolo că în anii trecuți viind un sol leșăsc mergând la Țarigrad și fiind satele rânduite să de cai pentru trebuința solului, sătenii i-au luat o iapă trimițind-o la Hotin și i-au omorât iapa pe drum. Starostele să-i îplinească iapa cu carte de giudecată. Iar dacă n'ar putea așeza lucrul acolo, să le dea zi cu mărturie, să vie la divan. Vel logofăt.

(Tot aici, copie, pachetul cu actele de nobilitate).

1767, Iulie 22.

Se desparte satul Botășeni al mănăstirii Solca de satul Comănești al lui Simion Tăutul. Amândouă satele sunt în ținutul Sucevii.

+ Facem știrea cu această mărturie hotarnică că din luminată poronca prea înălțat domnul nostru Mărie Sa Grigorie Ioan Calimah Voevod ce ni-au adus cuviosul Kir Venedictu egumenul dela sfânta mănăstire Solca, întru care ni să poroncește ca să mergem la satul *Botășenii* moșie mănăstirii Solcăi și să căutăm hotarul moșii de cătră hotarul Comăneștilor, moșie lui Sămion Tăutul și să o hotărăm și să o stălpim, deci după poroncă mergând la numita moșie strângând oameni, megieși și înpregiurași, fiind și răzășii de față, cercetând noi hotarul între Comănești și între Botășeni și ducându-ne Sămion Tăutul la un buor vechi ce este într'un fag în margine codrului în culme dealului care buor ni-au arătat că desparte hotarul Comăneștilor di cătră Botășeni și întrebându-să și pe ermonah Iosif, tatul lui Sămion, fiind om bătrân ca de oș (76) de ani, cărue puindu-să blăstăm ca să mărturisască ade-vărul în frica lui Dumnezeu, cum știe că au apucat hotarul din părinții săi și până unde ar fi stăpănit bătrânii, și așe ni-au arătat și au mărturisit că așe au apucat, că din buor vine hotarul drept la o scursură de părau ce coboară din pădure și cade în Solonețul Mic care părau îi zice părau Lautoai și din gura păraului drept preste Solonețul Mic și preste poiană la codru unde ar fi fost buor și preste codru în dial într'o poiană ce-i zice acmu Poiana Bărăictariului, deci noi după mărturisire lui ermonah Iosif și altor oameni după cum ni-au arătat mergând pe acele semne până în Poiana Bărăictarului pisti codru am aflat buor în poiană într'un fag în margine despre

răsărit și luând din buor înapoi iar piste codru asupra răsăritului până în margine codrului unde s'au pus piatră în margine unde ar fi fost buorul, fiindcă buorul nu s'au găsit căci s'au găsit copacii căzuți și din piatră de supt margine drept preste câmpu preste poiană cam pe costișe pin. . . o piatră veche ce desparte Comăneștii pe mijloc și aproape de Solonețul Mic iarăș s'au pus piatră lângă un drumușor ce vine pin poiană în sat și din piatră drept preste Solonețul Mic la gura pârăului și pârău la dial și sfârșindu-să pârăul tot vale scursurii până în codru și culme dialului pin codru până în buor cel vechiu ce s'au aflat dintăi, și așe s'au priimit și o parte și alta iscălindu-să și răzășii mai gios și după cum am hotărât pe semnile ce arată mai sus și am îndreptat hotarul pintre Botășenii și pintre Comănești am dat mărturie noastră la mâna egumenului.

Let 7275 Iul(ie) 22, 1767.

Dosiftei episcop Rădăuțului.

Petre Cheșco șatrar, Ilie Cârste biv vel șatrar, erimohnah (!) Iosif, oteț S[ă]mion adevveresc, Simion Tăutul.

Orig., hârtie, Arhiva Mitropoliei Cernăuți, fasc. 24 lit. F. Intărirea acestei hotarnice poartă data de 1768 Ianuarie 9. (Original, hârtie, Arh. Mitr. Cern., fasc. 24 lit. K).

Alt document:

1768, Ianuarie 3: Grigori Ioan Calimah Voevod scrie lui Iordachi Cantacuzino spatar ispravnicul țin. Sucevii, a dat jalobă un ficior al lui Simionel Tăutul să nu se întărească hotarnica făcută zicând că are o poruncă domnească după care hotarnica se va face din nou. Porunca amintită a fost luată dela domnie de Simionel Tăutul cu «șirătlicuri» și domnul poruncește ca hotarnica să fie bună și neștrămutată, iar cartea de hotărât să se ia dela Simionel Tăutul «și această pricină să nu să mai lungiască». (Original, hârtie, Arh. Mitr. Cernăuți, fasc. 24 lit. G).

1768, Ianuarie 5.

Gligoraș Stroescul dăruiește lui Antohi Zozăn jumătate din satul Martinești, ținutul Cernăuți.

Adecă eu *Gligoraș Stroescul* ce am fost comis al doile și cu ficiori miei anume Costandin și Mihălache și Panaiti făcut-am adevărat zapisul nostru și l-am dat la mână du-le Antohe Zozăn III. logofăt, să să știe că noi de nime siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe am dat și am dăruit jumătate de sat de *Martinești*, parte de sus, care este la ținutul Cernăuțului pe Părău Negru și să hotărește din gios cu Onutu, moșia Pașcanu[lui], și din sus cu Dobronăuți, moșie lui Postolache Cărste, aceasta am dat și am dăruit de mai sus numitului du-le Antohe Zozăn III. logofăt să stăpânească cu pace și să-ș facă și întăritură gospod și pentru mai mare credința am iscălit noi cu toții și alți boieri care s'au iscălit mai jos.

7276, Ghenar 5.

Gligoraș Stroescul, Costantin Stroescul, Mihălache Stroescul, Panaiti Stroescul.

Manolache Costache vel logofăt, Nicolache vornic de poartă.

Eară de s'ar întâmpla să easă moșie aceasta re, să aibu eu a răspunde cu alte moșii de potrive acestie or la ce vreme s'ar întâmpla și or eu or ficiori miei să aibă a răspunde.

Ioan Popovici logofăt za divan, Gligoraș Stroescu, eu Vasile stegar de copii.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I pag. 211.

Martineștii se cheamă astăzi Ocna.

Alte documente despre satul Martinești:

1. 1761, Aug. 20 : Grigorie Ioan Voevod întărește lui Gligoraș Stroescu biv vel comis $\frac{1}{2}$ Martinești.

(Const. și Marcela Karadja : Documente cantacuzinești din Bucovina pag. 62-63).

2. 1764, April 17 : Grigorie Alex. Ghica scrie lui Păun biv vel păharnic, staroste de Cernăuți, că s'a judecat pah. Const. Cantacuzino cu Gligoraș Stroescu comis pentru Martinești. Stroescu cere jumătate, dar s'a dovedit de boieri că n'are dreptate. În fața domnului numai Const. Cantacuzino a arătat un ispisoc dela Vasile Vodă precum întreg satul este al familiei Cantacuzino. Se trimite starostelui, ca acesta să-l delege pe Ștefan Tabără vornic de poartă ca să cerceteze.

(Tot aici, pag. 63-64).

3. 1764, Sept. 5 : Anaforaua boierilor despre Martinești. Gligoraș Stroescu cere $\frac{1}{2}$ Martinești în baza zăpisului de vânzare al lui Grozav și al surorii sale dat în mâna lui Lupu Stroescu. Dar în acest zăpis este iscălit numai șoltuzul (probabil de Cernăuți) cu 12 pângari. Lipsesc iscăliturile starostelui și ale altor boieri. Deci Stroescu n'are dreptate. Domnul întărește anaforaua boierilor, iar cine nu va fi mulțămît, pentru acela « ușa divanului domniei mele iaste deschisă ».

(Tot aici, pag. 64-65).

4. 1764, Sept. 11 : Gligoraș Stroescu se jeluește împotriva lui Constantin, fiul răp. Iordache Cantacuzino spătar, pentru $\frac{1}{2}$ Martinești, că nu vine la judecată și-i ține acea jumătate ca și tatăl său.

(Tot aici, pag. 66).

5. 1764, Oct. 1 : Grigori Alexandru Ghica Voevod scrie lui Păun biv vel paharnic, starostele de Cernăuți că a dat jaloabă Dumitrașco Potlog biv vel căpitan asupra niamurilor sale Volcinceștii și asupra fraților săi Potlogești pentru moșiile ce le-au avut cu Stroescu. Atunci au eșit rău $\frac{1}{9}$ Herța și $\frac{1}{2}$ Martinești. Volcinceștii cu Potlogeștii erau să mai dea lui Stroescu o bucată de moșie, ca să împlinescă acea jumătate de sat Martinești ce a eșit rea. Dumitrașco Potlog arată un izvod de cheltuială

pe 180 lei ce a cheltuit cu pricina Herțai, și niaturile sale până acuma nu i-au întors această cheltuială. Și s'a mai jeluț asupra fraților săi Potlogești că « pâr acmu » moșiile lor n'au fost împărțite. Domnul ordonă lui Păun să aducă pe Dumitrașco, pe frații săi Potlogești, pe Volcincești și să cerceteze pricina.

(Original, Academia Română, Documentul nr. 143-137).

6. 1782, Apr. 19, Coțman : In fața comisiei austriace se fac următ. declarații : Iordachi Cantacuzino mare spătar stăpânește Verenceanca, dar neputând veni l-a trimis pe Iuon Zota. I. Cantacuzino a moștenit Verenceanca « olim Stăuceni nuncupatum » (care mai nainte se chemase Stăuceni) dela tatăl său mort înainte cu 17 ani.

I. Cantacuzino mai stăpânește satele Iujineț, Șișcăuți, Onut, Samușin și Martinești. Le-a moștenit pe toate. Martinești, zis și Ocna, este « parva quaedam villa Ocna » (satul mic Ocna). Samușinul posedă un « portorium » peste Nistru, adecă o brodină.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum V 198—224).

7. 1796, Apr. 23, Iași : Iordachi Cantacuzino visternic vinde secretarului Mihalachi pe 5 ani venitul moșiilor sale din cordonul împărătesc anume : Verenceanca, Iujinețul, Șișcăuți, Samușin fără brodină, Onutul de sus, Martinești ce-i zic și Ocna, și Părâul Negru.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum VIII 9-12).

8. 1802, Apr. 23, Iași : Iordachi Cantacuzino logofăt arendează pe alți 4 ani secretarului Mihalachi Cernevschi aceleași moși.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XV 325—329).

Cernevschi le-a ținut în arendă până la anul 1814.

9. 1808, Dec. 9 : Mihalachi Cernievschi cedează lui Caietan Zerigiewicz și lui Andreas Romașcan arenda pe 4 ani asupra satelor Ocna, Onut, Samușin și Părâul Negru.

(Tot aici, Liber Haereditatum V 213—215).

10. 1816, Mai 1, Iași : Iordachi Cantacuzino dăruiește fiului său Alexandru moșiile Onutul de Sus cu toate celelalte sate anume Martineștii, Samușin, Ocna și Părâul Negru « care toate la un loc să stăpânesc ».

(Copie. Tot aici, Liber Instrumentorum II pag. 421).
Despre Martinești vezi Karadja C-tin și Marcella : Docum.
cantacuzinești din Bucovina pag. 70, 76-77.

Știind că satul Verenceanca s'a chemat pe vremuri
Stăucenii, va fi necesar să deosebim cele două sate vecine
cu același nume de Stăucenii, din care unul a rămas cu
vechiul său nume, iar celalt se cheamă astăzi Verenceanca.
Despre Verenceanca : la 1589 Mai 20 lui Onciul Vrân-
ceanul i se întăresc satele Cadubești, Stăuceni și Culeuți
(vezi vol. I 105—107). La 1620 Mai 4 Onofrei Vrânceanul,
fiul lui Onciul Vr., împreună cu rudele sale trag în jude-
cată pe starostele Gavrilaş Mateiaș pentru satul Stăuceni.
Starostele Gavrilaş a arătat un ispisoc dela Petru Voevod
în care scrie, că satul său Stăucenii fusese domnesc și
a fost dăruit de Petru Voevod tatălui Matieaș. Alt sat
Stăucenii Vechi, care este într'un hotar cu satul Cado-
bești, fusese pe vremuri slobozia moșului lui Onufrei
Vrânceanul (adecă Ioan Vrânceanul). (Vezi vol. II pag. 79).

Din acest document rezultă că satul Stăucenii lui
Onufrei Vrânceanul este creația moșului său Ioan Vrân-
ceanul, și a primit cu timpul numele de Verenceanca,
probabil după creatorul său Ion Vrânceanul. Stăucenii lui
Gavrilaş Mateiaș se cheamă și astăzi astfel.

Și Verenceanca a ajuns în mâinile lui Gavrilaş Mateiaș,
deoarece la 1652 Martie 4 fiul său Ieremie primește satele
Stăucenii Mari cu 2 heleștee (= Stăucenii) și Stăucenii
Vechi cu un heleșteu (= Verenceanca). Vezi vol. I
pag. 256).

Despre Verenceanca :

1. 1782, Mai 24, *Verenceanca* : În fața comisiei au-
striace apare Iuon Zotta vechil și declară că satul Veren-
ceanca este proprietatea lui Iordache Cantacuzino. Stră-
moșul acestuia îl primise zestre dela socrul său. Veren-
ceanca s'a chemat pe vremuri Stăucenii Vechi.

Iordache Cantacuzino mai stăpânește în Bucovina
satele Iujineț, Șișcăuți, Onut, Samușin și Martinești, pe
care la fel le are dela strămoșul său.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium X 129—145).

2. 1808, Iulie 8: Iordachi Cantacuzino vel logofăt dă în arendă lui Mihălache Cernevschi pe timp de 4 ani (1810—1814) moșiile Verenceanca, Iujinețul, Șășcăuți, Ocna, Samușinul, Onotul și Părâul Negru pentru suma anuală de 2500 galbeni olandezi în aur, 150 ocă zahăr și o bucată de pânză din Olanda.

(Tot aici, Liber Relationum III 822).

3. 1816, Mai 1, Iași Iordachi Cantacuzino logofăt dăruește fiului său Costachi Cantacuz no vornic moșia Vericeanca, țin Cernăuți.

71.

1768, Februarie 27.

Grigori Ioan Calimah Voevod ordonă să se aleagă părțile de moșie ale lui Andrei Cuparencu din satele Românești și Călinești, ținutul Sucevii.

+ Noi Grigorie Ioan Calimah Voevod, bojiu milostiuu gospodar zemli moldavscoi.

Credincios boeriul Domnii mele du-lui *Toader Silion* biv vel med. i sluga noastră *Vasilachi Pancul* mazil, Vă facem în știrea că Domnii mele ni-au jăluit Andriiu Cuparencu mazil din Botoșani, zicându că dinpreună cu rudeniile sale ari moșie *Șărbăneștii* pe Siret ot ocolul Botoșanilor și tot aproape de hotarul numitii moșii *Șărbănești* mai au și moșie *Românești* pe Horaiț, și *Călineștii* pe apa Hatnii ot Suceavă, care moșii le sănt de baștină și să află și scrisori pe dănsăle și până acum fiindu neîmpărțite nu să știe cine câtă parte are ș-au cerșut numitul Andrii Cuparencu mazil ca să să osăbască fiește carea cu parte sa de moșie, pentru carea iată că Vă scriem să Vă sculați și să mergiți la arătatele de mai sus moșii și strângându de față și pe toate rudeniile lui cum și pe alți înpregiurași

să cercetați pricina cu amăruntul din scrisori și alte mărturii dovezi încredințate și făcându și măsură moșiilor, după cum viț afla cu bună dreptate să alegeți și osăbiți cu pietre hotară a fieștea căruca parte ca să nu să mai întindă a lua venitul cu nedreptate unii dipea părțile altora, pe carea alegere să faceți și mărturii la mâna cui s'ar cădea, ca de nu s'ar odihni vre o parte și s'ar trage să vie la Divan să avem știrea. Aceasta scriem.

1768, Feb[ruarie] 27.

Și alegirea ce viț face să fie cu dreptate căci că pe urmă aflându-să rea apoi pe urmă viț întoarce toată cheltuiala hotarnicilor ce să vor rându pe urmă.

Proci vel logofăt.

Original, hârtie, pecetea mică, dela d-l Isidor Mănescul, Cernăuți.

Alte documente despre Călineștii, țin. Sucevii:

1. 1770, *Iunie 22*: Toader Constantiniuc vinde lui Andrei Cuparenco $\frac{1}{5}$ din a $\frac{1}{4}$ parte Călinești, țin. Sucevii.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XX 245).

2. 1772...: Ioan Marcovici vinde lui Ion Cuparenco a $\frac{1}{5}$ din a $\frac{1}{4}$ parte de Călinești. (Tot aici).

3. 1792, *Aug. 27*: În fața comisiei austriace declarase (comisia a lucrat în anii 1782 și 1783) frații Mihalachi, Vasile și Ion Cuparenco, că stăpânesc jumătate de Călinești. Au moștenit-o dela părintele lor Miron Cuparenco, care o primise zestre cu fata lui Constantin Matieșescul. X

Gheorghe Gorovei declarase că stăpânește $\frac{1}{2}$ Călinești pe care a moștenit-o dela Ienachi căpitan fost comis. Acesta o cumpărase dela Lupul Sorocean și dela Maria, fiica lui Nicolai Moțoc.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 241).

4. 1795, *Dec. 24*: Ioan Cuparenco vinde negustorului din Suceava Nicolai Aprihan o parte de Călinești.

(Tot aici, pag. 248-9).

5. 1799, *Aprilie 1, Călinești*: Testamentul lui Miha-lachi Cuparenco. Dânsul stăpânește: $\frac{1}{4}$ Călinești, partea de sus, cu biserica satului zidită de el, casă cu pomăt, heleșteu la părâul Hatna, o moară și o velniță la părâul Hulubna și o cărșmă. Dânsul dăruiește bisericii satului cu hramul sf. Mihai 30 fălci de pământ. Preotul Gheorghie Săvăscul primește un loc în sat. Gheorghie, Luca și Iordachi, fiii fratelui său Ion, primesc 50 stânjeni, fratele său mai mic Vasile primește 25 stânjeni. Acesta pierzând $\frac{1}{3}$ Zamostie, care este ocupată de Andronachi Grierosul și având copiii: Ioan, Constantin, Ionică și Elena primește 200 stânjeni. Dacă se va scoate Zamostie, se va da această parte fiilor lui Ion Cuparenco. Isaia Baloșescul egumenul de Dragomirna primește 2 fălci de loc din Zamostie. Toader Matiașescul Mălai primește 46 stânjeni în Călinești. Restul de Călinești, deci partea cea mai mare, rămâne a fiului său de suflet Gavril Brejan, nepotul soției sale.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 201—206).

Mai există un sat Călineștii pe Sirete, țin. Sucevii. O parte a acestui sat a rămas în Bucovina și a primit pe rând numele de Călinești pe Molnița și Gura Molniței. Iată docum.:

1. 1798, *Oct. 7/18, Cernăuți*: Maria Ghergheloia, soția răp. Ioniță Gherghel postelnic, împreună cu fiul ei Ștefan Gherghel din Călinești pe Sirete în Moldova, vinde lui Petre von Vlahovici o parte de Călinești, rămasă pe apa Molniței care se «rumpe din satul Călinești prin apa Molniței în această parte în Bucovina», care este situată între matca Siretelui și apa Molniței și care se hotărește din sus cu Căndești a mân. Dobrovățului, din jos cu gura Molniței; această parte fusese a răp. Grigori Talpă postelnic. Prețul 3000 lei bani turcești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XII 542—547).

2. 1826, *Ian. 17/29*: Theodor Dobrowolski Ritter von Buchenthal dăruiește fiului său Theodosius toată moșia Rogojești și partea de Călinești pe Molnița cumpărată dela Peter von Vlahovici.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 299).

1768, Martie 1.

Originea schitului Hrișceatec.

(Tradus în românește după o copie germană).

Pe timpul părinților noștri a stat pe moșia *Repujinița* la izvorul despre *Zalișcec* pe stânca, care se cheamă *Hrișceatec*, un schit cu hramul sf. apostol și evanghelist Ioan, dar călugării având gâlceavă între ei, schitul a fost dărâmat la porunca episcopului, și locul stând pustiu, oamenii ziceau, că pe timpul hramului acestui sfânt se vede o lumină la izvor pe locul unde stătuse biserica, iar după o bucată de vreme călugărul *Venedict* din dragoste pentru D-zeu a rugat să ridice pe locul acela o biserică, și auzind noi dela mai mulți oameni pentru minunea, ce se ivește pe timpul hramului acelu sfânt, ne-am învoit, ca să se zidească acolo o biserică de lemn, și au lecuit acolo la izvorul dela *Hrișceatec* pe mulți bolnavi, și alții ce erau stăpâniți de necuratul, și fiind în urmă cuprins de dragoste pentru D-zeu târgovețul sârb anume *Toader Hagi* voind a zidi acolo o biserică de piatră, și rugându-ne pe noi mai jos iscăliții, am îngăduit, și văzând că pe acel loc se fac multe vindecări și D-zeu vrea ca să ridice acest loc drept amintire pentru creștini, ne-am îndemnat și noi după multă socoteală și am dat din moșia noastră *Repujinița* bucata de pământ ce este în jurul mănăstirii *Hrișceatec*, ca să fim și noi ctitorii acestei mănăstiri și călugării să ție pentru noi și pentru părinții noștri pomenile de acuma în veci, și au fost față la dania noastră și alți boieri cari au iscălit și oameni buni și au hotărât acel pământ din moșia *Repujiniței*, care începe dela malul *Nistrului* în dreptul satului *Dumbrăveni* din *Țara leșască*, dealul în sus pela stânca, unde curge pârâul *Pujilinca* spre *Nistru*,

până la stânca, unde s'a pus piatră și s'a făcut o moviliță în părâul Pujilince, de aici părâul Pujilince în sus în zăpodie, unde s'a pus piatră și s'a făcut o moviliță, de aici la vale între două șanțuri unde s'a pus piatră și s'a făcut o moviliță, de aici tot la vale până la drumul ce duce dela Repujinița la Zvinece, la movila horoșova, printr'un mare șanț cu o stâncă unde s'a pus o piatră și o moviliță între șanț și drum, de aici cu drumul spre Zvinece până în dreptul unui deal care caută la mânăstire, unde se despart drumurile la un șanț, unde s'a pus o piatră lângă drum și s'a făcut o movilă, de aici la vale între drumuri cătră părâul Cernetinului, unde s'a pus piatră și s'a făcut o movilă, de aici peste părâul Cernetinului, dealul în sus până la un șanț cu hotar, unde s'a pus piatră și s'a făcut o movilă, de aici peste piscul dealului drept la hotarul Zvinecei, de aici în sus cătră Cernetin lângă hotarul Zvinecei, de aici în jos cu părâul Cernetinului până unde cade în Nistru, acesta este tot hotarul acelui pământ ce l-am dat sf. mânăstiri Hrisceatec din satul nostru Repujinița, iar călugării să nu se întindă mai mult și să stăpânească numai atâta cât le-am dat, și nu mai mult, și această bucată de pământ ce am dăruit să stăpânească sf. mânăstire în pace în veci, iar Hagiul Toader împreună cu mânăstirea să se lege în scris, precum nu se vor întinde mai mult cu stăpânirea, iar cine ar cuteza să se scoale împotriva acelui pământ dăruit sf. mânăstiri, unul ca acela să nu fie ertat de Domnul Du-zeu, de Maica preacurată și de cei 318 sf. părinți de Nichea și am iscălit.

1 Martie 7276.

Mihalachi Talpă căpitan, Constantin Talpă, Gligorie Botez, Ieremie Botez, Gheorghie Talpă postelnic, Catarina Botezoaia, Ioan Cozma biv vel căpitan de Iași.

Constantin Cogălniceanu biv vel stolnic am fost față.

Din Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Crișceatec unde se află copia germană. Vezi și Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altădată, Cernăuți, 1936 pag. 141—142. Traducerea germană vezi la F. A. Wickenhauser: Die deutschen Siedelungen I. Bändchen, Czernowitz 1885 pag. 105—107.

Alte documente despre schitul Crișceatec:

1. *1782, febr. 15*: Egumenul Paisie ieromonah declară în fața comisiei austriace, că schitul Crișceatec a fost zidit de negustorul Theodor Hagi. Schitul se află pe hotarul satului Repujinițai și posedă $\frac{1}{2}$ Zvineace dăruită de acel Th. Hagi. Dania lui Hagi nu s'a păstrat, ci numai documentul în care se zice că Hagi intenționează să răscumpere $\frac{1}{2}$ Zvineace ocupată de Nemții luterani. Schitul a fost zidit pe locul dăruit de răzeșii Talpă și Botez.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Hrisceatec și Wickenhauser: Die deutschen Siedelungen in der Bukowina I. Bändchen, pag. 109—110).

2. *1805, Mart 1*: «K. K. Galizische Domänen und Salinen Administration» vinde în numele Fondului religionar ortodox din Bucovina lui Michael von Mokranski moșia Crișceatec pentru suma de 35076 Rheinische Gulden, 48 Kreuzer.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVIII 364-9).

3. *1813, Iunie 18*: Michael von Mokranski dăruiește fiilor săi Iohann Steuerkommissär și Demeter Rittmeister moșia sa Crișceatec sau $\frac{1}{2}$ Zvineace. Amândoi frații vor plăti sume de bani fraților lor minori Alexander și Konstantin și surorilor lor Catarina căs. Baloșescul, Natalia căs. Mironovici și Ana căs. Manowarda.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 161).

Michael Mokranski s'a născut în Ucraina și sosind în Bucovina s'a așezat în Crișceatec.

Despre schitul Crișceatec vezi și Isidor Onciul: Fondul religionar pag. 57-58 nrl. 20 și Eugen A. Kozak: Die Inschriften aus der Bukowina, Wien, 1903 pag. 41-44. Aici și inscripțiile de pe pereți. Și F. A. Wickenhauser: Die deutschen Siedelungen in der Bukowina, I Bändchen, Czernowitz 1885 pag. 26-34.

1768, Martie 10.

Grigori Ioan Calimah Voevod hotărăște ca frații Gheorghe și Ioan Goian să stăpânească moșia Jadova, iar Nacu Goian moșia Stănești, ținutul Cernăuți.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi *Grigori Ioan Calimah* din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovei.

Am dat scrisoare domniei mele lui *Gheorghie*, fiul lui *Toader Goian*, și lui *Iuon Goian* mazili, ca să fie puternici după împărțala ce au arătat din 2 Septemvrie 7274/1765, care împărțală a făcut-o Goianeștilor la poruncă domnească *Ștefan Tabără* vornic de poartă, a stăpâni a lor dreaptă moșia anume *Jadova*, ținutul Sucevii cu toate veniturile din tot hotarul, iar în seama lui *Nacul Goian* și rudelor sale să vie moșia de *Stănești* ce le-a venit la împărțală, iar *Nacul Goian* de ar avea ceva împotriva, să nu se scoale împotriva acestei scrisori a domniei mele, ci să vie la divan și să se judece. Aceasta poruncim.

10 Martie 1768.

Marele logofăt a cetit.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium VIII pag. 209—210, unde se află copia germană.

Alte documente despre Jadova:

1. 1748, *Iulie 25*: Calistru episcop de Rădăuți. Goianeștii se ceartă cu Andronic și Isar Vlad pentru Jadova, zicând Goianeștii că Negoită Ciudin și Vasilie Ropceanul le luaseră moșia dând-o Vlădeștilor pe motiv că ispisoacele Goianeștilor sunt mincinoase. Calistru singur a cercetat constatând că fără dreptate li s'a luat Goianeștilor moșia. Li s'a restituit.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 203—206).

2. 1762, *Mai 23*: Vasile Bașotă stolnic și Iordachi Silion fost mare medelnicer hotărăsc moșia Jadova. Lungul moșiei 101 odgoane, odgonul de 23 stânjeni. A venit $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ de Jadova lui Nacul, Iuon și Toader Goian, Antimiei, văduva lui Toader Goian, fiul lui Gavril, frațele lui Igo ieromonah, lui Dumici monah, Iuon Ghenghe, lui Iuon, fiul lui Sandul Dumici, lui Ștefan Vlad diacon și rudelor lor. A venit $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Jadova lui Ștefan Tabără, Ștefan Mălinescul, Ghiorghiță Sămaca, Simeon căpitan, fiul lui Mihail, lui Iuon Peresub, lui Gheorghieaș, lui Andrieaș, lui (indescifrabil) și lui Iuon Motca. $\frac{1}{4}$ Jadova a venit lui Andronachi Vlad cu nepoții Buțureștilor, Vericeștilor, lui Iuon Ciornohuz, lui Iftodie Frăținescul, lui Gavril, fiul popii Vasilie, nepoții Grecii, lui Tanasie și Gligoraș Tăutulești. . . cari toți se trag dela Drăgșan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 210-213).

3. 1765, *Sept. 2*: Ștefan Tabără vornic de poartă, Gheorghe Goian fiul lui Toader, C-tin Volcinschi, Iuon Goian, Iuon Vlad răzeși de Stănești, Procopie dascal uricar domnesc împart moșiile Goianestilor: 49 odgoane din Bănila moldovenească a venit fraților Toader, Nacul și Iuon Goian. Trei poiene dela Jadova, în total 391 odgoane, au primit Toader și Iuon Goian. Stăneștii dela Cernăuți a primit Nacul Goian, în total 212 odgoane. Lui Nacul i s'a mai dat partea din Voloca și din Călinești.

(Tot aici, Liber Granic: VIII pag. 207—209).

4. 1765, *Sept. 3*: Se alege partea Dochiții Cotomănesii din Jadova, țin. Sucevii, ce i se trage depe strămoșul ei Drăgșan, adecă din a $\frac{1}{4}$ parte a $\frac{1}{16}$ parte; odgonul de 23 stânjeni, stânjenu de 8 palme gospod. In această $\frac{1}{4}$ parte s'au găsit 36 odgoane 14 stânjeni. Dochiței i-au venit 10 odgoane $3\frac{1}{2}$ stânjeni.

(Al. Vitencu: Documente din Bucovina, în Anuarul LIII al Școalei reale superioare ortodoxe pe anul școlar 1924-25 pag. 40 nrl. II).

5. 1768, *Mai 10*: Grigori Ion Calimah Voevod întărește lui Gheorghii, fiul lui Toader Goian, și lui Ion Goian moșia Jadova după hotarnica din 2 Sept. 1765 făcută

de Ștefan Tabără vornic de poartă. Nacul Goian cu neamul său să stăpânească la Stănești.

(Tot aici, Liber Relationum IV pag. 28-29).

6. 1782, Noem. 28, Sirete : În fața comisiei austriace apar Gheorghii și Mihalachi Goian cu rudele lor și Iuon Vlad și declară că stăpânesc $\frac{3}{8}$ parte de Jadova. Goianeștii au moștenit această parte dela tatăl lor Gheorghiiță, iar acesta dela tatăl său Isac Goian. $\frac{2}{8}$ părți au fost totdeauna moșie goienească, iar $\frac{1}{8}$ a cumpărat-o Pătraș Goian dela un oarecare Filipca.

Tot atunci au apărut Toader Rotopan, Iuon Racoce, și Iuon Vlad și declară că stăpânesc împreună cu alții (între aceștia și Iordachi Tomuzei) $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Jadova. Aceste părți ale lor vin dela un oarecare Luca, dela care parte descind, parte au intrat în familia lui. Dela Luca aceste $\frac{3}{8}$ Jadova au trecut la Ștefan Tabără, iar dela acesta la ei.

Au apărut și Mihalachi Radca, Gligoraș Porfiran, Dumitraș Rotopan și Nicolai Bucețchi și declară că stăpânesc $\frac{2}{8}$ Jadova. Toți descind dela un oarecare Drăgșan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 191-196).

Despre Dochița, fata Mariei Cotomăniții, vezi Alex. Vitencu: Doc. moldov. din Bucovina, Cernăuți 1929, pag. 14-17 nrl. VI și pag. 19-35 nrl. X—XXI.

Despre Jadova în legătură cu familia Onciul vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 163, nrl 139 și A. Vitencu: O. c. pag. 39 următ.

74.

1768, Aprilie 12.

Negustorul Toader Hagiu cumpără dela ginerii lui Toader Nacul jumătate de sat Zvinece și o dăruiește schitului Hrișceatec zidit de el. Domnul întărește.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi Grigori Ioan Calimah Voevod din mila lui D-zeu Domn Țării Moldovii.

Facem știre cu acest hrisov al domniei noastre, precum a venit înaintea noastră și înaintea întregului nostru sfat Toader Hagi negustor și ne-a arătat un zapis din 10 Aprilie 1768 iscălit de boierii noștri de du-lui Tănase Goian logofăt de visterie, Grigorie Ceaușul și Gheorghe Carp vătaf de cămărași în care mărturisesc, că socrul lor anume Toader Nacul împreună cu nepotul său Toader Volcinschi stăpânește jumătate de sat de *Zvinece* la Nistru, ținut Cernăuți, care se hotărește din sus cu satul *Prilipce*, iar din jos cu Repujinițe, iar Țintă a stăpânit cealaltă jumătate de sat, care jumătate Țintă și cu frații săi au vândut-o unor Nemți luterani din Prilipce pentru 470 lei, de aceea s'au ridicat ginerii lui Toader Nacul fiind stăpâni ai celeilalte jumătăți de sat și au tras la judecată pe Nemții luterani, după care s'a judecat cu dreptate precum să întoarcă Nemților banii și să ia în stăpânire moșia, după care judecată au întors Nemților banii luându-le zapisul lui Țintă. Dar Nemții i-au tras în judecată cerându-le încă 537 lei zicând că au dat lui Țintă și acești bani, dar zapis de mărturie n'au pentru acești bani pe cari i-au dat drept orândă, cari bani li s'au recunoscut de Păun starostele de Cernăuți de atunci, deci toate cheltuelile făcute pentru acea jumătate de sat cu dobânda fac 1037 lei, dar cu alte cheltueli se ridică la 1500 lei, dar zidind mai sus amintitul Hagi negustor la Repujinița la malul Nistrului o mânăstire și dorind s'o înzestreze, a căutat o moșie pe care s'o dăruiască mânăstirii și aflând că mai sus amintiții gineri ai lui Toader Nacul au răscum-părat dela Nemți jumătatea de sat a lui Țintă, i-a rugat adeseori și i-a rugat să se facă binefăcătorii mânăstirii și să vândă acea jumătate de sat cu un preț mai mic și le-a făgăduit să scrie numele lor în pomelnicul ctitorilor și văzând că mânăstirea are nevoie de acea jumătate de

sat și de două mori și dorind și ei a o înzestra, atunci din bună voia lor au vândut acea jumătate de sat răscumpărată lui Toader Hagiu negustor pentru 1000 lei, iar restul banilor l-au dăruit mănăstirii pentru pomenirea lor, și plătindu-le mai sus amintitul Hagiu Toader negustor acei 1000 lei, i-au dat zăpis împreună cu vechile drese asupra acestei moșii, iar el a dăruit mai sus amintitei mănăstiri această moșie, de care și domniea mea văzând zăpisul adevărat al ginerilor lui Toader Nacul și a lor bună învoială, am dat sf. mănăstiri acea jumătate de sat Zvinece la Nistru lângă Repujințe, ținutul Cernăuți, și i-am întărit ca să-i fie dreaptă ocină și moșie cu tot hotarul și cu toate veniturile nesmintit în veci.

Acest hrisov a fost scris în capitala Iași, în domniea a doua.

12 Aprilie 1776.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Crișceatec, unde se află traducerea germană. Vezi și Erast Hostiuc: Schiturile și sihăstriile Bucovinei de altădată, Cernăuți, 1936, pag. 143—144.

Alte documente despre satul Repujenița:

1. 1771, Iulie 29: Lupul Balș log., Arghirie ban, și Alexandru Niculcea paharnic fac știre pentru Gligorie și Irimie Botezești, și pentru cumnata lor Catarina și nepotul ei C-tin Cozmița, cari au apărut la divan zicând că posedă $\frac{1}{2}$ Repujnița, iar cealaltă $\frac{1}{2}$ o are Mihalachi Talpă cu rudele sale. Dar acuma 3 ani Talpă fără știrea lor a vândut lui Hagiu Toader partea sa pentru 1500 lei. Cer să răscumpere această jumătate vândută: Hagiu Toader a arătat o danie a Tâlpeștilor și Botezeștilor după care au dăruit o parte de Repujnița nou ziditei mănăstiri. A mai arătat un zăpis din (10/4 1768) iscălit de Tănasiu Goian logofăt de visterie și de cumnații săi Gheorghe Carpu și Gligorie Ceauș, în care scrie că au vândut $\frac{1}{2}$ Zvinece lui Hagiu Toader; a mai zis Hagiu Toader că a cumpărat

dela Tălpești $\frac{1}{2}$ Repujnița fiind răzeș la Zvinecea. Schitul Hrișceatec a fost zidit și înzestrat de Hagiul Toader pe hotarul Repujniței și închinat mănăstirii Zograful dela Svetagora. Boierii judecă, că Botezeștii, fiind răzeși și rude, au fost în drept să cumpere acea jumătate de sat Repujnița. Dania făcută schitului nu este cu cale. De aceea Botezeștii vor întoarce lui Hagiul Toader acei 1500 lei și vor lua în stăpânire acea jumătate de Răpujnița.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Răpujineț. Traducerea germană publicată de Wickenhauser în: Die deutschen Siedelungen in der Bukowina, I Bändchen, Czernowitz 1885, Rudolf Eckhardt, pag. 107—109).

Alte documente despre satul Zvinecea:

1. 1782, Aug. 29, Coțman: În fața comisiei austriace se fac următoarele declarații. Ionuță Volcinschi stăpânește $\frac{1}{2}$ Zvinece. Restul este al schitului Hrișceatec. Ionuță Volcinschi a moștenit partea sa dela Grozava, care a fost sora bunicii sale. Murind Grozava fără urmași, jumătate de Zvinece a căzut la bunica sa. Tatăl lui Volcinschi a avut brodina peste Nistru, acum a s'a luat.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 321).

2. 1791, Apr. 19, Zvinece: Costantin Dunuță vinde vărului său Ion Volcinschi toată partea sa de Zvinece, ce a primit-o dela maica sa Maria, care a fost soră bună cu Toader Volcinschi, părintele lui Ion. E vorba de $\frac{1}{28}$ parte din tot satul, care s'a vândut drept 500 lei. Semnează: Mihalachi Cracalie.

(Tot aici, Liber contractuum antiquorum II 91).

3. 1794, febr. 1, Cernăuți: Vasile Crăciun atestă că Ioan și Anton, fiii fratelui său Gheorghe Crăciun, stăpânesc o parte de Zvinecea.

(Tot aici, Liber Attestatorum pag. 20).

4. Pela 1795: Ioan Volcinschi, fiul lui Teodor, cu soția sa Zoia, fiica răp. Ilie Cracalie din Miclăușani, dau lui Teodor Mustață a $\frac{1}{20}$ parte din Rohozna și Sadagura și primesc în schimb o parte de Zvinece, pe care Mustață o cumpărase dela Ion și Anton, fiii lui Gheorghe Crăciun.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XI 131).

5. 1814, Apr. 23 : Testamentul lui Ioan Volcinschi. El dă moșia Zvinece cu Costrijivca, cu toate scrisorile, mademurile și acareturile fiului său Constantin Volcinschi. Fiicele Anița și Ilinca urmează să fie înzestrate de fratele lor Constantin.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Zvinece).

6. 1821, febr. 14, Chisălău : Boierul din Moldova Gheorghie Cociuc își mărită fata Marghiolița cu Costache Volcinschi din Zvinece, și neavând bani, Maria Zotoaia din Chisălău avansează suma de 800 galbeni olandezi, rămânând ca Gheorghie Cociuc să dea Zotoaiei amanet partea sa de moșie din Stroieștii de jos, care acum se cheamă Novoselița.

75.

1768, Mai 10.

Stăpânii moșiei Ropce se plâng că țăranii nu-și împlinesc obligațiile. Domnul ordonă o cercetare.

Noi *Grigoriea Ioan Calimah* Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Cinstit și credincios boierul Domnii mele du-lui Iordachi Canta biv vel spatar, ispravnicu ținutului Sucevii, facem știre dumi[tale] că Domnii mele ni-au dat jalobă Ursachi Sorocianul i Ion Coș[ă]tianul și Iordachi Alcazi, mazili ot Hărlău, zicând numiții mazili, precum că moșia *Ropce* ce easte acolo la acel ținut easte driaptă a lor și oaminii ce sint șezători cu casa pe numita moșie la toți anii le fac păgubire cum și în anul acesta nimică nu li-au dat vinit pe acel loc și după cum pricina pre larg vei înțalegi din jaloba lor, di care cersindu-ș dreptate la Domniea mea, iată scriem du-[tale] luând carte Domnii meli să cercetezi această pricină cu amăruntul în frica lui Dumnezeu și fiind precum au jăluit să le îplinești

du-[ta] tot vinitul acii moșii păr la cel puțin de pre la acii oamini ce șed pe ace moșie după hotărârea ponturilor Domnii mele să nu să păgubască acii mazili de acel venit, iar ei având a răspunde să le dai zi de soroc și cu mărturica du-[tale] să viea la divan. Di [a]ciasta scriem.

Let 1768, Mai 10.

Proci vel logofăt.

Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 172.

Alte documente despre moșia Ropce: ■■■

1. 1768, Iulie 21 : Grigori Ioan Calimah Voevod scrie lui Gheorghii biv vel med., staroste de Cernăuți, și lui Ioniță Beldiman biv vel căpitan, precum s'a jeluît Maria, femeia lui Vasile Brahă ruptaș ot Cernăuți asupra fratelui ei Ursachi Sorocianul zicând că au moșia Ropce dela părinți, dar Ursachi mănâncă tot venitul moșiei. Să ia seama și să îplinească ce va fi de împlinit, dar dacă nu vor putea, atunci să le dea zi de soroc să vie la divan.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Ropce).

2. 1775, Aug. 23 : Ursachi Sorocianu și Ursachi Coșotianu au conflict cu egumenul Putnei pentru satul Ropce, din care mănăstirea stăpânește $\frac{1}{4}$ parte, partea de jos; ei au restul, adecă trei părți. Părțile se vor deosebi. Imbault paharnic, staroste.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 172).

3. 1776, Noemvrie 18 : Inpărțala între fiii lui Ioniță Soroceanul și ai lui Stefan Soroceanul, toți nepoții lui Toderașcu Soroceanul și ai Mariei.

Copiii lui Ioniță Soroceanul sunt : Tudurachi, Gheorghii, Costandin, Marica, Irina. Copilul lui Ștefan Soroceanu este Soltana.

Partea lui Tudurachi și a fraților și surorilor sale: $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{16}$ Storojineț se va împărți în 5 părți; $\frac{1}{3}$ și $\frac{1}{12}$ Uriceni se va împărți în 5 părți. $\frac{1}{2}$ Zăvoeni se va împărți în 5 părți. $\frac{1}{16}$ Cuzlău se va împărți în 5 părți.

Partea Soltanei: O parte de Storojineț, o parte de Uriceni, Zăvoeni și Cuzlău.

Din Poiana Sărbila Soltana va lua jumătate, restul rămâne celorlalți.

(Copie, Doc. familiei Flondor nrl. 188).

4. 1782, Sept. 16, Cernăuți : În fața comisiei austriace Ursachi Sorocean, Iuon Cozma, Manole Borce și Nicolai Morțun declară că stăpânesc cu rudele lor $\frac{3}{4}$ Ropce. A patra parte de sat este a mân. Putna. Mai sus menționații răzeși au primit părțile lor dela părinți, aceștia dela moși, iar moșii lor le-au primit dela soțiile lor. Ginerii lui Sorocean, anume Constantin Alcazi și Constantin Coșotan au primit $\frac{3}{4}$ Ropce. Dela aceștia descind ei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 1007—1010).

5. 1785, Iunie 1 : Toți stăpânii de Ropce se învoesc, ca partea de jos a satului să fie stăpânită de Ursachi Coșotianul cu cumnații săi Iuon Cozma și Manole Borce.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIII 300).

6. 1785, Aug. 17: Lupul Sorocean, fiul lui Vasile S., dăruiește vărului său Ursachi, fiul lui Mihalachi Grec, a $\frac{1}{3}$ parte din Poiana Sârbii.

(Original, tot aici).

7. 1788, Iulie 5 : Ursachi, nepotul lui Ștefan Sorocianul fost vornic, dă fiicelor sale Nastasia, căs. cu Vasile Borce, și Paraschița, căs. cu Samson Cracalie, o parte de moșie din Puen(i) și a $\frac{1}{4}$ parte din partea sa de Răstoace la Câmpulungul rusesc, însă partea de Stăneștii de jos, adică dela Pueni, să stăpânească numai în Cordon până la Molniță, iar peste Molniță în Moldova să n'aibă treabă.

8. 1796, Ian. 7 : Catrina, văduva lui Ursachi Soroceanul, fiica Saftii, care a fost fata lui Sandul Volcinschi, pe care Safta a ținut-o Jupan, dăruiește fiilor ei Vasile, Dumitraș, Costachi, Ilie și Mihalachi partea ei de moșie din Mamornița, țin. Cernăuți, fetele n'au drept la această parte. A scris Vasile Păunel mazil.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 172).

9. 1799, Noem. 17, Mihalce : Safta Brandaburița, fiica lui Gheorghită Cautiș, cu fiii ei Dumitraș, Iuon, Ursa și Constantin, vinde lui Iordachi Tabora partea ei de Ropce, total 5 odgoane pentru 600 floreni Rheinich.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIII 302).

10. 1803, Iulie 25 : Nicolai Morțun s'a anunțat la 1782 ca răzeș de Ropce crezând că va putea despăgubi pe Iordachi Alcazi cu alte părți de moșii. De aceea restituie Marandei, văduva lui Iordachi Alcazi, părțile sale. Copiii lui Iordachi Alcazi sunt : Gheorghie, Catarina, Maria, Ruxanda și Anița.

(Tot aici, pag. 306).

11. 1804, April 24, Ceartoria : Matei Giurgiuvan, fiul lui Mihalachi și al Mariei, vinde lui Iacob Romașcan partea sa de Ropce (10 odgoane domnești).

(Tot aici, pag. 310).

12. 1805, April 22 : Averea soților Ursachi și Catarina Sorocean trece la copiii acestora : Vasilie, Constantin, Maranda căs. Galeri, Maria căs. Cojan, Anastasia căs. Borce, Dimitrie și Paraschiva Cracalie (și fiicei acesteia Anastasia) și Mihai.

(Tot aici).

13. 1835, febr. 3, Ropce : Soții Ioniță și Zoita Brahă dau fiicei lor Anița, căs. cu Antohi Sorocean, partea lor de Ropce. Semnează : Mihail Palievici paroh, Mihalachi Braha, Damachi Sămaca.

(Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 1381).

Fiind vorba de satul Storojineț adăogăm aici și documentele acestui sat :

1. 1779, Aug. 7 : Andrei, fiul lui Iuon Ropceanul, împreună cu soția sa Paraschiva și cu surorile lui Lupa și Irina vând lui Tudurachi, Gheorghie și Constantin postelnic, fiii lui Ioniță Soroceanul, a $\frac{1}{12}$ parte din satul Filipești la apa Sucevii, țin. Sucevii.

Pe vremuri se făcuse un schimb. Iuon Ropceanul cu frații săi a dat fraților Soroceanul a $\frac{1}{12}$ Storojineț la Sirete, țin. Sucevii. Iuon Ropceanul o primise dela părinții săi Iuon și Ileana Ropceanul, iar aceștia dela unchiul

lor Gligori Ropceanul. In locul părții de Storojineț Iuon Ropceanul a primit a $\frac{1}{12}$ Filipești, pe care acuma, având nevoie de bani, o vinde.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 316-319).

2. 1782, Oct. 24, Tereblecea : In fața comisiei austriace apare boierul din Moldova Constantin Soroceanul și declară că stăpânește moșia Storojineț împreună cu frații săi. A moștenit moșia dela părinți și moși.

(Tot aici, pag. 293—296).

3. 1809, Febr. 19 : Dela Divanul Cnejei Moldovei se face cunoscut că moșia Storojinețul este proprietatea neamului Sorocenilor, adecă 15 părți din $\frac{1}{2}$ de sat, o cumpăratură dela Pavel Soroceanul, aceste părți sunt ale neamului pitarului Gheorghe Soroceanul cu zapis din 1737 Martie 10; jumătate de sat și $\frac{1}{16}$ parte din rest. Astfel se încheie tot satul Storojineț, proprietatea neamului sorocenesc.

Jumătatea și $\frac{1}{16}$ parte din restul satului, fusese în vechime, împărțite în 5 părți, anume între Ioniță, Miha-lachi, Ștefan, Vasilie și Gavril, frați soroceni. A $\frac{1}{5}$ parte a lui Gavril s'a dat lui Tudurachi, fiul lui Ioniță Soroceanul. Patru părți le-a stăpânit pe jumătate Gheorghe Soroceanul cu frații săi, fiii lui Ioniță Soroceanul. Jumătate a stăpânit Soltana, fiica lui Ștefan Soroceanul, cu fiica ei Ilinca căs. cu Ioniță Cozmița. La Tribunal din greșeală toată moșia a fost trecută pe numele răp. Constantin Soroceanul, fratele pitarului Gheorghe S. Greșala se va îndrepta.

Semnează: Constantin Balș log., Andrei vel vist., Iordache Balș vornic, Dumitrachi Ghica vornic, Vasilie Rosăt vornic, Dimitrie. . . vornic, Todorachi Carp vornic, Dimitrie Saul postelnic. Original, Arh. Stat. Cernăuți. Doc. flondorești 33. (O copie, tot aici, Liber Relationum IV 404).

4. 1810, Iunie 2 : In baza împărțelii din 1776 Noemv. 18 încheiată între frații Ioniță și Ștefan Soroceanul și a hotărîrii Divanului moldovenesc din 1809 febr. 19, Soltana, fiica lui Ștefan Soroceanul și sora lui Tudurachi, Gheorghe, Constantin, a Mariei, Irinei și Mariei, primește

jumătate din $\frac{1}{2}$ de sat și jumătate din a $\frac{1}{16}$ parte de sat Storojineț, fără a $\frac{1}{5}$ parte a lui Gavril Soroceanul dată lui Tudurachi Soroceanul. Dela Soltana această parte de moșie trece la fiica ei Ilinca căs. cu Ioniță Cozmița, Ilinca e nepoata lui Ștefan Soroceanul.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 203).

5. 1815, Apr. 23 : Gheorghe Soroceanul pitar stăpânește satul Storojineț. Din tot satul lipsește o parte, proprietatea lui Ioniță Cozmița. Două părți au fost date zestre lui Costache Manole, ginerele lui Gheorghe Soroceanul, iar o parte lui Manolachi Cârste, tot ginere. Restul va stăpâni Manolachi Cârste pentru socrul său anume Gheorghe Soroceanul.

(Tot aici, Docum. familiei Flondor).

6. 1819, Oct. 20 : Testamentul lui Gheorghe Soroceanul pitar.

Primesc : Fiica Balașa căs. cu Costachi Manole o parte de Storojineț și partea de moșie din Mândăcăuți țin. Hotin.

Fiica Mărioara căs. cu Manolachi Cârste, o parte Storojineț și 2 părți de Ruși, țin. Botoșani.

Fiica Săvastia căs. cu Dumitrachi Gane, o parte Storojineț și o parte Măteeni țin. Botoșani.

Moșiile Ruși și Măteeni au fost zestrea soției sale Ecaterina. Luându-i-se aceste moșii, Ecaterina primește în schimb partea de Uriceni, țin. Hărlău, a soțului ei Gheorghe Soroceanul.

Fiul Alecu primește o parte de Uriceni dela Tudurachi Soroceanul, fratele lui Gheorghe :

A scris Toader Sachelar duhovnic.

(Copie, Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 210).

Gheorghii Soroceanul s'a născut în Uriceni și a murit tot aici în ziua de 17 Februarie 1822. Testamentul a fost scris înainte de moarte.

7. 1829, Mart 14/26, Storojineț : Soții Ioan baron Cârste și Smaranda von Cârste dau fiicii lor Caterina, căs. cu Nicolai von Flondor, trei părți din satul Storojineț, care părți le-au venit lor dela vădana Maria din Sorocean, căs. cu Manolachi von Cârste, dela Savastița din Sorocean,

căs. cu Dumitrache von Gavril (?), și dela Ilie von Grigorce, anume cu podani, acareturi, câmp de arat și de cosit, pădure și cu toate celelalte dreptăți. Cât timp părinții vor trăi, vor primi dela Caterina în ziua de 5 Mai cal. nou a fiecărui an suma de 200 floreni. Caterina va ridica în Storojineț o biserică de piatră. Sunt iscăliți soții. Smaranda a fost iscălită de parohul Costantin Cantemir.

(Original, Arh. Stat. Cernăuți, Documentele flondorești Nrl 279).

76.

1769, Ianuarie 28.

Ioniță Tabără este numit locțiitor de staroste la ocolul Nistrului.

Dat-am carte noastră slugii nostre lui *Ioniță Tabără* pe care l-am socotit și l-am făcut nămisnic la ocol Nistrului, ca să fiea purtător di grij[ă] acelui ocol și cu privigheri la toate or cât s'ar clăti margini încă să o cercetez[e] pe la toate străjile ca să vaz[ă] cu ci nezam să păziști margini, pentru pripasuri încă să cercetezi și găsându-le să trimat[ă] aice după obicei, pricini di giudecăți mici încă i s'au dat voea să le caute, iar la pricini mari să nu să amistici, ci să le tremat[ă] aicea, cum și din cil[i] mici niodinindu-să acolo cu înștiințar[e] di circitari să-l trimată aicea, dici scriem voao vornicilor di prin sati viind numitul nămisnic și întrebându-Vă atât pintru pripasur[i] cum și altili pricini ci să mistuesc pen satea și sănt împotriva poroncilor, să avici (!) a-i arăta și a nu-l mistui, că dovindindu-să, unul ca acila va lua certare.

1769, Ghen[ar] 28.

Ghiorghi. . . spat[ar].

Original, Arhivele Statului Cernăuți.

1769, Iulie 23.

Domnul dispune ca Gheorghe Isar și Ioan Verega împreună cu Ioniță Moțoc și Ion Dociul să stăpânească mai multe părți de moșie din Culeuț, ținutul Cernăuți.

Noi *Grigori Ioan Voivod* bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi.

Dat-am carte Domnii mele lui *Gheorghe Isar*, ficior Ursului Isar, și cumnatului său *Ioan Verega*, ginerele Ursului Isar, să fie volnici cu carte Domnii mele a stăpăni a trie parte din giurădate de sat de *Culiuți* dila ținutul Cernăuțului, carili easte moșie de baștină de pe moașa lor Mierla, fata lui *Niculai Murguleț*, și să mai stăpânească iar alt[ă] a trie parte din giurădate de sat, parte unui *Lupașcu Murguleț*, care au murit în Țara Lișască, care să stăpânească împreună cu Ion Moțoc. Așijdere să mai stăpânească și a trie parte din giurădate dintr'acel sat, parte unui *Hăncul*, fiind mort și neavând ficior sau rude care să stăpânească, împreună căti în giurădate cu Ion Dociul, toate aceste părți să le stăpânească într'acesta chip după mărturie de giudecată ce au arătat-o dela boeri noștri *Ioniță Beldiman* căpitan și dela *Dumitraș Potlog* căpitan giudecători de Cernăuți din velet 7268 [Dec. 20] (1759), în care scrie că s'au dovedit la giudecata ce au avut cu *Gavril Moțoc* ca să stăpânească aceste părți frățești, după cum arată mai sus, pentru aceasta să aibă a stăpăni aceste părți, iar de vor zice ciniva că au a răspunde, să meargă înainte du-sale starostelui de ținut să li e sama, și ce cum va găsi cu dreptul să-i giudeci și să-i așeză hotărând cu carte de giudecată, întru alt chip să nu fie și nime să nu stei împotriva cărții domniei mele.

1769, Iuli 23.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum III, 513.

Alte documente despre Culeuț:

1. 1767—1769: Gheorghie Turcul postelnic s'a jeluit asupra Vlăiculeștilor din ținutul Cernăuți pentru moșia Culeuț. La judecată Turcul neavând scrisorile Culeuțului, boierii s'au uitat la spusa Raiftei Vlăiculesii, precum moșia Culiuții ar fi depe Buculei, ginerele lui Dumitru Lența; din ispisocul din 1617 Ian. 15 se dovedește că partea de Costești depe Dumitru Lența, socrul lui Buculei, au a stăpâni în jumătate Gheorghe Turcul postelnic cu Vlaiculeștii, ar Culeuții n'au să stăpânească Vlaiculeștii.

2. *Pela 1770, Noem. 3*: Ilie Strâșcă scrie starostelui de Cernăuți pentru moșia Culeuț, care îi este moșie depe Murgulițești, anume depe Ursul Murguleț; partea lui Isar este depe Neculai Murguleț și Moțoc, iar a $\frac{1}{8}$ parte de Culeuț a fost a Hâncului staroste. Partea Hâncului o stăpânește Ilie Strâșca până va veni cel îndreptățit s'o ia. (Forum Nobilium, Cernăuți).

3. 1771, *Iunie 8*: La porunca lui Ilie Herescul staroste de Cernăuți se alege jumătatea de sat a Culcuților, partea de jos, a du-sale Ilie Rosăt (?) păharnic despre răzeși. S'a început dela Nistru din Ciritei peste valea Suhodolului lângă hotarul Repujnițelor la deal până la o piatră, la altă piatră care se cheamă Borodco, de aici la o piatră lângă o văiugă, la altă piatră lângă hărtopul chetros, la movila ce se cheamă Babca, la malul Nistrului în deal unde Mihai Vlaico a așezat satul. Pădurea, vadurile de moară, trecătoarea peste Nistru să fie comune, adecă frățești. Din partea răzeșilor au semnat Ioniță Moțoc și Toader Cautăș.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți).

Familia Rosăt n'a stăpânit niciodată satul Culeuț. In loc de Ilie Rosăt trebuie cetit Ilie Turcul.

4. 1782, *Apr. 30*: Simeon Turkul cu frații săi declară în fața comisiei austriace că stăpânește jumătate de Culcuț. Moșia Culeuț, zice el, aparținuse familiei Cocoran, care astăzi se cheamă Turcul. Trecând în Polonia, familia

Cocoran a primit numele de Turcul sau Turculeț. Lumea spune îndeobște: Turcul. Un Cocoran luase în căsătorie pe o fată din familia Lența, și astfel a fost câștigată jumătate de Culeuț.

Ioniță Moțoc și Ion Cautăș stăpânesc câte o a $\frac{1}{4}$ parte de sat. Moțoc are partea sa dela moșul său Moțoc care a luat în căsătorie pe Iudita, fiica lui Nicolai Murguleț, primind atunci jumătate de sat. Cautăș declară, că are partea sa de sat dela Iudita, fiica lui Nicolai Murguleț.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIX 529).

5. 1785, *Iunie 20*: Anton Turkul face pe Gregor Simion Turkul tovarăș la toate satele ce le are în Bucovina.

(Tot aici, Liber Haered. XIX 553).

6. 1785, *Iunie 20*: Impărțala moșiilor rămase după Elias Turkul și a soției sale Tecla născută Wezyk între moștenitorii Constantin, Anton, Iohann, Simon, Iosef și Adam, pe urmă între Lorenz și Basil Turkul. Moșiile din Bucovina trec la Anton Turkul, el obligându-se a plăti familiei suma de 90.000 floreni. Agnes Turkul, fiica lui Elias T., va primi dela Anton o sumă. Agnes era căsătorită I-dată cu Slonecki, II-oară cu Malinowski.

(Tot aici, Liber Haered. XIX 225).

7. 1794, *Mai 21, Mihalcea*: Sandul Moțoc dă mărturie la mâna nepotului său Mihalachi Moțoc, precum au multe pricini de judecată pentru moșiile depe neamul lor al Murgulițeștilor, anume $\frac{1}{2}$ Culeuț pe Nistru. Frații lui Sandul anume Ion și Gavrilaş Moțoc (Gavrilaş este tatăl lui Mihalachi), au zălcjit acea $\frac{1}{2}$ Culeuț lui Ion Vlad. Au urmat judecăți, după care a răscumpărat partea Ioniță Moțoc, fiul lui Gavrilaş. După moartea lui Ioniță Moțoc, fiul acestuia Iacovachi nu vrea să dea fratelui său Mihalachi partea ce i se cuvine. Semnează: Simion Boldescul, Iordachi Tabără comisar de dajdie. A scris Mihalachi Boldescul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Attestatorum pag. 34).

8. 1800, *Iulie 8, Mihalcea*: Mazilii Andrei și Ștefan Vereha și Mihalachi Isar, toți din Stănești, susțin că li se

cuvine a $\frac{1}{4}$ Culeuți pe Nistru după strămoșul lor Niculai Murguleț și fiind scrisorile lor rătăcite prin mâni străine, roagă pe jupânul Petre Tușinschi din Mihalcea să le scoată moșia, promițându-i jumătate din moșia Culeuț obținută.

(Tot aici, Liber contractuum novorum XII 949).

9. 1801, Ian. 10, *Zastavna*: Agnes Turkul căs. I cu Nicolai Slonecki, II cu Ignatius Malinowski certifică că a primit dela Gregor Simon Turkul suma de 10.000 floreni, zestrea ei, ce i se cuvine după tatăl ei Elias Turkul.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 555).

10. 1801, Oct. 10, *Zastavna*: Iohann Turkul vinde lui Anton Turkul pentru suma de 16290 floreni părțile de moșie din Pohorlăuți, Zastavna, Horoșăuți, Culeuț, Hliboca, Pătrăuți, Banila, Boianciuc, Cosciuia, Budenița sau Bakuma, Putila cu cătunele Uscia Putila, Marenite, Dihitenite și Plosca, ce i se cuvin după tatăl său Elias Turkul și fratele său Peter Turkul.

(Tot aici, pag. 223).

11. 1801, Noemv. 26, *Zastavna*: Anton Turkul vinde lui Gregor Simon Turkul pentru suma de 160.000 floreni jumătate din moșiile moștenite dela tatăl său Elias și cumpărate dela moștenitorii lui Georg Turkul (menționate la nr 10).

(Tot aici, pag. 553).

12. 1801, Dec. 1, *Cernăuți*: Iacob Moțoc ca epitrop al fraților și surorilor sale arendează lui Stanislau Virzaischi a patra parte de moșie ce o are din Culeuț (adecă $\frac{1}{4}$ parte din partea sa) pe 6 ani pentru suma anuală de 57 $\frac{1}{2}$ galbini împărătești.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVI 89).

13. 1819, Mai 11: Iohann von Mokranski cumpără dela Iacob Moțoc o parte de Culeuț.

(Tot aici, Liber Haered. XIX 537).

14. 1830, Oct. 21: Ienacachi von Tabora cumpără dela moștenitorii lui Thadeus Turkul jumătate de Culeuț pentru 1400 ducați olandezi în aur.

(Tot aici, pag. 539).

Despre Ilie Strâșca dăm următoarele documente:

1. 1759, Dec. 4 : Ioan Calimah Voevod, Ilie Strășca și cu frații săi se jeluește pentru o parte de moșie de baștină în satul Decăuțu ținut Cernăuți, anume $\frac{1}{8}$ baștină și $\frac{1}{4}$ cumpăratură depe tatăl lor Mihalachi Strășca, fiul lui Vasile Strășca; acuma se scoală alt frate al lui Dumitrașco Strășca trăitor la ținutul Tecuciului și cere parte. Dar nevenind la soroc în repetate rânduri a fost dat rămas, iar Ilie Strășca să fie volnic a stăpâni aceste părți.

(Original, dela d-na Sofia Costin din Șipeniț).

2. 1765, Oct. 13 : Grigori Alexandru Ghica scrie lui Gheorghie biv vel sulger staroste de Cernăuți, că s'a jeluit Anița, fata Strișcăi, femeia Sandului de Mlenăuți țin. Hărlău, asupra fratelui ei Ilie Strișca dela Cernăuți, precum întorcându-se ea acasă și trăind pe moșia părintească, fratele ei Ilie a dejmuit-o din pâne și din fănaț și în urmă a alungat-o zicând să-i dea întâi cheltuiala ce a făcut-o cu grija părinților și pe urmă să se apuce a stăpâni, dar nu arată câte cheltueli a avut și câte datorii a plătit. Moșiile rămânând neîmpărțite, numai el singur le mănâncă. Domnul poruncește starostelui să-l cheme pe Ilie Strișca și să ia sama și să împartă moșiile pe frați, iar neodihnindu-se o parte, să le dai zi de soroc, mărturia să fie trimisă la divan.

(Original).

78.

1771, Ianuarie 6.

Catarina Botezoaie dă fiicei sale toată partea ei din satele Răpujniță și Vorona.

(Tradus în românește după o copie germană).

Izvod de zestre, ce dau fiicii mele.

Toată partea mea de *Răpujnița*, ce o am, și toată partea de *Vorona* ce o am și 2 Țigani fără case.

Doi boi și vaci cât voi putea da, din Țigani când se vor alege cât i se va cădea, așijdere din moșiile din ținutul Hotinului, dacă se vor da în partea aceasta, îi voi da jumătate din partea mea, cealaltă parte este a fiului meu și am iscălit apăsând și pecetea.

Catarina Botezoaie.

A treia parte din jumătate de sat *Răpujnița* este baștină, această parte o dau ca zestre; mai am a patra parte, pe care am răscumpărat-o dela *Hagiu Toader*, dar care din nou este zălojită pentru 700 lei; de aceea dau voie ginerelei mele să o răscumpere ca să fie a lui împreună cu partea de baștină, iar dacă fiul meu ar voi, să n'aibă dreptul a o răscumpăra fiindcă m'am învoit astfel cu ginerele mele; așijdere dacă se vor răscumpăra părțile de *Răpujnița* să le aibă a răscumpăra numai ginerele mele, iar fiul meu să nu se amestece, fiindcă i-au fost date părțile de baștină din *Giurgești*, *Merești* și *Săliște* și pentru mai mare credință au iscălit și alți boieri și vechilii casei mele, ca să nu fie gâlceavă între copiii mei pentru moșiile mai sus scrise.

Catarina Botezoaie.

Gligoraș clucer, *Ivan Iordachi* am fost față, *Toader Vârnăv* visternic am scris cu zisa *Catarinei Botezoaie* și sânt martor.

E vorba de Maria, căs. cu *Vasilie Marco* căpitan.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul *Repujineț*.

Alte documente despre satul *Răpujniță*:

1. 1772, *Martie 15*: *Lupu Cozmiță* cu soțul său *Irina*, fiica lui *Toader Botez*, dă zăpis la mâna nepotului său *Vasilie (Marcu) căpitan*, ginerele lui *Toader Botez*, precum a împrumutat dela el suma de 150 lei cu 20% dobândă pentru jumătate de an. Dacă banii nu se vor plăti la vadea, atunci *Marcu Vasilie* să mai dea 500 lei și să-și ia a șesa parte de *Răpujniță*, ținutul *Cernăuți*, partea de

baștină a lui Lupul Cozmiță. Cozmiță a mai dat împrumut 16 lei cu 20% dobândă. (Tot aici).

2. 1773, *Martie 1*: Irimiță Botez și Vasilie Marcu căpitan mărturisesc că au împrumutat dela C-tin Andrieș logof. suma de 400 ducați olandezi care fac în banii de argint 1886 lei și 40 bani, pe o lună cu 20% dobândă zălojindu-i toate scrisorile, ce le-au primit dela Hagi Toader în urma judecății divanului, pe jumătate de sat Răpujnița, țin. Cernăuți; a scris Manole Tabără. La 20 Martie 1776 C-tin Andrieș certifică că a primit banii și a restituit scrisorile. (Tot aici).

3. 1776, *Iulie 22*: La ordinul locot. austriac Schmiedebauer se face hotarnica Răpujniței. Pe vremuri hotarul s'a întins până la drumul sobarului. S'a început la malul Nistrului, unde s'a pus piatră, la părâul Șodolul, la piatra zisă Borodco. A fost de față Mihai Vlaicu din Culeuț, Ioniță Moțoc și Iuon Cateș. (Tot aici).

4. 1781, *Martie 1*: Ioan Botez împrumută dela cumnatul său Vasilie Marcu suma de 440 lei pentru un an, zălojindu-i a $\frac{1}{12}$ parte de Răpujniță, primită de tatăl său Irimie Botez. Dacă nu va restitui banii, moșia va rămânea a lui Marcu. (Tot aici).

5. 1782, *April 29*: În fața comisiei austriace apare Vasile Marco și declară că stăpânește a $\frac{1}{8}$ Repujenița, pe care o primise soția sa drept zestre. Soacra sa câștigase un proces pentru alte 3 părți de Repujenița, pe care o vânduse moșii și părinții ei. Neavând bani să le răscumpere, a împrumutat bani dela Lupul Balș logofăt. El, Vasile Marco, a restituit banii luând în stăpânire aceste 3 părți.

$\frac{1}{8}$ Repujenița i-a fost zălojită acum 9 ani de Lupu Cozmiță.

$\frac{1}{12}$ Repujenița i-a fost zălojită (de Ion Botez).

$\frac{1}{12}$ » » » » (de Anița cu fiul ei Lupul Balș).

Astfel Vasile Marco stăpânește întreg satul Repujenița. Acest sat a fost din timpuri vechi proprietatea familiei Botez.

(Tot aici, Liber Granicialium VI 993—1000).

6. 1783, *Mart 15* : Iuoniță Botez, fiul Irimicăi Botez, vinde lui Vasile Marco $\frac{1}{12}$ Repujenița, țin. Cernăuți, pentru 500 Floreni Rheinisch.

(Tot aici, Liber Haereditatum, XVIII 128.

7. 1789, *Ian. 31, Iași* : Constantin Cozmiță fost mare căpitan de Iași dăruiește fiului său Costachi $\frac{1}{6}$ parte Răpujăniță țin. Cernăuți, din cordunul țăsăresc, ce o are depe răp. maica sa Irina, fata lui Toader Botez. Din moșiile care se află în raiaua Hotinului Costachi va lua deopotrivă cu frații săi atât după tata cât și după maica sa, fata răp. Dumitraș Zbera. La fel va stăpâni $\frac{1}{5}$ parte Romancăuți, țin. Hotinului, ce o are danie dela nănasul său Ștefăniță Zbera med. Semnează : Gr. Szymon Turkul, Constantin Volcinschi.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contr. novorum XI pag. 8).

8. 1799, *Apr. 1, Repujăniță* : Vasile Marco căp. arendează lui Vasile Terlețchi a $\frac{1}{8}$ parte Ștefaniuca pe anii 1799—1800, pt. 40 ducați în aur țesărești.

(Tot aici, XII 644).

9. 1800, *Mai 11, Răpujăniță* : Vasile Marco trăind timp de 29 ani cu soțul său Maria, fiica răp. Toader Botez și a Catrinii Botezoaia, dăruiește fiicei sale Paraschița $\frac{1}{2}$ Răpujenița ; iar $\frac{1}{3}$ din cealaltă jumătate din acest sat și $\frac{1}{4}$ parte Ștefaniuca ce-i cumpărătură își rezervă sieși. Celelalte trei fiice anume Măriuca Arăpoaie, Anița Ciuroaie, și Catrina Ciudineasa, care sunt măritate în Moldova și-au fost luat zestrea. Pentru ajutorul soțului său Maria rânduește pe fata sa Ilinca, căs. cu Costachi Cozmița. Semnează Alexandru Jianu comisar și Vasile Zota comisar.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II 239).

10. 1800, *Dec. 2, Răpujănița* : Vasile Marco și soțul său Maria dau fiicei lor Ilinca, căs. cu Costachi Cozmița, a $\frac{1}{12}$ Răpujănița, cumpărată dela Ioniță Botez.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 150)

11. 1802, *Iulie 16, Răpujiniță* : Vasile Marcu căpitan își scrie testamentul. Din copiii săi primesc : Ilinca căs. cu Costachi Cozmița peste zestrea ei încă și părțile

cumpărate și schimbate dela Vlaiculești din Stefaniuca. Marioara căs. cu Ioniță Arapu peste zestrea ei a $\frac{1}{12}$ Răpujiniță și 1000 lei bani turcești din datoria de 2500 lei ce o are la ginerele său Fotachi Ciure; Catrina căs. cu Vasile Ciudin, peste zestrea ei una mie lei din datoria lui Fotachi Ciure; Paraschița primește după moartea mamei ei Maria $\frac{1}{2}$ Răpujinița cu toate acareturile și vitele, cu toată gospodăria. Semnează: Alexandru Jian, Ioan Mocranschi, A scris preotul Ioan Levițchi.

(Copie, Arh. Statului, Liber testamentorum II pag. 436).

12. 1802, August 18: Maria Marculeasa, soțul răp. Vasile Marco căp., dă fiicei sale Ilinca, căs. cu Costachi Cozmiță, conform testamentului soțului ei, $\frac{1}{8}$ Stefaniuca, care este cumpărătură și schimbătură dela fetele, ginerii și ficiorii lui Mihai Vlaico. Semnează: Ioan Levițchi preot și Vasile Zota.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum II pag. 682).

13. 1810, febr. 3, Răpujiniță: Soții Costachi și Ilinca Cozmița dau fiicei lor Paraschița, căs. cu Ioan von Tabără, fiul răp. Manoli Tabără, a $\frac{1}{6}$ Răpujiniță, cu săliște, țărani și tot venitul. Ce se va mai scoate din alte moșii, se va împărți frățeste cu fiul ei Leon. Semnează: Alexandru Jian, Ion Tabora.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum I pag. 200).

14. 1814, Sept. 15, Răpujinița: Paraschiva, fiica răp. căpitan Vasile Marco și a Mariei din Botez Mărculesii, dă surorii sale Catrina Ciudineasa suma de 270 galbini olandezi pentru 10 șiraguri de mărgăritare ce i le datora. Soțul Catrinei a fost Vasile Ciudin.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum I, 501).

15. 1820, Martie 13, Răpujiniță: Costachi Cozmița simțindu-se slab dăruiește fiului său Leon $\frac{1}{4}$ Răpujiniță din Bucovina. Fata Paraschiva căs. cu Ioan Tabora să nu-l supere pe fratele Leon.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia 667).

1771, Februarie 10.

Monahul Ioasaf Cantacuzino dăruiește nepotului său Iordachi Balș satul Stăucenii, ținutul Cernăuți.

Suret asemine depe carte de danie a părintelui Ioasaf Cantacuzino-Pășcanul pentru moșie Stăuceni ot Cernăuți, care moșie au dat-o danie du-lui paharnic Iordache Balș și făcând du-nalui schimbătură această moșie cu Dumbrăvenii mănăstirii Putnii, carte ce adevărată de danie dela părintele Ioasaf Pășcanul au rămas la du-lui paharnic având trebuință de dănsa pentru împărțala frățască, iar acestu suretu asemine s'au dat la mănăstire care esti adiverit cu iscălitura du-sale pah. Iordache Balș.

Inpodobit și de laude lucru iaste fiește care stare și mare și mică a-ș așeza cu întemeiate scrisori toate lucrurile sale pără să află în viață cu stare de sănătate nelăsând în urma sa pricini de gâlcevuri cu care să aduce defăimare și îngreșare sufletului, drept aceea și eu cu adevărată scrisoare arātu că după toată învoiala ce am avutu cu du-ei soru me, lele *Safta Bălșoai* logofetiasă, luând toată parte du-sale ce i s'au vinit din casa părintască, am socotit și din parte me [și] am dat danie fiului surori me, nepotului meu *Iordachi Balș* [paharnic] o moșie ce să arată anume *Stăucenii*, satu întreg cu doao hăleștai ot ținutul Cernăuții, pe care moșie i-am dat și toate scrisorile ce am avutu la mâna du-sale nepotului Iordache Balș pah., însă această danie fiind și cu voe du-sale lelii Safti log. după învoiala ce au fostu între noi, am dat această moșie de mai susu arătată nepotului meu Iordache Balș pah., ce din darul lui Dumnezeu iaste întâiul fiiu al du-[sale], ca să-i fie neclătită și nestrămutată

în veci aşzându-mă şi cu du-lui nepotul Iordache Balş pah., ca cătu a fi viaţa me pe tot anul să aibă du-lui datorie adicăte cinci zăci lei şi după săvârşire vieţii mele, iar cât o fi viaţa nepotului să aibă a da pe tot anul câte un sărindariu pentru uşurare sufletelor răpăusaţilor şi la această aşzare ce s'au făcut între noi cu bună învoială şi din toată vrere noastră pentru moşie de mai sus arătată, fraţii du-sale nepotului să nu aibă nici un amestic la această moşie nice să îndrăznească a face cât de puţin supărare nepotului Iordache, căci noi de bună voea noastră şi cu învoire şi vrere du-sale sorori me, maicii du-[sale], am făcut această aşzare şi danie nepotului meu Iordache Balş, cum şi oricini s'ar ispiti a face cât de puţin supărare nepotu[lui] meu Iordachi trăgând parte din moşie această, unii ca aceea să fie blestemaţi dela preputernicul Dumnezeu şi să-i întâmpine tot răul aducătoriu de amărăciuni neputând afla nice odată ertare şi milostivire şi am iscălit.

1771, Feb[ruarie] 10.

Monah Ioasaf Cantacuzino. (pecete).

După această danie şi eu orânduiesc să să urmezi lăsind blăstăm cui s'ar ispiti cât de puţin asupra (!) ca să strămute aceasta.

Safta Cantacuzino logofetiasă. (pecete).

Iordachi Balş pah.

(Original, hârtie, Arhiva mănăstirii Putna I. Nr. 152).

1771, Iunie 5.

Coste Gheorghiu (Coste vameș) vinde un loc de casă din Cernăuți păharnicului Leon Imbault.

(Tradus în românește după o copie germană).

Dau acest zapis de vânzare al meu în mâinile Du-lui *Leon Imbau* paharnic și a giupănesei sale ca să știe că de bună voea mea le-am vândut de veci lor și cliromilor lor driapta mea ocină și moșie de aici din *Cernăuți*, casa mea cu tot locul ei și cu toate acareturile care se află acolo, în toată întinderea sa pentru 1350 floreni bani gata, și primind toți banii deplin le-am dat lor și toate scrisorile ca să stăpânească ei și clironomii lor în pace acest loc și tot ce este pe el și cine ar îndrăzni să-i neliniștească, eu să am a răspunde. La această vânzare au fost față și alte obraze cinstite și boieri cari au iscălit.

Let 1771 Iuni 5.

Costantin Chirilovici

Costantin Șoro (?)

Coste Gheorghiu

Coste Theodor

Roftos Lambru.

Arhivele Statului Cernăuți, Cartea Pitzelli vol. V doc. nrl 333.

Leon Imbault (L'imbault, Limbo, Imbo) a fost Francez născut în Turcia și sosit în Moldova pela 1745. Vezi biografia lui în a noastră: Moșia Cernauca și familia Hurmuzachi, Cernăuți 1925 pag. 10.

Alte documente despre Leon Imbault:

1. 1775, Ian. 2: Căpitanul Gheorghe Cuciuc vinde lui Leon Imbault paharnic casa sa cu tot locul ei pentru suma de 250 floreni. Casa aceasta fusese pe vremuri proprietatea lui Gligoraș Ropotă șoltuz. Semnează: Ion Vasilie, Coste Teodor, Panaite capichehaia, Mihalachi scriitor.

(Arh. Stat. Cernăuți, Cartea Pitzelli V doc. nr. 334).

2. 1777, *Iulie 18* : Imbault, având moșia la stânga Prutului (Șerăuți) roagă pe generalul austriac Spleny să-i elibereze permisul de liberă trecere peste Prut, pentru a veni la Cernăuți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Dosarele administrației militare).

Despre târgul Cernăuți următ. documente:

1. 1782, *August, Cernăuți* : În fața comisiei austriace au apărut Nicolai Grecul șoltuzul târgului, Vasile Zazonti pârgar, Gavril Holusca, Atanasie Costin, Iuon Haidău, Iuon Zeluçhi și Ienachi Bilous și declară că vechiul târg Cernăuți se aflase pe malul stâng al Prutului, dar mai târziu din cauza inundațiilor târgul a fost mutat pe malul drept. Vasile Lupu Voevod a reclădit târgul, stabilindu-i hotarul. A și dat un hrisov care s'a pierdut în timpul Rușilor (1768-1774). Nicolai Grecul crede că hrisovul lui Vasile Lupu a fost luat de Dumitraș Tabără, acesta însă nu mai trăiește. Jitnicerul Nicolai Costin fost staroste de Cernăuți transportase hrisoavele Cernăuților la Iași și nu le-a mai restituit. De târgul Cernăuți se ține satul Roșa (adecă Roșoșa) și mănăstirea Horecea.

Cernăuții (târgul și ținutul) a plătit solăritul, fiindcă consuma sare din Polonia, iar nu din Moldova.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum III 268—277; vezi și Demeter Onciul *Geschichte von Czernowitz*, în « *Czernowitzer Zeitung* » 1893, Aprilie 6, foia).

2. 1847, *Dec. 1* : Comunele Clocucica, Caliceanca, Roșa și Horecea au fost înglobate orașului Cernăuți, devenind mahalale.

(Tot aici, Liber Haereditatum III 278).

Cernăuții fusese târg mic pela sfârșitul secol. al XVIII-lea. Iată cum îl descrie la 1784 călătorul Boscovich : « E piccola non avendo che 200 case in circa con 3 chiese. La maggior parte degli abitanti sono christiani greci scismatici, ma vi sono molti Ebrei ».

(Boscovich Ruggiero Giuseppe : *Giornale di un viaggio da Constantinopoli in Polonia 1784*, Bassano, în *Uricarul XXIV* pag. 315).

Pecetea târgului Cernăuți vezi Miron Costin: Opere complete București, tip. Ac. Rom. 1888 vol. II, pag. 641.

Târgul Cernăuți se afla așezat pe malul stâng al Prutului încă pe timpul lui Dimitrie Cantemir. Iată ce spune acesta: « Czernaucii in boreali Hierasi ripa situm » (Dimitrie Cantemir: Descriptio Moldaviae, București, 1872 pag. 17).

Vezi și schița istorică « Cernăuțul și suburbiile sale » de Dr. I. V. P. în ziarul cernăuțean « Patria » Anul III. No. 290 din 27.VI (9/VII) 1899 sequ.

81.

1771, Decembrie 5.

Gligoraș Țopa din Nepolocăuți înzestrează pe fiica sa Nastasia, căs. cu Constantin Vlaicu din Horoșăuți, cu părți din moșia Vilauce.

Adică eu *Gligoraș Țopa* cu soțul meu *Gafița* și cu feciorii mei anume *Dumitrașco* și *Sandul* și *Ion* am dat zestre fiicii noastre *Nastasia* parte me toată din *Vilauce* din ținutul Cernăuțului și am mai dat și parte me din *Coreni* la ținutul Hărlăului cât sar alege dintre frați și la aceste două părți ce am dat fiicii mele, feciori mei să naibă treabă, care la această danie de zestre au fost feciori mei față și sau și iscălit, care pentru mai mare credința și eu am iscălit și cu soțul meu și oameni buni care sau mai întâmplat la aceasta danie sau iscălit.

Let. 1771 Dechemvrie 5.

Eu *Gligoraș Țopa*, Eu *Gafița* giupăneasa Du-le.

Eu *Dumitrașco sãn Țopa*, Eu *Ion sãn Țopa*, Eu *Sandul sãn Țopii*.

Și eu am scris aceasta danie cu zăsa Du-le lui *Gligoraș Topii* i cu zisa soțului său și cu zisa feciorilor lui *Gligoraș Topa* și am iscălit.

Indescifrabil.

Și întâmplându-ne și noi (la) aceasta danie neam iscălit mai gios

Iordachi Perjul, mazil.

Eu *Sofronie Fuști*, vornic ot Hroșăuți.

Eu *Gligoraș Cojan* ot Boenciuc.

Dar eșind aceste părți de moșie rele să aibă fiica mea a intra în toate părțile mele, cu frații săi să țae frățeste și aceasta sau scris cu zisa Du-sale lui *Gligoraș Topa* care săngur Du-lui sau pus degetul.

Eu *Gligoraș Topa*.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Dotalia pag. 47.

Alt document:

1. 1801, an. 11, *Horoșăuți*: Ion și *Nastasia Vlaico* înzestrează pe fiica lor *Maria*, căs. cu *Dumitraș Tăutul*, dându-i o parte din moșia *Vilauce*. Socrul lui *Ion Vlaico* a fost *Tanasi Tăutul*. De față: *Onofraș Răpta*, *Ion Tăutul*. A scris *Costachi Frunză*.

(Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 146).

82.

1772, Iuni 3.

Vasile Căpotici vinde lui **Iuon Cârste** a patra parte de **Părhăuți**.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adică eu *Vasile Căpotici* șatrar mărturisesc cu acest adevărat zapis al meu precum de nime silit nici nevoit ci de a mea bună voe am vândut a mea dreaptă ocină

și moșie anume a patra parte, partea de jos, a satului *Părhăuți* lângă *Somuș*, ținutul Sucevii, care sat mi-a venit dela strămoșul meu *Irimie Murguleț*, pe care parte de sat este biserica de piatră și dugheni de piatră, nepotului meu lui *Iuon Cârste* pentru 440 lei, cari bani mi-a dat deplin în mâinile mele, după care zăpis el să aibă a stăpâni partea sa din pădure, câmp, fânațe, heleșteu, un loc cu pomete și un loc de prisacă care este în Osoi, la care pomete n'au drept ceilalți răzeși, câțiva meri ai mei cari sunt mai jos de biserică cătră *Soloneț*, și voind a vinde această moșie am poftit pe rudele mele să o cumpere, dar nevoind nime să o cumpere i-am vândut-o lui ca să-i fie dreaptă moșie și ocină în veci.

Și la această cumpărătură au fost față și alți boieri și oameni de cinste care au iscălit și pentru mai mare credință am iscălit cu mâna mea precum au avut drept să o cumpere fiind rudă și răzeș.

Let 3 Iunie 7280.

Vasile Căpotici, șatrar

Ioniță Hermeziu al doilea cămăraș

Ioniță Gherghel postelnic

Simion Tăutul vornic

Acest zăpis am scris cu zisa Du-sale *Vasile Căpotici*

Eu popa *Sârghie de Costâna*.

Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium II pag. 71, unde se găsește traducerea germană.

Alte documente despre satul *Părhăuți*:

1. 1776, *Ian. 12*: Gavril mitropolit admite, ca mănăstirea *Ilișești* să vândă partea ei de *Părhăuți* și să-și cumpere altă moșie sau odoare.

(Tot aici, Liber Granicialium II 76-77).

2. 1778, *Sept. 1*: Meletie, egumenul mân. *Ilișești*, declară că mân. *Ilișești* stăpânește $\frac{1}{4}$ parte de *Părhăuți*

care nu aduce niciun folos, și fiindcă mitrop. Gavril a dat autorizația și mân. având nevoie de bani pentru reparații, ea vinde lui Iuon Cârste această parte de moșie pentru 450 lei. Semnează: ieromonah Anton duhovnic, Ghedeon monah, Silvestru monah, Veniamin monah, dichiul Anton diac. A scris Dănilă Bâcul.

(Tot aici II pag. 73-76).

3. 1782, Noem. 26, Sirete : In fața comisie fac declarații stăpânii satului Părhăuți. Vasile Calmuțchi are $\frac{1}{2}$ Părhăuți, moștenită dela tatăl său Sandul Calmuțchi. Moșul său Vasile Calmuțchi primise $\frac{1}{2}$ de sat drept zestre dela socrul său Gligoraș Gherman. Acesta o primise dela soacra sa Maria Cârcoaia.

1782, Dec. 10, Suceava : Iuon Cârste sulger stăpânește $\frac{1}{2}$ Părhăuți, din care $\frac{1}{4}$ fusese cumpărat dela Vasile Căpotici șatrar, iar $\frac{1}{4}$ dela mân. Ilișești.

Satul Părhăuți e înconjurat de satele Berindești, Todorești, Hrințești și Iacobești.

(Tot aici, II pag. 50-54).

4. 1805, Apr. 10, Sirete : Ilie Calmuțchi, fratele lui Vasile C., împreună cu soția sa Paraschiva și cu fiul său Nicolae vinde lui Nikolaus baron von Kapri partea sa de Părhăuți și Ilișești, moștenită dela tatăl său Sandul și dela fratele său Gavril.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 309).

5. 1808, Iunie 10 : Ioan Cârste păharnic face schimb; el dă părțile sale din Bucovina, anume $\frac{1}{2}$ Părhăuți, $\frac{1}{2}$ Berindești, $\frac{1}{4}$ Costăna și $\frac{1}{2}$ Dărmănești, care toate la un loc fac 2 moșii fără un sfert și primește dela nepotul său Ioan Cârste de Costăna moșia Ioneasa și 6143 ducați.

(Tot aici, pag. 311).

6. 1822, Dec. 3 : Andreas baron von Kapri vinde partea sa de Părhăuți, pe care Nikolaus baron von Kapri o cumpăraseră dela Ilie Calmuțchi, baronului Ioan Cârste pentru 1100 ducați olandezi.

(Tot aici, pag. 315).

7. 1824, Iunie 10 : Ilie Calmuțchi a murit în Părhăuți, în ziua de 29 Dec. 1822. Tribunalul din Cernăuți împarte

partea sa de moșie în părți egale la copiii lui, anume: Catarina căs. Goian, Costachi, Iordachi, Victoria și Maria. (Tot aici, pag. 317).

8. 1833, *Mai 24*: Ioan baron Cârste, fiul răp. Ilie Cârste șătrar, dăruiește nepotului său Ienacachi baron Cârste $\frac{1}{2}$ Berindești, $\frac{1}{4}$ Costina, $\frac{1}{2}$ Părhăuți, $\frac{1}{2}$ Dărmănești, $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Dărmănești, $\frac{1}{2}$ Călineștii lui Ienachi zis și Grețca, $\frac{1}{4}$ din $\frac{1}{2}$ Părhăuți.

(Tot aici, pag. 317).

Vezi S. Fl. Marian: Biserica din Părhăuți în Bucovina. *Analele Acad. Române. Mem. secției istorice, seria II. Tom. IX, pag. 20-28.*

83.

Pela, 1773.

Maria Donicioaia scrie starostelui de Cernăuți Leon Imbo pentru satul Tăutrea, țin. Cernăuți.

Cinstit Du-lui paharnic Imbo staroste de Cernăuți cu frățască dragoste și fericită sănătate mă închin dumn tale, cinstit[ă] scrisoare du-[mitale] cu acest Mihai Stângaci din Iun[ie] КД (24) am luat astăzi Iul[ie] 16 în care îm[i] scrii du-ta cu soroc ca să mă aflu la Svete Ilie acolo la Cernăuți, dar eu nu pot să fiu în zioa însămnată, eñ nu pot să mă gătesc așa îndată fiind și vreme atât lucrului de țarină de fănaț, ear peste vro săptămână voi veni făr de greș, ear s'au jăluit că are la mâna o a patra parte în satul *Tăutrea*, rău s'au jăluit că n'au nici un pas de pământ că eu am Г (3) părți în mosie aceea, iar a opta parte au fost răzășască și ace a patra parte o stăpâne tot un Păunel și cu un Tăutul, care și în scrisoari pricini ce au aut giudecări în ani trecuți tot pe acește îi arată răzeși, ear acu di vro 4 ani au eșit un Ioniț[ă] Strișca dela Zăleneu și cu ce chip nu știu, știu că-i mare porc de căni, că-m e

rina

Ienachi

Maria, căs. cu Toma.

Aslan

Anastasia + 1824
căs. cu Vasile Vasilco
 $\frac{1}{2}$ Mihalcea, părți din Lucovăț și Berhomet

ntin

Ilie

Gheorghe

Vasile

Ruxanda.

Elisa + 1892
căs. cu Gheorghe Sturza din Dulcești

Eufrosina + 1891.
căs. cu Petru Petrino.

Alexandru
holtei

FAMILIA HURMUZACHI

Cârstea + 1741 sau 1742.
căs. cu Maria,
A stăpânit moșiile Dănușeni și Horodiște,

Lupul
Iordachi

Hurmuzachi Cârste
căs. cu Ilinca, fiica lui
Ștefan Luca visternic.
+ 21 Noem. 1738.

Catrina

A stăpânit Horodiște, Vaslăuți și 1/2 Vasileu

Alexandru.
holtei, + după 1803.
1/2 Horodiște
Adoptă pe nepotul său Constantin

Matei + pela 1792
căs. 1) Victoria fiica lui Nicolai Costin
jienicer
2) Maria
Vaslăuți și 1/2 Vasileu

Constantin medelnicer
+ 1794
căs. cu Ruxanda.
Cernauca, 1/2 Horodiște și
1/2 Cârjoaia și Zbereni

Ștefan + după 1793.
căs. cu Bălașa Cantacuzino.
Salcea și Iucșeni

Ienachi

Anastasia (nesigură), fata Victoriei

Ilinca, fata Mariei
căs. cu Iordachi Iamandi
1/2 Vasileu

Iordachi

Costachi Iordachi
Vând la 1817 lui Teodor Dobrovolschi de
Buchental jumătatea de Vasileu.

Constantin, + pela 1827
căs. cu Zoița, fiica lui Toader Carp.
1/2 Horodiște, 1/2 Cârjoaia și Zbereni

Doxachi (Doroștei monahul)
1782—1857.
căs. cu Ilinca, fiica lui Iordachi Murguleț.
Toată moșia Cernauca

Alecu
1/2 Horodiște.
O vinde lui Teodor Aslan

Teodor

Elena
căs. cu Teodor Aslan
Moșia întreagă Horodiște,
1/2 Cârjoaia și Zbereni

Nicolai

Constantin

Ilie

Constantin 1811—1869.
holtei

Eudoxiu
1812—1874
holtei

Gheorghe + 1882,
căs. cu Eufrosina Flondor, fiica lui Nicolai
și a Ecaterinei Flondor din Storojineț.

Alecu + 1871.
holtei

Neculai

Elisa
căs. cu Gheorghe

Eudoxiu
†1845—10-VI 1931.

Elena
+ 1887

Elena + 1876
căs. cu Iancu Zotta.

Sever Zotta.

Constantin
căs. cu Pulcheria Calmuțchi

Alexandru
holtei

Neculai

Alice

FAMILIA HURMUZACHI

Cârstea + 1741 sau 1742.
căs. cu Maria,
A stăpânit moșiile Dănușeni și Horodiște,

Lupul
Iordachi

Hurmuzachi Cârste
căs. cu Ilinca, fiica lui
Ștefan Luca visternic.
+ 21 Noem. 1738.
A stăpânit Horodiște, Vaslăuți și ½ Vasileu

Catrina

la 1792
cu Nicolai Costin
r
a
Vasileu

Constantin medelnicer
+ 1794
căs. cu Ruxanda.
Cernauca, ½ Horodiște și
½ Cârjoaia și Zbereni

Ștefan + după 1793.
căs. cu Bălașa Cantacuzino.
Salcea și Iucșeni

Ienachi

Maria, căs. cu Toma.

Mariei
Iamandi
cu

Iordachi

Iordachi
Dobrovolschi de
a de Vasileu.

Doxachi (Doroftei monahul)
1782—1857.
căs. cu Ilinca, fiica lui Iordachi Murguleț.
Toată moșia Cernauca

Alecu
½ Horodiște.
O vinde lui Teodor Aslan

Anastasia — 1824
căs. cu Vasile Vasileco
½ Mihalcea, părți din Lucovăț și Berhomet

Nicolai

Constantin

Ilie

Gheorghe

Vasile

Ruxanda.

Gheorghe + 1882,
căs. cu Eufrosina Flondor, fiica lui Nicolai
și a Ecaterinei Flondor din Storojineț.

Alecu + 1871.
holtei

Neculai

Elisa + 1892
căs. cu Gheorghe Sturza din Dulcești

Eufrosina + 1891.
căs. cu Petru Petrino.

Elena + 1876
căs. cu Iancu Zotta.
Sever Zotta.

Constantin
căs. cu Pulcheria Calmuțchi

Alexandru
holtei

Neculai

Alice

dejmă și mie și pământurile mi-au luat și li-au sămănat, ear cu grăul ce au luat dejmă din a me sămănătură cu boi miei pentru care dacă oi veni eu apoi oi arăta pre lungu du-[tale] toată supărare ce trag despre Strișca că și acum au mers pentru ace a patra parte ce o e el în stăpănire și căt[e] bagiocuri, au luat iarba mea și a oamenilor mai, a popri și pi unde î-i voe îș poprește și zice că aceea e pe parte lui, pentru care fiind acum această întrebare poftesc pe du-ta pentru ace parte răzășească să o dai du-[ta] pe sama cui vei socoti să o cauti păr voi veni și eu și pără voi trage giudecată și apoi atunce cui s'a căde a o stăpăni acela va rămăne pe ace a patra parte stăpăn că aceea nu-i a me ci-i răzășască, eară dela mine nu a (!) ceri răzeșii din cele trii părț ce am eu în satul Tăutrea și nu pot să-m fac nici fân nici pâni de rău[l] acelui om făr de omenie cu a patra parte îi mai volnic la toate decât mine și înștiințăm pe dumnata că așe-i pricina și să fii dumnata sănătos.

Iulie 18.

A du[tale] ca o sor[ă]

Maria Donicioaia.

Copie românească. Arhivele Statului Cernăuți, Liber Contractuum Novorum IV pag. 92-93.

Alte documente: Tănasiu Răpta, nobil din Cumărești, mărturisește pentru Grigoraș Păunel și soția acestuia Tatiana, fata lui Lupul Tăutul, nepoata lui Nalivaico. Depe Nalivaico trag moșie în Boianciuc și Toutri și depe Lupul Tăutul în Băcești, care toate s'au «prăpădit din pricina lui Toader Păunel». Grigoraș Păunel a avut 3 copii: Sandul Păunel, care a avut 8 copii, Nastasia căs. cu Ion Mintici și Toader Păunel, care a avut 5 copii.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Attestatorum pag. 113).

1773, Mai 8.

Se stinge conflictul ivit între Brânzenești și Cracaliești pentru părți de moșie din Rohozna, ținutul Cernăuți.

Dela boeri divanului cnejii Moldovii.

Carte de judecată.

Jeluatoriul.

Gligoraș Brănzanul și iarăș cu *Gligoraș Brănzanul* au jeluit. . . la divan cumcă *Ilie Cracalie* le-au fost poprit din a triia parte de sat de *Rohozna* în giumătate, pentru a triia parte de sat de *Rohozna* ce să află supt stăpănire fici răpousatului *Mihalachi Sturza vornic*, parte *Prăjescului*, și au poprit și dijma, la care ș-au cerut dreptate.

Răspunzătorul.

Ilie Cracalie au răspuns că adevărat au poprit-o ace giumătate de parte a *Brănzăneștilor* pentru ace a triia parte a *Prăjescului* ce o stăpănește fici răpousatului *Sturza vornic* cu chip ca acesta aflându-să zapisul *Prăjescului* la *Brănzănești*, însă au arătat *Ilie Cracalie* la divan o scrisoare de împărțală dela *Dumitrașco Ursachi* biv vel sulger din 7270 (1762) Iuli 17, întru care scrie că s'au împărțit cu răzeșii din *Rohozna* anume *Cracalie* cu *Brănzanul* și s'au învoit cu dănși pe un zapis ce era la dănsul pe hotărătura lui *Rugină vornic*, aflându-să acel sat *Rohozna* că înblă în trii părți, o parte a *Cracalii* și a *Brănzanului* și o parte a lui *Dumitrașco Ursachi*, adecă a sa dela moșul său *Iordachi visternic*, și o parte a *Prăjescului*. *Dumitrașco Ursachi* parte sa au dat-o danie lui *Manole căpitan*, parte *Prăjescului* au poprit-o vornicul *Mihalachi Sturza* cu carte domniască și făr de giudecata divanului, iar parte lui *Cracalie* și a *Brănzăneștilor* au rămas supt stăpănire lor.

Hotărâre.

De vreme ce din împărțala lui Dumitrașco Ursachi sulgerul s'au dovedit că satul Rohozna înblă în trii părți am hotărât dela divan: Cracal eștii și Brănzăneștii să stăpăniască a triia parte din Rohozna împreună și ce vor fi luat Cracaliești dipe moșie dipe parte Brănzeneștilor să dea tot înapoi, fiindu că au luat rău, iară pentru a triia parte a Prăjescului să să giudece cu fica vornicului Sturza la divan și dela divan de vor rămâne supt stăpânire Cracalieștilor și a Brănzeneștilor o vor stăpâni-o iarăși împreună, că așa este drept și așa s'au hotărât dela divan, iar de va rămâne tot la stăpânire Paraschivei, fiii răpousatului vornic Mihalachi Sturza vor rămâne toți păgubași.

1773, Mai 8.

Arghir postelnic, Alexandru Niculcea paharnic.

O semnătură indescifrabilă.

S'au trecut la condică, proci vel logofăt.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Relationum II 235.

Manole este Manole Zamfir.

Alte documente:

1. 1782, Mart 31: Constantin Rășcan spătar având o parte de moșie din Rohozna face vechil pe Ion Zota căpitan de Vericeanca ca să răspundă în locul său în fața comisiei austriace.

(Tot aici, pachetul Rohozna).

2. 1782: În fața comisiei austriace apar stăpânii Rohoznei. Toma Jamandi are $\frac{1}{3}$ Rohozna, zestrea soției sale, fiica lui Mihalachi Sturza. Manole Potlog are a $\frac{1}{3}$ din tot satul și $\frac{1}{8}$ din a $\frac{1}{3}$ parte de jos, moștenire dela părinți. Ursachi visternic fusese strămoșul mamei sale. Mihalachi Cracalie are $\frac{3}{24}$ părți moștenite dela părinți. Gligorie Brănzan are $\frac{2}{24}$ părți moștenire. Constantin

Rășcan spătar are $\frac{2}{24}$ părți moștenire. Tatăl său le cumpărase. (Tot aici).

3. 1786, *Martie 31, Cernăuți*: Patraș Petrachi vinde lui Manoli Potlog o parte de iaz din Rohozna ce o are dela maica sa Alexandra, fiica lui Apostol Cracalie, drept 20 lei. De față Dumitraș Tabără și Ioniță Volcinski; a scris Ștefan Voinovici stegar.

(Tot aici).

4. 1787, *Mai 1, Cernăuți*: Mihalachi Cracalie vinde lui Manole Potlog căpitan o parte de iaz din Rohozna, ce o are dela tatăl său Vasile Cracalie, care a fost fiul lui Apostol Cracalie, drept 20 lei. De față Patraș Petrachi, Nikolaus Iedrzejowski, Iakob Wimmer, Stadtrichter von Sadagura; A scris Lazar Sărindar logofăt dela cinstit Kreisamt. (Tot aici).

5. 1789, *Ian. 21, Rohozna*: Mihalachi Stroescu înzestrează pe fiica sa Safta, făcută cu soția sa Maria, fiica lui Onciul Chiriac (Safta s'a căsătorit cu Toader Tomiuc din Coțman), dându-i moșiile sale ce le posedă în Bucovina anume: parte la Rohozna, parte la Budeniță, parte la Comărești, la Stănești pe Ceremuș, la Vilavce pe Ceremuș, și jumătate de Bădăteni din raiaua Hotinului. Alexandra, a doua fiică a lui Mihalachi Stroescul, a murit fecioară. Safta va purta de grijă bătrânului ei tată. Iar « de să va răci cu vreme dragoste lor cătră mine și vor căuta a mă lepăda din brațele lor » atunci Stroescul își va lua jumătate de moșie. La caz de moarte, să-l îngroape « nu ca un strein, ce ca pe tatăl lor, împlinind toate după orândueală creștinească ». Semnează: Pătraș Petrachi, Grigoraș Brânzan, Gheorghii Păunel, Manole Potlog mazăl ot Mosoriuca și stăpân ot Rohozna.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia 61).

6. 1789, *Iulie 3, Rohozna*: Gligoraș Țopa vinde lui Manole Potlog căpitan o parte de iaz din Rohozna, ce o are depe maica sa Nastasia, fata lui Darie Brânzanul, drept 8 lei. Semnează: Mihalachi Giurgiuvan vornic, Gavril Căzăcescul. A scris Ioan Calmuțchi. (Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Rohozna).

7. 1790, *Mai 12, Iași*: Grigorie Brănzanu vinde lui Tudori Musteață $\frac{1}{5}$ parte din partea Brănzăneștilor din satul Rohozna.

(Tot aici, pachetul Rohozna).

8. 1790, *febr. 23, Rohozna*: Gavril Căzăcescu dăruiește fiicei sale Anița căs. cu Gheorghii Tomiuc din Coțman, părțile sale din Rohozna, pe care le are dela socrul său Toader Brănzanu, părțile sale din Ivancăuți moștenite dela soacra sa, fata Țurii; îi mai dă lucruri și juvaier.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 8).

9. 1796, *Ian. 28, Vilaucea*: Mihalachi Cracalie, fiul lui Vasile C. dă fiicei sale Irina, căs. cu Ion Totoescu, o parte de moșie din Rohozna, baștină părințască, a $\frac{1}{3}$ parte de moară făcută pe părâul Hucăul care vine dela Cernauca. A doua fiică a lui Mihalachi Cracalia, a fost Maria căs. cu Grigori Săvăscul. Semnează: Anița Cracaliaoae, Vasile Cracalie, fiul lui Mihalachi Cracalie, Ion Frunză, Gheorghii Vlad mazil, Iordachi Tăutul. A scris Petrachi Arhip logofăt).

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 56).

10. 1797, *Ian. 7, Cernăuți*: Dumitraș Costin, fiul lui Manoli Costin și al Aniței, fata lui Toader Brănzanu, vinde lui Theodori Musteață partea sa de Rohozna, ce o are dela maică sa Anița, drept 270 lei bani nemțești. De față: Ioan Calmuțchi căpitan și Ioniță Volcinschi.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum X 163).

11. 1799, *April 21*: Frații Manoli și Vasile Potlog împart între ei moșiile rămase dela tatăl lor Andrei Potlog fost mare șătrar și dela maica lor Catrina, fiica lui Varlaam Ursachi, nepoata lui Gheorghii Ursachi fost mare visternic.

Manole Potlog primește: $\frac{1}{3}$ Rohozna, $\frac{1}{8}$ din a $\frac{1}{3}$ parte Rohozna, $\frac{1}{3}$ Toporuciuca ce se cheamă Mosoriuca, parte din Răstoace și Câmpulungul rusc, parte din Stănești din cordun și în Moldova, parte din Nihoreni din Moldova; 6 pogoane vie la Cruce din gios ce este în funia Moldovenilor pe ulița lui Drug.

Vasile Potlog primește: Satul întreg Buhușești pe valea neagră, țin. Neamțului, $\frac{1}{2}$ moșie ce este împrejurul

târgului Vasluiul, parte din Stănești, din cordun și în Moldova, parte din Nihoreni.

Moșiile din raiaua Hotinului, dacă vor ieși, și țișanii îi vor stăpâni frățeste.

Semnează: Nicolai Calmuțchi, Ioniță Volcinschi.

(Copie, tot aici, Liber contractuum novorum XII 978).

12. 1801, Aug. 14, Rohozna: Anița Tomiuceasa și soțul ei Gheorghe Tomiuc vând lui Manole Potlog partea lor de iaz din Rohozna, partea ce o are Anița dela maica ei Paraschiva, fiica lui Toader Brânzanu și soția lui Gavril Căzăcescul, drept 50 lei bani împărătești. De față: Ioniță Brânzanu, Vasile Grigorce. (Tot aici, pachetul Rohozna).

13. 1807, Iunie 1: Băniasa Paraschiva Sturza și fiii ei sârdarul Mihai Iamandi și Vasile Iamandi vând de istov lui Theodor von Mustiață a $\frac{1}{3}$ parte din Rohozna, drept 30.000 lei bani turcești. Această parte a fost arendată până acuma pe 6 ani lui Andronic Abramovici și Bogdan Zadurovici.

(Tot aici, Liber Relationum III 847).

14. 1810, Noem. 30: Vasile Cracalie, fiul lui Mihalachi Cracalie dă zăpis la mâna lui Grigori Săvăscul și a soțului lui Mariea, fiica răp. Mihalachi Cracalie, frate bun cu Ilie Cracalie, despre moșiile din raiaua Hotinului Găureni și Prădevceni, dar scoțând și partea de Căpoteni și de Terebna; tot de aici, se stabilește ca Grigori Săvăscul cu soția sa Maria să aibă a $\frac{1}{7}$ parte din moșiile răp. Mihalachi Cracalie.

(Tot aici, pachetul Rohozna).

15. 1836, Apr. 27, Rohozna: Grigori Săvăscul în calitate de episcop al fiului lui Ioan Brânzan dă în arendă lui Ioan baron von Mustăță partea brânzâniască din Rohozna pe un an cu prețul de 100 fiorini în argint, trii sorocoveți la un fiorin.

(Tot aici).

Despre Rohozna vezi N. Iorga: Studii și documente V 387).

1773, luni 12.

Copiii lui Vasile Onciul din Vilauce împart între olaltă părțile de moșie din Vilauce, Zamostie, Godinești și Carabciu.

Adecă noi feciorii lui *Vasăle Onciul* ot *Vilavce* și a soțului său *maica* noastră *Iftinca* ot *Ispas*, fata protopopului *Grigoraș Șuliceico*, făcutam adevărată scrisoare noastră de împărțală câte pentru o parte de moșie ce niau rămas dela părinții noștri, anume în *Vilauce* și în *Zamostie* și în *Godinești* ce sânt depe tatăl nostru *Vasilie Onciul*, și în *Ispas* și în *Carabciu* ce sânt de pe *maica* noastră *Iftinca*, și așe niam învoit și niam împărțat întracesta chip parte ce sa alege în *Vilauce* să fie a fratului celui mai mare, a lui *Grigoraș Onciul*, și în *Godinești* să ție *Mihalachi Onciul* fiind că el au și răscumpărat dela *Lupul Nacul* ot *Dist* (?) cu multă cheltuială și în *Zamostie* să ție *Evsihie Onciul* călugărul; fiind că iar au răscumpărat *Mihalachi Onciul* și a făcut și multă cheltuială giudecându-să cu *Costrăș* și cu un *Ghiorghie Nepoțal*, iar parte ce sa alegi depe *maica* noastră în *Ispas* și în *Putila* să ție sora noastră *Dochița*, iar partea ce sa alege în *Carabciu* să ție sora noastră *Marie*. Și așe am socotit și niam învoit și niam împărțit noi în de noi cu aceste părți de moșie ce sânt în *Moldova*. Iar mai dezbătându-să niscaiva moșii în *Moldova* sau în raeoa *Hotinului* dând fiește care, frați, surori, de mai sus numiți cheltuială ce sa face cu dreptate săș ție parte și după aceasta scrisore de împărțală săși facă și întărituri domnești, iar cine nu să va țane de această împărțală să fie de mare rușine și la aceasta scrisoare sau întâmplat mulți mazăli i preuți i oameni buni înpregiurași și pentru credința niam iscălit.

1773 luni 12.

Mihalachi Onciul, Grigoraș Onciul neputând iscăli am pus degetul +.

Eu *Marie* pe care o țâne *Gavril Mihailiuc* căpitan +.
Evsihie Onciul călugărul.

Eu *Dochița* pe care au ținuto *Ion Darii* +.

Dumitru Vlad. Eu + *Dumitru Calinciuc*, martor

Vasăle Tăutul Eu + *Vasăle Mohore*, martor

Erei Procopie. Eu + *Hlihor*, martor

oameni ot *Vilauce*.

Și de acesta sau făcut cinci la tot fratele câte una.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Serethensium II 178. A fost publicat în a noastră: Familia Onciul, pag. 100—101 nrl. 86.

Alte documente despre Carapciu pe Ceremuș:

1. 1779, *Iunie 6*: *Pătrașco Vihtic*, fiul lui *Onofrei Vihtic*, vinde nepotului său *Andrieș Vihtic* partea sa de moșie din Carapciu, țin. Cernăuți, pentru suma de 90 lei bani buni.

(Tot aici, Liber Serethensium II 249).

2. 1782, *Martie 25*: În fața comisiei austriace se fac următoarele declarații: Satul Carapciu pe Ceremuș se împarte în 3 părți. Partea de sus o stăpânesc *Andrei Saviaveț, Toader Mironco, Gavril Mihailiuc, Sandul Racocce* și *Vasile Cârste* cu rudele lor. Această parte vine dela *Marco Taupici, Vasile Tomca* și *Vasile Sămaca*.

Partea de mijloc este stăpânită de *Dumitraș Jeian, de Onciulești, Tatulici, Lupașco, Iuon Corni* și alții.

Partea de jos este stăpânită de *Iuon Peletiu, Costin Chifrac* și *Gligoraș Popovici*. Această parte vine dela strămoșii *Vasile Carp, Maței Ponici, popa Nichifor* și *Ieremia Chifrac*.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIX 337 și IV 145).

3. 1783, *Ian. 20*: *Pentelei Vahtic* (= *Vihtic*), fiul lui *Grigoraș Vahtic* (= *Vihtic*) vinde lui *Ilieș umblător* și ginerelui acestuia *Ioan Cioban* partea sa se moșie din

Carabciu. Partea aceasta este luată din complexul lui Sămaca, al Ionceștilor și al lui Dragoman.

(Tot aici, Liber Serethensium I 64).

4. 1789, *Iulie 16*: Satul Carapciu se împarte în 3 bătrâni. Doi bătrâni au rămas neschimbați, iar bătrânul de jos a fost împărțit în 3 părți, din care una a fost a lui Dragoman, iar celelalte două părți s'au împărțit între familiile Ponici, Chifrac, Lazar și Peletiu. Urmează alte împărțeli.

(Tot aici, Liber Serethensium I 60).

5. 1791, *Sept. 22*: Se certifică că Grigoraș Lica din Carapciu cu fiii săi are parte în partea tatulicească.

(Tot aici, Liber Serethensium II 179—180).

6. 1792, *Iunie 29*: Pentelei Lazor vornic, Ilie Bucețchi giurat împart satul Carapciu pentru Gheorghie Iscu și neamul lui, care trag parte din partea Taupiceștilor. Ilie Taupici trage a $\frac{1}{5}$ parte depe moșul său Marco Taupici.

(Tot aici, Liber, Serethensium II 248).

7. 1794, *Vilauce*: Frații Ioan și Manoli Peletiu cedează fratelui lor Ilie Peletiu o parte de Vilauce, Carapciu, Comărești și Budeniș. De față: Andronache Frunză, Miha-lachi Cracalie, Toma Tăutul, Grigoraș Rotopan.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum V 157).

8. 1794, *April 12, Piedecăuți*: Anița Jieneasa născută Cernauschi dă copiilor ei Ilinca, Dumitraș, Gligori și Paraschiva $\frac{1}{16}$ Piedecăuți și $\frac{1}{12}$ Carabciu din ocolul Vijniței. Soțul ei se cheamă Ion Jean, fratele ei Velișco, iar ginerele ei Ion Țopa. De față Gheorghie Păunel, Ion Țopa fiul lui Ștefan Țopa, Nicolai Hren giurat din Plesnița.

(Copie, tot aici, Liber Testamentorum I 314).

9. 1794, *Aug. 19/8*: Satul Carapciu se constituie din stălpul lui Tatulici și al lui Lazurenco. Stăpânii satului se cheamă Jean Dumitraș, Taupici, Ponici, Lazurenco, Sămaca Vasile, Toader Tiron, Dumitraș Vihtic, Simeon Popovici, Ilie Ioncescul, Ștefan Mironco, Vasile Mihailiuc, Pentelie Lazor, Iuon Caraschievici, Gheorghie Flondor, Costin Chifrac, Grigori Lazor, Andronic Lazor, Ștefan Lazor, Iuon Peletiu și Nicolai Taupici.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVII 435).

10. 1794, Oct. 13: Ilinca Țăntoiaie, fiica Jieniței din Țănteni, dă ginerelui ei Ioniță Chirilovici o parte de Pedecăuți și Carapciu din ocolul Vijiței. Mama Ilinchei a fost Anița Jienița, fratele ei Dumitraș Jian, iar copiii ei Mihalachi, Catrina, Maria, Nastasia și Balașa.

De față Ștefan și Vasile Țăntă. A scris Alexandru Țăntă.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 28).

11. 1795, Iuni 21, Lucavăț: Alexandru Veriha, fiul lui Ștefan Veriha, nepot de fecior lui Toader Ponici care ținuse pe Ileana, fata lui Antioh Cucoran, cu care făcuse pe Vasile Clipa și pe Ștefan Veriha, neavând copii din trupul său dăruiește lui Nicolai Vasălco și jupănesii acestuia Paraschiva partea sa de Carabciu pe Ceremuș. Martori: Gheorghi Goian din Stănești, Vasile Coce, Iordachi Istrătuță din Stănești, Andrei Borșan paroh din Davideni, Andrei Veriha, Grigoraș Tăutul din Verbăuți, Ion Albotă din Bănila. (Copie).

12. 1795, Oct. 28: Se face împărțala Carabciului pentru Ghiță, Constantin și Ene Panaite, fiii lui Vasile Vihtic. Fratele lui Vasile a fost Costăș Vihtic, iar amândoi au fost fiii lui Onufraș Vihtic, care a ținut-o pe Irina, fata lui Ioan Ivoncescu. E vorba de stâlpul lui Ivoncescu, al Sămachii și al lui Dragoman. Onufraș Vihtic avuse 6 copii: Vasile, Costăș, Ioan, Grigoraș, Anița și Petraș. Se menționează familia Șcraba. Urmează toată spița neamurilor din Carabciu.

(Copie, proprietatea noastră).

13. 1796, febr. 6, Cernăuți: Ion Vihtic dăruiește fiicei sale Catrina, căs. cu Ion Prodan din Verbăuți, părți de moșie din Carapciu și Căbești.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 52).

Hotarnica Carapciului pe Ceremuș din 1781, Mai 30 vezi A. Vitencu: Documente din Bucovina, în Anuarul LIII al Școalei Reale Superioare ortodoxe din Cernăuți pe anul școlar 1924/25, pag. 41-47 nrl. III.

Despre părțile lui Vasile Onciul din satele Stănești, Călinești, Voloca, Carapciu, Vilauce și Comărești vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 132, nrl. 110.

Despre dania lui Vasile Onciul făcută soției sale Catarina vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 142, nrl. 119.

Impărțirea averii lui Velicico Onciul vezi: Familia Onciul, pag. 171 Nr. 145.

86.

1773, Iulie 30.

Testamentul lui Gheorghe Grecul.

Adecă eu *Ghiorghie Grecul* nigușitor ot târgul Cernăuțului conoscându-mi eu sfârșatul vieții și viind mare slăbăciune am dat diiata me la mâna fiilor mei Costandin și Mihalachi pentru toate câte au rămas ale mele, ca să fie ei stăpănitori în locul meu și ei să aibă a mă griji pe mine și pe soțul meu, pe maica lor, după obiceiul legii noastre cei creștinești, iar din alți fii a mei să n'aibă a-i supăra cu cât de puțin, căci parte lor ce le s'au căzut fiști căruie le-m dat eu cu mâna me, iar pentru casăle cele din târg le-am dat cele vechi lui Costantin și lui Mihalachi, iar cele noă lui Lazăr și lui Vasile, iar datoria câtă am afară cu zapisu am dat toată acistor fii Costantin i Mihalachi, iar pentru 2 vaduri de moră ce sânt pe pârăul Clucucica, un vad cu poiană, pe cum arată la zapis, și unul săngur, și dentr'aceste doă vadur[i] care va plăce să fie unul al lui Lazăr și al lui Vasăle, iar al doile a lui Costantin și Mihalache și un pomăt ce am în târg iarăși să fie al fiilor mei la câte patru și un loc deșărt ce am în târg lângă casa care am dat fiilor mei lui Lazăr și lui Vasăle să fie toat acestor fii Lazăr și Vasăle, iar alt locu

de dughene alăturate cu casăle cele vechi pân la părătele Boencenului să fie al lui Costantin și Mihalache, iar altele pe cum am zăs, să fie toate din casă și de afară, toate aceste să fie acestor mai mici fii ai mei, al lui Costantin și Mihalache. Iar cine s'ar scula din fii mei or din străini și s'ar ispiti a străca această diiată a me, să fie neertat de Dumnăzău și de mine și am făcut această diiată cu a me bună voe înainte a lui Ioan ginirăle meu și a preoților din târg. Sămeon și Atanasie, pe care i-am poftit eu ca să fie față și să să iscălească fiind față și ficiorul meu cel mai mare Lazăr.

Și am lăsat 200 lei adecă doă sute lei bani gata în mâna fiilor mei Costantin și Mihalache agiutor când să va face biserica Precuviosa Paraschiva din târg din Cernăuți să-i de la cine a fi epitrop.

1773, Iuli 30.

Gheorghii Grecu.

Ierei Sămeon, ierei Athanasăi Cernăuți, Constantin Ianoș căpitan, Ioan Zota căpitan m'am întâmplat.

Original, hârtie, Arhiva din Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 233.

În actul de deces scrie că Gheorghe Grecul, cu adevăratul său nume Gheorghe Mațoiani, s'a născut în Riza sau Iriza lângă Trapezunt, și a murit în comuna Roșoșa de lângă Cernăuți în ziua de 18 August 1773. Gheorghe Grecul este protopărintele familiei Grecul zisă și Constantinovici-Grecul din Bucovina. Despre această familie vezi T. Balan: Der Ursprung der Familie Constantinovici-Grecul, Cernăuți, Buchdruckerei-Gesellschaft, 1930.

Alte documente despre familia Grecul:

1. 1778, *Iunie 10*: Se judecă înainte a lui Dosoftei, episcopul de Rădăuți, Const. Ianoș, fiul lui Iancul Ianoș, cu Buțureștii și Drăghindeștii dela Ivancăuți și cu Vasile, fiul lui Gheorghii Grecul dela Roșoșa. La 1757 o seamă

de răzeși din Ivancăuți au vândut lui Iordachi Cantacuzino spătar părțile lor. C-tin Ianoș, ginerele lui Gheorghe Grecul, cu alții au plecat la Eși scoțând părțile vândute. Pentru suma avansată Gheorghe Grecul a primit stâlpul lui Pilitovschi din Ivancăuți. La slăbăciune Gheorghe Grecul l-a chemat pe fiul său cel mai mare Lazăr voind să-i dea acest stâlp. Dar Lazăr n'a primit. Astfel l-a dat fiului său Vasile și ginerelui său C-tin Ianoș.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum II 49).

2. 1795, Mai 9, Ivancăuți : Vasile Grecul dă fiicei sale Ilinca căs. cu Dumitraș Stanislau partea sa de Boianciuc. Semnează : Anița, soțul lui Vasile Grecul ; Constantin, fiul lui Vasile Grecul ; Mihalachi Lazarovici, Dima Naramza, Mihalachi Ianăș. A scris Gheorghii Ciuntuleac.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum V pag. 220-1).

3. 1796, Ian. 18 : Anița, fiica lui Alecsandru Vasălco, văduva lui Costandin Grecul den Roșușa (mort la 1794) are 4 copii, anume Mariuca căs. cu Ilie Bălășescul mazil din Stănești, Vasile, Mihalachi și Catrina și posedă 30 odgoane la Panca și satul întreg Berhomete. Ea dă scrisoare de vechilic ginerelui Ilie Bălășescul, ca să aibă a se judeca cu frații Aniței anume Neculai, Vasile și Ștefan pentru a lămuri părțile ei de moșie, venitul cărora îl mănâncă frații mai sus amintiți, a scoate moșiile și venitul lor din toate, din fânațe, din săliște, din pădure și din vaduri de moară.

(Original, proprietatea noastră).

Diata Aniții Grecul născută Vasilco vezi documentul din 1795 Iunie 30.

4. 1803, febr. 12, Ivancăuți : Vasile Grecul și soțul său Anița din Ivancăuți dau împărțală fiilor lor anume Anița, Măriuca, Safta, Paraschiva, Catarina, Ilinca și Constantin : Urmașii răp. Anița, ce a ținut-o Nicolai Tăutul din Nepolocăuți au primit 23 stânjani din stâlpul Petran. Mariuca primește 23 stânj. din stâlpul Stanchei, în săliște 5 stj. și 4 palme. Urmașii răp. Safta 7 stj. la Comărești, 10 stj. la Ivancăuți din stâlpul Petran, 12 palme din săliște

tot din stâlpul Petran. Paraschiva 23 stj. din stâlpul Drăgșan, moșteniți dela maica Antimița Goeneasa. Soțul Paraschivei este Toader Draghinda din Ivancăuți. Catarina 23 stj. și 5 stj. cu 4 palme în săliște. Soțul Catarinei este Vasile Zaharovici protopop de Zeleneu. Ilinca, căs. cu Dumitraș Stanislau, 10 stj. la Boianciuc, 7 stj. la Ivancăuți. Vănzând partea ei de Boianciuc și cumpărând în Ivancăuți, și dânsa primește astfel 23stj. Constantin cu soția Mariuca primește mari porțiuni de pământ la Jadova, 153 stj. la Ivancăuți din stâlpul Pilipovschi, 18 stj. din stâlpul Stanca împreună cu alte părți tot din acest stâlp, tot venitul codrului, și al morii făcută pe Brusnița, părți în Stănești, Călinești, Voloca. Anița soția lui Vasile Grecul primește 46 stj. la Vilauce, 30 stj. la Bănila moldovenească. Anița a fost fiica lui Toader Goian.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum XV 376).

5. 1807, Aug. 22, *Lucovița*, C-tin Lăpădat cu soțul său Ruxanda dau fiicei lor Măriuca căs. cu Constantin Grecul din Ivancăuți partea lor de moșie din Răstoace și din Câmpulungul Rusc, care le sunt moștenire dela maica Safta, fata lui Gligoraș Potlog. Semnează: Ștefan Giurgiuvan, Vasile Drăghinda. A scris Vasile Scraba paroh din Lucovița.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum I pag. 101).

6. 1812, Dec. 22, *Roșoș*: Testamentul protopopului Iordachi Ștefanovici. La moartea sa se vor plăti 6 sărindare la toate bisericile din Cernăuți și 10 parastase. Neavând copii lasă soției sale Axenia toată averea. Lasă fraților săi fânațe. Prisaca din Hruș cu rebnicul de pești se va vinde. Casa lui va rămâne preotului Petre Pitei, vicar în Roșoș.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Cernăuți).

7. 1823, *Martie 21, Cernăuți*: Iacob Struț fost băran la stărostia Cernăuți declară că pe vremurile moldovenești a fost trăitor în Roșoșa negușitorul Gheorghie Grec. A voit starostele de Cernăuți să îngrădească cu stâlpi temnița din Cernăuți care era pusă pe locul lui Gheorghie

Greul, tatăl fiilor Lazar, Vasile, Constantin și Mihalachi Greul. Nepermițând Gheorghie Greul să se îngrădească locul său, starostele l-a trimis pe Iacob Struț băran să-l cheme pe Greul. Iar Greul « prin multă poftă făcută despre starostie » a pozvolit să se îngrădească temnița.

8. 1827, febr. 6 : Gheorghie Greul către cumnatul său Gheorghe Dumitrescul din Roșușa. A trimis o scrisoare prin vărul său C-tin Greul, dar n'a primit « rospiscă de primire ». A și dat știre prin cuscrul Const. Holban, ca Dumitrescul să vină la hotarul țării să aducă copia dietei lui Simeon Tăutul. Gh. Greul a pus vechil în Iași pe spătarul Toader Chirieac ce-i zic și Scobihornu. Marioara Bușiloaia e grav bolnavă.

Despre familia lui Mihalachi Constantinovici-Greul vezi Alex. Vitencu: Documente din Bucovina, în Anuarul LIII al Școalei reale ortodoxe din Cernăuți, pe anul școlar 1924-25 pag. 48-55 și: Documente moldovenești din Bucovina, Cernăuți 1929, pag. 107.

87.

1773, Octomvrie.

Bălașa, văduva lui Ioniță Tomița, vinde lui Ion Cârste a treia parte de Dărmănești, moștenită dela strămoșul Ieremie Murguleț.

(Tradus în românește după o copie germană).

Adecă eu *Bălașa*, văduva răpousatului *Ioniță Tomița*, mărturisesc cu adevărata mea scrisoare la mâna Du-sale *Ion Cârste* biv vel sulger, ca să știe că de nime silită nici asuprită ci de a mea bună voe i-am vândut a treia parte din satul *Dărmănești* din ținutul Sucevii, care să hotărește la apa Sucevii cu moșia *Berindești* a Du-sale *Ion Cârste* sulger, care parte de moșie ne este nouă dela strămoșul nostru *Ieremie Murguleț*, pentru 350 lei

pentrucă e rudă și megieș cu moșia *Berindești* și i-am dat și toate scrisorile ca să-i fie dreaptă moșie și ocină cu tot venitul lui, copiilor și nepoților săi, dar dacă prin giudecată i s'ar lua această parte de moșie să aibă dreptul Du-lui sulger să ia altă moșie din moșiile mele care i-a plăcea și la facerea acestui zapis au fost față și boierii cari au iscălit. Și pentru mai mare credință am iscălit și am apăsat pecetea noastră.

Luna Octomvrie 1773.

+ *Bălașa Tomițoiaia*, Catarina fiica Tomițoaii.

+ Eu *Maria Ghergoaia* m'am învoit cu această cumpărătură și având și eu o parte din această moșie am apăsat degetul meu.

Constantin Tomița, *Andrei* martori.

Am fost și noi față și am iscălit.

Iordachi vel clucer martor, *Ștefan Anastasie* biv vel clucer martor, *Sandu Bosi[e]* medelnicer martor, *Gheorghie Carp* logofăt de cămară martor.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Dărmănești, unde se găsește copia germană.

Despre originea familiei Cârste urm. document:

1. 1773, Aug. 25 : Dela boierii divanului cnejiei Moldaviei, frații Ilie Cârste biv vel șătrar și Ioan Cârste biv vel sulger sunt feciorii lui Iordachi Cârste fost vel căpitan la Dorohoi; Iordachi a fost fiul lui Toader Cârste vel jicnicer; Toader a fost fiul lui Cârste vel căminar, care a ținut pe Sofiica, fiica lui Eni vel postelnic, care a fost soră cu doamna lui Ioan Vodă Movilă; Despre partea maicii lor este de zis, că maica lor Maria a fost fata lui Ioan Abaza II. log.; Ioan a fost fiul lui Andrei Abaza vel stolnic.

(Original, Arh. Stat. Iași, fila 183, dosarul 23).

Despre satul Dărmănești urm. documente:

1. 1782, Dec. 10 : Ioan Cârste sulger declară în fața comisiei austriace, că stăpânește $\frac{1}{3}$ parte Dărmănești,

cumpărată la 1773 dela Balaşa, soția lui Ilie Tomiță mare vameș. Constantin Cozmița căpitan, trăitor în Moldova, stăpânește a $\frac{1}{8}$ Dărmănești, primită ca zestre cu soția sa, fiica lui Dumitrașco Sbera. Dumitrașco Sbera o primise dela tatăl său, care o primise drept zestre dela Ieremie Murguleț. Murguleț primise această parte dela Busuioc. Safta și Ilinca, fiicele lui Iuon Abaza stăpânesc $\frac{1}{2}$ Dărmănești. Iuon Abaza moștenise această parte dela tatăl său Andrei Abaza.

(Tot aici, pachetul Dărmănești).

2. 1824, Ian. 15, Suceava : Iordachi Timuș și soția sa Smaranda, fiica lui Neculai Șeptelici căpitan, vând baronului Ioan Cârste partea lor de Dărmănești sau Hatna, adică $\frac{1}{8}$ de sat, care parte se hotărăște cu Mărățai, Hreața și Pătrăuți pentru suma de 700 galbeni olandezi în aur. De față : Niculai von Popovici.

3. 1825, Dec. 11 : Inștrument de siguripsire, frații Toader, Gheorghii și Ioan Cârste, fiii lui Ilie Cârste șătrar, declară că sora lor Ecaterina Ene sulgeroaia nu are nici un drept la moșiile din Bucovina, rămânând cu moșiile familiei Cârste situate în Moldova.

88.

1774, Mai 20.

Frații Toader și Constantin Mănescul se împacă cu vărul lor Toma, fiul lui Vasile Mănescul, fiecare având a stăpâni a opta parte de Mihalce.

Adică eu *Toader Mănescul* și eu *Constandin Mănescul* ce sântem frați dat-am adevărată scrisoare noastră la mâna dumilor-sale verilor noștri *Tomii Mănescului* și lui *Simion Boldescul*, zet *Mănescului*, și lui *Toader Braescului*, zet *Mănescului*, dat-am adevărată scrisoare noastră la mâna dumisale vărului nostru *Tomii*, precum să să știe că ne-am învoit și ne-am așezat noi în de noi de bună

voia noastră pentru a opta parte de moșie ce avem în satu în Mihalce în ținutul Cernăuților ca să o stăpănim frățeste, însă giumătate să o stăpănim noi și giumătate dumnelor, să avem a stăpăni și noi și ficiorii noștri tot frățeste, cum și pentru alte moșii dipe niamul Măneștilor de s'ar mai găsi undeva tot frățeste să le stăpănim; iară de s'ar scula dintre noi care mai susu sântem numiți la vro giudecată arătându cumcă ar fi vândutu Vasilie Mănescul, tatul Tomi, nescareva părți de moșii, să nu să ție în samă și cătă cheltuială s'ar face toată noi să o tragem și pentru mai mare credință ni-am și iscălit.

Leat, 1774, Mai 20.

Toader Mănescul, Constandin Mănescul.

Și eu am scris această învoială cu zisa du-(lor) și am și iscălit. Nicolae Momitcu.

Și la această învoială m'am întâmplat și eu Ștefan Vârnav. Iordachi vel logofăt m'am întâmplat la această învoială și așezare și am iscălit.

Dela boeri divanului a cnejii Moldovii.

De vreme ce Toader Mănescul și Costandin Mănescul după giudecată ce au aut ei înainte noastră cu Toma Mănescul și cu Simion Boldescul s'au învoit ei în de ei și s'au așezat cu scrisoare înainte du-sale Iordachi vel logofăt și Ștefan Vârnav postelnic ca să stăpânească ei cu toți în moșie Mihalce ce este la ținutul Cernăuți în a opta parte cum și într'alte moșii ce să vor mai afla după Mănești, dela divan încă s'au întărit învoiala și așezare lor ca să aibă a stăpăni după carte și scrisoare lor ce de învoială ce s'au văzut de noi dându-să și carte divanului la mâna Tomii și lui Simion și Toader ca să aibă a stăpăni în a opta parte de Mihalce, cum și într'alte moșii, și să aibă a-ș lua și venitul moșiilor dela cei ce vor fi lăcui-

tori pe moșiile Măneștilor după obicei și după hotărâre ponturilor. Aceasta.

1774, Mai 20.

Balș logofăt, Sturza vornic, Crupinschi vornic, Manolachi Ghica, Iordachi Cantacuzeno.

Procit. vel logofăt.

S'au trecut la condică.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum IV 256.

Alte documente:

1. 1775, *Iunie 20*: Toma Mănescul, fiul lui Vasilie Mănescul, vinde vărului său Toader Mănescul și cumnaților săi Simion Boldescul și Lupul Brahă din a $\frac{1}{8}$ parte de Mihalce, partea sa câtă i se va alege drept 80 lei.

(Tot aici, pag. 257).

2. 1792, *Aprilie 23, Mihalce*: Mihalachi Brahă dă zapis cumnatului său Iordachi Tabără din Mihalce, precum i-a arendat pe 6 ani partea sa de moșie din Mihalce ce o are zestre după răp. său soț Elisaveta, care a fost fiica Nastasiei Tăbăroaiei. A scris Ilie Ghițescul. (Tot aici, Liber contractuum antiquorum II 301).

3. 1794, *febr. 17*: Pavel, Lăscărache, Ștefan, Maria și Catrina, copiii lui Constantin Mănescul, care fusese nepot de soră lui Vasile Mănescul, dau zapis la mână lui Simeon Boldescul, mazil din Mihalce, și vărului Iordachi Tabără comisar de dajde, precum le-au vândut partea de moșie din Mihalce moștenită dela tatăl lor, care tată o avusese dela maica sa Ștefania, sora lui Vasile Mănescul, drept 2000 lei bani buni împărătești. Iftimia, văduva lui Constantin Mănescul, mama copiilor amintiți mai sus, își dă învoirea la vânzare. A scris Tudorachi Feștilă.

(Tot aici, Liber contractuum novorum II 262).

Despre familia Mănescul vezi doc. din 1762, Iunie 7.

1775, Februarie 2.

Izvodul de zestre al Aniței, fiica lui Ion și a Nastasiei Flondor. Ea primește jumătate de sat Bacnița, țin. Sucevii.

Izvod de zestre ce am dat fici(i) noștri *Aniți* cum arată în gios.

Pol sat *Baenița* ot ținutu(l) Sucevii, un sălaș de țigani, o păreche de șergi de argint poleite, 2 inele de aur, o salbă de galbini, 5 boi, 5 vaci, 5 epe, 4 cai cu hamuri, 20 matce.

— *Straele* : o molotă cu jder, o giube cu cacom, o giube cu săngiap, o rochie de Bilacoase cu flori de hir cu antereu(l) său, o păreche paftale poleite de argint cu colan de dram, 2 rochie de șam cu antereile lor, un colan de purtat, 5 cămeși cu hir, 5 cămeși cu mătase, o păreche cămeși bărbătești cusute cu mătase cu izmene, un bărneț cusut cu fir.

— *Imbrăcăminte mesii* : Un odar cu prostire lui, un mendir de șil cusut cu prostire lui, 4 perini mari cusute cu fir, 4 perini mici cu rețele cusute cu hir cu prostire, 2 rânduri de așternut albe cu prostire, 2 scoarță, un covor, 2 lăvicere.

— *Tacămul mesii*: 2 mese, 12 șervete cusute cu hir, 2 pejmiruri cusute cu fir, o oglindă, 2 mânășterguri de obraz, 2 pejchiruri albe, 12 șervete, 12 părechi cuțite cu linguri, 12 talgire de cusitor, 12 blide, 5 tingire, un lighean cu ibricul lui, 2 șfeșnice de alamă, o ladă, un secrii, o șcatulcă.

Ion Flondor.

Nastasia Flondoroia.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Serethensia II 124.

Alte documente despre satul Bainți:

1. 1783, *Martie 29*: În fața comisiei austriace apare Ioniță Flondor și declară, că posedă satul Bainții, pe care l-a moștenit dela părinți. Strămoșul său Dumitraș Bainschi a primit ca zestre satul Bainții, căsătorindu-se cu fata lui Nicolai, care a fost nepotul lui Orăș hatman.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I pag. 22).

2. 1784, *Martie 23*: Ioan Flondor împarte averea sa între copii: Vasile și Gheorghe primesc $\frac{1}{2}$ Hlinața, să stăpânească frățește; Costachi, Ion și Dumitrachi $\frac{1}{2}$ Milie să stăpânească frățește; A $\frac{1}{4}$ Putila s'o stăpânească toți feciorii, fetele Anița, Maria și Alexandra primesc întreg satul Bainții, țin. Sucevii, fiecareia venind a $\frac{1}{3}$ parte de sat. Safta primește $\frac{1}{2}$ Biholari, țin. Dorohoi; Pentru a $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{4}$ parte de Putila, care fusese a surorii sale Lupa, ce a fost soția lui Ioniță Cracalie, s'a făcut schimb cu fiii surorii sale, Ioan Flondor luând partea de Putila și dându-le părți din Lucavăț.

Semnează: Nastasăe Flondoroae, Toader Flondor. A scris Iordachi Ciolpan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum II pag. 495).

3. *Pela 1790, Aug. 13*: În urma lui Ioniță Flondor au rămas 9 copii, fiii Vasilie și Gheorghe primesc $\frac{1}{2}$ Hlinața, $\frac{1}{4}$ Putila; iar copiii minori Constantin, Iuoniță și Dumitraș $\frac{1}{2}$ Milie și $\frac{1}{4}$ Putila. Fetele Anița, Maria și Alexandra primesc întreg satul Bainții, Fata Safta a primit $\frac{1}{2}$ Biholari din Moldova. (Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum XV 120-6).

4. 1791, *Aug. 17*: Apare Vasile Vasilco din Berhomet și declară că în urma răp. său socru Ioniță Flondor au rămas 9 copii, anume Vasilie, Gheorghe, Costachi, Dumitraș, Ioniță, Anița, Maria, Alexandra și Safta. Au murit: Ioniță, Alexandra și Safta. Au rămas astfel dela acești copii: dela Ioniță $\frac{1}{4}$ Milie și $\frac{1}{24}$ Putila; dela Alexandra $\frac{1}{3}$ Bainții; dela Safta $\frac{1}{2}$ Biholar din Moldova. Aceste părți urmează să fie împărțite între copiii rămași în viață.

Vasile Vasilco, fiind soțul Mariei (moartă), reclamă partea sa. Anița a fost căsătorită cu Manole Potlog.

(Tot aici, Liber contractuum novorum XV 126).

5. 1791, Dec. 10: În urma învoelii încheiate între frați Anița Potlog, născută Flondor, primește $\frac{1}{3}$ Bainte și $\frac{1}{4}$ Biholar din Moldova.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXIII pag. 24).

6. 1792, Ian. 22: Manole Potlog înzestrează pe fiica sa Catrina, căs. cu Iordachi Costin-Mutenco, dându-i lucruri din casă și $\frac{1}{3}$ parte de Baeneț, țin. Sucevii. Martori: Mihalachi Giurgiuvan și Andrei Gafenco.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 19).

7. 1803, Apr. 15, Cernăuți: Vasile Vasilco constată că Bainte n'avuse biserică și oamenii mergeau la biserica din Bahrinești. Roagă consistoriul să permită ca el să zidească biserica și să susțină pe preot. Guberniul din Lemberg a încuviințat.

8. 1818, Ian. 27: Catrina Costin, născ. Potlog, vinde lui Mathias Swiecicki și lui Peter von Gittel pentru suma de 800 ducați olandezi a $\frac{1}{3}$ Bainte.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XXIII 26. Despre frații Flondor vezi doc. din 1787 Aug. 18).

90.

1776, Ianuarie 24.

Ioniță, Iordachi și Catarina, copiii lui Toader Murguleț împart între ei moșiile Teioasa sau Petrești, $\frac{1}{2}$ Mihalcea, $\frac{1}{5}$ Ipotești, Mihucenii și părți din Novoselița.

(Tradus în românește după o copie germană).

Având ceartă între noi pentru moșiile părintești, noi Ioniță, Iordachi și Catarina Murguleț, copiii lui Toader Murguleț și ai Zamfirei, fiica lui Ioan Stroescul, fost jicnicer, din bună voia noastră ne-am împăcat și am împărțit între noi frățeste moșiile în trei părți și a venit întreg satul

Teioasa, numit și *Petrești*, la Prut, ținutul Dorohoiului, jumătate de sat de *Mihalcea* care se cheamă și *Camina*, ținutul Cernăuți și a cincea parte din tot satul *Ipotesti*, tot ținutul Dorohoiului, la doi frați *Ioniță* și *Iordachi*, așijdere a primit sora noastră *Catarina*, giupăneasa lui *Strișca* întreg satul *Mihulceni* la pârâul *Cotovățul*, ținutul Sucevii, cu părțile de *Novosălița*, ținutul Cernăuților și așa aîn împărțit moșiile între noi trei frați ca să stăpânească fiecare partea sa, așijdere să împărțim între noi frățește moșiile ce sunt în ținutul *Hotinului* dacă le vom câștiga cu ajutorul lui Dumnezeu, tot așa și țiganii. Și pentru mai mare credință am iscălit.

Let 24 Ianuarie 1776.

Ioniță Murguleț, Iordachi Murguleț, Vasile Strișca paharnic. Văzând învoiala copiilor mei am iscălit.

Ro(x)anda Murgulețoiaia.

Invoiala de față am scris eu gios iscălitul cu zisa *Du-lor-sale* mai sus amintiții frați.

Constantin Paladi logofăt.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Mihuceni.

Alte documente despre satul Mihalcea:

1. 1782, Aug. 28, *Cernăuți*: *Toader Mănescul* și *Iuoniță Murguleț* fac declarație în fața comisiei austriace. *Toader Mănescul* stăpânește cu rudele sale $\frac{1}{2}$ Mihalce. *Nicolai Murguleț* dăduse lui *Toader Moțoc* drept zestre $\frac{1}{4}$ Mihalce. Părintele lui *Toader Mănescul* a ținut pe o fată a lui *Toader Moțoc* primind această $\frac{1}{4}$ Mihalce. Restul l-a primit pe cale de judecată.

Ioniță Murguleț stăpânește $\frac{1}{2}$ Mihalcea împreună cu frațele său *Iordache*. El a moștenit-o dela părinți. Nu știe, cum familia *Murguleț* a ajuns să stăpânească satul Mihalcea.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 521—525).

2. 1785, Noem. 28: *Nastasia Mănescul*, fata *Paraschivei* ce a fost fata lui *Toader Moțoc*, stăpânește $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$

parte de Mihalce. Aceste părți ea le-a împărțit în jumătate, dând o jumătate celor 3 copii ai ei făcuți cu primul bărbat anume Dumitraș Tabără paharnic, iar cealaltă jumătate celor 3 copii făcuți cu al doilea soț anume Tudorachi Boșniagu. A dat întâi copiilor tăbărești: Iordachi Tabără, Elisaveta, și Ruxanda, căs. cu Petre Tușinschi, apoi celor din neamul Boșniag anume Catrina, Ilinca și Ion. Se menționează: movila bortoasă, poiana țarinca și hrișata, dubinca, dubova, Spasca și Starostina.

(Tot aici, Liber Relationum I 312).

3. 1792, Mai 30, Cernăuți: Frații Ioniță și Iordache Murguleț arendează lui Tuduri Mustăță cu 200 galbini pe an moșia lor Mihalcea pe timp de 6 ani. Acestei jumătăți de Mihalce i se spune Camena.

(Tot aici, Liber Contract. antiquorum II 315).

4. 1796, Iulie 26, Dămilei: Frații Ioan și Iordachi Murguleț arendează moșia lor Camena (adecă $\frac{1}{2}$ Mihalcea) lui Vartan și Lazar Antonaș pe timp de 6 ani (1798—1804) cu prețul de 200 galbeni pe an.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. X 137).

5. 1802, febr. 20, Dămălei: Frații Iordachi și Ioniță Murguleț arendează moșia lor Camena, țin. Cernăuți, lui Vartan și Lazar Antonaș pe anii 1804—1810, cu 260 galbini în aur pe an.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. XVII 391).

6. 1804, Iulie 6: Iftimia soția răp. Constantin Mănescul, Maria fiica răp. Constantin Mănescul, Sandul Scorțan, ginerele lui C-tin Mănescul, cu soția sa Catrina, toți trăitori în Moldova fac vechil pe Ștefan Mănescul, fiu și frate al lor, să protesteze în fața autorităților austriace împotriva vânzării moșiei lor Mihalcea, vânzare făcută fără știrea lor de frații lor Pavel și Lăscărache Mănescul.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 177).

7. 1804, Dec. 17: Gavril Dobrovolschi de Buchental își scrie testamentul. El lasă urmașilor săi și fratelui său Toader Dobrovolschi arenda moșiei Stupca. Soția sa Elisaveta primește partea sa de Mihalcea împreună cu copilul Mariuca și cu copilul care va veni. Dă bani

bisericilor din Bobești, Mihalce, St. Niculai din Suceava. Sărindare i se vor ceti în bisericile din Toporăuți și Stupca. Semnează: Lazar Negură paroh. A scris Ioniță Popovici. (Tot aici, pachetul Dobrovolschi).

8. 1806, Iulie 16, Cernăuți: Ruxanda Tușinschi arendează pe patru ani lui Andrei Dobrovolschi partea ei de moșie din Mihalce.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVIII 339).

9. 1811, April 17, Mihalcea: Testamentul lui Iordachi Tabără. El dăruiește soției sale Alexandra și fiului său Grigorie toată partea sa de Mihalce, un loc de casă în Cernăuți primit dela Primărie. Vor griji de sufletul său dând sărindare pela biserici, slujbe și pomene la săraci. Preotul Ștefan Tomovici îl va prohodi și va primi pentru această muncă o juncă și o vacă. Fiica sa Maria căs. cu Constantin Brahă din Becești din Moldova, va primi, afară de izvodul de zestre primit la căsătorie, partea sa de moșie din Cuciurul Mic, din Jadova și din Stănești. Părțile de moșie din raiua Hotinului sau din Moldova, dacă se vor desbata, vor fi stăpânite frățeste de copiii săi Grigori și Maria. Pune epitrop pentru fiul său nevrăstnic Grigori pe cumnatul Constandin Ianăș din Ivancăuți.

10. 1811, Aug. 19, Cernauca: Se face zapis de schimbare între Iordachi Hurmuzachi din Moldova dela satul Salce țin. Fulticenilor și între Doxachli Hurmuzachi și soțul acestuia Ilinca, fiica lui Iordachi Murguleț stolnic. Iordachi Hurmuzachi dă moșiile Salce și Iucșeni și primește dela Doxachi Hurmuzachi, vărul său, jumătate de sat Camena, adecă un sfert din moșia Mihalce.

11. 1811, Noemv. 8, Cernauca: Iordachi Murguleț dăruiește $\frac{1}{2}$ Camena sau Mihalce fiicei sale Ilinca și ginezelui său Doxachi Hurmuzachi.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum I 245).

12. 1812, Dec. 10, Cernăuți: Se desființează schimbul de moșie făcut la 1811. Doxachi Hurmuzachi primește $\frac{1}{2}$ Camena, iar Iordachi Hurmuzachi moșiile Salce și Iucșeni.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 331).

13. 1814, Oct. 20, Bănila : Se face schimb de moșii. Vasile Vasilco și soțul său Nastasia născ. Hurmuzachi, soră bună cu Doxachi H., primesc $\frac{1}{2}$ Camena, iar Doxachi Hurmuzachi și soțul său Ilinca născută Murguleț primesc partea de Cernauca, care fusese cedată lui Vasile Vasilco.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 469).

14. 1816, Oct. 26 : Invoială. Gheorghie Murguleț, fiul răp. Ioniță Murguleț, arendează lui Vasile Vasilco partea sa de moșie din Camena, anume jumătate Camena, și astfel se curmă neînțelegerea dintre ei.

(Tot aici, Liber Instrumentorum II 428).

15. 1818, Oct. 26, Noua-Sălița : Vasile Tușinschi vinde lui Ioan Boșneag și lui Mihalachi Constantinovici partea sa de Mihalce, a $\frac{1}{16}$ parte din tot satul, și 20 fălci tot aici care-i vin dela mama sa Ruxanda Tușinsca, fata răp. Dumitraș Tabără, pentru 110 galbeni aur olender buni trași la cumpănă.

(Din Muzeul țării din Cernăuți).

16. 1819, Noem. 5, Camena : Hotarnica Mihalcei despre Broscăuți. Movila dela Cereșinca, pe obcină spre miazăzi, obcina ascuțită, obcina așezată, obcina glodoasă, codrul Camenei, dialul Dumanschi, velnița lui Dunca, lazurile lui Ivanovici, Poiana Pricozca, la movila pusă de polcovnicul Metzger deasupra Crivei, unde se întâlnesc hotarele Mihalcei ce se numește acuma și Camena, ale Cuciurului Mare, Storojinețului și Broscăuților. S'au pus movile despărțitoare.

17. 1820, Mai 5, Cernauca : Gheorghe Murguleț căminar arendează lui Vasile Vasilco $\frac{1}{2}$ Camena pe anii 1821-1826.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum IV 11).

18. 1820, Iuni 10, Cernăuți : Iordachi Murguleț stolnic vinde ginerelui său Doxachi Hurmuzachi căminar $\frac{1}{2}$ Petrești sau Teioasa, țin. Dorohoi pentru 12.000 lei turcești. Menționați Vasile Strișca, soțul Caterinei care a fost sora lui Iordachi Murguleț, și Petru Vlahovici, soțul fiicei Aniței, care Anița a fost sora lui Iordachi Murguleț.

19. 1821, Sept. 21 : Iordachi Murguleț, fiul răp. Ioan Murguleț paharnic, cere ca să fie trecută moșia Camina pe numele său și al fratelui său. Sora sa Smaranda Murguleț n'are parte fiind înzestrate mai înainte vreme.

(Forum Nobilium Cernăuți, Successia 743).

20. 1823, febr. 10, Lucavăț : Soții Vasile Vasilco și Nastasia, născută Hurmuzachi, încheie o învoială. Satul Lucavăț să rămână a soțului supraviețuitor, iar celelalte moșii să rămână copiilor.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum IV 147).

21. 1832, Sept. 19, Mihalcea : Mărturie de cununie. Pelaghia sau Balașa, fiica răp. Teodor Mănescul, se căsătorește cu Vasile Cucurean din Bănila Rusască.

Vasile Tomovici paroh.

(Tot aici, Liber Instrument. VIII 302).

22. 1834, Apr. 6, Mihalcea : Mihail Mănescul își scrie testamentul. Peristasurile vieții omenești sânt de multe deosebiri. Simțindu-se slab dispune ca moșia sa, anume a $\frac{1}{16}$ parte de Mihalcea să fie împărțită în 5 părți, adică la soția sa Catrina și la copiii săi Iordachi, Toader, Leon și Balașa căs. cu Dumitrachi Vlad. Fata sa Marghioala căs. cu Vasilie Volcinschi și-a primit partea la Cincău. După moartea mamei Catrina, partea ei va trece la fiul Leon, dar numai casa și gospodăria, iar pământul se va împărți între frați.

(Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 956).

Despre satul Mihalcea vezi și a noastră: Moșia Cernaucă și familia Hurmuzachi. Extras din Anuarul Liceului « Aron Pumnul » pe 1923-24, Cernăuți 1925.

Despre satul Mihuceni următ. documente:

1. 1782, Sept. 2, Cernăuți : In fața comisiei austriace apare Vasile Strișca cu tatăl său Iuoniță Strișca și declară că stăpânesc satul Mihuceni. Vasile Strișca a primit satul cu soția sa, fiica Ruxandei Murguleț. N'a fost conflict de hotar decât cu satul Tătărășeni.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Mihuceni).

2. 1794, Oct. 20 : Soții Vasile și Catarina Strișca dau fiiceii lor Ileana căs. cu Peter Wlachowicz $\frac{1}{2}$ Mihulceni partea de jos.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 175).

3. 1797, Ian. 8, Zeleneu : Vasile Strișca paharnic și soția sa Catarina Strișculeasa dau fiicei lor Anița căs. cu Gheorghe Flondor $\frac{1}{2}$ Mihulceni, partea de sus.

(Tot aici, Liber Haeredit. I 85).

Satul se cheamă Mihuceni. Mihulceni este formă mai recentă.

Câteva date despre familia Murguleț :

La 1814 Domnul Moldovei Scarlat Alexandru Calimah, eliberând o dovadă despre nobilitatea familiei Murguleț, citează o carte domnească din 1727 Mart 31 dată lui Toader Murguleț vel armaș. Din acesta se trage Alexandru Murguleț. Acesta are doi fii : Ioniță biv vel păharnic și Iordachi biv vel stolnic. Iordachi ține pe Safta, fiica lui Ioan Costandinovici, nepoata lui Pătrașcu fost mare logofăt, care se trage din familia lui Simeon Movilă Voevod. Fiul lui Iordachi se cheamă Vasile. (Din Arhivele Statului Iași prin d-l Sever Zotta).

Ioan (Ioniță) Murguleț a fost căsătorit cu Anița născ. Calmuțchi. Ioan a murit în Teioasa (Moldova) la 9 Aprilie 1812, iar soția sa Anița la 20 Aug. 1820. Copiii lor sunt : Iordachi, Gheorghe și Smaranda căs. cu Ștefan Gherghel căminar. Iordachi și Smaranda renunță la satul Camena, astfel acest sat rămâne numai al lui Gheorghie.

(Forum Nobilium Cernăuți, Successia 743).

1776, Iulie 12.

Grigori Alexandru Ghica Voevod înștiințează pe guvernorul Bucovinei baronul Spleny că-i trimite documentele moșiilor lui Turculeț.

Dela Domnul Moldovei *Grigorie Alexandru Ghica* Voevod către Măriia Sa ghineral maior baron Splen[y].

Fiindcă în multe rânduri ni-ai fost scris Măriia Ta pentru scrisorile moșiilor lui *Turculeț* ce li-au cerut Bahmițchie, care scrisori se afla la mâna du-lui pah. Ilie Roset, care acele scrisori acum luându-le iată s'au datu la mâna du-lui pah. Imbo cu izvod anume ca să le aducă la Măriia Ta și toate alte scrisori ce au fost pe aceste moșii s'au datu, iar scrisorile numai a unii moșii au propriu du-lui pah. Ilie Roset având-o acea moșie de danie dela *Turculeț* cu scrisoare, pentru care nu lipsim a înștiința rămăind al Mării Tale bun priiaten.

Grigori Ghica Voevod.

Original, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Pohor-lăuți.

Bahmițchie, zis corect Bahninski, a fost ginerele lui Gheorghe Turcul. Vezi vol. III pag. 63.

1777, Septemvrie.

Conflict pentru satul Vaslăuți. Cu nunta Sandei, fiica lui Niculcea sulger, Ștefan Luca a cheltuit suma de 227 lei 40 bani, pentru care a luat în stăpânire satul Vaslăuți. Acest sat se vinde lui Hurmuzachi Cârste cămăraș. Ienachi Donie, nepotul Sandei, se dă rămas și Matei Hurmuzachi rămâne stăpânul satului.

(Tradus în românește după o copie germană).

Prea înălțate Doamne.

Ienachie Donie, II. spătar, din Țara Românească, s'a jăluit Innălțimii Voastre pentru moșiile din Moldova ce i-au rămas dela moașa lui *Sanda* visterniceasa, fiica lui *Niculcea* sulger, și pentru satul *Vaslăuți* din ținutul Cernăuților, precum acest sat i-a venit dela moașa sa, dar *Ștefan Luca* visternic, cumnatul moașei sale, a pus mâna pe el pentru 227 lei 40 bani pe cari i-a cheltuit la căsătoria moașei mele, cu toate că această cheltuială ar fi trebuit făcută de partea bărbătească, drept care ne-a poruncit Măria Ta ca să ne întâlnim la Mitropolie și să cercetăm pricina între *Ienachi* părătorul și *Matei Hurmuzachi*, care acuma stăpânește satul *Vaslăuți* și cum vom găsi, așa să arătăm Măriei Tale și chemându-se la porunca Măriei Tale amândouă părțile, a fost întrebat Ienachie Donie, II. spătar, cu ce drept cere satul *Vaslăuți*, după care el ne-a arătat o împărțală din anul 7210-1702 iscălită de vornicul *Ion Neculcea*, fratele moașei lui Ienachie, de *Ștefan Luca*, cumnatul ei, de *Misail* mitropolitul Moldovei și de *Laurentie*, episcop de Roman, în care scrie că între alte moșii a venit în partea moașei

sale și mai sus amintitul sat, iar împotriva acestei scrisori de împărțală a arătat Matei Hurmuzachi paharnic o scrisoare a răpousatului Domn *Grigorie Ghica* din 5 Septembrie 7241/1732 în care se scrie despre pricina acestui sat, că nunta *Sandei Donoaiiei*, moașa lui Ienachie, s'a făcut cu cheltuiala lui *Ion Neculcea* vornic, dar și Ștefan Luca visternic a cheltuit dela sine 227 lei 40 bani, pentru care vornicul i-a zălojit satul până când Sanda Donoiaia va plăti banii, dar cât a trăit vornicul Sanda Donoiaia n'a răscumpărat satul, după moartea visternicului Ștefan Luca, căsătorind fiii lui: *Toma*, stolnic, și *Mihalachi*, postelnic, pe sora lor *Ilinca* cu *Hurmuzachi Cărste*, cămărașul, și având nevoie de bani au cerut cu carte gospod dela moașa lui Sanda Donoiaia banii cheltuiți de tatăl lor cu prilejul căsătoriei ei, căci vor vinde altuia satul, dar ea n'a vrut să dea banii; astfel au mers ei cu unchiul lor *Ion Neculcea* la vara lor în Țara românească și i-au arătat izvodul cheltuielilor făcute de tatăl lor zicându-i să dea banii și să-și răscumpere satul, dar ea nici acuma n'a vrut nici să dea banii, nici să răscumpere satul, ci s'a despărțit de sat zicând cătră *Ion Neculcea* să pue banii și să tragă satul în stăpânirea sa dinaintea străinilor, iar el a răspuns că nu-i trebuie satul și nu va da banii; văzând așa dară că mătușa lor și unchiul lor se despart de sat, și având nevoie de bani pentru nunta surorii lor, au rugat pe alți boeri să-l cumpere, însă nime n'a vrut să-l cumpere fără numai cumnatul lor *Hurmuzachi* cămăraș, astfel i-au vândut lui cu toți vecinii și toate veniturile earăși pentru 227 lei 40 bani bani vechi, cu cari bani au plătit cheltuielile, dând lui *Hurmuzachi* un zapis de vânzare din 22 Mai 7237/1729 iscălit de ei înșiși, de *Constantin Costachi* vel vornic, *Darie Donici* vel vornic, *Sandul Sturza* vel visternic și de *Șerban Cantacuzino* vel medelnicer, și fiind făcută

această cumpărătură cu știrea și voința Domnului, s'a întărit cu un ispisoc domnesc al răpousatului Domn Grigorie Ghica; după aceasta a fost întrebat Ienachie Donie ce are de zis împotriva acestei cumpărături, iar el ne-a arătat o carte de judecată din let 7269/1761 în pricina acestui sat iscălită de *Radu Racoviță* logofăt, *Ioan Bogdan* tij logofăt, de *Manolachi Costachi*, tij logofăt, și întărită de răpousatul *Grigorie Calimah* Voevod, cu care mărturisesc acești boeri precum cercetând pricina între banul *Ilie Costachi*, vechilul lui *Donie*, șătrar, din Țara românească, tatăl părătorului și între *Toma Luca* stolnic, fiul lui Ștefan Luca visternicul, s'a găsit că *Niculcea* sulgerul a făcut pe *Ion Neculcea*, pe *Sanda* Donoia și pe *Maria* ce a fost jupâneasa visternicului Ștefan Luca, iar după moartea lui s'au împărțit clironomii între ei, și a venit la această împărțală pe lângă alte moșii Sandei Donoaii și satul Vaslăuți, iar pe când a fost în viață a căsătorit pe fiul Ion și pe fiica Maria și a purtat cheltuelile, după moartea lui au căsătorit-o frații pe Sanda Donoia și cu prilejul căsătoriei ei a cheltuit Ștefan Luca 227 lei 40 bani pentru cari bani a tras fără dreptate în partea sa satul Vaslăuți cum s'a zis mai sus căci pecând Ion vornicul și Maria visterniceasa au fost căsătoriți cu cheltuiala părințască ar fi fost cu dreptate ca frații să căsătorească pe sora lor Sanda Donoia din clironomia părintească, iar rămășița s'o împărțească frățește între ei, dar nu să facă nunta numai pe cheltuiala Sandei, dar fiindcă s'a aflat că nu e cu cale ca Ștefan Luca să poarte acele cheltuieli, dară s'a aflat cu cale ca Dinul, șătrar, tatăl părătorului să dea cumpărătorului acei 227 lei 40 bani și să răscumpere moșia lui. Această judecată ar fi fost neschimbată, dar Matei Hurmuzachi a zis întâi că nu știe nimic de această judecată fiind pe acea vreme

în Țara românească cu toate scrisorile acelei moșii și cu ispisocul mai sus amintit al răpousatului Domn Grigorie și arătându-ne și un zapis din let 20 Iunie 1762 dela răp. Domn al Țării românești Constantin Nicolai care judecată este cu un an mai tânără ca cea a logofătului Radu Racoviță și a boierilor mai sus numiți, din care s'a văzut că *Alexandru Hurmuzachi* postelnic, fratele lui *Matei Hurmuzachi* și vechilul fraților săi, aflând că banul Ilie Costachi, vechilul lui Donie șatrar, s'a fost silit pe acea vreme să-i scoată din stăpânirea acelu sat, a tras în judecată pe Donie șatrar, tatăl părătorului, fiind de față și Mihalachi Luca vânzătorul, la care judecată s'a dovedit din scrisoarea iscălită de Ioan Neculcea, fratele visternicesei Sanda, mama părătorului, că plătind Sanda banii să-și ia moșia și cerând Ștefan Luca banii dela cumnata sa și nevrând ea să-i dea, a rămas moșia la fiii săi și neputând primi banii Toma și Mihalachi Luca dela mătușelor Sanda cu scrisori domnești, au mers singuri cu vornicul Ioan Neculcea la dânsa în Țara românească să ceară banii, dar nu i-au primit nici pe calea aceasta. Au mai arătat du-lui Matei Hurmuzachi paharnic un izvod iscălit de vornicul Ioan Neculcea din anul 7216/1708, de toate cheltuelile făcute cu nunta Sandei din care se cunoaște că afară de satul *Pohorlăuți*, ținutul Cernăuților, socotit în preț de 300 lei, și afară de banii ce i-a cheltuit Ioan Neculcea pentru cari și-a luat din partea Sandei satul *Călinești*, ținutul Iașilor, a mai dat și Ștefan Luca din banii săi suma de 227 lei, și vânzându-se din moșiile neîmpărțite acel mai sus amintit sat, este cu cale să se plătească din partea Sandei cheltuielile făcute de Ion Neculcea și de Ștefan Luca, cu atât mai vârtos cu cât se vede din împărțala din let 7210/1702 iscălită de Mitropolitul țării, de episcopul de Roman și de alți boieri, că atât *Ion Neculcea*

cât și sora lui *Maria* visterniceasa s'au căsătorit după moartea tatălui lor și au plătit cheltuielile nunții parte din moșiile frățești, parte din părțile lor, ceea ce a îngăduit și Alexandru Neculcea mare vornic fiindcă nime nu este dator să plătească cheltuielile celuilalt. Al treilea a zis Matei Hurmuzachi paharnic că venind din Țara românească a mers împreună cu unchiul său Toma Luca la banul Ilie Costachi și i-au arătat zapisul lui Grigorie Ghica și judecata domnească a lui Constantin Mavrocordat, din care se vede cum au venit acel sat din stăpânirea Sandei în stăpânirea lui Toma și dacă ar fi de față scrisorile paharnicului Hurmuzachi s'ar vedea că acel sat a fost totdeauna în stăpânirea lui Hurmuzachi. În baza mai sus numitelor scrisori ale păharnicului Hurmuzachi n'am putut, Înălțimea Voastră, să dăm nimic lui Ienachi Done, ci am hotărît ca Matei Hurmuzachi să stăpânească în pace satul Vaslăuți, iar Ienachi Done a fost dat rămas. Dar cea desăvârșită hotărîre e la luminata minte a Înălțimii Voastre.

Septemvrie 1777.

A Înălțimii Voastre plecate slugi.

Gavril, mitropolitul Moldovei.

Ioan Cantacuzino vel logofăt, Ioan Sturza vornic, Dumitrașco Sturza vel vornic, Ilie Ruset vel vornic, Alexandru Neculcea vel vornic, Depaste vel spatar, Gheorghii Sturza vel ban, Nicolae Balș vel paharnic, Mihalache Luca stolnic, Iordachi vel clucer.

Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium X 15.

La Iorga N.: Genealogia Cantacuzinilor pag. 366 nota 2 este reprodus un doc. din 8/9 1761 în care Constantin Done biv vel șatrar comunică că mama lui s'a chemat Sanda, și a fost sora lui Ion Neculcea biv vel vornic. Ștefan Luca al 3-lea logofăt a ținut pe Maria, sora Sandei;

cu nunta Sandei Ion Neculcea a cheltuit suma de 748 lei 8 potronici.

Fiul lui Ion Neculcea a fost Alexandru ; acestuia i-a rămas satul Călinești (țin. Iași), ear pentru satul Vaslăuți pe care îl ține vărul Toma Luca stolnic, Done e avizat să-și caute dreptate prin judecată.

Alte documente despre satul Vaslăuți :

1. 1777, *Sept. 15*: Grigori Alex. Ghica Voevod găsiind că boierii au judecat bine întărește lui Matei Hurmuzachi fost mare păharnic satul Vaslăuți.

(Tot aici pag. 14).

2. 1782, *Iunie 8, Valeva* : In fața comisiei austriace apare vornicul de Vasileu anume Vasile Ianovici și declară că satul Vaslăuți este proprietatea lui Matei Hurmuzachi trăitor în Moldova. Acesta l-a moștenit dela tatăl său Hurmuzachi Cârste. Cârste îl cumpăraseră dela Ștefan Luca cu suma de 227 lei 40 bani.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Vaslăuți).

3. 1784, *Iulie 30*: Maria armășoia, fiica răp. Constantin Done biv vel șătrar vinde Adrienei Imbo întreg satul Vaslăuți pentru suma de 6000 floreni.

De față : Tudori Mustață, Ioniță Strâșca vel căpitan, Andrei Dașchevici. A scris Ioniță Mihul vel postelnic.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVI pag. 96).

4. 1792, *Dec. 17*, cal. vechiu : Ioan Cantacuzino spătar scrie Tribunalului de Cernăuți, că a schimbat satul său Vaslăuți dându-l generalului rus kneaz Matei Cantacuzino și primind dela acesta alte moșii.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum IV pag. 5).

5. 1801, *Aprilie 11* : Domnița Ralu Cantacuzino (soția lui Matei C.) dă în arendă lui Iacob Logoteti moșia Vaslăuți pe 4 ani, 1803—1807, pentru suma anuală de 500 galbeni olandezi.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XVIII pag. 13).

5. 1831, *Mart 26* : Principesa Eliza Cantacuzino vinde în numele soțului ei Alexandru lui Iacob Mikuli satul Vaslăuți pentru suma de 7013 ducați olandezi în aur.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIII 134).

Din documentele prezentate reiese că la 1782 satul Vaslăuți a fost proprietatea lui Matei Hurmuzachi. Acesta l-a vândut lui Ioan Cantacuzino spătar. Maria armășoia nu era în drept să vândă satul nefiind stăpâna lui.

93.

Bănila, 1778, Mai 23.

Andronachi și Gafița Borșan înzestreză pe fiica lor Nastasia căs. cu Ion Tatulici din Carapciu, dându-i părți din Bănila, Ispas și Boianciuc.

Adecă eu Andronache, sin preutului Ioan Borșan, nepot de fată lui Alixandro Ciornohuz, împreună cu soțul meu Gafița, fata lui Andrei Tarco Jovnirciuc și a Irini, fata lui Gheorghii Goian, scriem și mărtorisim cu aceasta scrisoare să știe că având eu parte de moșie în sat în *Bănila*, în ținutul Sucevii, și *Ispas* și în *Boianciuc*, în ținutul Cernăuțului, și pe aiure pe unde or trage alți copii ai miei, parte de moșie de pe moșul meu Ciornohuz, și de pe moșul soțului meu Gafița anume Gheorghii Goian, și căsătorind noi pe fiica noastră Nastasie după Ion, sin Andronic Tatulici ot Carapciu, și nefiind parte obășnăluit[ă] despre alți frați, am dat aceasta mărtorie la mâna fiicii mele Nastasii ca să fie volnic a stăpâni parte de moșie, pe unde or stăpâni alți copii ai miei anume Ion, Gheorghii, Vasile, Andrei, Dumitru, Dochița și Nastasie, să aibă a să împărți frățești și copii Nastasii cu copii copiilor noștri, iar or cin[e] din copii miei sau din nepoții miei sau din niamul meu va străca aceasta împărțală a noastră și nu o va ține în samă să fie blăstămat de Domnul Dumnezeu și de preacurată Precista și de 12 apostoli și de 318 părți și să fie afurisit ca Iuda și să cadă peste dinsul cutremurul lui Cain și bubele lui

Lazar și de nime neertat, iar neispitindu-să nime a străca
aceasta scrisoare a noastră să fie de Domnul Dumnezeu
și de toți sfinții blagoslovit și de mine ertat și pentru mai
mare credință mi-am pus numele și degetul.

Let, 1778, Mai 23.

Eu Andronache Borșan, eu Gafița Borșan.

Mihalachi Dumici.

Și la această scrisoare s'au tămplat mulți oameni buni.

Pis u Banilov eu Ilie Borșan.

Gheorghii Stefan, nepot lui Pătraș Ciornohuz, Luchian
Ștefura.

Și eu tatul lui Andronic, moșul Nastasichii, ierei Ioan
Borșan m'am iscălit, biv și potropop.

Ioan sin Roman Tatulici ot Carapciu m'am tămplat.

Ierodiacon Nicolai Borșan ot Bănila am scris această
mărtorie cu zăsa lui Andronachi Borșan și a toți copii lui.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia, pag. 75.

Alte documente:

1. 1782, Noem. 25: In fața comisiei austriace apare
Gheorghe Păunel și declară că întreg satul Bănila Mol-
dovenească are 200 odgoane, odgonul = 31 stânjeni, stân-
jenul = 8 palme. Gheorghe Păunel posedă 22 odgoane
moștenite dela tatăl său Toader Păunel, iar acesta le-a
primit dela părintele său Vasile Păunel, care Vasile le-a
primit drept zestre dela Dracea.

Apar moștenitorii lui Banilovschi anume Nicolai Bor-
șan diacon, Andronachi Borșan, Iuon Ciornohuz, Vasile
și Toader Ciornohuz, Iuon Franghe și Andronachi Scripa.
Toți împreună posedă 65 odgoane sau $\frac{1}{4}$ de sat. Partea
lor vine dela strămoșul lor Stanciul Banilovschi.

Apar Iordachi Perjul, Gligoraș Tăutul, Nicolai Vasilco,
Iuon Săul și declară că posedă partea rămasă dela Vasile
Onciul, total 12 odgoane. Această parte le vine dela
Marița, soția lui Vasile Onciul.

Apare Iuon Ciornohuz și declară că posedă $3\frac{1}{2}$ odgoane primite dela Gheorghită Verigă diacon drept zestre, Verigă fiindu-i socru.

Apare Goeneștii, anume Gheorghii și Mihalachi Goian și Iuon Vlad și declară că posedă 124 odgoane, din care Goianeștii $96\frac{1}{2}$. Goianeștii descind dela Gheorghită Goian, iar Vlad dela un Vlad care a luat o Goianiță.

Apare Ilie Cărste șătrar ispravnic țin. Sucevii, și declară că posedă $\frac{1}{32}$ Bănila; i-a fost adjudecată de generalul Spleny, pentru care i s'au luat părțile sale din Lucavăț și Panca. In Bănila neamul său nu stăpânise niciodată. Declară că dorește să-și reprimească părțile sale înstrăinate.

Apare Tadeus Turcul și declară că nu știe ce parte de Bănila posedă, dar crede că a $\frac{1}{4}$ parte. Unchiul său Gheorghii Turcul stăpânise a $\frac{1}{4}$ parte.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I 106—117).

2. 1785, *Apr. 14*: Maria Vlădoaia, Vasile Goian și soția sa Anița, toți fiii și ginerii lui Nacul Goian, vând părțile lor de Bănila zise Cireșul și Coșciuia nepoților lor Gheorghii, Dumitraș, Mihalachi, Vasilie și Toader Goian, fiii răp. Iuon Goian, la fel lui Gheorghe Goian, fiul răp. Toader Goian.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 415).

3. 1785, *Sept. 30*: Catarina Vlădoaia, Nastasia Porfiroaia și Maria Volcinceasa vând $\frac{1}{9}$ parte de Jadova și Bănila (moldovenească) fraților lor Gheorghe, Dumitraș, Vasilie, Mihalachi și Toader Goian.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 419).

4. 1795, *Mai 19*: Testamentul lui Mihalachi Goian scris, «cu limbă de moarte.» El dă fraților săi Dumitraș și Vasile părțile sale din Jadova, haine și lucruri. Frații să fie obligați a plăti sărindare la măn. Putna, Sucevița, Dragomirna, la biserica și schitul din Jadova și la Sf. Ioan din Suceava.

(Copie, tot aici, Liber Contractuum antiquorum II (630).

5. 1795, *Iunie 18, Jadova*: Toader Goian, fiul Nacului Goian, dăruiește copiilor săi Iordachi și Catrina făcuți cu

soția sa Maria, fiica răp. Vasile Anghelachi, partea sa de Bănila Moldovenească cu poiana Coșciue, cu parte din muntele Roșușnii din hotarul Bănilii. Aceste părți au fost date lui Iordachi. Fiica Catrina a primit partea din satul Rușii de lângă Botoșani, zestre dela soția sa Maria Anghelachi.

Martorii: Dumitraș Goian și Mihalachi Goian vornic, Vasile Goian, Ignat Ungurean vornic; a scris Vasile Strișca.

(Copie, tot aici, Liber Contractuum antiquorum II 679).

6. 1796, Iulie 20, Bănila Mold.: Soții Vasilie Ciornohuz și Nastasia C. din Bănila Mold. dau fiului lor Ion partea de moșie din Bănila Mold., cu parte din Răvna și Coșciue și din muntele Hulețchi. Această parte vine dela strămoșul Dimitrie, moșul Alexandru și tatăl Ion Ciornohuz.

Nastasia dă fiului ei Ion părțile de moșie din Davideni care i se trag depe răstrămoșul ei Isac Goian, depe strămoașa ei Nastasia, fata lui Isac (Goian), depe moșul ei Vasilie Dumici, fiul Nastasiei, care a fost fata lui Goian, și depe maica ei Axenia, fata lui Dumici, cu 5 stânjeni în Coșciue, cu o parte a muntelui Roșușnei, partea de moșie din Voloca (pe Ceremuș), și din Vilavce; în Vilavce din partea Ciurăroaii, mătușa lui Vasilie Dumici. Semnează: Dumitraș Ghenghe din Davideni, Vasilie Popovici din Bănila, Ștefan Ciornohuz din Bănila. A scris Manole von Dașchievici.

(Copie, tot aici, Liber Testamentorum II pag. 41).

7. 1797, Ian. 13, Bănila: Testamentul lui Toader Vlad din Jadova. Toader Vlad dă fiicei sale Ileana, căs. cu Ion sãn Vasile Ciornohuz părțile sale din Bănila, 10½ stânjeni din hotarul Jadovei, 3½ stânjeni în Coșciue, ce le are depe moșul său Andronache Vlad, depe tatăl său Ștefan Vlad și depe maica sa Măriuța, fata lui Ion Simaca. Nastasia, soțul lui Toader Vlad, dă fiicei sale Ileana 3 stânjeni în Carabciu, ce-i are depe Dumitraș Ponici diacon și depe maica sa Nastasia, fata lui Darie. La părțile dăruite intră și fiicele Paraschița și Anița la

câtă parte li s'ar veni. Martori: Ion Vlad, ermonah Clement, ermonah Anton.

(Copie, tot aici, Liber Testamentorum II 131—134).

8. 1798, Aug. 16, *Stănești*: Gheorghii Goian din Stănești face împărțală soției sale Gahița și copiilor săi Iuon, Mihalachi, Mariei și Safta. Ghiorghii Goian este fiul lui Toader G. și al Antimiței, fata lui Pentelei Moci (?).

Gahița primește la Stănești partea Gramii și a Brânzanului și cumpărătura dela mătușa Ana. *Gahița* a fost fata lui Vasilie Vêriha din Cumărești.

Ion și Mihalachi primesc partea din Stănești, ce o cumpăraseră strămoșul Isac Goian dela Coste Cosovanul. Casa din Stănești va fi a lui Mihalachi, cea din Călinești în partea Gramii a lui Ioan.

Partea ce a rămas afară de dvoriștile caselor va fi a fiilor Iuon și Mihalachi și o vor stăpâni frățeste.

Partea din Jadova și Călinești dela maica Antimița va fi a fetelor Maria și Safta cu alte lucruri mișcătoare.

Semnează: Ioan Goian, Dumitraș Goian, Iordachi Ghițescul, Ilie Bălășescul, Alex. Ciolpan, Vasilie Grecu. A scris Constantin Pârvul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contr. novorum XV 201).

9. 1804, Aug. 14, *Ivancăuți*: Maria din Cocorian Buțuroae dă copiilor ei Enache și Paraschiva, căs. cu Dumitraș Mintici, părțile ei de moșie din Bănila Moldovenească și Ispas. Tatăl ei a fost Costaș Cocorian, iar maica ei Safta, născută Tăutul. Martori: Mihalachi Ianoș, Costandin Ianoș, Mihalachi Tomiuc.

(Copie, tot aici, Liber Testamentorum II 405—407 și Forum Nobilium Cernăuți Pupillaria pag. 526).

10. 1813, Aug. 27, *Jadova*: Vasile Goian, fiul lui Ion Goian din Jadova, dă fratelui său Dumitraș următ. părți de moșie: în Jadova și Bănila pe Siret, cumpărătură și danie dela frații săi Mihalachi, Toader și Paraschița. În Stăneștii de sus și de jos pe Bruznița, tot danie dela frați. În Toutre $\frac{1}{18}$ parte de sat baștină depe maica sa Ileana, tot danie dela frați. La munte la satul Șipotele pe Sirete,

cumpăratură dela Nastasia von Cârste, fata lui Mihalachi Cheșco dimpreună cu fiii ei baronești Toader, Gheorghie și Ioan. La satul Vilavce o cumpăratură dela Gheorghie Goian de Stănești. Vasile Goian n'are copii. Moșiile menționate Vasile și Dumitraș Goian le-au stăpânit frățește. Acuma Vasile simțindu-se slab, dăruiește fratelui său toată partea sa. Martorii: Sandul Tăutul, Theodor Theodorowicz, Gregor Agopsowicz. A scris Manole Dașchevici.

(Copie, tot aici, Liber Instrumentorum II 172).

11. 1837, Ian. 13, *Davideni*: Testamentul lui Niculai Goian. El dă soției sale Catrina născută Calmuțchi o parte de Bănila Moldovenească care se chiamă Opaieț, și $\frac{1}{4}$ parte din celelalte părți ale sale din Bănila Moldovenească. După moartea ei partea ei va cădea la copii. Fiii săi Mihail și Iancu rămân « universalnici clironomi » asupra întregii averi mișcătoare și nemișcătoare din Bănila Moldovenească, asupra unui loc din târgul Siretelui, unei părți din Budinița. Fiica Marghiolița va primi la cununie dela frații ei suma de 3000 galbini în aur, cu cari bani va rămânea « cfituită diplin » și nu va « pritindirisi ». Soția Catrina și cumnatul Iordachi von Calmuțchi rămân epitropi asupra copiilor nevrăstnici. Partea fiului rămas fără urmași va trece asupra copiilor celuilalt frate. Martorii: Iordachi Vasilco, Mihalachi Goian, Tanasi Zamfir.

(Original, Forum Nobilium din Cernăuți, Pupillaria 1169).

12. 1858, *Iulie 27*: Maria contesa Starzinska, primo voto Rudnicka, este singura stăpână asupra părții de Bănila Moldovenească (12 odgoane sau 372 stânjeni mold. în Cireș cu Opaieț, și $6\frac{1}{2}$ odgoane și $201\frac{1}{2}$ stânjeni mold. în Coșciuia) înscrisă până atunci pe numele lui Michael, Iohann, Francisc și Erasmus Turkul și Maria Rudnicka.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XXVIII 530).

Despre familia lui Tadeus Turkul vezi doc. din 1762 Oct. 3. Despre partea lui Vasilie și Ion Onciul din Bănila Moldovenească vezi documentul din 1765, febr. 28, publicat în a noastră: Familia Onciul, pag. 98 nrl 83.

Vezi și familia Onciul, pag. 127 Nr. 104 despre partea de Bănila Mold. vândută lui Ion Zota.

Testamentul lui Ilie Borșan vezi: Familia Onciul, pag. 168, nrl 143.

94.

1779, Mai 21.

Darie Donici și ginerele său Toma Carp trag în judecată pe Alexandru Davidel care a ocupat jumătate de moșie de Todorești. Dovedindu-se false scrisorile prezentate, Davidel este dat rămas, iar Toma Carp ia în stăpânire această parte de moșie.

(Tradus în românește după o copie germană).

La porunca Innălțimii sale Domnului *Constantin Dimitrie Moruzi* s'au judecat în fața noastră Du-lui *Darie Donici*, paharnic, și Du-lui *Toma Carp* pitar, ginerele mai sus numitului *Darie Donici* paharnic, cu Du-lui *Alexandru Davidel*, șatrar, pentru jumătate de sat de *Todorești* lângă pârâul *Solonețul*, ținutul Sucevii, și pricina a fost asta: Du-lui *Darie Donici* paharnic a spus că părinții și strămoșii lui au stăpânit totdeauna în pace până în anii trecuți până pe timpul Moscoviților întreg satul *Todorești* în urma vechilor scrisori ce le aveau, de atunci încoace, adecă de șase ani, *Davidel* șatrar a tras în stăpânirea sa jumătate de sat de *Todorești* și a luat și veniturile și locuind departe nu l-a putut trage la judecată și astfel a stăpânit *Davidel* acea jumătate până acuma. Dar văzându-l aici în Iași și dând *Darie Donici* paharnic satul *Todorești* ginerelei său *Toma Carp* pitar ca zestre, atunci au rugat amândoi, *Darie Donici* și ginerele său,

să li se facă dreptate. Am întrebat pe Alexandru Davidel cu ce drept ține jumătate de sat de Todorești și așijdere să arate scrisorile ce le are, și el a arătat un zapis din let 20 Mai 7205/1697 al lui *Dumitrașco Murguleț*, fiul lui *Andrei Murguleț*, zicând că a dat și a dăruit a sa dreaptă ocină și moșie anume jumătate de sat de Todorești la pârâul Soloneț, ținutul Sucevii, cu o casă și o pivniță zidită din piatră, cu heleșteu și cu țărani lui *Alexandru* rohmistru, și mai zicând că acel sat a fost al duor frați, al tatălui său (*Andrei*) *Murguleț* și al fratelui său *Ipatie Murguleț* și că în urma împărțelii a primit tatăl său, *Andrei Murguleț* partea de sus, iar fratele său *Ipatie* partea de jos, din aceste două părți jumătatea de jos a lui *Ipatie Murguleț* a fost cumpărată de *Iuon Vătaful* și de *Ionașco Balș*, însă jumătatea de sus a tatălui său *Andrei Murguleț* i-a rămas ca o dreaptă moșie și a dat-o lui *Alexandru Davidel*, pe care l-a luat copil de suflet ca nime din fiii săi sau din rudele sale să nu aibă a se amesteca. *Davidel* a răspuns că ține această jumătate de sat de Todorești în urma acestui zapis de danie. Însă din scrisorile lui *Darie Donici* paharnic nu am putut vedea că zapisele lui *Davidel* sunt drepte, ci mai vârtos s'a văzut că sunt fără putere căci întâiu se arată cu un zapis de împărțală din let 7132/1624 Iuli 18 că *Anastasia*, mama lui *Andrei Murguleț*, a împărțit satul Todorești în trei părți între fiii ei *Andrei*, *Ipatie* și *Vasilie* și se mai arată că a dat lui *Andrei*, tatăl lui *Dumitrașco Murguleț*, partea de mijloc cu un conac, lui *Ipatie* partea de sus a soțului tot cu un conac, iar lui *Vasilie* partea de jos, de aici se vede că partea lui *Andrei Murguleț* n'a fost jumătate de sat Todorești ci numai a treia parte. Acest *Andrei Murguleț* a avut patru fii: pe *Dumitrașcu Murguleț* fiu, *Iuon Vătavul* ginere, *Ursul Murguleț* fiu, și pe *Vasile Murguleț*, tot fiu,

deci partea lui Dumitrașcu Murguleț a fost din a treia parte de sat de Todorești numai a patra parte, iar nu jumătate de sat cum arată în zăpisiul lui Davidel, aceasta se vede și din zăpisiul de schimbătură al lui *Iuon Vătavul* în care arată că cumnatul său *Ursul Murguleț* i-a dat a patra parte de sat de *Lehăceni* și el *Iuon Vătavul* i-a dat Ursului în schimb a patra parte de *Todorești*, care schimb l-au făcut la let 6 februarie 7177/1669 și acest schimb nu se potrivește cu cel al lui Dumitrașcu Murguleț către Davidel.

Al doilea, Davidel n'a avut niciodată acel zăpisi, ci numai de vro șase ani, căci locuind Du-lui Darie Donici departe și neîmpotrivindu-se nime lui Davidel, și trăgându-l pe Davidel adese ori la judecată, el a tot amânat și n'a voit să vină, iar despre stăpânirea de demult a satului Todorești se știe că a fost stăpânit de un stăpân, ceea ce se dovedește cu hrisovul răpousatului Domn Constantin Racoviță, că adecă satul *Todorești* a fost al lui *Lupul Gheuca* spătar care a primit satul dela părinții săi și împrumutând Lupul Gheuca răpousatului *Gavril Razul* fost postelnic suma de 432 lei 40 bani. . . (lipsește). . . mai sus pomenitul Domn i-a dat moșia cu hrisov. Neavând nevoie *Gavril Razul* de acea moșie, a plătit răpousatul *Scarlatachi Costachi* stolnic, ruda Gheucăi, cu știrea lui Razul, lui Lupul Gheuca banii ce i-a împrumutat lui *Gavril Razul*, și astfel a intrat în stăpânirea moșiei Todorești; astfel a ajuns Darie Donici paharnic în stăpânirea acelei moșii, și a dat-o ca zestre fiicei sale, giupăneasa lui *Toma Carp*. Văzând aceasta am judecat ca Du-lui Toma Carp pitar să stăpânească moșia Todorești la părâul Soloneț, ținutul Sucevii, după scrisorile sale în pace și nestingherit, iar Alexandru Davidel, neavând dreptate, să nu se amestece

în stăpânirea moşiei Todoreşti şi am dat această carte de judecată lui Toma Carp pitar.

21 Mai 1779.

Vasilie Razul vel logofăt.

S'a trecut la condică de Du-lui Dumitraşcu condicar.

(Arh. Stat. Cernăuţi, Liber Granicialium IX 366).

Alte documente despre satul Todoreşti, țin. Sucevii:

1. 1781, *Mai 1*: Toma Carp biv vel pitar cu soția sa Smaranda, fiica lui Darie Donici, biv vel paharnic, vinde lui Nicolai Căprii cupeț arman din Suceava satul Todoreşti la Suceava pentru suma de 7500 galbeni, 40 iepe fătătoare, 2 armăsari și 18 mânzi de un an = străjnici. Martori: Coste fiul lui Toader, Iuonița paharnic, Cârste Todorovici, Ilie Cârste șătrar ispravnic (de Suceava)

(Arh. Stat. Cernăuţi, Liber Contract. Novorum IV. 134-5 și Liber Granicialium IX 363—365).

2. 1782, *Dec. 11, Suceava*: În fața comisiei austriace apare negustorul Nicolai Kapri și declară că este proprietarul satului Todoreşti, pe care l-a cumpărat la 1781 dela Toma Carp pentru suma de 7500 galbeni. Satul fusese moștenirea soției lui Carp, care a fost fiica lui Darie Donici. Nefiind nobil, Kapri declară că s'a adresat Administrației Bucovinei și în urmă împăratului ca să aprobe această cumpărare, dar până acum n'a primit niciun răspuns. Speră însă că va sosi un răspuns favorabil, fiindcă un Armean din Galiția a cumpărat un sat din Bucovina și-l stăpânește și astăzi. Astfel Kapri crede că a avut dreptul să cumpere satul, cu atât mai mult, cu cât e indigen.

(Tot aici, Liber Granic. IX 336—340).

Kapri se referă la satul Orășeni, țin. Cernăuţi, care a fost vândut la 1780 April 30 Armenilor din Galiția Bogdan și Ioan Ștefanovici. Vezi documentul.

3. 1784, *Ian. 10, Cernăuţi*: General maior Enzenberg se referă la cumpărătura din 1781 Mai 1 a lui Nicolai Căprii cupeț armenesc ot târgu Sucevii și s'a dat soroc

celor ce cred că au dreptate să răspundă împotriva acestei cumpărături. Dar nime nu s'a răspuns și astfel satul Todorești a fost întărit lui Nicolai Căprii de chesarcraiasca administrație.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum IV 129—131).

4. 1785, Mai 25-27, *Todorești*: Hotarnica Todoreștilor. Conflict între Armeanul Nicolai Kapri și frații mazili Ilie și Vasile Calmuțchi. Se menționează: fântâna împuțită, Pârâul Pietroasa, zarea dealului, pârâul Soloneț, pârâul Hluboca; satul Todorești se hotărăște cu Părhăuți și Hrincești.

(Tot aici, Liber Granic. IX 357—362).

5. 1785, Mai 25-27: La ordinul ispravnicului de Suceava (Ilie Cârste șătrar) se stabilește proprietatea satului Todorești. Jumătatea de jos e a lui Darie Donici, cea de sus a lui Alexandru Davidel. Satul se va tăia în jumătate, dela un pârâu despre Părhăuți și Berindești, la hotarul Solonețului zis Țarina Mare, fântâna împuțită.

(Tot aici, Liber Granic. IX 374—376).

95.

1779, Noemvrie.

Se face schimb de moșii: Mănăstirea Sf. Spiridon din Iași dă moșiile Șerăuți, Bănila pe Ceremuș cu părți de Răstoace și primește dela paharnicul Leon Imbo șase prăvălii situate în târgul Iașilor.

(Tradus în românește după o copie germană).

Noi Ion Cantacuzino biv vel logofăt și Lascarache Ruset hatman, vechilii mănăstirii Sf. Spiridon din Iași, dăm acest zăpis la mâna du-sale *Leon Imbo* biv vel paharnic ca să știe că mănăstirea *Sf. Spiridon* stăpânește două moșii în partea nemțască în ținutul Cernăuților anume

moșia *Șerăuți* primită danie dela Ioan Cantacuzino biv vel aga și moșia *Bănila* cu părți de *Răstoace* primită danie dela Constantin Cocoran și având du-lui Leon Imbo paharnic, care locuește în partea nemțască, câteva dugheni aici în Iași ne-a rugat să facem schimb cu el dându-i aceste moșii pentru cele șase dughene cumpărate dela Constantin suiulgiu biv vel șătrar, din care patru, acoperite cu olane, se găsesc în ulița de lângă cișmeaua veche, iară două la poarta curții domnești lângă cișmeaua mică. De aceea am cercetat veniturile acelor dughene și am găsit că ele dau un câștig pe an de 600 lei, așijdere am cercetat și veniturile moșiilor mănăstirii și am găsit că ele au un venit pe an de 480 lei, anume Șerăuții 360 lei, iar Bănila 120 lei. Văzând așa dară că mănăstirea Sf. Spiridon va avea un venit mai mare dela dughene decât dela moșii, și fiind mai ușoară și purtarea lor de grijă am găsit că e bine să facem schimbul cu du-lui Leon Imbo paharnic, mănăstirea Sf. Spiridon dând du-sale Leon Imbo paharnic mai sus amintitele moșii anume Șerăuți și Bănila cu părți de Răstoace și primind mai sus amintitele șase dughene. Dar fiindcă dughenile pot să se strice prin foc, ceea ce să ferească Dumnezeu, și mai cer și purtare de grijă, du-lui păharnicul a mai dat mănăstirii 500 lei ca aceasta să le poată reface dacă ele s'ar strica sau ar arde. Și s'au dat la mâna du-sale Leon Imbo paharnic toate scrisorile pe acele moșii ca să le stăpânească ca o dreaptă ocină și moșie și să-și ia și întăritură. Așijdere a dat și du-lui paharnic toate scrisorile vechi și noi, anume o danie din 7265 (1757) Iulie 27 dela Scarlat Ghica Voevod, cu care Măriia Sa l-a miluit pe Constantin suiulgiu cu locul pentru acele dughene, în care danie arată mai pe larg hotarul acelui loc, și un ispisoc de întăritură pentru acel loc dela Măria Sa Ioan Teodor Voevod din 7271

(1763) Iunie 7, și alt ispisoc de întăritură pentru acel loc dela Măria Sa Grigorie Ioan Voevod din... Iunie 15 și un ispisoc de întăritură dela Măria Sa Grigori Alexandru Ghica din 7273 (1765), ca să stăpânească în pace și nesmintit de nime, atât Sf. Spiridon dughenile, cât și du-lui paharnic moșiile și au dat unul altuia zapisele.

Sofronie arhimandrit.

Ioan Cantacuzino biv vel logofăt, Lascarache Ruset hatman.

Arhivele Statului Cernăuți, Liber Granicialium VIII pag. 85-88, unde se află copia germană.

Ioan Teodor Calimah a stăpânit în Moldova între anii 1758—1761, deci ispisocul său nu poate să poarte data de 1763.

Documentul de față a fost întărit la 1779 Noem. 29 de Domnul Moldovii Constantin Dimitrie Muruz.

Alte documente:

1. 1782, Iulie 9, *Zadubriuca*: În fața comisiei austriace apare contele Giacomo Logoteti declarând că a moștenit moșia Șerăuți dela socrul său Leon Imbault. Acesta promise moșia în urma unui schimb făcut cu mănăstirea Sf. Spiridon. Adriena Imbault, văduva lui Leon, mai trăiește.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 68-70).

2. 1785, *Noemv. 27*: Andriena Imboaia păhărniceasa dăruiește ginerelui ei Iacob conte Logoteti și copiilor acestuia Leon, Iosef, Franz și celorlalți moșia Șerăuți, parte din Bănila pe Ceremuș cu părți de Răstoace.

Contele, Iacob Logoteti a mai avut următ. copii: Maria căs. Wyszynski, Susanna căs. Schönfeld, și Alois, Fiica Ecaterina a murit tânără.

(Tot aici, Liber Testamentorum I 75-91).

3. 1807, *Noemv. 21*: Susanna de Schönfeld născ. contesa Logoteti, reprezentată prin soțul ei Ignatz de Schönfeld, vinde contesei Esther Logoteti născută baronesa Locella, soția lui Iosef conte Logoteti, partea ei de Șerăuți,

Bănila și Răstoace moștenită dela bunica ei Andriana de Imbault. Prețul: 35.000 florini.

(Tot aici, Liber Relationum IV 337—339).

4. 1808, *Mai 21*: Alois Logoteti dă a $\frac{1}{6}$ parte Șerăuți și primește în schimb dela fratele său Iosef Logoteti și soția acestuia Esther născ. baronesa Locella părțile lor de Bănila și Răstoace.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 109).

5. 1808, *Oct. 22*: Contele Iosef Logoteti cumpără dela sora sa Maria Wyszynski părțile acesteia de Șerăuți, Bănila și Răstoace.

(Tot aici, pag. 109—111).

6. 1809, *Iulie 6*: Impărțală. Din tot satul Șerăuți contele Iosef Logoteti primește $\frac{5}{6}$, iar contele Leon Logoteti $\frac{1}{6}$ parte. Cele $\frac{5}{6}$ părți ale lui Iosef Logoteti se cheamă Șerăuții de Sus. $\frac{1}{6}$ parte a lui Leon cu 100 fălci din partea lui Iosef se cheamă Șerăuții de Jos, sau Slobudca.

(Tot aici, pag. 119).

7. 1810, *Iulie 1*: Contele Iosef Logoteti cumpără dela contele Franz Logoteti părțile acestuia de Șerăuți, Bănila și Răstoace.

(Tot aici, pag. 111).

8. 1813, *Iulie 14*: Tribunalul din Cernăuți înscrie stăpân asupra părților lui Iosef Logoteti, mort fără testament la 5 Mai 1811 în Cernăuți, pe fiul acestuia Hugo, rezervând văduvei Esther născ. baronesa Locella dreptul de uzufruct.

(Tot aici, pag. 115).

Documentele familiare prezentate de Giacomo Logoteti:

1. 1703, *Aug. 25*: Aloysius Mocenico, dux Venetiae, considerând meritele lui Nicolo, fiul lui Anastasio, câștigat cu ocazia apărării orașului Lepanto, conferă lui Anastasio și fiului său Nicolo zis și Logotetti, și nepotului său Eustachio Logotetti titlul de conte « siano perotto della publica benignita decorati con loro legittimi discendenti in perpetuo del titolo e grado de conti ».

2. 1704, *Dec. 5*: « L'antichissima famiglia Logothetti destinata fra nobili anco nella citta del Zante » primește

rangul de conte « in contea la villa Arulla territorio di Patrasso nella provincia d'Achaia ».

3. 1764, *Iulie 31* : Nikolaus Marmora, călugăr la mânăstirea Skopo depe insula Zakynthos, certifică, că la 1741 Martie 16 a fost botezat un copil de genul masculin al contelui Gheorghe Logothetti, primind numele de Iakob. Nași au fost preotul Markus Platygenis, arhontul Ritzos Melissinos și arhontul Dimitris Metziginos.

Acest certificat de botez a fost întărit la 1764 Iulie 31 la Veneția de Petrus Antonius Querini provisor generalis, și de Spiridon Balsamo ragionato general.

4. 1763, *Iulie 20* : Aloise Contarini III. proveditor general da mar per la serenissima republica di Venezia conferă lui Giacomo Logothetti, fiul lui Zorzi, gradul de căpitan în regimentul di Schiavoni de sub comanda colonelului Minotto. Giacomo părăsește Veneția.

5. 1843, *Sept. 4* : Tribunalul de Cernăuți constată că la 15 Noem. 1842 a murit fără testament Maria, născută Senado, căsăt. I. voto Bendella, II. voto Logothetti. Copiii ei au fost: Epaminonda Bendella, Artimisia Czaplinska văduvă, Louis Logothetti.

6. *Fără dată* : Cererea lui Hugo conte Logotheti locotenent, stăpânul moșiilor Brzesolupp și Bilowitz din Moravia, județul Hradisch, adresată împăratului pentru recunoașterea nobilității austriace. Hugo este fiul lui Iosef Logotheti din Șerăuți. După moartea tatălui său, Hugo, căs. cu Paulina baronesa de Bartenstein, a vândut Șerăuții și a cumpărat cele două moșii din Moravia. Autoritățile din Moravia trag la îndoială autenticitatea nobilității sale. Roagă să i se recunoască rangul de nobil austriac, fiindcă descinde dela Giacomo conte Logotheti, care la rândul său descindea dela Niceforus Logotheti, rudă cu Comenii. Călătorind pela Petersburg, Iași și Varșovia, Giacomo cunoscuse pe Catarina, fiica lui Leon Imbault staroste de Cernăuți, și s'a așezat în Moldova, pe moșia Șerăuți.

(Copie, la d-l Radu Grigorcea, Prisăcăreni, jud. Storojineț).

7. 1848, Sept. 28, Cernăuți : Administrația Bucovinei către Alois Logothetti, în Șerăuții de Jos. Impăratul a respins cererea locot. Hugo cav. de Logothetti, stăpânul moșiei Bartenstein din Moravia, în care cere recunoașterea rangului de conte austriac. Impăratul însă admite, ca el să se servească de titlul unui conte străin (sich des ausländischen Grafentitels in allerhöchst ihren Staaten bediene).

(La d-l Radu Grigorcea, Prisăcăreni, jud. Storojineț).

Documentele lui Giacomo Logotheti se găsesc în copie la d-l Radu Grigorcea din Prisăcăreni, țin. Storojineț.

Despre autenticitatea documentelor prezentate de Giacomo Logotheti vezi T. Balan : Moșia Cernauca și familia Hurmuzachi, Cernăuți 1925, pag. 8-12.

96.

1780, Aprilie 7.

Colonizarea Lipovenilor pe moșiile Climăuți și Fântâna Albă, proprietatea mănăstirii Putna.

(Tradus în românește după o copie germană).

Iosif, egumenul sfintei mănăstiri *Putna*, împreună cu tot soborul dăm scrisoarea noastră la mâna vornicului *Martin* lipovan și a altora care sunt de față împreună cu el, precum ca să se știe că aceștia vreau să-și facă casele pe una din moșiile mănăstirii noastre *Putna* și de aceea le-am dat cu învoirea întregului sobor după hotarul locului o bucată de pământ cât era de trebuință în dumbravă la părâul *Climăuți* pe moșia *Târnauca* zisă și *Moiseni*, cu păscătoare pentru vite, cu fânețe și cu ogoare, ca să se poată hrăni cu casele lor și le-am mai dat două săliști anume *Moiseni* și *Climăuți* ca să-și facă case, iar hotarul acestui pământ dăruit lor începe la *Baințe* unde este o movilă care o desparte de *Climăuți*, la drumul *Vicovelor*

care duce la Siret unde s'a pus piatră, la balta uscată care desparte Climăuți de Frătăuți și de Bainețe a lui Flondor, cu multe la vale la un drum care duce prin dumbravă, tot cu dealul în sus la o movilă între Climăuți și Bainețe și tot în sus dela o movilă la alta până la părâul Șorodoc care desparte moșia Volcineț a mănăstirii Barnovschi de *Camenca* și *Târnauca*, de aici înapoi spre miazăzi despre *Varnița* pe deal până lângă drumul care duce drept la Fântâna albă, drept prin pădure până la podul Climăuților despre Bainețe și de aici cu părâul în jos până la piatra mai jos de drumul Vicovelor. Acest pământ și Fundoaia s'a dat lui Martin și celorlalți Lipoveni aduși de dânsul ca să se așeze după izvodul care s'a dat mănăstirii. Pentru aceasta au să ne dea Lipovenii după învoială zeciuiala, anume fiecare gospodar 5 lei bani gata, și afară de aceasta fiecare gospodar de acum și în viitor câte o ocă unt de lemn, ocă în două jumătăți, după cum va fi trebuința mănăstirii. Fiecare gospodar va face o zi de boeresc. Cărșmele vor rămânea ale mănăstirii, iar dacă va fi trebuința, ele să nu se vândă altora decât Lipovenilor. Ceilalți Lipoveni care vor veni în urmă nu se vor putea așeza decât cu știrea vornicului și a Lipovenilor, iar care se vor însura, nu vor da nimic mănăstirii în primul an de căsătorie, dar după un an vor da aceleași dări ca și ceilalți Lipoveni, după cum s'a scris mai sus. Banii se vor plăti în fiecare an de ziua Sf. Nicolai și pentru credință a tuturor celor scrise mai sus s'a dat vechililor lor o scrisoare întărită cu pecetea mănăstirii, iar ei au dat mănăstirii o scrisoare întărită cu iscăliturile lor.

Anul 1780, Aprilie 7.

Iosif egumen de Putna, Pahomie proegumen, Aftanasie ieromonah, . . ., Daniil călugăr, Macarie călugăr, Andrei călugăr.

Din Wickenhauser F. A.: Moldauisch und Russisch Kimpolung 2. Bändchen, pag. 80-81.

Lipovenii din Bucovina au fost aduși din regiunile Dunării și ale Mării Negre. Conducătorul lor s'a chemat Martin Covaci.

Din acest document rezultă, că satele lipovenești Climăuți și Fântâna Albă — de ele este vorba — au fost înființate pe hotarul moșiilor dispărute Târnauca, Moiseni și Varnița.

Alte documente:

1. 1783, Oct. 9, Viena: Iosif II. acordă Lipovenilor din Bucovina privilegii. Au sosit la Viena doi soli ai Lipovenilor dela țărmlul Mării Negre, anume Alexandru Alexiev și Nichifor Larionov și cer în numele Lipovenilor să fie colonizați în Bucovina. Li se acordă libertatea religioasă, pentru ei, moștenitorii lor și pentru preoții lor; 20 ani scutire de bir; scutire de serviciul militar; după cei 20 ani de scutire vor fi impuși cu biruri la fel cu ceilalți cetățeni.

(Original, pergament, scris în nemțește cu traducerea rusească anexată. Copia se găsește în Arhivele Statului din Cernăuți).

Vezi despre această chestiune și cartea « Promemoria zur Petition der Lipowaner an den hohen Reichsrat de dato 15. März 1870 um Freihaltung von der Militärflicht auf Grund ihres Ansiedlungs-Privilegiums », Wien 1870, Druck bei Ludwig Mayer, Wien.

97.

1780, Aprilie 30.

Constantin Paladi vinde fraților Bogdan și Ioan Ștefanovici moșia Orășeni, ținutul Cernăuților.

Constantin Paladi biv vel spătar înștiințare fac cu acest adevărat zapisul meu, precum având eu moșie anume *Orășeni* în ținutu[1] Cernăuțului, care moșie îmi este

depe moșii și părinții miei și fiind moșiea aceasta în cordon și eu fiind trăitor în pământul meu în Moldova peste mână fiindu-mi a o căuta această moșie de mai sus numită Orășeni am vândut-o de istov dumi[lor] sale giupânilor *Bogdan* și *Ioan Ștefanovici* căminiceni drept 12500 lei, am vândut-o dumilorsale ca să le fie dreaptă ocină și moșie în veci dumilorsale și fiilor dumilorsale cu tot venitul din hotar în hotar, satul tot întreg, și le-am dat dumilorsale și toate scrisorile vechi ce am avut pe aceasta moșie și me-au făcut plata de plin întru mânilor mele, nimine din neamul meu să n'aibă a să amesteca la aceasta moșie a face cât de puțină supărare și pentru credința am iscălit și eu și am poftit și pe alți care s'au întâmplat de au iscălit.

Let 1780, April 30.

Constantin Paladi biv vel spătar.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber contractuum novorum IV pag. 31. Traducerea germană se găsește tot aici, între actele militare nr 248. În această traducere sunt trecute astfel numele martorilor: Lupul Balș martor, Ianachi Chiriac martor, Nichifor martor.

Alte documente:

1. 1671, Iulie 16, Iași: Ileana, fiica lui Lupul cuparul, nepoata lui Vasile Orăș hatman, am dat din bună voia mea lui Toader Paladi vel visternic și soției acestuia Aspra moșia mea de baștină, anume jumătate Orășeni la apa Prutului, ținut Cernăuți, cu toți vecinii, iar du-lui Toader Paladi va griji de mine cât voi trăi, îmi va da în fiecare an un rând de haine femeiești, îmi va da de mâncat și de băut, va griji de comăndul meu și va griji de sufletul meu și al părinților mei, plătind sărindare pela mănăstiri. D-Sa își va face și ispisoc domnesc. Semnăturile nesigure.

(Arh. Stat. Cernăuți, Actele militare Nr. 248).

2. 1710, Mai 16, Iași: Nicolai Alexandru Voevod. A venit Ion Paladi biv vel visternic și s'a jeluț arătând și ispisoc dela Mihai Vodă, precum are o moșie Orășeni, țin.

Cernăuți, la hotarul țării sub Snetin, dar veniturile moșiei le mânâncă alții; aici se țin otace, iar căminarii iau camăna, bezmenul și cepăria și alte dări dela toate dughenile zicând că se țin otace. Oamenii străini îi calcă moșia. Dările de mai sus se iau numai dela târguri, care sunt domnești. Văzând această nedreptate, Domnul hotărește ca Ion Paladi să-și ia veniturile depe moșia sa, anume: dela un poloboc de vin adus cu carul la otac un leu, tot așa dela fiecare poloboc adus în cursul anului. Căminarii să nu se amestece și să nu ia nici un ban. Dela celelalte mărfuri aduse la otace să ia după obicei. Așijdere să ia dela fiecare dugheană a negustorilor moldoveni câte 15 parale, dela dughienile negustorilor străini veniți din Polonia, Ungaria, Turcia și din alte părți câte 30 parale, în afară de veniturile ce le iau după obicei staroștii și căpitanii.

(Tot aici).

3. 1710, Septembrie 6, Iași: Ghedeon mitropolitul Sucevii, Iuon Buhuș vel log., Nicolai Costin vel vornic, Antioh Jora hatman, Dumitrașco Cuza vel spătar, Ion Balș vel păh. și Gheorghe Apostol vel vist. mărturisesc, precum din poruncă domnească au venit înaintea lor Figarschi cu Ioan Paladi fost vist. pentru niște otace ce se țin la Orășeni, ei certându-se pentru veniturile acestor otace. Boierii de mai sus știu că la Orășeni se țin otace și numai stăpânul moșiei este în drept să tragă veniturile depe ele. Stăpânii moșiilor învecinate n'au nicio treabă. Așa dară Figarschi n'are niciun drept la veniturile acestor otace. E adevărat că Figarschi are ispisoc dela Antioh Vodă precum poate să ia veniturile otacelor, dar atunci domnul țării se afla afară din țară și nu avea drept să dea ispisoaice.

(Tot aici).

4. 1710, Sept. 7, Iași: Nicolai Alexandru Vodă. Au venit Iuon Paladi fost mare vist. cu Figarschi pentru otacele dela Orășeni, unde negustorii au ridicat bordeie și dugheni, zicând Figarschi că are și el parte la veniturile otacelor, de oarece vitele negustorilor pasc și pe moșia lui, iar Paladi nu-i dă nemic.

Domnul țării a întrebat pe mitrop. Ghedeon și pe boierii țării cum e obiceiul, dacă numai stăpânul moșiei are drept la venituri sau și vecinii care și ei au supărare. Mitrop. Ghedeon împreună cu boierii au răspuns că numai stăpânul moșiei unde se țin otacele au drept la venituri; stăpânii moșiilor învecinate n'au nici un amestec. Figarschi a răspuns că pe timpul lui Antioh Vodă a ridicat dela negustori o parte a veniturilor. Paladi a răspuns că pe atunci el n'a fost în țară și n'a putut opri pe nimeni să ia veniturile otacelor.

Figarschi a fost dat rămas. Să nu se mai pârască.

Ioan Buhuș vel log.

(Tot aici).

5. 1711, Aug. 10 : Constantin Paladi fost II. logof. dăruiește fratelui său Ion Paladi fost mare vist. moșia Orășeni, țin. Cernăuți, moșia întreagă cu toți vecinii. I-a dat moșia, fiindu-i frate și fiindcă promise multe binefaceri dela el. Ion Paladi să-și facă și ispisoc domnesc. (Tot aici).

6. 1711, Dec. 11, Iași : Nicolai Alexandru Vodă scrie lui Lupul biv vel vist. și lui Macri pitar, starostele de Cernăuți, precum s'a jeluît Ion Paladi fost spătar împotriva lui Ion Figarschi pentru satul Orășeni, țin. Cernăuți. zicând Paladi că are o moșie de baștină ce i se trage dela Orăș hatman, că este pe acea moșie un heleșteu făcut de acel Orăș — i se zice heleșteul lui Orăș — și acum îl împresoară Figarschi. Figarschi a răspuns că n'a mutat el pietrile de hotar, ci ele fuseseră puse de moșii și strămoșii săi. Heleșteul lui Orăș cade în partea sa. Pe timpul lui Vasile Vodă, zise Figarschi, părinții lui au desbătut heleșteul, despre care lucru are și scrisori.

La divan nu s'a putut clarifica cazul și s'a trimis la boierii de mai sus să cerceteze chemând și martori din ambele părți. Pentru stabilirea hotarului să fie aduși 24 oameni din moșiile învecinate care cu sufletele lor să mărturisească cum este hotarul. S'a scris și o carte de blăstăm care se va arăta acestor oameni. După stabilirea hotarului cu ajutorul acestor oameni se va da și o mărturie, ca să se știe și să se poată întări de domnie. (Tot aici).

7. 1712, Iunie 20, Orășeni : Dumitrașco biv vel pitar și starostele de Cernăuți dă mărturie precum a venit un om al lui Ion Paladi biv spătar cu o carte domnească și cu o carte de blăstăm a mitrop. Ghedeon. Paladi s'a jeluit că are ceartă cu Ion Figarschi dela Nepolocăuți care îi împresoară moșia. Au fost chemați oameni buni împregiurași anume Gheorghe Moțoc căpit., Ion Neniul biv ftori spătar, Negre Apostol biv vel postel, Dumitrașco Calmuțchi vel căp., Gheorghe Goian și Gheorghe Isar, iar dintre oamenii lui Figarschi a fost chemat Țopa căpit., Dumitrașco Zama, Ștefan armaș, fiul lui Strășca. Figarschi n'a putut găsi oameni cari să jure. Nici Țopa n'a vrut să jure. Au fost luați apoi din oamenii lui Paladi, anume Nechifor Hubca din Zavale (Szavalle) din Țara Leșască, Dănilă Ignat, Ionașco Macenco, Miron vătăman, Gavril Ceredar și Vasile Calance, toți din Orășeni. Figarschi i-a primit. Li s'a dat în mână cartea de blăstăm și pe cap iarbă și au mers la heleșteul lui Orăș hatman, de aici la răsărit drept în gura pârâului Verbovățului, pârâul în sus, matca pârâului, la fântăna ce-i în buza piscului la Vișalnița, la coama dealului Crimcovai, la mărul roșu, la malul Prutului. (Tot aici).

8. 1781, Martie 14, Cernăuți : Dela chesaro-crăeasca judecătorie a auditoriatului Bucovinei se face cunoscut, că negustorii armeni din orașul Stanislavului anume Bogdan și Ioan Ștefanovici căminiceni au cumpărat pentru vecie satul Orășeni dela du-lui Constantin Paladi biv vel spătar. Cine are ceva de răspuns împotriva acestei cumpărări să vie până în șase luni; după acest termen vânzarea va fi întărită.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum I pag. 114).

9. 1781, Iulie 7, Viena : Ex consilio aulae bellico. La cumpărări și arende sunt admiși toți cetățenii austriaci și alți străini. Frații Ivan și Ștefan Bogdan nu fac parte din Armenii arieni, care sunt excluși dela cumpărări, ci ei sunt Armeni de confesie romano-catolică, și ca atare pot cumpăra moșii. Acești doi Armeni intenționează să colonizeze pe moșia Orășeni un număr de 50 familii germane

originare din Silesia. Cumpărând moșia Orășeni, frații Ștefanovici cer o scutire de bir pe timp de trei ani.

(Arh. Stat. Cernăuți, actele militare Nr. 248).

10. 1782, April 24 : În fața comisiei austriace apare Theodat Bogdanovici, negustor din Stanislavov și declară că la 1780 a cumpărat dela Constantin Paladi fost spătar moșia Oroșeni pentru suma de 12500 floreni. Paladi moștenise satul dela părinți.

(Tot aici, Liber Granicialium VI 643—646).

După cum se vede, numele cumpărătorilor se scrie alternativ Ștefanovici și Bogdanovici. La fel se zice odată că sunt originari din Stanislavov, altă dată că sunt veniți din Cameneț-Podolsc.

98.

1782, Septembrie 27.

Armenii din Suceava cer un al doilea preot pentru mănăstirea Zamca.

Cătră înpărătiască craiasca cinstită ispravnicie Sucevii prea plecată jaloba.

Fiindu noi parte arminiască din târgul *Sucevii*, avum o mănăstirea ce să numește în cărțile vechi episcopie și în vremile mai di nainte am avut părinte vlădica șazător în sfânt[a] mănăstirea și cu alții ominii călugări ce au mai avut cu dănsul, acmu din vreamile răscolilor ducându-să acel părinte vlădică și cu călugării lui, au rămas în mănăstirea numai un călugăr și singur nu să poti sluji sfânt[a] litorghie, măcar că avem și copie după poronca ce ni-au venit dila înnaltul Hofcricsirota (= Hofkriegsrat) ca să putem aduce din tralte locuri vre un călugăr, că di aice din Bocovin(a) nu avem, pentru aceia că neavând di aice din Bocovina, pentru aceia ne rugăm, cinstite ispravnicie, ca să areți la înnalta locurea ca să ne de voe să putem

aduci aceluî călugăr soție, că uneori să duci undeva și rămâne biserică închisă, pentru aceia ne rugăm dumitale și va fi vecinică pomenirea și preainnaltului împărat și a ctitorilor celor ce au zidit sfânta mănăstirea.

Urmează trei semnături armenești, descifrate astfel de traducătorul austriac din 1782: Ivan Capri, Simeon Mane, Toros sin Ioan.

Original, Arhivele Statului Cernăuți, actele militare nrl 442.

99.

1782, Octomvrie.

Se atestă din nou că Ștefan Luca a vândut în anul 1765 lui Constantin Hurmuzachi moșia Cernauca.

(Tradus în românește după o copie germană).

Domnul Moldovii *Grigorie Alexandru Ghica* a dat o carte din 15 Martie 1765 boierului *Ștefan Luca* postelnic, fiul lui *Mihalachi Luca*, ca să fie volnic cu această carte a stăpâni satul *Cernauca*, ținutul Cernăuților, și fiind acea moșie zălojitură a lui *Mihălachi Luca*, tatăl lui *Ștefan Luca* postelnic, cătră banul *Ștefăniță Sturza*, dar dovedindu-se dreptatea cu judecata Divanului, s'a luat moșia din stăpânirea banului *Ștefăniță* și s'a dat în stăpânirea lui *Ștefan Luca* postelnic după cum pre larg s'a arătat în cartea de judecată ce s'a dat la mâna lui *Ștefan Luca* postelnic, pentru care s'a dat volnicie lui *Ștefan Luca* să-și stăpânească moșia cu toate veniturile și să-și ia dijma după obicei; și s'a poruncit starostelui de Cernăuți să-i fie mână de ajutor să-și scoată veniturile, însă

numai veniturile dela hotărârea judecării încoace, iar pentru venitul moșiei pe anii trecuți până la hotărârea judecării s'a lăsat să fie a Du-sale banului, iar dela judecata înainte să aibă a-și lua veniturile, adecă veniturile până la 13 Ianuarie 1765 are să le tragă Du-lui banul, iar dela ziua aceasta încoace s'au dat să le ia Du-lui Ștefan Luca postelnic. Așjdere a dat Domnul cu hotărârea din Ianuarie 1776 anume *Grigorie Alexandru Ghica* întărind hotărârea sa dela cea dintâi domnie găsindu-se la noua cercetare că Du-lui vornic Ștefăniță Sturza la cea dintâi cercetare n'a avut nici o pagubă și astfel s'a dat boierului Ștefan Luca postelnic să stăpânească în pace moșia *Cernauca*, cu arătarea boierilor cari au făcut cercetarea anume *Lascarachi Rosnovan* vel spătar și *Ienache Canta* vel vornic din Decembrie 1775, cari după obicei au cuprins toată pricina și au judecat-o. Se arată și în zăpăsul de vânzare vecinică a fostului stăpân Ștefan Luca postelnic din Octombrie 1782 care este întărit de Leon, episcopul de Roman, și de alți boieri că fostul stăpân mai sus amintit a vândut acel sat Cernauca nepotului său *Hurmuzachi* medelnicer pentru 1000 lei bani gata, dar fiind acea moșie zălojită prin 24 ani lui Ștefăniță Sturza banul, a primit-o în stăpânire Ștefan Luca pe dreptate cu judecata Divanului a răpousatului Domn Grigorie Ghica la anul 1765 și a răscumpărat-o, așjdere a dat vânzătorul toate scrisorile împreună cu zăpăsul de vânzare nepotului său Ștefan (*Hurmuzachi*) visternic cu adaogerea să trimită aceste scrisori rudei sale *Hurmuzachi* medelnicer la Constantinopol și venind *Hurmuzachi* medelnicer din Constantinople și cerând dela Ștefan visternic zăpăsul de cumpărătură a satului Cernauca a răspuns Ștefan visternic că e adevărat că a luat la sine zăpăsul de cumpărătură al mai sus zăpăsul sat împreună cu celelalte scrisori

ale acestui sat dară că din întâmplările vremilor le-a pierdut, și n'au mai venit la iveală, de aceea întărește mai sus zisul vânzător cu al său zapis de vânzare precum de nime silit nici asupra ci de a sa bună voe a vândut moșia sa Cernauca sat întreg nepotului său Hurmuzachi medelnicer și clironomilor săi pentru 1000 lei bani gata zicând că dacă s'ar găsi la cineva scrisorile pierdute să fie fără putere, care lucru se întărește și cu al doilea zapis de vânzare al vânzătorului Ștefan Luca din Octomvrie 1782.

Arhivele Statului Cernăuți, pachetul Cernauca, unde se află traducerea germană.

Alte documente:

1. 1775, *Decemvrie*: Lascarachi Roznovan vel spătar și Enachi Canta prezintă anaforaua despre moșia Cernauca. Ștefăniță Sturza s'a jeluț asupra lui Ștefan Luca postelnic zicând că are moșia Cernauca dela Mihalachi Luca, tatăl lui Ștefan, drept zălog pentru suma de lei 500 cu dobândă încă dela răp. său părinte Sandul Sturza log. Prin judecată Ștefan Luca i-a luat moșia fără să-i dea capetele datoriei. Șt. Luca arată o anafora întărită din 1765 Ian. 15, în care se zice că stăpânind Sturza moșia Cernauca timp de 24 ani și luând un venit anual de 50 lei, el și-a scos toată datoria « cap la cap », luând în plus suma de 200 lei. După sfânta pravilă list 291 zacialo 16 și după pravila lui Maței Vlastai s'a găsit cu cale acei 1200 lei luați de Sturzești. Astfel zapisul de zălojitură rămâne răsufiat și se va da la mână lui Ștefan Luca, împreună cu moșia.

În Ianuarie 1776 Grigori Alex. Ghica Voevod cetind anaforaua boierească întărește lui Ștefan Luca postelnic moșia Cernauca.

2. 1782, *Iunie 8*: În fața comisiei austriace a apărut Vasilie Ianovici și declară că moșia Cernauca este proprietatea lui Matei Hurmuzachi. Acesta a primit-o dela moșul său Ștefan Luca. În ispisocul prezentat nu este vorba de Matei Hurmuzachi, ci numai de Ștefan Luca. Ianovici nu știe, cum a trecut Cernauca dela Ștefan Luca la

Hurmuzachi. Atâta știe că Matei Hurmuzachi stăpânește Cernauca de 17 ani. Alexandru Ilschi, membrul comisiei austriace, a comunicat, că Ștefan Luca a câștigat Cernauca pe cale de proces dela familia Sturza, dar nu știe cum Matei Hurmuzachi a devenit stăpânul moșiei.

(Arh. Stat. Cernăuți, Pachetul Cernauca).

De fapt, Cernauca n'a fost proprietatea lui Matei Hurmuzachi, ci a fratelui său Constantin Hurmuzachi medelnicer.

3. 1782, Oct. : Leon episcop de Roman. Ștefan Luca dă dovadă la mâna vărului său Constantin Hurmuzachi pentru moșia Cernauca, baștină și cumpărătură. Această moșie fusese zălojită timp de 24 ani lui Ștefăniță Sturza vornic și cu judecata din 1765 a fost scoasă din zălojire. După aceasta Ștefan Luca a făcut moșia vânzătoare. Nime din rude n'a vrut s'o cumpere, ci numai vărul său (Constantin) Hurmuzachi medelnicer a cumpărat-o trimițind din Țarigrad suma de 1000 lei. Banii i-a dat Ștefan Hurmuzachi, fratele lui Constantin. Pierzându-se zapisul, Ștefan Luca adeverește vânzarea.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum IX 98).

4. 1782, Oct. : Leon episcop de Roman. Ștefan Luca declară că moșia Cernauca fusese zălojită pe timp de 24 ani de către tatăl său Mihalachi Luca lui Ștefăniță Sturza. La 1765 Ianuarie Ștefan Luca a scos moșia din zălojire plătind datoria; în urmă a vândut-o vărului său Constantin Hurmuzachi medeln., care din Țarigrad a trimis suma de 1000 lei. Acești bani Ștefan Hurmuzachi, fratele lui Constantin, i-a dat în mâna lui Ștefan Luca. La 1776 Ianuarie vornicul Ștefăniță Sturza l-a tras din nou la divan pe Ștefan Luca. Dar a fost dat rămas. Ștefan Hurmuzachi a pierdut zapisele Cernaucăi din cauza întâmplărilor vremurilor și a răsmeriții dând și o declarație în scris despre această pierdere. Ștefan Luca declară, că moșia Cernauca este proprietatea lui Constantin Hurmuzachi medelnicer. (Tot aici).

5. 1784, Iulie 12 : Leon episcop de Roman. Ștefan Hurmuzachi visternic declară în lipsa documentelor

Cernaucăi, că fratele său (Constantin) Hurmuzachi medelnicer a cumpărat satul Cernauca dela Ștefan Luca.

(Tot aici, Liber Attestatorum 147).

6. 1785, *Mai 31* : Matei Hurmuzachi certifică că moșia Cernauca este cumpărătura fratelui său Constantin Hurmuzachi medelnicer.

(Tot aici, Liber Attestatorum 148).

7. 1785, *Sept. 30, Cernăuți* : Andrei Dașchevici pisar vinde văduvei Adriana Imbault un loc de casă din Cernăuți situat lângă biserica Lecăi, zisă și vămășască.

(Tot aici, Cartea de delimitare Pitzelli vol. V doc. nrl. 332).

8. 1788, *Aug. 18, Cernauca* : Medeln. Constantin Hurmuzachi roagă Administrația Bucovinei să cerceteze moșia Cernauca, împresurată de țărani din Toporăuți.

(Tot aici, Dosarul Creisamtului 82-88).

9. 1796, *Aug. 8* : Ruxanda Hurmuzachi medelnicereasa declară, că soțul ei a dat primului lor fiu Constantin moșia Cernauca.

(Tot aici, Liber Testamentorum II pag. 45).

10. 1797, *Iulie 9* : Sulgerul Constantin Hurmuzachi dă putere lui Dumitraș Scraba să poarte procesele sale cu Iacob Logoteti pentru moșia Cernauca.

(Tot aici, Liber Plenipotentiarum I 223).

11. 1797, *Noem. 1* : Testamentul lui Alexandru Hurmuzachi. Regretă că nu s'a căsătorit. I-a venit « căiala » și ca nu cumva moartea să vie « ca un fur fără de veste » și pomenirea lui să rămână întru bucuria celor străini, și văzând pe nepotul său (Constantin) Hurmuzachi sulger, fiul răp. său frate Constantin Hurmuzachi medeln., îl adoptă făcându-l fiu de suflet și deplin moștenitor. Ii dă : Jumătate Horodiște țin. Hârlău cu 8 pogoane de vie și 2 sălașe de Țigani.

(Arhivele Statului din Iași).

12. 1799, *Dec.*, *Cernăuți* : Serdarul Constantin Hurmuzachi arendează lui Dumitraș Scraba moșia Cernauca, pe 4 ani (1800—1804).

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XII 927).

Arenda a fost prelungită până în anul 1808 (Tot aici, Liber Contract. Novor. XVIII 165).

13. 1804, febr. 29 : Ruxanda Hurmuzachi către Domnul Moldovii. Ea a rămas văduvă acum 12 ani cu 4 orfani și-și chivernisește văduvia cu moșia Cernauca din Bucovina. Fiul ei Constantin prin silă ia tot venitul acestei moșii, deși ar trebui să ia numai a cincea parte. Cere cercetare, ca fiul ei să dea socoteală asupra venitului Cernăucăi, pe care îl ia singur de 5 ani. Dorește să ocârmuiască singură această moșie.

(« Revista Istorică » II pag. 163—164).

14. 1804, Iunie 27, Cernăuți : Ruxanda Hurmuzachi se adresează Tribunalului din Stanislau protestând împotriva fiului ei Constantin serdar, care singur stăpânește moșia Cernauca.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Protestationum II 85).

15. 1804, Iulie 12 : Ruxanda Hurmuzachi protestează că fiul ei Constantin sârdar stăpânește jumătate Horodiște. Logofeția cea mare hotărăște ca serdarul Constantin să stăpânească această moșie, de oarece îi este danie dela unchiul său Alexandru Hurmuzachi.

(Arhivele Statului Iași).

16. 1804, Noemv. 29 : Pentru a curma conflictul între Ruxanda și fiul ei Constantin Hurmuzachi sârdar, Mitropolitul Veniamin cu 2 boieri au crezut ca sârdarul Hurmuzachi să facă 5 izvoade din care Ruxanda să ia patru, sau Ruxanda să facă izvoadele, și să-și ia 4 din ele. Ruxanda n'a voit, ci a cerut ca mitropolitul Veniamin cu boierii rânduți să le facă. S'au făcut deci 5 izvoade și a venit în partea lui Constantin sârdar a $\frac{1}{3}$ parte Cernauca și un sălaș de Țigani, iar 4 izvoade au rămas ale Ruxandei cu fiii ei Doroftei monah (Doxachi de mai târziu), Alecu și Nastasia. Ruxanda va rămâne cu moșiile Cârjoaia și Zberenii. Alecu primește Horodiștea. După moartea Ruxandei copiii se vor împărți frățește cu partea ei, adică Cârjoaia și Zbereni.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 686).

17. 1805, *Ianuarie 12*: Ruxanda nefiind mulțumită cere o nouă împărțală. Ea propune ca Cărjoaia și Zberenii să fie 2 părți, din care una să se dea fiului ei Constantin. Jumătate de Horodiște să fie o parte, iar Cernauca 2 părți. Nemulțumindu-se nici acum, i s'a dat vadea de 3 zile ca să dea cel desăvârșit răspuns. În urmă s'a dat mulțumită cu împărțala făcută de mitropolitul Veniamin, numai a cerut ca Cărjoaia și Zberenii să se dea fiului ei Constantin, iar ea cu ceilalți 3 copii ai ei să aibă $\frac{1}{2}$ Horodiște și moșia întreagă Cernauca. Astfel s'a curmat cearta. (Tot aici, *Liber Relationum* III 683).

18. 1805, *febr. 8*: Divanul din Iași comunică Agenției austriace din Iași, că averea lui Const. Hurmuzachi medelnicer s'a împărțit astfel: Cărjoaia și Zberenii a primit fiul Constantin, $\frac{1}{2}$ Horodiște fiul Alecu, iar moșia Cernauca s'a împărțit în 3 părți asupra Ruxandei și a copiilor ei Doroftei monahul și Nastasica.

(Tot aici, pag. 689).

19. 1806, *febr. 22, Horodiște*: Ruxanda Hurmuzachi cedează fiului ei Doxachi (fostul Doroftei monahul) partea ei de Cernauca, adică a $\frac{1}{3}$ parte de sat, dar îl obligă să-i dea pe an câte 1000 lei turcești « fiind că mie nu-mi trebuiește nici o parte în Cernauca. . . » « că pentru o femeie ca mine bătrână mi-i destul 1000 lei pe an pentru hrana mea ».

(Tot aici, *Liber Instrumentorum* II 91).

20. 1807, *Mart 7*: Preotul Constantin din Horodiște certifică că Doxachi Hurmuzachi s'a născut în anul 1782, și că acum e în vârstă de 24 ani și vreo câteva luni.

Scris cu mâna lui Doxachi Hurmuzachi: Eu sănt născut la 19 Ghenar 1782 c[alendar] v[echiu] în sat Horodăște și botezat de moșul meu marele postelnic Alecsandru Hurmuzachi.

Despre familia Hurmuzachi vezi T, Balan: Moșia Cernauca și familia Hurmuzachi. Despre pădurea Cernauchii vezi Berger Hermann: Allgemeine Beschreibung des dem H. Bernhard Rosenstock gehörigen Gutsforstes in Czernawka, Cernăuți 1893.

1782, Noemvrie 16.

Se certifică că moșia Liteni, ținutul Sucevii, fusese proprietatea familiei Șeptelici, dela care a trecut la familia Bogdan.

(Tradus în românește după o copie germană).

Gavril, mitropolitul Moldovii,

Facem știre cu această mărturie a noastră pentru moșia *Liteni* pe apa Șomuzului ținutul Sucevii ca să se știe că dela început, cât ținem minte, a fost a *Bogdăneștilor* anume a răpousatului Lupul Bogdan hatman, care o cumpărase dela *Șeptelicești*, iar după moartea sa a fost împărțită la cei doi fii ai săi Iuon Bogdan biv vel logofăt și Lupul Bogdan biv vel stolnic, din care jumătate Iuon Bogdan logofăt a dat-o zestre fiicei sale *Safta*, jupâneasa lui Iuoniță Bașotă stolnic, iar dresele moșiei Liteni și ale altor moșii împreună cu odoarele și cu alte lucruri au ars aici în târg în mânăstirea Danhul (?) în ziua de 24 Septemvrie 1766, care lucru ne este cunoscut nouă tuturor, după cum scrie mai pe larg în mărturiile boierilor și a mitropolitului Gavril, care mărturie este întărită cu hrisovul din anul 1767 a răpăusatului domn Grigori Alexandru Ghica. De aceea am dat mărturia de față pentru mai mare credință.

16 Noemvrie 1782.

Constantin vel logofăt, Nicolai Russet vel vornic, Iordachi Cantacuzino vel vornic, Lascarachi Russet vel vornic.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 483—484).

Alte documente despre satul Liteni:

1. 1752, *Mai 15*: Hotarnica Litenilor, moșia lui Ion Bogdan vornic. Dela un deal, unde se întâlnesc hotarele

moșiei Căldărușa a păh. Dinu, și ale moșiei Frumoasa a Sf. mitropolii, spre răsărit la scursură, până la hotarul Horodnicenilor, dealul Țiganute, hotarul Tolovei, părâul Ruginoasa, hotarul Zahareștilor, părâul Zahareștilor, la Căldărușa.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 479—480).

2. 1782, Dec. 17, Suceava : In fața comisiei austriace vechilul Efraim postelnicelul declară că moșia Liteni este stăpânită de Ienachi (Cantacuzino) stolnic și de Ioniță Bașotă. Moșia fusese proprietatea lui Lupul Bogdan, care o cumpăraseră dela familia Șeptelici. Dela el moșia a trecut la fiii săi marele logof. Iuon Bogdan și stolnicul Lupul Bogdan. Amândoi frații au avut câte o fiică. Una s'a căsătorit cu Ienachi (Cantacuzino) stolnic, iar cealaltă cu Iuoniță Bașotă. Vechile documente ale moșiei au ars într'o mănăstire.

Moșia Liteni se hotărăște cu moșiile Tolova, Zaharești, St. Ilie, Frumoasa, Borghinești și hotarul Moldovei.

(Tot aici, Liber Haereditatum VI 468—471).

3. 1787, Mai 23 : Safta stolniceasa vinde lui Nicolai von Kapri jumătate de Liteni, partea de sus, situată în Bucovina și în Moldova, pentru suma de 3750 Rheinische Gulden.

Tot. aici, Liber Haered. XIX 561).

4. 1789, Febr. 15, Soldănești : Ștefan Bașotă către Creisamtul Bucovinei. Moșia Litenii Mici depe Șomuzul Mare, din care cea mai mare parte se găsește în Bucovina, a rămas din vechime clironomie la stăpânirea a doi frați ai răp. moșilor noștri, anume jumătate de moșie la Ioan Bogdan biv vel log. și cealaltă jumătate la fratele său Lupul Bogdan stolnic, moșul nostru. Partea lui Ioan Bogdan a trecut la fiica sa Safta Bogdan stolniceasa, la 1786. Safta a vândut-o de istov lui Necolai Caprăi von Mărățai, iar partea lui Lupul Bogdan stolnic, moșul meu, a trecut la fiica sa, maica mea, și astfel la mine. Această parte fiind depărtată de așezarea noastră și noi având trebuință de moșie aproape de casa noastră și du-lui Ienachi Cantacuzino biv vel vist. având o parte de moșie

Hărtopul care este lângă aşezarea noastră, și cunoscându-se de părintele meu Ioniță Bașotă biv vel ban, de maica mea și de mine a fi mai de folos casăi noastre această parte de moșie Hărtopul, am făcut aşzare dând jumătate Liteni și luând în schimb dela du-lui visternic carte de stăpânire pe moșia Hărtopul.

(Tot aici, pachetul Liteni).

5. 1789, Febr. 16, Horodniceni : Vist. Ienachi Cantacuzino către Creisamtul Bucovinei. Cu plecata mea scrisoare înștiințaz pe Măriia Ta pentru jumătate de moșie Litenii Mici pe Șomuzul Mare al boiarilor Bășotești și având eu mai mult decât jumătate de sat în moșia Hărtopul care esti lângă moșia Șoldăneștii aproape, la care esti aşzarea du-lor-sale și această $\frac{1}{2}$ Liteni fiind lângă moșia mea Horodniceni, învoindu-mă cu du-lor, am făcut schimbu, dându-mi du-lor în stăpânire de istov această $\frac{1}{2}$ Liteni, am dat și eu de istov partea din moșia Hărtopul, după cum mi-au dat du-lor contractul de schimbătură cu iscăliturile du-lor Ioniță Bașotă biv vel ban, a cucoanei Safta Bögdan, soția du-sale, și a lui Ștefan Bașotă biv vel ban, fiul du-lorsale. (Tot aici).

6. 1789, Mart. 14 : Ioniță Bașotă ban către Craisamtul Bucovinii. Dânsul nu lipsește a înștiința pentru Litenii depe Șomuzul Mare care se hotăresc cu Horodnicenii a du-sale vist. Ianache Cantacuzino și având du-lui vister. a $\frac{1}{3}$ Hărtopul și $\frac{1}{2}$ din săliștea Hărtopie, tot la un loc lângă moșia noastră Șoldănești, s'a dat în schimbu de istov du-sale visternic $\frac{1}{2}$ Litenii și s'au luat dila du-lui partea moșiei sale din Hărtop și Hărtopie. Acum fiul meu Ștefan Bașotă ban a scris Măriei Tale pentru curgerea acestii pricini, să poroncești Măriia Ta să i se dea în stăpânire vecinică jumătate Liteni.

(Tot aici).

7. 1789, August 2 : Ienachi Cantacuzino fost mare vist. întărește la mâna lui Nicolai Capri nobil de Mărățai pentru moșia Liteni, țin. Sucevii, pe Șomuzul Mare, care fusese stăpânită frățeste de du-lui log. Ion Bogdan și du-lui stolnic Lupul Bogdan. Jumătatea log. Ion Bogdan a

trecut la 1786, la fata sa Safta, care a vândut partea ei de istov lui Nicolai Capri. Jumătatea stolnic. Lupul Bogdan a trecut la fata sa Safta Bogdan băneasa și la banul Ștefan Bașotă, după cum se vede din zăpisiul din 12 Iunie 7262 (1754), care parte eu am schimbat-o la 1789 Ian. 28 cu partea mea de Hărtop. De oarece Litenii se hotăresc cu moșia mea Horodniceni, unde mi-i casa, și Nicolai Capri fiind stăpânul celeilalte jumătăți, și mai având eu o moșie în Bucovina zisă Gropile dela Zaharești, astăzi zisă Căldărușa, care mi-a fost dată de mama mea Safta Cantacuzino băneasa, ea însă primind-o dela vărul ei Șerban Cantacuzino stolnic, ne-am învoit ca Nicolai Capri să stăpânească partea din jumătate de Liteni care e în Bucovina și Gropile dela Zaharești zise Căldărușa cu toate hotarele, iar eu să stăpânesc partea de Liteni care a rămas în Moldova. Capri mi-a mai dat 100 ducați. Hotarele moșiei lui Capri sunt despre Tolova, părâul Tolova până unde cade în Șomuz, unde se sfârșește hotarul. Semnează: Ienachi Cantacuzino fost mare vist., Safta Bogdan, Ștefanachi Bașotă ban, Anghelachi martor, Ioniță Arhip martor. A scris Teodorachi Ciure biv bașceauș.

(Tot aici, vezi și Liber Haereditatum XIX 563).

101.

1783, April 18.

Anița Goian dă nepoatei sale Paraschiva părțile ei de moșie din Boianciuc și Toutre.

Adecă eu *Anița*, fata lui Gavril Goian, dat-am adevărat zăpisiul meu la mâna dumisale nepoatei mele Paraschivei, fetei lui Ilie Goian, fratelui meu, precum să știe că am dat danie părțile mele de moșie adecă din *Boeanciuc* și din *Toutre* ce s'a alege parte me dentre frați, să aibă a ține frățește măcar că am dat înainte vreme nepoatelor Aniții și Gahiții, fetelor frățane-mieu Toader Goian, zăpisi

pe acele părți, ce socotind eu că easte cu cale și cu dreptate neavând eu rod den trupul meu ca să-m fie sufletul odihnit după moarte me și de s'a scula cineva din nepoți să străce această danie să fie blăstămați de Domnul Hristos și de Maica Precista și de toți sfinții și de mine și pentru mai bună credință me-am pus degetul și sfânta cruce.

Let 1783, April 18.

Eu Anița.

Eu Toader Cojan m'am întâmplat. Și eu Toader dascalu m'am întâmplat la aceasta.

Și eu la aceasta m'am întâmplat eu Tănasă Tăutul, am pus degetul.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum I 152.

Alte documente despre satul Toutre, ținutul Cernăuți:

1. 1773, *Iulie 9*: Boierii divanului domnesc. Ioniță Strâșca căp. dă jaloabă la divan precum are $\frac{1}{4}$ Teutri, țin. Cernăuți, moștenire dela părinți, iar vecinii refuză să-și împlinescă obligațiile. Se hotărește ca vecinii să fie siliți.

(Tot aici, Liber Granicialium IX 250—251).

2. 1782, *Apr. 30, Coțman*: In fața comisiei austriace apare boierul din Moldova Iordachi Donici și declară că stăpânește 3 părți din Toutri, pe care le-a moștenit dela părinți. Moșul său Constantin Donici luase de soție pe o fată a lui Miclescul, iar Miclescul a primit această parte dela răzeși, după cum dovedește dania Mariei, fiica Gafiței din 1700. . . 12.

La 23 Iunie 1782 apare mazilul Iuoniță Strișca și declară că stăpânește $\frac{1}{4}$ Toutri împreună cu tatăl său Ilie Strișca și cu rudele sale. Familia Strișca stăpânește această parte timp de 200 ani. Dar el Ioniță are puțin folos, fiindcă Turcii au pustiit toată regiunea cu hergheliile și turmele lor de vite.

(Tot aici, Liber Granicialium IX 234—238).

3. 1784, Aug. 8 : Gheorghi Lența și Smaranda căs. Gligori Onciul fac schimb de moșii, dând $\frac{1}{3}$ Nihoreni și o parte de Stănești și primind dela Iuoniță Strișca $\frac{1}{8}$ Toutri țin. Cernăuți.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIII 177).

4. 1799, Martie 3 : Anița, fiica lui Gavril Goian, căs. cu Vasile Grecul dăruiește nepoatelor ei Maria și Gafița, fiicele lui Toader Goian, părțile ei din Boianciuc, Toutri, Ivancăuți, Vilauce și Voloca.

(Tot aici, Liber Haered. IX 63).

5. 1808, Iunie 27 : Gheorghi Lența dă fiicei sale Balașa căs. cu Iordachi Mintici $\frac{1}{3}$ din $\frac{1}{16}$ parte de Toutri.

(Tot aici, Liber Haered. XXI 248).

102.

1783, Mai 13.

Postelnicul Ion Cuza dăruiește moșiile sale, zece la număr, mănăstirii Golia, soției sale Ancuța și fiicei sale Ileana.

Văzându-mă la sfârșitul vieții mele și aproape spre a mă călători din lume aceasta trecătoare pentru ca să nu curgă pricini și răsăt pentru cele ce-m rămân după moarte me la care m'am strădănuir și m'am chinuit din copilărie me, ce să las o bună și liniștită rândueală în casa me, las prin scrisoare, după cum să să urmeze:

Intăi dau și las pentru grijile sufletului meu aceste ce să arată adecă moșie *Cărbunești* și *Tatomirești* cu tot hotarul lor, după cum să arată prin scrisori mănăstirii Golăiei ce să prăznuește hramul Înălțării Mântuitorului nostru, moșie *Tristenii* depe Răut și *Cozești* depe Botna din ținut Orheiului și a Lăpușnei cu tot hotarul lor după cuprindere scrisorilor tij mănăstirii Golăiei, eară pentru cele lalte moșii, viti, Țăgani, lucruri mișcătoare și nemișcătoare și altele le las toate într'o purtare de grijă și epitropie

soțului meu *Ancuțai*, până când Dumnezeu va vre de ni s'ar rădica o sângură iubită fiică ce avem din trupul nostru anume *Ileana*, cărie după blagoslovenie ce părințască îi las aceste adecă toate giuvaerurile ce am, moșie *Dișcova* și moșie *Puțantei* dipe Cula din ținut Orheiului și o moșie *Dobronăuți* și *Grămești* din ținut Cernăuțului din cordonul Bucovinei, ca să i să de aceste toate din ceasul ce a învrednici-o Dumnezeu să să mărite întru a ei stăpănire și bărbatului ei ce-i va da Dumnezeu, earăși moșie *Bilicenii* și moșie *Horodești* din ținutul Orheiului unde î-m este așăzare cu toată pojijie casăi și toți Țăganii și toate vitele aceste le las să rămâe soțului meu *Ancuțai* vreme cât va trăi ca să să chivernisească din rodurile și venitul lor până la svârșitul vieții sale fără a ave voe ca să le vânză și să le înstreineze, neavând nici un amestec sau stăpănire fiica noastră *Ileana* sau bărbat(ul) ce va lua, eară după svârșitul soțului meu și aceste vor rămâne fiicei noastre și bărbatului ce-i va da Dumnezeu, a fiilor ce vor naște, carele să păzască neștrămutat, lăsând blăstăm^ul meu.

1783, Mai 13.

Ion Cuza postelnic.

Și eu duhovnicul am scris cu zăsa du-le postelnic Ion Cuza și pentru credință am iscălit.

Pahomie eromonah și stariț schitului Hărboveț.

Cercetându-să dieata aceasta și de cătră divanul de aice s'au cunoscut că iscălitura este chiar adevărată a răpăosatului Ion Cuza postelnic și am adevérit și cu iscăliturile noastre.

1792, Mai 7.

Nicolai Ruset logofăt, Nicolai Balș vornic, Iancu Razu spatar, Nicolai Ruset spatar, Manolachi Conachi vornic.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I 312—313.

Fiica Ileana s'a căsătorit cu Iordachi Milo.

Alte documente despre satele Dobronăuți și Grămești, ținutul Cernăuți:

1. 1782, *Mai 11*: În fața comisiei austriace apare boierul din Moldova Iuoniță Cuza și declară că posedă satele Dobronăuți și Grămești, care se află într'un hotar. Le-a moștenit dela părintele său. Moșul său din partea mamei le primise dela Constantin Duca Voevod.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Dobronăuți).

La 1702 Oct. 8 sărdarul Cârste a primit satele Grămești și Dobronăuți dela C-tin Duca Voevod. Vezi documentul.

2. 1806, *Aug. 9*: Iordachi Millo ban vinde satul Dobronăuți și săliștea Grămești lui Theodor Dobrowolsky von Buchenthal pentru suma de 10.000 ducați aur.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 415).

3. 1826, *Ian. 17/29*: Theodor Dobrowolsky von Buchenthal dăruiește soției sale Anastasia născută Albineț și fiului său Nicolae satul Dobronăuți.

(Tot aici, Liber Instrumentorum V 150 nrl 126).

4. 1828, *Sept. 11/23*: Anastasia Dobrowolsky von Buchenthal născută Albineț dăruiește fiului ei Nicolai jumătatea ei de Dobronăuți și Grămești.

(Tot aici, Liber Instrumentorum VI 504—508 nrl. 315).

Din cauza hotarului Bucovinei satul Grămești a rămas în Basarabia.

Theodor Dobrowolsky a fost Polonez, originar din satul Lisko din Galiția. Sosind în Bucovina și căsătorindu-se cu Anastasia, fiica boierului Albineț din Moldova, a părăsit credința catolică trecând la cea ortodoxă. Statul austriac i-a conferit nobleța cu predicatul «de Buchenthal». El este protopărintele familiei Buchenthal din Bucovina.

1783, Septemvrie 12.

Se arată curgerea neamului Costineștilor.

Copie întocmai scoasă dipi cartea Domnului Alexandru Constantin Voevod.

Noi Alexandru Constantin Voevod bojiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi.

Fiind că această mărturie ce să arată mai gios prin anaforaoa du-lor veliților boeri s'au cetit înainte noastră, pentru aceea s'au adevérit și cu a noastră domniască pecete.

1783, Săpt[emvrie] 18.

Procit vel clucer.

Pre Înălțate Doamne,

Din luminată poronca Înălțimii Tale am cercetat niamul d-lui Ioniță Mutenco care-i din cordon nemțasc, au venit aice să-ș ea mărturie spre adeverire niamului său și după cercetare ce am făcut într'acest chip ni-am adevérit :

Adecă

răpăusatul *Miron Costăn* biv vel logofăt cari au ținut pe Domnița Ileana, fiica răpousatului Domn Ioan Movilă Voevod au făcut pe Ion Costăn hat[man], i Ion Costăn hat[man] au făcut doi ficiori, anume Niculai Costăn biv vel jic[nicer] și pe Miron Costăn Mutul (carele au fost mut din născare) și jic[ni]cer Neculai Costăn au făcut pe du-ei vorniceasa Casandra, giupăneasa du-lui Iorgache Cantacuzino vel vornic i pe păh[arni]ceasa Vectoria, giupăneasa du-lui Matei Hurmuzachi biv vel păharnic i pe băneasa Safta, giupăneasa răpousatului Tomiță Crețulescu biv vel ban (din Țara Romăniască) i pe stolniciasa

Mariea, giupăneasa du-lui Iordache Luchi biv vel stolnic; iar cel al doile fiiu al hat[manului] Ion Costăn adecă Miron Costăn Mutul au făcut pi acest de acum Ioniță Mutenco carele iaste drept văr priimare cu toate giupănesăle de sus arătate și nepot de ficior hat[manului] Ion Costăn și strănepot logofăt[ului] Miron Costăn.

Și cu toată dreptate iaste să fie acest Ioniță Mutenco în rândueala niamului boeresc ca și alte rude și veri a sale și înștiențăm pe Înălțimea Ta.

1783, Săpt(emvrie) 12.

Ai Înălțimii Tale pre plecați slugi.

Costandin vel logofăt, Ioan Canta logofăt, Neculai Roset vel vornic, I. Canta vel vornic, Gheorghii vel vornic, Lascarache Roset vel vornic, Ilie Canta hatman.

Copie, dela familia Costin din Sipeși.

Alte documente despre familia Costin și satul Sipeși:

1. 1782, *Apr. 10, Coșman*: Din documentele prezentate comisiei austriace se poate vedea că $\frac{1}{2}$ Sipeși aparține lui Ioniță Costin zis și Mutenco. Costin, fiind de 80 ani, n'a putut veni, dar în locul său a sosit soția sa Ilinca Mutinceasa, care a declarat, că soțul ei Ioniță este nepotul marelui hatman Miron, care se trăgea din familia Movi-leștilor sau a Costineștilor.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum V 65).

2. 1786, *Ian. 7*: Mazilul Gheorghe Paraschiva vinde lui Mihalachi Cernievschi pentru suma de 1000 Gulden Rheinisch a $\frac{1}{10}$ parte Sipeși, proprietatea soției sale.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIV).

3. 1790, *Aug. 30*: Mihalachi Cernievschi vinde lui Dimitrie Costin pentru 430 ducăți a $\frac{1}{10}$ parte Sipeși, pe care o cumpărase dela Gheorghe Paraschiva și dela soția acestuia Maria, fiica lui Costin.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 247).

4. 1792, *Apr. 14, Rohozna*: Manole Potlog cătră Toader Pasacas care a luat în arendă pe 10 ani $\frac{1}{4}$ parte Sipeși

dela ginerele său Iordachi Mironescul Mutenco, dând toți banii înainte, adecă 700 galbini. Dacă cineva i-ar face vre-o zătecnire, atunci Manole Potlog socrul va avea să-i dea a $\frac{1}{4}$ parte Rohozna.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum V 27).

5. 1794, febr. 21, Verenceanca : Ioan Zota căpitan declară că în urma lui Ioniță Costin au rămas 2 copii, anume Iordachi și Maria. Devenind amândoi majori, urmează ca să-și ia în stăpânire moșiile părintești $\frac{1}{3}$ Miclăușani, $\frac{1}{8}$ Răduleni și $\frac{1}{2}$ Sipeși. Maria e căsătorită cu Alexandru Jian. Jumătatea de Sipeși urmează să se împartă în două între acești 2 copii.

(Tot aici, Liber Attestatorum pag. 25).

6. 1794, Apr. 23, Cernăuți : Iordachi Costin postelnic, fiul răp. Ioniță Costin ot Sipeși, vinde vărului său Dumitrachi Costin, fiul răp. Manoli Costin ot Sipeși, care fusese frate bun cu părintele său, a $\frac{1}{4}$ parte de Sipeși, partea de sus, despre Dubovăț, drept 750 galbini și 4 cai. Partea aceasta, fiind arendată lui Toader Pasacas arman negușitor, va deveni liberă la 23 Apr. 1802. Semnează Lazar Asachievici și Toader Ștefanovici.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum IV pag. 193). Despre arenda satului Sipeși lui Toader Pasacas vezi și Liber contract. novorum IV 215 și 217.

7. 1801, Ian. 10, Chiseleu : Maria Jienița, fiica răp. Ioniță Costin sau Mutenco, dăruiește soțului ei Alexandru Jianu $\frac{1}{4}$ Sipeși. Ea se află în proces cu fratele ei mai mare Iordachi Costin. Maria având părți de moșie în Moldova, depe tata la Miclăușenii și Răduleni, depe maica la Șerbănești, aceste se vor împărți între copiii ei. Semnează : Manole Tabără căpitan, Vasile Zota, ierei Nicolae Tarnoviețchi, paroh din Chiselău.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II pag. 263).

8. 1801, Iulie, Viena : Vasile Coșriș fiind bolnav scrie din Viena unchiului Dumitrachi Costin, că-i dăruiește partea sa de Sipeși.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contract. novorum XV pag. 191).

9. 1802, *Iunie 20* : Iacob mitrop. Moldaviei. Maria, născută Costin, soția lui Iordachi Luchi spătar, dă nepotului ei de soră Nicolae Stratulat, pe care l-a înfiat, moșia Lujeni, țin. Cernăuți, Zarojeni, țin. Hotin, Săvenii țin. Dorohoi.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II 453).

10. 1808, *Noemvr. 2, Iași* : Dela Divanul cnejiei Moldaviei. Răp. spătăreasa Maria Costăn, soția lui Luchi spătar, așezase moștenitor al ei pe nepotul ei de soră Nicolai Stratulat hatman dându-i î. a. satul Lujeni. Divanul roagă, ca acest Stratulat să fie recunoscut stăpân al satului Lujeni.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II pag. 457).

11. 1810, *Iunie 29* : Alexandru Jian vinde lui Dimitrie Costin pentru suma de 60.000 floreni a $\frac{1}{4}$ Sipeșița.

(Tot aici, Liber Haereditatum XVI 153).

12. 1818, *Ian. 18, Sipeșiță* : Dumitrachi Costin înzestrează pe fiica sa Catrina logodită cu Manolachi Popovici dându-i odoare și lucruri din casă.

(Tot aici, Liber Instrumentorum IV 409).

Familia Costin a stăpânit pe vremuri și satul vecin Lujani. Dăm aici documentele acestui sat :

1. 1782, *Mart 8, Coșman* : În fața comisiei austriace apare boierul din Moldova Iordachi Luchi și declară că este stăpânul satului Lujani. Satul este zestrea soției sale. N'are decât documentul din 1662 Mai 12, în care satul se atribuie lui Miron Costin, moșul soției sale.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 484—488).

2. 1788, *Apr. 23* : Iordachi Luchi arendează lui Petru Tușinschi satul Lujani pe timp de 6 ani, cu prețul anual de 600 floreni.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 19).

3. 1803, *Iulie 30, Stroești* : Iordachi și Maria Luchi spătar arendează lui Caietan Zerigiewicz și lui Andrieș

Romașcan, negustori armeni din Cuturi, Galiția, moșia Lujeni pe timp de 10 ani (1808—1818), cu prețul anual de 325 galbeni de aur.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XVIII 105).

4. 1810, Sept. 1: Iordachi Luchi spatar declară că moșia Lujeni a fost proprietatea răp. sale soții Maria, născută Costin. Cu testamentul ei din 1802 Iuni 20, această Maria a dat acest sat lui Nicolae Stratulat hatman. De aceea Iordachi Luchi se lipsește de această moșie.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 162).

5. 1821, Iunie 28: Moșia Lujani a lui Nicolae Stratulat a fost vândută la licitație. A cumpărat-o David Antonowicz cu prețul de 36.000 Gulden moneda convențională.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXIII 122).

Spița neamului Costin alcătuită de Dimitrie Onciul la dorința arhiducelui Francisc Ferdinand din Austria se găsește la d-l Radu Grigorcea din Prisăcăreni, țin. Storojineț.

104.

1784, Iulie 1.

Maria Goeneasa, fata lui Ion Popovici, refuză să recunoască invoiala încheiată de soțul ei cu ginerele lor Antohi Teleman, prin care cedează acestuia a opta parte de Vascăuți pe Sirete.

Adecâte eu *Maria Goeneasa*, soțul lui Ilie Goean, fata lui Ion Popovici, dat-am încredințată scrisoare a me la mâna fiilor noștri, precum să să știe că având eu o parte de moșie aice în satul *Vascăuții* în ținutul Sucevii ce easte pe apa Seretiului, care moșie îm easte mie dată zestre dela părinții miei ce le-au fost dreaptă moșie și ocină dela părinții săi anume Ion Vătav ce au ținut pe fata lui Murguleț și dela moșii și strămoșii săi, și-m dede mie zestre din tot satul Vascăuți a opta parte din satul

Vascăuți, a opta parte din sat, moșie cu seliște, din vatra satului, și cu tot venitul din tot locul și am stăpănit zestre me cu soțul meu până acu în bună pace și ne-am luat din toate venitul, iar acum sculându-să soțul meu Ilie Goean și îndemnându-l ginerele nostru Antohe Teleman și cu nepotul nostru Costandin sãn Antohe și făcând un mare vicleșugu fără de știre a me, că având aice și frate meu Toader Popovici iarăși a opta parte tot în satul Vascăuți, parte de sus, ce să țane tot de una cu parte a me, soțul meu au făcutu zapisu la mâna nepotului nostru Costandin, cum că parte me ce o am este dată ginerelui meu Antohe Teleman, iar parte de sus ce iaste iarăși a opta parte a frăține meu i-au vândut-o drept patru sute cinci zăci lei și eu știu că n'au luat nici un ban, ce lucrul acesta ce au făcut easte cu mare vecleșug, deci acum viind frate meu și apucând pe soțul meu și trăgându-l la judecată s'au luat parte ce au fost dreaptă a lui și oblicindu și eu că au dat toată parte me ginerelui nostru Antohi Teleman, eu nu preimesc că mai am și alți copii și după cum mă doare inima după fiica me care au țanut-o Antohe Teleman, așa mă doare inima și după eștelalți fii și am socotit că aceasta ce au făcut soțul meu nu este plăcut lui Dumnezeu, nici este nici de o fericire și despre noroadele lumești și având noi cinci copii anume Dumitraș, Anița, ce au țanut-o Antohi Teleman, i Paraschiva ce o țane Andrei Cojan, i Dochița ce o țane Vasile Tăutul, i Catrina ce o țane Ilie Soroceanu, zăcându soțul meu că au mulțămît pe toți fii noștri cu părțile de moșie depe parte dumisale și nu au mulțămît nici pe unul, fără de cât numai pe Antohe, cât stăpânește Antohe, ginerele nostru, nu stăpânește nici un ginere din ceialalți și fiind că au rămas ceialalți copii osindiți și cu lacrimi pe obraz, eu de nimine silită nici asuprită, fiindcă aceasta parte de moșie ce iaste

în Vascăuți este despre părinții miei dată mie, iar nu despre parte soțului meu, le-am făcut această împărțală ca dintr'ace a opta parte din gios să să împărțască în cinci părți, adecă să aibă fiește care fii ai noștri dreaptă parte, după cum [va] ave unul așa să aibă toți câte 13 odgoane să va veni unul, așa să fie parte la toți fii noștri, iar zapisul ce l-au dat soțul meu lui Costandin, nepotul nostru, și ginerelui nostru Antohi Teleman sau măcar și alte scrisori ce or răspunde asupra părții ot Vascăuți, să nu să ție în samă că s'au făcut cu vencesugu, ce fieștecare din fii noștri să aibă a stăpăni frățeste cu toții și așa să stăpănească, după cum le-am dat eu scrisoare de împărțală să n'aibă nimene a să ispiti a străca această împărțală, că eu am făcut-o între mulți mazili de cinste, care s'au și iscălit, ar de să va ispiti cineva ca să străce această împărțală să fie acela blăstămat de Domnul Dumnezeu nostru Isus Hristos și de precurata maica Maria fecioară și de 318 oteți dela Nicheea, hierul și piatra să putrăzască, iar trupul aceluia să stee întregu și sufletul lui să fie în tartar, în focul nestăns, unde să muncesc diavoli și pentru mai bună credință me-am iscălit numele și me-am pus degetul [pe] sămnul cruci.

1 Iulie, 1784.

Eu Maria Goeaneasa, soțul lui Ilie Goean adeverez.

La această împărțală m'am tãmplat și eu cându s'au făcut

Grigoraș Brănză.

La această împărțală am iscălit și eu cu zisa dumisale Marii Goenesi.

Ioniță Tabără.

Eu Onciul am pus, Gheorghii Poclitar, Ioniță Brănzan, ierei Gheorghie.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum novorum V 346.

Alte documente despre satul Vascăuți pe Sirete și familia Teliman:

1. 1767, *Mai 28*: Grigori Ioan Calimah Voevod către Ioniță Stratulat mare stolnic și Manolachi fost mare stolnic, ispravnicii de Suceava, precum s'a jeluț Antohi Teliman mazil din țin. Sucevii, că are în acest ținut $\frac{1}{4}$ Vascăuți, zestre dela socrul său Ilie Go'an. Dar vărul soției sale popa Gavril a pus mână pe această moșie, iar după moartea acestuia o stăpânește fratele său popa Vasile, vatamanul de Volcineț. Apa Siretiului mutându-și albia, a rupt a $\frac{1}{3}$ parte din această moșie, care, zice Vasile vataman, a fost dăruită pe nedrept mănăstirii Sf. Onufri decătră Stefan Murguleț. Sunt trimiși să cerceteze.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Vascăuți).

2. 1782, *Ian. 15*: Ilie Goian împreună cu soțul său Maria declară că datoresc ginerelui lor Antohi Teliman suma de 450 lei. Drept aceea dau lui Constantin, fiul lui Antohi Teliman, jumătate din a $\frac{1}{4}$ parte Vascăuți. Altă a $\frac{1}{8}$ parte de Vascăuți au dat-o zestre fiicei lor Anița, soțul lui Antohi Teliman.

De față: Dumitraș, fiul lui Ilie Goian, Ioan Calmuțchi căpitan, Alexandru Ilschi, Ioan Sava căpitan, Ioasaf egumenul Putnii, Antohi egumenul Homorului, Dosoftei egumenul dela St. Ilie. A scris Venedict arhimandritu Moldo-viții.

(Tot aici, Liber Contractuum Antiquorum II 456).

3. 1782, *Noemv. 13, Sirete*: In fața comisiei austriace apare Antohi Teleman și declară că stăpânește a $\frac{1}{4}$ parte Vascăuți, zestrea soției sale (Anița), fiica lui Ilie Goian. Acest Ilie Goian a primit această parte dela socrul său Iuon Popovici.

Gheorghe Perjul declară că ar trebui să stăpânească a $\frac{1}{4}$ Vascăuți, dar crede că stăpânește mai puțin. A moștenit această parte dela părinți.

Ilie Cârste șattrar, ispravnic (de Suceava) declară că conform hotărîrii generalului Spleni din 1776 a stăpânit

a $\frac{1}{16}$ Vascăuți. De un an încoace n'are nicio parte de Vascăuți.

Jumătate de sat aparține mănăstirii Barnovschi din Iași. (Tot aici, Liber Granicialium IX 387—393).

4. 1785, *Martie 91, Sirete*: Maner Rittmeister și Distrikts-Auditor poruncește lui Ilie Goian și ginerilor lui cari stăpânesc în Vascăuți să facă parte în acest sat și lui Cojan, fiind și el ginere, iar cine se va pune împotriva va plăti comisia. Au luat la cunoștință această poruncă Ilie Goian cu fiul său Dumitraș și cu ginerele său Antohi Teliman.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 242).

5. 1785, *Mart 12*: Poruncă dela chesaro-crăiască al Siretului District-auditoriat, Maner Rittmeister și District-auditor poruncește lui Ilie Goian și Antohi Teliman, ca până într'o săptămână să aducă « cfitanție » dela toți ginerii, precum sânt mulțamiți cu părțile lor.

(Tot aici, Liber Instrum. I 243).

6. 1787, *Aug. 11*: Alexandru Ioan Ipsilanti cătră Nicolai Ruset fost mare ban, Mihalachi Jora fost mare ban, ispravnicii ținutului Roman, și cătră Ioniță Iane vornic de poartă, precum s'a jeluț mazilul Constantin Tiliman că stăpânește părți de moșie din Fundeni, Săcuieni și Câmpeni, toate din țin. Roman, precum și alte părți de moșie. Din toate a fost scos de răzeși. Să cerceteze.

(Tot aici, pachetul Vascăuți).

7. 1791, *Mai 12, Vascăuți*: Diata lui Antohi Teliman. Precum cerbul dorește izvoarele apelor reci, așa și sufletul său dorește ca fiii săi să rămână în norocire. Din averea mișcătoare se va plăti întâiu datoria la fiul Constantin, iar restul se va împărți între cele 3 fiice ale sale, anume Maria, Ilinca și Catarina. Fiii săi Constantin, Iordachi și Petrachi vor avea grija surorilor până se vor mărita. Venitul moșiei sale de Vascăuți se va rezerva întâiu pentru creșterea și învățătura fiului său Mihalachi, iar după aceasta se va împărți frățește. Dar moștenitori ai moșiei sale, adecă a $\frac{1}{8}$ parte Vascăuți ce o are zestre depe soțul său Anița, fiica răp. Ilie Goian, care a ținut pe Marița, fiica

lui Ion Popovici, care a fost nepotul lui Ion Popovici, ginerele lui Murguleț, rămân numai fii săi Constantin, Iordachi, Petrachi și Mihalachi. Scrisorile moșiei le primește Constantin, fiind fiul cel mai mare, iar ceilalți frați îi vor da căzuta cinste și ascultare ca unui al doilea părinte, și toți fiii să trăiască în unire, fiind o inimă și o gură. Fiica Paraschiva căs. cu Ilie Calmuțchi din Părhăuți și-a primit toată zestrea. Iar dacă fiii Constantin, Iordachi și Petrachi se vor căsători câștigând moșii prin zestre, atunci Mihalachi să rămână stăpânitorul moșiei; iar dacă Mihalachi se va căsători cu o fată bogată, atunci moșia să se împartă frățește între cei 4 frați.

Pentru părțile de moșie baștină părințască anume Fundeni, Săcueni, Câmpeni-Movila și Răzăști toate la ținutul Romanului, delnițele Banului în fundul Berheciului, Bodești, țin. Tutovei, 8 pogoane vie la Liești lângă Cucuieni (?) aproape de Ciurești, tot ținutul Tutovei, ce se trag depe moșul Nistor, fiul lui Vasile Banul, care Vasile Banul a stăpânit Moineștii și Vioreni țin. Bacăului, și depe strămoșul Ionașco Banu ce a lăcuit în Mederjești (?) pe apa Sirbuca țin. Cărligătură; fiii numiți mai sus să-și caute moștenirea, căci el, Antohi Teliman s'a depărtat de acele locuri așezându-se la Vascăuți. Au fost de față: Antohi Stroici de Bahrinești, Preda Gheorghian de Mușenița.

(Tot aici, Liber Contractuum antiquorum IV pag. 16).

8. 1794, Dec. 8, Sirete: Toader Hoghi din Siret cu soția sa Dochița vând cumnatului lor Ștefan Tiliman un loc cu casă în târgul Siretelui pentru suma de lei 23 grăițiri 30. De față: Gheorghii a croitoritei și Toader Siretean.

(Tot aici, Liber Serethensium II 478).

9. 1795, Ian. 15: Ilie Goian și soțul Maria împreună cu fiul Dumitrașco Goian dau $\frac{1}{8}$ parte de Vascăuți fiicei lor Anița căs. cu Antohi Teliman și $\frac{1}{8}$ parte Vascăuți o vând nepotului lor Constantin pentru 450 floreni.

(Tot aici, Liber Haereditatum IX pag. 5).

10. 1795, Aug. 12: Alexandru Tăutul, fiul lui Ioan, vinde ginerelui său Petrachi Teliman 30 stânjeni din

Vascăuți din partea sa, care face a $\frac{1}{16}$ parte de sat, pentru 300 lei turcești.

(Tot aici, Liber Haeredit. XVI 290).

11. 1795, Sept. 30, *Dorohoi* : Toader Popovici dăruiește lui Constantin Teliman, fiul lui Antohi, a $\frac{1}{8}$ parte de Vascăuți. T. Popovici a fost fratele Mariței ce a fost soția lui Ilie Goian.

(Tot aici, Liber Testamentorum I 331).

12. 1796, febr. 1, *Dorohoi* : Constantin Teleman dăruiește fratelui său Petrachi a $\frac{1}{8}$ parte Vascăuți.

(Tot aici, Liber Testamentorum II pag. 29).

13. 1796, Mai 20, *Vascăuți* : Antohi și Petrachi Teleman amanetează părțile lor de Vascăuți la jupânul Manasie Mindel Șilingher din Siret pentru o datorie de 275 galbini împărătești.

(Tot aici, Liber Obligationum I 283).

14. 1798, Ian. 1 : Antohi Teliman cedează fiului său Petrachi a $\frac{1}{8}$ parte de Vascăuți.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 135).

15. 1801, Noem. 9, *Negustina* : Petrachi Teliman vinde fraților Gheorghie și Ursul Moisa armeni $\frac{1}{4}$ parte Vascăuți pentru 2700 galbini.

(Tot aici, Liber Obligationum III pag. 135 și Contractuum Novorum XVI 84 și XV 460).

Despre Vascăuții pe Sirete în legătură cu familiile Onciul și Goian vezi documentul din 1786, Oct. 23, publicat în a noastră : Familia Onciul, pag. 122—124, nr. 102.

1784, Iulie 11.

Matei și Maria Hurmuzachi înzestreză pe fiica lor Ilinca, căsătorită cu Iordachi Iamandi.

Izvod de zestre

ce am dat ficăi mele *Ilincușii* după cum mai gios să arată.
1784 Iuli 11.

O icoană ferecată cu argint cu poal de icoani, un candel de argint, o giurățate sat *Vasăleu* în ținut Cernăușilor, o giurățate sat *Codrenii* în ținutul *Dorohoiului*, patru pogoane vie la *Odobești*, o mii lei, opt șiragur de mărgăritari, o părechi cercei zmărand cu diamanturi, o părechi cercei cu rubinuri, două ineli cu diamanturi, un inel cu zanfiri, un inel cu rubin, o siea de chehrebar cu colan[ul] iei, o părechi paftali de argint și poleite, cinci părechi cuțăți de argint 220 dramuri, cinci lingure de argint, dramuri 85, o tava [de] argint dramuri 72, cinci zarfuri din argint dramuri 70 cu filigenile lor, o zarfuri din argintu cu linguriș[ă] dramuri 72, un rându haini cu nurcă, un rându haini cu cacon, un rându haini cu săngiap negru, o rochii albă alesătură, un antireu citarei.

Așternutu : o scorță, un covoriu, o salti di alăți, un polog, o paplomă, șase perini, patru mici, două mari, un rând feță de perini curățelii scheaher, două rânduri de făți de purtat alățelii, o prostire bună cu rățeli cu fer, patru prostire de ialte, două cercefuri, unul dumelit, patru prosope, patru mânăsterguri de măn[ă] de bumbac, zece mesă, 12 ștervete cusute cu letel, cu fer, cu mătasă, 24 ștervete de purtat, o năframă de oglindă scheaher un boccialăcu, 10 părechi cămeși burangiuc mătasă, două sipeti unul mari, alt mic, două sfețnici cu mucările lor, o

scatulcă, 12 blide cosător, 12 talgere cosător, un leghi[a]n cu ibric, cinci talgire cu căpacul lor, un sănăi, o tavă, un sălaș de țigan bucătar, o fată de țigan.

Marie Hurmuzachi, Matei Hurmuzachi, medelnicer.

Nefiind scrisorile a giuătate moșiei Codreni pe ținutul Dorohoiului cum și a giuătate de moșie Vasileu din ținutul Cernăuțului, nefiind scrisorile acestor moșii de mai sus arătate ca să le dau acu Du-le ginerului meu Iordachi Iamandi, întăresc cu această scrisoare a me că de var eși în vro pricină dintrăcești moșii ca să aibă ai împlini Du-le cu deosăbit moșii și lucruri dintra mele a nu rămănea Du-lui păgubaș la nimică după acest izvod și pântru credința mam și iscălit.

Dela Departamentul pricinilor străine.

Izvodul acesta arătându-să la departament înnaintea noastră și văzându-să cu adevărate iscălituri celor de mai sus adică *Mariea Hurmuzachi* și *Hurmuzachi* medelnicer, sau încredințat de cătră noi.

Eși, 1816 februar 17.

Andronache Donici postelnic.

Constantin Carp căminar.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Instrumentorum I pag. 565.

Alte documente despre satul Vasileu, ținutul Cernăuți:

1. 1780, Mart 2 : Frații Iuon și Ilie Vlad, fiii lui Toader Vlad și ai Ilenei, fac schimb de moșie, dând a $\frac{1}{4}$ parte din jumătate de Antilești, țin. Sucevii, și primind dela Vasile Marco partea acestuia de Vasileu.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIV 300).

2. 1782, Mai 10, Coțmani : În fața comisiei austriace apare Iuon Vlad și declară că stăpânește a $\frac{1}{4}$ parte Vasileu, moștenită dela părinți și moși. Această parte fusese a lui Isac Cocoran, dela acesta a trecut la fata lui

Candachia, iar moșul lui Vlad a luat de soție pe o fată a Candachiei.

Nicolai Tumorug declară că stăpânește a $\frac{1}{4}$ parte Vasileu pe care a moștenit-o dela mama sa, care a fost născută Vlaico și căsătorită cu Iuoniță Tumorug.

La 8 Iunie 1782 Vasile Ianovici vornicul de Vaslăuți vechil declară că boierul din Moldova Matei Hurmuzachi stăpânește $\frac{1}{2}$ Vasileu, moștenită dela tatăl său Hurmuzachi Cârste. Acesta ținuse pe o fată a lui Ștefan Luca și astfel câștigase jumătate de Vasileu.

(Tot aici, Liber Granicialium X 28-34).

3. 1784, Oct. 21, Cernăuți : Pentru un odgon și jumătate la Vasileu ce-l are mânăstirea Jadova primit în dar dela Gheorghe Vlad, zis în călugărie Gherasim, care stăpânire se întărește.

(Forum Nobilium din Cernăuți).

4. 1786, febr. 28 : Testamentul lui Iuon Vlad, fiul lui Toader. Iuon Vlad a avut 3 soții și dela fiecare are copii. Moara din Vasileu s'o ție Maria Tumorugiasa, Vasile și Paraschița, iar a patra parte de moară să rămână soției sale Todosca și fiului Mihalachi. Moșia din Vasileu, anume $47\frac{1}{2}$ stânjeni, rămâne a soțului Todosca și a fiului Mihalachi. Mihalachi va griji de frații săi mai tineri, iar când aceștia vor fi mari, toți se vor împărți frățeste cu pământul.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Vasileu).

5. 1787, Apr. 23, Concești : Iordachi Iamandi din Moldova arendează lui Vasile Vlad și lui Nicolai Tumorug jumătatea sa de Vasileu pe 6 ani, pe an câte 270 lei. Se specifică obligațiile țăranilor.

(Original, dela d-l Dumitru Tușinschi președintele Curții de Apel din Cernăuți).

6. 1794, Apr. 3 : Anița, fiica răp. Ion Vlad de Vasileu, împreună cu soțul ei Vasile Crălati, vând lui Mihalachi Vlad, fratele Aniței, partea lor de moșie din Vasileu pentru suma de 15 galbini bani buni țisărești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum II pag. 499).

7. 1804, Apr. 26 : Ioan Vlad vinde partea sa de Vasileu, parte moștenită dela tatăl său Mihalachi Vlad, surorii sale Sofia căs. I voto Nosarzewski, II. voto Stabkowski, pentru suma de 3000 floreni.

(Tot aici, Liber Haereditatum VII 115).

Despre Vasileu vezi și doc. din 1760 Mai 18.

106.

1785, Septemvrie 4.

Testamentul lui Alexandru Vasilco.

Noi *Alexandru Vasilco* dinpreună cu soțul meu Maria, fata pârcașului Costantin, nepoata lui Abaza, socotit-am și am făcut împărțală fiilor și fiicelor noastre, care Dumnezeu mi-au dăruit ca după sfârșitul vieți noastre să nu fie pricină de gâlceavă între dănși, cu moșii ce am avut dela moși și părinți noștri și ce am cumpărat și noi, și fiind că la această vreme avem șasă copii căsătoriți și unul necăsătorit, adecă cel mai mic anume Ștefan.

A. Am dat fici mele Elenii parte me de moșie din Comărești ce am parte depe maica me zestre, ce au chemat Măriuța, fata lui Gheorghie Goian, și i-am dat și scrisoare pe șasă odgoane și zece stânjini și odgonul de 23 stânjini și stânjin[ul] de opt palme domnești și cu Poiana Andricăi din hotarul Bănilii pără în hotarul Stăneștilor, la care i-am dat și scrisori pe ace parte de moșie care o stăpânește cu pace dela. . . , fiindcă încă au răpit-o fără de voea me, și așa am socotit și i-am dat parte să o stăpâniască, iară mai mult să n'aibă voe a cere dela frați, ci cu atâta să fie mulțămit.

B. Am dat fici mele Anița parte în Panca parte me de moșie cincisprezece odgoane și odgonul de șeisprezece

stânjini și stânjinel de opt palme domnești pe Siret în ținutul Sucevii din hotarul Budiniții până în hotarul Bobeștilor, parte din sus despre hotarul Comăreștilor, să aibă a stăpâni cu pace, iară mai mult să n'aibă a mai cere parte la frați, ci să fie mulțămît cu ace parte ce i-am dat.

C. Am dat fici mele Catrinii parte de moșie ce o am în Ispas la ținutul Cernăuți care mi să trage parte dela maica me Măriuța, fata lui^o Gheorghită Goian, ce au avut zestre de am avut parte din tot satul, i-am dat a 24-ta parte din tot satul, să-și stăpâniască cu pace, fiindcă încă au răpit-o fără de voia me părințască și cu aceasta să fie mulțămît, iară mai mult să n'aibă a cere moșie la frați, că așa i-am hotărât și li-am făcut parte.

D. Am dat fici mele Nastasii ce o ține Costantin Părvul și după tocmală ce am avut la logodnă ca să-i dau banii pentru moșie fiindcă era parte lui vândută Călinești la vărul său Ion Calmuțchi căpitan de veci cu zi de vade, și am vândut parte me din Iacobești, zestre dela soțul meu, a patra parte de sat, și i-am dat cinci sute^o de galbini de au răscumpărat parte lui din Călinești dela vărul său Ion Calmuțchi și cu această zestre au rămas mulțămît, iară [cu] mai multă moșie să n'aibă a mai supăra copii mei.

E. Am dat fici mele Saftii zestre o mie cinci sute de lei, după tocmală ce am avut la logodnă, în locul moșii i-am dat banii de mai sus arătați lui Șerban Podlog, ginerului meu, și așa s'au mulțămît și mai mult să n'aibă a cere parte sau moșie la iștelanți copii ai miei.

Iară ficiilor miei Nicolai, Vasilie, Ștefan li-am dat parte în Berhomete, să aibă după moarte noastră a să împărți frățeste.

Așe i-am împărțit pe toți copiii noștri, cumcă și rămăind nesca[iva] datorii părințești, acești ficiori ai miei să aibă ei a plăti și a ne griji ca pe niște părinți după obiceiul morților, iară ficele mele dinpreună cu gineri să n'aibă a supăra ficiori miei, nici a cere nimică, iară care din copii mai sus pomeniți s'ar scula să ceară mai mult după cum i-am împărțit sau a supăra unul pe altul sau a să trage la vro giudecată ca să strice împărțala noastră, să rămăe supt blăstămul Domnului Hristos și a Maicii Preacurată și a celor 318 oteți, să rămăe afurisit negru ca Iuda.

1785, Septemvrie 4.

Alexandru Vasilco, Maria Vasilceasa, fata lui Constantin a părcălabului.

Și eu am scris împărțala aceasta cu zisa de mai sus pomeniți și iscăliți,

Dumitraș Rotopan ot Jadova.

Și noi încă am fost poftiți de du-lor numiții care sănt iscăliți, ca pentru încredințare ce mai multă a dieții și împărțalii aceștia de am iscălit și noi mai gios spre încredințare.

1785, Septemvrie 4.

Constantin Samson, Toader Flondor, Manole Podlog, Gheorghie Flondor comisar. (*ofiter de folie*)

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 428.

Alte documente:

1. 1788, Mai 14, Lucavăț: Frații Nicolai, Vasile și Ștefan Vasălco, fiii lui Alexandru Vasălco, dau scrisoare la mâna surorii lor Ileana, căs. cu căpitanul Vasile Coce, precum îi mai dau peste diata părintelui lor 13 odgoane în Panca, și în hotarul Berhometelor poiana zisă Roșișnăi. A scris Simeon Muntean, dascal. (Prop. noastră).

2. 1795, Iunie 30, Roșoșă lângă Cernăuți : Anița, fiica răp. Alexandru Vasilco din Lucavăț și a Mariei, văduva lui Constantin Grecul negustor din satul Roșoș, are 4 copii, anume: Măriuca, Vasile, Mihalachi și Catrina. Măriuca, căs. cu Ilie Bălășescul mazil din Stănești va primi atâta cât fiecare din ceilalți copii. Moșiile se vor împărți frățeste în 4 părți între 4 frați.

Moșiile sunt: Iacobeni $\frac{1}{2}$ sat, $\frac{1}{12}$ sat Ispas, țin. Cernăuți, 60 odgoane la Panca, săliște și fănaț, o parte de Cumărești cu o parte din poiana Andreichii, satul întreg Berhomete.

Alexandru Vasilco avuse 8 copii: Ileana căs. cu Vasile Coce din Stănești, Nicolai din Lucavăț, Anița căs. cu C-tin Grecul din Roșoș, Vasile din Berhomete, Catrina căs. cu Ștefan Popovici din Ispas, Nastasia căs. cu C-tin Pârvul din Călinești, Safta căs. cu Șerban Potlog din Mamornița și Ștefan din Berhomete. Ileana rămânând văduvă s'a dat în seama lui Ilie Bălășescul. Semnează: Vasile Grecul, fiul răp. C-tin Grecul, Vasile Grecul din Ivancăuți, Ioniță Costrăș căpitan din Stănești și Vasile Ropotă.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II pag. 32).

3. 1801, Noemvr. 16, Berhomet : Invoială între frații Nicolai, Vasile și Ștefan, fiii lui Alexandru Vasilco, Berhometele se împart în 3 părți, la fel Mejebrode, Lăpușna, Lucavăț și Mihova. Muntele Travianul trece la Vasile, Ciumărna la Nicolai; câte o moară la Berhomete la fiecare fiu. Partea de Panca, pe care până acuma o stăpânise timp de 15 ani Nicolai, va trece acuma pt. acelaș număr de ani la ceilalți frați și pe urmă se va împărți frățeste în 3 părți: vor măsura Ioan Calmuțchi și Antohi Volcinschi comisar. (Copie, Arh. Stat. Cern., Liber Testamentorum II 412).

4. 1801, Noem. 18, Cumărești : Ileana Coceoea, fiica răp. Alexandru Vasilco, având o bucată de pământ la Cumărești, o dăruște nepoatei sale Alexandra, fiica fiului ei Nicolai Cocea. Semnează preotul Vasilie Gletnevici și Ștefan Giurgiuvan.

(Copie, tot aici II pag. 395).

5. 1803, Martie 8, Lucavăț : Nicolai, fiul lui Alexandru Vasilco, împreună cu soțul său Paraschiva, fiica lui Grigoraș Tăutul, împarte averea între copiii săi:

Anița, căs. cu Dumitraș Flondor, primește o parte de Lucavăț.

Maria, căs. cu Tudorachi Sava, o parte din Bănila moldovenească.

Safta, căs. cu Ilie Gligorce, parte din Bănila mold.

Nastasia, parte din Jadova, Verbăuți și Boianciuc. Fiii *Vasilie* și *Alexandru* primesc toată partea din Berhomete, Lucavăț și Bănila moldovenească, să o stăpânească frățește.

Soțul Paraschiva să trăiască în casă și să aibă a $\frac{1}{4}$ parte din venitul feciorilor.

Semnează : Ștefan Giurgiuvan și Enachi Istrătuță.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II 408).

Despre Alexandru Vasilco vezi și Al. Vitencu: Documente moldovenești din Bucovina, Cernăuți 1929, pag. 37 Nr. XXIV, iar despre Ileana Cocioaia, tot aici, pag. 63, nrl XLIX și pag. 67 Nrl LIII, iar despre fiii acesteia pag. următ.

Panaite Stroescul, neavând copii, dăruiește fratelui său Constantin moșia sa, anume un sfert de Subraneț, ținutul Cernăuțului.

Dumnezeu cel prevecinic și preputernic întru care să proslăvește svânta troyă, tatăl, fiiul și svântul duh, care lume și oameni i-au zidit să fie trainici și nemuritori și călcând poronca lui Dumnezeu, Adam, strămoșul nostru, den nemuritori ce au fost să fie, el întâi au fost muritori. Deci și noi de vreme ce ne-am născut din muritori trebuie

să fim muritori, care și eu păcătosul din părinți muritori m'am născut și atunci s'au născut și moarte me odată cu mine, au purces după mine dându-mi cale în locurile strămte și grele și dovedit lucru easte, că nu va fi om viu ca să nu vază moarte, precum toți așa și eu am să-mi plătesc datorie omenească, pentru aceasta dar mai nainte de a-m sosi ceasul svârșitului am socotit întru acestaș chip, adecă neavând nice un copil den trupul meu, pentru cleronomie cele după moarte am hotărât o a patra parte de moșie *Subranețului* ce am în ținutul Cernăuțului cu casă i moară cât și alte părți pe la alte locuri ce mi s'au venit după împărțala părințască osăbit de a fraților să rămăi danie fratelui meu, du-le badelui Costantin, fiilor și nepoților săi pentru pomenire vecinică, însă după moarte mea du-lui sau fii du-sale pe care i-a trăi Dumnezeu cu toate cele căzute unui mort, pomeni, să aibă a mă griji și atunci să aibă de istov a-ș stăpăni părțile de moșie mai sus arătate ce le-am dăruit și nimi din neamuri sau frați această danie să nu fie volnici a o clinti, fiind că eu drepte ale mele părți părințăști cu bună voe me le-am dat și le-am dăruit frățani meu badelui Costantin și fiilor săi și am iscălit.

Let. 1785, Octomvrie 27.

Panaite Stroescul m'am iscălit.

Costantin Drăghinici martor, Costantin Lupul martor.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum antiquorum II. 482.

Alte documente despre satul Șubraneț:

1. 1782, Iunie 8 : In fața comisiei austriace apar frații Mihalachi, Constantin și Panaite Stroescul și declară că stăpânesc satul Șubraneț. Strămoșul lor Lupul Stroescul îl cumpărase la 9 Sept. 1640 dela mănăstirea Voroneț.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Șubraneț).

2. 1792, *Ian. 22*: Mihalachi Stroiescu dă fiicei sale Caterina, căs. cu Alexandru Jiean, a $\frac{1}{3}$ parte Șubraneț. (Tot aici, Liber Haeredit. XXI 20).

3. 1792, *Iunie 6, Cernăuți*: Mihalachi Stroiescul vinde ginerelui său Alexandru Jiean a $\frac{1}{24}$ parte Șubraneț pentru suma de 200 galbini, care fac 900 lei.

(Tot aici, Liber Testamentorum I pag. 252).

4. 1792, *Iunie 22, Cernăuți*: Constantin Stroiescul dă fiicei sale Safta căs. cu Dumitraș Goian a $\frac{1}{4}$ parte Șubraneț. (Tot aici, Liber Haereditatum XXI 20).

5. 1792, *Noem. 12, Cernăuți*: Alexandru Jiean având nevoie de bani vinde cumnatului său Dumitraș Goian de Jadova partea sa de Șubraneț, adecă a $\frac{1}{24}$ parte cumpărată dela socrul său Mihalachi Stroiescul. Martorii: Iordachi Buțura căpitan de Ivancăuți, Vasilie Buțura.

(Tot aici, Liber Testamentorum I 255—258).

6. 1793, *Iunie 20*: Panaite Stroiescul dă fiicei sale Smaranda căs. cu Vasilie Zota a $\frac{1}{4}$ parte Șubraneț.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 16).

7. 1797, *Mai 18*: Mihalachi dă ginerelui său Șerban Stărce a $\frac{1}{16}$ parte Șubraneț.

(Tot aici, pag. 18).

8. 1798, *Apr. 25*: Mihalachi Stroiescul trăind în Moldova arendează lui David Lucașevici partea sa de moșie din Șubraneț. Vasile Zota din Verenceanca stăpânind cea mai mare parte a satului roagă Creisamtul din Cernăuți să-l numească pe el reprezentant al grămăzii Șubranețului.

(Tot aici, Dosarele Creisamtului nrl 78).

9. 1807, *febr. 3*: Constantin Stroiescul dăruiește fiului său Grigoraș a $\frac{1}{4}$ parte de Șubraneț, ce o are danie dela fratele său Panaite. Martori: Iordache Gherghel, Dumitrache Farmazeu, Ioniță Nuor căpitan, Stefan Gherghel.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 263).

10. 1809, *Sept. 5*: Vasile Stroiescul vinde lui Dimitrie Costin pentru suma de 10.000 floreni a $\frac{1}{16}$ parte de Șubraneț.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 24).

Cernăuți, 1787, Ianuarie 25.

Administrația Bucovinei comunică că moșia Mitcău este de vânzare.

Cătră toți moșinașii în Bucovina.

Du-lui Gheorghe Ruset boer dela Moldova au făcut prin vechilul său anume Ion Scura diacon de aice arătare la Craizamt precum are voe să vindă moșia sa anume Mitcăul din cordun în veci drept 6500 lei și s'au făcut rugăminte ca să să de aceasta vânzare la toți stăpânii în știre. Drept aceasta să face fiește căruie moșinaș știre de mai sus numita vânzare ca să le fie cunoscut.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Mitcău).

Alt document:

1. *Cernăuți, 1787, Iulie 8*: Cătră toți moșinașii și alți lăcuitori de obște. După cum este știut că s'au dat la 25 Ghenar de știre la toți de obște pentru moșie Mitcăul a du-sale boeriului Gheorghe Roset cumcă voește Du-lui ca să o vândă de veci.

Pentru care viind dela du-lui desăvârșită vechilime în scris ca să să vândă, iată s'au așezat vade pără la 2 zăle Avgust cal. vechiu dimineață la 9 ceasuri; drept aceasta să înștiințează pe toți de obște ca toți cei ce voesc să o cumpere să să afle la numita vade și o va pute cumpăra cu lesnire prin lițitație.

Moșie aceasta esti de folos, căci câmpul e bun și roditori, fiind la Nistru mori aducătoare de venit bun și două iazuri. Pentru aceasta cei ce o vor cumpăra vor ave bun câștig purure.

(Tot aici).

Moșia a fost vândută pentru suma de 1020 ducați la 17 Ianuarie 1789, lui Ștefan Ayvas (vezi vol. III, pag. 170).

Rohozna, 1788, Martie 17.

Maria Tăutul vinde nepotului ei Manole Potlog părțile ei de moșie din Răstoace, ținutul Cernăuți.

Adecă eu care mai gios săntu iscălită dinpreună și cu fii miei anume Nicolai i Dumitraș i Ionică i Vasile i Costachi i Paraschiva i Ghiorghi (fac știre), precum să să știe că de nime siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut a me dreaptă parte de moșie ce o am depe maica me Paraschiva, fata răpousatului Petrachi Cantacuzino, adecă sat *Răstoacele* den Cămpulungu Rusesc ot ținutul Cernăuțului, pe care parte de moșie se află șezător(i) noă omini anume Cozma Falifiuc i Ivan Falifiuc i Vasile Falifiuc i Vasile Falafiuc, Ilie Procincu i Tănasă Beștega i Ioan Prigdan ot Răstoace, cum și den Cămpulungu Rusescu Panteli Pilipca i fecior Pilipco i Vasile sãn ego, după cum arată și împărțala care am avut cu frații Pelățăști, ce este den let 7232 (1724) Mart în 12, care au cerut parte de mai sus arătată ce am vândut de veci du-sale nepotului meu Manoli Potlog, fiul răpousatului Andrii Potlog, fratele meu mai mare, dreptu una sută cinzeci lei adecă 150 lei, care bani i-am luat de plinu întru mănule a nostre, cum și dumnalui nepot Manoli Potlog să aibă a stăpăni cu pace cu tot vinitu ce s'a afla pe acesti părți de moșie în veci, atâta dumnalui cum și următorii dumisali, iară de ar eși vro pricină asupra acesti părți de moșie sus numite, eu să aibu a răspunde, cum și următorii miei du-sale, care [la] aceasta vânzare a noastră s'au întămplat și alți mazili ce s'au iscălit și pentru mai bună credința neștiindu carte am pus pe omul meu Dumitraș de mi-au iscălit numele și eu am pus semnul crucii

rugându-ne și la cinstită giudecătorie ținutului ca să întărească și cu a sa pecete.

In Rohozna, let 1788, Mart. 17.

Eu Maria Tăutuliasa, fata Paraschivi Potlogesi, vânătoare.

Vănzător Neculai Tăutul, Dumitraș Tăutul, Costachi Tăutul.

Acesta zapis am scris eu Iordachi Ciolpan.

Ioniță Brânzan martor.

Copie.

Alte documente despre moșia Răstoace:

1. 1766, Aug. 30: Gavril mitropolitul Moldovii face știre pentru schitul Stavnic, țin. Cărligăturii, pe care l-a zidit Constantin Cocoranul medelnicer, care în călugărie s'a chemat Calistru, înzestrându-l cu moșii, vii și Țigani. Văzând că schitul se dărâmă, mitropolitul a dispus ca el împreună cu biserica de Nidieni să fie mitoc sf. mân. Spiridon din Iași, împreună cu poiana lui Roiban, cu o moară, heleșteul hanului, o prisacă, cu satul și biserica din Nidieni, țin. Cărligăturii, cu moșia Bănila și Răstoace, o moară cu 2 pietre, o pivniță de piatră, o casă, o prăvălie în târg în strada Hagioaiei, 4 Țigani, 7 pogoane vie la Odobești.

Martorii: Sofronie episcop de Erinopol, Vasile Ruset vel vornic, Manolachi Costachi vel vornic, Iuon Sturza hatman, Dumitraș Sturza hatman, Constantin Sturza vornic, Vasile vel ban, Iuon Costache șătrar, Iordachi Hrisoverghi vel ban, Vasile stolnic.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Răstoace).

2. 1782, Mart 13: Frații Ioan, Constantin și Ilie Ianoș vând lui Vasile Marco partea lor de Răstoace din ocolul Câmpulungului rusesc.

(Tot aici, Liber Haereditatum XV 230).

3. 1783, Mart 14, Cernăuți: In fața comisiei austriace se fac următoarele declarații:

Vechilul Iuon Strișca declară că Iuonița și Dumitraș Sturza și Constantin Paladi stăpânesc $\frac{1}{8}$ Răstoace moștenită dela părinți. Aceștia au primit și au cumpărat partea aceasta dela Cațicoaia. Mihalachi Giurgiuvan nu știe ce parte de Răstoace stăpânește. El a primit partea sa dela socrul său Iuoniță Potlog, care i-a dat numai izvodul țăranilor.

Răzeșii de Ispas anume Antohi Popovici, Iuon Tăutul, Vasile Ghine, Ienachi Istrătuță și Dochița Cotomanița cu rudele lor declară că stăpânesc $\frac{1}{3}$ Răstoace. Toți au moștenit partea aceasta dela Iuonașco Tăutul.

Dumitraș Gafenco declară că stăpânește $\frac{1}{12}$ Răstoace împreună cu nepoții săi. Bunica sa anume Maria o răscumpărase dela Rugină. Nepoții săi sunt fiii lui Nicolai Gafenco.

Manole Potlog și Iuoniță Volcinschi cu rudele lor declară că stăpânesc $\frac{1}{3}$ Răstoace. Rudele lor sunt: Dumitraș Potlog, Mihail Giurgiuvan, Constantin Lepădat și Maria Tăutuleasa. Această parte Gligoraș Potlog parte a cumpărat-o, parte a primit-o ca zestre. Sandul Volcinschi a primit partea sa ca zestre.

Contele (Giacomo) Logoteti, ginerele lui Leon Imbault, stăpânește $\frac{1}{6}$ Răstoace, pe care socrul său o primise drept schimb dela Sf. Spiridon din Iași. Aceasta $\frac{1}{6}$ Răstoace fusese dăruită schitului Stavnic de Constantin Cocoran. Dar schitul devenind metoh al sf. Spiridon, această parte de moșie a trecut la sf. Spiridon.

(Tot aici, Liber Granicialium VII 267—280).

4. 1783, Apr. 28: Antohi Popovici, Vasile Marco, Iordachi și Iuon Tăutul și Vasile Ghine au moștenit dela strămoșul lor Iuonașco Tăutul $\frac{1}{4}$ Ispas, poiana Tesovarovna zisă astăzi Răstoacele din Câmpulungul Rusesesc și $\frac{1}{18}$ Panca. Ionașco Tăutul a avut 6 fii: Gavril, Ioan, Darie, Marianca, Tofana și Ileana. Tofana a fost stearpă. Ceilalți au împărțit moșia în 5 părți. Gavril a fost sterp, iar partea sa de Ispas și Răstoace a trecut la Vasile și Axenti Popovici.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIV 298).

5. 1784, *Ian. 1*, *Cernăuți*: Vasilie Ghine vinde lui Manole Potlog pentru suma de 130 floreni $\frac{1}{30}$ parte de Răstoace cu 3 vecini și $\frac{1}{2}$ casă.

(Tot aici, pag. 202).

6. 1787, *febr. 1*: Dumitraș Gafenco vinde lui Andrei Gafenco părțile sale de Răstoace pentru suma de 1500 floreni. ✓

(Tot aici, Liber Haered. XIII 274).

7. 1803, *febr. 5*, *Bănila*: Frații Andrei și Vasile Gafenco împart între olaltă în părți egale moșiile lor: $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{24}$ Bănila Rusească, $\frac{1}{4}$ Babin, $\frac{1}{8}$ Putila și $\frac{1}{12}$ Răstoace, și părțile nealese din Zamostie și Vilauce. ✓

(Tot aici, Liber Haered. XVI 319).

8. 1805, *Iunie 1*: Soții Andrei Gafenco și Maria, născută Potlog, vând fraților Ștefan și Nicolaus Ayvas pentru suma de 8100 floreni $\frac{1}{6}$ Răstoace și $\frac{1}{24}$ Câmpulungul Rusesc, primite ca zestre dela Manole Potlog. ✓

(Tot aici, pag. 323).

9. 1806, *febr. 22*: Tribunalul de Cernăuți dispune, ca în urma testamentului Adrienei de Imbault din 1785 Noemvrie 27 nepoții aceteia anume: Leon, Iosef, Aloys, Franz Logoteti, Maria căs. Wyszynski și Susanna să fie înscriși stăpâni asupra părții ei de Răstoace.

(Tot aici, pag. 321).

10. 1807, *Aug. 22*: Constantin Lepădat dăruiește fiii sale Maria, căs. cu Constantin Grecul, părțile sale de Răstoace și Câmpulungul Rusesc.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIII 274).

11. 1807, *Nov. 21*: Susanna von Schoenfeld, născută contesa Logoteti (soțul ei se cheamă Ignatz von Schoenfeld) vinde Esterei Logoteti, născută baroneasa Locella partea ei de Bănila, Șerăuți și Răstoace.

(Tot aici, Liber Haered. XVI 325).

Țureni, 1788, Martie 23.

**Ion Ciomortan dă nepotului său Ioniță Grigorce din Sadagura
moșia Sinăuți și două jirebii la Bălilești.**

De vreme ce întâmplare ce viitoare easte nevăzută și însuș îngerilor necunoscută, pentru că numai la Dumnezeu toate sânt cunoscute, drept acei mai gios iscălitul am socotit mai înainte până a nu mă cuprinde svârșitul vieții mele și până ă-m sânt mințile întregi și sănătoasă, să fac dieată și să dovedesc gândul meu cătră moștenitoriul meu cel ales, cu care voesc să schivirnisesc averili mele, după petrecere din vieață, din care este și nepotul meu *Ioniță Grigorce* ot Sadagura, căruia i-am dat parte me de moșie de *Sănăuți*, în ținutul Sucevii, doaă jirebii adecă 2 jărăbii care sânt drepte a mele scoasă cu giudecată dela Ioniță Ciomortan din Bălilești, drept aceasta să fie du-sale și fiilor du-sale în veci, nesupărându-l nimine din neamul meu, nici cu un fel de chip și e-am dat și carte de giudecată, în care arată toate pe larg, care această scrisoare o am făcut înainte acestor de mai gios iscăliții martori, numai și du-lui nepotul Ioniță Grigorce ca să aibă a-m face pomenire și a da sārindar cât a cuprinde 80 lei. Aceasta voesc să facă du-lui moștenitoriul sus pomenit după moarte me, precum cu dreptate minții mele am rânduit și limba me au grăit și cu încredințare m'am iscălit.

Țureni, 23 Mart 1788.

Ion Ciomortan.

Eu Vasăle Brăescul sânt martor, eu erei Dimitrie Mitrofanovici paroh ot Țuren[i] m'am întâmplat, eu Marie giupăneasa numitului Ciomortan am pus degetul, eu preotul Mihai Obad[ă] paroh ot Mamorniță m'am întâmplat,

eu preotul Antonie ot Mamorniță m'am întâmplat [și] sănt martor.

Eu am scris și sănt martor logofet Lazor dela K. K. Craisamt.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I 317.

Alte documente despre satul Sănăuți :

1. 1782, *Sept. 20* : Din documentele prezentate altădată comisiei austriace se poate constata că Lupul Balș stăpânește din anul 1766 a $\frac{1}{54}$ parte de Sinăuți.

În fața comisiei austriace apar Ioan Ciomărtan și Iuon Mohorât și declară că împreună stăpânesc 17 jirebii și 2 odgoane în Sinăuți, aceste moștenire dela părinți și moși.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XVIII 164 și 166).

2. 1792, *Noem. 30, Iași* : Se face schimb de moșii. Iordachi Balș dă părțile sale de Sinăuți, Stanești și Românești și primește dela generalul Matei Cantacuzino alte moșii în Moldova.

(Tot aici, pag. 174.)

3. 1794, *Iunie 28* : Iuon Ciomărtan biv vel căpitan vinde nepotului său Iuoniță Gligorce partea sa de Sinăuți. anume 60 odgoane, pentru suma de 390 Floreni Rheinisch.

(Tot aici, pag. 172).

4. 1798, *Oct. 9* : Maria Ciomărtăneasa din Mamornița dă scrisoare de mărturie la mâna lui Ioniță Gligorce, care-i este nepot după soțul ei Ioan Ciomărtan, precum soțul ei, fiul lui Grigori Ciomărtan, a dat lui Ioniță Gligorce toate părțile sale de moșie din Sinăuți, iar ce s'ar mai găsi în Moldova sau în raiaua Hotinului tot lui i-a dat. Maria întărește această danie.

(Tot aici, Liber Attestatorum pag. 243).

Hlinița. 1788, Septemvrie 21.

Toader Flondor dorește să vândă jumătate de sat de Hlinița.

Cătră cinstit Craisamtul Bucovinii.

Având eu trebuință de a vinde de istov pol sat *Hliniț[a]* în 16 pungi de bani pe care să află doao mori și heleșteu, câmpu bun de fân și de tot feliul de pâne, și fiind această moșie în Craisamtul Bucovinii țănu[tul] Seretiului, cu toată cinst[ea] poftesc pe cinst[it] craisamtul ca să bine voiască prin țircular a da știre prin tot Craisamtul, ca ori cine va fi având chef de cumpărat păn la sfeti Dimitrie acestui an, la mine la Hliniț[a] să să afle.

Toader Flondor.

Original, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Hlinița.
Craisamtul (Kreisamt) este Administrația Bucovinei.

1788, Octomvrie 30. [REDACTED]

Se dă mărturie pentru Toader Goian din Cireș, fiul lui Nacul Goian.

Precuviincioasă rugămintे du-sale mazălului din țănu-tul Bucovinei din deștrictului (!) Săretiului, satul Cireșu, anume *Toader Goian*, ficior răpăusatului Nacul Goian, frate bun cu răpousatul Toader Goian și Ion Goian mazăli, [spre] încredințare să dă mărturie noastră care mai gios sântem iscăliți, cumcă acel Toader Goian mazăl iaste drept și adevărat ficior Nacului Goian ce este văr cu du-lui căpitan Gheorghe Goian și văr cu du-lui Dumitraș Goian, precum îl arată pre tustrei frați în ispisocul

cel domnesc ce l-au dat căpitanul Goian la cinstita (!) Gubernium și acest Toader Goian mazăl șede pe moșie sa în satul Cireșu, pentru aceasta cu știința sufletelor noastre mărturisăm după cum arată mai sus, [și] întărim cu iscăliturile și cu pecețile noastre.

1788, Oct[omvrie] 30, vec (calendar).

Alexandru Ilschi, Gheorghie Goian căp., Dumitraș Goian, Ioan Sava căp., Andrei Butuce căp.

Original, Arh. Stat. Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

La fiecare semnătură se găsește și pecetea.

113.

Horodniceni, 1788, Decemvrie 14.

Ienachi Cantacuzino scrie la Suceava pentru fostele sale moșii Teșăuți și Ipotești.

Cătră cinstit domnul Lindenfels craiscomisariul Soce-
vii din K.K.Bucovina a împărăteștii mării.

Cartea ce mi s'au triimis de cătră Măriia Ta am luat și pentru întrebare ce face preînalta Gubernie Liovului cătră Craiscomisariatul Socevii pentru un hăleșteu ce s'ar fi aflând pe moșie *Teșăuți* i *Ipotești* care s'ar fi numit Lihov, carele s'ar fi ezit de cătră mine la anul 1762, pentru care făcând întrebare cei Măriia Ta ca să știi întâi de să află acestu hăleșteu și acum cu numele Lihov, al doile de s'au ezit de cătră mine la anul 1762, al triile de au intrat și acestu hăleșteu în schimbătura moșii *Teșăuți* i *Ipotești*, fiind pe aceste, și nu cumva să atingi de alte hotară streine, pentru care arăt cătră Măriia Ta că de să numești vr'un hăleșteu din câte sânt pe moșie *Teșăuți* i

Ipotești cu numele acesta Lihov la știința me nu esti, fără numai un hăleșteu care esti în margine hotarului din gios despre Bosanci pe care îl adeveriazea sămnile hotară care s'au pus, de care [scrie] împărătiască comisie, acela știu că să numești Parțicul, iar cu acesta nume Lihov de va fi vr'unul din cele ce sânt mai din sus de Parțic la știința me nu esti, iar cât ca să să fi ezit de cătră mine la anul 1762, de cătră mine nu s'au ezit nici un hăleșteu la aceli moșii, iar din vreme când părinții miei au trăit și la Teșăuți puțani ani păr s'au mutat aice la Horodniceni, știință am din auzire dela părinți că în vreme ce era șezători la Teșăuți ave ezitu un hăleșteu din sus de hăleșteul Parțicul care esti pe moșie Ipotești și cât au fost acolo, tot ezit spune că au fost, dar eu nu l-am apucat fiindcă decând s'au mutat la Horodniceni sânt trecuți piste 40 de ani, dar că s'au numit Lihov sau cu alt nume, pentru aceasta n'am știință, dar Măriia Ta poți a te adeveri dela oameni mai bătrâni dela Bosanci, iar de nu să atingu acele hăleștea de vre un hotar streinu, aceasta scrisorile moșiilor și sămnile hotară a comisiei împărătești care au hotărât pot adeveri lămurit.

1788, Dec[embrie] 14, calend[ar] vechi, Horodniceni.

Al Mării Tale îndatorită slugă

Ienachi Cantacuzino
visternic.

Băișești, 1789, Februarie 25.

Constantin Stroescu înzestrează pe fiica sa Smaranda, căsăt. cu Grigoraș Pantazi, dându-i jumătate de moșie din Băișești.

Carte de danie.

Printr'această scrisoare adeverez care mai gios m'am iscălit cu bună voea me de nime silit nici asuprit, precum ca să știe că am făcut daniia fiicii mele *Smaranda* și ginirului meu *Grigoraș Pantazi*, jumătate de sat din moșia *Băișăști* precum stăpănesc, cu care aceste tocmele li-am avut la vreme logodnei cu fiica me numită mai sus. Inșă la această danie nime din rudele mele sau din fii sau fiicele mele să nu aibă a să acolesi cu vre un chip asupra acestei părți de moșie, ce în pace în veci să fie stăpănitori dumnalui ginerele și fiica me cu copii și cucoanele dumilor sale, fiind că la moșie fii și fiicele mele părțile lor cele ce s'au căzut li-am dat și n'au cuvânt asupra acestii danii, să nu aibă a vorbi și nici la o giudecată în samă să nu știe, că din bună voea noastră am dat zăstre fiicii mele și ginerelui numit mai sus.

Accasta danie s'au făcut fiind față și la treaba logodnii du-sale care mai din gios s'au și iscălit și fiind că așa ne-am priimit și ne-am învoit cu du-sa ginirele numit mai sus.

Pentru aceasta poftim pe cinstită giudecătorie ca fără îndoială să întărească această carte de danie de zăstre ce am făcut numiților mai sus și m'am iscălit însum cu mâna me.

In Băișești, anul 1789, Fevruarie 25.

Și le-am dat această danie și zestre de bună voe me, au dat și ginerele meu din bună voe du-sale trii sute și doi lei și giurămate, bani gata, și pentru mai adevărată credință am iscălit ca să-i fie dumisale ocină și moșie.

In Băișești.

Constantin Stroescu, Grigoraș Pantazi.

Dimitrios Popovici martor, Nicolachi Rigas martor.

Și eu am scris cu zisa du-sale Constantin Stroescu și mărturisesc.

Constantin Ioanovici.

Copie, dela d-l Alfred Calmuțchi, Cernăuți.

Alte documente despre familia Stroescul și moșia Băișești:

1. 1804, Iulie 1, Băișești: Constantin Stroescul dăruiește fiicei sale Catrina a $\frac{1}{8}$ Băișești, partea de jos. Semnează: Theodor Wocikiewicz Assessor. Constantin Stroescul posedă $\frac{1}{2}$ Băișești, cumpărată dela cumnatul său Iordachi Gherghel. (Copie).

2. 1807, Aug. 22, Carapciu pe Sirete: Constantin Stroescul dăruiește fiicei sale Catarina, căs. cu Manolachi Guțul căpitan, $\frac{1}{8}$ Băișești pe lângă a $\frac{1}{8}$ Băișești dăruită ei la 1804. Semnează: Ilie von Gligorce comisar, Iordachi Ghițescul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum IV 317). Familia Pantazi e originară din Grecia și a venit în Moldova așezându-se la Suceava. Vezi N. Iorga: Doc. familiei Calimachi I, pag. 584 nr1 29).

Câteva documente despre familia Pantazi:

1. 1792, Mart 17, Suceava: Vasile Păpăluță a fost cărșmar la giupânul Constantin Pantazi neguțitor din orașul Sucevii și a rămas dator acestuia o sumă de bani. Semnează: Nicolachi Riga.

2. 1796, Dec. 18, Suceava: Testamentul lui Constantin Pantazi din Suceava. Dafina, soțul său, să stăpânească casa, dugheana, cărșma și holircăria din dosul cărșmii. Fiul

cel mai mare Pantazi primește un loc cu pomi la Ițcani, care se cheamă « pomii comisului Enachi », 2½ pogoane vie la Vitănești, 2500 lei bani nemțești și alți bani. Fiul Grigoraș primește un loc afară lângă ogradă din gios de pomii Vonițoaii, lângă ginerele Dumitru în hotar cu Sf. Nicolai, 2½ pogoane vie la Vitănești, vite, un plug cu here, 300 galbini și o dugheană. Fiica Safta primește o dugheană alături cu Grigoraș. Fiul Iani, cel mai mic primește casa delângă sf. Nicolai cu toată pojijia ei, un loc de casă cumpărat dela comisul Enachi, Muntele Tatarca cumpărat dela popa Iuoniță Budăi, 7 pogoane vie la Vitănești, iazul Nimirceni cu morișca ce-l ține cu bezmen dela mitropolie câte 30 lei pe an, Vadul cailor dela Câmpulung, cumpărat dela ficiorul popii Hasnăș, o casă la Câmpulung. Cărșma din Suceava și-o oprește pentru bătrânețele sale, iar după moarte să rămăie a lui Iani. A lui Iani va fi și partea Dafinei, la fel toată averea în vite. Fiica Ileana căs. cu Stamati va stăpâni niște dugheni în Suceava. Fiica Catarina va mai primi 2 pogoane de vie la Vitănești, cumpărate dela Toader, fiul lui Dumitru Potop. Fiicele Ancuța, Galafira, Mariuca și Ileana și-au fost primit zestrile cuvenite. Urmează blăstăm. Semnează: Nicolai Zota. A scris Constandin dascal la mitropolie.

(Original, dela d-l Alfred Calmuțchi, notar din Cernăuți).

3. 1847, *Noemvrie 8*: Smaranda Pantazi născută Stroescu a plecat la mănăstirea Agapia la anul 1839, după moartea soțului ei Grigoraș Pantazi. Smaranda a murit la 8 febr. 1847. Semnează: ... Morțun starița, Calistrat duhovnic, Iustin ieromonah duhovnic, Visarion duhovnic. (Original).

4. 1855, *Mai 18*: Sofia, născută Pantazi, petrecând în Moldova dă vechilic fratelui ei Ioan Pantazi din Bucovina, să meargă în Basarabia pentru a asigura moștenirea după mătușa Maria Sămaroca. (Original).

1789, Iulie 17.

Ispravnicii ținutului Herța sunt trimiși să judece conflictul ivit între răzeșii satului Lucovița, țin. Cernăuți, din care jumătate este situată în Moldova.

Dela boerii divanului Moldoviei către ispravnicii de ținutul Herții.

Prin jaloaba ce-au dat la divan *Ștefan Paliușca* i *Ion Ungurianul* mazili cu alți răzăși ai lor din cordun, au arătat ace moșie *Lucovița* pe giurăătate parte ce din gios iaste a pit[arului] *Chiriac Cărstiian*, iar giurăătate dintr'această moșie parte ce din sus iaste a lor răzășască, din care moșie dela hotărâre cordunului pe giurăătate rămăind în cordon unde se află ei cu așezare, iar pe giurăătate rămăind în Moldova, care aceasta răzășindu-se cu moșie *Noasălițe* ce iaste a lui *Costache Volcenschie* de la acel ținut, li s'ar fi pricinuind înpresurare de hotară de către moșie lui *Volcenschie*. Deci scriem D-[Voastre] aducând față pe *Costache Volcenschie* să faceț cercetare tuturor scrisorilor ce vor fi la o parte și la alta și prin giudecată să le hotărâț cum a fi drept, dând și carte de giudecată la parte ce se va căde și apoi după giudecată de a fi trebuința să să hotărască parte lor câtă va fi rămasă în Moldova, să rânduieț mazili dintr'acel ținut carei vor fi cu știința la hotărât ca să margă la stare moșiilor unde fiind față atât vechilul pit[arului] *Chiriac* i *Costache Volcenschie*, i alți megieși dipe înpregiur cât și jăluitorii cu toate scrisorile să facă cu amărunt cercetare și după scrisori și carte de giudecată a Du[Voastre] de li se va fi făcând vre o înpresurare după cum a fi cu dreptul să să îndrepteze de supt înpresurare și pela locul ce va da

dreptate de vor fi lipsind niscaiva pietri hotară să pue altile la locul lor și să o măsoare în stânjăni atât în lungu pe amândoaâ marginile cât și în curmeziș pe trei locuri, după care măsurare să li să dea și mărturie hotarnică în sâmni după obicei iscălită de rânduții mazili i de toți răzășii și megieșii înpregiurași și alții carei să vor întâmpla la hotărât, care mărturie aducându-o și la Du-[Voastră] de va fi făcută cu rânduiala ce se cade și cu primire tuturor răzășilor i a megieșilor și fără de nici o împresurare la vre o parte să o adiveriți și cu iscăliturile Du-[Voastre], iar când cu hotărătura ce să va face acolo nu să va mulțami vre o parte, atunci cu pietri hotară să nu să stălpască, ce precum va fi curgire pricinii să daț mărturie pre largu la parte ce să va cădea, făcând și hartă de stare moșiilor cu arătare stânjănilor, arătând și locul acel de pricină iarăș cu măsurile lui cu care împreună și cu zi de soroc după vreme lucrului viind la divan să să dea hotărâre după cum a fi cu dreptul

1789, Iule 17.

Sturza, Nicolai Ruset logofăt, Lascarachi visternic, Depasti vornic.

Original, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

Despre satul Lucovița vezi și docum. din 1739 Dec. 7.

Despre satul Lucovița, rămas în Moldova, dăm următorul document:

1. 1801, Sept. 24: Dela Departamentul pricinilor streine. A venit Vasilie Fleondor sudet austriacesc, ficiorul lui Ion Fleondor și nepot lui Șărbănuș Fleondor medeln. împreună cu Neculai Frunzâte vornic de poartă, bărbatul Mariei ce este fata Saftii, nepoata altei Saftii, pe care au ținut-o Gheorghe Țura, strănepoata lui Ion Volcenschi.
Pricina lor: Neculai Frunzâte a dat jalobă, cumcă Ion

Volcenschi, strămoșul fimei sale Mariei, ar fi avut părți de moșie în Moldova și la ținutul Cernăuți anume la Lucovița și la Noaăsălița. Aceste părți au rămas neîmpărțite la patru feciori și fete ale lui, anume Toader, Ion, Sanda și Safta, din care Safta se trage fimea sa Mariea. Toader și fratele său Ion au vândut de istov la niamul Fleondoreștilor părțile de moșie din Lucovița. Odată cu ele au vândut și părțile Sandei și ale Saftii, surorile lor. fiindcă femeia lui se trage din aceasta Safta care cumpărase și partea surorii sale Sanda atât din Lucovița cât și din Noaăsălița. Neculai Frunzăte a făcut cerere pentru acele două părți din Lucovița, să i se dea în stăpânire. A fost întrebat jăluitorul dacă a avut vreodată stăpânire cu cărțile domnești în Lucovița, la care a răspuns că de mai bine de 40 ani n'a stăpănit în Lucovița, dar în Noaăsălița stăpânește și acum, atât părțile Sandii cât și cele ale Saftii.

Vasile Fleondor a răspuns că stăpânește unele părți de Lucovița, care fusese vândute de Toader și Ion, ficiorii lui Ion Volcenschi. Numai aceștia doi au stăpănit în Lucovița, în timp ce surorile lor Sanda și Safta au primit părți numai în Noaăsălița, unde până astăzi stăpânește jăluitorul. Fleondor a arătat:

a) Un zapis din 1748 April 24 al lui Ion, fiul lui Ion Volcenschi, nepotul lui Strătulat Volcenschi, precum a vândut lui Dumitrașcu Bainscăi, adică moșului său, 3 jirebii în Lucovița cu pol vad de moară, în ținutul Cernăuți, pentru 110 lei.

b) Un zapis din 1768 Sept. 20 dela Toader, fiul lui Ion Volcenschi, nepot lui Strătulat Volcenschi, precum a vândut lui Ion Fleondor, adică numitului Vasile Fleondor. 3 jirebii cu pol vad de moară în Lucovița pentru 107 lei,

c) O carte domnească din 1768 Iuli 21 dela răp. Grigorie Calimah Voevod scrisă către Gheorghie medelnicer, starostele de Cernăuți, precum s'a jeluț Ionitza Fleondor zicând că Toader Volcenschi i-a zălogit trei jirebii în Lucovița, dar banii nu i-a întors. Ion Volcenschi i-a vândut de istov alte trei jirebii. Acum Toader Volcenschi

cu vicleșug a luat dela Divan carte de stăpânit asupra acestor 6 jirebii și pe dânsul nu-l îngăduște să stăpânească. S'a poruncit boierilor să aducă de față pe Toader Volcinski și să-i ia cartea domnească de stăpânit și să o dea lui Fleondor, cum și moșia să rămâie iar la stăpânirea lui Fleondor. S'a arătat și mărturia de judecată a acestor boieri, după care Toader Volcenschi și cumnatul său Gheorghie Țura, bărbatul Saftii, au fost dați rămași din judecată.

4. Hotarnica din 1760 Iunie 20 dela Ion Strășca căpitan și Mihalache Calmuschi, încredințată și de răp. spătar Enăcachi Milo, fiind atunci păharnic și staroste de Cernăuți.

Cu aceste scrisori Vasile Fleondor a dovedit că a avut nestrămutată stăpânire în moșia Lucovița, atât moșul său Dumitrașco Bainscăi, cât și părintele său Ion Fleondor.

S'a judecat că după toată dreptatea și a pravelăi hotărâre cererea jăluitorului Neculai Frunzäte este fără de nici un temei. Frunzäte s'au priimit și s'au mulțămît de a nu face mai multă pretențai în pricina aceasta. Se dă carte de judecată lui Vasile Fleondor, cu care să aibă a-și stăpâni părțile sale din moșia Lucovița.

(Original, hârtie, dela d-l Nicu Flondor, primarul Cernăuților).

116.

Zeleneu, 1790, Mai 9.

Vasile Strășca înzestrează pe fiica sa Nastasia, căsăt. cu Nicolai Butuce, dându-i între altele și o parte din moșia Călinești, ținutul Cernăuți.

Izvod de zestre

ce avem să dăm fiicii noastre Nastasicăi să să știe anume după cum arată în gios, 9 Mai 1790.

O icoană Maica Precesta agiutoriu casăi, cinci șăraguri de mărgăritari, trii zeci de galbini pentru butcă și

pentru hamuri, patru cai telegari, șasă boi de plug, șasă vaci, șasă epe, un sipet mare de strae, un sipet mic, două giubele, una blănită cu cacom și alta cu săngiap negru, trii rochii bune, 2 de cânăvas și alta de maltin, o păreche de paftale de argint cu colanu[1] ei, două inele de aur cu pietrecele, o păreche de cerji tij cu aur cu aripă, la capete cu mărgăritari, o farfurie de argint cu lingurița ei de dulceți, o oglindă de părete cu basma[ua] ei, două sveșnice de alamă cu mucări, șasă talgeri cosători, șasă părechi de cuțite de masă, șasă linguri tombac sau cositor, două solniță de masă de cositor sau de sticlă poleite cu aur, doasprezece șervete de masă, patru mânășterguri de șters obraz[ul].

Rânduiala așternutului :

Un ogheal de taftă, un mindir tij de taftă, două perini mari de puh cu rățelele, patru perini mici tij de puh cu rățelele, un covor bun, una scoarță de pat, un lăicer, două prostiri, una de perini și alta de așternut. Iar pentru parte de moșie i sau dat fiicii noastre Nastasicăi anume moșie a patra parte de sat de Călinești, partea de jos ce este pe Bereznița la ocolu[1] Cirimușului la țănut[ul] Cernăuțului.

Iară la alte părți de moșie care sânt mai multe la aceste moșii să nu să amestece întru nimică, fiind că rămâne la alți copii și pentru credință am iscălit mai gios.

Dat Zeleneu, 9 Mai vechi, cal. 1790.

Vasile Strășcă vel paharnic.

Nicolai Butuce ginirile d-sale Vasăle Strășca.

Antohi Volcinschi.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Dotalia pag. 43.

Alte documente despre Vasile Strășca :

1. 1792, *Iulie 6, Cernăuți* : Vasilie Strâșca II. păharnic și soția sa Catrina Strâșculeasa dau cu buna învoire a eparhialnicului episcop Daniil Vlahovici fiicei lor Ilinca logodită cu Petre Vlahovici, nepotul episcopului, $\frac{1}{2}$ Mihuceni pe Trestiana pe gura Rujinoasei, ce este împreunate cu Horodești și cu poenile sale. Dacă se vor libera moșiile din raiaua Hotinului, atunci Ilinca va primi dreapta ei parte din moșiile situate în această raia. Semnează : Toader Flondor, M(ichael) Mokranski.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I pag. 244).

2. 1797, *Ian. 8, Zeleneu* : Izvod de zestre. Vasilie Strâșca paharnic și Catarina Strâșculeasa dau fiicii lor Anița $\frac{1}{2}$ Mihuceni, țin. Sucevii, partea de sus ce să hotărêște cu Cuciumăre și cu Voloca. I se mai dă un loc de casă în Cernăuți cu « tot pliațul lui ». Urmează lucruri și haine. Anița s'a căsătorit cu Gheorghe Flondor comisar. Semnează : Mihalachi Giurgiuvan vornic, Toader Flondor, Costachi Flondor comisar, Dumitraș Flondor.

(Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 67).

3. 1798, *febr. 21, Cernăuți* : Testamentul lui Vasile Strâșca. Soția sa Catarina, copiii căsătoriți : Maria căs. cu Nicolae Butuce căpitan, Nastasia căs. cu Ștefan Vasilco, Ilinca căs. cu Petre Vlahovici, Anița căs. cu Gheorghe Flondor.

Copiii minori : Dimitrie, Toader și Ruxanda.

Moșiile : a) în Bucovina : $\frac{1}{3}$ Stănești, țin. Suceava, $\frac{1}{4}$ Călinești pe Brusniță, sat întreg Mihuceni, sat întreg Zeleneul cu Piedecăuți, Nihoreni. b) în Moldova : $\frac{1}{2}$ Novosălița, țin. Herții, Cotușca, țin. Dorohoi, a $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ parte.

Primesc : Maria Stănești, Nastasia Călineștii, Ilinca $\frac{1}{2}$ Mihuceni, partea de jos, Anița $\frac{1}{2}$ Mihuceni partea de sus. Cotiujca din Moldova și un loc de casă în Cernăuți. Dimitrie și Toader primesc satele Zeleneu și Piedecăuți. Roxanda Nihoreni și Novosălița din Moldova. Epitropi rămân soția Catarina și ginerele Petre Vlahovici. Semnează : Soția Catarina, fiica lui Murguleț, Vasile Zaharovici protopopul Ceremușului, Isaia Baloșescu arhimandrit și egumen, Ioan Störr, Ștefan Grigorievicz Konsistorial-Kanzlist.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber testamentorum II pag. 118).

4. 1801, Iunie 24, Zeleneu: Testamentul lui Vasile Strâșca II. păharnic. Fiicele Maria, Nastasia, Ilinca și Anița au fost înzestrate cu diată deosebită. Acum se înzestrează fiii Dumitraș și Toader « care ei păr acum întru toate au fost răbdători ». Ei primesc $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{8}$ Zeleneu, $\frac{1}{2}$ Piedecăuți și parte din Nihoreni, care moșii sânt acuma în Bucovina, o parte de Noaselița ot Moldova, ținutul Hertii. Vor stăpâni frățește. Partea de Nihoreni fusese dată întâiu fiicei Maria, acuma ea se dă fiilor Dumitraș și Toader. Semnează: Dumitraș Flondor, Dumitraș Onciul, Vasile Samson. A scris Vasile Flondor obervornic.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II. 418—422).

Din moșiile menționate Mihucenii sunt moștenirea Catarinei, restul este moștenirea lui Vasile Strâșca.

Despre satul Călineștii, țin. Cernăuți, dăm urm. documente:

1. 1783, Martie 16, Cernăuți: În fața comisiei austriace se declară că din satul Călinești Grămenii posedă $\frac{1}{10}$ parte, din rest trei părți posedă Ioan Calmuțchi cu Constantin Pârvul, iar Ioniță Strâșca stăpânește $\frac{1}{4}$ sat. Grămenii au partea lor dela strămoașa lor Maricuța Grămoaia, care o primise zestre dela tatăl ei Stârcea (vezi doc. din 1609 Dec. 17, vol. I pag. 142—143, nrl. 63. Aici s'a scris greșit Pătrașco Sturza în loc de Pătrașco Stârce).

Ioan Calmuțchi a primit partea sa dela unchiul său Vasile Pârvul, fiul lui Constantin Pârvul. Ioniță Strâșca a moștenit partea sa dela părinți și moși, care o primiseră dela Stârcea.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Călinești pe Ceremuș).

2. 1785, Mai 11: Ioan Calmuțchi vinde lui Constantin Pârvul $\frac{3}{8}$ părți de Călinești, ocolul Ceremuș, pentru suma de 850 Floreni Rheinisch.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 267).

Zvinece, 1790, Mai 20.

Frații Neofit și Dumitraș Tăutul se înțeleg cu vărul lor Ioan Volcinschi din Zvinece ca toți trei să stăpânească câte a treia parte din satul Carapciu pe Sirete.

Adecă eu *Neofit* monah dimpreună cu fratele meu *Dumitraș Tăutul*, feciorii răpousatului Sandul Tăutul ot Nepolocăuți, adevărim cu această scrisoare noastră la mâna du-lui vărului Ioan Volcînchi ot Zvinece, precum să știe că având giurămate de sat *Carapciu*, ținutul Sucevii, pe apa Siretelui, fiind că această numită giurămate de sat are a să împărți în trii părți, după cum adevăriază împărțala răpousatului Vasile Tăutul și a lui Grigoraș Păstrăv din let 7218 (1710), întâi parte Dahinii ce-i scrie dela tată său Vasile Tăutul căt i s'a alege, asemenea și lui Grigoraș Păstrăv ce au dat la doi nepoți anume Sandul Tăutul și lui Gavrilaş Nacul, dentr'această danie o parte adecă a trie parte din pol sat, a noastră parte a tatălui nostru Sandul Tăutul, dar a trie parte din pol sat a du-lui vărului Ioan Volcînchi ce este ca să stăpăniască de pe Gavrilaş Nacul, unchiul său, aceste doo părți cu parte de sus numită a Dahinii închei pol sat întreg, deci noi așe ni-am așezat și ni-am învoit cu du-lui vărul Ioan Volcînchi de bună voie noastră ca să stăpăniască du-lui parte numită mai sus, adecă a trie parte din giurămate de sat și noi a trie parte, iar de s'a scorni vro pricină de giudecată pentru numite părți în doo să avem a sta unul pentru altul cu scrisori dovezi ca să apărăm de cătră alți, asemenea și cheltuiala ce s'ar face de acum înainte frățește în giurămate, iar de s'ar întâmpla ca să ne scădem cu vro părțice din numite doo părți, cu căt va rămâne

tot în giumătate frățește, cum scrii mai sus să ne împărțim și pentru mai mare și adevărată credință ca să păzască ambăle părți, ni-am dat scrisori unul la mâna altue și ni-am rugat și [la] cinstiți giudecătorii a Siretelui ca să ni să întăriască spre a să urma în veci.

U Zvinece, 1790, Mai 20 s'au scris.

Neofit Tăutul monah, Dumitraș Tăutul, Ion Volcînchi. S'au protocolit la 2 Iulii 1790 nou calindar.

Copie.

Alte documente despre Carapciu pe Sirete:

1. 1757, *Sept. 1*: Monahul Daniil Nacul, fiul lui Gavrilaş Nacul, dăruiește mănăstirii Putna jumătate de sat Carapciu la apa Siretelui, ținutul Sucevii. Cere să se prăznuească ziua de 26 Octomvrie întru pomenirea sa și a părinților săi.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Putna).

2. 1761, *Oct. 20*: Putna stăpânește $\frac{1}{2}$ Carapciu, danie dela Daniil Nacul, fiul lui Gavrilaş Nacul. Satul se hotărește din sus cu Iordănești, dăruit mân. Putna de Grigori Hăjdău, din jos cu Fărcenii a Volcinceștilor. (Tot aici).

3. 1782, *Sept. 11, Cernăuți*: În fața comisiei austriace se fac urm. declarații. Jumătate de sat Carapciu pe Sirete este a mân. Putna, iar cealaltă jumătate este stăpânită de frații Neofit Tăutul ieromonah din mân. Hrisceatec și Dumitraș Tăutul, care au moștenit-o dela părinți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum X 205—207).

4. 1783, *Ian. 12*: Ion Tăutul, Dumitraș Tăutul, Dumitraș fiul lui Andrei Tăutul din Nepolocăuți și Gheorghe Lența au $\frac{1}{4}$ Carapciu și $\frac{1}{8}$ Antilești țin. Suceava dela părintele lor Sandul Tăutul, care a primit-o dela unchiul său Grigoraș Păstrăv. Aceste două părți de moșie se împart în 4 părți. Gheorghe Lența este ginerele lui Coste Tăutul din Nepolocăuți.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum V 280-1).

5. 1794, *Noemv. 26, Stănești*: Ion Isar, fiul lui Ursachi Isar, dă nepotului său Nicolai Isar, fiul lui Gheorghe

Isar, părțile sale de moșie din Stănești, districtul Vijnița, Călinești țin. Cernăuți, Carapciu pe Sirete, districtul Sirete. De față ierei Iacob Tomovici, Vasile Onciul, Grigoraș Arbure, Sandul Vlad, Constantin Frunză, Ion Mohorăt, Ion Diaconiuc vornic, Toma Florescu vornic, Ion Moldovan.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. V 182—183).

6. 1796, Dec. 26 : Nicolai Gligorce dă fiului său Ilie Gligorce, $\frac{1}{8}$ Carapciu primită în urma unui schimb făcut cu căpitanul Sava din Prisăcăreni.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 122).

7. 1798, Oct. 17, Carapciu : Gheorghe Tăutul, fiul lui Coste Tăutul din Nepolocăuți, vinde lui Ilie Gligorce comisar $\frac{1}{4}$ Carapciu țin. Sucevii, pe apa Siretelui Mare lungă din hotarul Cuciurului până în hotarul Cupchii, și lată în curmeziș 7 stânjeni în tot locul, stânjenu de 8 palme îngenunchete domnești, pentru 4 galbeni sau 18 lei nemțești pe stânjenu, deci în total 28 galbeni sau 126 lei nemțești. Această parte Gheorghie Tăutul o primise dela Maria născută Tăutul, măritată Lența.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. XV 25-29).

8. 1800 Mai 9 : Ilie Gligorce cumpără dela Nicolai Tăutul din Nepolocăuți a $\frac{1}{32}$ parte Carapciu și o parte de Costești pentru suma de 200 floreni.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 124).

9. 1827, Mai 29, Carapciu : Testamentul Saftei Grigorcea născută Vasilco. Ea plătește 30 sărindare la biserică, pentru săraci lasă 10 vaci, iar visteriei săracilor dă 20 lei, la « fundușul școalelor normalnice » 10 lei. Partea ei de lordănești o dă fiului ei Alecu. $\frac{1}{16}$ Carapciu ce o are schimb dela Iuon Dunca și o parte de Petriceni ce o are schimb dela Axenia Beja, împreună cu o parte de Bănila le dă soțului ei Ilie Grigorce. Părțile de Lucavăț, țin. Sucevii, moștenite dela părinții ei Nicolai și Paraschiva Vasilco, pe care le-a primit în schimb pentru părțile de Bacuma sau Opaiț sau Coșciue în hotarul Banilei, și părțile ei de Bacuma sau Opaiț și de Hoiniceni, toate în hotarul Banilei dânsa le dă moștenitorilor ei anume:

Soțul ei Ilie Grigorce și copiii ei Alecu (minor) și Zoița cās. cu Theodosius Ritter von Buchenthal. Executorul testamentar este soțul ei Ilie Grigorce.

(Dela d-l Radu Grigorcea din Prisăcăreni).

118.

1790, Iunie 22.

Mihalachi Onciul dăruiește nepotului său Vasile Mihailuc un odgon din moșia Zamostie.

Adeveresc eu *Mihalachi Onciul* cu aceasta adeverata și încredințata scrisoare la mâna du-lui nepotului *Vasile Mihăiluc*, precum să să știe că i-am dat un odgon de moșie în veci den parte de *Zamoste* ce o avem depe moși noștri den parte fratelui meu Ioniță după învoința ce o avem, fiindcă mult m'am giudecat eu pentru aceasta moșie împreună cu nepotul meu și așa ni-am învoit un odgon den sus să ție du-lui singur și un odgon eu *Mihalache Onciul* iarăși singur cu tot venitul den tot locul, atita den câmp dechit și den siliște cât și den codru cu tot locu cu venit den tot locu, și du-lui să n'aibă supărare de toți frați mei, fiindcă aceasta moșie cu multa cheltuiala am scos-o dela aci ce se lega de densa și eu încă am ertat 25 de lei moșului *Mihalachi Onciul* pentru aceasta moșie, că au fost amanet la mine și pentru credința m'am și iscălit.

Let, 1790, Iuni în 22.

Mihalachi Onciul.

Și eu *Vasile Popovici* m'am întâmplat, și eu *Niculai Drumon* (*Dumici* ?) m'am întâmplat, și eu *Ioan sen Simeon Mihailuc* m'am iscălit, *Vasile Chirste mazil*, *Ioan Peletiu mazil*, *Sandu Racoce răzeș*, și eu *Sandul Zavialeț răzeș* m'am întâmplat, și eu *Ioan* . . . m'am întâmplat.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Serethensium II 18.
Zamostie este sat răzeșesc.

Adăogăm următ. documente despre Zamostie:

1. 1783, Mart. 24, Cernăuți: În fața comisiei austriace apar răzeșii și declară că satul Zamostie se împarte în 3 părți: $\frac{1}{3}$ aparține schitului Zamostie, $\frac{1}{3}$ parte lui Gherman și Țintă (stăpânită acum de Serghie, Vasile, Sandul, Gavril și Miron Grierosul, Gligori Roschip și Vasile Tăutul împreună cu Ținteni), $\frac{1}{3}$ parte lui Gheorghită Onciul (stăpânită astăzi de Pintilie, Ion, Mihalachi și Vasile Onciul și Alexandru Costriș).

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 172—175)

2. 1796, Mai 25: Ion Onciul dă fiicei sale Anița căs. cu Mihalachi Răut partea ei de Zamostie și Vilavce, ca să aibă ea partea ei frățască. De față: Ion Volcinschi, Ion Calmuțchi, Ștefan Grierosul, Vasile Ghine, Costachi Lupul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum IX 195).

3. 1796, Iunie 13: Pintelei, Ion, Ileana, Nastasia, Parasca, Catrina, Maranda, ficiorii lui Velicico Onciul de Zamostie, având părți de moșie la Vilauce și Zamostie și în Moldova la Godinești, Cuțușna și la alte locuri. S'a făcut strâmbătate Ilenii fiindcă s'a vândut lui Toader Nacul din Eși partea ei de Godinești. Sora Ileana cu soțul ei Păladi au răscumpărat această parte dela Nacul. Se permite așa dară Ilenii și urmașilor ei să intre și la partea din Vilauce și Zamostie, anume din Zamostie la $\frac{1}{7}$ parte din a $\frac{1}{4}$ parte, și la a $\frac{1}{16}$ parte; iar din Vilauce să-și ia partea frățască.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Attestatorum pag. 129—131).

4. 1796, Iuni 14, Zamostie: Ștefan Grierosul având în Zamostie un vad de moară cu vatră de heleșteu îl arendează pe 10 ani lui Mihalachi Răut. De față: Ioniță Roschip. A scris Petrachi Arhip logofăt.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. VIII 162).

5. 1796, Iulie 25: Ioniță, fiul lui Constantin Humă din Ionășeni, ținutul Botoșani vinde lui Nicolai von

Aivas dreptele sale părți de moșie din Zamostie și din Vilavce, ce le are depe maică sa Paraschiva, fata lui Velișcu (Onciul).

(Tot aici, Liber Contr. Nov. VIII 128).

6. 1796, *Iulie 25* : Safta, sora lui Ioniță Humă din Ionășeni, vinde lui Nicolae von Haivas părțile ei din Zamostie și Vilavce. Martori: Constantin Bărtă din Ionășeni, Nicolae Bărtă, Ioniță Cerne. A scris Niculae Căriman căpitan.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. VIII 129).

7. 1796, *Iulie 25* : Ioniță, fiul lui Negoită Cerne din Ionășeni, vinde lui Nicolai von Haivas părțile sale din Zamostie și Vilavce, ce le are depe maică sa Maranda, fata lui Velișcu (Onciul).

(Tot aici, Liber Contr. Nov. VIII 131).

8. 1796, *Oct. 5, Zamostie* : Manole Mihovan și Vasile Zavialeț vând dreapta lor moșie din Zamostie pe Ceremuş lui Nicolai von Aivas.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XI 107).

9. 1796, *Dec. 15, Vascăuți* : Gavrilaş și Vasile Drăghinda vând lui Aivas partea lor de moșie din Zamostie ce o trag din stâlpul Onciuleștilor.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XII 75).

10. 1797, *Mart. 9, Bănila* : Ion Onciul arendează lui Andrei Gafenco jumătate din moșia sa de Zamostie.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XI 61).

11. 1797, *Iuni 9, Ivancăuți* : Manolachi, Toderaș, Iliana Păușoaia și Maria Iriniuc, toți copii ai lui Ștefan Drăghinda, vând lui Andrei Gafenco părțile lor din Zamostie.

(Tot aici, Contr. Nov. XII 69).

12. 1797, *Iulie 5, Bănila* : Moșia Drăghindenilor din Zamostie merge în trei părți: Una pe clironomii lui Ștefan Drăghinda, alta pe clironomii Ilenii Drăghinda, sora lui Ștefan, pe care a ținut-o Ștefan Ianăș, a treia parte pe clironomii Aniței, tot sora lui Ștefan, pe care a ținut-o Sandul Săvăscul. Moșia Drăghindenilor din Zamostie se trage depe o Sanda din neamul Onciuleștilor pe care a ținut-o Floare Drăghinda, tatăl celor 3 frați amintiți mai

sus. O parte din această moșie se vinde lui Andrei Gafenco. (Tot aici, Contr. Nov. XII 63). ✓

Vezi împărțala unei părți de Zamostie între familiile Onciul, Drăghinda, Cârste și Mihovan în a noastră: Familia Onciul, pag. 124—126, nrl. 103.

119.

1793, Ianuarie 18.

O seamă de boieri moldoveni certifică, că generalul rus Scarlat Sturza a luat în primire, în urma unui schimb făcut, un număr de moșii din Bucovina.

Cătră pre cinstit K. K. Craizamt al Bucovinei.

Făcându-să arătare de cătră dumnealor vechilii Exțelenții Sale generalului *Scarlat Sturza* pentru schimburile ce au făcut cu moșie de aice luându de acolo din Bucovina adecă *Cuciur Mic, Berhometele, Bobeștii* și luând și alte doaă părți ce ave dumnealor boerii *Sturzești* în moșiile *Câmpulungului Rusesc, Putila, Răstoace, Milia, Vijnița* și *Petrușenii* rămâind deplin aceste moșii toate a domnului ghegeneral și cerșind ca după rândueala să aibă adeverință de aice spre a să pute trece zapisăle de schimbu ce a luat pe moșii acolo la protocol și a să face căzuta înștiințare de prefacere stăpânirii ca să poată pune vechilii stăpânire pe acele moșii, nu lipsește divanul a arăta pentru numitele mai sus moșii că s'au luat de schimbu, și să poștește pe cinstita K. K. Craizamt ca după rândueala de acolo să să facă și pentru zapisăle acestor schimburi și vom rămâne megieșescului prieteșug datori a sluji.

1793. Ghenar 18.

Ștefan Sturza logofăt, Nicolae Ruset logofăt, Ioniță Cantacuzino logofăt, Iordache Ghica vornic, Lascarache Ruset visternic, Iordache Cantacuzino visternic.

Copie, Arhivele Stat. Cernăuți, Liber Relationum, I 106.

Pentru moșia Berhomete pe Prut dăm urm. documente :

1. 1782, *Mai 29* : In fața comisiei austriace a apărut Vasile Săvăscul și a declarat că moșia Berhomete pe Prut aparține lui Constantin Ruset, care a moștenit-o dela tatăl său Iordachi Ruset. Acesta o cumpăraseră, nu se știe dela cine.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium I 30).

2. 1786 : Constantin Roset logofăt dăruiește fiului său Ioniță moșia Berhometile din ținutul Cernăuți.

Buletinul Comisiei istorice a României, vol. VIII 1929, București pag. 103).

3. 1792, *Sept. 14* : Ioan Ruset biv vel căminar dă zapis generalului Scarlat Sturza și soției acestuia Sultana, precum a făcut schimb dând Berhometele sat întreg și 2500 lei bani gata și primind dela Scarlat Sturza Coșugenii și Bezeni pe apa Caicariului țin. Soroca, schimbând reciproc și scrisorile moșiilor.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum V 41-43).

4. 1798, *Ian. 15* : Scarlat Sturza general rusăsc vinde de istov lui Mihalachi Cerniavschi următoarele sate din Bucovina : Bobești sat întreg, Berhometele sat întreg, $\frac{1}{2}$ Cuciur Mic, $\frac{1}{2}$ Milie, $\frac{1}{2}$ Vijnița, $\frac{1}{2}$ Câmpulungul Rusesc, $\frac{1}{8}$ Putila, $\frac{1}{8}$ Răstoace și Petrușeni pentru suma de 22.000 galbeni.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XII 146—148).

Mihalachi Cerniavschi pare a fi fost numai mijlocitor. Cumpărătorii erau alții.

5. 1798, *febr. 14* : Generalul rusesc Scarlat Sturza vinde lui Ignatz Antonowicz moșia Berhomet pentru suma de 5844 ducați olandezi.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 386-7 și Contr. Nov. X 553—566).

1793, Ianuarie 30.

Vasile Morțun înzestrează pe fiica sa Maria, căsăt. cu Ienacachi Zota, dându-i o parte din moșia Stroeștii de jos, țin. Cernăuți.

Izvod de zestre

ce o dau fiicii noastre Marii, 1793, Ghenar 30.

O icoană ferecată cu argint ca săi fie de agiutor casăi ei. (Din moșie *Stroeștii* de gios ce am de zestre dau în giună-tate.

Șasă zarfurii de argint, o tabla pentru felegeni, o străchioară de argint cu lingurița ei, o păreche paftale de argint și poleite cu aur cu colanu[l] lor, patru șăraguri de mărgăritari, cinci boi, cinci vaci cu vițai, un buhai, cinci epe cu harmasar, patru cai telegari cu hamurile lor, 20 de galbini pentru butcă, o giube cu nurcă i rochie ei, o giube cu săngiap cu rochie ei, un binișel cu norcă i rochie, un binișel cu săngiap i rochie, un săpiti, o scutulcă, doașveșnice, șasă tingire cu căpacile lor, șasă blide cusători, un lighean cu ibricul lor (?), 12 talgire cusitori, un covor, o salte bună, o plapomă bună, doașperini mari, patru perini mici, trei rânduri de fețe de perini, trei prostiri de căpătai, trei prostiri de mindir, șasă cearceafuri, șasă șervete, trei mese, patru pischire de mână, patru peșchire de obraz, trei boccialăcuri de minei (?) bărbătești, trei boccialăcuri tij bărbătești, trei boccialăcuri de miliz fimeești, o scoarță, doașlăiceri, un inel de aur bătut.

Aceste de mai sus arătate dăm zestre ficii noastre Marii și blagoslovenie dela Dumnezeu.

Vasilică Morțun.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 37.

Despre satul Stroești, țin. Cernăuți, următ. documente:

1. 1782, August 10, Boian: În fața comisiei austriace apar Costache și Constantin Volcinschi și declară că stăpânesc jumătate de Stroești împreună cu nepoții lor. Amândoi au moștenit această parte dela părinți. Mama lui Costachi a fost fata lui Iuon Stroescul. După moartea lui Gligoraș Volcinschi, întâmplată cu 13 ani înainte, ei au intrat în stăpânirea acestei părți în calitate de frate și nepot ai lui Gligoraș. Constantin este fiul lui Ion Volcinschi.

Vasile Morțun declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ Stroești, pe care a primit-o drept zestre dela socrul său Ilie Holban. Acesta primise $\frac{1}{4}$ Stroești dela Ștefan Gligorce drept zestre, iar $\frac{1}{4}$ a cumpărat dela Vasile, fiul lui Toader armașul.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VIII 126—128).

2. 1784, Iunie 27: Ioan Sava căpitan dă lui Nicolai Gligorce din a $\frac{1}{4}$ Stroești a $\frac{1}{5}$ parte, țin. Cernăuți, care parte îi este schimbătură dela Constantin Arapu căpitan și dela Miron Volcinschi, și din Carabciu, țin. Sucevii, pe apa Siretelui Mare a $\frac{1}{4}$ parte din a $\frac{1}{4}$ parte ce o are schimbătură dela Constantin Arapul căpitan, care o cumpărase dela Ion Tăutul din Nepolocăuți și primește a $\frac{1}{8}$ Petriceni țin. Sucevii, pe apa Siretelui Mare, unde se lovește în capete cu moșia Târnuca a mănăstirii Putna. Mănăstirea o cumpărase dela Toader Volcinschi, socrul lui Ioan Sava, la 1765 Sept. 8. Ioan Sava mai primește $\frac{1}{8}$ din $\frac{1}{5}$ parte de Petriceni.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum IV 206—207).

3. 1810, februarie 15: Vasile și Smaranda Morțun vând fiicei lor Maria Zotoaia a $\frac{1}{4}$ parte de Stroești de jos, pe care o primiseră ca zestre dela Ilie Holban.

(Tot aici, Liber Haereditatum X pag. 5).

Stănești, 1794, Aprilie 12.

Ion Tăutul dăruiește ginerelui său Enache Istrătuță părțile sale din Lucavăț și Berhomét.

Danie.

Eu *Ion Tăutul*, fiul lui *Andrei Tăutul*, strănepot lui *Ionașco Tăutul* din *Ispas*, dau această scrisoare me la ginere meu *Enachi Istrătuță*, strănepot lui *Darie Tăutul* din *Ispas*, și la soțul lui *Ruxanda*, prin care adevărasc, precum că de nemine silit, nici asuprit, ce din bună voea mea i-am dăruit driaptă a me parte din satul *Lucavăț*, adică (cât) ni că cade din tot satul *Lucavăț* și *Berhomet* dintru a patra parte a *Onciului* numită o a patra parte, adică a șeseprezece parte de *Lucavăț* și *Berhomet*, care aceasta a șeseprezece parte să mai despărțește în patru părți — doă părți sânt din niam în niam a lui *Enachi Istrătuță*, a trie parte este a lui *Antohi Popovici* din *Ispas*, și a patra parte a me, care a patra parte driaptă a me am dăruit lui *Ienachi Istrătuță*, la soțul lui și la fii și nepoții lui, ca să le fie dreaptă ocină și vecinică moșie din niam în niam, fiindcă dela dănșii multă milă și grijă am avut în stare bătrâneților, vinitul acestii părți din an în an până când aș trăi du-lui *Enachi* să fie dator a-i da la mine, iar după moarte me, are să mă prohodiască ca pe un părinte și această parte de moșie rămâne a lui în veci fără intoarcere și să nu fie nime din niamuri, fii, gineri volnici a-l supăra, fiindcă la copii mei am dat parte driaptă din moșii și la vreama de slăbăciune și a bătrâneților nici o milă n'am avut de la dănșii, nici am făcut copiilor mei strămbătate, pentrucă li-am dat părți de moșie fără pricină, iar aceasta parte care o am poprită pentru îngropare me am dăruit-o du-sale lui *Enachi* ca să-i fie lui, la soțul

lui și la roadă a lui driaptă ocină stăpânitoare în veci, și care ar îndrăzni a strica aceasta danie me, să fie afurisit dela Hristos și maica precurată și de 318 părinți sfinți, piatra să putreziască, iar trupul lor, care ar strica aceasta danie, să nu putreziască și poftăsc ca or la care giudecată s'ar arăta aceasta danie să să ție în samă; la facere acestii danii au fost față oameni cinstiți care sânt poftiți a să iscăli marturi, mai pe urmă poftăsc pe cinstită tabulație a Bucovinii spre întărire acestii danii, spre căruia mai mare credință m'am iscălit și am pus degetul asupra sâmul[lui] crucii.

Stănești, April în 12, 1794.

Ion Tăutul.

Mihalachi Goian vornic martur, Vasile Onciul martur, Grigori Goian martur, Vasile Sorocean martur.

Füindcă pe pofta mai sus numitului am scris m'am iscălit martur. Mihalachi Goian.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, documentele familiei Flondor nrl 227.

Alte documente despre Enachi Istrătuță:

1. 1799, Ian. 30 : Enachi Istrătuță din Stănești înzestrează pe fiica sa Paraschiva, căs. cu Gheorghe Coce, dându-i toată poiana Andreicii, care se hotărește cu Budenița și cu Bănila, $\frac{1}{3}$ parte din stălpul ce-l are în Jadova, jumătate de moară din Stănești. Iar părțile sale din Jadova, Stănești, Ispasul, Răstoace și Bănila moldovenească se vor împărți frățeste între copiii săi. Semnează Dumitraș Goian, Nicolai Vasilco și Ștefan Vasilco. (Copie).

2. 1815, Oct. 24, Stănești : Testamentul lui Enachi Istrătuță. Enachi Istrătuță, strănepot lui Darie Tăutul, care Darie a fost fiul lui Ionaș(cu) Tăutul, și Ionașco Tăutul a fost fiul lui Zaharia Tăutul, împreună cu soțul său Rucsandra, fiica răp. Dochița Cotomăneasa, împart averea la copii. Primește

1) Fiica Axănia, căs. cu Manoli Costrăș partea din Jadova din stâlpul lui Drăgșan, adecă 60 stânjeni domnești, o parte din Stănești, din stâlpul lui Drăgșan adecă 40 stânjeni domnești

2) Fiica Ileana în vârstă de 12 ani $\frac{1}{8}$ parte de Ispas, și cu parte din cotul despre Vijnița.

3) Fiul Gheorghe, în vârstă de 22 ani și fiica Paraschiva în vârstă de 9 ani parte din Stănești din stâlpul lui Drăgșan, baștină, total 160 stânjeni domnești, și alți 80 stânjeni domnești tot din Stănești, la Jadova 10 odgoane. Aceste părți le va stăpâni soția Ruxandra cu fiii Gheorghii și Paraschiva până la moartea ei. După această dată acești copii vor stăpâni singuri. Axănia va putea să-și taie 100 butuci pe an la herestău.

Epitrop peste copiii nevrâstnici rămâne maica Ruxandra și Iosef Borjenschi. Părțile de moșie nu se vor vinde la străini, ci numai între frați.

Semnează: Ilie Baloșescul, C-tin Coce. A scris Miha-lachi Goian.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 478).

Enachi Istrătuță a primit și părți din Bănila moldovenească dela unchiul său Vasile Onciul, vezi a noastră: Familia Onciul pag. 161, nrl. 136.

Despre Ienachi Istrătuță vezi și Al. Vitencu: Documente moldovenești din Bucovina, Cernăuți 1929, pag. 38 și urm.

122.

Pohorlăuți, 1794, Iulie 20.

Se atestă că Sandul Petrașco este de origine nobilă.

Mărturie.

Dela noi mai gios iscăliți la mâna du-sale *Sandul Petrașco* trăitoari aice în Bucovina pi parte sa de moșie în satul *Piedecăuți* că având dumnilui sălință a-ș scoati atestat, după cum ș-au scoas și alțai stăpânitoari de moșiele

sale aice în Bucovina despre bogată milă al preînălțatului scaun Austrii, deci și du-lui mai sus numitul după neamurile ce sânt dovidite cu mărturii boerești și mazilești ce le are, care acele niamuri neclătiți și bun dovediți că sânt boeri și mazili, și pentru aceia cunoștință am socotit că este și du-lui Sandul Petrașco vrednic de a-ș căpăta atestat de nobeletațae pren sălința sa și pren voe luminațelor staturi ce să află cu această putere.

In Pohorlăuți, la zi 20 Iulie, vec [calendar] 1794.

Vasăle Cocială comis[ar] de dajdie (pecete), Enacachi Zota comis[ar] de dajde (pecete), Mihalachi Ianoș comis[sar] de dajdii (pecete).

Original, Arhivele Statului Cernăuți, pachetul cu actele nobiliare.

Alte documente despre familia Pătrașco :

1. 1779, August 8 : Monahul Gherontie dela mănăstirea Săcul scrie moșului Pătrașco, regretă că nu l-a văzut la Mlinăuți, căci acum pornește la Sf. Munte și « de acum D-zeu știe ne vom mai vedea în viața aceasta ». Pentru moșiile din raiaua Hotinului a scris surorii sale Ilinca Luțculeasa să le dezbată (original).

2. 1781, Noem. 27 : Monahul Gherontie, fost dichiu de Dragomirna, atestă că Sandul Pătrașco este de neam vechiu de mazili, având parte de moșie la ținutul Hotinului « și din pricina vremilor au rămas și el lipsit după cum și cei mulți ».

3. 1796, febr. 4, Piedecăuți : Vasile Borșan împreună cu soțul său Paraschiva, fiica Sandului Pătrașco din Piedecăuți, vinde cumnatului său Condurachi Pătrașco partea sa de Piedecăuți, ce o are zestre dela soțul său Paraschiva, iar socrului său Sandul Pătrașco tot zestre i-a fost după soțul său Anița, fiica lui Mihalachi Strășca, drept 31 lei 30 cruceri. (Original).

4. 1813, Mai 20 : Ierei Pantelimon ot Părhăuți scrie nepotului său Condorachi (Pătrașco) pentru scrisorile

despre moșiile din raiaua Hotinului care se găsesc la sora sa Erina, dar scrisorile cele vechi sunt zălojite la Iași. Il cheamă să plece împreună la Iași să le scoată. (Original).

5. 1820, Mart. 20, Bănila : Vasăle Totoescu cumpără dela cumnatul său Condorachi partea din Bănila Rusească ce o are zestre depe soțul său Naștasie, anume din partea lui Ioan a patra parte, pentru suma de 30 lei bani în sănături, pe un an de zile. (Original).

6. 1841, febr. 20 : Vechilic, un Pătrașco dă fiului său Ilie Pătrașco și ginerelui său Alexandru Mardari vechilic, precum are o părțică de moșie la Basarabia, în ținutul Hotinului, în satul Șărbenița, cum și la Forosna, a patra parte de moșie, care parte de moșie i se trage depe moșul său Petrico; partea aceasta să se vândă și să aibă parte din bani toți copiii săi.

123.

Ciortorie, 1794, Septemvrie 5.

Mihalache Giurgiuvan vinde lui Manole Tabără dijma depe partea sa din Cincău, ținutul Cernăuți.

Contract.

Adeverescu cu aceasta scrisoare a me la mâna dumisale căpitan *Manole Tabără*, precum să să știe că i-am dat și i-am vândut a me dijma dipe moșie me din *Cincău*, cât va fi, bez parte me ce ar eu cu plugurile mele i bez fânațul meu adică numai dijma dela țărani, cum și moara și velnița și cărșma și păharul băuturi și câmpul ce l-au ținut Mortho pe trii ani cu tocmală pe anul dintăi 45 galbini împărătești, iar pe cei doi ani câte 50 galbini pe an, bani înainte care fac peste tot una sută patruzeci și cinci galbini, care bani are să-m dei la tot începutul anului

pe an înainte fără zmintială și ani să încep dela 1795 April 23 vechiu cal[endar] și acum înainte la făcutul tocmeli mi-au dat 10 galbini, adică 45 lei bani arvonă înainte și pentru credința am iscălit.

Ciortorie, 1794, Septemvrie 5 vec[hiu] cal[endar].

Mihalachi Giurgiuvan.

Vasile Sămaca, Costantin Drăghinici.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum Novorum V pag. 188).

Alte documente:

1. 1776, Mai 26, Cernăuți : Locot. Schmiedbauer, directorul judecătoriei militare din Cernăuți, a venit Manoli Tabără cu doi frați ai lui, dând jaloabă asupra lui Leiba jidov din Zalișcic, precum au a $\frac{1}{3}$ Cincău, dar Leiba stăpânește această parte pentru un furtușag ce l-ar fi comis fratele lor Dumitraș, și divanul i-a dat să țină moșia timp de 12 ani. (Forum Nobilium, Cernăuți, original).

2. 1778, Mai 23 : La ordinul administrației militare din Cernăuți Iuon Flondor și funcționarul Georgewicz au fost trimiși să împartă $\frac{1}{3}$ parte din jumătate de Cincău între 5 moștenitori: Dumitraș, Manoli, Ilie și Anița căs. cu Iordachi Tumuzei. Al cincelea copil s'a chemat Ioniță Tabără.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum III 113).

3. 1782, Mai 2 : In fața comisiei austriace apar stăpânii satului Cincău și declară următoarele: Mihalachi Giurgiuvan posedă $\frac{1}{4}$ Cincău, zestrea soției sale. Iuoniță Volcinschi posedă $\frac{1}{3}$ Cincău din care jumătate o cumpărase tatăl său Constantin, iar jumătate o primise moșul său dela soția sa. (Vezi doc. din 1754 Sept. 2). Satul Cincău fusese proprietatea lui Lupul Stroescul, dela care descinde familia Volcinschi. Manoli Tabără posedă $\frac{1}{3}$ Cincău, din care jumătate o primise tatăl său Ștefan cu prilejul căsătoriei sale, iar jumătate Manoli o cumpărase (vezi doc. 1754 Mai 6 și 1742 Iunie 6, anexa). Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Cincău.

4. 1797, *Mai 14, Cincău* : Dumitraș și Manoli Tabără, fiii lui Ștefan Tabără vornic de poartă și ai Mariei, fiica lui Toader Bațiura căpitan, au moștenit $\frac{1}{3}$ Cincău și voind Manoli să tragă toată partea fraților răp. Ioniță și Ilie, s'a ivit conflictul. Acuma se împacă. Din această a $\frac{1}{3}$ parte Cincău, Manoli ia 7 părți, iar restul de 5 părți ia Dumitraș.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contract. Novorum X 365).

5. 1798, *Iulie 5, Vasileu* : Dumitraș Tabără, fiul lui Ștefan T. și al Mariei, fiica lui Toader Bațiura căpitan împarte partea sa de Cincău între copiii săi: Ilinca căs. cu Vasile Vlad, Paraschiva căs. cu Ion Vlad, și Catrina căs. cu Mihalachi Mănescul. Soția lui Dumitraș Tabără a fost Balașa, fiica lui Ion Bontăș.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XII 423—428).

6. 1799, *Mai 10, Cincău* : Iordachi Tomuzei cu soțul său Anița, fiica lui Ștefan Tabără, fac schimb cu cumnatul lor Manole Tabără, dându-i partea lor din Cincău, rămasă dela răp. Ilie Tabără, și primind în schimb partea de Ispas a lui Manole.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XVIII 359).

7. 1801, *Dec. 28* : Constantin Lepădatul cu soțul său Ruxanda, dă fiicei sale Ilinca căs. cu Gheorghe Păunel din Valeva, partea sa din Cincău, adică $\frac{1}{6}$ din a $\frac{1}{3}$ parte, ce Constantin L. o are dela mama sa Safta, fiica lui Gligoraș Potlog.

(Tot aici, Liber Instrumentorum II 423).

8. 1803, *Noemvrie 26, Ciortoria* : Testamentul lui Mihalachi Giurgiuvan și a soției sale Maria, născută Podlog:

Fiul Matei primește toată partea de Vijnița cu curți, mori, partea de Răstoace, Putila, Câmpulungul Rusesc și o parte mică de Ropce.

Fiii Dumitru și Gheorghe primesc satul întreg Ciortoria cu curți și mori, o parte de moșie Târlești, care acuma se cheamă Sculeni.

Fiica Marghiolița primește $\frac{1}{3}$ Cincău, cu casă, moară, velniță și cărșmă.

Soțul Maria primește o parte de Mosoriuca.

Epitropi sunt soția Maria, Manole Podlog și fiul Matei, fiind major.

Jumătate Ciorsaci, satul întreg Brăzeni pe Răut țin. Sorocii, eșind la judecată, se vor stăpâni frățeste.

Prima diată rămâne răsuflată.

Martori: Manole Podlog, Enache von Istrătuță și Ion Zgura diacon. Vezi primul testament al lui Mih. Giurgiuvan, anexat la doc. din 1759.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 389).

9. 1807, Dec. 27, Cernăuți: Maria, văduva lui Miha-lachi Giurgiuvan înzestrează pe fiica ei Marghiolița, logodită cu Anton baron Kapri de Mereței, K. K. Bukowiner I ter. Kreiskommissär, dându-i lucruri, odoare și $\frac{1}{3}$ Cincău. Murind fiul Matei fără urmași (necăsătorit) Marghiolița primește a $\frac{1}{3}$ parte din partea acestuia, anume din Vijnița. Martori: Alexandru Jian, Ion Calmuțchi, Ștefan Aivas, Petre Vlahovici, Mihai Paniciovici.

(Tot aici, Pactorum Dotalia pag. 153).

10. 1808, Ian. 11, Valeva: Gheorghe Păunel înzestrează pe fiica sa Nastasia, căs. cu Iordachi Tabără, dându-i partea de Cincău, ce o primise dela Constantin Lepădatul.

11. 1809, febr. 7, Lucovița: Testamentul lui Constantin Lepădatul. Primesc: fiica Ileana partea de moșie Cincău ce o are dela maică sa Safta, fiica lui Grigoraș Potlog; fiica Mariuca partea de Răstoace și Câmpulungul Rusăsc; fiii Vasile și Iordachi părțile din Lucavița ce o are zestre depe soțul său Ruxanda, fiica lui Constantin Holban și a Mariuței; partea de Nihoreni și Stăneștii de jos. Martori: Sava Volcinschi, Șerban Stârce, Vasile Șcraba paroh.

(Tot aici, Liber Instrumentorum II 148).

12. 1816, Ian. 24, Vasileu: Ilinca Vlădoaia, fiica lui Dumitraș Tabără, înzestrează pe fiica ei Catinca, căs. cu Ștefan Șahăn, dându-i odoare, lucruri și părți de moșie din Cincău.

(Tot aici, Liber Instr. I 426).

13. 1826, Oct. 10, Valeva: Testamentul lui Gheorghe Păunel, fiul lui Toader Păunel.

Primesc: Soțul Ilinca, fiica lui Constantin Lepădatul rămâne epitrop, fiica Nastasica, căs. cu Iordachi Tabora din Cincău primește $\frac{1}{8}$ din a $\frac{1}{3}$ parte Cincău. Partea din Valeva, anume $\frac{1}{12}$ parte din tot satul, se va împărți în 3 părți între soțul Ilinca și fiii săi Ilie și Vasile.

Martori: Theodor Crelati paroh și Gabriel Dobrovolschi. A scris Vasile Păunel.

(Tribunalul Cernăuți, Pupillaria 456).

124.

Stănești, 1794, Noemvrie 26.

Ion Isar dăruiește nepotului său Nicolai Isar părțile sale de moșie din Stănești și Carabciu, ținutul Cernăuți.

Contract sau danie.

Adecăte eu care mai gios sânt iscălit anume Ion Isar, fecioru lui Ursachi Isar, scriu și mărturisesc cu aceasta adevărată și încredințată danie a me la mâna du-le nepotului meu Nicolai Isar, fecioru lui Gheorghii Isar, precum eu de nime nesălit nice asupra ce de a me bună și slobodă voe e-am dat danie părțile mele de moșie cât mi s'a alege din frații miei, adecă anume în Stănești, în diștrictul Vijnitei, ținutul Cernăuțului, cum și în Călinești tij și la Carabciu pe Siret în diștrictul Siretiului și pe aiure, însă de s'ar dezbate aceste toate i-am dat danie nepotului meu Nicolai Isar ca să-i fie ocină și moșie vecinică cât dumisale atât și fiilor și nepoților, strănepoților (ce) s'ar trage din sămănța a lor în veci nerușit amin, măcar că m'am înșălat cu fire de am dat într'un loc adecă surori mele Catrina sau fiilor ei o scrisoare sau danie pentru o făgăduință, că m'or țane la slăbăciune me și m'or greji după obicei, deci soru me Verihoe sau fii ei văzând că eu am slăbit și trag spre moarte, ei de aceasta nu s'au

țănut și m'au lăsat de perit, eară eu văzând că nu caută de mine am socotit în cugetul meu că de la soru me Verihoe sau fii ei n'oi ave nici o pomană, pentiu acei dară nu mă țin de scrisoare acei dintăi, care am fost dat sūrori mele Catrina sau fiilor ei anume Verijenii, feciori lui Ion Veriha, nici odinioară să nu să ție în samă, fiind că am cunoscut mila dela fratele al meu Gheorghii Isar și dela nipotul ascultare, fiind că multă vreme m'au ținut fratele meu în cheltueala dumisale, pentru aceasta am luat și am dat danie nepotului meu Nicolai Isar, ca să-i fie spre vecinica moștenire, ocină și moșie, carele i-am dat cu limba de moarte. Și pentru acei m'am bucurat (?) și supt mari blăstăm, ca cine s'ar scula din frați sau nepoți miei de una vreme că nu m'au căutat la sărăcie și nevoe me și mai mult la... , precum să nu fie volnici a intra sau a-l supăra pe nepotul meu Nicolai Isar și mă rog [la] cinst. K. K. giudecătorii locului și diștrictului ca să bine voească a întări cu iscălitura și pecetea sa și eu pentru mai adevărată credința am iscălit și am pof-tit și pe alte fețe de cinste de au iscălit.

U Stănești, 1794, Noemvrie 26.

Eu Ion Isar am dat danie.

Erei Iacob Tomovici, Vasăle Onciul adeverez, Grigoraș Arbure martor, Sandul Vlad martor, Constantin Frunză m'am întâmplat, Ion Mohorăt martor, eu Ion Dieaconiuc vornic, martur, eu Toma Florescu vornic, eu... giur-rat, martor, eu Ion Moldovan martor.

Și eu am scris cu pofta mai sus numitului și am iscălit.
Vasăle Latnevici.

Copie, Arhivele Statului Cernăuți, Liber Contractuum Novorum V 182.

1795, Ianuarie 1.

Vasile Brăescul dăruiește copiilor săi părți de moșie din Mamornița zisă Țureni, Jadova și Vilauce.

Impărțala.

Adecâte eu *Vasăle Brăescul* am făcut împărțală între copii miei, între feciori și între fiicele mele, lui Dumitraș în Stănești și în Nihoreni și fiicii mele Măriuchii în Stănești în cordon trii odgone, iară lui Ionică și lui Toader și lui Ilie și Safti și Căsandri și Zoiți, eară feciorii anume Ionică, Ilie, Toader le-am dat în Mamornița ce să porelesc Țureni. Iară Safti și Căsandri cu daniea ce le-au dat soru me Marie Ciomturneasă (Ciomărtăneasă) și le-am mai dat patru odgoane în ținutul Ștefăneștilor la Leznaștii (?), eară Zoiți să rămăe în Mamornița ce să porelesc Țurenii și în Jadova și Vilauce să rămăe acești trii feciori și la aceasta fiică, după cum arată împărțala mai sus, tij și la Ciumulești în ținutul Sucevii pe apa Moldovii; eară de va eși vre o parte re să fie toți păgubași și pentru soțul meu Nastasie, mamă bună copiilor acestora, iară casa să fie a soțului meu Nastasie pără unde i-a lungi Dumnezeu viața, să aibă a stăpăni din parte feciorilor pe giumatate dela tuspatru feciori pără unde a trăi și a căsători toate băetele și după moarte Nastasii, soțului meu, să aibă a stăpăni toți feciori frățește, cum unul cum altul, tuspatru, și o întăresc cu iscălitura mea.

In anul, la velet 1795, Ghenar întâi.

Vasăle Brăescul.

La care s'au întâmplat și cumnată me și nepotul meu Ioan Brăescul mazil.

La care ne-am întâmplat și noi oameni streini și buni.

Eu Gheorghe Budac, eu Temoftei dascal bulgar, eu Ioan Ciorpita.

Și eu am scris cu zisa du-le boeriului Vasăle Brăescul.

Roman Budac.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum I328.
Semnăturile sunt nesigure.

Alte documente despre satul Mamornița :

1. 1782, Aug. 29, Cernăuți : In fața comisiei ustriace stăpânii satului Mamornița declară :

Nicolai Potlog stăpânește $\frac{3}{8}$ de Mamornița, anume $\frac{1}{4}$ tatăl său Gligoraș Potlog l-a primit zestre când s'a căsătorit cu fata lui Pătrașcu Tăutul, iar $\frac{1}{8}$ Nicolai a cumpărat-o.

Ursachi Sorocean stăpânește $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{16}$ de sat frățește cu Vasile Prăjescul. Sorocean ține pe sora lui Vasile Prăjescul și a primit partea sa ca zestre. Vasile Prăjescul a moștenit partea sa. Mama sa a fost fiica lui Sandul Volcinski.

Gavril Țura stăpânește a) $\frac{1}{6}$ fără 25 stânjani, b) $\frac{1}{4}$ din a $\frac{1}{6}$ parte și c) a $\frac{1}{12}$ din a $\frac{1}{6}$ parte. Prima parte a moștenit-o, partea a doua o cumpărase strămoșul său Andronic Țura, iar a treia parte o cumpărase moșul său Toader Țura.

Ileana Brânzănița stăpânește $\frac{1}{16}$ parte de sat, pe care o moștenise dela mama sa, care a fost sora lui Nicolai Potlog.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VI 495—501).

2. 1794, Ian. 24 : Vasile Răpta și soția sa Paraschiva vând lui Gavril Țura partea lor de Țureni (partea satului Mamornița rămasă în Bucovina).

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 329).

3. 1794, Iunie 8 : Constantin Vlad și soția sa Maria, fiica răp. Brăescul, fac schimb, dând lui Ioniță Malinescul și soției lui Safta născ. Brăescul, partea lor de Stănești și primind dela ei partea lor de Mamornița zisă Țureni.

(Tot aici, Liber Haered. XX 331).

4. 1795, *Iunie 11, Cernăuți* : Sanda Țopoaia cu fiii ei Iordachi și Mihalachi din Nepolocăuți vinde lui Gavril Țura partea ei de Țureni moștenită dela Sandul Săvăscul. (Tot aici, Liber Haeredit. XX 331—333).

5. 1801, *febr. 14* : Șerban Potlog cu soția sa Catarina fac schimb dând ginerelui lor Toader Cârste $\frac{1}{4}$ Mamornița ce-l au dela părintele Nicolai Potlog, și primind $\frac{1}{8}$ Ispas.

(Tot aici, Liber Haeredit. XX 333).

6. 1804, *Martie 11* : Toader Cârste vinde lui Nicolai Prodan $\frac{1}{4}$ Mamornița pentru suma de 2500 ducați.

(Tot aici, Liber Haeredit. XX 335).

7. 1804, *Oct. 10* : Alexandru Constantin Moruz Voevod. Au judecată în fața Divanului domnesc Mihalachi Potlog stolnic cu Vasilie Potlog stolnic din Moldova, cu fratele acestuia Manole Potlog, cu Ioniță și Ilie Brăescu răzeși pt. satul Mamornița, care se află parte în Bucovina, parte în Moldova. Unele părți ale acestui sat sunt stăpânite de niște răzeși ce-și zic pe poreclă Țurești. Aceștia au împresurat și alte părți. Se cercetează și se dovedește că tustrii au părți alese și n'au împresurat nici o parte. Semnează : Dumitraș Ralet vornic, Dimitrie Săul spătar.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum IV 240).

8. 1805, *Aprilie 17* : Creisamtul Bucovinei scrie Domnului Moldovei să permită ca să se tocmească cursul pârâului Mamornița, care desparte Bucovina de Moldova. Să se sape un șanț lung de 3 stânjeni și lat de un stângen prin care să curgă apa.

(Uricarul XVI pag. 132—134).

9. 1805, *Mai 4* : Nicolai Prodan de Nepolocăuți vinde lui Axenti Szymonowicz și lui Andreas Bohusiewicz partea sa de Mamornița pentru 4000 ducați olandezi.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haeredit. XX 335).

10. 1806, *Dec. 25, Țureni* : Gavril Țura dăruiește fiicei sale Ilinca căs. cu Gheorghe Poclitar părțile sale de moșie din Țureni sau Mamornița și Igești. Soția sa Maria, fata Răptii, primește o parte, care în urmă va trece la fiica a doua a sa anume Safta. Martori : preotul Alexandru, Cos-

tachi Vlad, Iohann Hecht Propinationspächter, Demeter Saranty Pächter.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum I 19).

Hotarul Bucovina a trecut prin satul Mamornița. Partea rămasă în Bucovina a primit numele de Țureni după familia Țura.

126.

1795, Iunie 19.

Se certifică că satul Dubovăț este proprietatea lui Sandul Sturza.

Prin aceasta scrisoare a me să adeverește pentru moșia *Dubovățul* că este în Bucovina, cumcă numita de sus moșie au fost mai înainte a pre iubit fratele meu logof. Ioan Sturza și după ce au odihnit la împărțala ce au făcut clironomii săi, această moșie Dubovățul s'au venit în parte du-sale Sandul Sturza păharnic fiului său celui mai mic și pentru ca să să știe că este driaptă a sa moșie clironomie părintiască i s'au dat această încredințare însuși de mâna me iscălită și încredințată și alți frați boeri ce s'au întâmplat.

1795, Iuni 19.

Ștefăniță Sturza logof.

Theodor Balș vornic, Manolachi Conachi vornic.

Și aceasta s'au scris în Eși cu zisa du-lorsale boerilor.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum X 71.

Alte documente despre satul Dubăuți:

1. 1782, *Mai 29, Oșohlib*: În fața comisiei austriace apare Vasile Săvăscul, vechilul lui Iuoniță Sturza și declară, că stăpânul său este proprietarul moșiei Dubăuți. El moștenise satul dela părintele său; nu se știe cum acesta a ajuns în stăpânirea acestui sat.

Boierul român Alexandru Ilschi, membru al comisiei austriace declară că Pepelea diacul, care la anul 1591 primise satul, l-a vândut în urmă lui Iuon Prăjescul mare vornic. Acesta și-a măritat fata cu Chiriac Sturza. Astfel satul Dubăuți a intrat în stăpânirea familiei Sturza.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Dubăuți).

2. 1796, Apr. 23 : Sandul Sturza păharnic dă în arendă lui Hulub din Snetin, căpitan, moșia Dubovățul din Bucovina, pe timp de 20 ani, începând cu data de 23 Apr. 1796. Prețul: 1000 lei pe an.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum IX 45-47).

3. 1810, Apr. 10 : Sandul Sturza paharnic vinde lui Dumitraș Sturza vornic satul Dubovăț pentru 47500 bani de argint turcești.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 201).

4. 1817, Dec. 29 : Ilie Ilschi, vechilul lui Dumitraș Sturza mare log., vinde lui Simon Bogdanowicz și lui Theodor Zerigiewicz satul Dubăuți pentru suma de 5000 ducați olandezi.

(Tot aici, Liber Haeredit. XX 203).

127.

Vilauce, 1796, Iulie 21.

Mihalache Burla vinde lui Andronache Frunză partea sa de moșie din Vilauce.

Contract.

Adecă eu *Mihalachi Burla*, ficiorul *Nastassii*, fetii lui *Toader*, sãn *Mihașco Onciu*, adeverescu prin scrisoare me la mânia dumisale mazilului *Andronachi Frunză* ot *Vilavce* pe *Ceremuș* în țanutul *Cernăuțului* că având eu o parte de moșie baștină părințască la satul *Vilavce* depe maica me *Nastasia*, după cum adeveriază și învoiala frățască din 1795 Oct. 23 supt numărul canțalariei 2434 cu sãmnu :ll:, care parte o trag eu din stălpul ce să numește a *Chifului*

giumătate, iară giumătate trag toți Chifuleni, adecă parte mătușii mele Ilinchii ce au fost sor[ă] bună cu maică me Nastasie, și acum agiungându-mă pe mine o mare nevoe și lipsă la care socotindu-mă eu cu toată voia me, am scos vânzătoare toată parte me de moșie din Vilavce și mergând pe la toate niamurile mele și întrebând ca să cumpere s'au sculat din niamuri și au cumpărat din toată parte me a trie parte, din care rămăind doao părți care să cuprind din toată parte ce să numește a Chifului, după hotarnică giumătate și din giumătate doao părți am vândut du-sale Andronache Frunză de veci cu tocmală drept 150 lei bani buni, care bani am primit toți de plin în mânule mele. Deci de astăzi înainte să-i fie dumisale și coconilor și nepoților și strenepoților dumisale dreaptă ocină și moșie și să o stăpăniască cu pace în veci luându-și tot venitul din tot locul adecă din săliște, din câmp, din codru, din orândă, din apă și din tot locul cu tot venitul după obiceiul țării ca depe driaptă ocina și moșia du-sale în veci și nime din copii sau din neamul meu sau ori care din răzeși sau din alți streini să n'aibă voe ori și unde a străca și a întoarce această vânzare și tocerala a me, fiind că eu pe toți i-am întrebat la nevoia și greul meu și nime nu s'au aflat; drept aceia am vândut du-sale Andronachi Frunză de veci, după cum mai sus scrie, iar care ar ave vre o pretenție pentru această vânzare, ca să-și întrebe, eu să aibu a răspunde, iară du-lui să stăpăniască cu pace în veci și pentru credință, neștiind carte, am făcut sămnul sfintei cruci puind și degetul în loc de pecete, poftind și pe alte familii cinstite care s'au întâmplat de au iscălit spre mărturie și poftescu și pe cinst. K. K. Intabulație țării să bine voiască acest ade-vărat contract al meu să să pue la protocol și să să întăriască cu împărătiasca pecete spre vecinică stare.

Dat u Vilavce, 1796, Iuli 21 vechiu [calendar].

+ Eu Mihălache Burlă vânzător adeverez.

+ Eu Paraschiva, fata lui Maftai Turcineț, soțu lui Mihălache vânzătoare adeverez.

Vasilie Tăutul nobăl prezentant m'am întâmplat martor, Vasilie Badetchi paroh.

Eu fiind poftit de du-lor numiți vânzători am scris acest contract, întru care adeverez prin a me iscălitură.

Petrachi Arhip logofăt.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XI 81).

Alte documente despre Vilauce:

1. *1783, Mart 21, Cernăuți*: În fața comisiei austriace apar răzeșii de Vilauce pe Ceremuș și declară că satul Vilauce se împarte în 5 bătrâni. Odinioară Toader Tăutul stăpânise întreg satul. Dela el satul a trecut la descendenți. Cei 5 bătrâni se cheamă: 1) Vasile Tăutul cu rudele sale, 2) Vasile Peletiu cu rudele sale, între care și Andronachi Frunză, 3) Iuon Tăutul zis și Lupulenco cu rudele sale, între care și Sandul Păunel, 4) Gheorghită Onciul cu rudele sale, între care Alexandru Costriș, 5) Gheorghe Țintă cu rudele sale.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium X 110—112).

2. *1797, Oct. 7, Vilauce*: Irina Țintă, soția răp. Ștefan Rotopan, se învoește cu fiul ei Gligoraș pentru partea lor de moșie din Vilauce. Gligoraș ia 2 părți, fiindcă a cheltuit cu desbaterea moșiei, iar Irina o parte. Martori: Vasilie Tăutul, Ion Volcinschi din Zvinece, Mihalachi Cracalie, Alexandru Costriș căpitan, Gheorghe Frunză. A scris Mihalachi Răut.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XI 272).

3. *1797, Oct. 8, Vilauce*: Gligoraș Rotopan, fiul răp. Ștefan Rotopan și al Irinei, fata răp. Ilie Țintă, vinde lui Mihalachi Răut de Zamostie 8 stânjeni din moșia sa de Vilauce pentru suma totală de 48 lei.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XII 135).

4. 1798, febr. 21, *Vilauce* : Testamentul lui Gheorghe Țintă. El împarte părțile sale de moșie din Vilauce, Drăgușeni și Boianciuc în 3 părți, dând o parte fiicei sale Iftima căs. cu Ioan Alexandrovici, o parte fiicei sale Nastasia căs. cu Ștefan Albotă. A treia parte rămâne pentru hrana sa și a soției sale.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XI 280).

5. 1799, Mart. 7, *Vilauce* : Grigoraș Onciul răzeș și moșinaș din Vilavce, fiul lui Vasile Onciul, având nevoie de bani, vinde lui Vasile Tăutul mazil din Vilavce 28 stânjeni în Vilauce din partea onciulească pentru suma de 35 lei 30 crețari. Martorii: Ion Volcinschi, Andronache Frunză, Constantin Vlad, Vasile Peletiu, Gheorghe Dașchevici, Vasile Radovici paroh, Vasile Strișca căpitan. A scris Vasile Frunză.

(Tot aici, Liber Contract. Novorum XVI 31).

6. 1799, Mart 9, *Vilauce* : Grigoraș Rotopan răzeș moșinaș din Vilauce vinde lui Mihalachi Răut un stâlpușor de moșie de 8 stânjeni, și altă parte de 20 stânjeni în Vilauce. Martorii: Mihalachi Cracalie, Gheorghe Dașchevici mazil, Vasăle Răpta, fiul lui Ioan Răpta. A scris Vasilache Frunză.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. XII 959).

7. 1800, febr. 6, *Vilauce* : Testamentul lui Andronache Frunză. El dă fiicelor sale Nastasia și Odochița partea de moșie din Prisăcăreni, zestrea soției sale Maranda, iar părțile din Vilauce, Cumărești și Budeniț le dă fiilor săi Vasile și Dumitrache.

Martorii: Vasile Tăutul, Costachi Frunză. Toma Tăutul, Mihalachi Răut; a scris Ioan Frunză.

8. 1800, Iuni 10, *Igești* : Nicolai Răpta vinde lui Toader Mălai din Bănila Rusească partea sa de moșie din Vilavce.

(Tot aici, Liber Contract. Nov. XV 143).

9. 1813, febr. 8 : Iftima, fiica lui Gheorghe Țânta și soțul răp. Ioan Onciul, dă fiicei sale Catrina căs. cu Toader Stângaci jumătate din partea ei de Vilauce. Martorii: Neculai Frunză, Gheorghe Frunză, Gheorghe Dumici, Ștefan Albotă.

(Dela d-l Stângaci din Cernăuți).

10. 1813, Apr. 26, *Vilauce*: Testamentul lui Vasile Tăutul. El dă copiilor săi Simeon, Neculai, Maria căs. cu Dumitru Cocea, Iftima căs. cu Costache Frunză și Ilinca părțile sale de moșie din Vilauce și Stănești, precum și din Vedmedca, Nelipăuți și Vălădăuții din raiaua Hotinului, și din Cuzleu, Crasnolnica și Horodiște din Moldova. Martorii: Vasile Frunză, ierei Vasile Murafievici din Vilauce, Vasile Vlad și Vasile Tăutul.

(Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 208).

11. 1824, Aug. 24, *Vilauce*: Testamentul lui Vasile Frunză. El dă soției sale Mariuca născ. Pârvul, și copiilor săi Dumitrache, Ilinca, Gheorghe și Ionică partea sa de moșie din Vilauce.

(Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 472).

Despre părți de Vilauce în legătură cu familia Onciul și Andronachi Frunză vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 134 nrl 112, și pag. 136 nrl 114.

Despre testamentul Irinei Rotopănița vezi a noastră: Familia Onciul, pag. 139 nrl 117.

128.

Nepolscăuți, 1796, August 20.

Ion Tăutul lasă copiilor săi Costachi, Mihalachi, Anița căs. cu Panaite Stroescul, și Catarina căs. cu Ursachi Păunel părțile sale de moșie din satele Bănila Rusească, Iurcăuți, Nepolocăuți și Piedecăuți.

Adecă eu *Ion Tăutul* ot Nepolocăuți, ficiorul Sandului Tăutul, având din trupul meu copii adecă doi ficiori anume Costachi și Mihalachi și doao fete anume Anița ce este măritată după Panaite Stroescul și Catarina ce este măritată după Ursachi Păunel și agiungând eu acum la vârsta ce mai de pe urmă a bătrânețelor, de vreme că pân acum între numiții mai sus copii mei hotărătoare împărțală

pentru a mele moșteniri n'am făcut și cât este pentru părți de moșii a mele din *Bănila Rusască* și din *Iurcăuți*, aceste numai spre vremelnicească hăznuire ficelor mele Anița și Catarina le-am fost dat nescutindu-le nici de cum de viitoare ce desăvârșit[ă] orânduială și împărțală și fiindu că atât acestor cât și celora lalte părți de moșie a mele dreptul de moștenire păr acum de cătră mine nu li-am depărtat și toate sânt suptuse cei de pe urmă voinței mele. Deci acum îndemnându-mă adâncul vârstei mele a nu lungi mai mult facere de rânduială cei desăvârșit[ă] cu a mele moșteniri, fac neclătită și nestrămutată nici odinioară în veci numiților mai sus copiilor mei dare hotărâre și împărțală de moșteniri a mele, adecă toată parte me din moșie *Nepolocăuți* vor stăpăni în veci numai ficiori mei de sus numiți Costachi și Mihalachi, însă Costachi va stăpăni doao părți, iară Mihalachi va stăpăni o a tria parte, iar la parte me de moșie din *Bănila Rusască* vor intra atât ficiori mei Costachi și Mihalachi, cât și fica me Catrina trăgând fiește care dintru acești asemenea parte din numita moșie *Bănila*, iară fici mele Anița îi dau parte me de moșie din *Pedecăuți*, iară cât este pentru parte me de moșie din *Iurcăuți* care acum să află supt împresurare următorilor *Macrioai*, aceasta parte de moșie am lăsatu-o și am dat însuș fiiului me Costachi ca scoțându-o de supt împresurare în care să află să rămăe la însuși a lui vecinică stăpănire și moștenire, fiindu că fiiul meu Costachi osăbit de alte agiutori și slujbe ce mi-au făcut încă și din datoriile mele din însuși câștigul schivernisălii sale mult au plătit și de aceasta de acum orânduială și așezare me precum s'au scris mai sus au toți mai sus numiții copii mei neschimbat a să ține neputând nici unul dintrânșii a păși întru nimică peste hotărâre me de acum nici odinioară în veci, după care împărțală poate

fieste care din mai sus arătați copii mei și întromisie giudecătoriaască a-ș cere ca uni cari dintru acesta ceas au câștigat dreptul de stăpânire și moștenire părților mele de moșie după rânduiala de mai sus arătată cu toate acareturile și veniturile lor. Și pentru credință înainte persoanelor de cinste neștiindu eu carte am poftit pe du-lui nepotul meu Dumitraș Tăutul ca să scrie mai gios numele și porecla me pe lângă care am pus și degetul pe sămnul sfintei cruci.

In Nepolocăuți, la 20 August 1796 vec călindar.

Eu Ion Tăutul.

Iordachi Ghițescul martor, Dumitraș Tăutul martor, Dumitraș Jeian martor, Vasilie Vlad martor.

Pe pofta du-lui Ion Tăutul am scris aceasta și m-am iscălit,

Let ca sus.

Manole von Dașchevici.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 63.

Alte documente despre Nepolocăuți și familia Tăutul:

1. 1766, *Dec. 26* : Pavel Ciureș de Soroca, nepotul lui Andronic Postelnicescul, dă zăpis lui Andrei și Costin Tăutul de Nepolocăuți, țin. Cernăuți, precum le-a dăruit partea sa de Nepolocăuți ce o are dela maica sa Zamfira. . .

De față: popa Vasile, Iordachi Ciolpan, Ștefan Draghinda mazil, Ion Moldovan, Ilie Strișca, Ilie vătăman de Nepolocăuți, Toader Moldovan.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII 104—106).

2. 1782, *Mai 29, Oșohlib* : In fața comisiei austriace apar răzeșii de Nepolocăuți și declară că:

Iuon Tăutul cu frații săi Costachi și Vasile stăpânesc $\frac{1}{4}$ Nepolocăuți.

Iordachi Ghițescu, Alexandru Spănu și Gheorghie Tăutul $\frac{1}{4}$ Nepolocăuți. Moșii lor cumpărase această parte dela familia Stroescul. Ei mai stăpânesc un sfert de Nepolocăuți.

Un $\frac{1}{4}$ Nepolocăuți stăpânește Sandul Țopa cu mulți alții, care l-au moștenit dela părinți. Acest sfert de sat vine, cât știu, dela un Drăgan postelnic, și în linie feminină Țopenii descind dela acest Drăgan. Acest sfert de Nepolocăuți se chiamă Țopeni; un sat cu acest nume nu există.

(Tot aici, Liber Granicialium VII 93-97).

3. 1787, *Ian. 27*: Iuon Tăutul din Movilă vinde lui Nicolai și Dumitrașco Tăutul $\frac{1}{3}$ din a $\frac{1}{3}$ Nepolocăuți.

(Tot aici, Liber Haereditatum XIX 113).

4. 1795, *Ian. 27, Nepolocăuți*: Nicolae și Anița Tăutul din Nepolocăuți înzestreză pe fiica lor Safta căs. cu Gheorghe Chirilovici din Roșoș lângă Cernăuți cu părți de moșie din Nepolocăuți. Semnează: Nicolae Țopa.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 59).

5. 1796, *Mai 17, Nepolocăuți*: Alexandru Ițculescu cu soțul său Catrina dau pentru facere de bine cumnatului lor Iordachi Ghițescul și soției sale Anița, fata răp. Coste Tăutul, care Anița este soră bună cu Catrina, $\frac{1}{16}$ din tot satul Căbești, țin. Cernăuți, ce o are Catrina dela părintele ei Coste Tăutul. Semnează: Dumitraș Tăutul, Nicolae Tăutul de Nepolocăuți.

(Copie, Arh. Statului Cernăuți, Liber Contractuum Novorum IX 233).

6. 1802, *Apr. 6, Nepolocăuți*: Gheorghe Tăutul, fiul lui Coste Tăutul, nepotul de fiu Sandului Tăutul din Nepolocăuți dă nepotului său de soră Ioniță Ghițăscul a $\frac{1}{9}$ parte din Nepolocăuți. Soția lui Gheorghe Tăutul a fost Paraschiva, fiica lui Iordachi Tomuzei. Semnează: Vasile Tăutul, Costachi Tăutul, Iordachi Ghițăscul vornic de Nepolocăuți. A scris Mihalachi Ghițăscul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber contractuum Novorum XVIII 82).

7. 1804, *Sept. 1, Cernăuți*: Gheorghe Tăutul cheltuind părțile de moșie ale soției sale Paraschiva, fiica lui Iordachi Tomuzei, îi dăruiește în schimb toată partea sa de Nepolocăuți ce o are depe tatăl său Coste Tăutul, adică 72 stânjeni și 2 șuhuri și 4 degete. Semnează: Costachi Tăutul, Dumitraș Ghenghe, Alexandru Ghenghe.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 448).

8. 1815, febr. 17, *Nepolocăuți*: Nicolai Tăutul din Nepolocăuți, fiul lui Andrei Tăutul, având 2 ficiori: Vasile și Mihalachi, și 5 fete: Safta căs. cu Ioniță Chirilă, Maranda căs. cu Dumitraș Vartic, Zoița căs. cu Constantin Dobrovolschi, Măriuca căs. cu C-tin Hagon, Catrina căs. cu Dumitraș Vlad, și simțindu-se slab, împarte averea între copiii săi. Se dă:

Partea de Pedicăuți — Saftii.

» » Ivancăuți — Marandii.

» » Ivancăuți — Zoiții.

» » Nepolocăuți — Mariuchii.

» » Nepolocăuți — Catrinii.

» » Carabciu pe Sirete — lui Vasile

» » Nepolocăuți, cât a mai rămas — lui Mihalachi. Semnează: Dumitraș Vlad, Costachi Tăutul, văr cu Nicolai, Tănase Șerbanovschi, Vasile Șerbanovschi.

(Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia 508).

✓ 9. 1836, Apr. 1, *Nepolocăuți*: Testamentul lui Mihalachi von Prodan. El dă fiicei sale Smaranda 500 galbini holender, pe care îi va primi dela Enacachi von Tabora; fiicei sale Teofila $\frac{1}{2}$ din a patra parte de Poenii în Bucovina și 300 galbini holender; fiului Ștefan toate părțile din Nepolocăuți. Averea mișcătoare se va vinde de Forum Nobilium și se împarte la cei 3 copii ai săi. Epitropi peste copiii săi vor fi Ionică von Gafenco din Zamostie și Enacachi von Tabora.

(Tot aici).

Despre amanetarea părții lui Panaite Stroescu în folosul lui Iacob conte Logoteti vezi Revista « Ioan Neculce » fascic. V 1925, pag. 225.

Spița neamului Ghițescu vezi Revista « Ioan Neculce » fascic. V 1925, pag. 229.

1796, Noem. 15.

Intemeierea târgului Sadagura.

Pre înalțate Domne,

Prin jaluba ce au dat cătră Inălțimea Ta Theodor Musteață au făcut cerire ca să i să dea o mărturie dela Divan pentru târgul Sadagura dela ținutul Cernăuților cum s'au întâmplat de s'au făcut acel târgu și ce preveleghiiu s'au dat târgoveților ce să vor aduna și să vor așeza la numitul târgu, cu care jalubă rânduindu-să de cătră Inălțimea Ta, noi și poruncindu-ni-să ca după cum vom ști și după așezământul să punem la cale odihnind cerirea jăluitoriului după a Inălțimii Tale poroncă aducându-ne și făcând cercetare, ca doră vom putea găsa condica aceea din vremea de când s'au făcut târgul acela, ca după condică să odihnim pe jăluitoriu, dar negăsându-să fiind prepădit împreună și cu alte multe condici după știința ce avem arătăm Inălțimii Tale, că la anul 1771 în vremea celuiialtu trecut războiu preînalt feldmarșal Grof Romențov prin ordin au poruncit Divanului de atunce ca să caute un loc pentru facere banilor de aramă, fiind rânduit asupra facerii acestor bani un baron Gardinbergu, Divanul după porunca ce au luat îndată au și scris cătră toți dregătorii ținuturilor pentru aflarea locului poruncit, care cărți a Divanului s'au trimis prin înadins și oameni a lui baron Gardinbergu pe la fiișticare ținut, căci oamenii acia era poronciți ca să aleagă locul pentru facere banilor. Și fiind că la nici un ținut nu s'au putut afla loc după a lor plăcere s'au întorsu toți trimișii înapoi, iar dela ținutul Cernăuților au venit răspunsu dela staroștii din vreme aceea, du-lor paharnic Imbo și Ilie

Herescul, că trimisul de către baron Gardinbergu au aflat loc între Prut și între Nistru la moșia Rogozna, făcând înștiințare și însuș acel înadinsu trimis către baron Gardinbergu pentru aflare locului, după care acel baron au făcut arătare către Divan că după înștiințare ce au luat dela trimisul său locul iaste foarte bun de a să face casă pentru facere banilor, dar fiindu nelăcuit poate în vreme adaosului apelor a Nistrului și a Prutului să pricinuiască mare supărare lucrătorilor și pristavilor ce vor fi la acea casă neputind treci la târgul ca să cumpere celi trebuincioase ale mâncării și trebuința ce[ri] de a să face pe moșia Rogojna târgul pentru pricinile arătate.

Deci Divanul socoti[nd] cerire ce au făcut acel baron Gardinbergu au găsit a fi cu cale pentru că după vreme de va lipsi casa banilor esti folositoriu târgul acela pentru lăcuitorii ce să află între Prut și între Nistru nefiind alt târgu la partea aceia și după obiceiul pământului din voe au făcut și poronci la 1772 către toți dregătorii ținuturilor, care poronci au fost cuprinzătoare într'acestaș chip, ca fiește care dregătoriu să facă publicație în ținutul său și pre la toate zilele de târgu, cumcă la moșia Rogozna din ținutul Cernăușilor este să să facă târgu cu nume de Sadagura după tălmăcire numelui lui baron Gardinbergu, căci Gardinbergu tălmăcindu-să pe limba rosască va să zică Sadagura și ori cine va voi să margă să lăcuiască pe numita de sus moșie, la care s'au dat voe a să aduna târgu esti volnic a-ș face casă, dugheană, crâcimă și orice altă va voi pentru alășverișul său învoindu-să cu stăpânul moșii, după cum să va putea așeza cu așezare statornică ca să fie volnic a vinde orice fel (de) marfi și orice fel de băutură, atât partea creștinească cât și partea jidovească, cât și târgului acestuea i s'au dat preveleghiurile aceli obicinuite, care și alte târguri din țara aceasta au și că

cu alte deci cu nimică nu vor fi supărați, ci după așezarea și statornică învoială ce vor face cu stăpânul moșii plătind venitul acel ce să va învoi, vor da și obicinuitele dări la stăpânitorul țării; deci după cum știm n'am lipsit a înștiința pe Înălțimea Ta.

Let 1796 Noemvrie 15.

A Înălțimii Tale pre plecați slugi.

Nicolae Roset logofăt, Lascarache Roset visternic, Constantin Balș vornic, Constantin Grecu (?) vornic, Iordachi Baiș.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum I pag. 312).

A fost publicat în T. Balan: Refugiații moldoveni în Bucovina, 1821 și 1848, Cartea Românească, București 1929, pag. 39-41.

Despre Sadagura vezi F. A. Wickenhauser: Die deutschen Siedelungen in der Bukowina, I. Bändchen, Czernowitz 1885, Rudolf Eckhardt pag. 52-78 și 126—129.

Alte amănunte despre Sadagura:

1. 1797, *Apr. 1*: Ioan Volcinschi, fiul lui Toader Volcinschi din Zvineace, cu soția sa Zoîța, fiica lui Ilie Cracalie din Miclăușani, face schimb de moșii, dând lui Teodor Musteață părțile sale primite zestre dela Ilie Cracalie din Rohozna și Sadagura, anume $\frac{1}{4}$ din toată partea Cracalieștilor, care fac a $\frac{1}{24}$ parte din Rohozna și Sadagura. Musteață dă în schimb o cumpărătură din Zvineace, ce o are dela Ioan și Anton, fiii lui Gheorghe Crăciun.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XI 131).

2. 1800, *Mai 30, Cernăuți*: Todorie von Musteață arendează lui Iosef Grünwald pe un an tot târgul Sadagura.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XV 109).

3. 1802, *Oct. 30, Cernăuți*: Teodor Musteață arendează lui Ioan von Buracovschi pe 4 ani (1803—1807) tot târgul Sadagura.

(Tot aici, pag. 330).

4. 1801, Sept. 3, *Badința din Moldova*: Paraschiva Sturza băneasa arendează Armenilor din târgul Snietin Iacob și Axenti Șimonovici pe anii 1801—1807 toată partea ei de Rohozna, adică $\frac{1}{3}$ parte « din tot hotarul Rohoznei care să numește cu nume nou Sadagura » pentru suma anuală de 100 galbeni olandezi în aur.

(Tot aici, Liber Contr. Nov. XII 971).

5. 1807, *Iunie 1, Herța*: Cucoana băneasa Paraschiva Sturza cu fiii ei Mihai și Vasile Iamandi vând de veci lui Teodor Musteață a $\frac{1}{3}$ parte din tot hotarul Rohoznei pentru suma de 30.000 lei turcești.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III 847).

Publicăm câteva scrisori din corespondența lui Teodor Mustăța:

1. *Ciupelovo, ținutul Zagor, Epir, 1835, Iunie 10*: Demetra... , văduva după un văr al boierului Toader Mustăța, scrie că e săracă, că n'are nici câmp, nici grădină, nici vie; roagă ajutor. Are o fată de măritat.

2. *Ciupelovo, 1835, Iunie 31*: Văduva lui Nicolae Antoniade mulțumește pentru ajutorul bănesc. Roagă să n'o uite și pe viitor.

3. *Ciupelovo, 1845, Iunie 7*: Douăzeci de locuitori din Ciupelovo mulțumesc compatriotului lor Teodor Mustăța pentru suma de 950 florini olandezi trimisă de Mustăța pentru școala din satul lor și pentru mănăstirea Bogovu.

Aceste trei scrisori sunt scrise grecește și se găsesc la d-l Oto Mustăța din Sadagura.

Dăm următoarele documente despre originea și starea socială a lui Teodor Mustăța:

1. 1791, *Noem. 30*: Dela Divanul țării Moldovei pentru Teodor Mustăța din Cernăuți, Bucovina. Se face cunoscut că tatăl Coste Mustăța ca și fiul său Teodor au trăit mult timp în Moldova, făcând negoț cinstit. Se trag din una din cele mai de seamă familii din Ianina, orașul lor de origine, și au fost scutiți de bir în Moldova. Semnează Ștefăniță Sturza mare log., Iordachi Ghica mare dvornic, Scărlătache Sturza mare vist., Costachi Ghica hatman, Depaste mare dvornic, Iordachi Balș

mare visternic, Constantin Rășcan mare dvornic, Selonschi, Sergius Lascarov.

2. *Iași, 1793, Aug. 20* : Mihail Constantin Suțu voevod. Se dă mărturie pentru Teodor Mustața locuitor din Moldova, care a dovedit prin cererea înaintată că e străin, dar locuiește în Moldova, făcând negustorie cinstită și folositoare. De aceea să nu fie neliniștit cu biruri, fiindcă nu aparține stării care plătește bir și fiindcă descinde dintr'un neam ales. De aceea să fie scutit de bir pentru vitele sale anume pentru oi, capre, porci, stupi și vin, să nu dea cornăritul. Va plăti 3% din marfa exportată și cea importată din împărăția germană. Să fie scutite de bir două crescătorii de vite, 2 dughene și două cărșme. Să mai fie scutite de bir 30 familii de străini importați din străinătate pentru crescătoria lui de vite. Semnează: Lascarache Roset mare visternic; s'a trecut în condică de Constantin Burchi pitar.

3. *1794, Sept. 26, Cernăuți* : Boierul Balș sfetnic gubernial din Bucovina certifică că Teodor Mustața, mare negustor și boier, care a plecat la Viena cu un transport de boi, are o purtare bună, s'a achitat în mod ireproșabil de toate obligațiile sale. Poate să aibă pretenția a fi ridicat într'o stare socială mai bună, fiind de origine nobilă.

4. *1794, Noem. 3* : Cererea lui Tuduri Mustiață pentru acordarea rangului de nobil. « Infrascriptus ex familia nobilissima originem ducens, more orientalium nationum. . . . a patre ad commercium applicatus, utebatur et hucusque gaudet. . . quod quidem extraneus est, tamen in Moldavia possessionem habet et honestissimam mercaturam exercet. . . et postquam in patria sua de nobilissima prosapia procedit. . . pater illius Koste Mustiaca quam etiam ipsemet Theodorus per diuturnum tempus in Moldavia vixerit se semper honeste gesserit et negotium seu mercaturam honestissime exercuerit et cum alioquin notum sit, eundem ex distinctissima familia in civitate Ianina, sua nativa, procedere. . . cere. . . ut qua civis huius dominationis consideretur et ut eidem attestatum nobilitatis. . . benignissime extradendum praedisponatur.

5. 1794, Noem. 5, Lemberg : Diploma de nobilitate a lui Teodor Mustiața. « Nos Collegium Statuum Regnorum Galliciae et Lodomeriae. . . supplici petito Theodori Mustiaca honorum Sadagura in circulo bucovinensi. . . notum testatumque facimus modernum supplicansem Theodorum Mustiaca de Sadagura. . . primo classi nobilium eiusdem circuli adnumeratum esse, titulisque ac praerogativis huic statui competentibus legaliter gaudere ».

Semnează : Dambski.

Toate aceste documente se află în Arhivele Statului Cernăuți, actele nobilitare, pachetul Mustața.

Se vede din documente că numele corect al familiei este Mustiața, iar nu Mustața, cum obișnuiau Austriacii să scrie.

130.

1797, Iunie 12.

Alexandru Calimah Voevod comunică că a numit egumen al mănăstirii Frumoasa din Iași pe arhimandritul Ioachim.

Noi *Alexandru Ioan Calimah Voevod* cu mila Domnului Domn Țării Moldovei.

Să face știre cu această carte a Domnii mele că după carte de alegere a preosfinții sale arhiepiscopul Sinai am făcut Domnie me egumenu la mănăstire Sfânta Vinere și Frumoasa de aice din orașul Eși pe cuvioșia sa Ioachim arhimandrit în locul celui de mai înainte egumenu anume arhimandritul Chiril, deci dară acestui de acum rânduit egumen i s'au dat la mână această a noastră domniască carte, ca de astăzi înainte să ia mănăstirile aceste în sama sa, care să fie cu deplină putere și purtare de grije ca un desăvârșit egumen cu toate ale mănăstiri averi, atât din luntru cât și din afară mișcătoare și nemișcătoare pe care mănăstire să le ție de a purure grijite cu toate orânduielele

deplin, după cum și la alte sfinte mănăstiri, așijdere și toate veniturile ce vor fi acestor mănăstiri să aibă a le strânge toate la vreme și atât de venitul cât și de cheltuielile ce să vor căde să fie dator a ține samă curată și pe fiește care au să-și de sama la rânduiți epitropi după cuprinderea cății preosfinții sale arhiepiscopului căzând după datorie toate dreptate, la care poruncim Domnie me Voao tuturor poslușnicilor și Țigani mănăstirilor Sfintei Vineri și Frumoasa cu toți să aveți a-i da căzuta ascultare numitului egumenu la cele ce va porunci, căci cei ce nu vor da ascultare are voe dela Domnia me ca să-i certe după vina lor.

1797, Iunie 12.

Procitit vel logofăt.

S'au trecut la condică.

(Copie, Arh. Statului Cernăuți, Liber contractuum Novorum XVIII 429).

Alte documente despre satul Borăuți al mân. Frumoasa :
1. 1782, Mart 14 : Egumenul mân. Frumoasa, fiind bolnav, trimite în locul său pe Gheorghie Răniea, om al mănăstirii, să răspundă în fața comisiei austriace pentru satul din cordon (Borăuți, țin. Cernăuți).

(Proprietatea noastră).

2. 1802, Oct. 21 : Mănăstirea Frumoasa este dispusă să arendeze lui Toma Holub și Cârste Aivas moșia Borăuți pe anii 1803—1813 și avizează pe vechilul ei Dimitrie Mocranschi să înceapă negocierile.

(Proprietatea noastră).

La 1799, Mai 5 satul Borăuți a fost dat în arendă lui Petre von Vlahovici și lui Alexandru von Jeian pentru suma anuală de 390 galbini și 12 ocă zahăr. Inceperea tocmeții va fi după împlinirea contractului ce-l au arendașii Toma Holub și Cârste Aivas pentru anii 1798—1803. La 1800 febr. 5 Petre Vlahovici și Alex. Jeian cedează lui

Bogdan Zadurovici arenda moșiei Borăuți. După cum vedem, arenda dela 1803 înainte tot Holub și Aivas au primit-o.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XII 613—615 și 676—677).

131.

Volca pe Ceremuș, 1797, Octomvrie 27.

**Preotul Vasile Sămaca dă nurorii sale Dochîța partea sa de
Voloca pe Ceremuș.**

Diiată

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.
Eu robul lui D-zeu preotul *Vasile Sămaca*, fecior preotului Constantin Sămaca dela *Voloca*, denpreună cu soțul meu Alicsandra, care mai gios sântem iscăliți, de nime asupriți ce de a noastră bună și slobodă voe fiind cu toată minte întriagă, am dat această scrisoare și diiată la mâna nurorii noastre *Dochîța*, fiica lui Ștefan Prodan, și fiilor ei care îi are cu ficiorul nostru Gheorghii Sămaca spre aceasta adevărind pe cum i-am dat lucrurile care să cuprind cu scrisoare dentr'această diiată adică casa în care trăescu eu acmu cu loc, cu grădină și cu pomătul de lângă casă și cămara cu toate lucrurile gospodăriei câte să află în cămară dela început pân la lucrul cel mai depe urmă sau mai mic, cum și alte lucruri ale gospodăriei care să mai află pe lângă casă și moșie câte mi s'ar veni mie de baștină depe tatăl meu Costantin Sămaca cum și cumpărături ce mai am după cum arată de aice în gios adecă toată parte lui Ștefan Borșan căruie îi zic Leliță care să cuprindă a cince parte din parte lui Simeon Sămaca

cel bătrân și den parte Gramăi și den parte lui Dumici cât s'ar alege parte me dintre alți frați, cum și parte lui Gheorghită Sămaca și depe Vasăle Sămaca sterpu cât s'ar alege parte me, aceste părți de moșie le-am dat aice la *Voloca* cu podanii ci am și cu tot venitul den tot locul ca să fie mai sus numita nora noastră Dochița și fii ei de astăzi înainte buni stăpănitori den neam în neam în veci, iar altul nime den fiei mei sau den neamurile mele ori alții streini să n'aibă voe a străca această diiată care era cu cuviință să să dei la mâna ficiorului nostru Gheorghii Sămaca, dar fiind că are patima bețăiei pentru aceia am dat-o la mâna mai sus numitei nurori și fiilor ei și poftim și pe cinstita K. K. judecătorie ca să bine voiască a o întări cu a sa pecete și iscălitură puindu-o la protocol supt stihurile și paragrafurile în tabla sau catastihul cel vecinic, iar pentru mai adevărată credința eu preotul Sămaca am iscălit sângur cu mâna me înainte acestor feță de cinste care să vor iscăli mai gios martori.

In *Voloca*, 27 Oct[omvrie] 1797, care să zăce și pun și pecete me.

Ierei Vasile Sămaca 1797 Oct. 27. •

Eu Alecsandra Sămaceasă.

La făcutul acestii diete ne-am întâmplat și noi preut Alexandru Țurcanovici paroh ot *Voloca*.

Eu Ioan Miroș martor, eu Andrei Sămaca, eu Costantin Lupulenco vornic, eu Ioan Culirar (= Curelar) giurat.

Această diiată cu zăsa mai sus iscăliților părinți am scris eu Simeon Muntean.

Cătră această încă am mai însămnat și am scris și acest izvod ca să să știe cum am împărțit pe fiei mei cu moșie după cum arată de acie în gios:

Intăi am dat fiicei mele Nastasăei care o țâne Vasăle Grecul parte dela Stănești care o am avut zestre depe soțul

meu Alicsandra, după cum arată și scrisoare ce i-am dat la mână, iar Saftii i-am dat parte dela Carabciu așjidere după cum arată scrisoare ce i-am dat, Ilinchii care o țâne Vasăle Bejan i-am dat 2 odgoane la Cumărești, așjidere după cum arată scrisoare ce i-am dat, iar Mariei care o țâne Sămeon Munteanu i-am dat parte acie în Voloca adecă toată parte cât o am depe soțul meu Alicsandra tot după scrisoare ce i-am dat, și mai mult ginerii și fetile mele n'au să cerce nemică, iar nurorii noastre Dochițai i-am dat parte de aice den Voloca după cum arată în fața acestei hărtii și încă i-am mai dat și parte de cum-părătură ce o am la Jadova și pentru (mai) mare și adevărată credință i-am dat și scrisorile de moșie la mână și am iscălit și aice.

In Voloca, 15 Dechemvri 1797.

Ierei Vasile Sămaca.

+ Eu Alicsandra Sămăceasă.

Aceasta cu zăsa mai sus numiților părinți am scris eu
Simeon Muntean.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II pag. 138—142).

Alte documente despre satul Voloca pe Ceremuș:

1. 1783, Mart. 16, Cernăuți: In fața comisiei austriace apar răzeșii de Voloca pe Ceremuș și declară că satul umblă în 4 părți: $\frac{1}{4}$ are Nicolai Ruset (vezi declarația făcută la satul Vascăuți pe Ceremuș), $\frac{1}{4}$ protopopul Iftemi (Bălășescul), $\frac{1}{4}$ neamul Grămenilor, al Ghengheleștilor și Vasile Sămaca, $\frac{1}{4}$ Părce Ghenghe și popa Sămaca. Protopopul Iftemi, Grămenii, Ghengheleștii și Vasile Sămaca au moștenit părțile lor. Părce Ghenghe și popa Sămaca au răsumpărat părțile lor.

La 1783 Nov. 6, Voloca, se adaogă declarația, că un sfert de Voloca a fost vândut și s'a alipit de satul Vascăuți. Astfel satul umblă numai în 3 părți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium X 317—322).

2. 1804, febr. 2, *Voloca*: Testamentul lui ierei Vasile Sămaca. Cât a trăit, a adunat avere zidind biserica din Voloca pe Ceremuș. Acum lasă epitropi peste nepoții săi (adecă copiii fiului său Gheorghie și ai Dochiței, fata lui Ștefan Prodan) pe Dochița și pe Ion Calmuțchi din Bărbești, fiul lui Mihalachi. Dacă parohul ce va veni nu se va purta bine, atunci să-l îndepărteze și să ceară alt paroh dela cinstit conzistorium. De față: Alexandru Ghenghe mazil, Toader Ghenghe mazil, Ioan Bălușescul, Gheorghe Bălușescul, Alexa Lupulenco, Ion Curălar, Ion Sămaca.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 442—443).

3. 1820, *Iunie 25, Stănești*: Testamentul lui Ilie Baloșescul (fiul protopopului Iftimi Bălășescul). Casele din Stănești în care locuește rămân ale soțului său Mariuca până la moartea ei. După moarte se va putea dispune. Moșia din Stănești, baștină și cumpărătură, trece la soțul Mariuca și copiii săi Catrina, Ștefan și Vasile. Partea de Voloca zisă Marcova, moșia dela Ivancăuți, dela Comărești, dela Panca (care este depe soțul său Mariuca, fiica răp. Constantin Grec), se vor împărți la fel în patru părți. Copiii fiind nevrăstnici, epitropii lor vor fi mama Mariuca și cumnatul Vasile Grec. Martorii: Mihalachi Goian, Lucas Livețchi.

132.

Iași, 1798, August 30.

Constantin Balș dă ginerelui său **Gheorgachi Roset** moșia **Șcheia**.

Cătră cinstită K. K. giudecătorie Cernăuțului.

Fiind că moșia me *Șcheea* care o am dela părintele meu răpousatul logofăt *Lupul Balș* am dat-o zestre dumisale ginerelui *Gheorgachi Roset* vel visternic și fici mele

Plohiriței, ca să fie a du-lorsale și a toată vița curgătoare. Pentru aceea nu lipsescu a înștiința pe cinstit[a] giudecătorie ca să bine voiască a poronci la K. K. cinstita Tabula să scoată numele meu dipe pomenita moșie și să pue în tabulă pe numele dumisale ginerelui Gheorgachi Roset vel visternic și a fici mele Plohiriței, după cum și întăritura Mării Sale lui Vodă întărește la aceasta, și n'am lipsit a înștiința.

Iași, 1798, August 30.

Constantin Balș.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Relationum III pag. 298.

Alte documente despre satul Șcheia :

1. 1783, Mart. 8 : Vechilul Lupul Tacu declară în fața comisiei austriace că satul Șcheia este proprietatea lui Lupul Balș, care l-a cumpărat la 1746 Sept. 15 dela Tofana Botezoaia.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XVIII 322).

2. 1805 Mai 6, Șcheia : Testamentul armenesc al lui Hriste, fiul lui Hagi Ariton. Lasă sume de bani pentru mănăstirea din Ararat, mănăstirile din Ierusalim, mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul, patriarhul din Țarigrad, biserica armenească din Iași, Sora sa Frosina primește 1000 lei, fiecare fiu câte 100 lei, preoții din Iași pentru înmormântare și sărindare 100 lei, săracii din Iași 200 lei, soția sa Mărgherita 5000 lei; se vor mărita cu banii lui 2 fete sărace, fetele răp. său frate Măgărdici primesc vite și bani; la fel Hopisa, fata fratelui său Ilie. Avera nu este moștenită, ci câștigată din muncă proprie. A scris nepotul Hariton.

Martorii: preoții Marco și Norses, Carabet Ladif, Hariton fiul lui Ivanes.

(Tribunalul Cernăuți, Successia 764).

Hriste a murit în Iași, în Decemvrie 1808. Testamentul a fost început în Șcheia și terminat în Iași. Martorii semnați sunt din Iași.

3. 1805, Iunie 4, Iași : Iordachi Ruset vistier dă lui Theodor Mustață satul Șcheia în schimbul altor moșii situate în Moldova, proprietatea Fondului religios din Bucovina.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XVIII 324).

4. 1805, Iunie 28 : Theodor Mustață vinde lui Ilie și Hriste Hagi Ariton pentru suma de 82500. piaștri satul Șcheia.

(Tot aici, pag. 326).

5. 1814, Mai 5, Iași : Scarlat Alexandru Calimah Voevod dă hrisov lui Ilie (= Ilie, fiul lui Hagi Hariton din Iași), precum a primit cinul de căpitan de dărăbani pentru bunele sale purtări ostășești și politicești.

(Forum Nobilium Cernăuți, Successia 764).

6. 1825, Ian. 20 : Copiii lui Ilie Hagi Aritonovici, anume Ariton, Marcos, Ioan, Iosif, Sofia și Gavril sunt trecuți drept moștenitori ai averii tatălui lor.

(Tot aici, pag. 328).

Spîța neamului Roset, vezi în Buletinul Comisiei Istorică a României, vol. VIII, 1929, pag. 98.

133.

Călinești, 1798, Septemvrie 21.

Originea familiei Bălășescu.

Mărturie.

Noi gios iscăliți adevărim prin această mărtorie a noastră la mîna Du-lorsale Ilie, Sandul, Ion, Nicolai, Gheorghii Bălășescul, feciori protopopului *Iftimie Bălășescu*, nepoții preutului Dănilă, strănepoții lui Gheorghe Bălășescu, care sînt cu șidere pe moșiile părințăști în satul Stănești de jos în ținutul Vijnitei a Bucovinei, care familie i-am apucat de moși strămoși lor mazili la rîndueală mazilească și moșii au în Jadova, în Cumărești, în Voloca, în Ivancăuți, toate bune moșii și pentru mai

bună și adevărată credință am iscălit puindu-ne și pecețile noastre.

U *Călinești*, 21 Septemvrie 1798, vec (călindar).

Toader Flondor, Mihalachi Giurgiuvan, Costantin Părvul căpitan, Andrei Gafenco, Ion Goian mazil ot Stănești, Gheorghe Goian mazil ot tam, Simion Muntean mazil ot Voloca. ✓

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Attestatorum pag. 265.

Despre satul Stănești, ținutul Cernăuți, dăm urm. docum. :

1. 1771 : Odochița, fiica Mariei Cotomaniței, dă rudei sale Ștefan Iriniuc și soției acestuia Sofia partea ei de Ivancăuți, Stănești și Jadova.

(Tot aici, Liber Haereditatum XXI 44).

2. 1777, *Iulie 14* : Părțile de Ivancăuți, Stănești și Jadova se împart în două. O parte este a Mariei Cotomaniței, dela care descinde Odochița, cealaltă este a Anei, mama Sofiei. Sofia este soția lui Ștefan Iriniuc.

(Tot aici, pag. 46).

3. 1783, *Mart 17* : In fața comisiei austriace apare un număr mare de răzeși și declară că satul Stănești îmblă în 3 bătrâni : Drăgșan, Luca și Drăgan.

Bătrânul Drăgșan este stăpânit de Ionășești, Buțurești, Vlădești, Costrișeni, Cotomanița, Cerni și Ciornohuz. Toți descind dela Drăgșan.

Bătrânul Luca este stăpânit de Gheorghii Isar cu rudele sale, de Sorocean, Gligoraș Diacon, Goianești și Beresa. Toți descind dela Coste de Lucavăț, care cumpărase partea aceasta dela fiii lui Luca.

Bătrânul Drăgan este stăpânit de Grămeni, Isar, Goian și protopopa Iftimie (Balosescul) cu rudele sale. Strămoșii lor cumpăraseră această parte.

La 1783, *Martie 22* a apărut Ienachi Istrătuță și declară că soacra sa Dochița Cotomanița stăpânește 5 odgoane în bătrânul Drăgșan.

(Tot aici, pachetul Stăneștii pe Ceremuș).

4. 1785, *Mai 23* : Ioniță, Alexandru și Vasile Coștriș și Nicolae Baloșescul vând lui Mihalachi Ianoș 5 odgoane la Stănești.

(Tot aici, Liber Haeredit. XXI 42).

5. 1789, *Iunie 20* : Alexandru Băloșescul, fiul răp. Iftimie protopop, vinde fraților săi Ilie, Ioan, Nicolae și Gheorghe Baloșescul partea sa din Stănești.

(Tot aici, pag. 40).

6. 1811, *Sept. 13, Stănești* : Gheorghii Goian, Mihalachi Goian, Constantin Cocea, Dumitraș Sorocean, Ioan Goian, Dumitraș Coștrăj, Alexandru Ghenghe, Mihalachi Isar, Dumitraș fiul lui Ostafi Sorocean, Nicolai Sorocean și Ștefan Cercez mărturisesc că Ilie Baloșescul a rămas sărac în urma părintelui său Eftimie Baloșescul protopop. Au rămas încă 4 frați și 2 surori anume Maria căs. cu Andrei Volcinschi din Gogolina, și Nastasia ; cei 4 frați ai lui Ilie sunt Sandul, Ioan, Nicolai și Gheorghii. Le-au rămas moșii neîmpărțite la Cumărești pe Siretul mare, la Stănești, și la Voloca pe Ceremuș. Ilie a apărut aceste părți, pecând Sandul și Ioan s'au apucat de beție și a giuca în cărți în bani vânzând din părțile de moșie.

(Copie, proprietatea noastră).

7. 1816, *Noemv. 2* : Tribunalul din Cernăuți împarte moșiile lui Iftimie Baloșescul, mort la Stăneștii de Jos la 15 Aprilie 1783, anume Stăneștii de Jos, Voloca pe Ceremuș și Comarești, în părți egale între copiii acestuia Ilie, Sandul, Mariuca căs. cu Volcinschi, Nastasia căs. Tăutul zis și Popovici, Ioan, Nicolae și Gheorghe.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XXI 391).

8. 1822, *Aprilie 13* : Tribunalul din Cernăuți împarte moșia lui Ilie Baloșescul, mort la Stăneștii pe Ceremuș în Iulie 1820, între văduva sa Măriuca și copiii săi Catarina, Ștefan și Vasile.

(Tot aici, Liber Haeredit. XXI 445).

9. 1834, *Dec. 14, Stăneștii de jos* : Ioan Goian, fiul lui Gheorghe, își alcătuește testamentul dând copiilor săi Mihalachi, Costachi, Vasile, Ilie și Gheorghii părți din

Stăneștii de jos din stâlpul lui Drăgan. Sunt menționate poiana Plosca, apa Brusniții, moara Bălășeștilor. Cere copiilor să fie prohodit și pomenit după obiceiul creștinesc. Martorii Ioan Ciolpan. Vasile Balășescu, Nicolai Costrăș. A scris Andrei Muntean din Voloca.

(Forum Nobilium Cernăuți, Pupillaria 1021).

Despre Ștefan Iriniuc și Ilie Baloșescu vezi A. Vitencu: Documente moldovenești din Bucovina. Cernăuți 1929, pag. 53 și 57 și următ.

134.

Cernăuți, 1798, Octomvrie 20.

Testamentul lui Vasile Ciuntuleac.

Diiată.

În numele sfintei și nedespărțitei troițe, a tatălui și a fiului și a sfintului duh, amin.

Eu mai gios iscălitul socotind slăbăciune bătrineților mele și mai vărtos că ceasul morții este neștiut, fiind încă cu minte întreagă, am hotărît a face rânduială următoare care mai gios arăt pentru potolire tuturor gâlcevilor care după moarte me s'ar pute a să întâmpla.

1-tăi. Pentru îngropare trupului meu am poftit pe soțul meu Axenie ca să mă îngroape cu toată rânduială creștinească lăsind ei toate meșteșugurile mele ale bărbierii ca să le vânză și ce nu va ajunge dela sine să puie cheltuială și obicinuite mese să facă; iar contăsul meu să să de unui preut care va sluji un sărândari.

2-le. Casa mea în care am șăzut aicea în Cernăuți supt No. 234 o am hotărât a o da fiiului meu celui mai mic anume Costantin ca să fie vecinică a lui, iar ceialalți fii și fiicele mele care s'au însurat și s'au măritat să nu aibă parte nimică la accasta casă, fiind că partea de zestre

după puterea deplin le-am dat tuturor, ci numai acestui numit fiiu Costantin nu i-am dat încă nimic, fiind că n'au fost de vârstă când s'au dus în țări streine și de atunci până acmu n'au venit.

3-le. De s'ar oblici cumcă numit fiiul meu Costantin n'ar mai vini pe aicea sau poate că or fi răposat, atunci casa mea cu ograda de supt No. 234 hotărăsc și dau din bună voea mea danie besearicei hramului sfintului Nicolai aicea în Cernăuți, ca să fie vecinică a bisericii, luând tot folosul besearica și în ce chip să va socoti mai bine pentru besearică așa să să urmeze cu acea casă, la care niminea nici din neamul, nici din streini să nu aibă putere a să amesteca, căci din bună voe mea am dat-o numai ca să să facă poamenire pentru sufletul meu la sfintul jertvenic întru acea bisearică.

4-le. Inșă pără unde are a fi viiu soțul meu Axenie are a trăi în pomenită casă nesupărată de nimene și măcar de ar și veni feciorul meu Costantin să nu fie volnic a o scoate din casă, până la moartea ei. Și osăbit soțului meu pentru că m'au grijit de 5 ani fiind eu bolnav precum să cuvine din locul ce să cuprinde în hotarnica casii i-am dat de veci zecea stânjini împărătești în larg și 24 în lung din grădină ce iaste dela deal, cu care loc are toată voe ce va vra, aceaea să facă cu dănsu.

5-le. Și aceasta știut să fie că numai casa cu locul ei și meșteșugurile ale bărbieriei sânt ale mele, care meșteșuguri, precum mai sus am zis, le-am hotărit soțului meu Axenie ca să le vânză și acei bani să-i întrebuintize la cheltuielile îngropăciunii, cum și straile să să de de pomană. Iar cele ce sânt în casă ale gospodăriei toate sânt ale soțului meu Axenie, cum și vitele toate ale ei sânt, iar a mele numai atăta sânt câte s'au pomenit ale bărbieriei, pentru aceasta nimine nu poate să o supere de celelalte

mișcătoare și nemișcătoare a soțului meu, fiind că toate sânt zestre ei.

Deci această dieată mea nimine să nu aibă puterea a o schimba, pentru aceea spre mai bună încredințare, neștiind carte mie-am pus lângă numele meu degetul, pof-tind și pi alte cinstite persoane de s'au iscălit ca martori, iar mai vărtos rog și pe cinstită chesaro-crăească giudecă-torie, ca după moarte mea, precum s'au arătat, întru aceasta nu amintrele, ci așa să să urmeaze.

Cernăuți, 20 Octomvri 1798.

+ Vasilie Ciuntuleac bărbierul.

Și noi mai gios iscăliții fiind față la cinstita această danie auzând cu urichile nostre ne-am iscălit martori.

Toader Ștefanovici martor, + Ioniță Hereac, + Ioan Zazonti, Ștefan Grigorievici, canțelist (la) consistor, pof-tit martor.

135.

Igești, 1798, Noemvrie 17.

Petre Morțun înzestreză pe fiica sa Smaranda dându-i părți din moșia Igești.

Danie.

Prin care eu mai gios iscălitul dau în veci ficii mele *Zmărandi* optzeci de stânjini din moșie *Igești* în ținutul Săretului, în parte satului din gios, iar din parte ce are mai gios iscălitul, parte ce din sus alătore cu parte surori me *Nastasia*, pe care au ținut-o Toader Răus, măsurându-să în curmezișul moșii optzeci stânjini, iar lungul cât este moșie *Igești* de lungă. Deci această parte, optzeci stânjini, care o am clironomie dela tatăl meu *Pavel Morțun* cu toate cele ce să află pe dânsa o dau și o dăruescu

fiicii mele Zmărandi neamestecându-să și nepretendirisind nime din neamurile mele ori alți streini, iar având cineva vre o pretenzie, la mine să aibă a trage din parte care mi-au rămas, iar la aceasta să nu să amestece nime a trage cât de puțin, spre aceasta am iscălit înaintea martorilor, poftind și pe cinstita K.K. giudecătorie ca să să triacă la Tabula Țării.

Igești, 1798, Noemvrie 17.

Petre Morțun căpitan.

Ilie von Ilschi martor poftit, Gheorghie Răus martor.
Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 438.

Alte documente despre familia Morțun :

1. *1768, Aug. 6* : Grigori Ioan Calimah Voevod, Ștefan Răpta mazil, Gheorghii Răpta și alte neamuri ale lor cer să li se stâlpească părțile din satul Igești, care până acum a rămas neîmpărțit. Sunt avizați Ștefan Sturza biv vel ban și Dumitrachi biv vel armaș, ispravnicii țin. Sucevii, să trimită câțiva mazili, să le deosebească părțile.

(Original, hârtie, pecete roșie, dela d-l Radu Grigorcea din Prisăcăreni, jud. Storojineț).

2. *1789, Apr. 1, Lemberg* : Iosif II. conferă fraților Theodor, Grigorie, Ilie și Gheorghii Reus sau (seu potius) Merza (Mârza) rangul de nobili.

(Proprietatea noastră).

3. *1792, Ian. 2* : Mazilii din Igești (familiile Răus, Tiron, Getarul, Ionașco, Pițu, Ureche, Loghin, Chifu, Gavrilescu, Frunză și a.) împreună cu răzeșii doresc să zidească o biserică nouă. Se obligă să dea locul și bani. Epitrop din partea mazililor să fie Grigoraș Răus, iar din partea răzeșilor Dumitraș Tiron și Vasilache Ionașco. Vor face cislă între ei pentru adunatul banilor. Biserica să fie de peatră și atât de mare « cum a trebui ».

(Arh. Stat. Cernăuți. Actele Craisamtului, fascicola 28).

4. *1792, febr. 9* : Gligoraș Răus către Craisamtul Bucovinei (Administrația B.). Biserica veche fiind neîncăpătoare

și la marginea satului, n'are cărți nici veșminte. Locuitorii de Igești s'au înțeles să ridice altă biserică în mijlocul satului. Acum cei bogați «dau smintală»; roagă cercetare. (Tot aici).

5. 1792, febr. 20, *Cireș*: Gheorghie Goian căpitan și Toader Morțun comisar de dare cătră Creisamt, precum au fost la Igești pentru alegerea unui loc nou de biserică. Dar oamenii din Igești n'au venit. Au ales locul fără oamenii din Igești în mijlocul satului lângă Gligorie Răus, care dă și locul. Sunt de părere să se trimită un comisar «cu tare poroncă», căci oamenii sunt împotrivitori. Dar «luându-i la strâmtoare apoi să va face biserică». Mazilii și țăranii vreau biserică, dar răzeșii nu vreau și au trimis pe răzeșul Ion Răpta să răspundă vorbe proaste că nu le trebuie biserică. (Tot aici).

6. 1794, febr. 11, *Igești*: Toader Răus dă fiicei sale Catrina, căs. cu Gheorghe Căzăcescul, lucruri, vite, juvaere și 3 odgoane de moșie din Igești, odgonul de 20 stânjani împărătești. Semnează: Antohi Volcinschi, Ilie Răus comisar de dajdie.

(Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 27).

7. 1794, Sept. 2, *Bărlad*: Costandachi Răus, fiul lui Irimie care a fost frate bun cu Sanda, maica lui Ioniță Răus, împreună cu nepoții Antohi și Safta, fiii Ioanei, din satul Forăști, țin. Covurlui, dau zăpis nepotului lor Grigoraș Răus mazil, precum îi vând 8½ funii în Igești drept 180 lei bani buni.

(Proprietatea familiei Reus-Mârza din Cernăuți).

8. 1796, Apr. 17, *Cernăuți*: Gligoraș Răus cătră Creisamtul Bucovinei pentru jalobele ce le-au înaintat împotriva sa Enachi Tiron și Ion Pițu iscăbind și mulți săteni fără știrea lor. Acești doi «răzvrătitori» nu-l doresc pe Răus povățuitor al satului Igești. Văzându-se defăimat, cere cercetare, iar dacă va fi găsit vinovat «nu numai cu eșare să fiu scos, ci încă cu ștraf să fiu tras». Iar dacă va fi găsit nevinovat, răzvrătitorii să-și ia căzuta pedeapsă.

(Arh. Stat. Cernăuți, Actele Creisamtului, fascicola 78).

9. 1796, *Mai 28* : Ioniță și Acsănte Tiron, Simion Frunză și Vasilaș Ionașcu împreună cu toată grămada satului Igești către Creisamtul Bucovinei împotriva lui Grigoraș Răus, ca să-l schimbe din povățuirea Igeștilor și să-l numească povățuitor pe Toader Morțun dela Budenița. Acesta neprimind, grămada cere povățuitor pe Dumitraș Tiron, fiind om vrednic. (Tot aici).

10. 1796, *Mai 31* : Grigoraș Răus către Creisamtul din Bucovina. Funcționarul Aron a fost trimis în anchetă, dar sătenii n'au vrut să se înfățișeze. Atunci Aron a trimis un dragon cu un vătăman care au luat oamenii cu sila. A luat « protocol » cu oamenii dar nu se știe ce a scris în el. Roagă să fie trimis în cercetare un comisar. (Tot aici).

11. 1796, *Iunie 17* : Răzeșii din Igești către Creisamt (Administrația Bucovinei); cerând povățuitor al satului pe Dumitraș Tiron în locul lui Grigoraș Răus. (Tot aici).

12. 1805, *Sept. 8, Cernăuți* : Petru Morțun din Igești dăruiește ginerelui său Ion Mocranschi 4 odgoane din Igești. Casandra, fiica lui Petru Morțun și soția lui I. Mocranschi a murit. A rămas un copil. (Proprietatea noastră).

13. 1814, *Ian. 28, Budenița* : Testamentul lui Vasile Morțun. Are cu soția sa Smaranda, fiica lui Ilie Holban, urm. copii: Costachi, Manolachi, Alexandru, Niculai, Maria, căs. cu Enacachi Zota, Bălașa căs. cu Gheorghe Cuciuc, și Zoia căs. cu Enachi Cuciurean. Costachi primește parte de Ropce, care e cumpărată dela clironomii lui Iordachi Alcazi. Manolachi, Alexandru și Neculai primesc partea din Budenița. Soția Smaranda rămâne cu casa primind hrana dela fii. Fetele Maria, Bălașa și Zoia primiseră părți din Stroești (țin. Cernăuți). Semnează: Ilie Ilschi, Vasile Zota, Toader Zota.

Frații lui Vasile Morțun sunt Toader, Sandu și Petre. (Forum Nobilium Cernăuți, Successia 502 și Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum II 563).

La 1782, Nov. 25 răzeșii din Igești au declarat în fața comisiei austriace că satul Igești este împărțit în 3 părți

egale între Tomuzeni, Maxinești și Loghinești. De Tomuzeni se țin Andrei Stomah zis și Frunză, Constantin Bocșa și fiii popilor Gavril și Gligori. De Maxinești se țin Morțuneștii, Gavrileștii și familia Reus. Loghineștii descind dela un popă Mihăilă, care a cumpărat o parte de Igești dela nepoții unui Fedco. Popa Constantin din Igești posedă o bucată de loc din Igești, unde stă biserica, unde se duc oamenii din Pătrăuți, că le e mai aproape. El a primit această bucată luând în căsătorie pe fiica lui Ilie, care a fost fiul popii Toader.

(Arhivele Statului, Liber Granicialium IV 200).

Despre Igești vezi și Simeon Reli: Satul Igești în vremuri vechi și noi în cartea acestui autor intitulată: Din Bucovina vremurilor grele, Cernăuți 1926, editura Marca Țării, pag. 47-67.

136.

Tărășeni, 1799, Februarie 6.

Constantin și Zoïța Arapul înzestreză pe fiica lor Paraschiva, căs. cu căpitanul Ioan Cojan, dându-i părți din moșia Tărășeni, ținutul Cernăuți.

Izvod de cele

ce dau zestre fici noastre Paraschivii după cum în gios arată.

Din părțile de moșie ce avem pe la locuri să aibă parte frățască însă pără a să face împărțala frățască între fii noștri să aibă a stăpăni în moșie *Tărășeni*, parte căzută, asemine și din acareturi, crâșmă și iazuri.

O păreche cercei de argint poleiți de Lipsca, o străchinuță de dulceți de argint cu lingurița ei, un leftu (?) de argint poleit, o păreche paftale de argint cu colan de dram, un beniș blănit cu jder, o giube fimeiască cu săngiap, un benișel cu cacom, trii rochii, șasă boi de giug, șasă vaci fătătoare, cinci epi fătătoare, doi cai telegari cu hamurile

lor, o butcă pe dricuri din parte, doaâ blide cusitor, opt talgere cositor, opt părechi cuțite de Lipsca cu lingurile lor de cusitor, un lig[he]an cu ibric, o scatulcă, doaâ sfișnice de alamă, un așternut, mese, servete și altele trebuincioase atât a mesii cum și altele din casă.

Aceste toate ce să arată mai sus să aibu a le împlini fără cuvânt cum și alte părți de moșii ce să vor mai debate de acum înainte, iarăși să aibă a trage parte frățască împreună cu ceia fii ai noștri și deosăbit piste aceste de sus arătate încă le mai adaogem și blagoslovenie părințască și spre mai mare siguranță am iscălit însuș cu mâna me.

Costandin Arapul căpitan

Zoița (Arapul).

La facere acestui izvod de zestre am fost și noi față fiind cu primire amânduror părților și am iscălit și noi martori: Grigorie Volcinschi, Toderăș Arapul.

(Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Pactorum Dotalia pag. 120).

Alte documente despre satul Tărășeni:

1. *1782, Sept. 4, Cernăuți*: În fața comisiei austriace apare Ioan Sava, vornicul Țiganilor din Bucovina, și declară, că înainte de 15 ani el a sosit în aceste părți împreună cu Dinul (Cantacuzino) ispravnic (de Suceava) și plăcându-i locurile a povestit aceasta mamei sale. Mama i-a comunicat că familia Sava are moșii aici. De aceea el s'a așezat în săliștea Tărășeni, pe care o țineau ocupată Volcinceștii. Dar Volcinceștii neputând prezenta titlurile de proprietate, Sava a ocupat moșia. Dânsul arată comisiei un ispisoc în care scrie că strămoșul său Grigori Sava a cumpărat $\frac{1}{2}$ Tărășeni, iar cealaltă jumătate i-a fost adjudecată în schimbul sumei de 130 taleri.

La 1782 Noemvrie 20 Iuon Sava apare din nou arătând un zăpis de cumpăratură în care scrie, că Irina, soția lui Drăgan postelnic, a cumpărat $\frac{1}{2}$ Tărășeni, partea de jos, iar partea de sus fusese cumpărată de Gligoraș

Sava. Irina Drăgan a fost strămoașa lui Iuon Sava, adică moașa moașei sale Anița, care a fost soția lui Glicenco.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium IX 175—177).

Vezi despre această chestiune și volumul I pag. 105 și a noastră: Familia Onciul pag. 19-20 nr 15.

2. 1784, Mai 17, Sirete : Ioan Sava căpitan, fiul lui Vasile, care a fost fiul lui Nicolăiță Sava medelnicer, dă moșia întreagă Tărășeni pe apa Cotoveților, țin. Sucevii, cumnatului său Constantin Arapul căpitan, iar acesta îi dă în schimb $\frac{1}{3}$ Fărceni, partea de mijloc, și o parte de Stroești pe apa Prutului, țin. Cernăuți, anume $\frac{1}{5}$ parte din a $\frac{1}{4}$ parte, fără partea ce este în raiaua Hotinului, care moșii i-au rămas dela răp. său socru Constantin Volcinschi, fiul lui Ștefan Volcinschi, și $\frac{1}{4}$ parte din a $\frac{1}{4}$ parte de Carapciu pe apa Siretelui, țin. Sucevii, pe care o cumpărase dela Ion Tăutul din Nepolocăuți.

(Tot aici, Serethensia II 169—170 și Liber Haereditatum XIX 261).

3. 1786, febr. 15 : Înțelegere între Miron Volcinschi și cumnatul său Constantin Arapul căpitan, cu privire la satul Tărășeni. Miron Volcinschi primește $\frac{1}{3}$ parte din câmp, partea de sus, din obârșia pârâului ce vine din hotarul Mihucenilor și curge în heleșteul cel mare, pârâul în sus până în pârâul Jadovinei, pârâul Cotovețului ce desparte săliștea de câmp, $\frac{1}{3}$ parte poiana Jadovinei, $\frac{1}{3}$ parte poiana Tindina, $\frac{1}{3}$ parte de săliște, $\frac{1}{3}$ parte imaș, $\frac{1}{3}$ codru, un heleșteu neiezit pe pârâul Jadovinei.

Constantin Arapul primește câte 2 părți din toate părțile amintite mai sus.

(Tot aici, Serethensia II 171—173).

4. 1800, Mart 21, Tărășeni : Testamentul lui Constantin Arapul. El dă soțului său Zoîța, fiica lui Constantin Volcinschi, 2 părți de Tărășeni, partea sa de Bănila moldovenească, o parte de Șerbănești din Moldova, pe care o are dela soacra sa Catrina, fiica lui Ioniță Bontăș. Zoîța va împărți aceste părți frățeste la toți copiii.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 439).

5. 1805, Ian. 11, *Cotul Bainschi*: Testamentul lui Miron Volcinski, fiul răp. Constantin Volcinski. El dăruiește soțului său Maria și copiilor săi Marghioala, Vasilică și Ionică a $\frac{1}{3}$ parte de Tărășeni și 50 stânjeni gospod la Șerbănești fără partea surorii sale Zoița, soția lui Constantin Arapul.

6. 1806, Mart 7: Tribunalul de Cernăuți dispune să se împartă moșia Tărășeni a lui Constantin Arapul între copiii acestuia, anume: Toader, Vasile, Iordachi, Ilinca Reus, Paraschiva, Catarina, Balașa, Safta, Anița și Maria.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum XIX 263).

137.

1799, Februarie 25.

Iordachi Manole lasă fiicelor sale Maria și Catrina jumătate de moșie Prelipce și părți din moșiile Popăuți, Răpiceni și Șoimărești.

De vreme ce întâmplare ce viitoare este nevăzută și însuși îngerilor necunoscută pentru că numai la Dumnezeu toate sânt cunoscute, drept aceea eu *Iordachi sãn Manole* cupeț, din târgul Botoșani, am socotit mai înainte până a nu mă cuprinde sfârșitul vieți și până îm sânt mințile întregi și sănătoase să fac diată și să dovedescu gândul meu cătră moștenitori miei cei aleși cu care voescu să chivernisască ei avere me mișcătoare și nemișcătoare după petrecere me din viață, să moșteniască clironomi ficele mele anume, *Marie* (și) *Catrina*, toate ale mele care să pomenescu mai jos tot pe jumătate la toate locurile, giu-mătate de *Prilipce*, moșia din cordon în giu-mătate din sus, giu-mătate de moșie de Popăuți parte din gios cu doao iazuri, unul pe Săcna cu moară, unul pe părăul Popăuților,

giumătate de sat de Răpicieni în ținutul Dorohoiului, trii părți de moșie din Șoimărești în ținutul Sucevii, cincisprezece pământuri în ținutul Chetrii ce să hotărăște cu Budeștii și din gios să hotărăște cu Cărlige, și doao dughene în Botoșani ce sănt în ulița mare și un loc sterpu care să hotărăște cu locul dumisale paharnic Iordachi Panaite și o casă părințască, care giumătate de casă au fost a frăține meu și am cumpărat-o eu dela frate meu prin sultan mezat și una casă ce am dată de zestre dela răp. soțul meu și mai este un loc sterp care l-am cumpărat dela Nicolae Blebe cu zăpis, acele moșii de mai sus am lăsat fiicelor mele să împartă pe giumătate, iară trii pogoane de vie ce am la Ieș cu pomătul ce este în ograda viilor dela vale li-am dat tot fiicelor mele, iară bucatele câte am după izvoade să să ei sama la Sfântul Gheorghie și lăna de doi ani care o am în casele cele vechi rămăne să să vândă după izvodul ce este, și fiind că clironomie a me au rămas fără de vârstă, am rugat pe du-lui stolnicul Enachi Condrescul și preosfinție sa părintele Aftim Edesie arhiepiscop și pe du-lui cumnatul Aftanas[ie] Cuciuranul ca să fie epitropi asupra acestora a toate de mai sus arătate și au primit și cum ia lumina Dumnezeu așe să facă asupra clironomii mele acestie fără de vârstă și asupra sufletului meu după rânduiala care am lăsat și după izvodul ce am lăsat la mâna duhovnicului meu, iară frate meu Costandin și soru me Bălașa n'au să e nimică dela mine, cu limbă de moarte las cu mare blăstăm ca să nu aibă a trage lucru nici de un ban, iară pentru o sută cincizeci și trii fălci pământul din moșiea Prilipce, care prin vicleșug frate meu la împărțitul moșii mi-au luat dintr'a me care am început cu giudecată și am și mărturii dovezi nemțești că la împărțala moșii n'am fost față.

Și această diiată s'au făcut înainte duhovnicului meu
cu suflet nevătămat și am iscălit.

1799, Februarie 25.

Iordache Manole.

Înainte de mine au făcut această diiată du-lui Iordachi
Manole, fiindu-i eu duhovnic și am iscălit.

Aftanasi protopop ot Botoșani.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Testamentorum II 459.
Maria s'a căsătorit cu Gheorghe Loiz stolnic. Catrina
a rămas nemăritată.

Alte documente despre satul Prelipce:

1. 1782, Mai 17, Prelipce: În fața comisiei austriace
frații Constantin și Iordache Manoli declară, că au moște-
nit de la părintele lor satul Prelipce. Tatăl lor schimbase
acum 25 ani satul Sinehău, pe care soția sa îl primise drept
zestre, luând în primire satul Prelipce. În sat se găsesc
4 Nemți.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Granicialium VII 481—
488 și Wickenhauser: Die deutschen Siedelungen in der
Bukowina, I. Bändchen, Czernowitz 1885 pag. 116).

2. 1815, Noem. 20: Constantin Manole stolnic dă
fiicei sale Porhirița căs. cu Grigori Cananău, 1/2 Prelipce
țin. Cernăuți. Martori: Casandra Manole stolniceasa,
Gheorghe Loiz stolnic, Gheorghe Manole, Vasile Manole
sărdar, Iordachi Ursachi, Iordachi Dixachi.

(Copie, tot aici, Liber Instrumentorum II 414).

3. 1825, Sept. 13/25: Maria Loiz căminăreasa vinde
în numele ei și al copiilor ei anume Ioan, Vasile, Nastasia
și Catarina 1/2 Prelipce lui Dominic Lukasiwicz pentru
2700 ducăți olandezi.

(Tot aici, Liber Haereditatum I 489).

4. 1825, Oct. 13: Gheorghe Loiz a murit la Suceava
în 20 Dec. 1821. Tribunalul de Cernăuți împarte 1/2 Pre-
lipce în părți egale la copiii acestuia anume Ioan, Nastasia,
Catarina și Vasile.

(Tot aici, Liber Haered. I 487).

5. 1837... : Grigori Cananău roagă Tribunalul de Cernăuți, ca $\frac{1}{2}$ Prelipce cu Luca să fie trecută pe numele copiilor săi Vasilică și Grigori.

(Tot aici, Liber Haered. I 490).

6. 1841... : Porhirița Cananău, care un timp a stat sub interdicție (sub curatelă) vinde Saftei Zota născ. Gafenco $\frac{1}{2}$ Prelipce cu Luca pentru suma de 5650 ducați olandezi în aur. ✓

(Tot aici, Liber Haereditatum XXIII 598).

138.

Chisălău, 1808, Noemvrie 8.

Enacachi Zota lasă copiilor săi Dumitru, Ștefan, Iordachi, Mihai, Costachi, Ion, Catinca și Smărăndița moșia sa din Chisălău.

Testament.

Fiind că întra cesta curgător an adesăori mă cearcă slăbăciune și durere trupască precum și în zioa de astăzi și pentru că ceasul vieții a fiește căruie om ieste neștiut, pentru aceia până încă sânt în toată deplină sămțare și minte întregă fac aceasta rânduiala spre odihna și binele urmașilor miei, că dacă mi sar întâmpla dentra ceasta slăbăciune săvârșire vieții, apoi den minută aceie soțul meu *Marie den Morșun Zotoe* rămâne deplină stăpână asupra tuturor veniturilor averii noastre mișcătoare și nemișcătoare, den care venituri ca o dreaptă maica a opt copii ai noștri toți mici de vârstă va avea întru a sa purtare de grijă de a lor bună creștere și învățatură până când vor fi de vârstă; așe dar pân la acea vreme să nu fie supărată priiubita soțae me cu dare de samă veniturilor la popilarnică masa, fiind că după proporție veniturilor abie va agiunge de chieltuiala. Iar când vor ajunge copii

la vârsta, mai vărtos șasă ficii, anume: *Dumitrachi, Ștefănachi, Iordachi, Mihalachi, Costachi și Ionică* vor avea să împărță cu moșii drept frățeste. Inșă dacă ar fi cu putăntă ca prin sălăntă și bună schivernisală să poată soțul meu înzistra pe fiicele noastre *Catinca și Smărăndița* cu bani gata la una câte zeci mii de lei, apoi trebui să rămăe mulțămite fără de a trage parte frățască den moșii, ce toate părțile de moșie să rămăe la numiți șasă ficii ai noștri cari au să fie clironomi. Aceasta este voe mea de pe urmă, la care însuși cu mână mea în ființa marturilor iscălesc, cu pecete întăresc, a să întabului pozvolesc.

In *Chisălău*, 8 Noemvrie vechi cal[endar] 1808.

(LS) Enacachi Zota.

Față fiind am iscălit martor (LS) Vasăle Zota.

(LS) Alexander Jăian.

Toder Zota, martor.

Mam întâmplat și eu la ceasta, Toder Totoescu, Gheorghi Zota.

Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 139.

Alte documente despre satul Chisălău:

1. 1783, *Noemv*. In fața comisiei austriace apare din Țara Românească Ienacachi Mihailici II. postelnic și declară că stăpânește $\frac{1}{2}$ de Chisălău, restul este stăpănit de ruda sa Gligori Doni (Ienacachi Mihailici este nepotul de soră al lui Gligori Done). Amândoi au moștenit moșia dela strămoși. Sanda visterniceasa, strămoașelor, își măritase fata anume Mariia cu visternicul Doni. Niculce fusese fratele Mariei, soția lui Doni visternic; dar locuind Maria în Țara Românească, atunci fratele ei Niculce, vechilul surorii sale, a fost trecut drept stăpân al moșiei Chisălău într'un ordin al domnului țării.

Foaia de zestre a Mariei, fiica Sandei, are data de 1730 Mai 21. Ea primește pelângă danie și lucruri moșiile: $\frac{1}{2}$ moșia Strâmbi, moșia Soci, $\frac{1}{2}$ Valeva, țin. Cernăuți, $\frac{1}{2}$

Cuciur (= Cuciurul Mic) țin. Cernăuți, moșia întreagă Chisălău, țin. Cernăuți, moșia întreagă Lozeni, țin. Dorohoi, moșia Nistorești, țin. Soroca, Ziplicești, țin. Soroca, Călinești, țin. Iași, lângă tabăra dela Prut.

(Arh. Stat. Cernăuți, pachetul Chisălău).

2. 1790, *Iulie 1*: Anastasia Donoiaia căs. Fălcoianu, face schimb dând satul ei Chisălău și primind dela Iordachi Bucșănescul căminar satele moldovenești Rădulești și Mircești situate lângă Focșani.

(Tot aici, Liber Haereditatum IX 37).

3. 1797, *Iunie 29*: Gligorie Done a primit la 1780 moșiile Valeva și Chisălău în jumătate cu fratele său Ienachi. Fiica lui Ienachi se cheamă Anastasia. Anastasia s'a căsătorit la 1793 febr. 1 cu Ștefan Fălcoianu. Părțile cad de acord, ca moșiile din Bucovina să rămână întregi ale Anastasiei.

(Tot aici, Liber Testamentorum II 173—176).

4. 1797, *Dec. 19*: Anaforaua boierilor în pricina Anastasiei Fălcoianu și a soțului ei Ștefan Fălcoianu medelnicer, care s'a jeluț împotriva lui Gligorie Done sulger, unchiul ei, zicând că Done stăpânește și partea ei de Chisălău și Valeva. Done răspunde, că nu el, ci sora sa Mărioara, a arădat aceste moșii pe cuvânt că sunt puse în foaia ei de zestre. (Grecianu Șt. D.: Genealogiile documentate ale familiilor boerești, tip. Cooperativa, București 1916, vol. II pag. 407).

5. 1800, *Iulie 29, București*: Alexandru Muruzi Voevod comunică Craizamtului din Cernăuți, că la el în Țara Românească a dat jalbă sărdăreasa Anastasia Fălcoianca pentru Chisălău, arătând că soțul ei Ștefan Fălcoianu ar fi în vorbă cu Ianacachi Zota pentru vânzarea moșiei Chisălău, dar fără știrea ei; astfel Anastasia își arată nemulțumirea cu prețul mic dat de Zota. Dacă Zota vrea să dea peste 30.000 lei să vie la ea sau să trimită vechil cu banii. (Arh. Stat. Cernăuți, actele Craizamtului fascicola nr 78).

6. 1800, *Dec. 1, București*: Iordachi Bucșănescul căminar vinde lui Ienacachi Zota satul Chisălău pentru suma de 28.500 lei.

(Tot aici, Liber Instrumentorum I 325).

Despre înrudirea Zotenilor cu familia Dașchevici dăm urm. documente:

1. 1797, febr. 19, *Bănila*: Ștefan, Manole, Dumitraș, Ion și Iordachi, fiii lui Andrei Dașchievici, dau zapis unchiului (uncheșului) lor Ioniță Zota căpitan ot Verenceanca, precum i-au vândut partea lor de Bănila pe Siretiul Mic, țin. Sucevii, ce li se trage depe buna lor Nastasia, fata lui Ion Zota, ce a ținut-o moșul lor Ion Dașchievici, anume a $\frac{1}{4}$ parte din partea de jos cu munții Vejul cel Mare și Vejul Ciudeiului și partea lor din Coșciue pentru suma de 292 lei 20 creițari.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum X 181—183).

2. 1797, febr. 20, *Bănila*: Manole Dașchievici, fiul lui Andrei Dașchievici, vinde uncheșului său Ioniță Zota căpitan de Verenceanca partea de codru din hotarul Bănilii pe Siretiul Mic din ținutul Sucevii.

(Tot aici, pag. 168—170).

3. 1798, febr. 13, *Bănila*: Ștefan, Ion, Iordachi Dașchievici dau zapisul lor lui Ion Zota căpitan de Verenceanca precum i-au vândut din Bănila, din partea moștenită dela buna lor Nastasia, 38 stânjeni în curmeziș, stânenul câte 1 leu 30 creițari, deci suma 57 lei.

(Tot aici, Liber Contractuum Novorum XII 298—300).

139.

Bahrinești, 1814, Februarie 5.

Antohi Stroici lasă copiilor săi Gheorghe, Manolachi, Petrachi, Mihalachi și Neculai moșia sa Bahrinești.

Diată.

Care eu mai gios iscălit băștinatori satului *Bahrineștilor* din ținutul Siretiului dau adevărată scrisoare și diată me încă fiind cu vieață și minte întreagă la mâna fiului meu

anume Gheorghii precum să să știe că eu nesilit nici asu-
prit de nimine, ci însuș din bună voe me văzândumă la
mare bătrânețe și la slăbăciune de moarte, iam dat toată
avere me adecă: până ce or veni în vârsta ce desăvârșită
ceea lați copii precum Manolachi, Petrachi, Mihalachi
și Nicolai până atunce să aibă a stăpăni și a sprijini toate
cu purtare de grijă ca un fratele cel mai mare celora mici;
toată moșie satului Bahrineștii după eșire anilor din pose-
sie și casile mele dau și las asupra fecioarului meu celui
mare Gheorghie ca până la cea desăvârșită vârsta copiilor
mai sus pomeniți să fie cel mare fecior al meu Gheorghii
stăpănitor și purtători de grijă tuturor, iară după ce
ori veni mai sus pomeniții copii la vârsta ce desăvârșită
și în stare regulatecă să aibă fecioarul cel mai mare Gheor-
ghi fără înprotivire a le da parte lor cea frațască ce ia căde
fiește căruc parte lui precum din moșie așa și din toate. Și
vrând milostivul Dumnezeu că încă maș mai rădica din
boala această în care mă aflu acuma și aș mai trăi vro
câteva vreme să aibă fiiul meu Gheorghii a mă ține pără
la moarte cu cele trebuincioase și după moarte a mă în-
gropa și a mă griji cu toate după rânduială creștinească
cum să cade ca pe un părintele; și la aceasta rânduială
sau diată nimine nu are a să amesteca nici din neamurile
mele nici din neamurile numitului și răposatului soțului
meu Mariea fiind că eu din bună voea me nesilit de
nimine dau această diată me la mâna fiiului meu Gheorghii
Stroici. Care spre încredințare am iscălit însuș cu iscăli-
tura mâinii mele și am poftit și pe alți cinstiți martori de sau
iscălit la care poftesc și pe cinstit K. și K. K. al Bucovinii.

Forum Nobilium să să pue la Tabula țării.

Bahrinești 5 Februar 1814.

Eu dau Antohi Stroici.

Iako pszytomij Swiadek Iacob Swicicki (L.S).

Iako pszytomi Swiadek na te zeznanie W. Antohia
Stroicza tak nato sie podpisuie

Mathias Swicicki (L.S).

La această diată mam întâmplat și eu

Ioh. Mandetschewski

Ortspfarrer.

Iako pszytomni Swiatka nato zezniany W. pan Antochia
Stroicze nato sie podpisuie

Todor Axtowicz

La aceasta ne-am întâmplat și noi fiind de față și
neștiind scrisoare am pus degetele noastre pe semnul
crucii

+ Eu Danilă Simota, martor.

+ Eu Costăn Barari tij.

Forum Nobilium, Cernăuți, Successia cum tutela 212.

140.

Zvinece, 1814, Aprilie 23.

**Ioan Volcinschi lasă fiului său Constantin moșia Zvinece
cu Costrăjiuca.**

Astezi la 23 Aprili 1814 sămțându-mă la slăbăciune
trupască, dar fiind cu toată sămțire și minte într[e]agă
fac următoare rânduială cu avere me cu care milostivul
Dumnezeu m'au miluit.

1-tăi. Moșie *Zvinece* cu *Costrăjiuca* cu toate scrisorile
încât să află astăzi la stăpănire me, atât de baștină cum
și cumpărături și toate acareturi și mademuri, toate cu
un cuvânt dau și dăruesc iubitului meu fiu Constantin
Volcinschi, ca să rămăe însuși clironom și stăpănitor
după mine, în locul meu, ca unu căruie după dreptate
i să cuvine pentru că din copilărie prin multă sălință au

purtat gospodărie de unde avere încât astăzi să află au presosăt. Inșă

2-le. Indatoresc pe fiiul meu *Costantin* ca să rămăe răbdetori de toat venitul din *Zvinece* păr la viața me și numai de zăoa de astăzi rămăne slobod a-ș lua venitul den parte din *Costrăjiuca*, iar întâmplându-să să mor înainte până oi mărita doao fiice a mele, anume *Anița* și *Ilinca*, atunce îndată rămăne pomenitul fiiul meu vecinic stăpănitor și pe *Zvinece*, afară de giumătate venit din mori, chirșme, bărărie care vor rămăne la stăpănire iubitei soțăei mele păn la vieața, iar după moarte iarăși la vecinică stăpănire toate la un loc vor rămăne a pomenitului fiiului meu. Așa dar

3-le. Când fiiul meu a lua la stăpănire după moarte me și *Zvinece*, precum mai sus s'au zis, atunce dator este pe soru sa cea mai mare anume *Anița* a o mărita și a o înzistra cu parte de moșie din *Vălavce*, iar când ar cere trăbuința ca să să înzăstrăzi cu bani, atunci slobod este fiiul meu în locul meu a vinde de istov acea parte den *Vălavce* și a da zestri; iar pentru al doile fiica me anume *Ilinca* îl îndatoresc pe fiiul meu *Costantin* ca la măritare să fie dator a-i da zestri opt mii de lei în ailezungșaine (*Einlösungsscheine*) osăbit de cele dăn casă ce s'au cetit. Spre sver[ș]it.

4-le Fiind că fiiul meu, precum mai sus s'au zis, are să rămăe deplin clironom asupra averii mele și vecinic stăpănitor pe toate, apoi îndatorit rămăne a plăti și toate datoriile care sănt știute la *K. K. Tabula*, cum și părți din moșii ce sănt în *Moldova*, după ce s'or plăti datorii ce am făcut eu în *Moldova*, apoi rămășița ce a rămăne să să împartă toate fiicele mele. Iar scoțându-să moșii după niam în raiaua *Hotinului*, apoi fiiul meu *Costantin* să să împărțască cu fiicele mele frățește, așe dar fiind că

pe trii fiice a mele anume Maria, Zamfira și Catrina li-am înzestrat la măritatul lor și pentru acești doao Anița și Ilinca am hotărit zestre și ce nu va mai agiunge cele trebuitoare, după cum am pus în izvod și celorlalte, are fiiul meu toate să le împlinescă. Deci n'au cu nimică în cât de puțin a-l supăra pe fiiul meu și fratele lor, așiș-dere și pentru svânta beasărica care cu agiutorul lui Dumnezeu am făcut-o și ce mai este trebuință a să mai face, îl îndatoresc pe fiiul meu ca pentru toate să poarte de grije să le facă și la bună stare să știe biserica din niam în niam și preuții să știe ca să slujască de obștie ca un ctitor și epitrop ce rămâne.

Aceasta este voe me cea depe urmă, la care în ființa martorilor iscălesc, cu pecete întăresc, a să întabului pozvolesc.

In Zvinece, la 23 April 1814 v(echiu) c(alendar)

Ion Volcinschi,

Ion Volcinschi martor.

Și eu fiind poftit am scris aceasta adevărată diiată cu zăsa du-sale Ioan von Volcinschi și am iscălit martor
Vasăle Zota.

Aceasta diată, supt datul cel mai de sus cu însuș voea și socotință deplinei înțălegerii mele făcută, întăresc eu și în zioa de astăzi înainte poftiților martori fără de adogere sau scădere spre neclătită urmare.

Cernăuți, 16/28 Aprilie 1815.

Ion Volcinschi.

Isaia Baloșescu, arhimandrit martor, Manasi Dracinschi ieromonah martor.

Original, Forum Nobilium Cernăuți, Successia cum tutela 226. Copia se găsește la Arh. Stat. Cernăuți; Liber Instrumentorum II 336.

Cernăuți, 1814, August 16.

Testamentul preotului Andrei Sohopan.

Testament.

În numele tatălui și a fiului, a sfântului duh, amin.

De vreme că moarte este știută, eară ceasul ei este neștiut, pentru aceea eu mai gios iscălitul până sânt întru toată înțelegere și sănătoasă știință minții mele am hotărât a face următoare așezare cu puțină avere me.

1-tăi. Precum mai gios iscălitul la căsătoria sa dela părinții săi n'au avut nici o avere, deci numai cu luare zestrilor dela socrul său, după cum izvod de zestre dovedește, s'au agiutat la chivernisala sa, așa dar casa cu tot locul ei supt No. 8 ce s'au cumpărat la ¹⁵/₂₈ April 1798 dela Safta Nedelciasă de aice însuș pe banii din zestre soției mele Ilinchii este cumpărată, și măcar că este zapsul pe numele iscălitului făcut și întărit, însă această este dr[e]aptă zestre soției mele cu care după slobodă voea sa să facă ce va vre.

2-le. Iară casa cu tot locul ei întru care viețuim care este supt No. 7 și cu un laz ce să află în Hliboca, după cum arată contractul, precum și toată avere mișcătoare și nemișcătoare le las la iubita soția mea Ilinca care ca dreaptă maică fiilor noștri Ioan 13 ani, și Vasili de 11 ani, Gheorghie 9 ani, Elena 7 ani, Safta 5 ani, și Veronița de o lună are după dreaptă cugetare a-i împărți; iară altul nimene din fii miei sau din neamurile mele nu are la nimică din averile cele mai sus numite a să amesteca, pentru că și fiicelor noastre anume Ecaterinii care este măritată după preotul Gheorghe Șesanul și Mariea care este măritată după preotul Dimitrie Bendevschi li s'au

dat după putere zestre și mai mult nu au a cere. Asemene arăt cumcă eu nimăruea nu sânt datori, cum și mie alții : afară de taxile parohialicești ce ar fi în popor nu-mi sânt datori. Inșă pentru agiutoriul și bună povățuire numitei soției mele Ilinchii la chivirnsală gospodăriei pof-tesc să fie privighitori și epitrop cinstit d. Gheorghi Iea-novici, filvalter dela Jucica, și iar cu privighere preotul Theodor Sohopan dela Horece cum îi va povățui Du-zău așa să urmeză ; și aceasta (este cea) de pre urmă voea me și am iscălit însuș (cu) mâna me împreună cu doi cinstiți martori ce sânt poftiți.

Cernăuți ⁴/₁₆ Avgust 1814.

(L.S) Andrei Sohopan

paroh și catehet (la) școala norod(ului).

Antonie de Marchi,

Ioan Voronca,

Director ca martor poftit.

ca poftit martor.

142.

Mamaieștii Vechi, 1814, Septemvrie 5.

Testamentul preotului Nicolai Tomașciuc.

Testament.

Cu a cărue putere eu mai jos iscălitul la cea depe urmă slăbăciune me după trup, însă după întreagă înțelegere a minții sănătoasă, acest testament pentru o întâmplare sfârșitului vieții mele prin cel netrecut cias al despărțirii sufletului dela trup asupra tuturoră celor mișcătoare și nemișcătoare averi în următor chip am rânduit, precum

1-tăi. De vreme că iscălitul cu ajutoriul lui Dumnezeu toate slujbele după stare sa deplin au săvârșit, — pentru aceea cu lacrimi și cu umilință să roagă arhipăstorului său și al cin[stitului] consist[orium] său ca până la creștere

fiiului său Ion Tomașciuc pela școli să fie orânduit ca administrator parohiei iscălitului Mamaești sf. părintele Gheorghi Aronovici paroh ot Lujeni, căruē casă și toate acturile ei din Mamaești îi încredințazi ca să să folo- sască cū ele până la vârsta deplină a fiiului meu Ioan.

2-le fiiul meu Ioan Tomașciuc școlar din școală nor- malnică, încredințaz moștenire părințască precum

a) Casa cu toată rânduēala ei de sus numită.

b) cinci epe cu 2 strijnici și un harmasar.

c) doi boi cu un car cu toată rânduēala lui.

d) una vaca cu (vițel).

3-le. Așupra fiiului meu Ioan Tomașciuc și a toată avere lui dată la moștenire părințască dela iscălitul, pre- cum mai sus după numero s'au aretat, poftesc să fie epitrop tatăl iscălitului părintele Iacob Tomașciuc, paroh dela Davidești, și al 2-le epitrop să fie părintele Gheorghi paroh dela Lujeni, pe cari epitropi poftesc ca să fie cliro- nomi fiiului meu Ioan întru toate până la cea desăvăr- șita vârsta anilor și a învățaturii însă purure supt protecție a pre cuv. părintelui Ignatie Hacman, protosinghel din Cernăuți, să fie, spre a căruē testament adevērire și întă- rire am poftit și cinstiți martori să iscăliască și eu cu însuș iscălitura me întăresc.

S'au făcut, Mamaești vechi la 5 Sept[emvrie] 1814.

Nicolai Tomașciuc, paroh.

Coram nobis Ign. Hakman Protosyngel.

Gheorghii Aro[no]vici paroh ot Lujeni.

Suceava, 1823, Ianuarie 30.

Grigori Pruncul lasă copiilor săi Anton, Ilie, Hatuna, Luca, Criste, Rozalia și Sofia și nevestei sale Hopisa averea sa mobilă și imobilă din Câmpulung, Suceava și Stejereni.

Diată.

Di vreme că eu mai gios iscălitul robul lui Dumnezeu aflându-mă bolnav și slab di atăta vreme și văzând precum că toate chipurile și rânduiele spre folosirea însănătoșeri trupului miu nu-m folosesc; traiul și nașterea păcătoșilor din lume este știută, iar ciasul morți nimerui nu este știut. Deci dară aflându-mă la slăbăciune și cu gândul spre moarte, spre depărtare tuturoar pricinilor ce s'ar pute naște după moarte me între clironomi mei, pentru împărțală a averii meli mișcătore și nemișcătore, am socotit la slăbăciune me, dară totuș cu mintea ce întreagă a face și a rândui pentru averea me ce o las după săvârșire vieți meli următoarele rânduiale.

Intăi. Dau sufletul meu după săvârșire vieți mele în mâna Domnului Dumnezeului nostru, iar trupul pământului din care sănt făcut și poftesc ca trupul meu după o anu(m)ită și legiuită pravilă di creștini să să îngrope despre parte clironomilor a meli cu cinste cuviosă.

Al doile. Di vreme că din mila lui Dumnezeu am fost și mă aflu căsătorit cu *Hopisa*, fica lui *Ilie Hagi Ariton* repousatul negușitor dela *Eși* în parte Moldovi, cu care trăind și petrecând în starea cei mai bună zilile vieți meli pără acuma o vreme di doazeci și șasă di ani, întru care vreme din mila și blagoslovenia Domnului Dumnezeul nostru ni-a dăruit șapti prunci adică: patru fii și trîi fici, a căroră binile ca un drept tatul al lor nu mă

lasă inima nici legiuită pravilă să o calc; și di vreme că soția me Hopisa născută din Ilie Ariton cununându-să cu mine despre parte părinților a ei cu înzstrare au adunat multe folositoare vinituri a gospodării în... strai, moșie și altile lucruri mișcători ce să află încă și astăzi în parte Moldovi spre schivernisală și hrana vieți nostri, din care înzestrare răzămă creșterea și învățătura fiilor și ficilor a mele. Așa dară voesc, poftesc și hotăresc ca după săvârșire vieți meli soțul meu Hopisa, născută din Hagi Ariton, să fie și să rămăe universalnică stăpânitoare și clironomă toati averi meli mișcători și nemișcători ce va rămăne după moarte me, cât va trăi ea, și nici un giudicător să fie volnic a o supăra sau a o împiedica la aceste trebuințele hrani și clironomi.

Al trile : fiind că în traiul vieți noastre ni-au blagoslovit milostivul Dumnezeu cu șapți copii, adică patru fii și trei fici, anume: *Ariton, Ilie, Hatuna, Lucas, Criste, Rozalia,* și *Sofia*, a căroră pază spre binile vieți și hrani este îndatorit ori care părintile; așa dară îndatoresc pe soțul meu Hopisa care o las ca o clironomă universalnică pe toată averea me ce va remăne la săvârșire vieți meli, ca *întâi* fiiului meu Ariton și la al doile fiu Ilie din parte zestri și clironomi a ei ce să află la Moldova pentru ostinială și purtare di grijă negușitorii și altile munci ce au făcut spre folosul casi, pe fiește care să le mulțămască căti cu una mie di galbini în aur holandești, însă cu depărtarea cleronomii părintești la socotială acestuea datul.

Al patrule : Indatoresc pe soțul meu Hopisa ca fici meli *Hatuna* ce este măritată și înzestrată după *Andronic*, fiul lui *Ursul Ciuntul*, spre împlinire zestre ce au luat pără acuma, să-i mai dei doazeci di epi di cai, și doi armasari, tot din averia soțului meu din parte Moldovi.

Al cincele : Indatoresc pe soțul meu Hopisa ca la ficile mele cele doa, anume *Rozalia* și *Sofia* neversnici să le facă cu vreme la fiește care întocma deplină înzestrare din parte averi ce să află la Moldovă, după cum s'au înzestrat și fica noastră Hatuna măritată după Andronic, fiul lui Ursul Ciuntul.

Al șasele : Avera a me ce va rămâne după săvârșire vieți meli mișcătoare și nemișcătoare, mai ales moșia *Stejereni*, parte din muntile *Tatarca*, locuri la *Câmpulung*, casă și cu locuri[le] lor în târgul Sucevi supt N-ru 712 și 317 am cumpărat dela clironomi a Balșoii, voiesc ca să să împărțască în drepti patru părți între patru fii și clironomi al miei, anume *Ariton*, *Ilie*, *Luca* și *Criste fon Pruncul*.

Al șaptele : Spre pomenirea me rânduesc ca să să plătiască din averea me ce va rămâne doazeci di lei în bani di convenție la funduș școalilor împărătești, cum și așisdire zeci lei di convenție la spitalul târgului Sucevii spre ușorare și hodiha bolnavilor celor săraci.

Mai pe urmă

Al optile : Spre împlinire voii meli celi depe urmă, pun pe soția me Hopisa, născută din Ilie Hagi Ariton, și fii al miei Ariton și Ilie amândoi di vârstă epitropi asupra averia (!) și clironomilor mei, și poftesc pe precinstit K. K. forum nobililor ca aceasta diată a me să fie apărâtă după pravilă di toate pretendensirile și împotrivituri ce s'ar pute naște după săvârșire vieți meli. Spre mai mare întăritură am iscălit această diată cu însuș iscălitura me înaintea poștiților marturi și poftesc pe cinstite dăragătoriele și scaunile stăpâniri a țări ca aceasta voință a me depe urmă întocma să să urmeaze.

Așa s'au făcut la Suceava, Ghenar în 30/18 1823.

(I.S.) Eu *Grigori fon Pruncul*.

Aciasta este voia me ce dipe urmă cu primirea a me și cu făgăduință întocma a împlini voința soțului meu mai sus arătată am iscălit eu *Hopisa fon Prunculeasa* + neștiind scrie am pus degetul pe sămnul crucei.

Semnăturile armenești:

Vartires fon Pruncul.

Gheorghii fon Pruncul.

Toader fon Pruncul.

Iacob Mane.

Ursu Moysa.

Ștefan Mihalcea.

Original, Forum Nobilium, Cernăuți, Pupillaria 245.

Alte documente despre săliștea Stejereni:

1. 1787, febr. 10: Ienachi Cantacuzino cumpără dela Ioan Rehtivan săliștea Stejereni și o casă din Cernăuți pentru suma de 2250 floreni.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Haereditatum I 7).

2. 1817, Iulie 4: Nicolai Cantacuzino vinde lui Grigori Pruncul săliștea Stejereni pentru suma de 2200 galbeni în aur.

(Tot aici).

Muntele Tatarca fusese cumpărat dela un preot din Câmpulung:

1. 1790, Mai 30: Preotul Ion, fiul lui Toader Flam, și soțul său Maria vând lui Ariton Pruncul neguțitor din Suceava jumătate de munte Tatarca, situat între apa Bistriței și a Moldovei, care se hotărește cu munții mân. Putna, partea de sus, pentru suma de 1300 lei, câțiva cai și 5 fălci de loc din Preluca Ologului, pe care le cumpărase dela Nistor Flam.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum XV 184—185 și L. Haereditatum XIV 55).

Muntele Tatarca este situat în munții Câmpulungului moldovenesc la Vest de satul Breaza și la Nord de satul Chirlibahul.

Preluca Ologului a fost moșia familiei Sabie și Flam (T. V. Ștefanelli: Documente din vechiul ocol al Câmpulungului Moldovenesc, București 1915. Socec et Comp., pag. 260-1, nr 183).

Despre satul Stejereni vezi doc. din 1743 Ian. 20 anexat la doc. din 1749 Apr. 8.

144.

Cotul Bainschi, 1824, Iunie 24.

Testamentul Catrinei Șahăn.

Testament sau scrisoare de dăruire.

Care eu mai gios iscălita *Catrina fon Șahăn* în ziua de mai gios însămnată sămțându-mi slăbiciune trupului am făcut și am dat aceasta următoare scrisoare copiilor mei.

1-tăi. Fiind că cugetul și inima me ce părințască asupra copiilor miei nu mă lasă de a-m aduce copie miei la vre o nevonire (= neunire), pizmuire sau zavistie, cum și la cea de pe urmă în nescaiva giudecăț care cu multe cheltuieli și prăpădiri averelor ar fi înbrobodiți, însă fiind că eu pe toate fiicele mele adecă fiica me ce mai mare Marie măritată Volcinschi, a 2-a Casandra măritată Buțura, a treea Ilinca Minticioe, a patrăle Zoița măritată Căzăcenco, a 5-le Bălașa măritată Băcala, a 6-le Safta măritată Volcinschi cu parte me de moșie din satul Lucovița la căsătorie lor li-am înzăstrat și dăruit, dându-le și în scris izvod de zestre asupra acestor părț, pe care nu numai cu ace parte din Locoviț[a] le-am înzăstrat, ce încă și din boi, vaci, cai, și alte averi mișcătoare le-am împărțit și dăruit. Numai fii miei Ștefănachi și Iordachi au fost rămas până în ziua de astăzi neîmpărțiți și nedăruiți, așe dară având eu satul Cotul Bainschi zestre de la maica

me Marie, născută (din) Șerban Flondor medelnicer, așe eu această a me dreaptă baștină de moșie satul Cotul Bainschi dau și dăruesc fiilor miei care îi am din driaptă cununie anume Ștefănachi și Iordachi Șahăn ca din zioa de astăzi să rămăe precum lor așe și urmașilor lor în veci neștrămutată baștină și ocina driaptă și nimene din niamurile mele sau alți străini nici odinioară să aibă cuvânt de predendesăre sau acolisăre de această copiilor miei, Ștefănachi și Iordachi, dăruiată moșie Cotul Bainschi fiind că eu de astăzi toate dreptățile stăpăniri vecinice le dăruesc și acești doi fii miei Ștefănachi și Iordachi să aibă întocma cât unul așe și altul pe giunărate frățăște a să împărță cu această moșie Cotul Bainschi.

2-le Fiind că dela tot puternicul Dumnezeu nu este dat ca omul sfârșitul vieții sale să poată ști, așe și mie gios iscălite lungime vieții nu este știut. Pentru această să să știe că eu din tot satul Cotul Bainschi care în zioa de astăzi fiilor miei Ștefănachi și Iordachi le-am dăruiat o a trie parte pentru hrana vieții mele cât îm va lungi milostivul Dumnezeu viiața pentru mene îm țăn și îm opresc, însă după morte me să le rămăe în giunărate.

3-le. Având eu de pe părinții miei părți de moșie la Băsarabie, unele scoasă și altele încă nedezbătute, însă cu toate aceste părți să aibă toți copii miei, precum fetele așe și ficiori, întocma frățăște a să împărți.

4-le. Mai având eu de pe părinții miei și în țara Moldovi părți de moșie, însă mai ales în satul Domoșeni la țanutul Botoșeni, parte de moșie, care această parte numai însuș fiiului meu Ștefănachi îi dau și dăruesc, fiind că acesta este fiiul meu cel mai mare, care după morte soțului meu toate greutățile casii săngur au purtat, fii-cele mele a le căsători au agiutat și mulți bani însuș a lui pentru copii miei cei mai mici au cheltuit, cum și

tot deauna mult s'au strădănit de a țâne casa părințască în toată îndestulare. Inșă ce(le)lalte părți de moșie afară din parte Noa-Suliță în Moldova, care este dată prin izvod de zestre fiicei mele Safti căsătorită Volcinschi, să aibă toți copii miei frățeste a să împărți, precum fiicele așe și ficiori.

5-le. Moșiele și părți de moșie din Basarabie sau Raea Hotinului den zio de astăzi dau și dăruesc la toți copii miei cum fiicelor așe și ficiorilor adecă cu părți de moșie care sânt scoasă și în stăpănire me să să înaparte cu toți frățeste, însă la cele lalte părți de moșie care mai au să să dezbată și scoate la toate cheltuielile frățeste să aibă a cheltui și dezbătându-să iarăș toate frățeste a să împărți și a stăpăni.

6-le. Toate hărtiele precum învoeli, danie, daruri și alte scrisori, care mai înainte s'ar fi fost făcut sau s'ar mai face de astăzi mai înainte, să rămăe cu totul răsuflete și ca niște hărtii albi, netrebnice cunoscute, fiind că numai această este voe me ce mai depe urmă, vecinică, nestrămutată și statornică.

7-le. Să face cunoscut că satul Cotul Bainschi este în K. K. Bucovina, țănutul Cernăuțului și să hotărește despre apus cu hotarul Mologhiei și merge lungul hotarului până la hotarul satului Novoseliță în Moldova, țănutul Herți, după cum merge și analoghii hotarului Lucoviță adecă din satul hotarului Mologhie până în hotarul Novoseliți. Să poftește și pe înalt forum ca aceasta scrisori să să întăbăluiască spre mai bună și adevărată credință iscălesc înainte poftiților martori.

In Cotul Bainschi, la 24 Iunie 1824. Cal. nou.

Catrina fon Șahăn.

... martor, ... martor, ... martor.

Și eu cu zăsa du-sale am iscălit și sănt martor Ion Calmuțchi.

Noi gios iscăliți priimim acest dar cu mulțămită Ștefănachi Șahăn priimesc, Iordachi Șahăn priimesc martor . . . , Ion Calmuțchi martor, Grigori Tabora
Din Arhivele Statului, pachetul Lucovița.

145.

Stroești, 1826, Martie 30.

Dimitrie Popovici dăruiește copiilor săi Manolachi și Niculai, apoi Maria, Zoia, Smaranda, Panoria, Dafina și Porhira moșia sa Stroești și casele din Suceava.

Diată.

Aflându-să Dumnialui *Demetri fon Popovici* cu toată sămțare minții sali au hotărât:

Intăi. Indatorește pe fii săi *Manolachi și Niculai* ca după repousare sa după cuviosă rânduială sfânti biserici a răsăritului să-l îngoape după stare și cinste sa și cele cuvioasă pomeniri să-i facă.

Al doile. Pune, numește și face cleronomi de plin la toată averea sa mișcătoare și nemișcătoare supt ori ce fel di nume pe fii lui *Manolachi și Niculai Popovici*.

Al trile : fiind că lângă acești doa fii are încă șasă ficii, din care doa au repousat, hoterește ca fiind *Marie* măritată după *Anastasi Iuon* care afară di 140 di galbini și altile lucruri care după izvod di zestre li-au primit, mai pe urmă încă 550 zi cincii suti cincii zeci di galbini au luat, ca să ea încă 450 zi patru sute cincizăci di galbini în aur, cum și fica sa *Zoia* măritată după păharnicul *Constandin Gheorghiu* care tij afară di zestre di 300 galbini și alti lucruri pe urmă încă 650 di galbini au luat.

ca să i să împliniască 350, zi tri sute cincii zeci di galbini, care rămășiță di 450 și 350 galbini rămân fii Manolachi și Niculai îndatoriți a le plăti.

Al patrule : fiind fiicile sale *Smaranda* măritată după *Dumitru Anagnosti*, *Panoria* măritată *Diamandi Făroli*, *Dafina* măritată după *Iordachi Șăndre* sărdari și *Prohira* măritată după *Iuon Criste Galano*, părțile sale cuviincioasă anume *Smaranda* afară di 300 di galbini care au primit dintăi la măritatul său 1000 di galbini, *Panoria* 1500 di galbini, *Dafina* 1200 galbini și *Prohira* 1500 di galbini drept li-au primit, pentru aceea hotărește Dumnealui *Demetri fon Popovici* ca acești fici dumisale să n'aibă cuvânt nici dreptate a mai pretândărisă ceva, fiind că au luat mai mult dicăt cuviincioasă leghitima și fiind că Du-lui *Dimitru fon Popovici* dela anul 1806 tot bolnav, numai fii săi și mai vărtos mai nainte vreme fiul cel mai mare *Manolachi* au purtat amândoi gospodărie și agonișăta averi însuș și el ca un părinte au trăit mai mult grijit di boală sa, dicăt di altile lucruri gospodării.

Al cincele : fiind că averea *Dumisali Dumitru fon Popovici* ceea nemișcătoare din bani fiilor săi di vreme că satul *Stroeștie* pe giunărate este cumpăratură din bani fiilor săi, iar pe giunărate danie părințască, pentru strădanie lor, razăm la casă și locul *dumisali* care să află la *Suceavă* supt *Nru 168* și *169* tij locul dela *Voitoea* supt *Nru 180* și iareș la locul lângă sfeti *Demetri* supt *Nru 319* și *320* în târgul *Sucevii*.

Drept această hotărește ca casă și locul supt *Nru 168* și *169* cu toate acareturile înpregiurul ei, să rămăea fiului celui mai mare *Manolachi*, iareș locul *dughenilor* ce să află în frunte uliți supt *Nru 319* și *320* rămăne la amândoi frați, însuș doa părți spre biserica sfântului *Dumitri* fiului celui mai mic *Niculai*, iar al 3-le parte din sus lui

Manolachi. Iar locul supt numerul -180 dela Voițoea remăne fiului Niculai.

Al șasele : Rănduește Du-lui Demetriu fon Popovici ca să să plătiască la șpitalul târgului Sucevii 200 di lei sineturi și 50 lei sineturi la fondul școalilor normalnici.

Al șaptele. Sunt amândoi fii Manolachi și Niculai îndatoriți pe amândoi părinți după stare lor cuviincioasă a le cinsti, a le asculta și a le țâne.

Cu aceasta încheind Dumnialui Demetriu fon Popovici voința sa aceea de pe urmă și hotărând ca diată care au fost făcută (de) Dumnialui în Suceava la 4-le April 1814 c. v. să rămăe resuflată și poftorind ca această la protocol luată diată este dreaptă voință dumisale ceea depe urmă, poftind pe toate cinstite giudicătoriile ca să fie primită și apărată și nimine să nu fie ascultat, cine s'ar sculă asupra acesti diati a o străca sau a pretänderisă ceva mai mult, s'au și iscălit însuș cu mâna Du-lui, puind și pecetea sa.

Stroești la 30/18 Martii 1826.

(SS.) *Dimitrios fon Popovici*.

Această este voea me ce de pe urmă.

Ex parte comissionis delegatae.

Kadar K. K. Rath und Gerichts Vorsteher.

Anton Willmitzer. Gerichtsassessor.

Iohann Strohmayer. Gerichts-Registrator.

Melchisedek Lemeni, protosingel als Zeuge.

Grigoraș Pantazi, martur.

Original, din Arhiva Tribunalului Cernăuți. Pupillaria 586. Dimitrie Popovici a fost originar din satul Carpineșe, Grecia.

Despre satul Stroești țin. Sucevii, următ. documente:
1. 1781, Mai 30 : In fața comisiei austriace apare monahul Calistru (fost Constantin) Stamati și declară, că

nepotul său Ioniță Hermeziu biv vel jitnicer a moștenit moșia Stroești, țin. Sucevii, dela mama sa Ilinca, sora lui Calistru. Având nevoie de bani, a împrumutat dela Calistru suma de 2050 lei, pentru care i-a zălojit moșia Stroești. În urmă s'au înțeles, ca moșia să fie stăpânită de Calistru, iar după moartea lui moșia să treacă la Ioniță Hermeziu.

(Arh. Stat. Cernăuți, Liber Contractuum Novorum II 509—510).

2. 1783, Dec. 13, Suceava : Ion Hermeziu jitnicer, boier din Moldova, stăpânește moșia Stroești, care fusese dăruită neamului Stamati de Duca Vodă. Tatăl lui Ion Hermeziu a luat de soție pe fiica unui Stamati și a primit moșia ca zestre.

(Tot aici, Liber Granicialium VIII 98-100).

3. 1796, Oct. 15, Iași : Boierii divanului moldovenesc atestă că Dimitrie Popovici Grec din Suceava este de neam încă dela patria sa din Thesalie și niciodată n'a fost supărat cu bir sau cu altă dare, să se știe ce fel de persoană este și cu ce rânduială a petrecut în pământul acesta.

(Tot aici, Liber Attestatorum pag. 256).

4. 1809, febr. 16, Iași : Mitropolitul Gavriil certifică că Dimitrie Popovici din târgul Sucevii a luat în arendă pe timp de 15 ani (1813—1828) satele mitropoliei Sucevii anume Bosance, Uidești, Areni, Tătărași și celelalte care se țin de dânsule.

(Tot aici, Liber Relationum III 863—865).

5. 1811, febr. 23, Iași : Mihalachi și Catarina Hermeziu vând lui Demetrius de Popovici moșia Stroești pentru suma de 11.000 ducați olandezi în aur.

(Tot aici, Liber Haereditatum XX 45).

6. 1811, Iunie 14 : Demetrius Popovici cedează fiilor săi Manolachi și Nicolai moșia Stroești.

(Tot aici).

Mormântul lui Dimitrie Popovici se găsește în Stroiești, în grădina familiei Popovici. Pe partea de Est a monumentului scrie : « Sub această sfântă cruce odihnesc robii lui Dumnezeu Dimitrie Neculiță fon Popovici, soția sa monahia Elefteria. S'au căsătorit la anul 1771 cu Ecaterina,

fiica lui Constantin Pantazi și soția Dahina născută Isăcescul din Suceavă, trăind la un loc până la anul 1827 Dechemvrie la 23. Născut din Eladii, părinți Necolai Neculiță, maica Panoria, strănepoții lui Andrei Neculiță, săvârșindu-se din viață la anul 1828 Mai în 23 ».

Pe partea de Vest: « In satul de veci al său Stroiiești ținutul Socevii, Bucovina, s'au așezat această sfântă cruce de fii săi Emanoil și Necolai la 1 Mai, anul 1837 spre vecinică pomenire, amin ».

146.

Milie, 1829, Iunie 17.

Dumitraș și Anița Flondor lasă fiicii lor Maria, căs. cu Ionică Ianăș, moșia Pueni pe apa Molniței.

Danie.

Prin care eu mai gios iscălitul împreună cu soțul meu Anița din Vasălco dăm prin aceasta danie ca o zestre fiicii noastre Mariuchii, care este măritată după du-lui Ionică von Ianăș, dreaptă parte noastră din *Pueni* pe Molniță, nu departe de Seret, care moșăe o am schimbătură dela du-lui Ioan von Dunca pentru parte me de moșăe din Domușeni pe apa Volovățului în Moldova ca să fie a fiicii noastre Mariucăi otcină să o stăpânească în veci de veci, ca o avere dreaptă a ei și a copiilor, a nepoților și a strenepoților ei cu toate veniturile ce s'or afla pe ace moșăe în pace, însă cu acea adooăgire când s'ar întâmpla să o vândă sau să o schimbe, îndată în loc să cumpere altă moșăe, iar de s'ar schimba pe altă moșăe sau s'ar cumpăra pe bani dacă s'ar vinde să fie oar schimbătura oar cumpărătura întabuluită pe numele fiici noastre Măriuchii, iară neintabuluindu-să pe numele ei, atunce schimbarea sau cumpărătura să fie răsufletă și să nu să

țae în samă. Să pozvolește ca să fie numita fiica noastră în putere acestii danii pe pomenita parte de moșae ca o stăpână vecinică întabuluită la K. K. Tabula țării a Bucovinei. Care aceasta danie am iscălit eu și soțul meu însuși cu mâinile noastre înainte poftiților martori.

Milie, la 17 Iunie cal. nou 1829.

Dumitraș Flondor dătător, Anița Flondor dătătoare.

Maria von Ianosch geboren Flondor acceptuie, Enachi Mintici poftit martur, Iosef von Malinowski als Zeuge, Mihail Macovievici poftit martor și paroh.

Copie, Arh. Stat. Cernăuți, Liber Instrumentorum VI 372.

147..

Lehăcenii-Tăutului, 1833, Iulie 20.

Gheorghe Tabără dăruiește fiicei sale Paraschiva, căsătorită cu Vasile Stârcea, a cincea parte de Gogolina.

Izvod de zestre.

Noi mai gios iscăliții părinți care din dreapta cununie având fiică anume *Paraschiva*, căsătorită după dumnealui Vasile von Stirce, căriea îi dăm zestre toată parte de moșie din satul *Stroeștii de sus*, ci-(i) zic și *Gogolină*, adecă o a cincea parte din toată moșiea *Stroești*, după glăsuire contractului ce avem cumpăratură dela dumnealui Ioan Cracalie ce-i zic și Stirce, cu tot mademul și acaretul ce să află pe ace parte de moșie, ca din zioa de astăzi să fie fiica noastră *Paraschiva* pacinică și vecinică stăpână cu urmașii dumisale în veci nestrămutați, așa ca aceasta dăm

șesie ca să fie întabuluită și la cărțile de moștenire cunoscută după înalta orânduială a Tabulii Țării și spre mai bună credință înainte poștișilor martori am iscălit.

Lehăceni Tăutului, la 20 Iulie 1833.

Gheorghe Tabără părinte.

+ Ancuța v(on) Tabără, născută din Nicolai Perjul, măică.

Gheorghe Izman(ă) martur.

Paraschiva Tabora priimăsc.

I N D I C E

Nume de persoane

A.

- Abaza 324; Andrei 253; Andrei stolnic 252; Ion 253; Ion II. log. 252.
- Abăza Dumitrașco, logofăt de divan 128.
- Abrahamovici Iosef 122.
- Abramovici Andronic 121-2, 242; Crăciun 121-2; Dominic 122.
- Aftanasie, ieromonah 288; protopop 410.
- Aftim, arhiepiscop Edesei 409.
- Aga Ienăchi, paharnic 17-8; staroste de Cernăuți 18.
- Agopsowicz Gregor 277.
- Aivas Cârste 390-1; Grigori 115; Nicolai 115-6, 335, 356; Ștefan 115-6, 331, 335, 368.
- Albineț Anastasie 309.
- Albotă Ion 246; Nastasia 378; Ștefan 378.
- Albrecht, rege polon 88.
- Alcazi Constantin 214; Iordachi 212, 215, 404; Maranda 215.
- Alexa, spătar 34.
- Alexandru, preot 373; șătrar 176; Alexiev 289.
- Alexandrovici Iftima 378; Ion 378.
- Algey von Lustnau, ofițer austriac 51, 164.
- Amelihni Gligoraș 89; Vasilie 89.
- Anagnosti Dumitru 430.
- Anastasie, ierodiacon 57; Ion 429; Ștefan, clucer 252.
- Anastasia, domniță 29.
- Anastasio 285.
- Andoni 16.
- Andrei, căpitan de Ropce 28; preot 129; visternic 216.
- Andrieș 168-9; Constantin, logofăt 225; medelnicer 107.
- Andronache, vornic țara de jos 92.
- Andronic Hatuna, 423-4.
- Anghelachi 305; Maria 275; Vasile 275.
- Anghelușa 107.
- Antim, patriarh Ierusalim 30.
- Antioh, egumen Sucevița 15.

Antohi, egumen Homor 317; egumen Moldovița 143.
 Anton, proedichiu Putna 57.
 Antonaș Lazar 260; Vartan 260.
 Antonie, ieromonah 57; mitropolit 94, 188-9; preot 337.
 Antoniade Nicolae 387.
 Antonowicz David 314; Ignatz 358.
 Anușca 106.
 Apostol Gheorghe, visternic 291; Negre, postelnic 293.
 Aprihan Nicolae 201.
 Arapu Constantin 151, 182-3; Constantin, căpitan 360, 405-8; Ioniță 227; Mariuca 226; Paraschiva 405-6; Toderăș 406; Zoița 406-8.
 Arbore Gligoraș 160, 353, 370; Grigore 159.
 Arghirie, ban 69, 210; postelnic 239; staroste Cernăuți 69.
 Arhip Ioniță 305; Iordache, logofăt 76-7; Petrachi 19, 241, 355, 377.
 Ariton Frosina 395; Hopisa 395, 422-5; Hriste 395; Hriste Hagi 396; Ilie 395; Ilie Hagi 395-6, 422-4; Ilie Hagi, căpitan de dărăbani 396; Măgărdici 395; Margherita 395.
 Aritonovici vezi Ariton.
 Aron, funcționar 404.
 Aronovici Gheorghe, paroh 421; Ilie 61.
 Arsinowski Theodor, 132.
 Artemon, egumen Horecea 20, 78, 89, 93-4.
 Asachievici Lazar 312.
 Aslan Pavel 119; familie 30.
 Atanasie, călugăr 87; preot 248.

Athanasievici Gheorghe, preot 172.
 Axenti, 74.
 Axtowicz Todor 416.

B.

Băcala Balașa 426.
 Băcul Dănilă 235.
 Badea, paharnic 70.
 Badețchi Vasile, preot 377.
 Bahmițchi (Bahninski) 265.
 Bahrin 108.
 Bainschi Dumitraș 257; Dumitrașco 346-7.
 Balasinovici Dumitraș 72.
 Baloșescul (Balășescu) Alexandru 398; Catarina 205; Dănilă 396; Gheorghe 394, 398; Iftimie popa 147-8, 393-4, 396-8; Ilie 249, 276, 327, 363, 394, 398; Ion 110, 394; Isaia, egumen Dragomirna 202; Isaia, arhimandrit 349, 418; Maria 110-1; Mariuca 394; Nicolae 398; Vasile 399.
 Balsamo Spiridon, general 286.
 Balș, sfetnic al Bucovinei 388; logofăt 144, 255; Constantin 395; Constantin, logofăt 166, 216; Const., stolnic 181; Const., vornic 120, 386; Ion, păharnic 291; Ion vornic, 37; Ionașcu, 279; Iordachi 99, 186, 337, 386; Iordachi, păharnic 228-9; Iord., visternic, 166-7, 387; Iord., vornic 216; Lupul 99, 181, 186, 290, 337; Lupul, logofăt 25, 105, 210, 225, 394-5; L. vornic 10, 18, 102, 180, 184-5; Mariuța 54; Nicolae, păharnic 270; Nic., vornic 308;

- Plohirița 395; Safta 228; Toader căminar 67; T., spătar 67; T. vornic 374; Vasile, guvernorul Bucovinei 115.
- Balșoaia 424.
- Banilovschi 176; Stanciul 273.
- Bantăș Ioniță II, păharnic 94; Matei 108.
- Banu Ionașcu 319; Vasile 319.
- Baranovschi Toma, 82.
- Barari Costăn, 416.
- Bărbier Alexandru 83; Ion 81, 83; Ursul 81; familie 83.
- Bărciu Ioniță 51.
- Bărtă Constantin 356; Nicolai 356.
- Bartenstein Paulina 286.
- Bașotă Ioniță 303; Ioniță, ban 304; I., stolnic 302; Safta 302-3; Ștefan 303, 305; Ștefan, ban 304-5; Vasile, stolnic 80, 207.
- Bațiura Toader, căpitan 367.
- Bayowski Adalbert, 73.
- Beja Axenia, 353.
- Bejan Constantin 177; Grigori 177; Ilie 176; Nastasia 177; Vasile 393; familie 176.
- Beldiman Ion, căpitan 17, 18; Ioniță căpitan 21, 23, 162, 213, 219.
- Bendella Epaminonda 286; Maria 286.
- Bendevschi Dimitrie 419.
- Berce 101.
- Beresa, familie 397.
- Berger Hermann 301.
- Berte Dochița 100.
- Beșlega Tănase 332.
- Biberi Ioan 166.
- Bilous Ienachi 231.
- Blănar Cârste 97, 103; Floare 97, 103; Vasilache 70.
- Blebe Nicolae 409.
- Bobenca Vasile 56.
- Boca Vasile 108.
- Bocșa Constantin 99, 405.
- Bodnarovschi Vasile 190.
- Boenceanu 248.
- Boghian Savin 106; Vasile 107.
- Bohatireț Constantin 83; Ion 82.
- Bohusiewicz Andreas 373.
- Bogdan Gh. Cârste 177-8; Ion, logofăt 18, 26, 268, 302-3; Lupu 303-5; L., hatman 302; L., stolnic 302-3; Safta 302-5.
- Bogdanovici Simon 375; Theodat 294.
- Boldescu Ilie 131-2; Ion 132, 151; Maria 131-2; Mihalachi 221; Simeon 62, 221, 253-5.
- Bontăș Catrina 407; Ion 367; Ioniță 407.
- Borce Anastasia 215; Manole 214; Vasile 214.
- Borjenschi Iosef 363.
- Borșan Andrei, preot 246; Andronachi 176, 272-3; Gafița 272-3; Ilie 273, 278; Ioan, preot 272-3; Nastasia 272; Nicolai 176; Nicolai, preot 273; Paraschiva 364; Ștefan 391; Vasile 364.
- Boscovich, călător 61, 231.
- Bosie Sandul 154; Sandul, medeln. 252.
- Boșneag Ion 262; Tudorachi 260.
- Botez Catarina 204, 224, 226; Gligorie 204-5, 210; Ion 225; Ioniță

- 226; Ieremie 204 5, 210, 225-6; Irina 226; Maria 224; Toader 224, 226; Tofana 395; familie 211.
- Botoșan Axenti 178; Bogdan 100; Ioan 178.
- Brăescu Dumitrașco 181; Ilie 373; Ion 371; Ioniță 373; Nastasia 371; Safta 128, 372; Toader 253; Vasile 336, 372.
- Brahă Constantin 18, 261; Ilinca 178; Ion 17, 178, 184; Ioniță 18, 36, 83, 180, 215; Ionașco 66; Lupu 61, 83, 255; Maranda 178; Mihalachi 132, 215, 255; Paraschiva, călugăriță 66; Safta 99; Sandul 17-8; Stratulat 17; Toader 17 8; Tofan, călugăr 18; Tudor 33; Vasilie 62-3, 79-83, 213; Zoița 215.
- Brandabura Safta 215.
- Brânzanul 276; Anița 241; Darie 240; Gheorghe 48; Gligoraș 129, 192-3, 238; Gligorie 239; Gligoraș 240-1, 316; Ileana 372; Ioniță 242, 316, 333; Nastasia 240; Paraschiva 242; Toader 241-2; familia 238-9, 241.
- Brejan Gavril 202.
- Broselova Caterina 191.
- Brunstein Lazar 178.
- Bucețchi Ilie 245; Nicolai 208.
- Buchental Theodor 12, 67; Theodosius 67, 354; Zoița 354. (Vezi și Dobrovolschi).
- Bucșănescu Iordachi, căminar 413.
- Buculei 70, 220.
- Budac Gheorghe 372; Roman 372.
- Budăi Ioniță, popă 343.
- Buhăescu Vasile 33, 75, 153; V. paharnic 32, 39, 41.
- Buhuș Ion, logofăt 291-2.
- Bujeniță Ion 117; Toader 117.
- Buracovschi Ion, 386.
- Burchi Constantin, pitar 388.
- Burla Mihalachi, 375-7.
- Busuioc (Bosuioc) 253; Gligorie, căpitan 65; Vasile 65-6.
- Bușiloaia Marioară 251.
- Butuce Andrei, căp. 339; Maria 186 7, 349; Nicolai 348; Nicolai căp. 349.
- Butura 11; Axenia 191; Casandra 426; Gheorghita 63; Iordachi, căp. 330; Maria 276; Stefan 14; Vasile 330; familia 207, 248, 397.
- Buzgo Vasile 150.

C.

- Caba, diacon 38.
- Calance Vasile, 293.
- Calinciuc Dumitru, 244.
- Calistru, călugăr 143; egumen Putna 57; episcop Rădăuți 37, 206.
- Calistrat, duhovnic 343.
- Calița 95-6, 97, 102-3.
- Calmuțchi Anița 110, 187, 264; Catrina 112, 170, 277; Dumitraș 130, 160; D., căp. 97, 293; Gavril 110; Gheorghe, comis 172; Ilie 110 2, 235, 282, 319; Ilinca 172, 177, 188; Ion 14 5, 48, 104, 130, 160, 169-71, 177, 240, 327, 350, 355, 368, 394, 429; Ioan, căp. 172, 188, 190, 241, 317, 325; Iordachi 111, 277; Maria 111, 132; Mariuca 130; Mihalachi 160, 347, 394; M. päh.

97, 104; M. II. päh. 125; Nicolai 97, 110, 130, 242; Paraschiva 110, 319; Sandul 110-1, 235; Toader 106-7, 109; Vasile 106-7, 109-10, 235, 282; Victoria 111.

Canano 144; ispravnic Suceava 168; Constantin päh. 75, 168; Grigore 410-1; Porhirița 410-1.

Cantacuzino Alexandru 198; Casandra 310; Catrina 54; Constantin 53-4; C., päh. 49, 173-4, 197; Costachi, vornic 200; Dinu, ban 143-5; D., ispravnic Suceava 406; Eliza 271; Gherasim, călugăr 53; Ianachi 52; I., ban 51; I., visternic 51-4; Ienachi 51, 53, 425; I. stolnic 303; I. vist. 303-5, 340; I. vornic 296-7; Ileana 343; Ilie 51; I. hatman 311; Ioasaf, călugăr 228-9; Ion aga 283; I. hatman 92, 178; I. logofăt 270, 282, 284, 311; I. părălab Sucevii 92; I. spătar 271-4; I. vornic 311; Ioniță 54; I. logofăt 59, 163, 357; I. vist. 96; Iordachi 52-3, 164, 174-5, 199, 255; I. hatman 139; I. ispravnic Sucevii 195, 212; I. log. 51, 175, 198, 200; I. päh. 50; I. sărdar 54; I. spătar 49, 50, 106, 109, 175, 195, 197-8, 212, 249; I. vist. 185, 198, 357; I. vornic 16, 120, 302, 310; Măriuța 51; Matei 186, 337; M. general rus 99, 271; Nicolai 53-4, 425; Paraschiva 332; Petrachi 332; Ralu 99, 271; Safta 229; Șerban 145; Ș. medeln. 267; Toma, vornic 100-1; Zoița 51, 53.

Cantacuzino-Pășcanu 186, 196; Constantin, päh. 50.

Cantemir Constantin, preot 218.

Căpotici Vasile, șătrar 233-5.

Capri Andreas 111, 235; Anton 132, 368; Ariton 177-8; Ivan 144, 295; Nicolai 111, 156, 167-8, 235, 281-2, 303-5.

Capșa 104, 159, 185.

Carabet Ladif, 395.

Caragea Scarlat, comis 92.

Carapcian Coste 18; Nicolai 18; Paraschiva 18.

Caraschievici Ion, 245.

Cărciul Vasile, jic. 107.

Cărcu Maria, 235.

Căriman Nicolai, căp. 356.

Carp, vornic de poartă 105-6; Constantin, căminar 322; C. sărdar 167; Gheorghe 210; Gh., căpitan de Ropce 75; Gh. logofăt de cămară 252; Gh. polcovnic 75; Gh. vătaf de cămărași 209; Smaranda 281; Teodor 33; Todorachi, vornic 216; Toma, pitar 278, 280-1; Vasile 244; Picioroagă, vornic de poartă 107-9.

Cârste 62; sărdar 309; pitar 139; Gheorghe, baron 277; Ilie, căp. 18; I. ispravnic Suceava 182, 274, 281; I. șătrar 48, 96-7, 103-4, 158-60, 182, 195, 252-3, 274, 281-2, 317; Iuon 158, 234-5; Ion, baron 217, 235-6, 277; Ion, päh. 235; I. sulger 235, 251-2; Iordachi, căp. 252; Manolachi 217; Marioara 217; Mihalachi 82-3; Nastasia 277; Nicolai 79,

- 80; Postolachi 196; Smaranda 217; Toader 150, 273, 277; T. jic. 252; Vasile 18, 244; familia origine 252.
- Cârstiiian Chiriac, pitar 344; de Sinehău 100.
- Cațichi Safta 114.
- Cațicoaia 65, 334.
- Catargiu Catarina 157; Filip 139; F. vist. 92; Gheorghe, căminar 157.
- Catargiu-Petrov Gheorghe 157; Nicolai 157.
- Cautiș Gheorghită 215; Ion 221; Ion 225; Toader 220.
- Cavallar, baron 164-5.
- Cazacul Ștefan 99; Vasile 99; Vasilică, vornic 108.
- Căzăcenco Zoița 426.
- Căzăcescu Gavril 240-2; Gheorghe 19, 403; Grigore 101.
- Cazimir Nicolai 166; Panaite căminar 67; P. sârdar 167.
- Ceaicovsca Ana 190; Basilius 191.
- Ceașul Grigori 209, 210.
- Cerchez 47; Alexandru 106; Ștefan 398.
- Ceredar Gavril 293.
- Cernauschi Anița 245; Velișcu 245.
- Cerne Ioniță 356; Negoită 356; familie 397.
- Cerniavschi Mihalachi 358.
- Cernievschi Iacob 44; Mihalachi 200, 311; M. secretar 198.
- Cheale-Albă Cârste 144.
- Cheșco Constantin 96, 103, 153-4, 157, 160; Costachi 179; Ilinca 153; Mihalachi 153-4, 277; M. jic. 95-7, 103, 156-8; Nastasia 153; Natalia 157-8; Petru 143, 154-6; P. șătrar 97, 195; Velișcu 157.
- Chifrac Costin 244-5; Ieremie 244; Ion 63-4; familie 245.
- Chiful 375-6; familie 402.
- Chiriac Ianachi 290; Onciul 240; Toader, spătar 251.
- Chiril, arhimandrit 389; egumen Ilișești 106-7; Safta 383.
- Chirilovici Constantin 230; Gheorghe 382; Ioniță 246; Safta 382.
- Chirilă Ioniță, 383.
- Chirste Vasile, 354.
- Chiseliță Velicico 55-6.
- Cimbru 108.
- Cioban Ioan 244.
- Ciociol Vasile 150.
- Ciolpan Alexandru 276; Constantin 65; Ion 399; Iordachi 158, 257, 333, 381.
- Ciomărtan Grigori 337; Ioniță 336; Ion, căp. 337; Maria 336-7, 371.
- Ciornohuz Alexandru 272, 275; Dimitrie 275; Ileana 275; Ion 207, 273-5; Nastasia 275; Pătraș 273; Ștefan 275; Toader 19, 101, 176, 273; Vasile 273, 275; familie 397.
- Ciorpita Ioan, 372.
- Ciubotariul Maria 70; Savin 70.
- Ciudin Catarina 226; Negoită 206; Vasile 227.
- Ciuntul Ursul 423-4.
- Ciuntuleac Axenia 399, 400; Constantin 399, 400; Gheorghe 249; Vasile, bărbier 401.
- Ciurăroaia 275.

- Ciure Anița 226; Fotachi 227; To-
 dorachi, bașceauș 52, 305.
 Ciureș Pavel 381.
 Clipa Vasile 246.
 Cobac Ștefan 81.
 Coce Constantin 363, 398; Dumitru
 379; Gheorghe 362; Ileana 327;
 Nicolai 327; Vasile 246, 326, 327.
 Cociuc Gheorghe 10, 212.
 Cocială Vasile, comisar de dajde
 364.
 Cocoranul (Cucoranul) Aftanasi,
 409; Antioh 246; Calistru, că-
 lugăr 333; Candachia 323; Con-
 stantin 283, 334; Const. med. 333;
 Costaș 11, 276; Ileana 246; Isac
 69, 70-1, 322; Maria 276; Vasile
 263; Zoița 404; familie 220.
 Cogălniceanul Constantin, stolnic
 204.
 Cojan 318; Andrei 315; Dochița
 128; Gligoraș 233; Ileana 128;
 Ioan 12; Maria 47-8, 215; Toader
 152, 190, 306; Mihalachi 47-8,
 128, 190.
 Cojocar Constantin 94; Paraschiva
 94; Vasile 94.
 Coleasca Ion 81-2; Simeon 82.
 Comnenii, familie 286.
 Conachi Anastasica 67; Gavril, ban
 67; G. stolnic 66; Manolachi,
 vornic 308, 374.
 Condrescul Enachi, stolnic 409.
 Constandie dichiu 29.
 Constantin, dascăl 343; log. 302;
 pârcălab 324-326; preot 301,
 405; suiulgiu 283; șătrar 283.
 Constantiniuc Toader 201.
 Constantinovici Mihalachi 262.
 Contarini Alois 286.
 Corni Ion 244.
 Cosișchi Const. 94; Elena 94.
 Cosovanul Coste 276.
 Costache, hatman 52-3; Anastasie
 156; Constantin postelnic 156; C.
 vornic 267; Ilie 269; I. ban 268,
 270; Ilinca 156; Ion, șătrar 333;
 Lupu, ban 92; L. vornic 156;
 Manolache, log. 92, 95, 172, 196,
 268; M. vor. 102, 333; Maria
 156-7; Safta 156.
 Costandache Enache, spăt. 92.
 Costandin, log. 311.
 Costandinovici Ion 264; Safta 264.
 Costea, vameș 70; Teodor 230.
 Coste de Lucavăț 97, 100-2, 397.
 Costin Atanasie 231; Casandra 310;
 Catinca 313; Dimitrie 311, 313,
 330; Dumitrachi 30, 312; Dumi-
 traș 172, 241; Ilinca 311; Ion 311;
 Ion, hatman 310; Ioniță 312;
 Iordachi postel. 312; Manoli 241,
 312; Maria 51, 311, 313-4; Miron
 313; M. log. 51, 310-1; Nicolai,
 jit. 231, 310; N. staroste Cer-
 năuți 231; N. vornic 291; Safta
 310; Vetoria 310.
 Costin (Còstan) Mutenco Ioniță
 310-1; Iordachi 258; Miron 310-
 1; familie 310-14.
 Costraș (Costriș) 243; Alexandru
 13, 377, 398; Al. căp. 377; Dumi-
 traș 398; Ioniță 398; I. căp. 327;
 Manole 363; Miron 70; Nicolai
 399; Vasile 312, 398; familie
 397.

- Coșotianu Constantin 214; Dobrușca 97, 103; Ion 212; Pavel 97, 103; Ursachi 213-4.
- Cotomanița 160; Dochița 201, 205, 208, 334, 362, 397; Maria 208, 397.
- Coțic Stefan 14.
- Covaci Martin 289.
- Cozma Ion 214; Ion, căp. 204.
- Cozmița Constantin 210-1; C. căp. 226, 253; Costachi 226-7; Ilinca 216, 226-7; Ioniță 216-7; Leon 227; Lupu 224-5.
- √ Cracalie 23; Alexandra 240; Anița 241; Apostol 240; Dimitrie 215; Gafița 65; Grigoraș 65; Ilie 159-60, 176-7, 211, 238, 242, 386; Ion 434; Ioniță 257; Lupa 257; Maria 242; Mihalachi 50, 53, 177, 211, 239, 240, 2, 245, 377-8; Păraschiva 215; Samson 177, 214; Vasile 177, 240 2; Zoița 386; familie 239.
- Crăciun Gheorghe 211, 386; Vasile 211; familie 56.
- Crelati Teodor, preot 369; Vasile 323.
- Crețul Onufri 72.
- Crețulescu Safta 310; Tomiță, ban 310.
- Crupinschi, vornic 255.
- Cuciuc Balașa 404; Gheorghe 404; Gh. căp. 230; Marghiolița 212.
- Cuciurean Enachi, 404.
- Cucul Ștefan, călăraș 125.
- Cuparenco Andrei 98, 158, 200 1; Constantin 202; Elena 202; Gheorghe 202; Ion 99, 201-2; Ionică 202; Iordachi 202; Luca 202; Mihalachi 201-2; Miron 98-9, 201; Vasile 98-9, 201, 202.
- Curelar Ion 392, 394.
- Curt Toader 44.
- Cut Hristodor 67.
- Cuza Ancuța 308; Dumitrașco, spătar 291; Ileana 308-9; Ion, postel 308; Ioniță 309.
- Czaplinska Artemisia 286.
- D.
- Dafina, doamnă 29.
- Dănici Crăciun 81-2.
- Dănilă Ignat 293.
- Danovici Bogdan 144 5; Drăgan 144 5; Gheorghe 30.
- Danul Pătrașco 152.
- Darie Anița 66; Ion 244; Iordachi, pah. 114 5; Miron, sârdar 115; Nastasie 275.
- Dașchevici Andrei 271, 299, 414; A. diac 68-9; Gheorghe 378; Ion 414; Manole 275, 277, 381, 414; Toader 132.
- Davidel Alexandru 282; A. șătrar 278-80.
- Dediul, Afandule 42; Antimița 43; Maria 42; Ștefan 42.
- Depaste, spătar 270; vornic 345, 387.
- Diacon Alexandra 83; Gligorie (Ghervasie) 83.
- Diacon Gligorie-Ghervasie, călugărul.
- Diacon Gligoraș 397.
- Diaconiuc Ion 353; Ion 370.
- Dima Gheorghe 89.

Dimitrievici Gheorghe, preot 12.
Dinul, ban 141-2; păh. 303; șătrar
268.
Dixache Iordachi, 410.
Doboș Grigori 108.
Dobrovolschi (Buchental) Anastasie
309; Andrei 261; Constantin 383;
Elisaveta 260; Gabriel 12; Gavril
260, 369; Mihalachi 191; Nicolai
309; Safta 12; Teodor 13, 30, 67,
166, 202, 260, 309; Theodosius
166, 202; Zoița 383.
Dociul Ion 21-22, 219.
Donic (Done) șătrar 268-9; vist.
412; Anastasia 413; Constantin,
șătrar 270-1; Gligore 11, 412;
Grigori, căminar 12; Gr. spăt.
13; sulger 413; Ienachi 270, 413;
I. II. spăt. 266; Nicolae, hatm. 12;
Sanda 267-8, 412; familia 12.
Donoia Maria 11-2, 271.
Donojeștii 126.
Donici Andronache, post. 322; Con-
stantin 306; Darie 282; D. păh.
77, 278-81; D. vornic 267; Gheor-
ghe, ban 157; Iordachi 306.
Donnersberg Ignatz 30.
Dosoței, egumen Ilisești 105; eg.
St. Ilie 317; episcop Rădăuți 49,
109, 141, 195, 248; preot 154.
Dracea 273; Grigore med. 10;
Ieremie 100 1.
Dracinschi Manasi, ieromonah 418.
Drăgan 397, 399; post. 382, 406;
Irina 406-7.
Drăghinici Casandra 172; Con-
stantin 14, 189-90, 329-30, 366;
Grigore 191; Vasile 172, 188, 190.

Draghinda Anița 356; Floare 356;
Gavrilaș 356; Ileana 356; Ștefan
356, 381; Toader 250; Vasile 250,
356; familia 248.
Dragoman 245-6.
Drăgșan 207-8, 250, 363, 397.
Drug 241.
Duca, vist. 100-1.
Dumici 392; monah 207; Axenia
275; Gheorghe 378; Ion 207;
Mihalachi 273; Nicolai 354; San-
dul 207; Vasile 275.
Dumitrachi, armaș 402; ispravnic
Suceava 402; de Călinești 130.
Dumitrașcu 107; fiul lui Coste de
Lucavăț 100-1; pitar 293; sta-
roste Cernăuți 293.
Dumitrașcovici Vasile 13.
Dumitrescu Gheorghe 251.
Dunca 262; Ion 353, 433.
Dunuță Constantin 211.

E.

Efraim, postelnicul 303.
Enachi, comis 343.
Eni, postel 252; Ecaterina 253.
Enzenberg, general 29, 51, 158, 281.
Eulogie, episcop. 107; Gheorghii,
diac 93.
Evrei 231.

F.

Fălcoian Anastasia 413; Ștefan
med. 413.
Falific Cozma 332; Ivan 332; Va-
sile 332.
Farmazeu Dumitrachi, 330.
Făroli Diamandi 430; Panoria 430.

Fedco 405.
 Feștilă Tudorachi 255.
 Figarschi 83, 291-2; Ion 292, 293.
 Filipca 208.
 Filothei, ep. Huși 40.
 Fischer, secretar 131.
 Flam Ion, preot 425; Maria 425; Nistor 425; Toader 425; familia : 426.
 Floarea Gavril 95-6, 103; Panaite 95-6, 102-3; Toader 95-6; Tudosica 96, 97, 103.
 Flondor 288; Anița 256, 258, 328, 349, 433-4; Catarina 217; Costache 19, 172, 257; C. comisar 349; Dumitrachi 104, 257; Dumitraș 328, 349, 350, 433-4; Gheorghe 245/257/264; Gh. comisar 115, 326, 349; Ilinca 43; Ion 256-7, 345-7, 366; Ioniță 346; Iordache 43; Maria 427; Mariuca 433; Nastasia 256-7; Nicolai 217-8; Safta 257; Șerban 65, 164; Ș. med. 64, 81, 345, 427; Toader 48, 81-2, 257, 326, 338, 349, 397; Vasile 257, 345-7; V. obervornic 115, 350.
 Florescu Toma 353, 370.
 Frâncul Iosif 139.
 Franghe Ion 176, 273.
 Frăținescu Iftodie 207.
 Frunză Andronachi 176, 245, 375-8; Catrina 191; Constantin 353, 370; Costachi 233, 378; Dumitrache 378; Gheorghe 377-8; Iftima 378; Ion 241, 378; Maranda 378; Nastasia 378; Neculai 378; Odo-

chița 378; Simeon 404; Ștefan 176; Vasile 378-9; familie 402. Frunzäte Neculai 347; Neculai, vornic de poartă 345-6.
 Fuști Sofronie 233.
 Futilă Costaș 89.

G.

Gafenco Andrei 115-6, 137, 258, 335, 356, 397; Dumitraș 25, 189, 190, 334, 5; D. II. stolnic 26; D. uricar 25-6; Dumitru, uricar 33; Ionică 383; Maria 25-6, 335; Miron 42, 189; M. II stolnic 25; M. uricar 25; Nicolai 140, 190, 334; Nicolai, vornic de Câmplogrus. 25-6; Safta 411; Vasile 335.
 Galer Costacni 43; Gavril 43; Gheorghe 43; Ioniță 43; Iordachi 43; Lupu 43; Maranda 215; Maria 43; Ștefan 43; Toader 43; Toma 144.
 Galano Ion Cristu 430; Prohira 430.
 Gândul Constantin 71.
 Gane Dumitrachi 217; Sevastia 217.
 Gany Atanasi 165.
 Gartenberg, baron 384-5.
 Gavril, mitropolit 38, 42, 51, 144, 153, 234-5, 302, 333, 432; preot 154, 317.
 Gavrilaș 107; Mateiaș 11; Mateiaș, staroste Cernăuți 199.
 Gavrilescu 126; Vasile 130; familie 402, 405.
 Getarul familie 402.
 Ghedeon, mitropolit 291-3; monah 235.
 Ghenadie, diacon 57.

- Ghenghe Alexandru 382, 394, 398; Dumitraș 275, 382; Ion 148, 207; Părce 393; Toader 394; familie 393.
- Gheorghie Ștefan 273; ispravnic Suceava 37; jic. 23, 59; med. 213, 346; preot 129, 316; proegumen Putna 143; staroste Cernăuți 23, 59, 69, 140, 147, 163, 173-4, 213, 223, 346; sulger 69, 71, 140, 147, 163, 173-4, 223; șătrar 37; vornic : 311.
- Georgewicz, funcționar 366.
- Gheorghian Preda 319.
- Gheorghiu Coste. 230; Constantin, p. h. 429.
- Gherasim, călugăr (Vlad Gheorghe) 323; diacon 57, monah 57; țigan .. 153.
- Gherghel 77; Ion 120-1; pitar 121; Ioniță, post. 202, 234; Iordachi 330, 342; Maria 202, 252; Ștefan 202, 330; Șt. căminar 264.
- Gherman Gligoraș, 106-8, 110, 235.
- Gherontie, monah 364.
- Ghervasic, călugăr 81, 83 (Diacon Gligorie).
- Gheuca, vameș 96; Lupu, spăt. 280.
- Ghica Costache, hatman 387; Constantin, hatman 53; Dumitrachi, vornic 216; Iordache, vor. 357, 387; Manolachi 255; Miron 70.
- Ghinea, vameș 95-6; Vasile 103, 159-60, 334-5, 355; V. căp. 158.
- Ghițescu Ilie 255; Ioniță 382; Iordachi 276, 342, 381-2; Mihalachi 382.
- Gittel Peter 258.
- Giurgiuvan Alexandru 65; Dănilă 64-5; Dumitru 65, 367; Gheorghe 65, 367; Leocadia 65; Marghiolița 367-8; Maria 137, 367-8; Matei 116, 215, 367-8; Mihalachi 63, 65, 114-6, 137, 215, 240, 258, 334, 349, 366-8, 397; Ștefan 250, 327-8; Teofila 65; Toader, căp. 162-3.
- Gladici Simeon 55-6.
- Gletnevici Vasile, preot 327.
- Glicenco Anița 407.
- Gligoraș, negustor 117; clucer 224; șoltuz Cernăuți 89.
- Gligorie, armaș 66.
- Gligorce vezi Grigorce.
- Glogowski Elișaveta 73.
- Goea Dumitrachi 107.
- Goia Filip 184-5.
- Goian 87; Anița 274, 305-7, 317-9; Antimia 207, 250; Catarina 111, 235, 275, 277; Dumitraș 274-7, 317-9, 330, 338-9, 362; Gahița 276; Gavril 207, 305, 307; Gheorghe 149, 160, 206-8, 246, 272, 274, 276-7, 293, 324, 397-8; Gh. căp. 338-9, 403; Gheorghită 208, 274, 325; Grigori 362; Iancu 277; Ilie 305, 314-20; Ion 129, 137, 149, 206-7, 274, 276, 338, 397-8; Iordachi 275; Irina 272; Isac 208, 275-6; Marghiolița 277; Maria 314-7, 319; Mariuța 324-5; Mihail 277; Mihalachi 48, 208, 274-6 362-3, 394, 398; Nacul 206-8, 274, 338; Nastasia 111; Niculai 277; Paraschiva 305-6; Pătraș 208; Tănase, log. de vist. 209-10;

Toader 101, 206-7, 250, 274, 276, 305, 307, 338-9; Vasile 110, 274-7; familie 23-4, 159-60, 206, 397.

Golimas Toader, armaş 48.

Goraş Andrei 14; Ion, soponarul 175-6.

Gorban Grigori 55-6; Ivan 55-6; Simeon 55-6.

Gorovei Gheorghe 201.

Gramă 276; Măriuța 350; Toader 159; Toderășco 75; familie 158-9, 160, 350, 392-3, 397.

Granelli 48.

Greul Anița 249; Constantin 116, 150, 247-50, 327, 335, 356, 394; Gheorghe 247-51; Ilinca 249; Lazar 247-9; Mariuca 249; Mihalachi 214, 247-8; Nicolai, șoltuz Cernăuți 231; Ursachi 214; Vasile 247-8, 250, 276, 307, 327, 392, 394.

Gribince Anasia 82; Ionașco 82; Vasile 82.

Grierosul Andronachi 202; Miron 355; Ștefan 355; Ursu 63-5.

Grigoraș, staroste Cernăuți 174.

Grigorce Alecu 353; Ilie 183, 218, 328, 353-4; Ilie, comisar 342, 353; Ioniță 336-7; Nicolai 150-1, 182-3, 353, 360; Safta 353; Ștefan 360; Vasile 242; Zoița 354.

Grigorie, preot 158.

Grigorievicz Ștefan 349, 401.

Grocholski Anton 189, 190-1.

Grozav 197.

Grozava 211.

Grünwald Iosef 386.

Guțul Mihalachi, căp. 342.

H.

Hacman Ignatie, preot 421.

Hadămbul Lupul, vornic de poartă 32-3, 39, 41, 49, 75.

Hagiu Toader 203-5, 209-12, 224-5.

Hagon Constantin 383; Măriuca 383.

Haidău Ion, 231.

Hajdău Grigori 352; Sandul 38.

Halețu Nichita 55-6.

Hăncul 22, 219; Ion 21; Ștefan 128; staroste Cernăuți 220.

Hariton 395.

Hasnăș, popă 343.

Hecht Iohann 374.

Hener Iosif 191.

Hereac Ioniță 401.

Herescu Ilie 156, 385; Ilie, staroste Cernăuți 81-2, 220.

Hermeziu Catarina 432; Gheorghe, pitar 154; Ioniță 234, 432; Mihalachi 432; Ștefan, log. de taină 154.

Hoghi Toader 319.

Holban 136; Constantin 251, 368; Damian 67; Ilie 360, 404; Ioana 15; Paraschiva 136; Ruxanda 368; Smaranda 404; Toader, armaş 15.

Holub Toma 390-1; căp. 375.

Holusca Gavril 231.

Hren Nicolai 245.

Hrisoscoleu Alistarh, vist. 26, 164; Grigorașco, căminar 92; Iordachi, vist. 163, 333.

Hubca Nichifor 293.

Hulubei Toader 33; Vasile 76.

Humă Constantin 355; Ioniță 355-6.
Hurmuzachi, sărdar 67; Alecu 300-1; Alexandru 139, 299, 300; Al. post. 269, 301; Cârste 139, 271, 323; C. cămăraș 267; Constantin 139; C. med. 139, 296-7, 299, 301; C. sărdar 299, 300-1; C. sulger 299; Doxachi 166, 261-2, 301; D. căminar 262; D. monah 300; Eufrosina 166; Ilinca 139, 261-2; Iordachi 261; Maria 322; Matei 139, 268, 272, 297-9, 323; M. med. 322; M. păh. 179, 266-7, 269, 270-1, 310; Nastasia 262-3, 300-1; Ruxanda 299, 300-1; Ștefan, vist. 296, 298; spița familiei 139.

I.

Iacob, mitropolit 26, 67, 313.
Iacobovici Iacob, 13.
Iaholnic Ion 63, 81.
Iamandi Anghelușa 117; Antohi 156; Cârste, păh. 117-8; Costachi 121; Gavril 120; G. jic. 119; G. med. 121; Gligori 121; Ion, jic. 49; Ioniță 121; I. jic. 118-9; I. med. 117; I. post. 117-8; Iordache 322-3; I. post 118; I. stolnic 119; Mihai 387; M. sărdar 242; Panaite 117; Ștefan 119, 120; Șt. jic. 116-8; Ștefăniță 117; Toader, păh. 119, 120; Toma 118-9, 239; T. stolnic 120-1; Vasile 119, 242, 387; V. pitar 118-9; V. stolnic 120-1.
Ianăș Constantin 248-9, 261; Ionică 433; Mihalachi 131-2, 249; Smaranda 131-2; Ștefan 356.

Iane Ioniță, vornic de poartă 318.
Ianoș Aniță 191; Constantin 276, 333; C. căp. de dărăbani 71; Iancul 248; Ilie 333; Ion 333; Maria 434; Mihalachi 276, 398; M. comisar de dajdie 364.
Ianovici Gheorghe 420; Vasile 271, 297, 323.
Iedrzejowski Nicolaus 240.
Ienachi, armaș 11; căp. 201; comis 201.
Iftimie, popă (vezi Bălășescul Iftimie) 147-8.
Ignat, popa 72.
Ignatie, preot 128.
Igo, ieromonah 207.
Ihuța Ivan 55-6.
Ilciuc Ostafi 55-6.
Ilica Axenti 130.
Ilie, ispravnic Suceava 75; sărdar 75; staroste Cern. 117; vătăman 381.
Ilieș, ispravnic Suceava 168; sărdar 168; staroste Cern. 10, 122; umblător 244.
Ilschi Alexandru 40-4, 48, 298, 317, 339, 375; Anastasia 42; Catrina 44; Dumitrachi 44; Ilie 42-4, 375, 402, 404; Ilinca 43; Iordachi 42-4; I. clucer 44; Nicolai 42-3; Porfira 44.
Imbo (Imbault) Andriena 271, 284-5, 299, 335; Catarina 286; Leon 164, 284, 334; Leon păh. 163, 230-1, 236, 265, 282-3, 384-5; Leon, staroste Cernăuți 81, 185, 236, 286.
Inochentie, călugăr 54-5.
Ioachim, arhim. 389.

Ioan, preot 129.
 Ioanovici Constantin 342.
 Ioasaf, egumen Putna 29, 317;
 ieromonah 87.
 Ion, popă 64-5, 81, 94, 151-2.
 Ion Vătaful = Murguleț Ion.
 Ionașco Vasile 402; Vasilaș 404;
 log. 136; familie 402.
 Ionășeștii, 397.
 Ioncescul Ilie, 245.
 Ionceștii 104, 245.
 Ioniță, gramatic 127; păh. 281.
 Iordachi, clucer 252, 270; log. 66,
 254; vist. 238.
 Iosif, egumen Putna 287-8.
 Irimievici 30.
 Iriniuc Maria 356; Sofia 397; Ște-
 fan 397.
 Isăcescu Alexandra 110, 112; Da-
 bina 433; Ionașcu 107-8, 110; I.
 med. 106, 112.
 Isar 104; de Călinești 101; Catrina
 369-70; Gheorghe 21, 23-4, 159,
 160, 219, 293, 353, 369, 397; Ion
 352, 369, 370; Mihalachi 221, 398;
 Nicolai 352, 369, 370; Petru 159;
 Ursachi 21-2, 101-2, 220, 352,
 369; Ursul 21, 23, 219; familie
 23-4.
 Istrățuță Axania 363; Enachi 328,
 361-3, 368; Gheorghe 363; Iena-
 chi 334, 397; Ileana 363; Iordachi
 246; Paraschiva 363; Ruxanda
 363.
 Iscu Gheorghe 245.
 Ițculescu Alexandru 382; Catrina
 382.
 Iustin, călugăr 343.

Iurașcovici Toader, păh. 126.
 Iurievici Gregorie, preot 183.
 Ivan Iordachi 224.
 Ivanes 395.
 Ivanchi Precop, 55-6.
 Ivanovici 262.
 Ivonescu Ioan, 246.
 Izmană Gheorghe 435.

J.

Jian Alexandru 191, 227, 312-3, 330,
 368, 390, 412; A. comisar 226;
 Anița 245-6; Dumitraș 244-6,
 381; Ion 245; Maria 312; Miha-
 lachi, căp. 126.
 Jienița 246.
 Jolnirciuc Dochța 100; Toader 100;
 Vasile 99, 100.
 Jonaciu Ștefan, 55-6.
 Jora Antioh, hatman 291; Ileana
 50-1, 53; Irimie, căp. 50; Miha-
 lachi, ban 318; m. ispravnic Roman
 318.
 Jovnirciuc Tarco Andrei 272.
 Jupan 214.

K.

Kadar, funcționar 431.
 Kapri vezi Capri.
 Konaszewski 73.
 Kozak Eugen 88.

L.

Lambru Rostos 230.
 Landewski, învățător 130.
 Larionov Nichifor 289.
 Lascarache, vist. 345.

Lascarov Sergiu 388.
Lașchivca Petru, pitar 71.
Lastiuca Dumitraș 82; Ștefan 63, 81-2; Vasile 63, 82, 370.
Laurenti, egumen Babin 188; episcop Roman 266.
Lazar, familie 245.
Lăzărescu Sandul 64.
Lazarovici Mihalachi 249.
Lazor Andronic 245; Grigori 245; Pentelei 245; Ștefan 245; secretar 337.
Lazurencu 245.
Lester, staroste Cernăuți 89, 193.
Leiba, jidov 366.
Lemeni Melchisedec, protosincel 431.
Lența Anița 13; Antimia 71; Balașa 307; Dumitru 69, 70, 220; Gheorghe 307, 352; Ion 13, 190; Maria 353; Mihai 13, 4, 69; Smaranda 307; Lența, familie 221.
Leon, episcop. Roman 296, 298.
Leșdat Constantin 115-6, 250, 334-5, 367-9; Ileana 368; Iordache 368; Maria 116, 335; Mariuca 368; Ruxanda 250, 367; Vasile 368.
Levițchi Ioan, preot 221.
Lica Grigoraș 245.
Licperda Ion, 101.
Limboia Andriana 12 (vezi Imbo, Imbault).
Lindenfels, comisar 339.
Lipinsca Antonina, 73.
Livițchi Lucas 394.
Locella Esthera 284-5, 335.
Loghin, familie 402, 405.
Logotheti zis Nicolo 285.

Logoteti Alois 284-5, 287; Estera 284-5, 335; Eustachio 285; Franz 284-5; Gheorghe 286; Hugo 285, 286-7; Iacob 30, 164, 271, 284, 286, 299, 334, 383 (zis și Giacomo); Iosef 284-6; Leon 284-5; Louis 286; Maria 286; Niceforus 286; Susana 335; familie 335.
Loiz Gheorghe, stolnic 410; Maria 410.
Luca 208, 397; vist. 118; Adam, sulger 145; Maria 268; Mihalachi 138, 269, 295, 297-8; M. stol. 270; Ștefan 269, 271, 323; St. III. log. 270; Șt. post. 138, 295-8; Șt. vist. 266-8; Toma 269; T. stol. 268, 271.
Lucașevici David, 330.
Lucavețchi 97, 102.
Luchi Iordachi, spăt. 313-4; I. stol. 311; marcă 311, 313.
Lukasiewicz Dominic 410.
Lupașco, popă 9, 151-2.
Lupul, căp. 186; cuparul 290; vist. 292; Constantin 329; Costachi 355; Ileana 290.
Lupulenco 62, 79, 82, 377; Alexandru 394; Constantin 392.
Luțculeasa Ilinca 364.

M.

Macarie, egumen St. Ilie 143-5; preot 154.
Măcărescu Ion 115-6.
Macenco Ionașco 293.
Măcica Ilie 82.
Măciucă Toader 107.
Macovievici Mihail 434.

- Macri, pitar 292; staroste Cernăuți 292.
- Macrioaia 380.
- Mălai Sandul 115; Toader 202, 378.
- Malewicz Anton, 54.
- Mălinescu Gheorghe 128; Ioniță 99, 181, 372; Iordachi 99; Nicolai 99; Ștefan 99, 176-7, 207; Toader 177.
- Malinowski Agnes 221-2; Ignatius 222; Iosif 434.
- Mandicevschi Ioan, preot 416.
- Mândrișor 101.
- Mane Iacob 425; Simeon 295.
- Maner, ofițer 318.
- Mănescul Balașa 61, 263; Catrina 263, 367; Constantin 60-1, 253-5, 260; Elisaveta 61; Floarea 60; Iftimia 61, 255, 260; Irina 60; Lascarache 62, 260; Leon 263; Marghioala 263; Maria 60; Măriuca 61; Mihail 263; Mihalachi 61, 367; Nastasia 259; Paraschiva 59; Pavel 62, 260; Petre 128; Safta 61; Ștefan 260; Ștefania 60-1; Toader 57-61, 162, 253-5, 259, 263; Toma 253-5; Vasile 60-1, 89, 161-2, 254-5; Zoița 61.
- Manizaleu Ifrim 111.
- Manolachi, ispravnic Suceava 317; stol. 317.
- Manole Balașa 217, 409; Casandra 410; Catinca 408-10; Constantin 409, 410; Costachi 217; Gheorghe 410; Ioniță 153; Iordache 125-6, 408-10; Maria 408-10; Porhirița 410; Toader 152; Vasile, sârdar 410.
- Manole Zamfir vezi Zamfir Manole.
- Manowarda Ana 205.
- Marchi Anton, director școlar 420.
- Marco, preot 395.
- Marcovici Ioan 201.
- Marcu (Marco) Maria 224, 227; Paraschița 226-7; Vasile 189, 226, 322, 333-4; V. căp. 47-8, 125, 190, 224-7.
- Mardari Alexandru 365.
- Marencescu Simeon 63-4.
- Maria, stolniceasa 164; țigancă 153.
- Maricuța, ușeroaia 106.
- Marmora Nicolaus, 286.
- Martin 287-8.
- Mărza vezi Răus.
- Matiașescul Toader 202; Constantin 201; Mihail 99, 100.
- Mațoiani Gheorghe 248.
- Maxineștii 405.
- Mejulac Ion 117.
- Meleti, egumen Ilișești 109, 234.
- Metzger, maior 262.
- Metziginos Dimitris 286.
- Miclescu 306; Gavril 156; Gavril, log. 155; Safta 119-20; familie 155.
- Miculi Alexandru 271; Iacob 271; Ștefan 425.
- Mihai, vătaf 66.
- Mihailă, popă 405.
- Mihailescu 33; Simeon, vornic de poartă 80; Vasile 77.
- Mihailici Ienacachi II, post. 412.
- Mihailiuc Gavril 244; Gavril, căp. 244; Ion 354; Maria 244; Vasile 245, 354.

- Mihalachi, secretar 230.
 Mihovan Manole 356.
 Mihul Ioniță, post. 271.
 Milo Enacachi, păh. 49, 57, 59, 64, 347; spătar 347; staroste Cernăuți 46, 49, 57, 59, 64, 347; originea 61; Ileana 308; Iordachi, ban, 309.
 Minotto, colonel 286.
 Mintici Dumitraș 276; Enachi 434; Ilinca 426; Ion 13, 237; Iordache 307; Nastasia 13; Paraschiva 276; Sandul 13; Velicico 24; familia 82.
 Miron, vătăman 293; Iordachi Mutenco 312.
 Mironco Ștefan 19, 245; Toader 244.
 Mironovici Natalia 205.
 Miroș Ion 392.
 Misail, mitropolit 266.
 Misa 29.
 Mitescu Casandra 188; Gavril 15; Gheorghe 15; Ilinca 15, 188; Ion 14, 160, 164; Ion, căp. 15, 159, 172, 188-90; Maria 15; Pavel 15; Toader 15.
 Mitrofanovici Dimitrie, 336.
 Mniszek Adalbert 73; Iuliana 73.
 Mocenico Aloysius, ducele Veneției 285.
 Moci Pentelei, 276.
 Mokranski Alexander 205; Konstantin 205; Demeter 205, 390; Iohann 205, 222, 227, 404; Michael 205, 349.
 Mohorât Ion 337, 353, 370; Maștei 81-2; Vasile 150, 244.
 Moisa Andronic 99, 110-1; Axenti 177; Bogdan 99; Gheorghe 177 8, 320; Ursu 99, 320, 425; din Putila 122-3.
 Moldovan Ion 353, 370, 381; Toader 381.
 Momitcu Nicolae 254.
~~Mortco, evreu 365.~~
 Morțun Alexandru 111; Casandra 404; Gligoraș 178; Iordachi 191; Maria 111, 191, 359, 411; Nicolai 214-5; Pavel 176, 401; Pavel, căp. 37; P. vornic 32; Petre 404; Petre, căp. 401-2; Ruxanda 36; Sandul 175; Smaranda 360, 401-2; Ștefan 176; Toader 178, 404; T. comisar 403; Vasile 44, 359-60, 404; familia 175-6, 405; starița mân. Agapia 343.
 Moțoc 220; logofăt 107; Gavril 21-2, 59, 161-2, 219; Gavrița 89, 221; Gheorghe 65; Gheorghe căp. 293; Gligorie 60; Iacob 222; Iacovachi 221; Ilie 59; Ion 21, 59, 207, 219, 221; Ioniță 57-9, 60, 136, 220-1, 225; Iordachi 161; Maria 201; Mihalachi 221; Nicolai 201; Paraschiva 259; Sandu 57-9, 221; Toader 59, 259; familie 58.
 Moțocel, log. 106; Marița 106.
 Movilă Gheorghe, ep. Rădăuți 15; Ieremie 15; Ileana 310; Ion 310; Simeon 264.
 Muntean Andrei 399; Maria 393; Simeon 392-3, 397; Simeon, dascăl 326; Vasile vameș 147.
 Murafievici Vasile, 379.

Murguleț 314, 319; Alexandru 264; Al. rohmistru 279; Anastasia 279; Andrei 278; Catarina 258-9, 349; Dumitrașco 279, 280; Gheorghe 262, 264; Gh. căminar 262; Ilinca 262; Ioan, päh. 263; I. vâtaf 279-80; Ioniță 258-9, 260, 262; Ioniță, päh. 264; Iordachi 258-9, 260; Iordachi, stolnic 261-4; Ipatie 279; Irimie 234, 251, 253; Iudita 22, 59, 221; Lupașco 21-2, 219; Maria 22; Mierla 21-2, 219; Niculai 21-2, 59, 219, 220 2, 259; Ruxanda 259, 263; Smaranda 263-4; Ștefan 22, 317; Toader 258, 264; Ursul 22, 220, 279-80; Vasile 264, 279; Zamfira 258.

Muscal Ion, umblător 94.

Mustață 117; Coste 387-8; Ion 122, 166, 242; Oto 387; Teodor 30, 67, 164-8, 211, 241-2, 260, 271, 384, 386-9, 396.

Mutenco Ioniță 310-1.

Mutenco vezi Costin.

N.

Nacul de Ilișești 106-7; Constantin 107; Daniil 352; Grigoraș 351-2; Lupu 243; Toader 209-10, 355. Nalivaico 13, 237; Irina 18; Sandul 18; familie 17-8. Napodă Ursul 60. Naramza Dima 249. Nastur 142. Neculai, vameș 147; vist. 29. Neculce (Niculce) 412; sulger 266, 268; Alexandru 271; Al. päh. 210, 239; Al. vornic 270; Constantin,

comis 11, 100; Gavril 125; Ion 268-9; Ion, spătar 11; Ion, vornic 12, 266-7, 270-1; Sanda 266, 269.

Neculiță Andrei 433; Emanuil 433; Nicolai 433; Panoria 433.

Neculiță Dimitrie vezi Popovici D. Nedelco 16; Safta 419.

Negruți Gheorghe, sărdar 44.

Negură Lazar, preot 261.

Neniul Ion, II, spătar 293.

Nepoțal Gheorghe 243.

Niagul Dumitraș 130.

Nichifor 290; popă 244.

Nicolache, vornic de poartă 196.

Nicolo 285.

Niculaevici Leonti 172.

Nihoran Vasile 186.

Norses, 395.

Nosarzewski Sofia 324.

Noșa, familie 14.

Nuor Ioniță, căp. 330.

O.

Oană 34.

Obadă Mihai, preot 336.

Oltenescu Anton 130.

Oncescu Maricuța 97; Vasile 97, 103.

Onciul 316; Dimitrie 94, 314; Dumitraș 350; Dochița 243-4; Evsihie 243-4; Gavril 129, 130; Gheorghe 97; Gheorghită 97, 103, 355, 377; Gligorie 307; Gligoraș 130, 243-4, 378; Iftinca 243; Ilie 129; Ion 129, 158; 277, 355-6, 378; Ioniță 354; Maria 243; Marița 273; Mihalachi 243 4, 354; Mihașco 375; Pătrașco 158-9;

Paraschiva 97; Sandul 158; Silion 97; Vasile 97, 103, 130, 152, 158-60, 243, 246, 273, 277, 353, 355, 362-3, 370, 378; Velicico 355-6; Vrânceanul 199; familie 16.
Onufri, călugăr 188.
Orăș, hatman 257, 292; Vasile, hatman 290.
Otrublenca 63, 81-2.

P.

Păcurar, popă 106-7; Vasile 106.
Pădure Maria 72; Toader 72, 190.
Pahomie, egumen Hărboveț 308; eg. Putna 32-3, 37, 40, 86, 288.
Pahulce Simeon 82.
Paisie, călug. 143; egumen Hrisceatec 205.
Paladi 355; log. 185; Aspra 290; Constantin 334; Const. log. 259; C. II, log. 292; C. spătar 114, 289-90, 293-4; C. stol. 32; Dumitraș 76; D. vor. 66; Ion, spăt. 120, 292-3; I. sulger 114; I. vist. 290-2; I. vornic țara de sus 92; Ioniță, vor. 59; Toader, vist. 290.
Palievici Mihai 215.
Paliușca Ștefan 344.
Panaite, capucehaia 230; Alexandru, comis 156-7; Catarina 157; Ileana 157; Iordachi 409; Zoița 157.
Pancul Vasilache 200.
Paniciovici Mihai 368.
Pantazi Catarina 343; Constantin 342, 433; Dafina 342; Ecaterina 433; Grigoraș, 341-3, 431; Iani 343; Ion 343; Safta 343; Smaranda 343; Sofia 343.

Pantelimon 364.
Păpăluță Vasile 342.
Paraschiva Gheorghe 311.
Părciu, familie 148.
Părliș 33.
Părvul Const. 276, 325, 327, 350; Const. căp. 397; C. șătrar 169, 172; Gheorghe 170; Ileana 169, 172; Mariuca 379; Nastasia 327; Vasile 169-72, 350.
Pasacas Toader 311-2.
Păsărenco Necolai 32.
Pascal, țigan 153.
Păstrăv Grigoraș 351-2.
Pătrașcu, log. 264; Condurachi 364-5; Ilie 365; Irina 365; Sandul 363-4.
Păun, păt. 197; staroste Cernăuți 197-8, 209.
Păunel 81, 102, 160, 236; Catrina 12, 379-80; Cârștian 9; Constantin 101; Damian 12; Gheorghe 11-2, 104, 240, 245, 273, 367-8; Grigori 10; Grigoraș 11, 13, 237; Ileana 191; Ilie 369; Ilinca 367, 369; Ion 12, 48; Mariuca 12; Nastasia 13, 368; Nicolai 12; Paraschiva 9; Safta 12; Sandul 8-11, 13, 104, 237, 377; Tatiana 13, 237; Toader 9-13, 237, 273, 368; Ursachi 12, 379-80; Vasile 12, 100-1, 214, 273, 369.
Păuș, familie 356.
Peletiu Ilie 245; Ion 176, 244-5, 354; Manole 245; Vasile 377, 378; familie 245.
Pelin, vist. 107.
Pelinoia Irina 106-7.

- Pentelei Gligoraş 89; Ion 89.
 Pepelea, diac 375.
 Peresub Ion 207.
 Perjul Constantin 48, 162; Gheorghe 47, 96, 98, 317; Iordachi 46-8, 60, 89, 95-7, 103, 158-9, 160-2, 233, 273; Irina 48; Maria 59, 89, 162; Mihalachi 47; Moţoc 46; Nicolai 48, 435; Paraschiva 46; familie 97, 103, 158.
 Petrachi Pătraş 240.
 Petran 249-50.
 Petrescu 156.
 Petriceicu Ştefan 18.
 Petrino Alexandru 166; Anastasia 166; Apostol 165-6; Aristeia 166; Catarina 166; Dimitrie 166; Elena 67, 166; Eufrosina 166; Hristodulo 67, 165-6; Maria 166; Nicolai 166; Oto 166; Penelopa 166; Petru 166.
 Pilat Ionaşco 159.
 Pilipca Pentelie 332.
 Pilipovschi 250.
 Pilitovschi 249.
 Pintelei Gligoraş 94.
 Pitar Toader 129.
 Pitei Grigori 93; Petre, preot 250.
 Pitic 152.
 Piţu Ion 403; familie 402.
 Platygenis Marcus 286.
 Poclitar Gheorghe 316, 373; Ilinca 373; Mariuca 12.
 Poniatovschi 125.
 Poncescu Dumitraşco 63-4; Ion 64.
 Ponici 245; Dumitraş 275; Dumitru 33; Maştei 244; Toader 246.
 Popa Iordache, vameş 70.
 Popescu Ion 184-6; familie 14.
 Popiel 73; Iuliana 190-1.
 Popovici Antohi 103, 160, 334, 361; A. căp. 114; Axenti 334; Catinca 327; Dafina 430; Demeter 429-33; Dimitrie 432; Dimitrios 342; Gligoraş 18, 244; Ion 129, 314, 317, 319; Ion, log. 196; Ioniţă 261; Manolache 313, 429-33; Nicolai 253, 429-33; Simeon 245; Smaranda 430; Ştefan 327; Şt. paroh 61; Toader 315, 320; Vasile 275, 334, 354; Zoiţa 429.
 Popşulian Ion 107.
 Porfiran Gligoraş 208.
 Porfiroaia Nastasia 274.
 Porumbescu Iraclie 88.
 Postelnicescu Andronic 381.
 Potlog 47-8; căp. 9, 46, 192; stolnic 185; Andrei 136-7, 332; A. şătrar 241; Aniţa 258; Catrina 258, 373; Dumitraş 115, 334; Dumitraş, căp. 21, 192-3, 219; D. stolnic 137; Dumitraşco 22, 125; D. căp. 49, 197; Gligoraş 45, 250, 334, 367-8, 372; Ioniţă 68-9, 114, 117, 135-6, 334; Manole 45, 115, 136-7, 239-42, 258, 311-2, 326, 332, 334-5, 368; Maria 115-6, 367; Mihalachi 373; Nicolai 68, 192-3, 372-3; Paraschiva 332-3; Safta 250, 327, 367-8; Şerban 325, 327, 373; Vasile 241; V. stolnic 373; Potlog, familie 133-4, 192, 197-8.
 Potop Dumitru 343.
 Prajescu 238; Dumitraşco 75; Ion 112; I. vornic 375; Vasile 372.
 Pravilă Lupu 87; Vasile 172.

Pravoz Vasile 171.
Prescure Toader 98.
Prigdan Ioan 332.
Priscurache Vasile 82.
Procincu Ilie 332.
Procopie, preot 244; uricar 172.
207.
Prodan Dochița 391-4; Ion 246;
Mihalachi 383; Nicolai 373; Sma-
randa 383; Ștefan 11, 383, 391,
394; Teofila 383.
Pruncul Andreas 44; Ariton 425;
Gheorghe 425; Grigori 422-5;
Gr. staroste de Armeni 144; Ioan
44; Toader 425; Varteres 425.
Puluți 32.
Purcel Gligoraș 81-2; Miron 82.

Q.

Querini Petrus Antonius 286.

R.

Racoc Ion 268; Sandul 244, 354.
Racoviță, log. 59; Radu, log. 268-9;
. Cehan, log. 100-1.
Radca Mihalachi 208.
Radovici Vasile 378.
Răducanul, păh. 46.
Rale Ilinca 44; Zamfirache, căminar
44; Zmaranda 44.
Ralet Dumitraș, vor. 373.
Răniea Gheorghe 390.
Răpta Gheorghie 80, 126, 176; Ion
378, 403; Nicolai 378; Onușă
233; Paraschiva 372; Ștefan 402;
Tănase 13, 80, 237; Vasile 372,
378; familie 62-3, 79, 80.

Rășcanul Const., păh. 92; C. spăt.
239, 240; C. vor. 388.
Răus Catrina 463; Costandachi 403;
Enachi 131; Gheorghe 43, 402;
Gligorie 403; Grigoraș 402-4;
Ilie 43, 151, 403; Ilinca 408;
Ioniță 403; Irimie 403; Nastasie
401; Toader 401, 403; Zamfira
131; familie 402, 405.
Răut Anița 355; Mihalachi 355,
377-8.
Razul Gavril, post. 280; Iancu, spăt.
308; Vasile, vor. 33.
Rehtivan Ioan 425.
Repta vezi Răpta.
Reus vezi Răus.
Rigas Nicolachi 342.
Ritzos Melissinos 286.
Romașcan Andreas 198, 314; Iacob
115, 215.
Romstorfer Karl Adam 88.
Ropceanu Andrei 215; Gligorie 130,
216; Ileana 215; Ion 215-6;
Vasile 206.
Ropcești, agoaia 16.
Ropotă Grigori, șoltuz Cernăuți 93,
230; Vasile 327.
Roschip Gligori 355; Ioniță 355.
Rosenstock Bernhard 301.
Rosner, funcționar 131.
Roșca Gheorghe, vist. 145; Gligorie
89.
Rotopan Dumitraș 208, 326; Du-
mitrașco 140; Grigoraș 245, 377-
8; Irina 379; Ștefan 377; Toader
208.
Roznovaș, log. 171; Lascarachi,
spăt. 296-7.

Roset (Ruset, Rusăt), log. 10; vor. 120; Catarina 156; Constantin, log. 358; Gheorghe 331; Gheorgachi, vist. 394-5; Ilie, păh. 51, 53, 265; vornic 270; Ioan, căminar 358; I. comis 156; I. sărdar 156; Ioniță, ban 171; Iordachi 358; I. vist. 164-5, 167, 396; Lascarache, hat. 163, 282, 284; L. vist. 357, 386, 388; L. vor. 302, 311; Nicolai 393; N. ban 318; N. ispravnic Roman 318; N. log. 120, 164-7, 308, 345, 357, 386; N. păh. 76; N. spăt. 308; N. vor. 163-4, 302, 311; Vasile, vist. 26; V. vor. 216, 333.

Rublovschi Grigori 94.

Rudeștii, familie 60.

Rudnicki Kasimir 73; Mariana 73, 277.

Rugină 334; vornic 238; Pavel 189; P. sulger 25-6; Ștefan, șătrar 25-6; Tănase 89.

Rumianțov, general 384.

Ruset vezi Roset.

Rușii din Putila 55-6.

S.

Saberca Iliana 151.

Sabic, familie 426.

Sachelar Toader 217.

Safta 16.

Sămăca 245; Alexandru 391-3; Andrei 392; Constantin 391; Damachi 215; Gheorghe 392; Gheorghică 207, 392; Ilinca 393; Ion 275, 394; Maria 393; Mariuța 275; Nastasia 392; Simeon 391;

Vasile 188-9, 190-1, 244-5, 366, 393; V. preot 391-2, 394.

Sămaroca Maria 343.

Samson Catarina 151-2; Constantin 151, 326; Iliana 151; Ion 151-2; Raifta 151; Vasile 48, 350.

Saranty Demeter 374.

Sărbul Nistor 89.

Sărghie, popa 234.

Sărindar Lazar 240.

Săul Dimitrie, post. 216; D. spăt. 373; Ion 97, 103, 160, 273; Ștefan 97; familie 103, 158.

Sava, ieromon. 107, 109-10; căp. 353; Grigori 406; Grigoraș 407; Ion 407; Ion, căp. 183, 317, 339, 360, 406-7; Iordachi 183; Nicolaiță, med. 407; Niculiță 183; Tudorachi 328; Vasile 183, 407.

Săvăscul Gheorghe 19; Gh. preot 202; Grigori 48, 241-2; Ileana 130; Ilie 130; Ilinca 131; Ion 130; Miron 128; Nazarie 129, 131; Sandul 129-31, 356, 373; Ștefan 48, 129, 131, 152; Vasile 358, 374.

Saviaveț 244.

Sbera Dumitrașco 253.

Scarlat, staroste Cernăuți 159.

Scobihorn 251.

Scorțan Sandul 260.

Scorțescu Mihalachi 114.

Scrijală Miron 190.

Scripa Andronache 273; Andronic 176.

Scura Ion 331.

Seeger Anton 73.

Selonschi 388.

Senado Maria 286.

- Sendela Apostol 150.
 Serafim 143.
 Serapion 94.
 Silion Iordachi, med. 33, 207; Toader, med. 17-8, 200; Vasile, post. 181.
 Simeon, căp. 207; ierom. 57; popă 55, 98, 248.
 Simion, med. 80.
 Simota Dănilă 416.
 Siretean Toader 319.
 Slonecki Agnes 221-2.
 Soare Ștefan 89.
 Sofronia 62-3, 79.
 Sofronie, arhim. 284; episcop de Erinopol 333.
 Sohopan Andrei, preot 419-20; Timotei, preot 172; Ilinca 419; Teodor 420.
 Solomia 188, 190.
 Solomon Ion, log. 16; Ion staroste de jidovi 55; Maria 15.
 Solomona 62-3, 83.
 Sorocean Antohi 215; Catrina 214-5; Const. 216; Dumitraș 398; Gavril 217; Gheorghe 216-7; Ilie 315; Ioniță 213, 215-6; Lupul 201, 214; Maranda 178; Maria 159, 160, 217; Marița 185; Nicolai 398; Ostafi 398; Pavel 216; Ștefan 213-4, 216; Sultana 213-4, 216-7; Toderașcu 213; Tudorache 213-7; Ursachi 212-5, 372; Vasile 214, 362; familie 216-7, 397.
 Spânu Alexandru 381.
 Spleny, general 97, 103, 158-9, 231, 274, 317.
 Stabkowski Sofia 324.
 Stamati Calistru, monah 431; Ileana 343; Ilinca 432; Nastasia 119-20.
 Stanca 249, 250.
 Stângaci Antohi 177; Catrina 378; Dumitraș 72, 190; Gheorghică 72; Gligoraș 72; Ioniță 72; Maria 72; Mihai 70; Ștefan 72; Toader 378; familie 72.
 Stani Axenti 117.
 Stanislau Dumitraș 249, 250.
 Stârce Emanuil 44; Gheorghe, șatrar 158; Ion, păh. 128; Maria 128; Mihalachi 181; Pătrașco 350; Ștefan 38, 131; Șerban 330, 368; Vasile 434; Zoița 131-2; familie 154.
 Starzinski Maria 277.
 Ștefan, vornic de poartă 135.
 Stefanovici Axenia 250; Axenti 131; Bogdan 281, 290, 293-4; Ioan 281, 290, 293; Iordachi, preot 172, 250; Toader 312, 401.
 Stehan Ioan 131.
 Stoniah Andrei 405.
 Störr Ioan 349.
 Strancul 79.
 Strășca (Strișca) 81; Anița 223, 264, 349, 364; Catrina 187, 259, 262, 264, 349; Dumitraș 187, 350; Dumitrașco 223; Ileana 264; Ilie 9, 220, 222-3, 306, 381; Ilinca 349; Ion 334; Ion, căp. 347; Ioniță 152, 173-4, 186, 263, 307, 350; Ioniță, căp. 63-4, 81-2, 140, 174, 184-5, 236-7, 271, 306; Ioniță, păh. 114; Mihalachi 223, 364; Nastasica 347-8; Ștefan, armaș 293; Toader 350; Toderaș

- 187; Vasile 186-7, 223, 262-3; Vasile, căp. 378; V. păh. 259, 264, 347-9; V. II, păh. 349, 350.
- Stratulat Ioniță, ispravnic Suceava 317; stolnic 317; Nicolae, hatman 313-4.
- Strigocichian Dimitrie 17.
- Stroescu Alexandra 45, 129, 240; Anița 379, 380; Catarina 330, 342; Constantin 196, 329, 341-2; Gligoraș 135, 330; Gl. comis 136, 184-6, 197; Gl. II, comis 196; Ion 136, 360; Ion, jit. 75, 258; I. staroste Cernăuți 75; Iordache 136; Lupul 45, 129, 135-7, 159, 197, 329, 366; Mihalache 186, 196, 240, 329, 330; Safta 240, 330; Smaranda 330, 341-3; Panaite 196, 328-30, 379, 383; Vasile 330; Zamfira 258; familie 381.
- Strohmayer Iohann 431.
- Stroici Anița 28-9; Antohi 28-30, 319, 414-6; Catrina 31; Elisaveta 31; Gheorghe 30-1, 415; Ioan 31; Lupu, post. 27-8; Manolachi 30; Maranda 31; Maria 31; Mihalachi 30; Nicolai 30; Petrachi 30-1; Simeon 31; Toader 29; Zoia 31.
- Struț Iacob, baran 250 1.
- Sturza 345; vornic 255; Chiriac 375; Constantin 33, 99; Const. spăt. 33, 76, 90, 123, 172, 185; Const. staroste Cernăuți 91; C. stolnic 92; C. vornic 333; Dumitraș 334; Dumitraș, hatman 333; D. vornic 375; Dumitrașco, hatman 33; D. vornic 270; Dumitru, vornic 114; Gheorghe, ban 270; Ion, hatman 333; I. log. 374; I. vor. 114, 270; Ioniță 334, 374; Mihalachi 239; M. vor. 10, 238-9; Paraschiva 387; Sandul 60, 99, 114; S. log. 297; S. păh. 374-5; S. vist. 267; Scarlat 115-6, 357-8; Scarlatache vist. 387; Ștefan, ban 109, 402; Șt. ispravnic Suceava 402; Șt. log. 357; Ștefăniță 138; Șt. ban 295-7; Șt. log. 374, 387; Șt. vor. 298; Sultana 358; Vasile 47-8, 275.
- Swicki Iacob 415; Mathias 258, 416.
- Szymonowicz Axenti 373 (vezi Șimonovici).

Ș.

- Șabăn Catina 368; Catrina 426-8; Iordachi 426-9; Ștefan 368; Ștefăniachi 426-9.
- Șăndre Iordachi, sărdar 430.
- Schmidbauer, ofițer 126, 225, 366.
- Schönfeld Ignatz 284, 335; Susanna 284, 335.
- Șcraba Dumitraș 299; Ștefan 130-2; Vasile, preot 250, 368; familie 246.
- Șeidir Axana 103; Mihalaș 97, 103.
- Șeptelici Niculai, căp. 253; familie 302, 303.
- Șerbanovshi Tănase 383; Vasile 383.
- Șesanul Gheorghe, preot 419.
- Șilinger Manasie Mindel 320.
- Șimonovici Axenti 387; Iacob 387.
- Șoro Constantin 230.
- Ștefura Luchian 273.
- Știrbul Gheorghe 71-2, 190.

Știubei Panaite 102-3.
Șuliceico Grigoraș 243.

T.

Tabără Alexandra 261; Ancuța 434-5; Balașa 367; Dumitraș 231, 240, 262, 366-8; D. păh. 162, 260; Dumitrașco 57-60; D. păh. 59, 89; Elisaveta 255; Enacachi 132, 222, 383; Gheorghe 434-5; Grigori 261, 429; Ilie 367; Ioan 227; Ioniță 190, 218, 316, 366; I. comisar 48; Iordachi 61, 215, 260-1, 368-9; I. comisar 62, 221, 255; Manole 225, 227; M. căp. 129, 312, 365-7; Nastasia 59, 161-2, 255, 369; Paraschiva 434-5; Safta 120; Ștefan 366-7; Șt. căp. 47; Șt. vornic poartă 33, 128, 161-3, 173-4, 179, 184, 197, 206-8, 367; Toader 15, 136.

Tăbuci 88.

Tacul Const. 77; Dumitrașcu 33-4, 76-7; Lupu 395; Tudura 76.

Talpă Const. 204-5; Gheorghe, post. 204-5; Grigori, post. 202; Ioniță 81; Mihalachi 210; M. căp. 204-5.

Târgoveți 95.

Tarnoviețchi Nicolae, preot 312.

Tatulici 244-5; Andronic 272; Ion 272-3; Roman 273.

Taupici 245; Gheorghe 19; Ilie 245; Marco 244-5; Nicolai 245; familie 245.

Tăutul 236; Alexandra 129, 135-7; Alexandru 110-1, 177, 319; Andrei 352, 361, 381, 383; Anița

110-1, 115, 382; Antimița 42; Catrina 12; Costachi 332-3, 379-82; Coste 352-3, 382; Costin 381; Dahina 351; Darie 361-2; Dumitraș 83, 110-1, 233, 333-4, 351-2, 381-2; Dumitrașco 382; Gavril 33; G. log. 175; Gheorghe 353, 381-2; Gh. vornic 63; Gligorie 18; Grigoraș 46-8, 72, 89, 95-7, 102-4, 160, 181, 207, 246, 273, 328; Ienachi 160; Ieremie 181; Ilinca 47; Ion 12, 45, 74, 103, 233, 319, 334, 352, 360-2, 377, 379-82, 407; Ionașco 334, 361-2; Iordachi 241, 334; Iosif 194; Lupu 13, 237; Maria 48, 233, 332-4, 353; Mariana 79, 80; Marița 115; Mihalachi 379-81; Nastasia 398; Neofit 351-2; Nicolai 249, 333-4, 353, 382-3; Paraschivă 48, 328; Pătrășcan 45, 115, 137; Pătrășco 135, 372; Ruxanda 361-2; Safta 276; Sandul 66, 83, 277, 351-2, 379, 382; Simeon 108, 194-5, 251; S. vor. 234; Tanase 207, 233, 306; Tattiana 13; Toader 42-3, 45, 66, 126, 377; Tofana 175-6; Toma 245, 378; Vasile 19, 42, 43, 45, 110-1, 244, 315, 351, 355, 377-9, 382; Zaharie 362; familie 17-8, 72.

Teliman Antohi 30, 315-20; Constantin 315-20; C. căp. 30; Mihalachi 318; Petrachi 319-20; Ștefan 319.

Temoftei, dascăl bulgar 372.

Theodorescu-Kirilean Gheorghe 167.

Theodorowicz Theodor 277.

Theodorovici Timotei 172.
Teofilact, călugăr 94.
Timuș Iordachi 253.
Tiron Anița 82; Axinte 404; Dumitraș 402, 404; Enachi 403; Ion 82; Ioniță 404; Toader 245; familie 402.
Toader, armaș 360; dascăl 306; diacon 151-2; log. 106; vătav 52; vornic aprozi 121.
Toderașcu 103; log. 107.
Todorovici Cârste 281.
Todosca 107.
Toma, târgovăț 18.
Tomasciuc Iacob 421; Ion 421; Nicolai 420-1.
Tomca Vasile 244.
Tomiță Balașa 251-3; Catarina 252; Constantin 252; Ilie 253; Ioniță 251.
Tomiuc Anița 242; Catrina 131; Gheorghe 241-2; Mihalachi 131, 276; Toader 240.
Tomorug vezi Tumurug.
Tomovici Iacob 353, 370; Ștefan 261.
Tomuzei Anița 366; Iordachi 208, 366-7, 382; familie 405.
Torac Toma 55-6.
Toros 295.
Totoescul Ioan 241; Irina 241; Toader 412; Vasile 365.
Toupaș Ioniță 190.
Tudan 14; Dumitraș 14; Ion 14; Maței 14; Toader 14; Vasile 14.
Tuduri Const. 153.
Tumurug 68; Dumitraș 189; Gavril 125; Ileana 72; Ioniță 69, 323;

Maria 71-2, 323; Nicolai 72, 189, 191, 323.
Turcineț Maței 377; Paraschiva 377.
Turculeț (Turcul) 265; post. 175; Agnes 221-2; Anton 221-2; Basilius 73; Constantin 176-7, 189; Elias 222; Elisabeta 73; Erasmus 277; Francisc 277; Gheorghe 222, 265, 274; Gh. post. 25, 68-73, 75, 146, 220; Gregor Simon 221-2, 226; Ilie 220; Iohann 73, 222, 277; Michael 73, 277; Onufrius 73; Peter 222; Simeon 72-3, 220; Tadeus 72-3, 176, 222, 274, 277; Tecla 221; familie 73, 221.
Tușinșchi Catrina 61; Dumitru 323; Gheorghie 61; Petru 222, 260, 313; Ruxanda 260-2; Vasile 262.

Ț.

Țelic Caietan 54.
Țigani 170.
Țintă (Țântă) 209, 355; Alexandru 246; Gheorghe 377-8; Grigoraș 377; Iftimia 378; Ilinca 246; Irina 377; Ivașco 79, 80; Solomona 79, 80; Ștefan 246; Vasile 246.
Țopa, căp. 293; Dumitrașco 232; Gahița 232-3; Gligoraș 82-3, 232-3, 240; Ion 232, 245; Iordachi 373; Mihalachi 373; Nicolai 382; Sanda 373; Sandul 232, 382; Ștefan 245; familie 382.
Țura 129, 241; Andronic 372; Gavril 372-3; Gheorghe 345, 347;

Ilinca 373; Toader 372; familie 373.

Țurcanovici Alexandru 392.

U.

Udrea, vătaf 16; Paraschiva 16.

Ungureanul Alexa 125; Ignat 275; Ion 344; Istrati 89.

Ureche, familie 402.

Ursachi Catrina 24; Dumitrachi 182; Dumitrașco, sulger 238-9; Gheorghe, vist. 239, 241; Iordachi 410; Varlaam 241.

Uță Ivan, 55-6.

V.

Vărgolici Gheorghe 158.

Vârnav Ion 181; Ioniță 180; Iordache III, post. 119; Maria 119; Pavel med. 180; Ștefan, post. 254; Toader, vist. 224.

Vartic Dumitraș 383; Maranda 383.

Vartolomei 94; arhim. Putna 55, 57.

Vasilco 97; Alexandru 31, 104, 122, 160, 176, 249, 324 8; Anița 104, 160, 324, 327, 433; Catrina 325; Dumitrachi 44; Elena 324; Ileana 44, 326-7; Ion 31; Iordachi 277; Maria 324-8; Nastasia 187, 262, 325, 328, 349; Nicolae 48, 97, 103-4, 160, 246, 273, 325-8, 353, 362; Paraschiva 47-8, 104, 246, 353; Safta 325, 328, 353; Ștefan 137, 187, 325-7, 349, 362; Vasile 42, 97, 160, 257-8, 262-3, 325-8.

Vasilie, ban 333; preot din Ispas 151-2; popa 207, 317, 381; stegar

de copii 196; stolnic 333; vameș 125; vataman 317.

Vătaful Ion 279-80, 314.

Venedict, călug. 203; arhim. Moldovița 317; egumen Solca 194.

Veniamin, mitropolit 54, 164, 300-1; egumen St. Onufri 18.

Ventura Ralu 166.

Verenca Ion 190.

Venta Alexandru 246.

Veriha (Veriga) Andrei 19, 221, 246; Gahița 276; Gheorghică 274; Ion 21, 23, 160, 219, 370; Ștefan 221, 246; Vasile 276; familie 207.

Vidale Petrachi, armaș 9.

Vidrașco 101.

Vihtic Andrieș 244; Costăș 246; Dumitraș 245; Ion 246; Onufraș 246; Onofrei 244; Pătrașco 244; Pentelei 244; Vasile 246.

Virzaischi Stanislau 222.

Visarion, duhovnic 343.

Vlad Alexandru 132; Andronache 207, 275; Andronic 190, 206; Anița 190, 323; Catarina 274; Constantin 372, 378; Costachi 374; Dumitrachi 263; Dumitraș 383; Dumitru 244; Gheorghe 241, 323; Gherasim 323; Ileana 275; Ilie 322; Ilinca 47, 367-8; Ion 186, 207-8, 221, 274, 276, 322-4, 367; Isar 206; Maria 191, 274, 372; Mihalachi 323-4; Nastasia 275; Paraschiva 367; Sandul 353, 370; Ștefan 275; Șt. diacon 207; Toader 275, 322-3; Vasile 48, 323, 367, 379, 381; familie 23-4, 206, 397.

- Vlahovici Casandra 186; Daniil, episcop 349; Ilinca 186-7; Petru 67, 187, 202, 262, 264, 349, 368, 390.
- Vlaico 323; Andrei 69; Andronic 69-73; Anița 69, 190; Dochița 189; Gheorghe 189; Ilie 68-73, 129, 146, 189; Ion 233; Maria 72; Mariuța 69; Mihai 68-73, 189, 190, 220, 225, 227; 227; Miha-lachi 69-73; Nastasia 233; Raifta 71, 190, 220; Ștefan 69-73; Tă-nase 72; Vasile 190; familie 220.
- Vlastiuca Vasile 79.
- Voinovici Ilincuța 130, 132; Nicolai 131, 137; Paraschiva 130-2, 137; Ștefan 131-2, 137; Șt. praporcic 130; Șt. stegar 240.
- Volcinschi Andrei 398; Anița 417; Antioh 183; Antohi 151, 182, 348, 403; A. comisar 327; Axana 74-5, 183; Catrina 182; Constantin 47, 68, 69, 74-5, 128, 131-6, 151, 158, 182-3, 207, 212, 226, 360, 366, 407, 408, 416-7; Costache 344, 360; Gavril 128; Gheorghe 74-5, 128, 135, 183; Gligoraș 83, 360, 406; Ilinca 417; Ion 126, 150, 168, 177, 183, 211-2, 345-6, 351-2, 355, 360, 377-8, 386, 416-8; Ion, căp. 45; Ioniță 115, 129, 130-2, 137, 211, 240-2, 334, 366; Lupa 151; Maria 129, 132, 137, 274, 426; Miron 181, 360, 407-8; Nacul 18; Paraschiva 129, 137; Petru 183; Ruxanda 150; Safta 128, 426, 428; Sanda 42-3, 151, 182; Sandul 16, 45, 74-5, 127, 130, 135, 151, 182, 214, 334, 372; Sava 368; Smaranda 131; Ștefan 16, 74-5, 151, 407; Stratulat 150, 346; Toader 150, 209-11, 346-7, 360, 386; Vasile 263; Zamfira 131; Zoița 131-2, 177, 181, 211, 386; familie 16, 197, 406, 416-8.
- Vonițoaia 343.
- Voronca Ion 420.
- Vrânceanul Ion 199; Onofrei 199.
- W.**
- Willmitzer Anton 431.
- Wimmer Jacob 240.
- Wocikiewicz Theodor 342.
- Woity, medic 172.
- Wolanski Gregor 73.
- Wyszynski Maria 284 5, 335.
- Z.**
- Zadurovici Bogdan 11-2, 242, 391.
- Zaeți Istrati 55-6.
- Zaharovici, protopop 349; Vasile 250.
- Zama Dumitrașco 293.
- Zamfir Manole, căp. 238-9; Tanasi 277.
- Zavialet Sandu 354; Vasile 356.
- Zawirsky Iohann 137.
- Zazonti Ioan 401; Vasile 231.
- Zbera Dumitraș 226; Ștefăniță 226.
- Zegre Toader 183.
- Zeluțchi Ion 231.
- Zgura Ion, diacon 368.
- Zerigiewicz 122; Caetan 54, 132, 198, 313; Theodor 375.
- Zosân Antohe III, log. 196.

Zota Catinca 191; Enacachi 404, 411-3; E. comisar 364; Gheorghe 412; Ion 197, 199, 414; Ion, căp. 126, 239, 248, 312; Ioniță, căp. 414; Maria 191, 212, 360, 404, 411; Nastasia 414; Nicolai 343; Safta

411; Ștefan 68, 69, 144; Ștefan, sătrar 71; Toader 404; Vasile 227, 312, 330, 404, 412, 418; Vasile, comisar 226.

Zubeni Fteodor 55-6.

Zurze Iordache, căminar 157.

Nume geografice

A.

Achaia, provincie 286.

Administrația Bucovinei 52, 94, 287, 299, 303-4, 330-1, 337, 357, 373, 402-4, 413.

Agapia, mănăstire 343.

Agencia austriacă din Iași 12, 301.

Antilești, țin. Dorohoi 165.

Antilești, țin. Suceava 322, 352.

Ararat, mănăstire 395.

Areni, țin. Suceava 142, 432.

Armenii din Suceava 46, 141-5.

Arulla, oraș 286.

Athos (Svetagora) 211, 364.

Austria, țară 364.

B.

Babca, movilă 220.

Babin, țin. Cernăuți 69, 71, 125, 172, 188-91, 335; schit 188-9, 190.

Bacău, ținut 165, 319.

Băcești, 13, 237, 261.

Bacuma, țin. Suceava 73, 222, 353 (zis și Budenița sau Opaieț).

Bădăteni, țin. Hotin 240.

Badința, 387.

Bahrin, deal 109.

Bahrinești, țin. Suceava 27-31, 258, 319, 414-5.

Bainții (Baenița), țin. Suceava 30, 256-8, 287-8.

Băișești, țin. Suceava 341-3.

Bălăceni, țin. Suceava 105, 108, 110.

Balasinești, țin. Suceava 87 (dispărut).

Bălășeni 159.

Balcăuți, țin. Suceava 32-4, 87.

Bălești sau Semenita 167.

Bălilești, țin. Suceava 15-6, 33, 45, 55, 336.

Balinți, țin. Dorohoi 165, 167.

Băloșăști, țin. Dorohoi 136.

Balta Costii 33.

Bălți, Basarabia 157.

Băncești, țin. Suceava 30.

Bănila, țin. Cernăuți 11, 25-6, 246, 263, 283-5, 333, 335, 356, 365, 378, 380-1.

Bănila, țin. Suceava 19, 46, 97, 101, 158, 175-6, 190, 207, 222, 250; 262, 272-7, 324, 328, 353, 362-3, 407, 414.

Bărbești, țin. Cernăuți 11, 64, 151-2, 160, 394.

Bârlad, oraș 403; râu 170-1.

Bărlință, țin. Suceava 38-9.

Barnovschi, mănăstire 29, 30, 288, 317.

- Bartenstein, moșie în Moravia 287.
- Basarabia, provincie 12, 101, 157, 166, 309, 343, 365, 427-8.
- Bătrânești, țin. Dorohoi 167.
- Berezina, poiană 159.
- Bereznița, pârâu 348.
- Berheci 319.
- Berhomete, țin. Cernăuți 357-8.
- Berhomete, țin. Suceava 46, 48, 96-7, 102-4, 153, 155, 158, 178, 249, 257, 325-6, 328, 361.
- Berindești, țin. Suceava 235-6, 251-252, 282 (dispărut).
- Bezeni, țin. Soroca 358.
- Biholari, țin. Dorohoi 257-8.
- Biliceni, țin. Orhei 308.
- Bilowitz, moșie în Moravia 286.
- Bistrița, râu 425.
- Bobeica, munte 56, 87.
- Bobești, țin. Suceava 261, 325, 357-358.
- Bodești, țin. Tutova 319.
- Bogovu, mân. în Epir 387.
- Bohotin, 15, 167.
- Boian, țin. Cernăuți 360.
- Boianciuc, țin. Cernăuți 11, 13, 18, 68-73, 190, 222, 233, 237, 249, 250, 272, 305-7, 328, 378.
- Booaea, iaz 108.
- Borăuți, țin. Cernăuți 30, 174-5, 390-1.
- Borghinești, țin. Suceava 303 (dispărut).
- Borodco, piatră 220, 225.
- Boroseni, țin. Soroca 60.
- Borzești, țin. Dorohoi 165.
- Bosanci, țin. Suceava 340, 432.
- Botășeni, țin. Suceava 194-5.
- Botești 53, 167.
- Botnișoara, pârâu 119.
- Botna, râu 307.
- Botoșani, oraș 125, 200, 275, 408-10.
- Botoșani, ținut 131, 165, 217, 355, 427.
- Botoșani, ocol 200.
- Botoșințe, țin. Cernăuți 9 (dispărut).
- Botoșințe, țin. Suceava 32-4, 76-7.
- Brănești, țin. Botoșani 165.
- Brașca, țin. Suceava 110-1.
- Brătinești 87.
- Brăzeni, țin. Soroca 368.
- Breaza, țin. Suceava 425.
- Brodina peste Nistru 211.
- Broscăuți, țin. Cernăuți 83, 127-32, 137, 262.
- Broșteni, țin. Iași 59.
- Brusnița, pârâu 9, 172, 250, 276, 349, 399.
- Brzesolup, moșie în Moravia 286.
- Bucium, țin. Roman 44.
- Bucovina, provincie 11, 15, 44, 119, 145, 156, 186-7, 202, 205, 221, 235, 253, 289, 294, 300, 303, 308, 331, 338-9, 343, 349, 357-8, 363-4, 373-4, 396, 413, 428.
- Bucovina, Creisamt vezi Administrația Bucovinei.
- Bucovul, munte 87.
- București, oraș 413.
- Budenita, țin. Suceava 36, 44, 73, 175-8, 222, 240, 245, 277, 325, 362, 378, 404 (fost Bacuma).
- Budești 409.
- Bugucica 77.
- Buhucești 77.
- Buhușești, țin. Neamț 241.

C.

- Căbești, țin. Cernăuți 62, 79-83, 94, 246, 382.
- Cabinul, pârâu 62.
- Căcaci, pârâu 41.
- Căcăceni 76.)
- Cadobești, țin. Cernăuți 126, 199.
- Caicarul, pârâu 358.
- Calafindești, țin. Suceava 32-3, 76.
- Căldărușa, țin. Suceava 303, 305 (vezi și Gropile dela Zaharești).
- Caliceanca, oraș Cernăuți 231.
- Calina, țin. Suceava 135-6.
- Călinești, țin. Cernăuți 101, 130, 159, 170, 172, 177, 187, 207, 246, 250, 276, 325, 327, 348-9, 350, 353, 369, 397.
- Călinești, țin. Iași 269, 271, 413.
- Călinești, țin. Suceava 130, 200-2.
- Călineștii lui Cuparencu 98-9.
- Călineștii lui Ienachi 236 (zis și Grețca).
- Călinești pe gura Molniței 67, 166, 202 (zis și Gura Molniței).
- Călmățui, țin. Lăpușna, 119, 120.
- Camena, țin. Cernăuți 259, 260, 261-4.
- Camenca, țin. Cernăuți 86-7, 87, 150, 288.
- Cameneț Podolsc 125, 294.
- Câmpeni, țin. Roman 318-9.
- Câmpulung, oraș 142, 343, 424-5.
- Câmpulungul Rusesc 34-5, 112-6, 131-2, 214, 241, 250, 335, 357-8, 367-8.
- Câmpulung Rusesc, ocol 25-6, 332-4.
- Câmpulung, drum 108.
- Cândești, țin. Suceava 202.
- Căpoteni, țin. Hotin 242.
- Căprești, țin. Soroca 53.
- Carapciu, țin. Cernăuți 18, 63-4, 82, 164, 243-7, 272-3, 275, 393.
- Carapciu, țin. Suceava 75, 86-7, 104, 177, 342, 351-3, 360, 369, 383, 407.
- Cărbunești 307.
- Cărjoaia 300-1.
- Cărligătură, ținut 145, 153, 319, 333.
- Cărlige, 409.
- Ceahor, țin. Cernăuți 88.
- Ceremuș, râu 18, 65, 87-8, 164, 240, 246, 275, 349, 356, 375, 393-4.
- Ceremuș, ocol 350.
- Cerepcăuți, țin. Suceava 30.
- Cereșinca, movilă 262.
- Cerlina Mare 12.
- Cernăuți, oraș 12, 14, 30, 42, 44, 51, 55, 61, 67, 72-3, 87, 89, 90, 93-5, 97, 103-4, 114, 131-2, 151-2, 160, 164, 166-8, 172, 182, 186-7, 202, 211, 214, 222, 230-2, 236, 240-1, 246-8, 250, 258, 260-3, 285, 293, 299, 312, 323, 327, 330-1, 333, 335, 349, 350, 352, 355, 366, 368, 372-3, 377, 382, 386-7, 393, 399, 401, 403-4, 406, 418, 421, 425.
- Cernăuți, biserică Lecăi 299.
- Cernăuți, biserică St. Nicolai 400.
- Cernăuți, biserică Paraschiva 172, 248.
- Cernăuți, biserică greco-catolică 72-3.
- Cernăuți, institutul pauperum 73.
- Cernăuți, Tribunal 12, 111, 157, 285, 366.

- Cernăuți, ținut 8, 9, 15, 19-23, 25-6, 34-5, 45-7, 49-55, 57, 59-61, 69-73, 78-85, 87, 90-5, 98-9, 102, 112-40, 146-48, 159, 170, 172-5, 179, 182, 188, 192-3, 196, 209-14, 219-23, 226, 228, 232-3, 244-7, 254, 259, 260, 266, 269, 272, 281-2, 289-92, 306, 308, 313, 321-3, 325, 327, 329-30, 332, 346, 348, 353, 358, 360, 369, 375, 381-89, 396, 407, 410, 412-13, 428.
- Cernauca, țin. Cernăuți 138-9, 166, 241, 261-2, 295-301.
- Cernetin, pârâu 204.
- Cerțăștei, țin. Tutova 43.
- Cetățel, pârâu 109.
- Cetățue, mănăstire 29, 30, 168-9.
- Chirlibahul, țin. Suceava 425.
- Chiseleu, țin. Cernăuți 126, 174-5, 190-1, 212, 312, 412-4.
- Cigărleni, țin. Lăpușna 119, 122.
- Cincău, țin. Cernăuți, 129, 130-2, 135-7, 179, 192, 263, 365-9.
- Ciocălte, munte 123.
- Ciorsaci, țin. Suceava 167, 368.
- Ciortoria, țin. Cernăuți 63-5, 215, 366-7.
- Cireș, țin. Suceava 274, 277, 338-9, 403.
- Ciritei, loc. 220.
- Ciudiul, țin. Suceava 86-7, 414.
- Ciuhur, râu 166.
- Ciumărna, munte 97, 327.
- Ciumulești, țin. Suceava 371.
- Ciupelovo, Epir 387.
- Ciurești, țin. Tutova 319.
- Ciutării, pârâul 108.
- Cleja, țin. Bacău 165.
- Climăuți, țin. Suceava 60, 87, 287-9; pârâu 287.
- Clișcăuți, țin. Cernăuți 87-8 (astăzi Ostrița).
- Clivodin, țin. Cernăuți 55.
- Clocucica, țin. Cernăuți 231; pârâu 247.
- Cobislitu, munte 56.
- Codrenii, țin. Dorohoi 321-2.
- Colodinovți, vad 134.
- Comănești, țin. Suceava 108, 148, 194-5.
- Comărești (Cumărești), țin. Suceava 13, 15, 79-83, 126, 159, 172, 177, 237, 240, 245-6, 249, 276, 324-5, 327, 378, 393, 394, 396, 398.
- Concești 323.
- Coniatin, țin. Cernăuți 114-5.
- Consistoriul ortodox 183.
- Constantinopol 30, 296, 298.
- Corbu, pârâu 41.
- Corcești, țin. Botoșani 165.
- Cordonul Bucovinei 15.
- Coreni, țin. Hârlău 232.
- Corlăteni, țin. Suceava 76.
- Cornul, munte 87.
- Corovia, țin. Cernăuți 61.
- Coșciuia, țin. Suceava 73, 222, 274-5, 277, 353, 414.
- Cosciușna, țin. Dorohoi 187.
- Cosminul, țin. Cernăuți 87, 88.
- Costești, țin. Cernăuți 13-6, 69, 131, 220, 353.
- Costina; țin. Suceava 145, 234-6.
- Costrijiuca, țin. Cernăuți 212, 416-8.
- Coșugenii, țin. Soroca 358.
- Cotnar 67, 139.
- Cotovăț, pârâu 38, 259, 407.

Cotul Bainschi, țin. Cernăuți 408, 426-8.
Cotul Ostriței, țin. Cernăuți 88.
Cotușca (Cotiujca), țin. Dorohoi 349.
Coțman, târg 55, 240-1, 306, 313, 322.
Cuțușna, 355.
Covasna, 167-8.
Covcești, țin. Dorohoi 117.
Covurlui, ținut 403.
Cozești, țin. Lăpușna 307.
Crasna, țin. Suceava 40-4, 86-7.
Crasnoliuca 379.
Creisamt vezi Administrația Bucovinei.
Crimcovai, deal 293.
Crișceatec vezi Hrisceatec.
Cristinești, țin. Dorohoi, 15, 165.
Criva, loc 262.
Cruce, țin. Putna 15, 167-8; din jos 241.
Cuciurul Mare, țin. Cernăuți 87, 262, 349, 353.
Cuciurul Mic, țin. Cernăuți 18, 83, 128-31, 190, 261, 357-8, 413.
Cula, pârâu 308.
Culeuți, țin. Cernăuți 21-22, 59, 68-73, 199, 219-23, 225.
Culiceni, țin. Suceava 18.
Cupca, țin. Suceava 86-7, 353.
Cuturi (Kuty), Galiția 314.
Cuzleu, țin. Dorohoi 43, 213-4, 379.

D.

Dămilei, 260.
Dărmănești, țin. Suceava 235-6, 251-3.

Davidă, 15.
Davideni, țin. Suceava 246, 275, 277.
Davidești, țin. Cernăuți 55, 421.
Dealul Bahrin 109; Crucii 87; Săcării 87; dintre Putne 87; vizuiniilor 108.
Decăuț, țin. Cernăuți 223.
Delenii, țin. Hârlău 51, 53.
Delnițele banului 319.
Dersca, țin. Suceava 167.
Dihtenițe, țin. Cernăuți 114-5, 222.
Dișcova, țin. Orhei 308.
Dobronăuți, țin. Cernăuți 196, 308-309.
Dobronăuți, țin. Suceava 167-8.
Dobrovăț, mănăstire 202.
Domoșeni, țin. Botoșani 427, 433.
Dorohoi, târg 177, 252, 320.
Dorohoi, ținut 15, 43, 59, 75, 117, 136, 153, 165, 170, 187, 257-9, 262, 313, 321-2, 349, 409, 413.
Doroșăuți, țin. Cernăuți 69, 116-22.
Dracineț, țin. Cernăuți 30.
Dragomirna, mănăstire 202, 274, 364.
Dragotești, țin. Hârlău 67, 167.
Drăgușeni, țin. Suceava 17-8, 180-1, 378.
Drahasymov, Galiția 27.
Drujești, țin. Hârlău 165, 167 (zis azi Zlatunoaia).
Drumul Horecei 91; Rujavenței 118.
Dubăuți, țin. Cernăuți 312, 374-5.
Dubova, țin. Suceava 67.
Dumanschi, deal 262.
Dumbrăveni, Galiția 203.
Dumbrăveni 228.
Dunărea 289.

E.

Elada 433.
Epir, provincie 387.
Episcopia armenească din Suceava
294 (vezi Zamca).
Epureni, țin. Fălciu 117, 119-20.

F.

Fălciu, ținut 117, 119.
Fălticeni, târg 167.
Fălticeni, ținut 261.
Fântâna Albă, țin. Suceava 288-9.
Fântâna Albă 38; Arenilor 142;
împutită 282; lui Părliş 33; rece
91.
Faraoani, țin. Bacău 165, 167-8.
Fărceni, țin. Suceava 74-5, 150,
181-2, 352, 407 (vezi Prisăcăreni).
Feredeul, țin. Botoșani 165, 167-8.
Filipești, țin. Suceava 215-6.
Flămânzii, țin. Hârlău 67, 167-8.
Florinta, țin. Suceava 145.
Focșani, târg 413.
Fondul religionar 67, 166-7, 205,
396.
Forăști, țin. Covurlui 403.
Formosa 168.
Forosna, raiaua Hotin 12, 187,
365.
Forum Nobilium 187, 424.
Frătăuți, țin. Suceava 86-7, 288.
Frumoasa, țin. Suceava 142, 303;
din Moldova 87, 167.
Frumoasa, mănăstire Iași 174-5,
389-90.
Fundeni, țin. Roman 318-9.
Fundoaia, loc 108, 288.

G.

Galbini, țin. Bacău 165.
Galiția, țară 167, 281, 309, 314.
Găureni, țin. Suceava 99, 177 (zis
Românești).
Găureni, țin. Hotin 242.
Gemelău, munte 15.
Ghidișeni, țin. Fălciu 119-20.
Ghizdita, 167.
Giosăni, țin. Putna 117.
Giulești 145.
Giunești, țin. Hotin 101.
Giungești, 224.
Glodeni, țin. Dorohoi 165; țin.
Iași 59.
Glodeț, loc. 108.
Godinești, țin. Cernăuți 243,
355.
Gogolina, țin. Cernăuți 398, 434
(vezi Stroeștii de sus).
Golea, mănăstire 307-8.
Grămești, țin. Cernăuți 308-9.
Grămești, țin. Suceava 32-3, 45,
76.
Grecia, 342.
Grecii, țin. Suceava 938-, 87 (dis-
părut).
Grețca, țin. Suceava 236 (vezi Căli-
neștii lui Ienachi).
Groapa Poștolachioai 144.
Gropile dela Suceava 141-5.
Gropile dela Zaharești, țin. Suceava
305 (vezi Căldărușa).
Gropilele, munte 87.
Guberniul din Lemberg 339.
Gura Molniței vezi Călineștii pe
Molnița.

H.

Hărboveț, schit 308.
 Hărlău, ținut 51, 67, 165, 212, 217, 223, 232, 299.
 Hărtop, moșie 304-5.
 Hărtop, loc. 126; chetros 220.
 Hărtopie 304.
 Hatna, țin. Suceava 253 (vezi Dăr-mănești).
 Hatna, pârâu 98, 200, 202.
 Havorna, 55.
 Havrilești, țin. Cernăuți 55.
 Heleşteul lui Orăș 292-3.
 Herța, târg 135-6, 197-8, 387.
 Herța, ținut 187, 349, 350, 428.
 Hilipești, țin. Suceava 136.
 Hliboca, țin. Suceava 72-3, 75, 222, 419.
 Hlinița, țin. Cernăuți, 164, 257, 338.
 Hlivești, țin. Cernăuți 55.
 Hluboca, pârâu 282.
 Hodora, 167-8.
 Hoiniceni, cătun 353.
 Holda, 167-8.
 Horaiț, deal 33; pârâu 98-9, 200.
 Horecea, schit 19, 20, 78, 83-5, 90-5, 128, 231, 420.
 Horodenca, Galiția 126, 190.
 Horodești, -15; poiană 349; țin. Orhei 308.
 Horodiște lângă Cotnar 139, 299, 300-1, 379.
 Horodiște, țin. Soroca 60, 162.
 Horodnic de jos, țin. Suceava 15; de sus 15.
 Horodniceni, țin. Suceava 52-3, 303-5, 340.

Horodotești, 167.
 Horosăuți, țin. Cernăuți 69-73, 146, 189, 222, 233.
 Hostova, munte 87.
 Hotin, târg 193.
 Hotin, ținut 45, 51, 53, 101, 217, 259, 313, 364-5.
 Hotin, raia 15, 51, 187, 226, 240, 242-3, 261, 337, 349, 364-5, 379, 407, 417, 428
 Hradisch, Moravia 286
 Hreățca, țin. Suceava 253
 Hresceata, poiană 61
 Hrincești, țin. Suceava 235, 282 (dispărut)
 Hrisceatec, schit 203-5, 209-12, 352
 Hruș, loc 250
 Hucău, pârâu 241
 Hulețchi, munte 275
 Hulubna, pârâu 201-2
 Huși, târg 118.

I

Iablonița, țin. Cernăuți 114-5
 Iacobeni, Moldova 327
 Iacobești, țin. Suceava 110, 112, 235
 Ianina, târg 387-8
 Iarovița, munte 56, 87
 Iași, târg 13, 18, 30, 52, 70, 77, 85, 93, 108, 117, 153, 154, 156, 164, 171, 172, 186, 204, 226, 231, 251, 282-3, 286, 301, 317, 333-4, 337, 355, 365, 374, 389, 396, 422, 432
 Iași, biserica armenească 395.

Iași, ținut 43-4, 59, 180, 269, 271, 413.
 Ibănești, țin. Dorohoi 15, 165, 167.
 Ierusalim 30, 395.
 Igești, țin. Suceava 126, 373, 401-5.
 Igrăște, pârâu 32.
 Ilie St., mănăstire 141-5, 303.
 Ilișești, țin. Suceava 105-112, 142, 235.
 Ilișești, mănăstire 105-112, 234-5.
 Ilișasca, pârâu 108.
 Inăuți, raiaua Hotin 187.
 Ionășeni, țin. Botoșani 355-6.
 Ioneasa, moșie 235.
 Ionești, țin. Suceava 153.
 Iordănești, țin. Suceava 352-3.
 Ipotești, țin. Dorohoi 259.
 Ipotești, țin. Suceava 339-40.
 Ispas, țin. Cernăuți 45, 114-5, 151-2, 243, 272, 276, 325, 327, 334, 361, 362-3, 367, 373.
 Ițcani, țin. Suceava 343.
 Iucșeni, țin. Suceava 261.
 Iujineț, țin. Cernăuți 50-55, 174-5, 198-9, 200.
 Iurcăuți, țin. Cernăuți 128, 380-1.
 Ivancăuți, țin. Cernăuți 82, 128, 129, 131, 140, 241, 248-50, 261, 276, 307, 327, 330, 356, 383, 394, 396-7.

J.

Jadova, țin. Suceava 97, 128-9, 137, 206-8, 250, 261, 274-6, 323, 326, 328, 330, 362-3, 371, 393, 396-7.
 Jadovina, pârâu 407.
 Jigeul, munte 87.
 Jijie, râu 180.
 Jucica, țin. Cernăuți 420.

K.

Kreisamt vezi Administrația Bucovinei.

L.

Laiul, țin. Roman 97, 153, 178.
 Lăpușna, țin. Cernăuți 327.
 Lăpușna, ținut 53-4, 118-9, 307.
 Lastiuca, țin. Cernăuți 55.
 Lăutoai, pârâu 194.
 Lehăceni, țin. Cernăuți 280, 435.
 Lemberg, oraș 110, 144, 258, 338-9, 402.
 Lepanto, oraș 285.
 Leznești, țin. Ștefănești 371.
 Liești, țin. Tutova 319.
 Lihov, heleșteu 339-40.
 Lipoveni, popor 287-9.
 Lipsca, oraș 405-6.
 Lisko, Galiția 309.
 Liscoveț, pârâu 159.
 Liteni, țin. Suceava 144, 168, 302-5.
 Lozeni, țin. Dorohoi 413.
 Luca, țin. Cernăuți 411.
 Lucavăț, țin. Suceava 46, 48, 95-98, 100-4, 158, 246, 257, 263, 274, 326-7, 353, 361, 397.
 Lucina, munte 56, 87.
 Luciul, baltă 167, 168.
 Lucovița, țin. Cernăuți 11, 127-8, 250, 344-7, 368, 426, 428.
 Lujeni, țin. Cernăuți 313-4, 421.

M.

Măciucaș, țin. Tutova 170-2.
 Măgura, sat. 15, 165, 167.
 Măgură, munte 87.

- Mahala, țin. Cernăuți 88 (pe vremuri Ostrița).
- Malatineț, țin. Cernăuți 49-55.
- Mamaieștii Vechi, țin. Cernăuți 420-1.
- Mamornița, țin. Cernăuți 127-9, 136, 192-3, 214, 327, 336-7, 371-4.
- Mamornița, pârâu 373.
- Mamurinți 135-6.
- Mănăstireni 167.
- Mândăcăuți, țin. Hotin 217.
- Mândrești 15, 167-8.
- Mancuți, țin. Suceava 87 (dispărut).
- Mărățai, țin. Suceava 253, 303-4, 368.
- Marcova, cătun 394.
- Marea Neagră 289.
- Marenite, țin. Cernăuți 222.
- Martinești, țin. Cernăuți 196-8, (astăzi Ocna).
- Mascateuți, țin. Suceava 87 (dispărut).
- Mateeni, țin. Botoșani 217.
- Mederjești, țin. Cârliștură 319.
- Mejebrode, țin. Cernăuți 327.
- Meleşeuți, țin. Suceava 145.
- Merești, 224.
- Miclăușani 211-2, 386.
- Mihăilești, țin. Bacău 165.
- Mihalce, țin. Cernăuți 59-62, 89, 161-2, 215, 221-2, 254-5, 259-263.
- Mihoreni, țin. Suceava 168 (vezi Nihoreni).
- Mihova, țin. Suceava 327.
- Mihuceni, țin. Suceava 187, 259, 263-4, 349-50, 407.
- Miletin, râu 51.
- Milie, țin. Cernăuți 114, 257, 357-8.
- Mircești lângă Focșani 413.
- Mitcău, țin. Cernăuți 117, 331.
- Mitești, 167-8.
- Mlenăuți, țin. Hârlău 223, 364.
- Mogoșești, țin. Cernăuți 95, 167, 185.
- Moinești, țin. Bacău 319.
- Moiseni, țin. Suceava 28-30, 287, 289 (zis și Târnauca) dispărut.
- Moldova, țară 11, 44, 55, 84, 90, 95, 119, 164-8, 181, 186, 202, 212, 214, 226, 230-1, 241-3, 253, 260-1, 266, 271, 284, 286, 290, 303, 306, 323, 330, 337, 342-4, 346, 349, 355, 373, 387-8, 396, 407, 417, 422-4, 427-8, 432-3.
- Moldova, râu 371, 425.
- Moldova, munte 56, 87.
- Moldovița, mănăstire 143.
- Molnița, pârâu 202, 214.
- Mologhia, țin. Cernăuți 88, 428.
- Moravia, țară 286-7.
- Moscoviții, popor 278.
- Mosoriuca, țin. Cernăuți 115, 129, 130-7, 240-1, 367 (pe vremuri Toporuciuca).
- Movilă 382.
- Movila Ruptă, țin. Dorohoi 15; țin. Orhei 172; vămii 126.
- Munteni, parte de Broscăuți 130.
- Muntenime, mahala din Iași 77.
- Mușenița, țin. Suceava 30, 319.

N.

- Napadova 167.
- Neaniș, ținut 162, 241.
- Negotești, 136.

Negrești 77.
 Negustina, țin. Suceava 320.
 Nelipăuți, țin. Hotin 51, 53-4, 379.
 Nemții, popor 123, 205, 209, 410.
 Nepolocăuți, țin. Cernăuți 183, 249,
 293, 351-3, 360, 373, 379-83, 407.
 Nicoreni, 167.
 Nicorești 153-4.
 Nicșeni 167.
 Nidieni, țin. Cărligătură 333.
 Nihoreni, țin. Suceava 95, 131,
 184-7, 241-2, 307, 349, 350, 368,
 371.
 Nimirceni, iaz 343.
 Nistorești, țin. Soroca 413.
 Nistru, râu 118, 125-6, 133-5, 188,
 198, 209-12, 218, 220, 222, 225,
 303-5, 331, 385.
 Nistru, brodină 198, 211, 220.
 Noscova 15, 167.
 Novacăuți, țin. Hotin 51, 53-4.
 Novosălița, țin. Cernăuți 259, 262.
 Novosălița, țin. Cernăuți 212 (pe
 vremuri Stroeștii de jos).
 Novosălița, țin. Herța 55, 136, 167,
 187, 344-5, 349, 350, 428 (pe
 vremuri Urvicolesă).

O.

Ocna, țin. Cernăuți 198, 200 (pe
 vremuri Martinești).
 Ocolul Botoșani 200; Câmpulung
 Rusesc 25-6, 332-4; Ceremuș
 348, 350.
 Odobești 53, 87, 118, 153, 321, 333.
 Oglindești 77.
 Oglinzi 77.
 Onceni 167.

Onești, țin. Hârlău 51, 53.
 Onufri St., sat 18; mănăstire 18,
 180-1, 317.
 Onut, țin. Cernăuți 196, 198-9, 200.
 Onutul de sus, 198.
 Opaieț, țin. Suceava 73, 277, 353
 (fost Bacuma).
 Opcina 39, 40, 75, 262; ascuțită 262;
 așezată 262; glodoasă 262.
 Orășeni, țin. Cernăuți 281, 289-294.
 Orășeni, Moldova 110, 167-8.
 Orhei, ținut 172, 307-8.
 Osoi, loc 234.
 Osonești, 167.
 Ozonești 168.
 Ostra, țin. Cernăuți 152; mănăstire
 152.
 Ostrița, țin. Cernăuți 87-8, 91 (pe
 vremuri Clișcăuți).
 Ostrița, țin. Cernăuți 87-8 (astăzi
 Mahala).
 Oșehlib, țin. Cernăuți 51-55, 374,
 381.
 Otonești, 15.

P.

Panca, țin. Suceava 11, 15, 46, 95-8,
 103, 130, 153, 155, 157-8, 172,
 178, 249, 274, 324, 326-7, 334,
 394.
 Panca poiană 159.
 Pancoveț, pârâu 159.
 Pantiri, loc 38.
 Paraschiva, biserică Cernăuți 248.
 Pârâul Negru, țin. Cernăuți 198,
 200.
 Pârâul ciutării 108; Lautoai 194;
 negru 196; Teutrilor 118; Văr-

- vătăi 108; Vericăi 33; Zahareștilor 303.
- Părhăuți, țin. Suceava 111, 234-6, 282, 318, 364.
- Parțic, heleșteu 340.
- Pășcani, țin. Hărlău 51, 53.
- Patras, oraș 286.
- Pătrăuți pe Sirete 73, 222, 405.
- Pătrăuți pe Suceava 253.
- Păuleni, țin. Iași 180.
- Piedecăuți, țin. Cernăuți 12, 187, 245-6, 349, 350, 363-4, 380, 383.
- Pelipăuți, 167.
- Perilisoc, pârâu 61.
- Perleva, poiană 61.
- Pesedești 15.
- Petersburg 286.
- Petrești 262 (vezi Teioasa).
- Petrecani, 87, 167.
- Petriceni, țin. Suceava 16, 74-5, 87, 150-1, 183, 353, 360.
- Petrușeni, țin. Cernăuți 116, 357-8.
- Piatra, ținut 409.
- Piatra găunoasă 126.
- Piciorul Paltenului 108.
- Pietroasa, pârâu 282.
- Pleșnița, țin. Cernăuți 81, 83, 129, 152, 245 (astăzi Zelenen).
- Pleșenița, țin. Suceava 15-6, 87.
- Plosca, țin. Cernăuți 222, 399.
- Pobrata, mănăstire 14-5, 30.
- Podraga 87, 167.
- Podul Cherii 33.
- Pogoniște, munte 56, 87.
- Pohorlăuți, țin. Cernăuți 72-3, 222, 269, 364.
- Poiana Andreicăi 324, 327, 362; lui Bahrin 108; Bărăictariului 194; lui Ciocan 108; mănăstirii 108-9; lui Roiban 333; Sărbila (Sărbii) 214; Slatinii 41; Țarinca 260; Vărvăței 108.
- Poicești, țin. Lăpușna 118-20.
- Poieni, țin. Suceava 131-2, 187, 214, 383, 433 (zis și Pueni sau Stănești).
- Poienile popii 108.
- Polonia 21-2, 93, 144-5, 174, 203, 219-20, 231, 291, 293.
- Pomărla, țin. Dorohoi 136.
- Popăuți 408; pârâu 408.
- Popeani, țin. Dorohoi 170.
- Popești, țin. Neamț 162.
- Popilniki, Galiția 26.
- Potângeni, țin. Iași 43-4.
- Prădevcenii, țin. Hotin 242.
- Prăpastie, vale 142.
- Prelipce, țin. Cernăuți 123-6, 190, 209-10, 408-11.
- Preluca Ologului 425-6.
- Pricozca, poiană 262.
- Prilupca, loc 109.
- Prisăcani, țin. Tutova 43.
- Prisăcăreni, țin. Suceava 75, 151, 168-9, 182-4, 353, 378 (fost Fărceni).
- Prut 12, 15, 91, 128, 172, 231-2, 259, 290, 293, 358, 385, 407, 413.
- Prut, vad la Horecea 85, 93.
- Pujilinca, pârâu 203-4.
- Purcărești, țin. Soroca 53.
- Pustiu 87, 167.
- Putila, țin. Cernăuți 34-5, 55, 73, 112-6, 122-3, 222, 243, 257, 335, 357-8, 367.
- Putna, mănăstire 15, 28-9, 32-4, 37, 39, 40-4, 55-7, 75, 86-8, 151,

181, 189, 213-4, 228, 274, 287-8,
351, 360, 425.

Putna, sihăstrie 43.

Putna, ținut 117.

Puțāntei 308.

R.

Răciuleni 77.

Rădăuți, târg 54-5, 128; episcopie
54-5.

Rădeni, țin. Iași 180.

Răduleni 312.

Rădulești 413.

Răpiceni, țin. Dorohoi 59, 409.

Repujinița, țin. Cernăuți 125, 190,
203-5, 209-12, 220, 223-7.

Rarău, schit 143.

Răstoace, țin. Cernăuți 34-5, 112-6,
131-2, 214, 241, 250, 283-5, 332-5,
357, 358, 362, 367-8.

Rășca, mănăstire 142.

Rășuleni 167.

Răut, râu 307, 368.

Răzăști, țin. Roman 319.

Rediul lui Cimbru 108.

Rediul Oanei (Rădeoani), țin. Lă-
pușna 119-20.

Revna (Revnova), țin. Cernăuți 136.

Rivna, cătun din Bănila mold. 275.

Riza, Turcia 248.

Rogojești vezi Rugăsești.

Rohozna, țin. Cernăuți 211, 238-42,
311-2, 333, 385-7.

Roman, târg 11-2, 94.

Roman, ținut 44, 153, 178, 319.

Romancăuți, țin. Hotin 226.

Românești, țin. Suceava 98-100,
186, 200, 337 (vezi și Găureni).

Ropce, țin. Suceava 28, 75, 87, 116,
178, 212-5, 367, 404.

Roșișnăi, poiană 326.

Roșoșa lângă Cernăuți 131, 160,
231, 248-51, 327, 382.

Roșușnii, munte 275.

Rucenița 167.

Ruda, pârâu 175.

Rudești, țin. Suceava 32-3, 45.

Rugăsești, țin. Suceava 66-7, 166,
202.

Ruginoasa, pârâu 303.

Rujavenței, drum 118.

Rujenița 15.

Rujinoasa, pârâu 349.

Rujinița pe Ciuhur 166.

Rus, țin. Botoșani 131.

Ruscior 167.

Ruși, țin. Botoșani 217, 275.

Ruși, țin. Hârlău 51, 53.

S.

Săcăleșul munte 87.

Săcna, pârâu 408.

Săcul, mănăstire 364.

Săcuieni, țin. Roman 318-9.

Sadagura 211, 240, 336, 384-9.

Salce, țin. Suceava 261.

Săliște 224.

Samuganii Berehole, țin. Lăpușna
54.

Samușin, țin. Cernăuți 134-5, 198-9,
200.

Sarafinești 168.

Sărbila, poiană 214.

Săsciori, țin. Suceava 105, 108, 110
(dispărut).

Satul Mare, țin. Suceava 145.

- Săveni, țin. Dorohoi 313.
 Scoposeni, țin. Cârligătură 153.
 Scrinoga, loc 94.
 Sculeni 367 (pe vremuri Târlești).
 Semenita 15, 167.
 Serafinești 167.
 Serafinet, Galiția 191.
 Sibiceni, țin. Cernăuți 115.
 Silesia, provincie 294.
 Sinăuți, țin. Suceava 39, 150, 186, 336-7.
 Sinchău, țin. Cernăuți 100, 410.
 Sipeși vezi Șipeși.
 Sirbuca, pârâu 319.
 Siret târg 11, 18, 33, 66, 87, 99, 160, 176, 180-1, 208, 235, 277, 288, 317-9, 407, 433.
 Siret, țin. 187, 337, 353, 369, 401, 414.
 Siret, râu, 30, 37-8, 42, 66, 75, 103, 132, 150, 157, 167, 200, 202, 215, 276, 314, 317, 325, 342, 351-3, 369, 383, 407.
 Siretele Mare 353, 360, 398; Mic 40-1, 414.
 Skopo, mănăstire 286.
 Sniatin, Galiția 73, 291, 375.
 Soci 412.
 Solca, mănăstire 15, 194.
 Solcani, țin. Soroca 59.
 Soloneț, țin. Suceava 108, 234, 282.
 Soloneț, pârâu 278-80, 282.
 Solonețul Mic, pârâu 194-5.
 Somuș, pârâu 234.
 Somușul Mare 304.
 Soroca, târg 381.
 Soroca, ținut 53, 59, 60, 162, 358, 368, 413.
 Sovața, baltă 175.
 Spasca, poiană 260.
 Spiridon, Sf. mănăstire 163, 282-4, 333-4.
 Stănceni pe Sitna 87.
 Stănești, țin. Cernăuți 23-4, 103, 140, 149, 159, 186-7, 206-7, 221, 240, 246, 249, 250, 261, 276-7, 327, 352-3, 362-3, 369-72, 379, 394, 397-8.
 Stăneștii de jos 214, 276, 368, 396, 398-9.
 Stăneștii de sus 276.
 Stănești, țin. Suceava 39, 131, 136, 184-7, 241-2, 307, 324, 337, 349.
 Stanislau 122, 293-4, 300.
 Starostina, poiană 260.
 Stăuceni, țin. Cernăuți 49, 199, 228.
 Stăucenii Mari, țin. Cernăuți 199.
 Stăucenii Vechi, țin. Cernăuți 199 (astăzi Verenceanca).
 Stăuceni, țin. Dorohoi 167.
 Stavnic, schit., țin. Cârligătură 333-334. ✓
 Stebnic, țin. Cernăuți 115.
 Ștefănești, târg 15.
 Ștefănești, ținut 371.
 Ștepeniuca, țin. Cernăuți 69, 125, 188-91, 226-7.
 Ștejereni, țin. Suceava 53, 424-6 (dispărut).
 Știmnic, țin. Cernăuți 114.
 Ștolcani, țin. Soroca 53.
 Ștorejineț, țin. Suceava 213-8, 262.
 Ștrahotin 167.
 Ștrâmbi 412.
 Ștroești, țin. Cernăuți 135, 182, 313, 360, 404, 407, 434.

Stroești de jos, țin. Cernăuți 212, 359-60 (astăzi Novoselița).
Stroești de sus 434 (azi Gogolina).
Stroești, țin. Suceava 142, 144, 430-2.
Stubeni 87, 167 (Stubieni).
Stupca, țin. Suceava 108, 260-1.
Suceava, târg 46, 55, 99, 101, 141-5, 155-6, 160, 177-8, 201, 235, 253, 281, 294, 303, 342-3, 410, 424-5, 430-3.
Suceava, biserica Sf. Ioan 274; bis. St. Nicolai 261, 343; mitropolie 303, 343.
Suceava, râu 145, 215, 251.
Suceava, ținut 15, 17-8, 24, 27-32 36-7, 40, 42, 45-6, 53, 66, 75-7, 79-83, 86-7, 95-9, 105-12, 122-3, 126-7, 135-6, 140, 150, 153, 155-60, 167, 178, 180-1, 184-6, 200-2, 206-8, 215, 234-6, 251, 256-9, 272, 278-82, 302, 314-7, 322, 325, 336-7, 339, 349, 351-3, 360, 371, 401, 407, 409, 414, 431.
Sucevița, sat 15; mănăstire 15, 152, 274 (vol. II 46, 49).
Sufliște, 167.
Suhodol, vale 220.

Ș.

Șovărdeni, țin. Dorohoi 153.
Șcheia, țin. Suceava 142, 165, 394-6.
Șcheia, țin. Roman 44.
Șeligești, 167.
Șerăuți, țin. Cernăuți 163, 231, 283-6, 335.
Șerăuții de jos 285, 287 (zis și Slo- budca).

Șerăuții de sus 285.
Șerbănești, ocol Botoșani 200, 312, 407.
Șărbenița, țin. Hotin 12, 187, 365.
Șerpeni, 87.
Șipeniț, țin. Cernăuți 311-2.
Șipote, țin. Suceava 276.
Șișcăuți, țin. Cernăuți 173-5, 198-200.
Șodolul, pârâu 225.
Șoimănești, țin. Suceava 409.
Șoldănești 303-4.
Șomuz, pârâu 302, 305.
Șomuzul Mare, pârâu 303.
Șubraneț, țin. Cernăuți 135-6, 329, 330.
Șura, țin. Soroca 59.

T.

Tabula țării 395, 417, 434-5.
Tărășeni, țin. Cernăuți 181-2, 263, 405-8 (zis și Tătărășeni).
Târgoveți 141.
Târlești (astăzi Sculeni) 367.
Tătarii, popor 118.
Tatarca, munte 343, 424-6.
Tătărăși, țin. Suceava 432.
Tatomirești 307.
Tecuci, ținut 223.
Teioasa, țin. Dorohoi 259, 262, 264 (zisă și Petrești).
Terebișa, loc 94.
Tereblecea, țin. Suceava 37-39, 66, 87, 216.
Terebna, țin. Hotin 242.
Ternauca, țin. Suceava 29, 87, 287-9, 360 (zisă și Moiseni, dispărută).
Tesovarovna 334 (astăzi Răstoace).

Teșăuți, țin. Suceava 339-40.
 Thesalia, 432.
 Tindina, poiană 407.
 Tocmăgeni, țin. Hârlău 67, 167.
 Toderești, țin. Suceava 168, 235, 278-82.
 Tolova, țin. Suceava 75, 303, 305.
 Tolova, pârâu 305.
 Tomești, țin. Suceava 75, 86-7 (dispărut).
 Tomnatec, munte 56, 87.
 Topliță, pârâu 41.
 Toporăuți, țin. Cernăuți, 30, 261, 299.
 Toporuciuca, țin. Cernăuți 129, 135-7, 241 (azi Mosoriuca).
 Toutri (Teutri), țin. Cernăuți 13, 118, 236-7, 276, 305-7.
 Trapezunt 248.
 Trașian, munte 91, 97, 327.
 Trestiana, pârâu 349.
 Tribunal Cernăuți 111, 157, 191, 271, 285, 335, 398, 408, 410-1.
 Tristiana, țin. Suceava 30.
 Tristenii, țin. Orhei 307.
 Troian, munte 123.
 Tuczapi, Galiția 27.
 Turcii, popor 94, 188, 306.
 Turcia 230, 291.
 Tureatca, țin. Suceava 18, 184-6.
 Turie 180.
 Tutova, ținut 43, 170-1, 172, 319.

T.

Țapul, munte 56, 87.
 Țara leșască 21, 144-5.
 Țara românească 11, 266-8, 310, 412-3.

Țarigrad 193; patriarhie 395.
 Țarina Mare 108, 282.
 Țărinca, poiană 61, 260.
 Țigani, popor 299, 300, 307, 333.
 Țiganute, deal 303.
 Țopeni, țin. Cernăuți 382.
 Țureni, țin. Cernăuți 336, 371-4.

U.

Ucraina, țară 205.
 Ungaria, țară 291.
 Uriceni, țin. Hârlău 67, 167-8, 213-4, 217.
 Urichești, 166.
 Urvicolesă, țin. Cernăuți 136 (dispărut).
 Uscie Putila, țin. Cernăuți 222.
 Ușehlib, țin. Cernăuți 49-55.

V.

Văculești 167.
 Vadul cailor 343.
 Valea lui Dumitrașcu 108; neagră 241.
 Valadăuți, țin. Hotin 379.
 Valeva, țin. Cernăuți 9. 11-3, 128, 271, 367-9, 412-3.
 Vălhoveț, pârâu 61.
 Vălișeani 145.
 Vancineț, țin. Hotin 45.
 Varnița, țin. Suceava 28-9, 30, 288 (dispărut).
 Varșovia, 286.
 Vărvățai, pârâul 108.
 Vascăuți, țin. Cernăuți 14, 95-6, 163-7, 356, 393.
 Vascăuți, țin. Suceava 30, 97, 102-3, 158, 314-20.

- Vasileu, țin. Cernăuți 139, 179, 191, 271, 321-4, 367-8.
- Vaslăuți, țin. Cernăuți 139, 266, 268, 270-2, 323.
- Vaslui, târg 242.
- Vedmedca, țin. Hotin 379.
- Vejul cel Mare, munte 414; Ciudeiului 414.
- Veneția, oraș 285-6.
- Verbăuți, țin. Cernăuți 46-7, 48, 246, 328.
- Verbovăț, pârâu 293.
- Verbia, 15, 167-8.
- Verenceanca, țin. Cernăuți 174, 198-200, 239, 312, 330, 414 (pe vremuri Stăuceni).
- Vicovele, țin. Suceava 40-1, 86-7, 287-8.
- Vicșani, țin. Suceava 87 (dispărut).
- Viena 67, 289, 293, 312, 388.
- Viena, Hofkriegsrat 294.
- Vihnauca, vad 134.
- Vijnița, țin. Cernăuți 65, 114, 116, 357-8, 363, 367-8.
- Vijnița, district 353, 369, 396.
- Vijnița, ocol 245-6.
- Vilauce, țin. Cernăuți 42-3, 126, 128, 232-3, 240-1, 243-6, 250, 275, 277, 307, 335, 355-6, 371, 375-9, 417.
- Vimos, pârâu 125.
- Vioreni, țin. Bacău 319.
- Vișalnița, deal 293.
- Vitânești 343.
- Vladnic 166.
- Voiteni, țin. Suceava 87.
- Voitoca, loc 430-1.
- Volcineț, țin. Suceava 30, 288, 317.
- Volcineț, raia Hotin 187.
- Voloca pe Ceremuș 147, 164-5, 207, 246, 250, 275, 307, 391-4, 396-9.
- Voloca pe Derehlui 349.
- Voloca, poiană 61.
- Volosca, țin. Soroca 60.
- Volovăț, țin. Suceava 15.
- Volovăț, pârâu 33, 433.
- Vorniceni, țin. Dorohoi 165, 167-8.
- Vorona 223.
- Voroneț, mănăstire 329.

Z.

- Zadobriuca, țin. Cernăuți 163-4, 166, 284.
- Zaharești, țin. Suceava 108, 142, 144, 155-7, 303.
- Zakynthos, insulă 286.
- Zaleșcic, Galiția 125, 203, 366.
- Zamca, mănăstire armenească 294.
- Zamostie, țin. Cernăuți 18, 42-3, 98, 202, 243, 335, 354-7, 377, 383.
- Zamostie, schit 355.
- Zante 285.
- Zarojeni, țin. Hotin 313.
- Zastavna, țin. Cernăuți 222.
- Zavale, Galiția 293.
- Zăvoeni, 213-4.
- Zbereni 300-1.
- Zeleneu, țin. Cernăuți 187, 236, 250, 264, 348-9, 350 (pe vremuri Plesenița).
- Ziplicești, țin. Soroca 413.
- Zlatunoaia, țin. Hârlău 165, 167-8 (pe vremuri Drujești).
- Zografu, mănăstire 211.
- Zvinece, țin. Cernăuți 126, 131, 177, 204-5, 209-12, 351, 377, 386, 416-8.

Lucruri

A.

Ajutorință 20, 78, 93, 113.

B.

Bani 16, 31, 71, 85, 93.

Bani albi turcești 11, 67.

Bezmen 291, 343.

Birul visteriei 19, 20.

Blăstăm 38.

Boeresc 28, 117, 149, 288.

C.

Cai de olac 86.

Camăna 291.

Cămara domnească 36, 113.

Carte de blăstăm 38, 70-1, 154, 293.

Carte de volnicie 105.

Cașcaval (bir) 86.

Cepăria (bir) 291.

Creițari 319, 378, 414.

Ciobote 35-6, 70, 113.

Conace 86.

Coniță 20, 93.

D.

Desetina 20, 35-6, 93, 113.

Dijma 126, 146, 149, 188, 237.

Dubase 93.

Ducați 67, 305, 309, 311, 331, 373.

Ducați olandezi 54, 111, 225, 258, 358, 375, 410-1, 432.

F.

Floreni 73, 99, 116, 137, 167-8, 178, 183, 221-2, 230, 242, 271, 285,

294, 313, 319, 324, 330, 335, 353, 425.

Floreni Rheinisch 115, 177, 215, 226, 337, 350.

Floreni turcești 111.

Folărit 31, 86.

Funii 40, 403.

Furtușag 86.

G.

Galbeni 11, 145, 256, 260, 277, 281, 311, 314, 325, 330, 343, 353, 365-6, 390, 429-30.

Galbeni împărătești 167, 222, 320, 323.

Galbeni olandezi 13, 100, 115, 121-2, 164, 190-1, 200, 212, 227, 253, 262, 271, 383, 387, 423, 425.

Galbeni turcești 30.

Galbeni ungurești 71.

Goștina 20, 35-6, 93, 113.

Gulden 31, 111, 314.

Gulden Rheinisch 104, 205, 303, 311.

H.

Horilcă 93.

Huscă de sare 93.

J.

Jirebii 107-8, 135, 336-7, 346-7.

L.

Lei 11-2, 16, 18, 28, 36, 46-7, 50, 55, 59, 62, 64, 66, 71, 76, 79, 81, 85, 93-4, 96, 105, 119, 124, 150,

156, 159, 178, 180, 186, 190, 192, 209-10, 224-5, 234-5, 240, 248, 251, 255, 266, 283, 288, 290-1, 296-7, 315, 331-2, 346, 375, 395, 413-4.

Lei împărătești 242, 255.

Lei nemțești 93-4, 241, 343, 353.

Lei noi 9, 34-5, 113.

Lei turcești 11, 67, 115, 165, 202, 227, 242, 262, 301, 320, 375, 387.

M.

Moară pe dubasă 20.

Moarte de om 86.

Morărit 20, 93.

Mucarel 113.

N.

Nedee 33.

O.

Odgon 10-1, 14, 30, 36-7, 41, 62-3, 91, 94, 104, 108, 129, 133-4, 151, 158, 160, 175-6, 178, 207, 215, 249, 273-4, 277, 316, 323-7, 337, 363, 371, 393, 397-8, 403.

Olate 33.

Otace dela Orășeni 291-2.

P.

Palme 94, 249-50.

Palme domnești 108, 133, 137, 158, 175-6, 207, 325, 353.

Parale 27, 127, 291.

Peceti, 35, 113.

Pecetluituri roșii 35-6, 113.

Piaștri 156, 165, 396.

Pielicele 86.

Poclonul bairamului 113.

Podvozi 86.

Pogon 15, 67, 87, 153, 319, 321, 333, 343.

Poslușanie 19.

Pripas 18.

Pungă de bani 338.

R.

Rupta 36, 113.

S.

Sferturi 34-5, 113, 124.

Solărit 86, 231.

Sorocoveți 242.

Stânjeni 14, 30, 40, 62, 72, 91, 94, 108, 133-4, 151, 158, 160, 175-6, 178, 207, 249, 250, 273, 277, 319, 323-5, 353, 363, 372-3, 377-8, 403, 408, 414.

Stânjeni împărătești 30, 400.

Sultan mezat 409.

Ș.

Șuhuri 382.

T.

Talcri 101, 406.

V.

Văcărit 20, 35-6, 93, 113.

Vădrărit 93.

Visterie 124.

Z.

Zapcii 113.

Zeciuiala 288.

Zloți tătărești 29, 34.

Dregători, slujbași

Aga :

Cantacuzino Ion 283.

Armași :

Dumitrachi 402; Gligorie 66; Golimas Toader 48; Holban Toader 15; Ienachi 11; Murguleț Toader 264; Strășca Ștefan 293; Toader 360; Vidale Petrachi 9.

Bani :

Arghirie 69, 210; Bașotă Ioniță 304; Bașotă Ștefan 304-5; Cantacuzino Dinu 143-5; Cantacuzino Ianache 51; Conachi Gavril 67; Costachi Ilie 268, 270; Costachi Lupu 92; Crețulescu Tomiță 310; Donici Gheorghe 157; Hrisoverghi Iordachi 333; Jora Mihalachi 318; Milo Iordachi 309; Rusăt Ioniță 171; Ruset Nicolai 318; Sturza Gheorghe 270; Sturza Ștefan 109, 402; Sturza Ștefăniță 295-7; Vasile 333.

Bărani :

Strut Iacob 250-1; 71.

Baș ceauș :

Ciure Todorache 52, 305.

Călărași :

Cucul Ștefan 125.

Cămărași :

Hurmuzachi Cârste 267.

II. Cămărași :

Hermeziu Ioniță 234.

Căminari :

291; Balș Toader 67; Bucșănescul Iordachi 413; Carp Constantin 322; Catargiu Gheorghe 157; Cazimir Panaite 67; Done Grigori 12; Gherghel Ștefan 264; Hrisoscolevu Grigorașcu 92; Hurmuzachi Doxachi 262; Murguleț Gheorghe 262; Rale Zamfirache 44; Ruset Ioan 358; Zurze Iordache 157.

Capucehaia :

Panaite 230.

Căpitani :

Arapu Constantin 360, 405-8; Bațura Toader 367; Beldiman Ion 17-8; Beldiman Ioniță 21, 23, 162, 213, 219; Bosuioc Gligorie 65; Butuce Alexandru 339; Butuce Alexandru 339; Butuce Nicolai 349; Buțura Iordachi 330; Calmuțehi Dumitraș 97, 293; Calmuțchi Ion 172, 188, 190, 241, 317, 325; Căriman Nicolai 356; Cârste Iordache 252; Ciomărtan Ion 337; Cozmiță Const. 226, 253; Cozma Ion 204; Costrăș Alex. 377; Costrăș Ioniță 327; Cuciuc Gh. 230; Ghine Vasile 158; Giurgiuvan Toader 162-3; Goian Gh. 338-9, 403; Guțul 342;

Hulub 375; Ienachi 201; Jian Mi-
halachi 126; Jora Irimie 50; Lupul
186; Marco Vasile 47-8, 126, 190,
224-7; Mihailiuc Gavril 244;
Mitescu Ion 15, 159, 172, 188-90;
Morțun Pavel 37; Morțun Petre
401-2; Moțoc Gh. 293; Nuor
Ioniță 330; Pârvul C. 397; Popo-
vici Antohi 114; Potlog 9, 46, 192;
Potlog Dumitraș 21; Potlog Du-
mitrașco 49, 192-3, 197, 219;
Sava 353; Sava Ion 183, 317, 339,
360; Simeon 207; Strășca Ion
347; Str. Ioniță 63-4, 81-2, 140,
174, 184-5, 271, 306; Strășca
Vasile 378; Șeptelici Neculai 253;
Tabără Manole 129, 312, 365-6;
Tabără Ștefan 47; Talpă M.
204-5; Teliman C. 30; Topa 293;
Volcinschi I. 45; Zamfir Manole
238; Zota I. 126, 239, 248, 312,
414.

Căpitani de bărani :

Ianoș C. 71.

Căpitani de dărăbani :

Ariton Ilie Hagi 396.

Căpitani de Carapciu :

Cârste Ilie 18; Grieros U. 63-4.

Căpitani de Ropce :

Andrei 28; Carp Gh. 75.

Căpitani de Siret :

86.

484

Cluceri :

310; Anastase St. 252; Gligoraș
224; Ilschi I. 44; Iordachi 252,
270.

Comiși :

Calmutchi Gh. 172; Caragea Sc.
92; Ienachi 201, 343; Neculce C.
11, 100; Panaite Al. 156-7; Ruset
I. 156; Stroescu Gl. 136, 184-6.

II. Comiși :

Stroescu Glig. 196-7.

Comisari :

Flondor Costachi 349; Flondor
Gh. 115, 326, 349; Gligorce I. 342,
353; Jian A. 226; Tabără I. 48;
Volcinschi A. 327; Zota V. 226.

Comisari de dajdii :

Coceală V. 364; Ianoș M. 364;
Morțun T. 402; Răus I. 403;
Tabără I. 62, 221, 255; Zota Enac.
364.

Comisari de district :

Lindenfels 339.

Cuparii :

Lupul 290.

Desetnici :

93.

Diaci :

Dașchevici A. 68-9; Euloghie Gh.
93; Pepelea 375.

- Folarii :*
31. G. 119; Iamandi I. 49, 118-9; Iamandi St. 116-8; Stroescu I. 75, 258.
- Glohnicii :*
86.
- Goștinarii :*
93. *Judecătorii :*
8, 21; de Cernăuți 219.
- Gramaticii :*
Ioniță 127. *Jurătorii :*
145.
- Hatmanii :*
Bogdan Lupu 302; Canta Ilie 311; Canta Iord. 139; Canta Ion 92, 178; Costachi 52-3; Costăn I. 310; Done N. 12; Ghica Const. 387; Ghica Const. 53; Jora A. 291; Orăș 257, 292; Orăș V. 290; Ruset L. 163, 282, 284; Stratulat N. 313-4; Sturza D. 33, 333; Sturza I. 333.
- Ispravnicii de Roman :*
Jora M. 318; Ruset N. 318.
- Ispravnicii de Suceava :*
106, 127, 294; Canano C. 168; Canta I. 212; Cantacuzino Dinul 406; Cantacuzino Iord. 195; Cârste Ilie 182, 274, 281-2; Dumitrachi 402; Gheorghiu 37; Ilie 75; Ilieș 168; Manolachi 317; Stratulat I. 317; Sturza St. 402.
- Jicnicerii :*
Cârciul Vasile 107; Cârste T. 252; Cheșco M. 95-7, 103, 156-8; Costin N. 231, 310; Gheorghe 23, 59; Hermeziu I. 432; Iamandi 92, 161; Abaza I. 252; Paladi C. 292.
- Logofetii :*
9, 28, 33, 58, 169, 174, 188, 193, 201, 213, 239, 255, 390; Andrieș C. 225; Arhip. I. 76; Balș 144, 255; Balș C. 166, 216; Balș Lupu 25, 105, 210, 225, 394-5; Bogdan I. 18, 26, 268, 302-3; Buhuș I. 291-2; Canta I. 311; Cantacuzino I. 270, 282, 284; Cantacuzino Ioniță 59, 163, 357; Cantacuzino Iord. 51, 175, 198, 200; Constantin 302-3; Costache M. 92, 95, 172, 196, 268; Costin Miron 51, 310-1; Ionașco 136; Iordachi 66, 254; Miclescu G. 155; Moțoc 107; Moțocel 106; Paladi C. 259; Pătrașcu 264; Racoviță 59, 100-1; Racoviță Radu 268-9; Roznovan 171; Ruset 10; Ruset C. 358; Ruset N. 120, 164, 166-7, 308, 345, 357, 386; Solomon I. 16; Sturza S. 297; Sturza St. 357, 374, 387; Tăutul G. 175; Toader 106; Toderășco 107.
- II. Logofeți :*

III. Logofeși :

Luca St. 270; Zosăn A. 196.

Logofeși de cămară :

Carp Gh. 252.

Logofeși de divan :

Abăza D. 128; Popovici I. 196.

Logofeși de taină :

Hermeziu St. 154.

Logofeși de visterie :

Goian T. 209-10.

Mazili :

18, 31, 50, 57, 59, 60-1, 65, 75, 77, 91, 102, 106, 122, 126, 140, 146-7, 149, 168, 173, 182-3, 188, 192, 200, 206, 212, 214, 240-1, 249, 255, 282, 311, 317-8, 327, 338-9, 344 5, 354, 364, 371, 375, 378, 381, 394, 396-7, 402-3.

Medelniceri :

Andrieș 107; Bosie S. 252; Cantacuzino Ș. 267; Cocoran C. 333; Drace Gr. 10; Fălcoianu St. 413; Flondor Ș. 64, 81, 345, 427; Gheorghe 213, 346; Hurmuzachi C. 139, 296-7, 299, 301; Hurmuzachi Matei 322; Iamandi G. 121; Iamandi I. 117; Isăcescu I. 106, 112; Sava N. 407; Silion I. 33, 206; Silion T. 17-8; Simion 80; Vârnav P. 180.

Megieși :

37, 40, 75, 125, 194, 345.

Moșinași :

142.

Oameni domnești :

113.

Oameni starostești :

113.

Păharnici :

Aga I. 17-8; Balș I. 291; Balș Iord. 228-9; Balș N. 270; Buhăescu V. 32, 39, 41; Calmuțchi M. 97, 104; Canano C. 75, 168; Cantacuzino C. 49, 50, 173-4, 197; Cantacuzino Iord. 50; Cârste I. 235; Darie Iord. 113, 115; Dinu 303; Donici D. 77, 278-81; Gheorghiu C. 429; Hurmuzachi M. 179, 266-7, 269-71, 310; Iamandi C. 117-8; Iamandi Toader 119, 120; Imbault L. 163, 230-1, 236, 265, 282-3, 384-5; Ioniță 281; Iurașcovici T. 126; Milo En. 49, 57, 59, 64, 347; Murguleț I. 263-4; Niculce A. 210, 239; Păun 197; Răducanul 46; Rășcanu C. 92; Roset I. 51, 53, 265; Ruset N. 76; Stârcea I. 128; Strășca I. 114; Strășca V. 259, 264, 347-8; Sturza S. 374-5; Tabără D. 59, 89, 162, 260.

II. Păharnici :

Badea 70; Banteș I. 94; Calmuțchi M. 125; Strășca V. 349, 350.

Părcălabi :

Constantin 324, 326; de Hotin 101; de Suceava, Cantacuzino I. 92.

Pârgari :

89, 91; Zazonti V. 231.

Pitari :

Burchi C. 388; Carp T. 278, 280-1; Cârste 139; Cârstian Chiriac 344; Dumitrașco 293; Gherghel I. 121; Hermeziu Gh. 154; Iamandi V. 118-9; Laschivca P. 71; Macri 292; Sorocean Gh. 216-7.

Polcovnici :

Carp Gh. 75.

Poslușnici :

19, 20, 86.

Postelnici :

Apostol N. 293; Arghir 239; Costache C. 156; Costin Iord. 312; Cuza I. 308; Donici Andr. 322; Drăgan 382, 406; Eni 252; Gherghel I. 202, 234; Hurmuzachi Alex. 269, 301; Iamandi I. 117-8; Iamandi Iord. 118; Luca St. 138, 295-8; Mihul I. 271; Razul G. 280; Săul D. 216; Sillion V. 181; Stroici L. 27-8; Talpă Gh. 204-5; Grigori 202, 205; Turculeț 175; Turcul Gh. 25, 68-73, 75, 146, 220; Vârnav St. 254.

II. Postelnici :

Mihailici Ien. 412.

III. Postelnici :

Vârnav Iord. 119.

Postelniceii :

Efraim 303.

Praporci :

Voinovici St. 130.

Răzeși :

28, 33, 37, 47, 49, 62-4, 72, 75, 79, 80-1, 83, 105, 107, 130, 140, 151, 158, 160, 185-6, 173-5, 189, 194, 205, 207, 211, 214-5, 220, 234, 236-8, 249, 306, 318, 334, 344-5, 354-5, 373, 376, 378, 397, 402-4.

Rohmistru :

Murguleț A. 279.

Ruptași :

10, 89, 213.

Sărdari :

Cantacuzino Iord. 54; Cârste 309; Darie M. 115; Hurmuzachi 67; Hurmuzachi C. 299, 300-1; Iamandi M. 242; Ilie 75; Ilieș 168; Manole V. 410; Negruți Gh. 44; Ruset I. 156; Șăndre Iord. 430.

Scutelnici :

19.

Spătari :

Alexa 34; Balș T. 67; Cantacuzino I. 271-2; Cantacuzino Iord. 49, 50, 106, 109, 175, 195, 197-8, 212, 249; Chiriac T. 251; Costandache En. 92; Cuza D. 291; Depaste 270; Done Gr. 12; Ghenea L. 280; Luchi Iord. 313-4; Milo En. 347; Neculce I. 11; Paladi C. 114, 293-4; Paladi I. 120, 292-3; Rășcanu C. 239, 240; Razu I. 308;

Roznovan L. 296-7; Ruset N. 308; Săul D. 373; Sturza C. 33, 76, 90, 123, 172, 185.

II. Spătari :

Done I. 266; Neniul I. 293.

Staroștii de Cernăuți :

8, 10, 19, 78, 93, 117, 124, 127-8, 136, 138, 147, 149, 162, 179, 188, 193, 220, 250-1, 291; Aga I. 17-8; Arghirie 69; Costin N. 231; Dumitrașco 293; Gavrilaș Mateiaș 199; Gheorghii 23, 59, 69, 140, 146, 163, 173-4, 213, 223, 346; Grigoraș 174; Hăncul 220; Herescu I. 81-2, 220; Ilie 117; Ilieș 10, 122; Imbo (Imbault) 81; Imbault Leon 185, 236, 286; Lefter 89, 193; Macri 292; Milo Eu. 46, 49, 57, 59, 64, 347; Păun 197-8, 209; Scarlat 159; Stroescu I. 75; Sturza C. 91; Vidale P. 9.

Staroștii de Armeni :

Pruncul Gr. 144.

Staroștii de Jidovi :

Solomon I. 55.

Stegari :

Voinovici St. 240; de copii Vasilie 196.

Stolnici :

Abaza Andrei 252; Bașotă I. 302; Bașotă V. 80, 207; Bogdan L. 302-3; Cantacuzino I. 303; Cogălniceanul C. 204; Conachi G.

66; Condrescu E. 409; Iamandi Iord. 119; Iamandi T. 120-1; Iamandi V. 120-1; Loiz Gh. 410; Luca M. 270; Luca T. 268, 271; Luchi Iord. 311; Manolachi 317; Murguleț I. 261-4; Paladi C. 32; Podlog 185; Potlog D. 137; Potlog V. 373; Stratulat I. 317; Sturza C. 92; Vasilie 333.

II. Stolnici :

Gafenco D. 26; Gafenco M. 25.

Suiulgi :

Constantin 283.

Sulgeri :

Cârste I. 235, 251-2; Done Gr. 413; Gheorghe 69, 71, 140, 147, 163, 173-4, 223; Hurmuzachi C. 299; Luca Adam 145; Neculce 266, 268; Paladi I. 114; Rugină P. 25-6; Ursachi D. 238-9.

Șătrări :

Alexandru 176; Căpotici V. 233-5; Cârste Ilie 48, 96-7, 103-4, 158-60, 182, 195, 252-3, 274, 281, 317; Cheșco P. 97, 195; Constantin 283; Costache I. 333; Davidel Al. 278-80; Dinul 268; Donie 268-9; Done C. 270-1; Gheorghii 37; Pârvul C. 169, 172; Potlog Andrei 241; Rugină St. 25-6; Zota St. 71.

Șoltuzi de Cernăuți :

197; Gligoraș 89; Grecul N. 231; Ropotă Gr. 93, 230.

Șugubinari :

86.

Umblători :

Ilieș 244; Muscel I. 94; Poncescu I. 64.

Uricari :

Gafenco D. 25-6, 33; Gafenco M. 25; Procopie 172, 207.

Vădrari :

93.

Vameși :

Costea 70; Gheuca 96; Ghinea 95-6; Muntean V. 147; Niculai 147; Popa Iord. 70; Tomiță I. 253; Vasilie 125.

Vătafi :

Mihai 66; Murguleț I. 279; Udrea 16.

Vătavi de cămărași :

Carp Gh. 209.

Vătmani :

404; Ilie 381; Miron 293; Vasile 317.

Visternici :

10; Andrei 216; Apostol Gh. 291; Balș Iord. 387; Cantacuzino Iannache 51, 54, 303-5, 340; Cantacuzino Ion 96; Cantacuzino Iord. 185, 198, 357; Catargiu Filip 92; Done 412; Duca 100-1.

Hrisoscoleu Aristarh 26, 164; Hrisoscoleu Iord. 163; Hurmuzachi Șt. 296, 298; Iordachi 238; Lascarache 345; Luca 118; Luca St. 266-8; Lupu 292; Niculae 29; Paladi I. 290-2; Paladi T. 290; Pelin 107; Roșca Gh. 145; Roset Gh. 394-5; Roset Iord. 164-5, 396; Ruset L. 357, 386, 388; Ruset V. 26; Sturza I. 267; Sturza Scarl. 387; Ursachi Gh. 239, 241; Vârnav T. 224.

Vornici :

Balș C. 120, 386; Balș I. 37; Balș Iord. 216; Balș L. 10, 18, 102, 180, 184-5; Balș N. 308; Balș T. 374; Canta I. 296-7, 311; Canta Iord. 120; Cantacuzino C. 200; Cantacuzino Iord. 16, 302, 310; Cantacuzino T. 100-1; Carp T. 216; Conachi M. 308, 374; Costachi C. 267; Costache L. 156; Costache M. 102, 333; Costin N. 291; Crupinschi 255; Depasti 345, 387; Donici D. 267; Gheorghi 311; Ghica D. 216; Ghica Iord. 357, 387; Giurgiuvan M. 240, 349; Goian M. 362; Morțun P. 32; Neculce A. 270; Neculce I. 12, 266-7, 270-1; Paladi D. 66; Paladi I. 59; Prăjescu I. 375; Ralet D. 373; Rășcan C. 388; Razu V. 33; Rugină 238; Rusăt 120; Ruset I. 270; Ruset L. 302, 311; Ruset N. 163-4, 302, 311; Ruset V. 216, 333; Sturza 255; Sturza C. 333; Sturza D. 114, 270,

375; Sturza I. 114, 270; Sturza M. 10, 238-9; Sturza St. 298; Tăutul Gh. 63; Tăutul S. 234.

Vornicii țării de jos :

Andronache 92.

Vornicii țării de sus :

Paladi I. 92.

Vornici de poartă :

Carp 105-6; Carp Picioroagă 106, 108-9; Frunzăte N. 345; Hadămbul L. 32-3, 39, 41, 49, 75; Iane I. 318; Mihăilescu S. 80; Nicolachi 196; Ștefan 135; Tabără St. 33, 128, 161-3, 173-4, 179, 184, 197, 206-8, 367.

Vornicii de Câmpulungul Rusesc :
113; Flondor V. 115, 350; Gafenco N. 25-6.

Vornici de Suceava :

86.

Vornici de aprozi :

Toader 121.

Vornici de sat :

35; Ciociol 150.

Vornicul Țiganilor din Bucovina
Sava Ion 406-7.

Zapcii :

35.

Zlotași :

93.

TABLA DE MATERII

1. 1760, <i>Iulie 20</i> : Ioan Teodor Calimah Voevod ordonă să se cerceteze conflictul ivit între <i>Sandul</i> și unchiul său <i>Toader Păunel</i> pentru moșiile părințești.	8—13
2. 1760, <i>Sept. 20</i> : Mihai și Anița Lența dau lui Alexandru Costriș părțile lor de <i>Costești</i> pentru o datorie neplătită.	13—16
3. 1761, <i>Ian. 26</i> : Câțiva răzeși vând lui Sandul Volcinschi a $\frac{1}{4}$ <i>Petriceni</i> . . .	16—17
4. 1761, <i>Febr. 17</i> : Se încheie o învoială: Jumătate de <i>Drăgușeni</i> rămâne a Tăutuleștilor și a Nalivaiceștilor, iar jumătate a Brăteștilor.	17—19
5. 1761, <i>Mai 20</i> : Domnul țării acordă mănăstirii <i>Horecea</i> zece scutelnici.	19—20
6. 1761, <i>Iunie 25</i> : Se hotărăște ca Gheorghi Isar, fiul lui Ursachi, și cumnatul său Ion Veriga să stăpânească părți de moșie din <i>Culeuș</i>	21—22
7. 1761, <i>Iunie 26</i> : Starostele de Cernăuți Gheorghi este trimis să cerceteze conflictul ivit între Gheorghi Isar și răzeșii din <i>Stănești</i> , țin. Cernăuți.	23—24
8. 1761, <i>Iulie 22</i> : Grigori Ioan Calimah Voevod întărește fraților Nicolae și	

Dumitraș Gafenco satul <i>Bănila</i> , țin. Cernăuți. Se dă istoria satului.	24—27
9. 1761, <i>Iulie 25</i> : Domnul țării întărește lui Lupul Stroici post. jumătate de sat <i>Bahrinești</i>	27—31
10. 1761, <i>Iulie 30</i> : Domnul țării scutește de <i>folărit</i> pe mazilul Alexandru Vasilco.	31
11. 1761, <i>Sept. 19</i> : Pavel Morțun fost vornic mărturisește că părâul Igrîște formează hotarul între <i>Balcăuți</i> și satele de prin prejur.	32—34
12. 1761, <i>Octomvrie</i> : Domnul țării stabilește obligațiile țăranilor din <i>Câmpulungul rusesc</i>	34—36
13. 1761, <i>Oct. 8</i> : Căpitanul Pavel Morțun dă ginerelui său Ioniță Braha zece odgoane din satul <i>Budenița</i>	36—37
14. 1761, <i>Noemv. 1</i> : Hotarnica satului <i>Tereblecea</i> , țin. Sucevii.	37—39
15. 1761, <i>Noem. 5</i> : Hotarnica satului <i>Crasna</i> , țin. Sucevii.	39—44
16. 1762, <i>Ian. 20</i> : Frații Tăutul și rudele lor împart între olaltă părțile de moșie rămase dela părintele lor <i>Pătrășcan Tăutul</i>	45
17. 1762, <i>Ian. 25</i> : Se încheie o învoială : Iordachi Perjul primește $\frac{1}{2}$ <i>Verbăuți</i> , iar cumnatul său Grigoraș Tăutul partea de moșie din <i>Lucavăț</i> , <i>Berhomete</i> , <i>Panca</i> și <i>Bănila moldovenească</i>	46—48
18. 1762, <i>Mai 12</i> : Dosoftei, episcopul de Rădăuți, și câțiva boieri sunt trimiși să hotărască satul <i>Maletinițul</i> , țin. Cernăuți.	49—55
19. 1762, <i>Mai 20</i> : Egumenul Putnei Vartolomei cedează unor Ruși din <i>Putila</i> opt munți situați la hotarul Ceremușului.	55—57

20. 1762, *Iunie 7* : Enăcachi Milo, starostele de Cernăuți, este trimis să socotească cheltuelile de judecată ale lui *Toader Mănescul* și *Dumitrașcu Tabără*. . . . 57—62
21. 1762, *Iulie 5* : Satul *Căbești*, ținutul Cernăuți, se împarte între răzeși. . . . 62—63
22. 1762, *Iulie 16* : Răzeșii de *Ciortoria* au vândut lui Ursul Grieros jumătate din acest sat. Dar Dănilă Giurgiuvan întoarce banii cheltuiți și ia în primire această jumătate de *Ciortoria*. . . . 63—65
23. 1762, *Aug. 20* : Vasile Bosuioc vinde lui Dumitraș Paladi fost mare vornic, partea sa de moșie din *Rugășești*, țin. Sucevii. . . . 65—67
24. 1762, *Oct. 3* : Frații Mihai și Ilie Vlaico se obligă să părăsească satele *Culeuș* și *Boianciuc*, fiindcă ele trecuseră în stăpânirea post. Gheorghe Turcul. . . . 68—73
25. 1763, *Ian. 9* : Are loc o învoială: Satul *Fărceni* și jumătate de *Petriceni* vor fi stăpânite frățeste de frații Gheorghe, Sandul și Constantin Volcinschi. . . . 74—75
26. 1763, *Iunie 15* : Dumitrașcu Tacul dă lui Iordachi Arhip log. partea sa de moșie din *Botosințe*, ținutul Sucevii, pentru o datorie neplătită. . . . 76—77
27. 1763, *Iunie 18* : Domnul țării scutește de bir două mori de apă ale mănăstirii *Horecea*. . . . 78
28. 1763, *Iulie 20* : Se stabilește ca Nicolae, fiul lui Cârste, să stăpânească în jumătate cu Vasile Brahă și cu Răpțeștii părțile din *Comărești* și *Căbești*. . . . 79—83
29. 1763, *Oct. 6* : Domnul țării dăruiește mănăstirii *Horecea* podul peste Prut și stabilește ce taxe se vor plăti pentru trecerea lui. . . . 84—85

30. 1764, *Ian. 13* : Domnul țării acordă scutiri satelor mănăstirii *Putna* : Vicorile, Frătăuți, Camânca, Cupca, Ciudiul, Crasna, Tomeștii și Carapciu, toate în țin. Sucevii. 86—88
31. 1764, *Ian. 24* : Părgarii de Cernăuți dau mărturie pentru a opta parte de *Mihalcea*. 89
32. 1764, *Mart 15* : Domnul țării dăruiește mănăstirii Horecea o bucată de loc din hotarul târgului *Cernăuți*. 90—95
33. 1764, *Mart 30* : Se dă mărturie pentru a opta parte de *Lucavăț* și *Panca*, țin. Sucevii. 95—98
34. 1764, *April 1* : Miron Cuparencu împarte între copiii săi părțile sale de moșie din *Românești*, *Călinești* și *Zamostie*. 98—100
35. 1764, *Mai 23* : Un număr de boieri urmează să cerceteze conflictul ivit între *Vasile Păunel* și *Dumitrașco*, fiul lui *Coste de Lucavăț*. 100—102
36. 1764, *Iunie 7* : Grigoraș Tăutul are conflict cu Panaite Știubei pentru părți din *Lucavăț*, *Berhomete* și *Vascăuți*. Știubei își va aduce zapisele. 102—104
37. 1764, *Iulie 11* : Grigore Al. Ghica Voevod întărește mân. Ilișești moșiile *Ilișești*, *Bălăceni* și *Săsciori*. 104—112
38. 1764, *Iulie 14* : Grigore Al. Ghica stabilește obligațiile țăranilor din *Câmpulungul Rusesc*. 112—116
39. 1764, *Iulie 20* : Grigore Al. Ghica întărește lui Ștefan Iamandi întreg satul *Doroșăuți*. 116—122
40. 1764, *Iulie 21* : Domnul țării scrie lui Ilieaș staroste de Cernăuți să trimită la divan pe un Moisë din Putilă, care a ocupat doi munți ai lui *Alexandru Vasilco*. 122—123

41. 1764, Sept. 13, Iași : Colonia germană din
Prelipce. 123—126
42. 1764, Oct. 10 : Domnul țării întărește lui
Ghiorghe Răpta părțile sale de moșie
din *Comărești, Igești și Vilauce*. . . 126—127
43. 1764, Oct. 15 : Copiii lui Sandul Vol-
cinschi împart între olaltă moșiile
Broscăuți, Mamornița și Lucovița. . 127—132
44. 1764, Dec. 11 : Satul *Mosoruvca* se împarte
• în două între membrii familiei Potlog
și Volcinschi. 133—137
45. 1765, Mart 15 : Domnul țării poruncește
ca moșia *Cernauca* care fusese zălojită
lui Ștefăniță Sturza să treacă în stă-
pânirea lui Ștefan Luca. 138—139
46. 1765, Mai 25 : Se ordonă facerea unei cer-
cetări pentru părțile de moșie din *Stă-
nești și Ivancăuți* ale lui Dumitrașco
Rotopan. 140
47. 1765, Mai 30 : Hotarnica moșiei *Gropile*
din hotarul târgului *Suceava*. . . . 141—145
48. 1765, Iunie 6 : Domnul țării întărește lui
Ilie Vlaico a patra parte de sat *Hro-
șăuți*. 146—147
49. 1765, Iunie 18 : Popa Iftimie a ocupat o
parte de moșie din *Voloca pe Ceremuș*
a lui Vasile Muntian, Domnul ordonă
facerea unei cercetări. 147—148
50. 1765, Iunie 30 : Domnul țării întărește
fraților Ion și Gheorghe Goian partea
lor de moșie din *Stănești, țin. Cernăuți*. 149
51. 1765, Sept. 18 : Toader Volcinschi vinde
ginerelui său Nicolai Gligorce a $\frac{1}{8}$
parte de *Petriceni*. 150—151
52. 1765, Dec. 14 : Catarina Samson dăruiește
mân. Ostra părțile ei de moșie din
Pleşenița, țin. Cernăuți. 151—152

53. 1766, Ian. 25 : *Mihalachi Cheșco* împarte moșiile sale între copiii săi Constantin, Nastasia și Ilinca 153—154
54. 1766, Ian. 26 : Jitnicerul *Mihai Cheșco* dăruiește fratelui său Petre satul *Zăharești*. 155—157
55. 1766, Mart 20 : *Natalia*, fiica lui *Velișco Cheșco*, dăruiește nepotului său Constantin *Cheșco*, a $\frac{1}{4}$ parte de *Panca*, țin. Sucevii. 157—160
56. 1766, April 1 : *Iordachi Perjul* reclamă a $\frac{1}{8}$ parte de *Mihalcea*. Această parte se acordă lui *Vasile Mănescul* și fiicei acestuia *Nastasia* 161—162
57. 1766, Mai 5 : *Grigori Al. Ghica* trimite mai mulți boieri să stabilească hotarul între satele *Zadobriuca* și *Șerăuți*, țin. Cernăuți. 162—168
58. 1766, Iunie 15 : *Ispravnicii* ținutului Sucevii sunt trimiși să judece conflictul ivit între *Ion Volcinschi* și *Andrieș* din *Prisăcăreni*. 168—169
59. 1766, Iunie 20 : Testamentul lui *Vasile Părvul*. 169—172
60. 1766, Oct. 13 : Domnul țării scrie starostelui de Cernăuți *Gheorghii* să hotărască moșia *Șișcăuți*. 173—175
61. 1766, Noem. 20 : Se cercetează la fața locului conflictul ivit între *Morțunești* și *Ioan Goraș* soponariul pentru niște părți de moșie din *Budinița*, țin. Sucevii. 175—178
62. 1766, Dec. 3 : *Constantin Cheșco* împrumutând suma de o mie de lei, zălojește lui *Ioan Cantacuzino* satele sale *Berhometele*, *Panca* și *Laiul*. 178—179
63. 1767, Mart 2 : Se poruncește starostelui de Cernăuți să curme conflictul de

- hotar ivit între Ștefan Tabără și Matei Hurmuzachi pentru moșiile *Cincău* și *Vasileu*, țin. Cernăuți. 179—180
64. 1767, *Mart 16* : Se face schimb de moșii : Lupul Balș dă a $\frac{1}{4}$ *Drăgușeni*, țin. Sucevii, și primește dela Ioniță Vârnav satul *Păuleni* și $\frac{1}{4}$ parte *Rădeni*, amândouă din ținutul Iași 180—181
65. 1767, *Mart 25* : Constantin Volcinschi dă copiilor săi Miron și Zoița moșia *Tărășeni* și jumătate de moșie *Fărceni*, țin. Sucevii. 181—184
66. 1767, *Iunie 19* : Se aplanează conflictul ivit între mai mulți boieri pentru satele *Nihoreni*, *Stănești* și *Turiatca*, țin. Sucevii. 184—187
67. 1767, *Iunie 20* : Domnul țării întărește lui Vasile Sămaca o parte de *Bahin* și *Stepeniuca* țin. Cernăuți. 187—191
68. 1767, *Iunie 25* : Se întărește lui Grigoraș Brânzanul partea sa de moșie din *Mamornița*. 192—193
69. 1767, *Iulie 22* : Se desparte satul *Botășeni* al mân. Solca de satul *Comănești* al lui Simeon Tăutul. 194—195
70. 1768, *Ian. 5* : Gligoraș Stroescu dăruiește lui Antohi Zosăn jumătate de *Martinești*. 196—200
71. 1768, *febr. 27* : Domnul țării ordonă să se aleagă părțile de moșie ale lui Andrei Cuparencu din satele *Românești* și *Călinești*, țin. Sucevii. 200—202
72. 1768, *Mart 1* : Originea schitului *Hrisceatec*. 203—205
73. 1768, *Mart 10* : Domnul țării hotărăște, ca frații Gheorghe și Ion Goian să stăpânească moșia *Jadova*, iar Nacul Goian moșia *Stănești*, țin. Cernăuți. 206—208

74. 1768, *Apr. 12* : Negustorul Toader Hagiucumpără dela ginerii lui Toader Nacul $\frac{1}{2}$ Zvinece și o dăruiește schitului *Hrisceatec* zidit de el. Domnul întărește. 208—212
75. 1768, *Mai 10* : Stăpânii moșiei *Ropcea* se plâng că țăranii nu-și împlinesc obligațiile. Domnul ordonă o cercetare. 212—218
76. 1769, *Ian. 28* : Ioniță Tabără este numit locțiitor de staroste la *ocolul Nistrului*. 218
77. 1769, *Iulie 23* : Domnul dispune ca Gheorghe Isar și Ioan Veriha împreună cu Ioniță Moțoc și Ion Dociul să stăpânească mai multe părți de moșie din *Culeuț*. 219—223
78. 1771, *Ian. 6* : Catarina Botezoaie dă fiicei sale toată partea ei din satele *Răpujnița* și *Vorona*. 223—227
79. 1771, *febr. 10* : Monahul Ioasaf Cantacuzino dăruiește nepotului său Iordachi Balș satul *Stăuceni*, țin. Cernăuți. 228—229
80. 1771, *Iunie 5* : Coste Gheorghiu (Coste vameș) vinde lui Leon Imbault păh. un loc de casă din *Cernăuți*. 230—232
81. 1771, *Dec. 5* : Gligoraș Țopa din *Nepolocăuți* înzestrează pe fiica sa *Nastasia*, căs. cu *Const. Vlaicu* din *Horoșăuți* cu părți din moșia *Vilauce*. 232—233
82. 1772, *Iunie 3* : Vasile Căpotici vinde lui Iuon Cârste un sfert de *Părhăuți*. 233—236
83. *Pela 1773* : Maria Donicioaie scrie starostelui de Cernăuți Leon Imbault pentru satul *Tăutrea*, țin. Cernăuți. 236—237
84. 1773, *Mai 8* : Se stinge conflictul ivit între Brâznenеști și Cracaliești pentru părți de moșie din *Rohozna*. 238—242
85. 1773, *Iunie 12* : Copiii lui Vasile Onciul din *Vilauce* împart între olaltă părțile de moșie din *Vilauce*, *Zamostie*, *Godinești*, *Ispas* și *Carabciu*. 243—247

86. 1773, *Iulie 30* : Testamentul lui Gheorghe Grecul. 247—251
87. 1773, *Octomvrie* : Bălașa, văduva lui Ioniță Tomița, vinde lui Ion Cârste a $\frac{1}{3}$ parte *Dărmănești*, moștenită dela strămoșul Ieremie Murguleț. 251—253
88. 1774, *Mai 20* : Frații Toader și Const. Mănescul se împacă cu vărul lor Toma, fiul lui Vasile Mănescul, fiecare având a stăpâni a $\frac{1}{8}$ parte *Mihalcea*. 253—255
89. 1775, *febr. 2* : Izvodul de zestre al Aniței, fiica lui Ion și a Nastasiei Flondor. Ea primește $\frac{1}{2}$ *Baenița*, țin. Sucevii. 256—258
90. 1776, *Ian. 24* : Ioniță, Iordachi și Catarina, copiii lui Toader Murguleț, împart între ei moșiile Teioasa sau Petrești, $\frac{1}{2}$ *Mihalcea*, $\frac{1}{5}$ *Ipotești*, *Mihuceni* și părți din *Novoseliță*. 258—264
91. 1776, *Iulie 12* : Grigore Al. Ghica Voevod înștiințează pe baronul Spleny că-i trimite documentele moșiilor lui *Turculeț*. 265
92. 1777, *Septemvrie* : Conflict pentru *Vaslăuți*. Cu nunta Sandei, fiica lui Niculce sulger, Ștefan Luca a cheltuit suma de 227 lei 40 bani, pentru care a luat în stăpânire satul *Vaslăuți*. Acest sat se vinde lui Hurmuzachi Cârste cămăraș. Ienachi Donie, nepotul Sandei, se dă rămas și Matei Hurmuzachi rămâne stăpânul satului. 266—272
93. 1778, *Mai 23, Bănila Mold.* : Andronachi și Gafița Borșan înzestrează pe fiica lor Nastasia, căs. cu Ion Tatulici din Carapciu, dându-i părți din *Bănila*, *Ispas* și *Boianciuc*. 272—278
94. 1779, *Mai 21* : Darie Donici și ginerele său Toma Carp trag în judecată pe

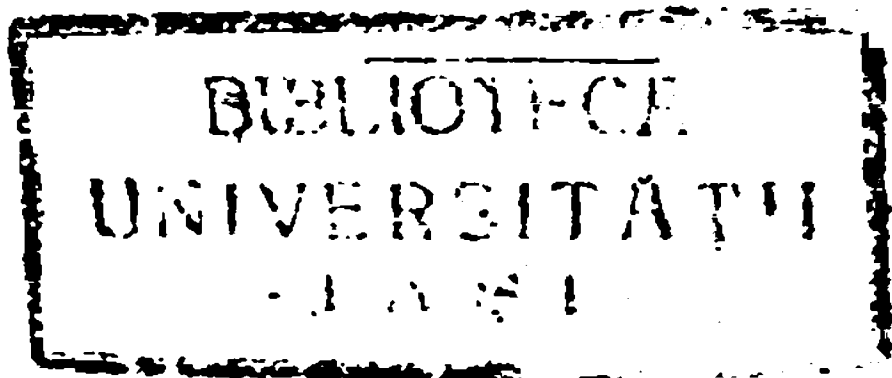
- Alexandru Davidel care a ocupat $\frac{1}{2}$ *Todorești*. Dovedindu-se false scrisorile prezentate, Davidel este dat rămas, iar Toma Carp ia în stăpânire această parte de moșie. 278—282
95. 1779, *Noemv.* : Se face schimb de moșii : Mănăstirea Sf. Spiridon din Iași dă moșiile *Șerăuți*, *Bănila pe Ceremuș* cu părți de *Răstoace* și primește dela păh. Leon Imbo șase prăvălii în Iași. 282—287
96. 1780, *April 7* : Colonizarea Lipovenilor pe moșiile *Climăuți* și *Fântâna Albă*, proprietatea mănăstirii Putna. 287—289
97. 1780, *Apr. 30* : Constantin Paladi vinde fraților Bogdan și Ioan Ștefanovici moșia *Orășeni* pentru suma de 12.500 lei. 289—294
98. 1782, *Sept. 27* : Armenii din Suceava cer un al doilea preot pentru mănăstirea *Zamca*. 294—295
99. 1782, *Octom.* : Se atestă din nou că Ștefan Luca a vândut în anul 1765 lui Constantin Hurmuzachi moșia *Cernaucă*. 295—301
100. 1782, *Noem. 16* : Se certifică că moșia *Liteni* fusese proprietatea familiei Șepelici, dela care a trecut la familia Bogdan. 302—305
101. 1783, *Apr. 18* : Anița Goian dă nepoatei sale Paraschiva părțile ei de moșie din *Boianciuc* și *Toutre*. 305—307
102. 1783, *Mai 13* : Post. Ion Cuza dăruiește moșiile sale, zece la număr, *mân. Golia*, soției sale Ancuța și fiicei sale Ileana. 307—309
103. 1783, *Sept. 12* : Se arată curgerea neamului *Costineștilor*. 310—314
104. 1784, *Iulie 1* : Maria Goeneasa, fata lui Ion Popovici, refuză învoiala încheiată

- de soțul ei cu ginerele lor Antohi Teleman, prin care cedează acestuia a $\frac{1}{8}$ parte de *Vascăuți* pe Sirete. 314—320
105. 1784, *Iulie 11* : *Matei și Maria Hurmuzachi* înzestreză pe fiica lor *Ilinca*, căs. cu *Iordachi Iamandi*. 321—324
106. 1785, *Sept. 4* : Testamentul lui *Alexandru Vasilco*. 324—328
107. 1785, *Oct. 27* : *Panaite Stroescu*, nevând copii, dăruște fratelui său *Constantin* moșia sa anume $\frac{1}{4}$ *Șubraneț* 328—330
108. 1787, *Ian. 25* : Administrația *Bucovinei* comunică că moșia *Mitcău* este de vânzare. 331
109. 1788, *Mart 17, Rohozna* : *Maria Tăutul* vinde nepotului ei *Manole Potlog* părțile ei de moșie din *Răstoace*. . . 332—335
110. 1788, *Mart 23, Tureni* : *Ion Ciomârtan* dă nepotului său *Ioniță Grigorcea* moșia *Sinăuți* și 2 jirebii de *Bălilești*. 336—337
111. 1788, *Sept. 21, Hlinița* : *Toader Flondor* dorește să vândă jumătate de sat de *Hlinița*. 338
112. 1788, *Oct. 30* : Se dă mărturie pentru *Toader Goian* din *Cireș*, fiul lui *Nacul*. 338—339
113. 1788, *Dec. 14, Horodniceni* : *Ienachi Cantacuzino* scrie la *Suceava* pentru fostele sale sate *Teșăuți* și *Ipotești*. 339—340
114. 1789, *febr. 25, Băișești* : *Const. Stroescu* înzestreză pe fiica sa *Smaranda*, căs. cu *Grigoraș Pantazi*, dându-i jumătate de *Băișești*. 341—343
115. 1789, *Iulie 17* : *Ispravnicii* ținutului *Herța* sunt trimiși să judece conflictul ivit între răzeșii satului *Lucovița*, țin. *Cernăuți*, din care jumătate este situată în *Moldova*. 344—347

116. 1790, *Mai 9, Zeleneu* : Vasile Strâșca înzestrează pe fiica sa Nastasia, căs. cu Nicolae Butuce, dându-i între altele și o parte din moșia *Călinești*, țin. Cernăuți. 347—350
117. 1790, *Mai 20, Zvinece* : Frații Neofit și Dumitraș Tăutul se înțeleg cu vărul lor Ioan Volcinschi din Zvinece, ca toți trei să stăpânească câte a $\frac{1}{3}$ parte din satul *Carapciu pe Sirete*. 351—354
118. 1790, *Iunie 22* : Mihalache Onciul dăruiește nepotului său Vasile Mihailuc un odgon din moșia *Zamostie*. 354—357
119. 1793, *Ian. 18* : O seamă de boieri moldoveni certifică, că generalul rus *Scarlat Sturza*, a luat în stăpânire, în urma unui schimb făcut, un număr de moșii din Bucovina. 357—358
120. 1793, *Ian. 30* : Vasile Morțun înzestrează pe fiica sa Maria, căs. cu Ienachi Zota, dându-i o parte din moșia *Stroeștii de jos*, țin. Cernăuți. 359—360
121. 1794, *Apr. 12, Stănești* : Ion Tăutul dăruiește ginerelui său Enache Istrătuță părțile sale din *Lucavăț și Berhomet*. 361—363
122. 1794, *Iulie 20, Pohorlăuți* : Se atestă că *Sandul Petrașco* este de origine nobilă. 363—365
123. 1794, *Sept. 5, Ciortorie* : Mihalachi Giurgiuvan vinde lui Manole Tabără dijma depe partea sa din *Cincău*. 365—369
124. 1794, *Noem. 26, Stănești* : Ion Isar dăruiește nepotului său Nicolae Isar părțile sale din *Stănești, Călinești și Carabciu*, țin. Cernăuți. 369—370
125. 1795, *Ian. 1* : Vasile Brăescul dăruiește copiilor săi părți de moșie din *Mamornița zisă Țureni, Jadova și Vilauce*. 371—374

126. 1795, *Iunie 19* : Se certifică că satul *Dubovăț* este proprietatea lui Sandul Sturza. 374—375
127. 1796, *Iulie 21, Vilauce* : Mihalache Burla vinde lui Andronache Frunză partea sa de moșie din *Vilauce*. 375—379
128. 1796, *Aug. 20, Nepolocăuți* : Ion Tăutul lasă copiilor săi părți de moșie din *Bănila rusească, Iurcăuți, Nepolocăuți și Piedecăuți*. 379—383
129. 1796, *Noem. 15* : Intemeierea târgului *Sadagura*. 384—389
130. 1797, *Iunie 12* : Alexandru Calimah Voevod comunică că a numit egumen al mân. *Frumoasa* din Iași pe arhimandritul Ioachim. 389—391
131. 1797, *Oct. 27, Voloca* : Preotul Vasile Sămaca dă nurorii sale Dochița partea sa de *Voloca pe Ceremuș*. 391—394
132. 1798, *Aug. 30, Iași* : Constantin Balș dă ginerelui său Gheorghe Ruset moșia *Șcheia*. 394—396
133. 1798, *Sept. 21, Călinești* : Originea familiei *Bălășescul*. 396—399
134. 1798, *Oct. 20, Cernăuți* : Testamentul lui Vasile Ciuntuleac. 399—401
135. 1798, *Noem. 17, Igești* : Petre Morțun înzestrează pe fiica sa Smaranda dându-i părți din moșia *Igești*. 401—405
136. 1799, *febr. 6, Tărășeni* : Const. și Zoîța Arapul înzestrează pe fiica lor Parachiva, căs. cu căp. Ioan Cojan, cu părți din moșia *Tărășeni*. 405—408
137. 1799, *febr. 25* : Iordache Manole dă fiicele sale Maria și Catrina $\frac{1}{2}$ *Prelipce* și părți din moșiile *Popăuți, Răpiceni și Șoimărești*. 408—411
138. 1808, *Noem. 8, Chisălău* : Enacache Zota lasă copiilor săi moșia *Chisălău*. 411—414

139. 1814, febr. 5, *Bahrinești* : Antohi Stroici lasă copiilor săi moșia *Bahrinești*. 414—416
140. 1814, Apr. 23, *Zvineace* : Ioan Volcinschi lasă fiului său Constantin moșia *Zvineace* cu *Costrăjiuca*. 416—418
141. 1814, Aug. 16, *Cernăuți* : Testamentul preotului *Andrei Sohopan*. 419—420
142. 1814, Sept. 5, *Mamaiești* : Testamentul preotului *Nicolai Tomasciuc*. 420—421
143. 1823, Ian. 30, *Suceava* : *Grigori Pruncul* lasă soției sale și copiilor săi averea sa din *Câmpulung, Suceava și Stejereni*. 422—426
144. 1824, Iunie 24 : Testamentul *Catrinei Șahăn*. 426—429
145. 1826, Mart 30, *Stroești* : *Dimitrie Popovici* dăruiește copiilor săi moșia *Stroești* și casele din *Suceava*. 429—433
146. 1829, Iunie 17, *Milie* : *Dumitraș și Anița Flondor* lasă fiicei lor *Maria*, căs. cu *Ionică Ianăș*, moșia *Poeni* pe apa *Molniței*. 433—434
147. 1833, Iulie 20, *Lehăcenii-Tăutului* : *Gheorghe Tabără* lasă fiicei sale *Paraschiva*, căs. cu *Vasile Stârce*, a $\frac{1}{5}$ parte de *Gogolina*. 434—435

9.198.6.1507/1833" (093.2) - 59